

Giới thiệu Hồng Hoang Chi Cự Phẩm Thông Thiên Convert

Tu vi cấp bậc

Thiên đạo: Hồng Quân lão tổ (dĩ thân hợp thiên đạo). . .

Thánh nhân: Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ, Nữ Oa nương nương, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề. . .

Chuẩn thánh: Đế Tuấn, Thái Nhất, Mười hai Tổ Vu, Trấn Nguyên Tử, Minh Hà giáo chủ, Côn Bằng, Hồng Vân, Hạo Thiên, Tây Vương Mẫu Không Tuyên chờ một chút. . .

Đại La Kim Tiên: phần lớn vì bốn dạy đệ tử cùng một chút tu vi cao tuyệt tán tu. . .

Thái Ất Kim Tiên: rất nhiều. . .

Huyền tiên: rất nhiều. . .

Thiên tiên: nhiều lắm. . .

Địa tiên: nơi cũng là. . .

Pháp bảo cấp bậc

Hỗn Độn chí bảo: Bàn Cổ Phủ, Hỗn Độn Thanh Liên, Tào Hóa Ngọc Diệp. Bàn Cổ Phủ lực công kích mạnh nhất, Hỗn Độn Thanh Liên phòng ngự mạnh nhất, Tào Hóa Ngọc Diệp ẩn hàm đại đạo pháp tắc nhiều nhất.

Tiên thiên chí bảo: Hỗn Độn Chung, Bàn Cổ Phiến, Thái Cực đồ (Bàn Cổ Phủ bởi vì chịu không được khai thiên uy lực bể tan tành mà thành), Tru Tiên kiếm trận (Ma Tổ La Hầu chí bảo, Long Phụng Sơ kiếp, La Hầu bị Đạo Tổ Hồng Quân tiêu diệt, Tru Tiên kiếm trận cũng bị Đạo Tổ đoạt được), Thí Thần Thương (Hỗn Độn Thanh Liên liên kinh biến thành, công kích chí cường, có thể đã thương thánh nhân).

Tiên thiên linh bảo: Đinh Càn Khôn, Hà Đồ Lạc Thư, Sơn Hà Xã Tắc đồ, Tiên Thiên Ngũ Phương Ngũ Sắc Kỳ, Hồng Tú Cầu, Nguyên Đồ A Tị Song Kiếm, Hỗn Nguyên Kim Đẩu, ba mươi sáu viên Định Hải Thần Châu, Lạc Bảo Kim Tiên, Tiên Thiên Tam Đại Linh Đẳng Kiền Khôn Xích, bảy tiên thiên hồ lô, quạt ba tiêu chờ một chút.

Hậu thiên chí bảo: Thiên Địa Linh Lung Huyền Hoàng Bảo Tháp (có thể so với tiên thiên chí bảo, Bàn Cổ khai thiên công đức biến thành).

Hậu thiên linh bảo: Kim Giao Tẫn, Phiến Thiên Ấn đạo.

Câu Kết Truyện Đình Cửa Đìnhkk

Trong thoáng chốc, hai người ra hiện tại một ngôi trên đảo nhỏ, vừa định mọi nơi quan sát một phen.

Đột nhiên, chỉ nghe nơi xa truyền đến một trận thanh âm

"Hoàng Sa Trường Sa đảo thay vì chi nhánh đảo nhỏ, từ xưa tới nay chính là Việt Nam lãnh thổ..."

Nghe được lần này thanh âm, Thông Thiên hơi sững sờ, trong miệng lầm bầm nói:

"Ách... Đây là!"

Tĩnh tế lắng nghe một trận, Thông Thiên trên mặt không khỏi lộ ra vẻ tươi cười.

Sau đó, Thông Thiên trên mặt nụ cười càng ngày càng thịnh, đến cuối cùng trực tiếp cười lớn lên.

"Ha ha ha ha!"

"Huynh trưởng!" Hậu Thổ trong lòng nghi ngờ, không giải thích được nhìn hướng Thông Thiên, nhẹ giọng kêu.

Thông Thiên quay đầu nhìn về phía Hậu Thổ, đại cười nói:

"Tiểu muội! Hoàng Sa Trường Sa đảo là Việt Nam lãnh thổ!"

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1:Như Thế Quái Dị Chết Đi Pháp

Quyển 1: Long Phượng Sơ Kiếp

Chương 1:Như Thế Quái Dị Chết Đi Pháp

Converter: mklovernu

Nguồn: Bàn Long Hội

Thơ văn:

Trước có Hồng Quân sau có thiên, thần ma hơn ở Tiên Phật trước.

Bản Cổ vung phủ (rìu) khai thiên địa, Hồng Mông sơ phân nhật nguyệt hiện.

Hình Thiên tranh giành vị tang tánh mạng, Cộng Công giận sờ Bát Chu Sơn.

Đông Hoàng Thái Nhất ngự vạn yêu, Nữ Oa luyện Thạch bổ khung thiên.

Khoa Phụ từng ngày không thể thành, Tinh Vệ lấp biển khi nào xong.

Thần Nông cứu thế thường bách thảo, Toại Nhân lấy lửa ấm áp nhân gian.

Hiên Viên thần kiếm chém Xi Vưu, Định Hải Thần Châm trấn Hải Thiên.

Chiếm giữ hiệt linh tâm đúng dịp tạo chữ, luy tổ nuôi tầm kéo tơ kén.

Phục Hi Bát Quái xưng thần đếm, hậu duệ cung thần thiên thu khen.

Ngô Cương phạt quế Quảng Hàn cung, Thường Nga bốn nguyệt vì tiên đàn.

Tam giáo cùng tôn vinh Phong Thần bảng, tây kỳ Triều Ca việc binh đao thấy.

Sở Vương nữ thần Vu Sơn biết, Vương Mẫu yển đế Côn Lôn Sơn.

Trang Chu Mộng Diệp chọc cho tình ý, ngấm để gáy máu hóa chim quyên.

U vương Phong Hóa hí chư hầu, chỉ vì hồng nhan một hôn hờ.

Lão Tử một mạch hóa Tam Thanh, Phật Đà xả thân vào niết bàn.

Tùy hầu cứu xà được Bảo Châu, biện cùng hiến ngọc thân thể tàn.

Thần nhân xứng đôi bị Thiên Phật, hiếu tử giận dữ rách sông núi.

Linh thạch vạn năm dục tâm vượn, tam giới khiếp sợ Ngũ Hành loạn .

Huyền Trang đi về phía tây cầu : van xin chân kinh, kiếp nạn trải qua mười bốn năm.

Gọn gàng chánh quả truyền bá thiên hạ, vạn dặm Thần Châu muôn đời truyền.

Địa nước phong hòa bằng tạo hóa, lục đạo luân hồi khỏi khôn cùng.

Vô hạn thần thông không phải là khoe khoang, thần ma Tiên Phật thực trò cười.

Viêm Hoàng đều không tâm thường người, Trung Hoa há chỉ có năm ngàn năm.

To Hồng Hoang thế giới, có hằng hà nói không hết thần thoại chuyện xưa. Bàn Cổ khai thiên, Long Phụng Sơ kiếp, Hồng Quân truyền đạo, Đông Hoàng Đế Tuấn, mười hai Tổ Vu, vu yêu đại chiến, Nữ Oa tạo người, Tam Thanh thánh nhân, Tiếp Dẫn vạn Phật, Chuẩn Đề đông độ, Hạo Thiên thành đế, Dao Trì Thành mẫu, Tam Hoàng Ngũ Đế, Phong Thần diễn nghĩa, Đường Tăng tây du, Thục Sơn vạn kiếp, đông tây đại chiến, chư thần hoàng hôn. Những thứ này truyền lưu hơn ngàn năm chuyện xưa làm cho người ta trầm mê trong đó và không thể tự thoát ra được, bọn họ là tổ tiên của chúng ta tinh thần dựa vào, cũng là chúng ta tổ tiên trí khôn chữ nhật hóa kết tinh, cũng là để lại cho chúng ta một khoản quý giá tinh thần văn hóa tài phú.

"Ha ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha ha, " trong công viên dưới một cây đại thụ một mặc một thân hàng vĩa hè hàng nam từ ngửa mặt lên trời cuồng tiếu không ngừng, người chung quanh cũng quăng tới ánh mắt kinh ngạc, dĩ nhiên, càng nhiều là người quăng tới là nhìn ngốc nghếch giống nhau ánh mắt.

"Mụ mụ, cái này Đại ca ca có phải hay không phát bị kinh phong a? Có muốn hay không đưa hần đi bệnh viện đây?" "Không cần nhiều miệng, đi nhanh đi." Một Tiểu muội muội tò mò hỏi nàng mụ mụ, bị hần mụ mụ lập tức ngăn lại, phụ nữ kéo cô bé, chuẩn bị hướng phản phương hướng rồi đi.

"Ai! Thế đạo không tốt a, xem một chút cũng đem tiểu tử này ép điên rồi." Bên cạnh một tóc trắng xoá lão nhân thở dài nói. Lờ của hần đưa tới chung quanh một số người cộng minh, một chút đồng tình tràn lan người đã hai mắt rung rung, mau khóc lên. Cũng không có thiếu bác gái đã xuẩn xuẩn dục động, chuẩn bị tùy thời tiến lên đây an ủi an ủi tiểu tử này liều.

"ĐM, các ngươi biết cộng lông tuyến, Lão Tử nhật được 1000 đồng tiền, tháng này sinh hoạt phí vừa không cần buồn liều, mất hứng mới là lạ." Lý Phong đắc ý thâm nghĩ, rất có một bộ "Người khác cười ta sì, ta cười người khác ngu" ý tứ, kể từ khi tựu trường tới nay, vẫn là vừa học tập, vừa đi làm kiếm tiền, cuộc sống trôi qua căng thẳng, không có biện pháp, cuộc sống bức bách không. Hiện tại trời giáng tiền của phi nghĩa, không công được rồi 1000 nguyên đại dương, như thế nào đề cho hần mất hứng đây?

Hần lại nghĩ tới chính hần một cuối tháng cho không dùng tại vì tiền rầu rĩ, 1000 nguyên khiến cho cho dù hần không đi tân tân khổ khổ đi làm liều, cũng có thể tiến hành hơi chút hủ bại một chút sinh sống, nếu như ở tiết kiệm một chút, tháng sau cũng có thể trôi qua đi.

Nghĩ đến cao hứng nơi, không khỏi nghênh Phong Cuồng cười, đối với chung quanh chỉ trở một chút đều không để ý, hoàn toàn đắm chìm ở từ thế giới của ta trong, bắt đầu càng sâu tầng thứ YY(tự sướng).

Lý Phong là một gã cô nhi, từ nhỏ đã bị cái kia cho tới bây giờ cũng không gặp mặt cha mẹ vứt bỏ ở dưới chân núi, một hảo tâm đại thúc đem hần nhật lên đến trở về trong nhà mình, nếu không hần có thể đã chết ở dưới chân núi liều. Nhưng là bởi vì đại thúc trong nhà mình cũng không dư dả, chỉ có thể đưa đưa đến phụ cận huyện thành một khu nhà trong cô nhi viện. Bởi vì là ở dưới chân núi nhật được hần, cho nên tựu đặt tên gọi ngọn núi. Từ đó, hần vẫn cuộc sống ở cô nhi viện.

Cô nhi viện điều kiện cũng không tốt, cho nên, từ nhỏ đến lớn, hần cũng coi như thường tần thế gian khó khăn, hoàn hảo hần tính Cách Bì so sánh sáng sủa, đối mặt bị quăng đi vận mệnh cùng tương đối gian khổ cuộc sống vẫn có thể cười đối với người sinh. Cứ như vậy, hần ở cô nhi viện từ từ lớn lên.

Lớn lên sau, hần cũng rời đi cô nhi viện. Vừa hoàn thành của mình bài vở và bài tập, vừa vì bởi vì cuộc sống bức bách mà không là không đi ra ngoài đi làm kiếm tiền, tân tân khổ khổ cuộc sống.

Hôm nay hần thật vất vả mới nấu đến đại học, bây giờ là SX tiết kiệm YL thành phố một khu nhà tam lưu đại học ở hiệu học sinh, kỳ vọng tốt nghiệp sau tìm một phần khá hơn một chút công việc, cải thiện một chút cuộc sống. Nhưng là hiện tại, hần chỉ có thể dựa vào đi ra ngoài đi làm kiếm tiền mới có thể chuẩn bị chút sinh hoạt phí, còn có chính là trường học cùng trên xã hội một chút trợ cấp liều, cho dù như vậy cũng là ăn không đủ no mặc không đủ ấm, cuộc sống rất là quần bách.

Đang ở ngày hôm qua, bởi vì không tiền không thể, vừa không có người nhà, hần bạn gái đối với hần nói: "Chúng ta chia tay sao, ta cảm thấy được hai người chúng ta tính cách không hợp, hi vọng ngươi có thể tìm tới so với ta tốt hơn một nửa khác." Nói xong, xoay người rồi đi."Cái gì tính cách không hợp, cũng là chó má, còn không phải là nhìn đại gia không có tiền sao? Hừ, nông cạn nữ nhân." Trong lòng mặc dù nghĩ như vậy, nhưng là cũng không dám nói ra, nếu không, hần trước bạn gái nói không chừng có xoay người trở lại tổ khổ hần một phen.

Cho nên, Lý Phong đã bị bạn gái OUT liều, tâm tình buồn bức không dứt. Cho nên, hôm nay tới công viên tán giải sầu, hi vọng có thể giảm bớt một chút

mình buồn khổ tâm tình. Đang lúc hấn ở nhàm chán đi dạo, không nghĩ tới trời giáng tiền của phi nghĩa, để cho hấn nhặt được này 1000 nguyên. Đối với một tháng chỉ có 300—500 sinh hoạt phí hấn, nhìn thấy như vậy một khoản tiền lớn, tại sao có thể không để được hấn mừng rỡ như điên đây. Lý Phong nghĩ đi nghĩ lại, càng thêm cao hứng.

Trong lòng nghĩ : "Họa này phúc sở ỷ, cổ nhân thật không lừa ta cũng vậy, hắc hắc, ha ha. . Ngày hôm qua bị quăng, nhưng là nay Thiên ca tự phát đại tài liệu, có phải hay không sau này bị vớt cũng có thể phát tài a, vậy hãy để cho toàn bộ thế giới nữ nhân đều tới vớt ta tốt lắm. Ta sẽ không để ý." Hấn không ngần ngại, người ta còn để ý đây. Hơn nữa, hấn hiện tại đã là điển hình thủ chu đãi thô trong lòng, bất quá Lý Phong cũng không quan tâm.

Nhưng là hấn đã ‘ họa này phúc sở ỷ ’ trước một câu là ‘ phúc này họa sở theo ’. Cũng là hấn xui xẻo, đang ở hấn há to mồm cuồng tiếu không ngừng thời điểm, đột nhiên trên cây một đám ong mật bay lên, ong ong ong gọi không ngừng, một con ong mật bất tiện bất ý xông ào vào Lý Phong trong miệng, trong lúc cười to Lý Phong ngạc nhiên mà dừng, hai tay nắm ở cổ của mình ngã trên mặt đất, về mặt thống khổ, lăn qua lộn lại lăn qua lăn lại.

Chỉ chớp lát, thân thể cũng không lật ra, hai mắt trắng bạch, mặt nghẹn màu đỏ bưng, thân thể bắt đầu không ngừng co lại.

Người chung quanh vừa nhìn sợ ngây người, cái kia nói hấn bị kinh phong cô bé đối với hấn mụ mụ nói "Mụ mụ, lão sư nói hiện tại hấn là muốn gọi xe cứu thương mới đúng a, tại sao không có người gọi điện thoại đây?"

Người chung quanh nghe, như ở trong mộng mới tỉnh, vội vàng gọi điện thoại gọi xe cứu thương. Lý Phong lúc này đại não thiếu dưỡng sự khó thờ, hấn biết hấn mau hôn mê, "Của ta 1000 nguyên, ta còn không tốn đây." Lúc này hấn còn nhớ mãi không quên hấn mới vừa nhặt được 1000 đại dương, hết thuốc chữa hấn.

Đội đến xe cứu thương tới lúc Lý Phong hai mắt nhắm nghiền, sắc mặt màu đỏ tím, đã cũng không nhúc nhích liễu, hoàn toàn nằm ngửa liễu. Người chung quanh cũng không dám tiến lên xem xét, sợ gây chuyện trên người, cứu hộ nhân viên đến, chung quanh người xem náo nhiệt lập tức tránh ra một lối, cứu hộ nhân viên lập tức đưa đặt lên xe cứu thương mang đến bệnh viện.

Chỉ chớp lát đến bệnh viện, ngay lập tức đem Lý Phong mang tới liễu phòng cấp cứu tiến hành cứu giúp. Nhưng là còn không có 5 phút đồng hồ, Y Sinh tự ra tới, trang nghiêm tuyên bố Lý Phong đã G rớt.

Ngày thứ hai, SX bỏ bớt báo cáo: hôm qua, một gã tại trường học sinh viên đại học ở công viên bởi vì nhặt được 1000 nguyên và nghề Phong Cuồng cười không ngừng, nhưng là, họa trời giáng, bị ong mật tiến vào cổ họng chấp liễu mấy cái, cổ họng sưng, từ đó làm cho hít thở không thông mà chết. Bản báo hô hào mọi người muốn không nhặt của rơi trên đường, làm một tốt đẹp chính là thị dân, cho dù nhặt được tiền cũng không muốn quá mức lớn lối, nếu không họa trời giáng, cẩn thận cái được không bù đắp đủ cái mất a.

Này đến tin tức cũng đã trở thành SX tiết kiệm mọi người trà dư tửu hậu đề tài câu chuyện, hơn trở thành một chút gia trưởng giáo dục hài tử chuyện xưa điển phạm, chủ nhân của chúng ta công Lý Phong coi như là vì quốc gia tương lai đoá hoa tạo liễu tấm gương, vì quốc gia làm ra cống hiến, về phần này cống hiến chính hấn có nguyện ý hay không sẽ không người biết rồi, cho dù biết rồi ai còn quản hấn khi gió.

Ai cũng không có phát hiện, ở

Lý Phong chết cái kia nhà bệnh viện, có một đoàn màu xám tro khí thể xuyên thấu qua bệnh viện, vẫn hướng thiên không thổi đi, xuyên qua tầng khí quyển, phiêu hướng liễu vũ trụ, phiêu hướng liễu thiên ngoại chi thiên.

Đây chính là Lý Phong linh hồn, chính hấn còn không có tỉnh lại, linh hồn bị vây hôn mê trạng thái, tiến vào mịt mờ vũ trụ, bắt đầu không bờ bến phiêu đảng, không biết phiêu đảng liễu thời gian bao lâu, nơi này tựa hồ là vũ trụ dọc theo, Lý Phong lúc này vẫn bị vây hôn mê trạng thái, nơi này không có một người nào, không có một cái nào Ngôi Sao, chung quanh tất cả đều là hoi mông mông một mảnh, Lý Phong linh hồn cứ như vậy bay tới thời đi, không biết vì sao.

Đột nhiên, phía trước một đoàn màu xám tro khí thể cuốn hướng Lý Phong linh hồn, hiện tại Lý Phong linh hồn cũng là một đoàn màu xám tro khối không khí, cùng hấn đến là mấy phần tương tự, màu xám tro khối không khí cuốn hướng Lý Phong linh hồn sau, sau đó tựa biến mất không thấy. Hướng chỗ càng sâu vũ trụ đi, ở một lần bắt đầu không bờ bến phiêu đảng.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2:Tĩnh Lại, Xuyên Qua? ? ?

Chương 2:Tĩnh Lại, Xuyên Qua? ? ?

Converter: mklovenu

Nguồn: Bàn Long Hội

Không biết qua thời gian bao lâu, Lý Phong sâu kín tĩnh lại. Hấn mở mắt, nhìn về phía bốn phía. Chung quanh không có gì cả, cái gì cũng không nhìn thấy, không âm thanh âm, không có đông tây, càng không có màu sắc.

"A! Chuyện gì xảy ra? Đây là nơi nào? Tại sao ta cái gì cũng không nhìn thấy? Chẳng lẽ ta mù? Ong mặt chấp nhưng là cổ họng của ta a, làm sao ánh mắt có mò mẫm a? Chẳng lẽ ong mặt có độc? Ta ở nơi đâu a?" Lý Phong hoảng sợ nghĩ tới, đây trong đầu nghĩ ngờ.

Nghĩ đi nghĩ lại, thăm nghĩ mình ‘ thật vất vả nhặt được 1000 nguyên đại dương, còn không có hảo hảo hưởng thụ đây, tựa thành liễu người mù? Mở cái gì quốc tế cười giỡn, chẳng lẽ ta cả đời nhất định cùng tiền vô duyên sao? Vô duyên tựa vô duyên quá, nhưng là ánh mắt của ta mù, cái này làm sao coi là a? Minh tại sao như vậy mạng khổ a! Ông trời a! Không mang theo như vậy đùa sao! Chẳng lẽ ta đời trước là tội ác tày trời đại ác nhân? Làm sao chuyện xấu cũng làm cho ta đụng phải đây?

Lý Phong nghĩ đi nghĩ lại, liền muốn đến mình cả nhấp nhô, mình mới ra sinh không bao lâu đã bị cha mẹ từ bỏ, ở cô nhi viện ăn không ngon xuyên không tốt, cuộc sống vô cùng gian khổ, nhìn đến đại học, mới vừa nộ bạn gái còn không có mấy ngày đã bị quăng. Minh hôm nay cũng chỉ có thể mỗi ngày ngóng nhìn tốt nghiệp, cho là sau khi tốt nghiệp là có thể có một tốt đi một chút công việc, cuộc sống có thể trôi qua thoải mái chút, nhưng là, tại sao bây giờ còn phải đổi thành người mù? ’

Lý Phong càng nghĩ càng cảm thấy ủy khuất, mình cũng không có làm cái gì chuyện xấu a? Mặc dù có lúc cùng tức xá bạn xấu nói một chút cái này, nói chuyện một chút cái kia, sau lưng nghị luận hạ nhân nhà, nhưng là cũng không nên như vậy thê thảm sao? Nghĩ a nghĩ a, Lý Phong hay là cảm thấy buồn bực, một lát sau, hấn cũng định không muốn liễu. ‘ cứ như vậy quá, chuyện đã như vậy, đang suy nghĩ cũng không còn cái gì ý nghĩa, cuộc sống còn phải quá không phải là? ’ đây cũng là Lý Phong ưu điểm, thông tục chút nói chính là hấn người này là một Nhạc Thiên phái.

Ngay vào lúc này, Lý Phong cảm giác được tựa hồ có một trận gió thổi tới đây. Nhưng là Lý Phong lập tức cảm giác có cái gì không đúng, "Ta dựa vào, Phong tại sao có thể thổi tới trong cơ thể của ta đây? Chẳng lẽ ong mặt vào bụng đem ta toàn thân cao thấp cũng chấp liễu một cái? Toàn thân cũng là động rồi?"

Lý Phong trong lòng hoảng sợ, liền muốn kêu to lên tiếng, nhưng là hấn là linh hồn trạng thái, không cách nào phát ra âm thanh, chỉ có thể cảm giác sợ hãi

đến ‘ về này Phong ’ theo hần ‘ thân thể ’ thổi đi qua, hoặc là nói là mặc đi qua. Sau đó hần tự cảm giác mình ‘ thân thể ’ thật giống như nhẹ một chút, còn có chút cảm giác thoải mái, hần còn chưa tới kịp cao hứng, lập tức cũng cảm giác được ‘ kia trận gió ’ xuy hần đầu óc đau dữ dội, có thể nói là hần đời này đau nhất đích đau , còn không có phản ứng tới đây tự đau đớn tự khiến cho hần hôn mê bất tỉnh, đáng thương Lý Phong lúc này mới mới vừa tỉnh lại còn không có thời gian bao lâu tự vừa hi lý hồ đồ ngã xuống.

Thật ra thì kia căn bản không phải cái gì gió, mà là Hỗn Độn khí lưu, Lý Phong ở sau khi chết linh hồn phiêu hướng vũ trụ, bị kia đoàn màu xám tro khối không khí dẫn tới thiên địa không mở đích Hỗn Độn trong, kia màu xám tro khối không khí chính là Hỗn Độn khí tạo thành .

Lý Phong nhưng cũng là cơ duyên, ở mới vừa rồi bất tri bất giác, linh hồn của hần bị Hỗn Độn khí lưu rửa sạch liễu một lần, đưa trong linh hồn tạp chất đi trừ đi. Đây cũng là Tu Luyện Giả tha thiết ước mơ đại cơ duyên, đáng tiếc Lý Phong không biết, còn tưởng rằng trên người bị ong mật đập liễu động, gió thổi tiến thân thể rồi lại.

Hỗn Độn chưa bao giờ kỷ niên, vừa không biết qua bao lâu, Lý Phong từ từ tỉnh lại, lần này hần hay là giống nhau, cái gì cũng không nhìn thấy, nhưng là lần này hần không có lần trước sợ hãi như vậy liễu "Ai, đây rốt cuộc là địa phương nào a? Lần trước không có chú ý, chân của ta căn bản không có chấm a! Thân thể hình như là phiêu trên không trung a? Rốt cuộc làm cái gì phi cơ a?" Lý Phong từ từ nghĩ tới.

Cuối cùng, Lý Phong bị kịch phát hiện, đừng bảo là không nhìn thấy, chính là của hần hai tay hai chân cũng không có thể dùng, thân thể không thể vào được bất kỳ động tác, hoàn toàn chính là nhà xác thi thể ư, chỉ bất quá này thi thể là suy nghĩ . Lý Phong không biết đây là làm sao, nhưng hần cũng hiểu, mình khẳng định không còn là một bình thường người, hoặc là nói hần đã chết.

Lý Phong cứ như vậy yên lặng ở hỗn loạn như đưa đám suy nghĩ trong trạng thái, ở nơi này hoàn toàn thế giới xa lạ, trừ ra suy nghĩ hần không có cảm giác được bất kỳ đông tây, hần cảm thấy có chút sợ hãi, mặc dù hần không thể nào sợ đêm tối, đáng tiếc hiện tại hần sống ở so sánh với đêm tối đáng sợ hơn một loại quái dị yên tĩnh trung.

‘ ai, không biết có người hay không cho nhật xác a. Minh đời này thật không có ý tứ, cứ như vậy không minh bạch chết đi liễu, đã chết cũng không còn bởi vì ta bị thương, nhân phẩm thật sai a. Ai! ’ lần nữa thở dài một hơi, Lý Phong cũng không còn đang suy nghĩ những thứ này.

Thời gian cứ như vậy từ từ trôi qua liễu, Lý Phong cũng theo ban đầu sợ hãi dần dần thích ứng, hần bắt đầu suy tư hần tình cảnh của mình. "Đây rốt cuộc là địa phương nào đây? Cái gì cũng không nhìn thấy, cái gì cũng không có, trừ lúc mới bắt đầu có một trận Phong (còn tưởng rằng là đón gió), những thứ khác cái gì cũng không có, cái quý gì địa phương a!" Lý Phong không thú vị nghĩ tới.

Đột nhiên, Lý Phong trong đầu Linh Quang Nhất Thiểm, thầm nghĩ: "Cái gì cũng không có, cái gì cũng không nhìn thấy, không có màu sắc, không có Đông Tây Nam Bắc. Này, này, này không phải là Hỗn Độn sao? Chẳng lẽ ta tích góp từng tí một liễu 21 năm nhân phẩm bộc phát, xuyên qua? Đi tới thiên địa không mở đích Hỗn Độn thế giới? Wow ha ha ha ha ha ha!"

Lý Phong nghĩ tới đây, không khỏi hưng phấn vô cùng, trước khi chết hần coi như là QD trong đích khách quen liễu, cái gì xuyên qua cái gì Trọng sinh cũng xem, chẳng qua là không nghĩ tới loại này giải thưởng lớn có đến phiên đầu mình thượng, để cho hần hưng phấn cũng không biết mình là người nào liễu.

"Quả nhiên, nhân phẩm mới là mấu chốt a." Hồn nhiên đã mới vừa rồi còn nói chính mình nhân phẩm sai đây. Đoán được nơi này là Hỗn Độn thế giới sau, Lý Phong bắt đầu hưng phấn lên. Không phải là đều nói xuyên qua đến Hỗn Độn, pháp bảo nhiều hơn, tu vi cao cao, thần mã Hồng Quân, Lão Tử cũng là mây trời, hần bắt đầu nghĩ tới làm sao tu luyện. Đáng tiếc, kỳ vọng càng lớn thất vọng càng lớn.

"FK, làm sao tu luyện a? Ta không nhúc nhích được a, người ta xuyên qua không phải nói trời sinh liền biết, ta động không được a?" Lý Phong thầm nghĩ, sau đó lại bắt đầu liễu các loại ném thử, đáng tiếc hay là không có hiệu quả gì.

"Ta dựa vào, không thể nào, để cho ta làm sao a?" Không biết qua bao lâu, Lý Phong rốt cục bỏ qua, hấn động cũng không nhúc nhích được, không có chết trước học cũng không phải là cổ đại thể văn ngôn, cũng không còn đọc qua cái gì Đạo Đức Kinh liễu kinh Phật cái gì , rồi hãy nói, đọc cũng không nhất định hữu dụng.

"Ai, chỉ có thể chờ Bàn Cổ đại thần tới đây ở ta giúp một tay liễu, nhưng là ai biết hấn ở đâu góc dậm đây? Ai, thương tâm!"

"Đúng rồi, không phải là có cổ gió thổi qua ta sao? Thổi qua sau cảm giác thân thể khinh phiêu phiêu , đây là tu luyện sao? Hắc hắc, ta quả nhiên là thiên tài." Cho nên, Lý Phong bắt đầu hấn dài dòng ‘ chờ gió lớn kè ’ . . .

Hỗn Độn chưa bao giờ kỷ niên, lại qua không biết bao lâu, Lý Phong lúc này cũng bị hấn cái gọi là ‘ Phong ’ thổi qua không biết bao nhiêu lần liễu, cảm giác thân thể bắt đầu có chút phản ứng liễu, điều này làm cho hấn hưng phấn không thôi.

"Tiểu Phong Tiểu Phong ta yêu ngươi, mời mau mau tới nơi này, tới để cho ca ca hôn nhẹ ngươi, " Lý Phong đắc ý nghĩ tới. Trải qua Hỗn Độn khí lưu nhiều lần tẩy lễ, Lý Phong lúc này mặc dù vẫn còn không tu luyện, nhưng là ‘ thân thể ’ đã có thể động, Lý Phong cảm thấy, đây đã là tiến bộ cực lớn liễu.

Nghĩ đến mình nếu là năng động sau, liền có thể đủ đi ra ngoài tầm bảo, điều này làm cho tinh thần của hấn dị thường phấn khởi. Trước khi chết nhìn chút ít xuyên qua chủ giác cửa mọi người cả người là bảo, cũng trang bị đến tận răng liễu, để cho hấn không ngừng hâm mộ, hiện tại hấn mình xuyên qua, thuộc về trong tiểu thuyết chủ giác cái kia chút ít pháp bảo dĩ nhiên toàn bộ cũng thuộc về hấn Lý mỗi người tất cả liễu.

Nghĩ như thế, Lý Phong trong lòng một trận kích động, hơn nữa nói không chừng có thể gặp phải Bàn Cổ, như vậy có thể theo Bàn Cổ nơi đó nhận được tu luyện phương pháp, trong tiểu thuyết không phải là cũng viết Bàn Cổ rất tốt nói chuyện sao? Đến lúc đó, ta cũng cùng bọn họ học, cùng Bàn Cổ thành anh em kết bái, nói như vậy, Bàn Cổ còn không đem cái gì cũng cho ta.

Nghĩ đến đặc sắc nơi, Lý Phong đã là vui liễu, "Ai kêu ta sinh sớm đây, ai!" . Lý Phong vô si thâm nghĩ, sau đó tiến vào YY(tự sướng) thời khắc. Nhưng là bây giờ còn không thể động, đáng tiếc a! Phải nỗ lực, pháp bảo cùng Bàn Cổ cũng đều đang chờ hấn đây! Cho nên hấn tiếp tục lấy hấn cái gọi là ‘ hóng gió kế hoạch " kỳ vọng có thể sớm một chút động , tìm pháp bảo. Hỗn Độn trong đích thời gian là không đáng giá tiền nhất , thân nhiên ngàn vạn năm đã qua.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 3: ‘ Pháp Bảo ’ Ngươi Ở Đâu Dậm A? ?

Converter: mklovenu

Nguồn: Bàn Long Hội

Hỗn Độn không kỷ niên, ngàn vạn năm thoáng qua tiếp xúc quá.

Chúng ta chủ giác Lý Phong, ở nơi này ngàn vạn năm trong, cũng không biết bị Hỗn Độn khí lưu rửa sạch liễu bao nhiêu lần. Theo bắt đầu là không thích ứng, đến cuối cùng cũng chết lặng.

Trải qua những năm này Hỗn Độn khí lưu tẩy lễ, hần hiện tại cảm giác thân thể so với từ trước cường đại hơn vô số lần, tinh thần cũng tùy theo và biến thành vô cùng cường đại. Và hiện tại hần đang cao hứng YY(tự sướng), về mặt tâm đang vô cùng, bởi vì hần hiện tại đã có thể đi lại liễu, cho nên, hần thật giống như đã nhìn thấy vô số tán ra bảo quang pháp bảo hướng hần ngoắc, Bàn Cổ đang thỉnh cầu cùng hần thành anh em kết bái. Hết thấy tựa hồ cũng là tốt đẹp như vậy.

Dùng ‘ đi ’ để hình dung là chính xác, phải nói là có thể ‘ phiêu ’ liễu, phải biết rằng Hỗn Độn trung không có mặt đất, đầy đầy Hỗn Độn hơi thở, không có trên dưới chi phân. Hơn nữa những thứ này hơi thở một loại cũng là tĩnh bất động, đi đương nhiên là không thể thực hiện được, chỉ có thể dùng ‘ phiêu ’ tới.

Dù vậy, Lý Phong đối với hần có thể ‘ phiêu ’ chuyện thực, cũng cao hứng thời gian rất lâu, này đối với hần mà nói là lớn lao tiến bộ, coi như là hoàn thành hần kế hoạch giai đoạn thứ nhất, có thể động. Mà đối với lập tức sắp đến giai đoạn thứ hai, hần cũng tràn đầy lòng tin cùng mong đợi, pháp bảo đối với hần hấp dẫn là không lồ. Vì vậy, hần hơi suy tư một chút, lại bắt đầu liễu dài dòng tâm bảo, tìm Bàn Cổ hành trình, không chế thân thể của mình (linh hồn) bắt đầu phiêu hướng Hỗn Độn chỗ sâu.

"Không sao, rất dễ dàng tìm pháp bảo, cũng không phải là tốt pháp bảo. Tựa như trước kia mọi người thường nói ‘ tiên nghi không có hảo hóa ’ giống nhau, ta muốn, đương nhiên là tốt nhất pháp bảo liễu! Rất dễ dàng tự không có gì tính khiêu chiến liễu." Đây chính là còn đang tâm bảo trên đường Lý Phong.

Hôm nay khoảng cách hần bắt đầu tâm bảo đã qua không biết đã bao lâu, hần ngay cả pháp bảo bóng dáng cũng không thấy, tâm tình vô cùng buồn bực, đối mặt với tàn khốc chuyện thực, hần cũng chỉ có thể dùng a Q tuyệt chiêu đến an ủi mình liễu.

Thật ra thì Lý Phong bị khi còn sống tiểu thuyết nói dối liễu, Hỗn Độn trong căn bản không có có bảo vật gì, có cũng chỉ có tam đại Hỗn Độn chí bảo, Bàn Cổ Phù, Tạo Hóa Ngọc Điệp cùng Hỗn Độn Thanh Liên, này tam đại chí bảo toàn bộ cũng là dụng cụ Bàn Cổ chí bảo, nếu để cho hần chiếm được, người nào đi khai thiên a?

Và hần biết cái kia chút ít linh bảo chính là Bàn Cổ khai thiên sau, tùy Bàn Cổ Phù, Tạo Hóa Ngọc Điệp, Hỗn Độn Thanh Liên, còn có khai thiên lúc sinh ra tiên thiên âm dương, Ngũ Hành, thanh trọc khí, ba nghìn Hỗn Độn thần ma, Bàn Cổ thân thể chờ một chút kết hợp biến thành mà thành. Cho nên, Lý Phong nhất định sẽ không có sơ thu hoạch, chỉ có thể cao hứng mà đến mất hứng mà về liễu.

Nhưng là, hiện tại hần hay là không có hết hy vọng, hần tin tưởng mình nhất định sẽ tìm được tỷ số, chẳng qua là còn chưa tới thời gian, tại từ ta an ủi một phen sau, Lý Phong lần nữa bước lên tâm bảo hành trình. Vừa không biết du đãng liễu bao nhiêu năm. Sự kiên nhẫn của hần dần dần bị hiện thực tàn khốc mài đều liễu. Hôm nay, hần rốt cục bộc phát, trong lòng mắng to:

"ĐM, pháp bảo người ở đâu dăm a?" Tần tần khò khò tìm thời gian dài như vậy, mao (lông) cũng không mò đến một cây, trong lòng biệt khuất hần đã bắt đầu chửi má nó liễu.

Buồn bực đồng thời, trong lòng nghĩ: "ĐM, người ta xuyên qua pháp bảo một đồng, toàn thân cũng trang bị đến tận răng lên. Động đến ta tự gì cũng không có a? Đừng nói cái gì tiên thiên chí bảo liễu, ca nhẹ nhàng nhiều năm như vậy, sừng sốt cái gì cũng không còn thấy, chẳng lẽ xuyên qua người đương thời phẩm dùng hết rồi? Hay là kiếp trước QĐ đại thần gạt ta a? Chẳng lẽ Hỗn Độn căn bản là cái gì cũng không có?"

Lý Phong lúc này cũng đã bắt đầu hoài nghi Hỗn Độn trung có phải thật vậy hay không có pháp bảo tồn tại, nhiều năm như vậy tìm kiếm xuống tới,

nhưng mà cái gì cũng không còn tìm được a! QD đại thần nhưng là viết quá, xuyên qua sau pháp bảo cũng là chạm mặt hướng người đập tới a! Không nên cũng không được, là pháp bảo đuổi theo người. Nhưng là hiện tại, tìm nhiều năm như vậy tìm khắp không tới, lại càng không nếu là hướng ta ‘đập’ tới, chênh lệch lớn như vậy.

Mặc dù chủ nhân của chúng ta công Lý Phong không có tìm được bất kỳ pháp bảo, nhưng là hần những năm này cũng không phải là uổng phí. Tìm pháp bảo đồng thời hần cũng thường xuyên bị Hỗn Độn khí lưu tẩy lễ, hiện tại hần đã cảm giác so sánh với trước kia càng thêm cường đại. Hơn nữa, quan trọng nhất là, hần trải qua những năm này Hỗn Độn khí lưu tẩy lễ, trong đầu bắt đầu xuất hiện một chút tin tức, vì vậy, hần bây giờ đối với không gian hỗn độn hiểu cũng càng khác sâu sắc.

"Hiện tại ở Hỗn Độn trong thế giới, ta là không có nguy hiểm gì. Bàn Cổ khai thiên, những thứ kia Hỗn Độn thần ma mới có thể tỉnh lại. Sau đó chính là thấy ngu chưa tức đi đến đoạt Bàn Cổ Tạo Hóa Ngọc Điệp đi, và phần lớn Hỗn Độn thần ma cũng sẽ vì vậy mất mạng ở Bàn Cổ Phủ, đến lúc đó ta chỉ nếu không đi chọc cho hần là được. Hơn nữa, ta nhưng lấy thừa dịp lúc này, thuận tay dắt mấy câu thần ma thi thể, hắc hắc hắc hắc. Nhưng là, khai thiên sau ta liền có phiền toái a, ca nhưng là xuyên qua mà đến a, vốn là không nên tồn tại, dùng ta dân chúng nói chính là không hộ khẩu. Không hộ khẩu lời của thiên đạo không phải là tự muốn đem ta đánh cho thành hôi hôi sao? Ai, người ta xuyên qua người nào sợ thiên đạo a, động một chút là vượt xa thiên đạo liễu, đem Hồng Quân lão tổ đánh tìm không ra bắc, nhìn nhìn lại ta đây xuyên, vô pháp bảo, vô tu vi, vô hộ khẩu. Ta kháo! Ba vô a, trên đời bị kịch lớn lao hơn thế sao! Ai, trước không muốn những thứ này, chủ yếu nhất chính là ở khai thiên sau chuẩn bị hộ khẩu, nếu không tự hôi hôi liễu, ai! Ở sinh mệnh trước mặt, pháp bảo a, tu vi a thần mã cũng là mây trời a! Hộ khẩu trọng yếu nhất a! Nhưng là như vậy chuẩn bị đây?"

Lý Phong nghĩ tới hộ khẩu chuyện, những thứ khác đã không trọng yếu. Hần trải qua trong khoảng thời gian này tâm bảo thất bại sau, cũng định không đi tìm Bàn Cổ liễu, hần nghĩ đến cho dù đi tìm cũng không nhất định có thể tìm tới, hơn nữa hiện tại căn bản không thể dùng kiếp trước trong tiểu thuyết hết thảy tới cân nhắc nơi này, tìm được Bàn Cổ sau làm sao làm? Nói không chừng Bàn Cổ đại thần trực tiếp cho hần tới một bữa tử, vậy hần không phải xuất sư không nhanh thân chết trước, hoàn toàn bị kịch sao?

Cho nên, hần liền cũng không lại đi liễu, vừa lúc có thể sửa sang lại một chút gần đây trong đầu tin tức, rốt cục, trải qua không biết bao lâu sửa sang lại cũng hiểu được, hần cho ra liễu hiện tại kết luận.

"Đúng vậy! Bàn Cổ khai thiên sau cũng bởi vì sau lực không đồng đẳng G rớt, đến lúc đó nguyên thần của hần hóa thành Tam Thanh, và máu huyết hóa thành mười hai Tổ Vu, ta đến lúc đó chỉ cần cướp được một phần Bàn Cổ nguyên thần, không liền trở thành Tam Thanh một trong sao? Như vậy thì hộ khẩu liễu a. Hơn nữa, Tam Thanh cũng là tương lai thành thánh chính là nhân vật, thân phận địa vị cũng không nói, linh bảo tất cả đều là cực phẩm, chỉ cần thành công, ta còn không phải là phải như thế nào có cái gì, ha ha ha ha ha." Nghĩ đến đặc sắc nơi, Lý Phong trong lòng cuồng tiếu không ngừng.

Sau, Lý Phong lại bắt đầu trầm nghĩ, "Đoạt người nào tốt đây? Tam Thanh cũng không tệ a, cũng là thánh nhân, hơn nữa pháp bảo cũng nhiều, thật là khó có thể lựa chọn a!" (bây giờ còn không phải của hần đây, lại bắt đầu chọn lấy) vô sỉ chỉ cực a!

"Ai! Tự Lão Tử sao, ở nói như thế nào cũng là lão Đại, hơn nữa có Thiên Địa Linh Lung Huyền Hoàng Bảo Tháp cùng Thái Cực đồ hai đại chí bảo, không nói vô địch, nhưng là lúc đầu không cần bị khi phụ si nhục không phải là, Vua không thấy Thông Thiên nhỏ nhất, vẫn bị Lão Tử nguyên thủy khi dễ, Phong Thần lúc tức thì bị diệt giáo, lão Đại cùng lão mặt hay là có rất lớn khác nhau tích!"

Sau khi quyết định, Lý Phong bắt đầu vì thế làm chuẩn bị, muốn đoạt Bàn Cổ nguyên thần, người phải có tốc độ a, hơn nữa hần còn muốn đoạt chút Hỗn Độn thần ma sau khi chết thi thể, muốn ở Bàn Cổ sau khi chết trong nháy mắt chém giết Bàn Cổ nguyên thần, chẳng lẽ không tiểu a.

Một phen suy tư xuống tới, Lý Phong cũng là hiểu, tốc độ là được cho lần này đại kế trọng yếu quyết định nhân tố, nói tóm lại, tốc độ quyết định hết thảy. Cho nên Lý Phong cũng không dám ở suy nghĩ lung tung liễu, lập tức bắt đầu hần một vòng mới ‘tu luyện’ cho tương lai cướp bóc đại kế và làm chuẩn bị.

Chương 4: Bàn Cổ Khai Thiên

Converter: mklovenu

Nguồn: Bàn Long Hội

Này hồi mộng mộng trong không gian, không có thiên, không có địa, không có một tia sinh khí. Yên lặng, hết thấy cũng là như vậy yên tĩnh, lại là như vậy bị đè nén.

Hỗn Độn trung không có kể năm, một cái chớp mắt, có lẽ vạn năm đã qua. Một tiếng như tình thiên phích lịch loại chọt quát, trong nháy mắt ở không gian hỗn độn trung truyền ra, nhất thời, cả Hỗn Độn bạo loạn hơi thở không ngừng tứ tán.

Chỗ xa xa, Trường Số 1 hện trăm vạn dặm bèn chắc trắng hán, hai tay cầm Cự Phủ, cả người tản ra vạn trượng tia sáng, cho đến Hỗn Độn chỗ sâu. Chỉ thấy, hán hai mắt giận trợn, vốn là chất phác tự nhiên Cự Phủ nhất thời tản ra lạnh thấu xương thanh quang.

Một đạo hóa lệ phủ (rìu) dấu vết sau khi, cả Hỗn Độn bắt đầu đung đưa, bạo ngược hơi thở theo phủ (rìu) vết phá vỡ Hỗn Độn. Nhất thời, không gian hỗn độn xé mở một lỗ hồng, chung quanh hơi thở điên cuồng hướng cái kia nứt ra dừng mãnh lao tới. Kia Cự Nhân không biết mệt mỏi tiếp tục huy động kia khổng lồ che đầu, đột nhiên, chung quanh toát ra nẩy ngàn quái vật, bọn họ riêng của mình cũng là thiên kỳ bách quái, Ngưu Đầu hồ thân trên lưng còn có hai cánh triển khai, hình thái khác nhau. Toàn bộ giương nanh múa vuốt đánh về phía này trắng hán.

"Ha ha ha ha, khai thiên chính là kiếp, bọn ngươi Hỗn Độn thần ma chính là này ứng kiếp người." Dứt lời, huy động Cự Phủ, mỗi một lần huy động cũng là một đạo loang láng, mỗi một đạo loang láng sau khi, đều có một cỗ khổng lồ lực lượng bắt đầu khởi động ra, chung quanh Hỗn Độn thần ma cũng tùy theo và tiêu tán, hóa thành hồi hồi.

Mà lúc này, cả Hỗn Độn hoàn toàn bị bỏ ra liểu. Trong nháy mắt, một đạo dương thanh khí bay lên vì thiên, một đạo âm trọc khí giảm xuống vì địa.

Chỉ thấy trắng hán hai tay chống thiên, hai chân đạp . Hai mắt nhìn thấu vô hạn mừng rỡ, vừa lộ ra vẻ dị thường nghiêm túc. Trong lúc bắt chọt, đứng vững vàng ở thiên địa đang lúc trắng hán một trận khản trương, chỉ thấy này mới vừa mở ra tới thiên địa dần có tiệm khép lại khuynh hướng. Nhìn đến đây, đại hán đối với kia Cự Phủ phun một ngụm máu huyết, kia chất phác Cự Phủ nhất thời kim quang thoáng hiện, một hóa thành ba, chính là kia Bàn Cổ Phiên, Thái Cực đồ, Hỗn Độn Chung.

Mới vừa hóa ra Bàn Cổ Phiên trong nháy mắt ra hiện tại bầu trời, theo Bàn Cổ Phiên trung tán phát ra đạo đạo nguyên khí, đem bầu trời bao phủ lại, dần dần, dưới bầu trời rơi xuống khuynh hướng có điều chậm lại. Nhìn đến đây, đại hán lại đem Thái Cực đồ chìm vào đại địa, trong thiên địa tạo thành một đoàn liên tiếp thiên địa kim cầu. Kim cầu trung tản ra âm dương hai loại hơi thở, dần dần đem trong thiên địa hỗn loạn hơi thở lắng xuống.

Liên tiếp dài hạo hán tiếng chuông ở nơi này trong thiên địa vang lên, tiếng chuông đến mức hơi thở hoàn toàn thờ bình thường xuống tới, rốt cục ổn định tồn tại ở này thiên địa .

Một đoàn màu xám tro khối không khí trong lúc này không ngừng chung quanh du động, ở trắng hán phủ (rìu) hạ không có hóa thành tro hồi Hỗn Độn thần Ma Thi thể bị tức đoàn mọi người lấy đi, khí này đoàn đúng là chúng ta chủ giác Lý Phong. Hán không biết ở Hỗn Độn vượt qua bao nhiêu năm

tháng, rút cục chờ đến Bàn Cổ khai thiên.

Lúc này, hần đang thu thập Hồn Độn thần ma thân thể, bận rộn bắt diệt nhạc hồ. Và hần cũng tùy thời chú ý đến Bàn Cổ hướng đi, thật ra thì Bàn Cổ đã sớm phát hiện hần, chỉ bắt quá gấp không có hướng những khác thần ma giống nhau tới công kích mình, cho nên tự không có để ý.

Đang lúc này, trên không giáng xuống một đạo vạn trượng lớn lên Huyền Hoàng công đức khí, Huyền Hoàng khí một nửa tiến vào Cự Nhân trong cơ thể, một nửa thì bắt đầu tốc độ cao xoay tròn, không ngừng quay cuồng, một đạo kim quang thoáng hiện, cũng là vậy ngày một đệ nhất công đức chí bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp tạo thành. Lần này tháp vạn pháp không dính, trừ tà tránh lui, luyện hóa sau, đồng cấp trong chiến đấu không rời đỉnh đầu, trước sẽ không bại, trấn áp số mệnh còn có thần hiệu, so với kia tiên thiên chí bảo không kém chút nào.

Đại hán nhìn trước mắt hần mở ra tới sáng ngời không gian, trong lòng vô hạn mừng rỡ. Trong lúc bất chợt, hần thật giống như đặt lễ đính hôn liễu rất lớn quyết tâm đường như. Toàn thân cao thấp bộc phát ra càng thêm mãnh liệt kim quang.

Cứ như vậy, thiên ngày từng ngày không ngừng lên cao, địa không ngừng trầm xuống, rút cục ở thiên không thể cao tới đâu, địa không thể nữa chìm thời điểm. Đại hán kiệt lực, oanh một tiếng, ngã xuống hần mở này một mảnh trong thiên địa.

Ba đạo thanh khí trong nháy mắt theo đại hán trên đỉnh đầu bay khỏi đi ra ngoài, hướng trên không bay đi. Lúc này đột nhiên một đạo Hồn Độn sắc khối không khí lao đến, chính là Lý Phong. Hần đợi chờ cơ hội này đã là đã lâu rồi, nhìn thấy ba đoàn thanh khí bay ra, vội vàng xông về lớn nhất cái kia đoàn thanh khí, nhưng là, kia đoàn thanh khí mặc dù không có sinh ra ý thức, tốc độ cũng là nhanh vô cùng, trong nháy mắt theo Lý Phong bên cạnh bắt đi. Lý Phong kinh hãi, vội vàng đi bắt, đáng tiếc chỉ tới kịp theo thanh khí trung kéo xuống một ít đồng, đã bị thanh khí đào tẩu.

"Ta dựa vào, không thể nào, chẳng lẽ Lão Tử là kiện tướng thể dục thể thao? Nhưng là ta nhớ được hần rõ ràng là lão chồng đòn gánh à? Không nghĩ tới trăm mét tốc độ nhanh như vậy à!" Lý Phong oán trách.

Ngay vào lúc này, hơi nhỏ kia đoàn thanh khí cũng theo bên cạnh hần xẹt qua, Lý Phong kinh hãi, lập tức đi chặn lại, "FK, Lão Tử làm không được, Nguyên Thủy cũng muốn chạy à! Chẳng lẽ các ngươi thật nghĩ ca trở thành không hộ khẩu à?" Lý Phong trong lòng mắng, đáng tiếc hần hay là đã muốn một bước, thanh khí theo bên cạnh hần bay qua, cùng Lão Tử giống nhau, chỉ kéo xuống liễu một ít đồng.

"ĐM", Lý Phong trong lòng mắng một câu, nhưng là hần lần này không dám đang suy nghĩ gì liễu bởi vì hiện tại chỉ còn lại có nhỏ nhất thanh khí đoàn liễu, cái này nếu như ở không thành công, vậy hần tự thật muốn thành không hộ khẩu, khóc không ra nước mắt liễu. Hần lập tức tập trung tinh thần, toàn lực chặn lại nhỏ nhất kia đoàn thanh khí.

Kia đoàn nhỏ nhất thanh khí thấy đại ca nhị ca cũng đi, lập tức cũng muốn đi, tuy nhiên nó bị Lý Phong tả cần phải ngăn chặn, cuối cùng không có chạy đi. Lý Phong đem thanh khí đoàn tan ra vào của mình Hồn Độn khối không khí sau, tâm tình tự không hề cùng dạng liễu, "Mặc dù chỉ bắt được nhỏ, nhưng là ta hôm nay sau cũng là có hộ khẩu người, không phải là nhập cư trái phép tới giọt, hắc hắc hắc hắc." Lý Phong đắc ý thầm nghĩ.

Lúc này, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp tựa hồ được cái gì dẫn dắt, bắt đầu hướng kia bay đi lưỡng đoàn thanh khí đi, Lý Phong lập tức phát hiện "Hừ, địa vị không có đoạt tốt, pháp bảo ta nhưng muốn cướp tốt nhất, muốn chạy, không có cửa đâu." Lập tức đi chặn lại Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, một trận luồng cuồng tay chân sau, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp sáp nhập vào hần Hồn Độn khối không khí trong.

Mà ở lúc này khai thiên tam bảo cũng nhận được không khối dẫn dắt, chỉ thấy Thái Cực đồ tản ra trận trận kim quang, dung nhập vào dưới đất không thấy. Bàn Cổ Phiến tản mát ra một trận thanh quang hướng Đông Phương bay đi. Và Hồn Độn Chung còn lại là sống ở tại chỗ bất động, Lý Phong biết nó là đang đợi Bàn Cổ thân thể diễn biến sau, bay đi Thái Dương tinh, nhưng là Lý Phong như vậy có thể khiến nó đi tìm Đông Hoàng Thái Nhất cái kia điều nhân người tài giỏi không được trọng dụng đây?

Cho nên, Lý Phong lập tức bắt đầu một vòng mới đoạt bảo hành động, bởi vì hắc khối không khí trong có Bàn Cổ nguyên thần, cho nên Hỗn Độn Chung hơi phản kháng tự yên tĩnh lại."Hỗn Độn Chung nhưng là của ta thích nhất, làm sao có thể cho những người khác đâu? Thái Cực đồ cùng Bàn Cổ Phiên cũng bỏ qua, vì cái gì? Cho cái kia lớn lối điều nhân, không nên nói giỡn liêu." Lý Phong dám đăng nghị tới.

Đang lúc này, Lý Phong đột nhiên cảm giác được thân thể nặng nề, bắt đầu xuống phía dưới rơi xuống, sự biến hóa này khiến cho hắn thất kinh. Đồng thời, chỉ thấy Bàn Cổ thân thể một trận tan rã lại từ Bàn Cổ thân thể trung bay ra mười hai đoàn máu hướng Đông Phương bay đi, và có đoàn máu bay đích tương đối chậm, vừa vận cùng Lý Phong chỗ ở khối không khí tổng xe liêu.

"Chẳng lẽ nhân phẩm lần nữa bộc phát? Đưa xong nguyên thần lại tới máu huyết, cạc cạc, người nào có nhân phẩm của ta tốt?" Lý Phong lúc này vô cùng tự luyện. Đáng tiếc, không đợi hắn cao hứng đủ, hắc Hỗn Độn khối không khí bắt đầu cùng Bàn Cổ nguyên thần dung hợp, Bàn Cổ nguyên thần trung cự lượng tin tức lập tức xông ào vào đầu óc của hắn, hắn thoáng cái tự hôn mê bất tỉnh. Và hắc khối không khí cũng vòng quanh kia đoàn máu cùng nhau bay về phía Đông Phương.

Lúc này, Bàn Cổ thân thể nhưng ngay sau đó bắt đầu diễn biến thiên địa, hắc thở ra khí biến thành Thanh Phong cùng đám mây, hắc phát ra thanh âm biến thành âm Lôi Minh, con mắt trái bay lên trời cao biến thành mặt trời, chiếu rọi khắp đại địa, hắc mắt phải biến thành trắng sáng, để cho ban đêm không hề đen nhánh, da thịt biến thành núi non, kinh mạch biến thành trong sơn mạch linh mạch, tứ chi cùng thân thể hóa làm Tam Sơn Ngũ Nhạc, máu tươi biến thành Trường Giang và Hoàng Hà hồ hải. Hâm rã cùng xương biến thành kim khí cùng nham thạch, trên người thiên ti vạn lữ biến thành trên không sao, làm đẹp Hồng Hoang là bầu trời bao la. Và xương sống nhưng biến thành thiên địa cây trụ Bất Chu Sơn.

Đến đây, Bàn Cổ đại thần thân vẫn sau, diễn biến Hồng Hoang vạn vật, này Hồng Hoang đại lực rốt cục tạo thành, dần dần, trong thiên địa bắt đầu có linh vật sinh ra.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5:Dung Hợp Hóa Hình

Converter: mklovenu

Nguồn: Bàn Long Hội

Từ một hồi trước Bàn Cổ khai thiên, diễn biến Hồng Hoang thế giới sau, thời gian cũng là trôi qua thật nhanh, hôm nay đã là qua không biết mấy vạn năm liêu.

Lúc này, Hồng Hoang đại lực xảy ra biến hóa cực lớn, đại địa trên cũng là càng ngày càng nóng náo, một chút tiên thiên chi dân, linh cảm dị thú cũng mở ra liễu linh trí, mặc dù bọn họ thực lực hôm nay cũng không cường đại, nhưng bọn hắn trời sanh hiểu được tu luyện, mặc dù tu luyện pháp quyết cũng không như thế nào, nhưng nền móng thâm hậu, tư chất rất cao, tiến cảnh hơi mau, chẳng qua là mọi người hay là mới sinh, đối với cái thế giới này không có gì hiểu rõ, thật cũng không cái gì tranh đấu, đều ở yên lặng khổ tu .

Nhưng là đây chỉ là tạm thời , theo Hồng Hoang thế giới không ngừng phát triển cùng người cửa tu vi không ngừng đề cao, trong hồng hoang tranh đấu bắt đầu biến thành tương đối tàn phồn .

Đang không ngừng trong tranh đấu, dần dần, có ba đại tộc của mọi người nhiều đích tộc quần trung lan truyền ra, bọn họ theo thứ tự là Thần Long tộc, chủ yếu phân bố ở tứ hải trong; Kỳ Lân tộc, chủ yếu là ở khắp mặt đất ương xưng bá; cuối cùng chính là Phượng Hoàng Tộc, chủ yếu tập trung ở Nam Minh núi lửa trong.

Lúc này, tam tộc trong lúc còn chưa từng xuất hiện cái gì mâu thuẫn, kỳ chủ nếu là nguyên nhân chính là tam tộc trong lúc khoảng cách xa xôi, hơn nữa hiện tại tam tộc mình vẫn chưa hết thành mình nhất thống, càng thêm sẽ không đi bận tâm những tộc khác bây giờ.

Và theo thời gian không ngừng trôi qua, Phượng Hoàng Tộc, Kỳ Lân tộc, Thần Long tộc tam tộc từ từ thể hiện ra thực lực của mình, trở thành trong thiên địa phi cầm thảo thú lân giáp đứng đầu, mình xác liệu của mình bá chủ địa vị. Nhưng là, chung đụng sẽ có mâu thuẫn, theo thời gian trôi qua, tam đại bộ tộc theo thì ra là hài hòa sinh hoạt chung một chỗ, biến thành liễu lần không ư, càng về sau trực tiếp tự biến thành liễu lần cừu thị, mâu thuẫn càng ngày càng nhiều.

Đồng Hải chi tân, có một ngôi vô danh núi lớn, núi này thập phần đích rộng lớn, hơn nữa hàng năm bị sương mù dày đặc bao phủ, trong hồng hoang rất nhiều tu sĩ đều là cho là núi này trong có linh bảo dụng dục, cho nên nhiều lần tới tìm kiếm. Đáng tiếc dùng hết các loại biện pháp cũng còn là không thu hoạch được gì, từ từ đang ở cũng không có ai tới.

Mà ở núi này sâu nơi, có sơn cốc cực kỳ bí mật, trong sơn cốc bốn mùa như mùa xuân, linh tuyến bắt đầu khởi động, bách hoa Tề Phóng, thế ngoại đào nguyên cũng không gì hơn cái này, cũng là không muốn người biết.

"Ta dựa vào, như vậy đau a, đây không phải là muốn mạng người sao?" Chính là Lý Phong ở oán trách, hắn ở khai thiên sau vẫn ở nơi này sơn cốc nhỏ trung. Mặc dù đã tỉnh lại đã lâu rồi, nhưng là Bàn Cổ nguyên thần tin tức không rõ để cho hắn khó có thể tưởng tượng, vì vậy, cho đến hiện tại, này không rõ tin tức hay là không ngừng đánh sâu vào của hắn nhưng, khiến cho hắn không ngừng kêu đau.

Hôm nay, Lý Phong cũng đã cùng Bàn Cổ nhỏ nhất nguyên thần dung hợp lại với nhau, tuy hai mà một liễu. Và hắn đã ở không ngừng sửa sang lại Bàn Cổ nguyên thần trong đích tin tức, hy vọng có thể từ đó tìm ra tu luyện công pháp cùng một chút thần thông. Và bên cạnh hắn, một đoàn khổng lồ máu đang không ngừng quay cuồng, chung quanh linh khí cũng bị kia thật nhanh hấp thu, đây chính là khai thiên sau cùng Lý Phong ‘ tông xe ’ cái kia đoàn máu.

Vốn là lấy Lý Phong bình thời ý nghĩ, đương nhiên là luyện hóa thật là tốt liễu. Nhưng là, khi hắn chuẩn bị luyện hóa thời điểm, lại phát hiện này đoàn máu đã có ý thức. Dù vậy Lý Phong làm theo có thể đem luyện hóa, nhưng là hắn nhưng không có làm như vậy.

Lý Phong tự nhận là mặc dù không phải là cái gì người tốt, có tiện nghi một chút sẽ chiếm. Nhưng là, hiện tại hắn là Bàn Cổ nguyên thần, và kia đoàn máu là Bàn Cổ máu huyết, mặc dù hắn là sơn trại bản, nhưng là lại không thể phủ nhận hắn là Bàn Cổ nguyên thần chuyện thực. Vì vậy, hắn và kia đoàn máu nói cho cùng là cùng ra nhất thể, coi như là huynh đệ hoặc là huynh muội liễu.

Kiếp trước Lý Phong, không có bất kỳ thân nhân, vẫn là một người cô độc sống, cho dù sau khi lớn lên, nộ liễu chút ít bằng hữu, nhưng là, bằng hữu vĩnh viễn không cách nào thay thế được thân nhân địa vị. Cho nên, cho đến chết sau, hắn hồi tưởng cuộc đời của mình, phát giác đã biết cả là thất bại ở không thể thất bại, sau khi chết không có bất kỳ bởi vì mình thương tâm, cũng không có ai vì mình nhặt xác. Trên đời đại bi cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

Hôm nay, đột nhiên xuất hiện một coi là thượng là đệ đệ mình hoặc là muội muội người, cho dù mình là sơn trại hàng, nhưng điều này làm cho Lý Phong trong lòng cảm giác hưng phấn khó có thể biểu đạt. Tự nhiên cũng sẽ không đi luyện hóa thân nhân của mình, hơn nữa, khi hắn biết đệ đệ của hắn hoặc là muội muội là Tổ Vu, không cách nào tu luyện nguyên thần, không chút do dự đem theo Lão Tử cùng Nguyên Thủy ‘ trên người ’ kéo xuống tới hai khối nguyên thần mảnh nhỏ sáp nhập vào huyết đoàn trong, hi vọng tương lai thân nhân cũng có thể tu luyện nguyên thần, ngày mai, ngộ đại đạo. Như thế, cũng có thể thấy được hắn đối với cái này tương lai thân nhân đến cỡ nào mong đợi.

Lý Phong cứ như vậy từ từ cảm ngộ Bàn Cổ nguyên thần trong đích tin tức cùng tu luyện phương pháp, hần hiện tại không có Hóa Hình, cho nên tu luyện chậm chạp, nhưng là có Bàn Cổ nguyên thần, trong tu luyện chỉ cần hiểu được trong đó Bàn Cổ lưu lại trí nhớ, là có thể không ngừng tiến bộ, cho đến hiểu thông Bàn Cổ nguyên thần, bất quá này đối với hần mà nói còn sớm vô cùng. Mặc dù nói tu luyện tương đối chậm, nhưng cũng là tương đối, so với phần lớn người mà nói hay là nhanh hơn nhiều liễu. Chỉ thấy này Tiểu Cốc thậm chí cả cả trong núi lớn linh khí toàn bộ phóng mạnh về hai người bọn họ, tạo thành một khổng lồ nước xoáy.

Thời gian luôn là ở trong lúc lơ đãng trôi qua, ngàn vạn năm đảo mắt tiếp xúc quá. Lúc này Lý Phong tu vi đã đạt tới Thái Ất Kim Tiên đỉnh, có thể Hóa Hình liễu. Thật ra thì ngay từ lúc ngàn năm lúc trước, hần có thể Hóa Hình liễu, nhưng là suy nghĩ thật lâu hần hay là lấy hơn một nghìn năm. Lúc này, hần đã áp chế không chủ tu vi của hần, phải Hóa Hình liễu.

Hóa Hình lúc, chỉ thấy trên sơn cốc phương đột nhiên xuất hiện tầng lớn mây đen, điện thiểm Lôi Minh, Thiên kiếp đã thành hình dạng, trùng điệp mây vạn dặm, dày cộm nặng nề được như khối chì loại kiếp vẫn còn đang không ngừng quay cuồng, hấp thu linh khí trong thiên địa, Thiên kiếp uy lực cũng lớn không ít, Thiên kiếp ngưng hấp thu năng lượng, trong thiên địa Hắc cũng không thấy được một tia quang minh, Hóa Hình chỉ kiếp bắt đầu.

"Oanh "

Một đạo khổng lồ vô cùng từ sắc thiểm điện, giống như một cái tức giận Cự Long, mang theo khổng lồ uy năng, dường như muốn đem thiên địa xé rách một loại, thẳng hướng Lý Phong đánh tới.

Rồi hãy nói Lý Phong bên này, màu xám tro chất lỏng đã bắt đầu từ từ tạo thành hình người, tùy chất lỏng từ từ biến chuyển thành thật thể thân thể, kia màu tím tia chớp bổ xuống tới, trực tiếp đem Lý Phong sắp thành hình thân thể chém thành nguyên hình trạng thái dịch, và kia tím lôi cũng tiến vào trong cơ thể thể giới, không ngừng phá hư, trong ngoài đánh sâu vào, đối với nguyên thần của hần cũng tạo thành nhất định thương tổn, Lý Phong lập tức vận khởi hần toàn thân pháp lực, vừa khôi phục bị thương nguyên thần, vừa lần nữa nhanh chóng Hóa Hình hấp nhận thân thể, trong cơ thể tím lôi cũng bị khổng lồ Hồn Độn linh khí đồng hóa. Ở trong người kia Hồn Độn linh khí nhanh chóng chữa trị, ở đạo thứ hai Thiên kiếp đến trước, Lý Phong thân thể cũng hoàn toàn hấp nhận liễu đi ra ngoài.

Lý Phong không có vận dụng pháp lực chuẩn bị dùng thân thể tới kháng đạo thứ hai Thiên kiếp, đạo thứ hai Thiên kiếp uy lực thì đạo thứ nhất gấp đôi, nhưng Lý Phong đã tổ thể xong. Hần mới vừa phát hiện, ở Thiên kiếp oanh kích, thân thể của mình thậm chí có liễu một tia tăng lên, điều này làm cho hần đối với Thiên kiếp hần là có chút mong đợi.

"Oanh" một tiếng, Thiên kiếp vọt vào Lý Phong trong cơ thể phá hư bắt đầu cổ động phá hư, thân thể của hần mặt ngoài màu tím điện quang không ngừng thoáng hiện, cho đến cuối cùng biến mất, đồng thời, thân thể cũng là lần nữa tăng lên không ít.

Phía sau Thiên kiếp uy lực một đạo so sánh với một đạo mạnh, hôm nay đã là đệ bát đạo tím lôi đã qua. Lúc này, Lý Phong khôi phục tốc độ đã đạt tới cực hạn, còn có cuối cùng một đạo lôi kiếp.

Mà lúc này Lý Phong thì khuôn mặt hưng phấn, hần Hóa Hình kiếp uy lực khổng lồ vô cùng, kia Lôi Điện hàm chứa vô cùng khổng lồ linh khí, thậm chí còn có Hồn Độn khí, điều này làm cho Lý Phong cao hứng không dứt, bởi vì hần hay là tại Hồn Độn lúc vẫn ở ‘ hống gió " như vậy lôi kiếp có thể nói là hần thuốc bổ.

Ngay từ lúc tổ thể thành sau, Lý Phong hãy tiến vào liễu Đại La Kim Tiên cảnh giới, tại nhiều như vậy Lôi Điện luyện thể, hiện tại thân thể của hần đã có thể so với hiện tại Tổ Vu liễu, thật mong đợi cuối cùng một đạo lôi kiếp a! Lý Phong thờ dài nói.

Mà lúc này Thiên kiếp tựa hồ sợ người, cả bầu trời nhất thời tĩnh, sau đó cả bầu trời kiếp vẫn điên cuồng co rút lại, cả sơn cốc nhỏ cùng vô danh núi

lớn linh khí cũng bị rút tới đây, làm lui nhận được chỉ có một dặm Phương Viên thời điểm vừa dừng lại, đột nhiên, hắc diện cuồng mà tuôn ra động, làm cho người ta cảm giác hắc muốn nổi lên hết thấy tất cả dùng tất cả lực lượng tới oanh hạ cuối cùng một đạo.

Lúc này, Lý Phong động, hắc nhanh chóng vận chuyển toàn thân pháp lực, thân thể trở nên có vạn trọng cao, đây là hắc hiểu được Bàn Cổ nguyên thần lúc ngộ ra tới Bàn Cổ chân thân, chỉ thấy hắc toàn thân pháp lực tăng vọt, toàn bộ tập trung ở trên nắm tay, kiếp lỗi cũng tại lúc này hậu rơi xuống, chỉ thấy Lý Phong di động không lộ thân thể, một quyền vung hướng kiếp lỗi.

"Oanh" một tiếng Lý Phong khôi phục nguyên trạng, sau đó nhanh chóng khoanh chân mà ngồi, vận chuyển pháp lực bắt đầu chữa trị thân thể của mình.

Lúc này Lý Phong mới xem như cùng Bàn Cổ nguyên thần chân chính tuy hai mà một liễu, thông qua lần này Độ Kiếp, chẳng những để cho tu vi của hắc đột phá đến Đại La Kim Tiên, còn để cho nhục thể của hắc đạt đến có thể so với Tổ Vu cảnh giới, chủ yếu nhất chính là, hắc hoàn toàn luyện hóa Bàn Cổ nguyên thần, cứ như vậy, hắc đối với tu luyện có càng thêm hệ thống biết, chỉ cần chờ hắc khôi phục sau, là có thể sáng chế ra một bộ hệ thống tu luyện công pháp, như vậy tự rút cuộc không cần vì công pháp và rầu rĩ liễu, chỗ tốt có thể nói không phải là một chút xiu .

Lý Phong thấy vậy, liền thu hồi Bàn Cổ chân thân, trở lại trong sơn cốc, đi tới huyết đoàn bên cạnh, khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu tìm hiểu lần này đoạt được.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Hồng Hoang Thế Giới, Chờ Ca A

Nguồn: Bàn Long Hội

Lúc này Hồng Hoang đại lục trung Phương Hoàng Tộc, Kỳ Lân tộc, Thần Long tộc tam tộc đã hoàn toàn chiếm cứ thống trị địa vị! Xung bá cả Hồng Hoang đại lục, dĩ nhiên, còn có một chút địa phương thứ ba tộc thế lực cũng không có thẩm thấu đi vào.

Tự như Bắc Hải Huyền Minh dưới, có cá lớn, kỳ danh là côn, hóa làm điều, kỳ danh là bằng. Côn Bằng chiếm cứ Bắc Hải, từ bá nhất phương, thanh thế không kém gì người. Côn Bằng cũng là Tiên Thiên tộc còn sót lại, Hỗn Độn thần ma.

Còn có chứa nhiều Bàn Cổ khai thiên lúc may mắn thoát khỏi Hỗn Độn thần ma, bọn họ từ Hỗn Độn lúc liền bắt đầu tu luyện, thần thông quảng đại, pháp lực cao cường. Như Càn Khôn lão tổ, Thương Khung lão tổ, Hồng Quân lão tổ vân vân, bọn họ đều là một lòng tu luyện, không đề ý tới ngoại sự . Hồng Hoang thế giới cũng chính thức tiến vào một mới đích văn chương, ‘ tam tộc tranh bá ’.

Lại nói Lý Phong từ Độ Kiếp Hóa Hình sau, liền bắt đầu tìm hiểu Bàn Cổ nguyên thần trong Bàn Cổ trí nhớ, sau đó, căn cứ trong trí nhớ phương pháp tu luyện, sửa sang lại một bộ pháp quyết tu luyện, dùng cái này giải quyết mình vẫn không có công pháp lúng túng.

Lý Phong này một tìm hiểu, nghiêm chỉnh đề ý, liền lại là ngàn vạn năm trôi qua. Vạn năm tới, Lý Phong một mực không ngừng sửa sang lại cùng hiểu

được trung vượt qua, và tu vi của hắn cũng tùy theo mà không gây đề cao.

Rốt cục, trải qua vạn năm tới vô số lần sửa đổi cùng hoàn thiện, hắn sáng tạo ra liễu 《Hỗn Độn quyết》, công pháp này cũng là có thể tu luyện tới Đại La Kim Tiên đỉnh, như thế đã là thập phân ra không dậy nổi liễu, phải biết rằng Chuẩn thánh cảnh giới cũng là ở Hồng Quân lão tổ bắt đầu bài giảng Từ Tiêu Cung sau, Hồng Hoang chúng tiên có trăm thi phương pháp mới đại lượng xuất hiện, hiện tại Đại La Kim Tiên so với kia lúc Chuẩn thánh nhưng là đáng giá nhiều.

Và hắn ở sáng tạo công pháp lúc, cũng thỉnh thoảng cho tương lai muội muội giảng đạo một phen, đồng thời cũng đem mình tìm hiểu Bàn Cổ nguyên thủy trong hiểu được cùng nhau nói ra, cũng là kỳ vọng nàng có thể sớm ngày Hóa Hình ra, mình cũng có thể ném đến thân nhân mùi vị.

Trong khoảng thời gian này xuống tới, Lý Phong cũng biết hắn tương lai thân nhân là một muội muội. Đối với lần này, hắn đến cũng không còn đặc biệt gì cách nhìn. Người đang cơ khi đối bụng, một người bình thường bánh bao cũng là lương. Không có thân nhân hắn, tự nhiên sẽ không có cái gì thiếu dịch trong lòng.

Nhìn trong sơn cốc nồng hậu đích thổ nguyên tố điên cuồng phóng mạnh về máu đoàn, Lý Phong cũng là đoán được, hắn tương lai muội muội chính là đời sau đại ái vô tư, dĩ thân hóa luân hồi đại danh đỉnh đỉnh Thổ Chi Tô Vu, Hậu Thổ chỉ hiện nương nương, để cho hắn cảm thấy vô cùng cao hứng đồng thời, vừa có chút bận tâm. Bởi vì ở phía sau thế trung, Hậu Thổ chính là thân hóa luân hồi do đó thân tồn tại, điều này làm cho thật vất vả tìm được thân nhân Lý Phong như thế nào không lo lắng. Vì thế, trong lòng hắn cũng không dừng ở tính toán.

"Hừ, kiếp trước Hậu Thổ đích xác là hóa luân hồi và thân tồn tại. Nhưng là, khi đó Hậu Thổ cùng hiện tại cũng không giống nhau, hiện tại Hậu Thổ nhưng là có nguyên thần, hơn nữa kiếp trước Bàn Cổ nguyên thần biến thành Tam Thanh là ở cùng nhau, nhưng là hiện tại cùng ta ở chung một chỗ nhưng là tương lai Tô Vu a! Hỗn Độn Chung cùng thiên địa Linh Lung Huyền Hoàng bảo tháp chủ nhân cũng đối, hiện tại thế giới đã không thể dùng ta kiếp trước kinh nghiệm để phán đoán liễu, kiếp trước trong tiểu thuyết Hỗn Độn thế giới nhưng là thật to bảo địa a, cái gì Tiên Thiên Hỗn Độn linh bảo cũng là muốn bao nhiêu có bấy nhiêu, đối với người ở Hỗn Độn nhưng là mao (lông) cũng không mò đến một cây a! Cho nên hiện tại chủ yếu nhất chính là tu luyện." Lý Phong thâm nghĩ này, yên lòng, chuẩn bị lần nữa tu luyện.

Bất quá hắn có chút do dự, rốt cuộc là tu luyện? Hay là xuất cốc du lịch một phen đây? Nội tâm của hắn dậm dĩ nhiên rất muốn xuất cốc du lịch một phen.

Mặc dù, hắn đối với hiện tại Hồng Hoang thế giới cùng hắn kiếp trước sở hiểu rõ Hồng Hoang có chút một trời một vực. Nhưng là, nghĩ đến mình nếu như đi ra ngoài du lịch, thì có thể giống như QD đại thần viết cái kia dạng, nhận được vô số pháp bảo, vừa nghĩ tới những thứ kia ‘đáng thương’ pháp bảo chân chính thiên hồ vạn hoá loại mong đợi hắn đến, tìm của hắn giống như là bị Tiểu Miêu bắt mấy cái, đương là không được a.

Hôm nay, hắn mặc dù đã có không dưới bất kỳ chí bảo Tiên Thiên chí bảo Hỗn Độn Chung nơi tay (thiên địa Linh Lung Huyền Hoàng bảo tháp cho Hậu Thổ, sau này không có ở đây nói ra). Đáng tiếc, Hỗn Độn Chung cho dù ở Tiên Thiên chí bảo trong cực phẩm, luyện hóa đứng lên khó khăn vô cùng, Hỗn Độn Chung là bốn mươi lăm đạo cấm, hiện tại hắn chỉ luyện hóa liễu hai mươi đạo, chỉ có thể miễn cưỡng vận dụng mà thôi. Rồi hãy nói, người nào có ngại pháp bảo nhiều, ngốc nghếch đều không tin. Cho nên trong lòng hắn có chút mâu thuẫn, không biết như thế nào lựa chọn.

"Ai, xem ra muốn đi ra ngoài vẫn phải là chờ một chút a! Kiếp trước trung, Tam Thanh danh hiệu căn bản không có ra hiện tại Long Phụng Sơ kiếp lúc, hôm nay nghĩ đến, đoán chừng là bởi vì tu vi quá thấp, căn bản không có rời núi. Và hiện tại ta chỉ là Đại La Kim Tiên lúc đầu, Long, phụng, Kỳ Lân tộc trưởng hiện tại sợ rằng đã là Đại La Kim Tiên hậu kỳ đi? Đi ra ngoài chỉ sợ cũng phao hơi một, hay là cố gắng tu luyện sao. Đợi đến tam tộc quyết chiến lúc, ca xuất hiện ở núi sao." Lý Phong buồn bực thâm nghĩ.

Hắn chủ yếu hay là sợ mình rời đi Hậu Thổ sẽ phát sinh cái gì ngoài ý muốn, dù sao hiện tại Hậu Thổ cùng hắn kiếp trước có thiên đại khác nhau, không chỉ có có nguyên thần, hơn nữa còn không phải là cùng Tô Vu ở chung một chỗ, kiếp trước Hậu Thổ không có xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, nhưng là hiện tại có thể bị không giống với lúc trước, Hồng Hoang thế giới kỳ ngộ cùng nguy cơ là cùng tồn tại, bởi vì hắn đến Hồng Hoang thế giới đã tại rất lớn trình độ trên có liễu một chút thay đổi, cho nên, hắn không dám cái này mạo hiểm.

"ĐM, ta động ta cảm giác là chiến tranh buồn lậu liễu, Bàn Cổ khai thiên, cùng Hỗn Độn thần ma đại chiến, ca là kiếm tiện nghi, hiện tại lại muốn đi long phượng đại chiến trung kiếm tiện nghi, ai, ca trở thành chọn tiện nghi liễu. . . . Bất quá, ngay cả như vậy tiện nghi vẫn phải là nhặt giọt, nếu không ta ăn cái gì a. Cuộc sống bức bách a, các vị đại ca tha lỗi liễu." Lý Phong nói nhỏ vừa nói, phục hồi tinh thần lại, hần nhìn đang hấp thu linh khí Hậu Thổ, ánh mắt trở nên kiên định.

"Vì ta tương lai muội muội, liễu mạng. Ca nhất định sẽ đem tất cả tiện nghi cũng nhặt về tới." Lý Phong vô sỉ đem đây hết thảy cũng coi là ở Hậu Thổ trên người, sau đó chuẩn bị bắt đầu tu luyện. Ngửa đầu vừa nhìn một chút ngoài sơn cốc là bầu trời bao la, phảng phất thấy vô số pháp bảo đang khóc hô gọi hần mau lại đây thu, để cho trong tim của hần sinh ra vừa sinh ra chút không cam lòng. . .

"Hong Hoang thế giới, chờ ca a." Lý Phong hét lớn một tiếng, cũng không quay đầu lại tiêu sái đến Hậu Thổ bên cạnh khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu tu luyện. Hần sợ hần vừa quay đầu lại tựu chịu đựng không chủ hấp dẫn, chạy ra đi tìm bảo bối đi.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Tam Tộc Đại Chiến, Chỉ Kiếm Tiện Nghi

Converter: mklovenmu

Nguồn: Bàn Long Hội

Trong nháy mắt Hồng hoang lại đã vượt qua trên vạn năm,

Hiện tại Hồng hoang tam tộc Phượng Hoàng tộc, Kỳ Lân tộc, Thần Long tộc tam đại thế lực trong lúc đó, vì tranh đoạt Hồng hoang bá quyền, tiểu tranh giành tiểu đấu không gián đoạn. Đáng tiếc, Hồng hoang tam tộc chỉ nhân, pháp lực mặc dù cao, đạo hạnh nhưng lại không sâu, không rõ thiên thời, mờ ám tâm trí, hơn nữa không có công đức bảo vệ, số mệnh tự không đủ, tạo hạ khôn cùng sát nghiệt, cuối cùng cũng là muốn hóa làm tro tro. May mắn những... này sinh linh phần lớn không tu đại thần thông, hoặc là thuật pháp chỉ một, tại quần chiến trong tác dụng không lớn, rất nhiều chiến sự phần lớn bằng vào bản năng, chỉ là bạt núi loạn nện, tuy nhiên đem Hồng hoang đại lục khiến cho đông bừa bộn không chịu nổi, lại cũng không có hư mất Hồng hoang đại địa căn cơ.

Lý Phong lúc này tu vị cũng đã đến Đại La Kim Tiên trung kỳ, đã đi ra sơn cốc đi tới Hồng hoang đại địa, chứng kiến Hồng hoang cả vùng đất một mảnh gió tanh mưa máu, Hồng hoang chủng tộc tử thương vô số, nhiều lần đại chiến đem rất nhiều thiên tài địa bảo đều phá hủy cái sạch sẽ, không khỏi chửi ầm lên "Xem xem các ngươi những... này ma-cà-bông, đem gia gia bảo bối biến thành bộ dạng này quý bộ đáng, không biết đây là gia gia đây sao?" Lý Phong vô sỉ mắng, chửi, "Ai, bọn này súc sinh, thật không có đạo đức công cộng tâm, xem ra cứu vớt thiên hạ muôn dân trăm họ nhiệm vụ tựu rơi xuống bản đạo trên người ah! Bản đạo công đức vô lượng!" Lý Phong thì thảo lắm bầm.

Lại nói Lý Phong xuất cốc về sau, vì chứa đựng bảo vật, chuyên môn dùng hần ‘nhặt được’ chín đầu Thần Long thi thể liên quan hần những năm này vơ vét một ít tài liệu luyện khí tại tầng thêm hần ‘nhặt được’ một ít tam tộc đại chiến lưu lại tàn phá Tiên Thiên Linh Bảo hàng nhái thiên địa Linh Lung Huyền Hoàng bảo tháp luyện chế ra một kiện Hậu Thiên pháp bảo, đặt tên vì Thần Long tháp, này tháp có thể phòng ngự, có thể trừ vật, nhưng lại gia nhập Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, có thể vậy khôn.

Chu Thiên Tinh Đấu đại trận nhưng lại hần tại trong sơn cốc linh ngộ đấy, hần tại trong sơn cốc lúc tu luyện, tìm hiểu Chu Thiên Tinh Đấu biến hóa cùng

vận chuyển, kết hợp với Bàn Cổ nguyên thần bên trong tin tức, rốt cục lĩnh ngộ Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận. Đây chính là Yêu tộc mạnh nhất trận pháp rồi, có thể cùng Vu tộc Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận so sánh với.

Tại lĩnh ngộ trận pháp về sau, Lý Phong liên tiếp YY thật nhiều ngày, hiện tại Hậu Thổ còn không có biến hóa, hắn không dám ra đi, nhưng là hôm nay tự không giống với lúc trước, đã có cái này đỉnh cấp đại trận, bảo hộ Hậu Thổ đó là một bữa ăn sáng, cho nên hắn mới ra hiện ở chỗ này. Hơn nữa hắn còn muốn lấy về sau thêm điểm. Chút công đức đi vào, nói không chừng còn có thể trở thành một kiện Hậu Thiên công đức chỉ bảo đây này.

"ĐM, người khác xuyên việt đều là cầm cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Đình Càn Khôn lập cái gì trừ vật đấy, nhìn xem ta, còn muốn tự cấp tự túc, ta dễ dàng ư ta? Thật sự là không thể so ah!" Lý Phong đi ra cũng có mấy trăm năm rồi, cũng thấy được không ít Tiên Thiên Linh Bảo, đáng tiếc, đều là không trọn vẹn không được đầy đủ đấy, đại bộ phận đều là tam tộc đại chiến lúc đem pháp bảo cũng đánh cho tàn phế rồi, sau đó bị hắn thu thập lên.

Nguyên lai Bàn Cổ nguyên thần ba phần, có tất cả sở trường. Lão Tử am hiểu luyện đan, hắn luyện Cửu Chuyển Kim Đan thịnh hành Hồng hoang, hơn nữa duy nhất cái này một nhà; Nguyên Thủy Thiên Tôn am hiểu luyện khí, Phiến Thiên Ấn tự là hắn tác phẩm tiêu biểu, càng là dạy dỗ Văn Trung Tử cái này sách lậu luyện khí cuồng nhân; mà còn lại Thông Thiên, cũng Lý Phong am hiểu chính là trận pháp, cái gì Thập Toàn Trận, Cửu Khúc Hoàng Hà trận, Vạn Tiên Trận rồi, tại Phong Thần lúc là đại sát tứ phương. Chớ đừng nói chi là Hồng Quân đạo tổ ban thường ở dưới Tru Tiên kiếm trận rồi.

Lại nói Lý Phong những năm này trôi qua rất thoải mái, tại trong hồng hoang có thể nói là chuyên kiếm tiện nghi, ở đâu đã đánh nhau, sẽ xuất hiện thân ảnh của hắn, đợi đến lúc người ta đánh xong, hắn mới đi ra. Đánh thắng được, tự đi lên đến hủy thi diệt tích, đánh không lại, cũng chỉ có thể xem người thắng sắc mặt rồi, nhìn xem có thể hay không cho hắn chứa chút súp uống uống, một bộ ta rất sợ chết bộ dạng.

Nói sau lại nói Bàn Cổ khai thiên về sau, Hỗn Độn chi khí hóa thành nhẹ nhàng thanh khí, nổi lên vì thiên, lại có chìm trọc chi khí, trầm xuống vì địa; rồi sau đó hóa thành Địa Thủy Phong Hỏa Tứ đại nguyên tố cùng với Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Ngũ Hành các loại; các loại linh khí. Có linh khí liền có bốn nguyên. Nhược Linh khí bốn nguyên được thiên địa cơ duyên, tắc thì có thể sinh ra linh trí, biến hóa đặc đạo. Như khung Thiên lão tổ, vì Tiên Thiên nhẹ nhàng chi khí bốn nguyên đặc đạo.

Mà bung ra thiên đệ nhất lượng kiếp nhân vật chính, nhưng lại Tiên Thiên chìm trọc chi khí bốn nguyên đặc đạo, tư chất còn tại tiên thiên ngũ linh phía trên, sau khi biến hóa tên là La Hủ, La Hủ vì lượng kiếp nhân vật chính, tự nhiên đạt được Thiên Đạo chiếu cố, tu hành cực kỳ rất nhanh. Trước trời sinh linh, nguồn gốc từ Bàn Cổ, tiềm lực vô cùng, cho dù ở Thiên Đạo hữu ý vô ý áp chế phía dưới, nhưng có vô số người thấy được Đại La chi môn, nhưng Thiên Đạo đều có định số, lần này đại chiến, đã tam tộc đại kiếp nạn, cũng là Thiên Đạo đối (với) trước trời sinh linh khảo nghiệm cùng tẩy trừ, như một mực đóng chặt sơn môn, ẩn cư không xuất ra, còn có thể đào thoát, nhưng trong đại kiếp, Thiên Cơ tối nghĩa, nhân tâm tư biến, không nghĩ qua là tự hãm sâu kiếp trong.

La Hủ ứng Thiên Đạo đi sát phạt chi đạo, thành tựu thập địa hóa thân, lại phải đỉnh cấp Tiên Thiên Linh Bảo Tru Tiên Tứ Kiếm cùng cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Thí Thần Dao, Thiên Ma Tháp, (rốt cuộc) quả nhiên thần thông quảng đại pháp lực cao cường, thủ hạ có bát đại yêu thú, theo thứ tự là: Thiên Tiêu, Vồng Hồ, Thương Hươu, Minh Giao, Kim Ngao, Phù Tề, Thôi Ngòi, Giáo Nghê, cái này bát đại yêu thú, mặc dù không thể ngự sử pháp bảo, lại trời sinh thần thông, mà lại trời sinh tính tàn bạo, tính tình xảo trá. Trong hồng hoang không có gì ngoài Thần Long, Kỳ Lân, Phượng Hoàng tam tộc bên ngoài, chỉ có số ít đại thần thông người không bị hắn hại, tàn sát bữa bãi Hồng hoang vài vạn năm, sau bị La Hủ thu phục chiếm được.

Tuy nhiên Thần Long, Kỳ Lân, Phượng Hoàng các loại; tam tộc có Đại La Kim Tiên hậu kỳ có vài chục vị, Đại La Kim Tiên trung kỳ hơn trăm vị, còn lại cao thủ càng nhiều không kể xiết, chớ đừng nói chi là phương đông còn có vô số tán tu tiên nhân, luận thực lực tại phía xa La Hủ Tây Phương phía trên.

Có thể La Hủ bản thân thực lực cao cường, lại có đỉnh cấp Tiên Thiên Linh Bảo Tru Tiên Tứ Kiếm, có thể bỏ thành Hồng hoang đệ nhất sát trận Tru Tiên kiếm trận, thanh nhân bày trận tắc thì không phải bốn thánh không thể phá, tại La Hủ cái này có thể so với chuẩn thánh cao thủ bày trận xuống, tại Hồng hoang tam tộc vừa rồi không có nhiều cao thủ như vậy dưới tình huống, La Hủ một người liền có thể ngăn cản hơn mười vị Đại La Kim Tiên hậu kỳ cao thủ; thủ hạ bát đại yêu thú cũng có thể cùng Đại La Kim Tiên một trận chiến. La Hủ có một bí thuật có thể mê hoặc tâm thần, hắn vốn là chăm ngòi Hồng hoang tam tộc giúp nhau nghi kỵ, tiến tới tàn sát lẫn nhau, suy yếu rất lớn Hồng hoang tam tộc thực lực, càng có thể nhập vào thân người khác thân thể, đi đánh lên ám sát sự tình.

Theo La Hàu không ngừng chăm ngời, tam tộc đại chiến không ngừng, cao thủ tồn thất nghiêm trọng, nhưng lẫn nhau ở giữa mâu thuẫn không bao giờ ... nữa có thể điều hòa, cho nên, toàn bộ đều cần rằng kiên trì lấy.

Mà lúc này, La Hàu cũng chậm chậm bắt đầu chuẩn bị đối (với) tam tộc khai chiến, ý định nhất thống Hồng hoang, mượn nhờ toàn bộ Hồng hoang số mệnh chứng đạo. Hơn nữa La Hàu đang không ngừng chăm ngời chủ chậm rãi phát hiện, tu vi của mình đã có đột phá dấu hiệu, điều này làm hắn mừng rỡ như điên, phải biết rằng hắn tại cảnh giới này không biết dừng lại bao nhiêu vạn năm, vì vậy hắn tiềm hồi Tây Phương tiến hành tu luyện, trong lòng của hắn minh bạch, hắn xuất quan ngày, tựu là cùng tam tộc khai chiến thời điểm.

Lý Phong lúc này cũng minh bạch tam tộc lập tức muốn triệt để Game Over rồi, còn lại đây, cần phải tựu là Hồng Quân lão tổ vài (mấy) đại tiên thiên Thần Ma các loại đại tam tộc đánh chính là không sai biệt lắm chết hết sạch rồi, sau đó bắt đầu liên lạc bọn hắn, tới cùng một chỗ đối kháng Tây Phương Ma Tổ La Hàu rồi.

"Sống chết của bọn hắn liên quan gì ta, ca thâm nghĩ kiếm tiện nghi. Hiện tại tu vi đã đến Đại La Kim Tiên trung kỳ đỉnh phong rồi, hi vọng lượng kiếp qua đi có thể tại tiền thêm một bước. Nhớ rõ Từ Tiêu Cung lần thứ nhất bắt đầu bài giảng lúc, phần đông đại thần thông người đều còn chưa trở thành chuẩn thánh người, ta ngược lại Đại La Kim Tiên hậu kỳ cần phải xem như V.I.P nhất định tiềm được rồi. Hắc hắc hắc hắc... . . Ít xuất hiện, ít xuất hiện, đối trả mới được là vương đạo ah."

Lúc này, Lý Phong thân ở một tòa núi lớn bên trong, núi này tương đối ẩn nấp, cho nên Lý Phong mỗi lần ‘ nhặt thứ đồ vật ’ về sau đều tới nơi này tiến hành một phen tu chỉnh. Bất quá lúc này thời điểm lại bắt đầu YY rồi, hắn thu hoạch coi như không tệ, mặc dù không có cái gì nguyên vẹn pháp bảo, nhưng nhìn lấy Thần Long trong tháp núi nhỏ đồng dạng thi thể, tàn phá Linh Bảo còn có phần đông tài liệu luyện khí, Lý Phong hay (vẫn) là vui, cười miệng đều căng gân. Nhưng là nghĩ đến Tiên Thiên Linh Bảo, hắn hay (vẫn) là phiền muộn không thôi.

"Không có việc gì, ca tối thiểu còn có Hỗn Độn Chuông cái này đại sát khí, Lão Từ Nguyên Thủy cái gì hiện tại đoán chừng còn thanh liêm đầu rồi, ca hay (vẫn) là rất giàu có đấy." Lý Phong mình an ủi."Hơn nữa, ca Linh Bảo còn có thể chạy không thành, tựu lại để cho Hồng Quân lão đầu nhiều bảo tồn vài ngày a, sớm muộn gì hay (vẫn) là hội trở lại ngực của ta đấy." Lý Phong đồng đặc tuyên bố.

Lúc này thời điểm Hồng hoang thế giới, bởi vì tam tộc không ngừng đại chiến, toàn bộ Hồng hoang tràn đầy sát khí, rất nhiều Tiểu Yêu đã bị sát khí ảnh hưởng, đều mất đi lý trí, gặp người tựu chém. Hồng hoang cao thấp đại chiến không ngừng, tiểu chiến càng là cho tới bây giờ đều không ngừng qua.

Ngày hôm đó, Lý Phong vừa ‘ nhặt ’ hết thứ đồ vật, trở lại trong núi sửa sang lại. Đột nhiên, tự tây cực chỗ truyền đến tiếng vang, "Nay ta La Hàu, tại Tây Phương chỉ địa lập một giáo, tên là Ma giáo, dùng Tru Tiên kiếm trận trấn áp Ma giáo số mệnh."

Nguyên lai La Hàu đã đột phá Đại La Kim Tiên tấn chức chuẩn thánh, chuẩn bị triệt để cùng tam tộc quyết liệt, bắt đầu tranh phách Hồng hoang. Nghe xong La Hàu tuyên ngôn, Lý Phong thâm nghĩ "Hôm nay La Hàu tại Tây Phương lập Ma giáo, nhưng lại lượng kiếp đã hiện, trong hồng hoang chính thức đại chiến cũng coi như đã bắt đầu, ta xem ta còn là bảo vệ tánh mạng quan trọng hơn, xen lẫn trong đại quân kiểm điểm chút khoản thu nhập thêm tốt." Nghĩ xong Lý Phong hướng ngoài núi đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Tam Tộc Kết Minh

Lại nói La Hầu cho Tây Phương đứng thẳng ma giáo sau, lúc này Hồng Hoang trên đại lục nhưng cũng đến lượng kiếp cuối cùng thời kỳ, Tiên Thiên tam tộc bình thường tộc nhân đã chết hơn phân nửa, cao thủ lại càng rồi rít ngã xuống, mỗi trong tộc cũng chỉ còn dư lại hai ba Đại La Kim Tiên hậu kỳ tồn tại thôi, mặc dù tam tộc tộc trưởng trải qua trong khoảng thời gian này tu luyện, tu vi cũng đột phá đến Chuẩn thánh cảnh giới, nhưng là đây căn bản không thể cùng tam tộc tồn thất so sánh với. Hơn nữa, điều này cũng không phải là bọn họ nguyên nhân của mình khiến cho tu vi của bọn họ đột phá, mà là bởi vì thiên đạo vì thắng bằng tam tộc cùng Tây Phương ma giáo trực tiếp chênh lệch mà rơi ở dưới một con cờ thôi.

Và La Hầu chỗ ở Tây Phương ma giáo hiện tại cũng là bắt đầu tụ họp ma giáo giáo chúng, bắt đầu chuẩn bị binh phát Hồng Hoang, muốn đánh một trận và thắng, định ra Hồng Hoang chủ giác.

Đông Hải Long cung gần đây cũng là tới một đám đại thần thông người. Cầm đầu cũng là Hồng Quân đạo nhân, Càn Khôn lão tổ, Khung Thiên lão tổ, Thương Khung lão tổ đợi. Còn có Côn Bằng, Hồng Vân đạo nhân đám người, những người này không phải là Hỗn Độn thần ma chính là Bàn Cổ tinh hoa biến thành vật, mà những người này trong, rất rõ ràng có người đã đột phá Đại La, lên cấp Chuẩn thánh liễu.

Đoàn người trực tiếp giá Vân Phi đến Đông Hải Long cung thượng. Đường trung cũng có Long Tộc tới đây ngăn cản, đáng tiếc đoàn người tu vi thấp nhất cũng là Đại La Kim Tiên, nồng đậm khí thế, để cho Long Tộc người còn không có bay ra mặt biển, đã bị kinh sợ tâm thần, trong cơ thể pháp lực bởi vì không thể thao túng và rơi xuống đi xuống. Trên biển Đông trong vòng ngàn dặm cũng là cuộn sóng không dậy nổi, cả mặt biển bình tĩnh nếu mặt kính. Mấy cái Chuẩn thánh cùng Đại La Kim Tiên khí thế há lại bình thường Long Tộc có thể chống lại, cầm đầu Hồng Quân đạo nhân chờ Tiên Thiên thần ma nhìn phía sau mấy người một cái, nhưng cũng không có nhiều lời, chuyện này, cũng là muốn được kinh sợ, như thế chỉ là lại phải không có thể khá.

Đến Long cung trên nóc lúc.

"Xin Tổ Long đi ra ngoài cùng —— thấy." Trong mọi người Thương Khung lão tổ cũng là hướng Tổ Long phát ra muốn mời, theo Thương Khung lão tổ lời của, từng đạo sóng gợn hướng Đông Hải dưới thăm đi, nhất thời, cách dưới mặt biển vạn dặm nơi Long cung, cũng là đều có điều nghe thấy.

"Hừ!"

Hơn thế đồng thời Long cung dặm mấy đạo thanh âm đồng thời vang lên, đáng tiếc thần niệm thấy trên mặt biển đoàn người tu vi khí thế, cũng là không có lên tiếng nữa.

Bất quá một lát, trên mặt biển đột ngột xuất hiện một người thân biến thành đạo nhân, phương mắt thẳng lông mày, gương mặt thượng phảng phát có vô cùng uy nghiêm khí, người này đột ngột xuất hiện cũng là không thể làm cho người ta đột ngột cảm giác, cũng là làm cho người ta một loại mãi mãi tự tồn tại ở lần này cảm giác.

Và như Hồng Vân, Côn Bằng đám người thấy vậy cũng là khóe mắt đều là co rụt lại, khẽ ngưng trọng tụ thành một chút, nhìn đột nhiên xuất hiện Tổ Long, hiển nhiên không có phát hiện Tổ Long là làm sao xuất hiện. Chỉ có Hồng Quân, còn có một chút Tiên Thiên thần ma vẫn không có diện mục biến hóa, hiển nhiên là có điều cảm giác.

"Xin hỏi chư vị đến đây ta Đông Hải Long cung cũng là cần làm?" Trọc Long đạo nhân mỉm cười nói quét mọi người, cũng là phát hiện trong mấy người thậm chí có bốn Chuẩn thánh người, còn dư lại cũng là Đại La kim bối. Bất quá, không có vào Chuẩn thánh Trọc Long cũng là không có nhìn vào trong mắt, chẳng qua là nhìn Hồng Quân đám người cau mày hỏi.

Còn bên cạnh Hồng Vân Côn Bằng đám người bị Trọc Long chau mày mao (lông) cũng là cảm giác một trận thiên toàn địa chuyển, tâm thần hơi rung chuyển, vốn là ngoài phát khí thể không còn tồn tại, trên mặt biển nữa phục ba đảo phập phồng trắng diện. Mấy người trong lòng đều là trong lòng kinh hãi, đối với Trọc Long giống như lần này sâu đích tu vì sợ hãi không dứt.

Thương Khung lão tổ thấy vậy, đã nói đạo, "Bản đạo Thương Khung, bọn ta lần này tới cũng là xin Tổ Long thôi binh cùng nhau chống đỡ Tây Phương ma giáo xâm lấn Hồng Hoang, đợi đến cùng Tây Phương ma giáo quyết chiến sau, người tam tộc người hòa hay chiến bọn người tự làm quyết định."

Trọc Long vừa nghe, trong lòng giận dữ, da mặt phát tím, muốn biết mình cứu từ không còn một mống còn lại hai tộc bị ám sát, mỗi thù giết con, người cũng là nói thẳng làm cho mình dễ xuống, còn muốn đồng loạt chống đỡ cái gì Tây Phương ma giáo, thật sự là khinh người quá đáng. Bất quá, Trọc Long nhiếp cho đông đảo cao thủ uy hiếp, cũng không có tại chỗ phát tác, chẳng qua là giọng nói có chút đông cứng.

"Hừ, mỗi thù giết con, bất cộng đại thiên, bọn người mau rời đi, ta Trọc Long coi như ngày gần đây chưa từng thấy qua bọn người, về phần ngưng chiến chuyện, đừng vội nữa thế, vừa há có thể như bọn người theo như lời, dứt lời tự thôi chi đề ý." Nói cuối cùng, Trọc Long trong mắt hiện lên một tia cực độ bi thống đau thương, giọng nói cũng là càng nói càng giận, cuối cùng hẳn là rống lên tiếng.

Hồng Quân đám người nhìn Trọc Long trong mắt đau thương chột lóc lên, trong lòng thăm than, Thương Khung lão tổ chậm rãi nói, "Tổ Long nhưng là biết được người cứu từ vì sao người giết chết?"

"Ừ?" Trọc Long nghe đạo nói thế, trong bụng mặc nhiên cả kinh, trong đầu hơi suy tư cũng là hơi có suy đoán.

"Trọc Long nhưng hiểu được, Phương Hoàng, Kỳ Lân hai tộc tộc trưởng con của nữ đều là cùng thời kỳ bị ám sát, chẳng lẽ là Trọc Long hạ lệnh tru diệt?"

"Lúc ấy người tam tộc chẳng qua là hơi có tranh đoan, những khác hai tộc tộc trưởng như thế nào lại hạ lệnh ám sát Trọc Long con của, hơn nữa, mặc dù hạ lệnh nhưng như thế nào lưu lại lớn như thế sơ hở, làm cho đạo hữu có điều phát hiện đây? Chẳng lẽ Trọc Long cũng là không có hoài nghi?"

"Hồng Hoang tam tộc nội đấu, là người phương nào chiếm tiện nghi?"

Thương Khung lão tổ liên tiếp lời của, đem Trọc Long ép Vô Ngôn, lúc này Trọc Long cũng là hoài nghi thỉnh thoảng tam tộc gây nên, dù sao lúc ấy tam tộc chẳng qua là bên ngoài hơi có mâu thuẫn vẫn thế nào ám sát của mình hôn tử, rồi hãy nói, nếu là muốn rút xuống Long Tộc thực lực, đại khái có thể đi ám sát trong tộc trưởng lão, như thế?

Càng muốn Trọc Long trong lòng sát cơ càng thậm, lại bị người thiết vào toàn bộ, hơn nữa của mình cứu từ chính là con cò, bỗng nhiên, Đông Hải trên mặt biển bị Trọc Long cả người sát cơ sở bao phủ, ngàn dặm mặt biển cũng là đột nhiên kết thành khối băng, trên mặt biển mọi người chỉ cảm thấy quanh thân lạnh lẽo, sau đó kinh ngạc nhìn trước mắt cả người tản ra sát cơ Trọc Long.

"Những thứ này người là làm sao mà biết được?" Trầm mặc một hồi mà, Trọc Long nhìn chăm chăm Thương Khung lão tổ, sáp thanh hỏi, lúc này Trọc Long đã trong bụng tin tưởng lão Thương Khung lão tổ nói, chỉ là muốn trong lời nói nữa xác định một phen.

"Ai, ta cùng với chư vị đạo hữu trải qua nhiều lần điều tra. Ở kết hợp người tam tộc ở giữa một loạt đại biến, cho ra kết luận. Trọc Long đạo hữu nên biết, Tây Phương ma giáo giáo chủ La Hầu có một bí thuật nhưng mê hoặc người tâm thần, chuyện kế tiếp, Trọc Long đạo hữu nói vậy cũng có thể hiểu chưa?" Thương Khung lão tổ lời nói.

"Hừ, bọn nguoi không tới sớm không tới trễ, ta Long Tộc hôm nay tổn thất thảm trọng, thập không còn một, hiện tại mới đến làm người tốt, tam tộc hôm nay đã là không chết không thôi liễu, bây giờ nói những thứ này có ích lợi gì?" Trọc Long lời của làm chung quanh đại thần thông người lúng túng không dứt, nhưng là cũng là tu luyện mấy trăm vạn năm lão gia này liễu, da mặt đã sớm là ngay cả tiên thiên linh bảo cũng đánh không thùng vô địch linh bảo liễu, hơi lúng túng hạ xuống, tựa vừa toàn bộ cũng khôi phục ra vẻ đạo mạo bộ dạng liễu.

"Hừ, tính , tựa theo như mới vừa sở nghĩ, chờ Tây Phương ma giáo chiến sự xong sau lại coi là tam tộc nợ cũ." Nợ cũ hai chữ cũng là cố ý thanh âm đề cao rất nhiều, hiển nhiên có khác chỉ.

"Trọc Long đạo hữu quả nhiên là rất rõ đại nghĩa, bọn ta ở chỗ này tạ ơn liễu! Đạo hữu xin yên tâm, chỉ cần chúng ta tiêu diệt Tây Phương ma giáo, đạo hữu cùng Phương Hoàng, Kỳ Lân hai tộc ở giữa ân oán, bản đạo đảm người tuyệt đối sẽ không nhúng tay , xin đạo hữu yên tâm." Thấy Trọc Long đáp ứng, Thương Khung lão tổ mừng rỡ, vội vàng hứa hẹn nói.

Những khác mọi người đều là gật đầu xác nhận, bọn họ vốn là cũng không có nghĩ qua nhúng tay tam tộc chuyện, chẳng qua là ma giáo xâm lấn, rất có lao tới cả Hồng Hoang xu thế, nếu như đợi đến Hồng Hoang bị La Hầu công chiếm không sai biệt lắm nữa tiến hành liên hiệp, khi đó nói không chừng cái gì cũng đã muộn, đến lúc đó nói không chừng cũng không có bọn họ đất đặt chân liễu.

Về phần Trọc Long theo lời không cho phép nhúng tay tam tộc chuyện, cái này cũng không có gì lớn lao , bọn họ trong phần lớn cũng là dốc lòng tu luyện hạng người, đối với Hồng Hoang quyền thế không có gì dục vọng. Hơn nữa, lần này đại chiến sau khi, Hồng Hoang đại địa thế lực là một tình huống nào, đến lúc đó còn rất khó nói đây, tự nhiên là sẽ không có ý kiến gì .

"Hi vọng các vị đạo hữu có thể nói được làm được, dĩ nhiên, bản đạo cũng sẽ ứng với chư vị ước hẹn, tạm thời buông tha cho đối với Phương Hoàng, Kỳ Lân hai tộc đại chiến, toàn lực đi đối phó Tây Phương ma giáo xâm lấn." Trọc Long trả lời. Đến đây tam tộc liên minh thành công, bắt đầu cùng nhau đối kháng Tây Phương ma giáo xâm lấn.

Mà lúc này Lý Phong nhưng vẫn còn tiếp tục hấn ‘ cướp đoạt ’ nghiệp lớn. Hấn cũng biết những thứ kia đại thần thông người đi tìm tam tộc chuẩn bị liên hiệp chống lại ma giáo. Nhưng là, hấn hiện tại cho dù muốn đi cũng không đủ tư cách a.

Lý Phong hôm nay tu vi vừa mới đến Đại La Kim Tiên trung kỳ, mặc dù đang bình thường tam tộc thành viên trung coi là thượng là người nổi bật liễu, nhưng là so với những thứ kia Hỗn Độn thời kỳ cùng khai thiên sau tựa Hóa Hình tu luyện đại thần thông người, hấn chỉ có thể coi là là một tương đối lớn con tôm

nhỏ mà thôi.

Hồng Hoang thế giới nói cho cùng cùng hấn kiếp trước thế giới không có gì khác nhau, kiếp trước đậm , đối với người cửa mà nói, quan trọng nhất là kim tiên cùng quyền lực; và hiện tại Hồng Hoang thế giới, quan trọng nhất là tu vi cùng linh bảo. Cho nên, ở không có tự vệ năng lực lúc trước, hấn hay là muốn đề điều làm việc.

Người khác mới sẽ không không cần biết nguoi là cái gì Bàn Cổ nguyên thần biến thành, trên người có công lớn đức. Nếu có người liều mạng hóa thành tro hôi cũng muốn giết nguoi, kia tìm ai đi nói rõ lí lẽ? Rồi cùng kiếp trước có quyền thế có tiền người sợ nhất cái gì? Sợ nhất không muốn sống .

Lý Phong lúc này đang suy nghĩ sắp đến lượng kiếp trong đích cuối cùng cuộc chiến, hấn biết tam tộc lần này đại chiến trung hoàn toàn suy bại liễu, và đông đảo Tiên Thiên thần ma cũng ở đây lần đại chiến trung vẫn lạc. Lớn nhất người thắng chính là hấn tương lai Lão sư, Hồng Quân liễu.

"Ai, xem ra chỉ có thể tiếp tục lao bôn được, đi chiến trường đục nước béo cò liễu. Nhiều người như vậy cũng đi, cuối cùng sống sót thật là tốt giống như vẫn chưa tới mười người, nhiều như vậy người chết có thể thật to một khoản a. . . ." Nghĩ đi nghĩ lại, Lý Phong lại bắt đầu YY(tự sướng) liễu, nước miếng cũng chảy đầy đất. Một hồi, phục hồi tinh thần lại hắn bắt đầu mưu kế . Như thế nào mới có thể khiến được từ mình lấy được ích lợi lớn nhất đây.

Mà lúc này tam tộc liên minh chính thức xác lập sau này, tam tộc người ở cộng thêm một đám đại thần thông tán tu, chính thức bắt đầu cùng Tây Phương ma giáo đại chiến, lượng kiếp chung chiến sắp đến. . .

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9:Đại Chiến Bắt Đầu

Converter: mklovenu

Nguồn: Bàn Long Hội

Lại nói Hồng Quân bọn người nói dùng long phương Kỳ Lân tam tộc ngưng chiến, liên hợp lại đối kháng Tây Phương ma giáo sau. Trong hồng hoang, Hồng Hoang tam tộc lại không có tranh đấu, tam tộc người cũng là rời rít bắt đầu thu liễm tộc nhân, tạo thành mọi người quân đoàn hướng Tây Phương tụ hợp.

Long Tộc phái ra tất cả có thể đánh một trận tộc nhân, trong đó thân thể phổ biến vượt qua thiên tiên, phần lớn ở Thái Ất Tán tiên cùng Thái Ất huyền tiên cấp bậc, tạo thành mười quân đoàn, và những khác hai tộc cũng là rời rít riêng của mình triệu tập hơn mười người quân đoàn hướng Tây Phương đất đi. Còn có những khác nhân tàn lệ thuộc tam tộc cũng là hợp thành hơn mười người quân đoàn, hướng Tây Phương tụ hợp. Có thể nói, trên căn bản Hồng Hoang phần lớn tu luyện thành công sinh linh cũng quân vào lần chiến đấu này.

Vì vậy, lần này phóng Tây Phương ma giáo, cũng là có thể có thể nói dốc toàn bộ lực lượng liễu.

Lần này phóng các quân đoàn, trong đó Long Tộc tương ứng phần lớn thành viên trực tiếp bị Trọc Long ra lệnh hướng Tây Phương Giáo trung giết tới, Trọc Long ra lệnh dạ, "Phàm Tây Phương tương ứng sinh linh, giết; Tây Phương hàng vạn hàng nghìn linh mạch, toàn bộ phá hư, không lưu từng cọng cây ngọn cỏ."

Lần này cái mệnh lệnh hạ xuống, cũng là trực tiếp muốn chặt đứt Tây Phương cái, có thể thấy được Trọc Long lúc này phần nộ trong lòng liễu, nhi tử bị giết, mình đi báo thù, đánh hồi lâu, cừu nhân nhưng tìm lộn liễu, và tộc nhân của mình cũng tử thương hơn phân nửa, hoàn toàn bị người làm con khi đùa bỡn liễu, có thể nào không để cho Trọc Long tức giận đây?

Và tam tộc đầu lĩnh, thì suất lĩnh lấy bốn tộc cao thủ hợp ở chung một chỗ đi ngăn chặn Tây Phương trong ma giáo cao thủ, nhất thời Tây Phương trên dưới trải rộng chiến hỏa, vô số Tây Phương linh mạch bị rút lấy phá hư, sinh linh lại càng trực tiếp chém giết, Tây Phương đất biến thành một bọn người đang lúc Địa Ngục, mấy trăm dặm không thấy cả linh tồn tại, thập thất chín không.

Những thứ khác hai tộc phân hai phương hướng bất đồng, cũng là ở dưới ngang hàng ra lệnh, cũng là tính toán trực tiếp đem Tây Phương Giáo đánh cho tàn phế liễu, cho dù lần này chiến đấu thua, Tây Phương đất cũng là không tiếp tục linh mạch linh khí cung sinh linh tu luyện.

Và sau, tam tộc bắt đầu không ngừng đẩy mạnh, hướng Tây Phưong trung bộ đánh, vô số ma giáo giáo chúng bị giết, và Hồng Quân đám người cũng là liên hiệp một đám đại thần thông người, sát thương ma giáo đỉnh cấp chiến lực, ma giáo cũng vì vậy tổn thất thảm trọng. Đại chiến kéo dài gần ngàn năm lâu, tam tộc lại một lần nữa hội hợp ở chung một chỗ, chuẩn bị cùng ma giáo quyết chiến.

Mà lúc này Tây Phưong ma giáo chỗ ở, trong đại bản doanh, cũng là tụ hợp liễu không sai biệt lắm tất cả ma giáo giáo chúng, trong đó Thái Ất Tán tiên cùng Thái Ất huyền tiên cũng là rất ít, như vậy tình trạng, để cho La Hầu có chút không dám toàn lực xuất chiến.

"Giáo chủ, hiện tại chỉ có một biện pháp liễu, chính là tỷ số toàn bộ giáo chúng, tùy giáo chủ bày Tru Tiên kiếm trận, tùy bọn ta bảy người hiệp trợ, ta giáo chỗ ở cũng là cũng không cần ở lại giữ liễu, trận chiến này không phải là người chết chính là ta mất, nửa ở lại giữ cũng là vô dụng, dù sao thực lực xê xích cách xa, chỉ có thể liễu chết nhất bác, thỉnh giáo chủ hạ lệnh." La Hầu ngồi xuống Lục trưởng lão Thiên Thanh nhìn La Hầu, tỉnh táo nói.

"Không lưu thủ?" La Hầu trong lòng chần chờ, Tây Phưong ma giáo chỗ ở cũng là mình kinh doanh liễu vạn năm địa phưong, trong đó còn có của mình vạn năm bố trí, các loại trận pháp cấm, nếu là dùng để phòng thủ, chính là tam tộc chi binh cũng tới tấn công, trăm năm dặm cũng phá không ra trong đó phòng ngự, bất quá, Thiên Thanh theo như lời cũng là một biện pháp.

"Giáo chủ, ta ma giáo hiện tại vị trí Tây Phưong đất, cũng là để cho Hồng Hoang tặc tử đem linh mạch phá hư sạch sẽ, nếu là tái không hành động, chính là phòng thủ ở, Tây Phưong đất cũng là không nữa bọn ta tu hành đất liễu. Còn không bằng, liễu mình một kích, cướp lấy Hồng Hoang, dù sao Hồng Hoang to lớn liễu vô cùng vô tận, tùy tiện trên đất cũng cho ta giáo trăm tỷ giáo chúng, thỉnh giáo chủ nghĩ lại." Bên cạnh Thiên Phù trưởng lão còn có lão Đại Thiên Long trưởng lão nhìn La Hầu do dự, lập tức khuyên. Và các trưởng lão khác thấy vậy, cũng lập tức đứng dậy lời khuyên, bọn họ biết, nếu như đang đợi đi xuống, đợi chờ bọn họ chỉ có diệt vong.

"Tốt, tốt, đã như vậy tự theo như Thiên Thanh theo như lời, hừ, bọn người tam tộc cùng những cái này lão bắt tử hư ta Tây Phưong linh mạch, tuyệt ta Tây Phưong căn cơ, như vậy ta liền cho các người biết một chút về ta Tru Tiên kiếm trận lợi hại." Nghĩ đến của mình Tây Phưong đã bị phá hư linh mạch, La Hầu liền không nhịn được trong lòng tức giận, âm trầm trên mặt hơn lộ về âm lãnh, đây mặt sát cơ, nhìn thủ hạ chính là thất đại trưởng lão, ra lệnh.

Lúc này Lý Phong cũng là ở tam tộc trận địa trong, hần biến thành một Long Tộc thành viên, tướng mạo bình thường, chỉ có ánh mắt rất là sáng ngời, không ngừng loạn chuyển, chuyên nghĩ quỷ điểm tử.

Mỗi lần đại chiến, chết là không quản là tam tộc người còn là người của Ma giáo, hần cũng sẽ thu lại, dĩ nhiên, cũng có người đối với hành vi của hần tỏ vẻ nghi ngờ, nhưng là không thể không nói Lý Phong biểu diễn thiên phú rất tốt, vận khí cũng không tệ.

Có người hỏi hần tại sao thu hồi bốn tộc người thi thể, hần tự biểu hiện vô cùng bị thương, thanh mưa rơi lệ, thật giống như đã chết lão nương dưng như "Ta cùng với hần cùng là Long Tộc, hôm nay hần vì Long Tộc tương lai, ở chỗ này bất hạnh ngã xuống, sau này không thể gặp nhau, chỉ có thể thường lấy ra thi thể thương tiếc liễu." Những người bên cạnh cửa gặp thương tâm muốn, cũng cảm thán không thôi, cũng cho ‘ tình nghĩa ’ nhận thấy động.

Có người hỏi hần tại sao thu hồi ma giáo người thi thể, hần lập tức tự trở nên lòng căm phẫn khó nhịn, mắng to không ngừng, "Những thứ này ma giáo tặc tử, giết ta tộc nhân, xâm ta thổ địa, cho dù đã chết, cũng không có thể bỏ qua cho, ta muốn đem bọn họ mang về, mỗi ngày tiễn thi, như thể mới có thể tiêu mỗi hận trong lòng của ta."

Và người chung quanh bị khí thế của hần nhận thấy nhuốm, cũng là lòng căm phẫn không dứt, phần lớn mọi người vì vậy đối với hần hảo cảm tăng nhiều. Hơn nữa lúc này chính là đại chiến trong, mọi người lực chú ý hay là tập trung ở sắp đối mặt ma giáo giáo chúng trên người, đối với hành vi của hần tuy có nghi ngờ, nhưng cũng không sâu như thế nào nghiên cứu. Cho nên hần mỗi lần cũng hữu kinh vô hiểm vượt qua liễu.

"Mẹ kiếp , có cái gì tốt hỏi a? Ta ‘ nhặt chút đồng tây ’ dễ dàng sao? Còn hỏi. Tra hộ khẩu a? Hôn nữa, ta cũng không phải là biểu diễn hề , ngày ngày không phải là cho các người khóc chính là giả bộ trung nghĩa, ta vừa không có bệnh. Mẹ mày!" Lý Phong nội tâm cùng mặt ngoài hoàn toàn là khác biệt , mỗi ngày bị hỏi tới hỏi lui, Lý Phong không thắng kia phiên, trong lòng đã sớm bắt đầu mắng to.

Thật ra thì, lẫn vào tam tộc trận doanh trung, chủ yếu hay là hấn cảm thấy ở tam tộc trận doanh trong, hấn hấn là có thể khoảng cách gần nhìn đến lượng kiếp cuối cùng cuộc chiến, nói không chừng còn có thể mò chút (đây là trọng điểm). Hôn nữa, hấn cũng muốn biết một chút về chính hấn tương lai chỉ bảo ‘ Tru Tiên kiếm trận " xem một chút có phải hay không có trong truyền thuyết như vậy NB(Tự cao).

Lại nói La Hầu suất lĩnh ma giáo giáo chúng, tới tam tộc tụ tập đất.

"Trọc Long, Phụng Huyền, Thiên Lân cho bốn tọa đi ra ngoài nhận lấy cái chết." La Hầu hô lớn.

"Ta nói là ai a? Nguyên lai là người cái này tiểu nhân hèn hạ, còn dám tới lần này đại ngôn bắt tằm, đợi chết chính là người nào còn không biết đây!" Trọc Long tức giận trả lời, từ biết mình chín long tử cũng là bị La Hầu tính toán mà chết sau này, Trọc Long đối với La Hầu hận có thể nói là độc hết ngũ hồ tứ hải. Và Phụng Huyền cùng Thiên Lân cũng là đối với La Hầu trọn mắt nhìn. Dù sao hấn tam tộc tranh đấu có thể nói toàn bộ là tùy La Hầu khích bác ly gián và khiến cho . Hiện tại, tộc nhân của mình thập không còn một, nhân tài điều linh, cũng là La Hầu làm hại, dĩ nhiên đối với hấn không có gì hảo sắc mặt liễu.

"Hừ, thôi nói mạnh miệng, bọn người giết ta Tây Phương bình thường người, lại càng phát rồ hủy hoại ta Tây Phương linh mạch, được lần này tuyệt hậu chi độc kế, còn dám nói bốn tọa hèn hạ? Hãy bớt sàm ngôn đi, bọn người bọn chuột nhắt dám ở nơi này cùng bốn tọa quyết nhất tử chiến sao? Không dám lời của, có xa lắm không cút rất, chạy trở về hang ổ của các người, chờ bốn tọa tới nhất nhất cho các người nhặt xác! Ha ha ha ha." La Hầu không chút khách khí trả lời,

"La Hầu, mạnh miệng ai cũng sẽ nói, chuyện hôm nay, bọn ta cùng không chết không thôi. Có bản lĩnh gì, tự mặc dù lộ ra đến đây đi." Hay là Trọc Long trả lời, tam tộc tộc trưởng lúc này cũng là giận không thể xá, hai mắt bốc lửa dường như nhìn La Hầu.

"Tốt, nếu bọn người muốn chết, bốn tọa sẽ thành toàn cho các người, sẽ làm cho bọn người kiến thức một phen bốn tọa Tru Tiên kiếm trận." Sau đó quay đầu lại hô to: "Bổ trí Tru Tiên kiếm trận." Vừa dứt lời, chỉ thấy nơi xa bay tới một tờ không lồ đồ hình linh bảo, trong nháy mắt nhốt lại liễu nghìn vạn dặm Phương Viên, bốn chuôi tàn ra vô cùng sát khí Bảo Kiếm theo sát cầm ở đồ hình biến thành bốn phía, chỉ là một trong nháy mắt, vô cùng sát khí tự lan tràn liễu nghìn vạn dặm Phương Viên đất.

Và tam tộc tộc trưởng cũng không có nhiều lời, chuyện cho tới bây giờ, đã không có con đường thứ hai có thể đi liễu, chỉ có thể đem hết toàn lực đánh một trận. Cho nên, lập tức ra lệnh tam tộc các bộ bắt đầu tiến vào đại trận, cùng ma giáo tiến hành quyết chiến.

Lý Phong lúc này đã sớm chạy, "Ta dựa vào, mở cái gì quốc tế cười giỡn, vào Tru Tiên kiếm trận. Ca còn không có sống đủ đây!" Lý Phong nhưng là nhớ được, kiếp trước lần đầu tiên lượng kiếp, tham chiến tam tộc nhân viên căn bản toàn bộ hỏi hỏi liễu, cho dù là tam tộc

tộc trưởng, một dùng đi trấn áp hải nhân, một dùng đi áp Nam Minh núi lửa, một dùng đi trấn áp trung ương đại lục, từ đó ở cũng không còn ra hiện tại Hồng Hoàng đại lục trong, hoàn toàn thối lui ra khỏi Hồng Hoàng lịch sử võ đài. Mà vào Tru Tiên kiếm trận người, trừ Hồng Quân lão tổ ở ngoài, cũng không có một người nào, không có một cái nào sống đi ra . Hấn hiện tại cũng không hứng thú đi Tru Tiên kiếm trận trung lưu một vòng.

Cho nên, đang nghe ra lệnh sau, hấn lập tức đường chạy liễu, hiện tại đại chiến sắp tới, ai cũng sẽ không để ý hấn cái này ‘ đào binh " cho nên, hấn không có chạy rất, núp ở bên cạnh, nhìn Tru Tiên kiếm trận trong đích tình huống, dù sao hấn hay là nghĩ mò một khoản .

Lúc này, tam tộc người đã tiến vào đại trận, chỉ thấy trong trận nơi cũng là Hỗn Độn sát khí, trong đó thần lôi, hồng sa, Hỗn Độn kiếm khí tràn ngập cả

trong kiếm trận, lẫn giao tập hiện sinh.

Lúc này, ma giáo giáo chúng thấy có người vào trận, cũng không cần có người ra lệnh, lập tức hô to vọt lên, ba tổ người cũng không cam chịu yếu thế, xông về ma giáo mọi người. Cho nên, song phương không thể tránh khỏi đụng vào nhau, nhất thời, thiên địa thất sắc, sát khí tung hoành, huyết nhục bay ngang, không biết bao nhiêu người trong nháy mắt hóa thành hôi hôi, trở về thiên địa. Nhưng là, không có nhất phương bởi vì thấy vậy thảm trạng và dừng lại, cũng phát động liễu càng thêm hung mãnh tiến công.

Vốn là, ma giáo giáo chúng thực lực thì không bằng tam tộc chi chúng, nhưng là ma giáo lúc này chiếm cứ địa lợi, có Tru Tiên kiếm trận tương trợ, vì vậy cũng cùng tam tộc đánh không phân cao thấp. Và tam tộc người vừa muốn đối mặt ma giáo giáo chúng, còn muốn thỉnh thoảng chú ý Tru Tiên kiếm trận trung thần lôi cùng kiếm khí. Cũng vì vậy từ từ rơi vào hạ phong.

Đột nhiên, chỉ thấy bầu trời một đoàn tường Vân Phi tới, rơi vào đại trận lúc trước, mấy người theo tường vân trên xuống tới, bọn họ chính là Thương Khung lão tổ chờ Tiên Thiên thần ma cùng một chút Tiên Thiên chi linh đại thần thông hạ người. Mấy người sau khi rơi xuống đất cũng không nhiều lời, toàn bộ tiến vào đại trận. Chẳng qua là để cho Lý Phong có chút kỳ quái chính là, Hồng Quân lão tổ không có ở trong đó.

Theo Thương Khung lão tổ đám người gia nhập, ma giáo nhất phương áp lực đại tăng, cho dù có Tru Tiên kiếm trận tương trợ cũng không cách nào sẽ cùng tam tộc chống đỡ liễu. Chỉ là một trong nháy mắt, ma giáo sẽ chết vô số giáo chúng.

Lúc này, chủ trì đại trận La Hâu thấy vậy giận dữ, điên cuồng thúc dục toàn thân pháp lực, chỉ thấy Tru Tiên kiếm trận hồng quang đại thịnh, tản mát ra vô tận uy năng, cả Hồng Hoang sát khí bắt đầu nhanh chóng hướng Tru Tiên kiếm trận vọt tới, chỉ thấy Tru Tiên kiếm trận hấp thu sát khí sau, cả đại trận một trận quay cuồng, uy lực càng hơn từ trước, và ma giáo giáo chúng cũng giống như tựa như phát điên địa xông về đối thủ.

La Hâu lúc này mình cũng là kèm nén không được, để cho thủ hạ Lục trưởng lão chủ trì kiếm trận, mình thì tự mình xuất thủ, lộ ra linh bảo, thẳng hướng Thương Khung lão tổ đám người.

Chỉ thấy La Hâu đỉnh đầu Thiên Ma tháp hộ thân, cầm trong tay Thí Thần Dao, giờ tay chém xuống, một Đại La Kim Tiên hậu kỳ Tiên Thiên thần ma trong nháy mắt liền biến thành hôi hôi, La Hâu cũng không ngừng lại, lập tức thẳng hướng mấy người khác. Ma giáo giáo chúng chỉ giáo chủ như thế dừng mảnh phi thường, rất là phần chân, hơn nữa mới vừa Tru Tiên kiếm trận hấp thu Hồng Hoang sát khí, uy lực tăng nhiều, ma giáo giáo chúng cũng tùy theo pháp lực tăng nhiều, bắt đầu đối với tam tộc chi chúng triển khai phản kích.

Và tam tộc tộc trưởng lúc này đang ở cách đó không xa, nếu nói cừu nhân gặp mặt hết sức ngấm ngấm, chỉ thấy Trọc Long. Phượng Huyền. Thiên Lân kêu to: "La Hâu chớ có can rờ." Sau đó riêng của mình bỏ qua đối thủ hướng La Hâu mà đến.

La Hâu thấy vậy, cười ha ha, lập tức nhảy ra vòng chiến, hét lớn một tiếng "Kiếm tới". Chỉ thấy trong tay đột nhiên nhiều hơn một đem sát khí đằng đằng Bảo Kiếm, chính là Tru Tiên Kiếm, La Hâu lập tức thúc dục pháp lực, chỉ thấy Tru Tiên Kiếm tia sáng đại thịnh, bao phủ nghìn vạn dặm đất sát khí dần dần hướng Tru Tiên Kiếm đi, trong nháy mắt đã bị Tru Tiên Kiếm hấp thu, Tru Tiên Kiếm thượng sát khí hôm nay đã ngưng kết là thật chất liễu, tu vi thấp một chút tam tộc người ở Tru Tiên Kiếm uy hiếp dưới, hành động đều có chút khó khăn.

Và theo sát khí tụ tập, La Hâu lập tức huy động Tru Tiên Kiếm, Tru Tiên Kiếm phát ra từng đạo vạn trượng kiếm khí, hơn nữa kiếm khí trong ản chứa chỉ vô cùng sát khí, tam tộc tộc trưởng cùng đông đảo tán tu cao thủ cũng là lập tức điều khiển lên của mình hộ thân linh bảo, không dám tới liều mạng. Nếu để cho sát khí nhập vào cơ thể, vậy thì không đơn thuần là thân thể sẽ phải chịu phá hư cùng thương tổn liễu, nguyên thân cũng có khả năng bị sát khí sở ô, theo mà ảo hóa nhập ma, trở thành giết chóc công cụ.

Cho dù tam tộc cùng những thứ kia tán tu cao thủ tất cả đều là tiểu tâm dục dục ứng phó, không dám có chút khinh thường. Bất quá, hay là có rất nhiều người ngăn cản không nổi, trong nháy mắt bị kiếm khí sở chém giết, cho dù là một chút cao thủ, cũng là bị kiếm khí gây thương tích, lập tức nghĩ vạn dụng pháp lực đem trong thân thể sát khí bức ra, đáng tiếc vòng thứ hai kiếm khí tùy theo mà đến, "A" "A" "A" chỉ nghe kêu thảm thiết không ngừng,

thoáng cái, đông đảo cao thủ vẫn lạc tại kiếm khí dưới, trong đó không thiếu có Đại La Kim Tiên hậu kỳ đứng đầu cao thủ. Và bình thường tam tộc chi chúng lại càng trong nháy mắt đã bị tru diệt vô số, chết thảm trọng.

Tam tộc tộc trưởng cùng với khác cao thủ thấy vậy thảm trạng, rồi rít giận dữ, nhưng là cũng không dám dễ dàng đi đến sờ Tru Tiên Kiếm phong mang, chỉ có thể đem của mình hộ thân pháp bảo phạm vi mở rộng, để có thể bảo vệ một ít tộc nhân. Nhưng là, nội tâm lúc này đã hoàn toàn bị lửa giận chiếm

Mặc dù La Hầu lúc này là đại sát tứ phương, nhưng là tiêu hao pháp lực cũng là vô cùng khổng lồ, chỉ thấy Tru Tiên Kiếm tia sáng càng ngày càng mờ. Chờ La Hầu lần này luân phiên công kích sau khi, tam tộc tộc trưởng tính một đám cao thủ lập tức bắt đầu phản kích, Trọc Long đã biến hóa thành bản thể, vạn trượng lớn lên Thân Long thân, những người khác tất cả cũng lấy ra mình ẩn giấu thần thông hoặc pháp bảo.

Thoáng cái, La Hầu cùng ma giáo giáo chúng áp lực đại tăng, La Hầu lập tức thúc dục Tru Tiên kiếm trận tiến hành phòng ngự. Nhưng là, Tru Tiên kiếm trận dù sao cũng là chủ công đánh đại trận, phòng ngự năng lực rất là một loại, cho nên ma giáo giáo chúng nhưng là bị trong nháy mắt chém giết vô số.

Như thế phản phục, đại chiến lần nữa kéo dài một thời gian ngắn, song phương quyền chủ động mấy lần đổi chủ, người tới đi không ngừng công kích. .

La Hầu điều khiển bắt tay vào làm trong đích Tru Tiên Kiếm ngăn cản đến từ tam tộc tộc trưởng công kích, lúc này, tam tộc tộc trưởng cùng La Hầu giống như trước tồn thất khổng lồ, riêng của mình bộ chúng phần lớn tồn thất hơn phân nửa, và La Hầu ma giáo lại càng tồn thất thảm trọng, cả Tây Phương ma giáo cơ hồ bị tàn sát hầu như không còn, còn dư lại cũng là dựa vào nơi hiểm yếu chống lại thôi, diệt vong lúc vấn đề thời gian, La Hầu không sai biệt lắm trở thành quang can tư lệnh liễu, La Hầu hiện tại trong ánh mắt đều là điên cuồng vẻ.

Lúc này, thiên địa sơ khai lần đầu tiên đại kiếp, nhưng cũng sắp kết thúc, Long, phượng, Kỳ lân ba tổ chết hầu như không còn, và Tây Phương ma giáo hôm nay giáo chúng bị tàn sát hầu như không còn, cơ hồ không một người chạy trốn, cũng chỉ còn lại có giáo chủ La Hầu một người, song phương có thể nói lưỡng bại câu thương, từ đó đều là đẩy ra liễu Hồng Hoang đại lục chủ giác địa vị, không tiếp tục tung mình cơ hội. Trận này đại chiến cuối cùng đã tới thời khắc tối hậu.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10:Lượng Kiếp Kết Thúc

Lại nói Hồng Hoang tam tộc cùng Tây Phương ma giáo đại chiến, hôm nay đã tiến hành không dưới trăm năm.

Lúc này La Hầu nhìn ma giáo thất đại trưởng lão chết không còn một mống, quá trăm ức ma giáo giáo chúng bị chém giết một tẩn, Tây Phương ma giáo cũng là đã danh nghĩa, chỉ có còn dư lại mình một giáo chủ, La Hầu vừa ngăn cản tam tộc tộc trưởng, vừa thể lương nghĩ tới, vốn là hết thấy cũng là tính toán tốt, hết thấy cũng hướng mình tính toán phát triển, đáng tiếc vì núi chín nhận, thất bại trong gang tấc, hai bàn tay trắng a, loại này tình hình tức là La Hầu như thế đại thần thông cũng là không khỏi có loại mặt trời lặn Tây Sơn cảm xúc.

La Hầu cảm trong tay Tru Tiên Kiếm, một Kiếm Tướng tam tộc tộc trưởng bức lui, lớn tiếng nói, "Hồng Quân, ngươi còn không ra sao, chẳng lẽ đến cuối cùng cũng không có ý định lộ diện sao?"

Một cái thanh âm từ không trung truyền đến: "Kê cao gối mà ngủ cừu trọng thiên, bỏ đoàn liễu đạo thật, Thiên Địa Huyền Hoàng ngoài, ta làm chương giáo tôn. Bàn Cổ sinh Thái Cực, Lưỡng Nghi Tứ Tượng theo, một đạo truyền ba hữu, hai giáo Xiển Tiết phân, Huyền Môn cũng lãnh tụ, một mạch hóa Hồng Quân." Không cần phải nói liễu, người tới chính là Hồng Quân.

"Giáo chủ cần gì nói như thế."

Hồng Quân đạo nhân thân nhiên nói.

"Ha ha ha ha, đến hiện tại ngươi còn giả không biết đạo? Tình huống bây giờ không phải là ngươi nhất hi vọng nhìn qua sao?"

Thì ra là La Hầu Tru Tiên kiếm trận trong đích tứ đại trận, hôm nay đã chỉ còn lại có Tru Tiên Trận một trận liễu, còn lại ba trận cũng là bị Hồng Quân sở phá.

Cũng là Hồng Quân thừa dịp tam tộc cùng ma giáo đại chiến lúc, La Hầu không rảnh phân thân, cho nên phá ba trận, ngay cả trấn áp ba trận lục tiên kiếm, hãm tiên kiếm, tuyệt tiên kiếm cũng bị Hồng Quân lão tổ lấy đi liễu. Đến nơi này lúc, La Hầu còn thể nào không rõ chân tướng sự tình đây? Hết thầy cũng là thiên ý, mình trăm phương ngàn kế tính toán, để cho tam tộc nội chiến, mình cũng may Tây Phương quật khởi, sau đó nhất thống Hồng Hoang, cuối cùng thành thánh chứng nhận đến cũng là nước chảy thành sông. Đáng tiếc người định không bằng trời định, cuối cùng thế nhưng tiện nghi Hồng Quân.

Hồng Quân lão tổ cũng không nói chuyện, chẳng qua là lẳng lặng nhìn La Hầu.

"Lần này lượng kiếp ta và ngươi trừ tính số mệnh chủ giác, cũng là ta cùng với Hồng Hoang tam tộc lưỡng bại câu thương và kết thúc, ngươi cũng là mưu kế hay, tốt tự định giá, tính toán tốt a." La Hầu lúc này âm trầm trên mặt cũng là một mảnh bình tĩnh, nhìn đến Hồng Quân đạo nhân, thân nhiên nói.

"Còn đây là số trời, cũng là định số, lần này Hồng Hoang đại kiếp ta và ngươi đều biết hiểu kia căn bản, lúc đó, thiên đạo đã định kia đại thế, cho nên mới có giáo chủ ma giáo cùng Hồng Hoang tam tộc chiến dịch, lấy toàn bộ ngày đêm, đến lúc này, giáo chủ nếu như dừng tay cũng là cũng có công đức." Hồng Quân đạo nhân gây phiêu dật trên mặt nhìn La Hầu về mặt bình tĩnh, chút gât đầu nói.

"Ha ha ha ha, ngươi nói dễ dàng, lượng kiếp sau khi, thiên đạo vận chuyển, lượng kiếp xong cũng là số mệnh hơn phân nửa rơi xuống ở trên người của ngươi, từ nay về sau thành đạo chứng đạo đều là thuận buồm xuôi gió, không lo kiếp số, và ta ma giáo cùng Hồng Hoang tam tộc đã vì thiên đạo số vứt bỏ, từ nay về sau tu luyện nghĩ đến tiên thêm cũng là ngàn khó khăn muôn vàn khó khăn, ngươi lúc này nói dừng tay? Ta vì ma giáo giáo chủ làm sao có thể dừng tay, thù này hận này, nếu là không báo, ta nói tâm ở đâu, a! !!" La Hầu đạo nhân nghe được Hồng Quân nói dừng tay, trong lòng nhất thời câu khởi khôn cùng tức giận, lửa giận hùng hực nổi lên, vừa nhìn Hồng Quân đạo nhân về mặt bình tĩnh, tu vi bí hiểm, trong lòng các loại suy nghĩ kết dính không nghĩ, các loại tạp niệm ra.

Lý Phong lúc này đã ở phụ cận, nghe được La Hầu lời của trong lòng không khỏi có chút thôn thức không dứt. Nói cho cùng cũng là vì số mệnh cùng chứng đạo. Có cơ hội này người nào sẽ buông tha? Cho dù là núi đao biển lửa cũng sẽ không chút do dự xông thượng một xông, Vua không thấy Hồng Vân đạo nhân cũng là bởi vì Hồng Mông Từ Khí và bỏ mạng.

La Hầu cũng không sai, Hồng Quân lão tổ cũng không có sai. Bất quá nhìn Hồng Quân lão tổ cùng hấn 'kiếm tiện nghi' cách làm, Lý Phong trong lòng vẫn còn có chút khác thường, chính hấn làm chuyện này, còn cảm thấy có chút ý không tốt, có khi cũng cảm thấy lúng túng không dứt, không có biện pháp ai kêu hấn nghèo đây.

Sau đó, Lý Phong thấy Hồng Quân lão tổ gây nên, trong lòng không khỏi có chút xấu hổ. Xem một chút người ta Hồng Quân lão tổ, ‘kiếm tiện nghi’ đều nói đường hoàng, đại nghĩa Lãng Nhiên, để cho hắn bội phục ngũ thể đầu địa.

"Không hổ là ta tương lai Lão sư a! Cùng hắn tương đối, ta hoàn toàn chính là một năm tốt thanh niên không! Xem ra ta còn là có tiến bộ không gian a! Bái sư sau nhất định phải cùng Lão sư luận bàn một chút, mọi người lần tiến bộ không!" Không biết Hồng Quân biết hắn hiện tại ý nghĩ có có nhiều về mặt.

Đột nhiên, La Hầu hô to: "Cho ta, bạo bạo bạo! !"

La Hầu đạo nhân lúc này trải qua đại chiến, nguyên thần bị thương, pháp lực không tới một nửa, muốn báo thù, chỉ có tự bạo liễu, nghĩ tới đây, một cỗ lửa giận chống đỡ La Hầu cái gì cũng chẳng quan tâm liễu, nghịch chuyển toàn thân pháp lực, nguyên thần ngưng tụ thành một chút, âm âm nổ bung, nhất thời một cỗ phảng phất mây hình nắm loại vân khí bay lên, khí lăng hướng bốn phía đập ra, Phương Viên nghìn vạn dặm, bị La Hầu tự bạo tái diễn địa hỏa phong thủy.

"Không tốt! !"

Đang ở Lý Phong nhìn La Hầu bình tĩnh lúc nói chuyện, còn cảm thấy một trận kỳ quái, chẳng lẽ La Hầu đã "Bỏ xuống đồ đao, lập địa thành Phật" liễu, cái thế giới này cũng quá điên cuồng. Nhưng khi nhìn đến La Hầu tức giận rống to thời điểm, cũng biết chuyện không đúng, vội vàng đem Hỗn Độn Chung tế ra, phòng ngự toàn bộ khai hỏa, Hỗn Độn Chung rủ xuống vạn Đạo Huyền hoàng khí, phòng ngự ở bên cạnh mình, lại đang trước người bày một ngọn đơn giản Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận dùng để ngăn cản, quả nhiên không ngoài sở liệu, thế nhưng tự bạo liễu.

Chúa thánh người cảnh giới tồn tại tự bạo pháp lực cùng nguyên thần, uy lực của nó tức là đời sau thánh nhân bất dụng tâm phòng ngự, chỉ sợ cũng phải bị thương. Tức là Lý Phong có bố trí mấy tầng phòng ngự, vẫn bị một đạo khí lăng đánh bay mấy ngàn dặm xa, toàn thân thật giống như bị kẹt xe đụng quá một loại, xương cốt không biết bao nhiêu bị chấn mềm yếu vô lực, may là Hỗn Độn Chung rủ xuống Huyền Hoàng khí lập tức cho hắn tiến hành chữa trị, như thế vừa mới khôi phục pháp lực thân thể, nhưng là nguyên thần đã thương chỉ có thể từ từ sẽ đến liễu.

"ĐM, tự bạo người cũng thông báo một tiếng a! Không biết đánh lên là vô sỉ hành động sao?" Lý Phong trong lòng mắng to, bất quá, hắn hay là lập tức đứng dậy, hướng nổ tung sau khi địa phương bay đi. Hắn biết La Hầu vừa chết, lượng kiếp cho dù kết thúc liễu. Hiện tại chính là mò một khoản thật tốt thời cơ. Hiện ra tại đó sống sợ rằng vẫn chưa tới mười người, ngay cả như vậy, đi trễ chỉ sợ cái gì cũng mò không tới liễu. Nghĩ đến đây, hắn lại càng mò chân Mã Lực, chạy nhanh đi.

Đến địa phương, đã nhìn thấy bởi vì La Hầu tự bạo, trên mặt đất xuất hiện một cái hình tròn khổng lồ rãnh to, và Hồng Quân lão tổ thì đáp mây bay ở phía trên nhìn, Lý Phong lập tức bắt đầu thu thập chung quanh rơi xuống linh bảo cùng một chút thi thể. Mặc dù hắn rất muốn đi rãnh to dặm đem Tru Tiên Kiếm nắm bắt tới tay. Nhưng là suy nghĩ đến mình và Hồng Quân lão tổ thực lực sai biệt, hay là bỏ qua.

"Sớm muộn gì còn không cũng là của ta, không cần phải gấp gáp này nhất thời." Lý Phong an ủi mình.

Lúc này, chỉ thấy Hồng Quân lão tổ vung tay lên, trên mặt đất vô số linh bảo cũng bị hắn thu vào, dĩ nhiên cũng bao gồm để cho Lý Phong ngắm nghía không dứt Tru Tiên Kiếm liễu. Chỉ thấy Hồng Quân lão tổ làm xong những thứ này, nhàn nhạt nhìn thoáng qua Lý Phong vị trí, khẽ miệng nhẹ nhàng giương lên. Sau đó cũng không làm dừng lại, trực tiếp đáp mây bay đi. Lý Phong bị Hồng Quân nhìn thoáng qua, dọa gần chết. Nhưng là, thấy Hồng Quân không nói gì đã đi, vừa yên lòng.

"Xem ra bản đạo làm chuyện hợp thiên đạo, Hồng Quân lão tổ cũng là ủng hộ giọt, bản đạo công đức vô lượng a. Hắc hắc hắc hắc." Lý Phong đắc ý thầm nghĩ. Sau đó nhìn La Hầu tự bạo sau, cả Tây Phương linh khí bắt đầu lưu thất, cuối cùng chỉ còn lại có không nhiều lắm linh khí cùng Tây Phương sinh linh tu luyện. Lý Phong thấy vậy, cũng là cảm thán không thôi, đây chính là vì cái gì đời sau Tây Phương như vậy cần cổ nguyên nhân liễu.

"Ai, lần này lượng kiếp cũng là đã xong, Hồng Hoang từ đó không tiếp tục ma giáo cùng Hồng Hoang tam tộc liễu." Lý Phong nội tâm cảm khái, nghĩ Hồng Hoang tam tộc xưng bá Hồng Hoang lúc, là bức nào Khí phách, hôm nay nhưng suy bại không dứt, từ đó ở cũng không có tung mình cơ hội. Hơn nữa, lần này lượng kiếp sau khi một hồi nguyên, Hồng Quân lão tổ chỉ sợ cũng muốn chứng đạo thành thánh đi. Xuống lần gặp nhau, hẳn là đã là Từ Tiêu Cung bắt đầu bài giảng đại đạo lúc liễu.

Lý Phong thu thập tâm tình, nhìn không có gì nhưng ‘nhất’ liễu, tự đáp mây bay hướng Đông Phương đi. Hẳn lần này đi ra ngoài thu hoạch cũng không tệ lắm, mặc dù không có được cái gì linh bảo, nhưng là trải qua nhiều lần đại chiến, đối với pháp lực cùng thần thông vận dụng đã thập phần đích thuần thực. Hơn nữa, xem tam tộc cuối cùng quyết chiến đối thiên đạo linh ngộ cũng càng thâm. Sau khi trở về bề quan một thời gian ngắn hẳn là có thể tấn chức Đại La Kim Tiên hậu kỳ. Nói như vậy hẳn ở trong hồng hoang coi như là cao thủ số một số hai liễu.

Bởi vì trải qua lần này thâm thiết đại chiến, Hồng Hoang thế giới có thể nói là một đêm trở lại trước giải phóng liễu. Đông đảo đại thần thông này ngã xuống, Đại La Kim Tiên hiện tại đã thập phần đích hiếm có. Cho nên hẳn khẩn cấp chạy trở về, hơn nữa đi ra ngoài lâu như vậy, có chút tưởng niệm Hậu Thổ liễu, Hậu Thổ cũng kém không nhiều lắm sắp Hóa Hình liễu,

hắn cũng muốn trở về làm nhiều một chút chuẩn bị.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1:Kiểm Kê Thu Hoạch, Hậu Thổ Hóa Hình

Trong nháy mắt thời gian, khoảng cách lượng kiếp kết thúc Lý Phong trở lại sơn cốc đã có ngàn năm thời gian.

Lúc này trong sơn cốc cũng là ánh lửa cuộn cuộn, một đoàn Hồn Độn Chi Hỏa đem một cụ Long Tộc thi thể từ từ luyện hóa làm chất lỏng, và trên nóc bị Lý Phong bày Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận dẫn hạ vô cùng màu bạc Ngôi Sao lực đem thi thể bao phủ, dùng cái này tăng nhanh rèn luyện tốc độ, hơn nữa còn có thể tăng lên phẩm chất, có thể nói nhất cử lưỡng tiện. Dần dần, theo Hồn Độn Chi Hỏa cháy rèn luyện, trong thi thể tạp chất bị từ từ luyện ra, chỉ còn lại có tinh hoa nhất nơi.

Lý Phong tay phải ném đi, đem dung nhập vào hắn luyện chế Thần Long trong tháp, chỉ thấy Thần Long tháp hôm nay bảo quang càng hơn từ trước, trên không trung xoay tròn. Lý Phong thấy vậy cười hắc hắc, tiếp tục người thi thể luyện chế... .

Theo trở về sơn cốc lên, Lý Phong lại bắt đầu luyện lên pháp bảo. Lần này lượng kiếp, hắn mặc dù không có nhận được uy lực cường đại linh bảo. Nhưng tiếp xúc đã là như thế, Lý Phong đoạt được cũng là bất khả tư nghị khổng lồ, nếu là không thêm vào luyện hóa, không công đặt ở trong tay, cũng là thiên đại lãng phí, vì vậy, hắn lúc này bận rộn bắt diệt nhạ hồ.

Lại nói Lý Phong trở lại sơn cốc sau, hắn đầu tiên là nhìn hạ Hậu Thổ tình huống, Hậu Thổ khoảng cách Hóa Hình cũng là nhanh, đoán chừng cũng là ở nơi này trong mấy năm liễu. Hiện tại Hậu Thổ chỗ ở máu đoàn hấp thu linh khí tốc độ đã chậm lại liễu, bởi vì linh khí đã trên căn bản bảo hòa liễu.

Và kể từ khi hắn ở năm trăm năm trước thuận lợi tiến vào Đại La Kim Tiên hậu kỳ sau, tự hoàn toàn yên tâm. Lấy hắn tu vi hiện tại cộng thêm Hồn Độn Chung cùng Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận, nho nhỏ Hóa Hình Lôi Kiếp đã không nói chơi. Hơn nữa Hậu Thổ Độ Kiếp còn không nhất định dùng là của hắn, dù sao Hậu Thổ trong tay nhưng là có không dưới Tiên Thiên chỉ bảo Hồn Độn Chung hậu thiên chỉ bảo Thiên Địa Linh Lung Huyền Hoàng Bảo Tháp, phòng ngự có thể nói là vô địch, hơn nữa Tổ Vu tổ lấy thân thể cường hãn và trứ danh, Hóa Hình Lôi Kiếp còn không biết phá không phá liễu

Hậu Thổ thân thể. Cho nên, Lý Phong tự mỗi ngày kiên nhẫn luyện lên bảo tột, ngày đêm phản phục.

Nói đến lên cấp Đại La Kim Tiên hậu kỳ, tự không thể không nói Lý Phong vận khí thật rất tốt, khi hắn bắt được thi thể trong, trong đó có Tiên Thiên thân ma Khung Thiên lão tổ thi thể, Khung Thiên lão tổ là Bàn Cổ khai thiên, Tiên Thiên thanh khí biến thành, và hắn ngã xuống sau, thi thể phản bản thuộc về nguyên hóa thành một đại đoàn Tiên Thiên thanh khí. Đây nhưng Lý Phong vui mừng hỷ, phải biết rằng đây Tiên Thiên thanh khí nhưng là không được, Tam Thanh chính là Bàn Cổ nguyên thần kết hợp Tiên Thiên thanh khí biến thành, Tiên Thiên thanh khí trân quý có thể nghĩ.

Nhận được Tiên Thiên thanh khí Lý Phong lập tức tiến hành luyện hóa, cũng không quên phân một nửa cho Hậu Thổ, Hậu Thổ hiện tại nhưng là cùng kiếp trước biết không hề cùng dạng, không chỉ có có nguyên thần, hơn nữa bởi vì không có cùng những khác mười một Tổ Vũ cùng nhau, cho nên cũng không có hấp thu khai thiên lúc Tiên Thiên trọc khí.

Thì ra là mười hai Tổ Vũ bay về phía Đông Phương, mãi cho đến Bất Chu Sơn mới ngừng lại được, sau đó toàn bộ cũng chìm vào liễu dưới đất, không ngừng hấp thu chấm dứt trọc khí rèn luyện thân thể. Và Hậu Thổ hiện tại cùng Lý Phong ở chung một chỗ, cho dù nghĩ cũng không còn cơ hội đi liễu.

Và Lý Phong luyện hóa Tiên Thiên thanh khí sau, Lý Phong tu vi cũng thuận lý thành chương đột phá đến Đại La Kim Tiên hậu kỳ. Ở hiện tại Hồng Hoang trên đại lục, không lớn không nhỏ cũng coi như thượng là một nhân vật.

Ngàn năm trong thời gian, Lý Phong luyện tự liễu đưa thu thập lên vô số thi thể luyện hóa, sau đó phần lớn đem sáp nhập vào Thần Long tháp, Thần Long tháp hiện tại kinh quá vô số tinh hoa dễ chịu, đã có hậu thiên chỉ bảo phẩm chất liễu. Nếu như tương lai gia nhập đại công đức, có thể trở thành hậu thiên công đức chỉ bảo, mặc dù không giống Thiên Địa Linh Lung Huyền Hoàng Bảo Tháp như vậy dựng ở đỉnh đầu, tự cũng không bại, hơn nữa còn có trấn áp số mệnh loại này nghịch thiên hiệu quả. Và Thần Long tháp cũng là thắng ở công thủ thắng bằng, bị vây ở trong tháp lời của, cho dù thánh nhân sợ rằng cũng phải rơi xuống da mặt, phải biết rằng Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận nhưng là trong hồng hoang cường đại nhất trận pháp một trong, vu yêu hai tộc chính là bởi vì có Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận cùng Thập Nhị Đới Thiên Thần Sát đại trận này hai tòa nghịch thiên đại trận mới khiến cho thánh nhân cũng không dám dễ dàng trêu chọc, cũng tạo cho vu yêu hai tộc xưng bá Hồng Hoang chuyện thực.

Về phần công đức, Lý Phong vẫn tương đối buồn bực, những thứ khác xuyên việt giả cho dù sáng tạo một bộ công pháp cũng có thể được đến không ít công đức, và hắn cũng sáng chế ra 《Hỗn Độn Quyết》, nhưng là ma (lông) cũng không có, về phần giảng đạo và vân vân hắn cũng nghĩ tới, nhưng là hắn tại vì Hậu Thổ giảng đạo thời điểm, cũng nhân tiện cho núi lớn này chung quanh không dưới vạn dặm sinh linh nói. Xem một chút trên không có hay không công đức hạ, đáng tiếc khí trời tình lãng, hay là cái gì cũng không có, để cho hắn buồn bực không dứt.

"ĐM, không phải là thiên đạo nhìn khó chịu, cho ca khẩu trừ đi?" Lý Phong bắt đầu có chút hoài nghi có phải hay không thiên đạo giờ trò quý. Thật ra thì, Lý Phong cũng không biết không phải là không có công đức, và chẳng qua là công đức quá nhỏ, không có hạ thôi. Hắn là Bàn Cổ nguyên thần biến thành, trên người thì không lộ khai thiên công đức, nhưng là điều này cũng áp chế hắn đạt được những khác công đức, cho nên thiên đạo cũng không có giảng xuống công đức lấy bày ra phần thưởng, mà là cho hắn tồn tại lên. Nếu để cho thiên đạo biết ý nghĩ của hắn, không biết có thể hay không đem hắn công đức giảm phân nửa.

Lý Phong trừ hàng rất xa vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn, cho nên hắn chuẩn bị hoàn thiện Thần Long tháp đồng thời, ở luyện một linh bảo. Trên tay hắn nhưng là có vô số tàn phá linh bảo, luyện hóa sau đem phản bản thuộc về nguyên, sau đó một lần nữa cô đọng, tự lại là một hiếm có linh bảo liễu. Đáng tiếc hắn bây giờ còn không nghĩ tốt rốt cuộc luyện chế thành cái dạng gì, cho nên chỉ có thể chờ sau này lại nói liễu.

Ngày hôm đó, chỉ thấy Lý Phong chỗ ở trên sơn cốc phương đột nhiên xuất hiện tầng lớn mây đen, điện tím Lôi Minh, cũng là Hậu Thổ Hóa Hình Lôi Kiếp.

Thiên kiếp lúc này đã thành hình dạng, trùng điệp mấy vạn dặm, kiếp vẫn đang không ngừng quay cuồng, hấp thu linh khí trong thiên địa, chung quanh linh khí giống như thủy triều hướng kiếp vẫn vọt tới, và kiếp vẫn là ai đến cũng không - cự tuyệt, toàn bộ xin vui lòng nhận cho, chỉ thấy sơn cốc nhỏ Phương Viên trăm dặm linh khí cũng bị kiếp vẫn hấp thu không còn, lúc này, kiếp vẫn ngưng hấp thu linh khí, trong thiên địa cũng thoáng chốc biến thành một mảnh hắc ám, Hắc cũng không thấy được một tia quang minh, Hóa Hình chi kiếp bắt đầu.

Và Lý Phong lúc này đang bên cạnh tiểu tâm đực đực coi chừng dùm, để ngừa vạ nhất.

Chỉ nghe "Oanh" một tiếng,

Một đạo khổng lồ vô cùng màu tím Thiểm Điện, giống như một cái tức giận Cự Long, mang theo tựa hồ có thể phá hư hết thấy sự vật khí thế, dường như muốn đem thiên địa xé rách một loại, thẳng hướng Hậu Thổ đánh tới.

Rồi hãy nói Hậu Thổ bên này, máu đoàn trong màu đỏ chất lỏng đã bắt đầu từ từ tạo thành hình người, tùy chất lỏng từ từ biến chuyển thành thật thể thân thể, kia màu tím Thiểm Điện bỏ xuống tới, nhưng trực tiếp đem sắp thành hình thân thể chém thành nguyên hình trạng thái dịch.

Để cho bên cạnh Lý Phong nhìn lo lắng không dứt, mặc dù chỉ cần hấn hỗ trợ, những thứ này lời kiếp lúc một bữa ăn sáng, nhưng là như vậy đối với Hậu Thổ không có có ích lợi gì, bằng vào thực lực mình vượt qua lời kiếp, có thể nói là có thật to chỗ tốt. Cho nên hấn quyết định ở thời khắc máu chốt xuất hiện ở tay. Hơn nữa Hậu Thổ hiện tại cũng vô dụng Thiên Địa Linh Lung Huyền Hoàng Bảo Tháp, nói không chừng còn dùng không tới hấn đây.

Và kia tím sét đánh hoàn Hậu Thổ, cũng là tiến vào Hậu Thổ máu đoàn bên trong, không ngừng phá hư, trong ngoài đánh sâu vào, chỉ thấy máu đoàn bên trong lóe lên chi màu tím điện quang, 'chi, chi' phát ra tiếng vang, bất quá đối với Hậu Thổ nhưng không có gì thương tổn cùng ảnh hưởng, mà đúng lúc này, Hậu Thổ lần nữa bắt đầu nhanh chóng Hóa Hình hấp nhận thân thể, trong cơ thể cái kia đạo từ lôi đã bị Hậu Thổ luyện hóa. Ở đạo thứ hai Thiên kiếp đến trước, Hậu Thổ thân thể cũng lần nữa hấp nhận liễu đi ra ngoài.

Đạo thứ hai Thiên kiếp uy lực thì đạo thứ nhất nhiều gấp đôi, nhưng Hậu Thổ đã tổ thể xong, như vậy cũng không sao phải sợ liễu, cho dù không cần thân thông, chỉ bằng vào thân thể hấn cũng có thể vượt qua lời kiếp, phải biết rằng thân thể của của hấn nhưng là Tổ Vu thân thể a, trong hồng hoang cho dù là thánh nhân cũng không dám nói nhục thể của mình so sánh với Tổ Vu mạnh, chỉ thấy Thiên kiếp giáng xuống, Hậu Thổ cái gì cũng không làm, tự đứng ở nơi đó, tùy ý Thiên kiếp bỏ tới... .

Sau mấy đạo Thiên kiếp cũng bị Hậu Thổ làm rèn luyện thân thể tới dùng, nhìn Lý Phong tức là cao hứng, vừa có chút buồn bực, nghĩ hấn Độ Kiếp thời điểm không nói cửu tử nhất sinh, nhưng cũng là mạo hiểm vô cùng, và xem một chút Hậu Thổ, người ta căn bản không có làm Thiên kiếp làm một sự việc, hoàn toàn không phải là một cái cấp bậc.

Làm cuối cùng một đạo Thiên kiếp sau khi, Hậu Thổ ở Lý Phong ánh mắt mong chờ trung đi ra. Chỉ thấy một thân xuyên thổ hoàng sắc quần cô gái tuyệt sắc từ đó đi ra, tay trái nâng một Kim Sắc Bảo Tháp, chính là Thiên Địa Linh Lung Huyền Hoàng Bảo Tháp. Cô gái đi tới Lý Phong bên cạnh, khê khom người, hướng Lý Phong cúi đầu một xá, "Tiểu muội Hậu Thổ, ra mắt huynh trưởng." Thanh âm uyển chuyển, giống như chim hoàng oanh kêu to, say lòng người tâm thần.

"Tiểu muội không cần đa lễ, mau mau xin đứng lên." Lý Phong đã vui mừng miệng

cũng cười sai lệch, vội vàng nói. Hậu Thổ khê mỉm cười, giống như bách hoa Tề Phóng, sau đó dề dặc đứng dậy. Lý Phong lúc này đã sớm mê say ở Hậu Thổ mỉm cười trong, sững sờ sững sờ cũng không biết mình họ gì. . . .

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 2: Bồng Lai Đảo

"Huynh trưởng, người xác định này trên biển Đông thật sự có người khác không có phát hiện bảo đảo?" Một thân xuyên thổ hoàng sắc quần tuyệt sắc giai nhân giòn thanh hỏi bên cạnh áo đen đạo nhân, trong giọng nói cũng có chút hoài nghi, "Thật là có, Hảo muội muội, người nói ta làm sao có thể lừa người đây?" Áo đen đạo nhân nghe thấy cô gái vấn đề, trả lời ngay nói.

"Nhưng là chúng ta đã trên biển Đông tìm không dưới trăm năm liễu, hay là một điểm đầu mối cũng không có. Hơn nữa nếu như này đảo thật sự là một ngọn tiên đảo lời của, trong đông hải người nên có điều hiểu rõ a! Nhưng là chúng ta hỏi nhiều người như vậy, nhưng đều là ngay cả nghe cũng không nghe qua, chớ đừng nói chỉ là ra mất liễu. Huynh trưởng người là làm sao biết có như vậy một ngọn bảo đảo a?" Hoàng y cô gái lần nữa nghi ngờ hỏi.

"Trần, cái này, ta cũng vậy trong lúc vô tình mới biết được, muội muội cũng biết ca ca ta ở thượng một lượng kiếp tự Hóa Hình liễu, ca ca hay là tại đi ra ngoài du lịch lúc trong lúc vô tình nghe được một đại thần thông người nói qua." Áo đen đạo nhân xèo xèo ô ô trả lời, nhìn cô gái đối với hắn quảng tới xem kỹ ánh mắt, hắn không khỏi có chút lúng túng.

Hai người này chính là Lý Phong cùng Hậu Thổ, từ Hậu Thổ Hóa Hình sau, bọn họ lại đang trong sơn cốc tu luyện ngàn năm lâu, thứ nhất để cho Hậu Thổ cùng cố tu vi, thứ hai cũng là chuẩn bị một phen, còn có chính là luyện hóa linh bảo liễu.

Lý Phong tự đắc đến Hỗn Độn Chung sau, vẫn không có làm sao hảo hảo tế luyện, thượng một lượng kiếp trung, Lý Phong vì có thể sớm đi xuất cốc ở lượng kiếp trung nhất chút tiện nghi, một mực không ngừng tu luyện, đề cao tu vi.

Cho nên, ở khi đó hắn cũng không có nhận chân luyện hóa Hỗn Độn Chung, chẳng qua là thêm chút tế luyện, có thể vận dụng sau, tự cũng không còn trong nhiều quán, dù sao, khi đó hiện trạng là tu vi so sánh với linh bảo muốn trọng yếu hơn, và lượng kiếp sau khi chấm dứt, hắn vừa bận về việc.. Sửa sang lại mình ở lượng kiếp lúc thu hoạch cùng Thần Long thấp tế luyện, cho nên luyện hóa Hỗn Độn Chung kế hoạch, chỉ có thể lần nữa đẩy sau.

Đây ở đây, vẫn đến hiện tại, hắn lúc này đỉnh đầu cũng không có chuyện trọng yếu gì, mặc dù hắn còn kế hoạch nữa luyện một của mình thành đạo chỉ bảo, nhưng hắn bây giờ còn không nghĩ tốt rốt cuộc luyện cái gì. Hơn nữa, bày đặt Hỗn Độn Chung không luyện hóa quả thực chính là một loại lãng phí, lãng phí thời gian dài như vậy, nếu không tế luyện chính là lỗi liễu. Cho nên hiện tại bất luận cái gì chuyện, đều được đứng sang bên cạnh, luyện hóa Hỗn Độn Chung mới là vương đạo a!

Hậu Thổ còn lại là vừa cùng cố tu vi, vừa luyện hóa năng Thiên Địa Linh Lung Huyền Hoàng Bảo Tháp. Cho đến ngàn năm sau, hai người bọn họ đem Hỗn Độn Chung cùng Thiên Địa Linh Lung Huyền Hoàng Bảo Tháp luyện hóa cũng không sai biệt lắm, Lý Phong lúc này đã phá vỡ Hỗn Độn Chung ba mươi đạo cấm, Hỗn Độn Chung uy lực hắn đã có thể bước đầu sử dụng. Hậu Thổ cũng là đem Thiên Địa Linh Lung Huyền Hoàng Bảo Tháp luyện hóa liễu hai mươi bảy đạo cấm, tu vi cũng vững chắc ở Đại La Kim Tiên lúc đầu đỉnh.

Sau đó, hai người tự chuẩn bị xuất cốc, cái này sơn cốc nhỏ mặc dù rất là u tĩnh, linh khí cũng là đầy đủ, nhưng dù sao so ra kém những thứ kia nổi danh động tiên, không phải là bọn họ sống chỗ, Lý Phong thật ra thì đã sớm nghĩ kỹ chưa, chỉ cần Hậu Thổ Hóa Hình, bọn họ đem vật cấm trong tay chuyện làm xong, phải đi Đông Hải tìm trong truyền thuyết Bồng Lai tiên đảo.

Hơn nữa, kiếp trước thông thiên đàn tràng hay là tại Đông Hải, hiện tại chẳng qua là theo Kim Ngao Đảo đem đến Bồng Lai đảo, không có gì ảnh hưởng. Hồng Quân lão tổ không phải là cũng đã nói ư, ' thiên đạo đại thể không thể đổi, nhưng tiểu thể nhưng đổi '. Cho nên, ở tế luyện hoàn linh bảo, Hậu Thổ tu vi vững chắc sau, Lý Phong tự khẩn cấp lôi kéo nàng đi tới Đông Hải, tìm kiếm trong truyền thuyết Bồng Lai tiên đảo.

Chỉ bất quá tìm một trăm năm liễu, ngay cả bóng dáng cũng không thấy, Hậu Thổ cũng bắt đầu hoài nghi rốt cuộc có hay không như vậy cái địa phương liễu. Phải biết rằng bọn họ ở trăm năm trong thời gian không sai biệt lắm tìm lần cả Đông Hải, hỏi lần Đông Hải mọi người, hơn nữa, bọn họ còn đã từng lấy mình Đại La Kim Tiên đạo hạnh tiến hành bầm đốt ngón tay thôi diễn Thiên Cơ, cũng là không có tìm được chút nào dấu vết.

Vì vậy, cho tới hôm nay, hai người hay là một chút đầu mối cũng không có, như thế tình huống, tại sao có thể không để được Hậu Thổ có điều hoài nghi đây? Bất quá đối với cái này ca ca, Hậu Thổ vẫn tin tưởng, hai người bọn họ ở giữa tình cảm thập phần đích tốt, Lý Phong đối với Hậu Thổ có thể nói là hữu cầu tất ứng, và Hậu Thổ đối với vị này vốn là không tồn tại huynh trưởng cũng là kính yêu có thêm. Cho nên gặp nói khẳng định như vậy, cũng là không có ở hỏi. Hai người lần nữa bắt đầu tìm đảo nghiệp lớn.

Thật ra thì, hai người bọn họ bấm đốt ngón tay hoàn toàn là không dùng được. Thì ra là, Bồng Lai đảo coi như là thiên đạo trong một dị số, Bàn Cổ khai thiên sau, trong hồng hoang cơ hồ tất cả núi non, con sông cũng là kia Bàn Cổ thân thể biến thành mà thành, duy độc này Bồng Lai đảo cũng là kia Bàn Cổ Phủ hạ đổ vào một ít đồng Hồn Độn mảnh nhỏ rơi vào Đồng Hải sở tạo thành. Bồng Lai đảo trong cơ thể tự thành một mảnh Hồn Độn, che đầy Thiên Cơ, không được Hồn Nguyên căn bản không cách nào bị cho là nơi này, chứ đừng nói chỉ là hai người bọn họ Đại La Kim Tiên liễu.

Như thế, lại là mấy trăm năm suu tầm

Ngày hôm đó, Lý Phong cùng Hậu Thổ ở Đồng Hải một mảnh Hải Vực bầu trời du tẩu, nơi này Hải Vực thượng cũng là có chút bình tĩnh, theo chỗ cao nhìn, yên ba mệnh nông, không chút nào phong ba sóng lên, yên bác trên mặt biển không có chút nào Cao Phong sóng lớn, cũng là một phen điều kiện sắc. Trong lúc bất chợt, Lý Phong cảm giác được một tia cảm giác quen thuộc, điều này làm cho hắn có chút kỳ quái, bắt mình sờ đi.

Trong giây lát Lý Phong trong đầu Linh Quang Nhất Thiểm, "Đây là Hồn Độn hơi thở, sẽ không sai." Trong nháy mắt, Lý Phong đem của mình thần niệm tản ra, bắt đầu dò xét chung quanh Hải Vực, Hậu Thổ còn lại là có chút kỳ quái nhìn Lý Phong, gặp không nhúc nhích, cũng biết Lý Phong nhất định phát hiện cái gì. Cho nên cũng không quấy rầy, lẳng lặng đứng ở một bên.

"Ha ha ha ha, rốt cục để cho ta tìm được rồi," tiếng nói xuống dốc, Lý Phong nắm lên Hậu Thổ đích tay, thân ảnh đã biến mất, cũng là Lý Phong thần niệm bao phủ trong phạm vi đột nhiên xuất hiện Bồng Lai đảo bóng dáng, thuận đi đi qua.

Lý Phong ánh mắt hơi hưng phấn nhìn trước mắt đảo nhỏ, không, hẳn là xưng là đại lục cũng không quá đáng, Phương Viên một số gần như 50 triệu dặm đất, sông núi cái gò đất bình nguyên, sông lưu đầy đủ mọi thứ, trên căn bản rồi cùng một tiểu đại lục một loại, bất quá cả trên đảo bị một đoàn nông nặc Hồn Độn khí bao phủ, mờ hồ đột nhiên thế nhưng hợp thành một Tiên Thiên trận pháp, đem trọn đảo nhỏ che âm ở, che dấu Thiên Cơ.

Một cỗ thân thiết hơi thở mặt tiền cửa hiệu mà đến, Lý Phong thậm chí có chút ít say mê, chợt hiểu ra lại nhớ tới Hồn Độn trong một loại, nhìn những thứ này nông nặc Hồn Độn khí, Lý Phong có chút hiểu ý cười, Hồn Độn khí tan ra vạn vật, vô luận là hữu hình hay là vô hình đông tây, chỉ cần bị Hồn Độn khí ăn mòn, sẽ từ từ chuyển hóa thành Hồn Độn khí, cho nên, mới có Hồn Độn đất, không phải là Đại La Kim Tiên không có vào, cũng là Đại La Kim Tiên trở xuống chống đỡ không được Hồn Độn khí ăn mòn, chỉ sợ đi vào không lâu sẽ gặp bỏ mạng tại lần này liễu.

Bất quá, nơi này thậm chí có Tiên Thiên trận pháp, chẳng lẽ là có cái gì linh bảo ở trong đó không phải là? Lý Phong trong lòng chấn động. Nhìn trước mắt Bồng Lai đảo, Lý Phong cùng Hậu Thổ liếc mắt nhìn nhau, trực tiếp người nhẹ nhàng bay vào trong đó.

Tiến vào đến trên đảo sau, chỉ thấy cảnh tượng trước mắt lập tức bắt đầu không ngừng biến hóa, một mảnh dài hẹp sông lớn hướng mình xoắn tới, Lý Phong khinh thường cười, bất quá là chính là Huyền trận thôi, cho dù biến ảo vật có một chút lực công kích, ở Lý Phong trong mắt cũng bất quá gà đất chó kiềng một loại.

Phải biết rằng Lý Phong nhưng là kế thừa Bàn Cổ đại thần trận pháp chi đạo, hơn nữa chính là không bằng vào đối với trận pháp hiểu, muốn phá trận cũng là trong nháy mắt vấn đề, loại này trận pháp, ở Lý Phong trong mắt cũng chính là không gì hơn cái này. Chỉ thấy Lý Phong lôi kéo Hậu Thổ tả bả phải bốn ở không trung một phen du tẩu, chỉ thấy Lý Phong cùng Hậu Thổ thân ảnh bỗng nhiên trái, bỗng nhiên phải, tại chỗ lưu lại vô số thân hình, chẳng qua là mấy hơi thời gian, Lý Phong cùng Hậu Thổ trước mắt một trận biến hóa, cũng là ra khỏi trận pháp, tiến vào Bồng Lai đảo trung.

Bồng Lai đảo thượng cũng là ít có linh vật sinh trường, và Linh Thú lại càng không có nữa, dù sao trên đảo tràn ngập nhân nhật Hỗn Độn khí, nơi đó cho hạ Hồng Hoang sinh linh tồn tại, bất quá đối với lần này Lý Phong cũng là rất là hài lòng, như vậy địa phương tốt cùng người khác chia xẻ, kia còn không đau lòng chết hân. Dĩ nhiên, Hậu Thổ là ngoại lệ, Hậu Thổ có thể nói là Lý Phong hai đời trong thân nhân duy nhất, có cái gì tốt đồng tây dĩ nhiên sẽ cho nàng một phần liễu, tựa như năm đó Thiên Địa Linh Lung Huyền Hoàng Bảo Tháp giống nhau.

"Không nghĩ tới thật đúng là có như vậy ngôi tiên đảo a, thật đúng là khá lớn !" Hậu Thổ nhìn Bồng Lai đảo thờ dài nói, thật ra thì nàng trong khoảng thời gian này đã bỏ đi liễu, chỉ cho là có người đem nàng ca ca lừa gạt liễu, chẳng qua là nhìn thấy Lý Phong không có buông tha cho, cho nên hân cũng không có nhiều lời.

"Đó là dĩ nhiên, toà đảo này nhưng là Bàn Cổ khai thiên lúc trực tiếp theo Hỗn Độn trung rút xuống Hỗn Độn mảnh nhỏ, có thể che dấu Thiên Cơ, người bình thường căn bản tìm không được ." Nghe được Hậu Thổ cảm thán, Lý Phong đắc ý nói, "Tốt lắm, chúng ta hay là xem một chút trên đảo có cái gì linh bảo sao, phải biết rằng toà đảo này nhưng là có Tiên Thiên đại trận bảo vệ đây! Nhất định là có linh bảo tồn tại ." Lý Phong vừa nói tiếp.

"Ừ, huynh trưởng, kia chúng ta đi thôi."

Hai người một đường đi tới, đến đảo trung ương, chỉ thấy nơi đây cũng là giống như một bồn địa một loại, xuống phía dưới lõm đi vào. Hai người tung người đi xuống, bên trong cũng là có một hồ nhỏ, trong hồ có một đoá đầu lớn màu đen hoa sen đang quay tròn xoay tròn, bốn phía vừa bốn đoá hơi nhỏ màu đen hoa sen quay chung quanh đoá hoa này hoa sen xoay tròn, Lý Phong thấy, mừng rỡ trong lòng, "Đây chính là Thập Nhị Phẩm Hắc Liên liễu, không nghĩ tới Bồng Lai đảo trên có như thế chí bảo, thật là nên vì bản đạo đoạt được a! Hắc hắc hắc hắc, từ hôm nay trở đi, ca rốt cục có một chuyện không phải là đoạt tới linh bảo liễu, wow ha ha ha ha ha ha!" Lý Phong lúc này đã hoàn toàn đắc ý vênh vào liễu.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3:Đàn Tràng Sơ Định, Vu Yêu Xuất Thế

Lại nói Lý Phong cùng Hậu Thổ tiến vào Bồng Lai đảo sau, phát hiện trong đảo có tiên thiên linh bảo Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, này nhưng Lý Phong vui mừng hử, đã cười hợp bất long chú ý liễu, hơn nữa đây đối với hân có đặc thù hàm nghĩa, này cũng coi là hân chân chính trên ý nghĩa lấy được đệ nhất kiện linh bảo, giống như Hỗn Độn Chung cùng Thiên Địa Linh Lung Huyền Hoàng Bảo Tháp cũng là hân ‘ đoạt ’ hoặc là ‘ nhật ’ tới, cho nên, đối với Thập Nhị Phẩm Hắc Liên cái này lại lịch trong sạch linh bảo hân có loại khác thường yêu thích tình.

"Bánh bao sẽ có , sữa tươi cũng sẽ có , cạ cạ, linh bảo dĩ nhiên cũng sẽ có , quả nhiên, vĩ nhân nói là có thể tin giọt, hắc hắc hắc hắc."

Lý Phong cao hứng thâm nghĩ, quay đầu vừa nhìn, chỉ thấy Hậu Thổ đang cười khanh khách nhìn hân, chẳng qua là ánh mắt có chút tựa hồ có khinh bỉ, để cho Lý Phong có chút không nhịn được mặt già đỏ lên.

Ở Hậu Thổ trong lòng, đây chẳng qua là một tiên thiên linh bảo mà thôi, mặc dù đang tiên thiên linh bảo trong cũng cũng coi là cực phẩm, nhưng thấy thế nào cũng không sánh bằng nàng Thiên Địa Linh Lung Huyền Hoàng Bảo Tháp cùng Lý Phong Hỗn Độn Chung, sợ rằng chẳng qua là miễn cưỡng so sánh với Lý Phong Thần Long tháp mạnh hơn một chút như vậy, cho nên hân có chút Lý Phong tại sao hưng phấn như thế.

Hậu Thổ hiện tại chính là điển hình là không đương gia không biết cùi gạo du muối quý, nghĩ hần hai người trong tay chỉ bảo, cũng là trải qua Lý Phong tính toán sửa mái nhà đột mới đoạt đạo tay, mặc dù Lý Phong biết Hồng Hoang tương lai đại thế đi về phía, cơ hội như vậy còn sẽ có, nhưng là theo hần được giới nhập, Hồng Hoang thế giới hướng đi có càng ngày càng lệch khỏi quỹ đạo hần biết ‘ đại thế ’.

Vì vậy, hiện tại mỗi một lần cơ hội cũng là vô cùng trân quý, và mỗi một vật linh bảo đối với bọn họ tất cả cũng hết sức trọng yếu. Bất quá Hậu Thổ không biết những thứ này, Lý Phong cũng sẽ không nói cho nàng biết. Hần cũng không muốn để cho Hậu Thổ gánh chịu quá nhiều đồng tâm.

"Ta dựa vào, này không phải là Tam Quang Thần Thủy sao? Nhiều như vậy, cũng tạo thành hồ nhỏ liễu, không phải là ta hoa mắt sao?" Cẩn thận quan sát hạ Thập Nhị Phẩm Hắc Liên chỗ ở hồ nhỏ, Lý Phong thất kinh. Thấy rõ ràng sau lại càng kinh ngạc, lần đầu tiên khi hần bảo bồi muội muội trước mặt tuôn ra nói tục.

Cũng không khỏi hần không kinh ngạc, phải biết rằng Tam Quang Thần Thủy ở cả Hồng Hoang cũng có thể nói là có thể ngộ nhưng không thể cầu chỉ bảo, thử nghĩ xem đời sau tây du lúc, Tôn hầu tử đem địa tiên chi tổ Trần Nguyên đại tiên nhân sâm cây ăn quả đầy tới, Trần Nguyên Tử đây chính là ở Từ Tiêu Cung nghe ba lần đạo đại thần thông người a! Đáng tiếc, đối mặt nhỏ tận gốc nhân sinh cây ăn quả, cũng là không có biện pháp.

Cuối cùng, vẫn bị Quan Âm Bồ Tát (Từ Hàng đạo nhân) dùng Ngọc Tĩnh bình trong đích Tam Quang Thần Thủy mới cứu sống tới đây, chuyện này có thể đầy đủ nói rõ Tam Quang Thần Thủy trân quý. Mà lúc này, Tam Quang Thần Thủy lại nhiều đích tạo thành một hồ nước nhỏ, này làm sao có thể không khiến cho Lý Phong vì thế và điên cuồng đây? Ngay cả bên cạnh vẫn điềm tĩnh Hậu Thổ cũng lộ ra kinh ngạc vẻ mặt.

"Muội muội, như thế nào, chỗ ngồi này bảo đảo không tệ sao? Ha ha ha ha, nơi này sau này sẽ là chúng ta đàn tràng liễu. Chờ ta trước đem trên đảo Hỗn Độn khí xử lý một phen, muội muội người đang ở đây tụ chiếu vào mình thích bộ dạng bố trí một chút sao! Còn có, đây là Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận bố trí phương pháp, đem người trận này bố trí thành hộ đảo đại trận."

"Ừ, huynh trưởng yên tâm, ta nhất định sẽ dụng tâm bố trí."

Chỉ thấy Lý Phong Lý Phong phi thân lên, đến Bồng Lai đảo bầu trời dừng lại, hai tay trong nháy mắt đánh ra vô số ẩn bí quyết, sau đó chỉ thấy Bồng Lai đảo thượng tất cả Hỗn Độn khí toàn bộ hướng Lý Phong dừng mãnh lao tới, chỉ chớp lát tất cả Hỗn Độn khí toàn bộ bị Lý Phong sở hấp thu, Bồng Lai đảo thượng không khí cũng một trong mới, và đảo ngoài Hỗn Độn khí nhưng giữ lại, dùng cái này có thể che dấu.

Chờ Lý Phong bên này hết thấy xong sau, Hậu Thổ lập tức cũng bắt đầu hành động, chỉ thấy Hậu Thổ bàn tay trắng nõn huy động, linh hoa dị thảo, thực vật mầm mống, các thức linh dược, thiên tài địa bảo toàn bộ chúng tại liễu trên đảo, sau đó lại đem mới vừa thu hồi một chút Tam Quang Thần Thủy sai hướng trên đảo.

Lúc này, những thứ này linh căn tiên thảo bị Tam Quang Thần Thủy cùng trên đảo linh khí thôi phát, thoáng chớp bỏ ra mầm mống tự lập tức bắt đầu nảy mầm, sau đó không ngừng khỏe mạnh trưởng thành, chỉ thấy này khắp núi khắp nơi chớp lát trong lúc liền vừa màu xanh biếc. Và những thứ kia Tiên Thiên linh dược ở nhận được này linh nước để chịu sau, cũng trở nên càng thêm xanh nhạt xanh biếc.

Từ không trung xuống phía dưới nhìn lại, cả oánh lúc này bị chia làm bốn đồng, mỗi đồng đều có nghìn vạn dặm đất, rồi sau đó, rồi sau đó, Hậu Thổ lại dùng thuật pháp ở bốn đồng thổ địa thượng trong nháy mắt làm ra một chút cung đình lâm viên, ưu mỹ trang nhã kiến trúc tọa lạc tại trong muôn hoa, có khác một phen mỹ lực.

Hậu Thổ thấy vậy, khẽ mỉm cười, xoay người nhìn về phía Lý Phong nơi, lại thấy Lý Phong bởi vì rời đi Hỗn Độn đã lâu, lâu dài không tiếp xúc Hỗn Độn khí hần đột nhiên tiến hành hấp thu, thân thể đột nhiên trong lúc có chút không cách nào thích ứng, "Huynh trưởng, người không sao chứ?" Hậu Thổ lập tức tới ngay, có chút lo lắng hỏi.

"Không có chuyện gì, chỉ bất quá trong khoảng thời gian ngắn không có thích ứng thôi, muội muội không cần lo lắng, ha ha, ha ha." Thấy bảo bối muội muội lo lắng không dứt, Lý Phong trong lòng một trận âm ập, "Đây chính là thân nhân mùi vị a!" Bất quá hần nhưng không nỡ để cho Hậu Thổ lo lắng, trả lời ngay nói.

Sau đó Lý Phong nhìn Bồng Lai đảo, trong lòng tràn đầy vui sướng, "Rốt cục có một nhà liễu, phong xan lộ tức không dễ dàng a!" Lý Phong trong lòng cảm thán, sau đó tay phải vung lên, chỉ thấy ở hồ nước nhỏ bên cạnh một ngọn không lồ cung điện đột ngột từ mặt đất mọc lên, lúc này Thập Nhị Phẩm Hắc Liên không có thành thực, Lý Phong sẽ ngủ ở bên này thượng cũng tốt gần đây chiếu có một phen.

Cùng Hậu Thổ đi vào đại điện chỉ thấy trên đại điện có lấy phong cách cổ xưa hiểu rõ đạo chữ. Và đại điện trước hoành phi thượng viết ‘ nghe thấy đạo cung ’.

"Muội muội, hôm nay bọn ta đàn tràng đã định, ta xem muội muội hay là nhanh đi tu luyện sao, tranh thủ sớm ngày đột phá, và ca ca ta cũng vậy cũng muốn nhiều hơn tu luyện một phen liễu, dù sao chỉ là tìm kiếm đạo này tràng có thể bị xài bọn ta hơn một trăm năm a! Bọn ta tu vi ở trong khoảng thời gian này nhưng là rơi xuống rất nhiều, hay là sớm đi tu luyện sao, có Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận che đảo, ở cộng thêm lần này đảo mình cũng có che dấu Thiên Cơ khả năng, cho nên không cần phải lo lắng."

"Ừ, huynh trưởng yên tâm, tiểu muội cái này đi tu luyện, huynh trưởng cũng không cần quản ta, từ đi tu luyện cũng được."

"Được rồi, ta đây đi trước, muội muội cũng vội vàng đi đi."

Hồng Hoang thời gian luôn là trôi qua rất nhanh, khoan thai ngàn vạn năm thời gian đã qua. Lúc này Hồng Hoang cũng đã lại xuất hiện tranh đấu.

Từ Hồng hoang tam tộc cùng Tây Phương ma giáo cuộc chiến sau, thiên hạ tư yên lặng, còn nữa, Hồng Hoang tam tộc rồi rít thối lui khỏi Hồng Hoang chủ giác phân tranh, tất cả đều thoái ẩn, Hồng Hoang lúc này vẫn còn dư lại một chút tán tu, và trải qua nhóm quá lượng kiếp sau, tán tu rồi rít riêng của mình chiếm lĩnh đỉnh núi, cũng ít đi ra ngoài, chẳng qua là ở riêng của mình đỉnh núi dốc lòng tu luyện, để là tự nhiên bảo vệ lực.

Như thế, cũng khiến cho Hồng Hoang nhất thời một mảnh bình tĩnh, chính là tranh đấu cũng là ít có, bình thời Hồng Hoang xuất hiện tất cả đều là một chút không có nở hoa dã thú chi lưu, hoi có thành tựu, mở ra linh trí người, ai cũng ở riêng của mình đỉnh núi trong động phủ tiềm tu.

Trong khoảng thời gian ngắn, Hồng Hoang hơi bị Nhất Thanh.

Bất quá, tam tộc đại chiến, vô số Tu Luyện Giả ngã xuống, một lần nữa trở về thiên địa, khiến cho linh khí trong thiên địa tăng nhiều, theo thiên địa linh khí ngày một rõ thâm hậu, mở ra linh trí dã thú tiệm nhiều, còn có thảo mộc chi linh chờ bị thiên địa linh khí dễ chịu, mở ra linh trí, Hóa Hình thành công trở thành tân sinh yêu chi nhất tộc, tên gọi tất yêu tộc.

Hồng Hoang đất, uyên bác vô cùng, chính là đời sau ngàn hà tinh không rộng, cũng không so sánh với lúc này Hồng Hoang lục địa lớn hơn bao nhiêu, cho nên, mở ra linh trí Linh Thú trong mỗi ngày liền có ngàn vạn chỉ chúng, ngàn năm lâu, liền để cho yêu tộc đã thành khí hậu.

Bất quá, lúc này Hồng Hoang cũng không có tu luyện phương pháp tương truyền, Hồng Hoang cả vùng đất Hóa Hình yêu tộc lại không thể dựa vào tu luyện tăng trưởng thực lực, và dựa vào phun ra nuốt vào linh khí tu luyện cũng là chậm chạp không dứt, tức là linh khí nồng hậu đất, không có tu luyện phương pháp yêu tộc tu luyện cũng là chậm chạp cực kỳ, tạo thành liễu mấy vạn yêu tộc trong nhưng lại không có một người đắc đạo thành tiên hạng người, quả nhiên là vạn trung không một.

Cho đến có một ngày, mỗi yêu tộc cắn nuốt đồng loại yêu tộc nội đan sau, tu vi tăng nhiều, thế nhưng vượt qua Tứ Cửu Thiên Kiếp, thành tựu tiên đạo, nhất thời, rước lấy ngập trời đại họa.

Cả Hồng Hoang cả vùng đất yêu tộc cũng bắt đầu tranh đoạt đồng tộc nội đan, cắn nuốt tu luyện, trong khoảng thời gian ngắn, thành tựu tiên đạo yêu tộc ngàn vạn, còn có vô số yêu tộc tổ chức, tạo thành vô số thế lực, chiếm cứ đỉnh núi, cướp đoạt nội đan dùng để tu luyện.

Dĩ nhiên, cướp đoạt nội đan tu luyện, chẳng những pháp lực không tinh khiết, lại càng không có cảnh giới phụ trợ, chớ nói chi đến đạo hạnh nói đến, vì vậy, dưới thiên kiếp, lại càng tử thương vô số, bất quá, may là như thế, cắn nuốt nội đan tăng trưởng tu vi, cũng là thành một đám Hồng Hoang yêu tộc chủ lưu phương pháp tu luyện.

Đang lúc Hồng Hoang mới sinh yêu tộc lâm vào tranh đấu thời điểm, bỗng nhiên, Hỗn Độn Tiên

Thiên thần ma Côn Bằng đạo nhân cho Bắc Minh đất sáng chế ra yêu văn, chỉ một thoáng, truyền khắp cả Hồng Hoang, tùy theo truyền lưu còn có các loại cấp thấp tu luyện công pháp, Hồng Hoang yêu tộc tàn sát lẫn nhau thế nhất thời một bữa, yêu văn xuất hiện đặc đạo yêu tộc truy phùng, và Côn Bằng đạo nhân ở yêu tộc trung cũng thành liễu yêu tộc chỉ sư, tục xưng yêu sư Côn Bằng.

Mà lúc này, một chút đã thành tựu tiên đạo yêu tộc cũng rồi rít có yêu văn tổng kết ra tu hành phương pháp, nhất thời, trong hồng hoang truyền lưu các loại tu luyện phương pháp, bất quá, cũng là ở riêng của mình thế lực trên địa đầu truyền lưu, trong khoảng thời gian ngắn, Hồng Hoang yêu tộc có bước vào không ngừng tiến bộ dấu.

Bất quá, vừa gặp lần này tể Bất Chu Sơn dưới chân, đột nhiên, có mười một người đại thần thông người xuất thế, chính là mười một Tổ Vu. Sau đó, Bất Chu Sơn phụ cận thỉnh thoảng có người súc tích Bản Cổ huyết mạch Đại Vu xuất hiện, ngăn ngừa ngàn năm thời gian, liền có trăm vạn vu chúng, ở mười một Tổ Vu dưới sự hướng dẫn của không ngừng thanh trừ chung quanh thế lực yêu tộc.

Mười một Tổ Vu vừa ra thế liền có Thái Ất Kim Tiên loại thực lực, cộng thêm Tổ Vu thân thể tu luyện, hấp thu linh khí tốc độ lại càng thường nhân sở không kịp, ngăn ngừa ngàn năm thời gian, đang ở Bất Chu Sơn dưới chân tụ tập vu tộc trăm vạn chỉ chúng thời điểm, thực lực cũng đã có thể so với Đại La Kim Tiên liễu.

Hơn nữa, mười một Tổ Vu vâng chịu Bản Cổ, trời sanh liền truyền thừa liễu Bản Cổ thân thể tu luyện phương pháp, vì vậy, vu tộc đột nhiên ra đời, trực tiếp đem Bất Chu Sơn chung quanh địa phương chiếm cứ, và thân ở Bất Chu Sơn chung quanh yêu tộc tất cả đều bị vu tộc chém giết, nội đan trực tiếp luyện hóa gia tăng thực lực, trong khoảng thời gian ngắn, hàng tỉ yêu tộc bị trăm vạn vu tộc đè ép đánh.

Và cho đến lúc này lần này ngày, Hồng Hoang cả vùng đất nơi có thể thấy được như vậy một cảnh tượng.

Mười mấy vu tộc đuổi theo hơn ngàn yêu tộc nơi trốn cảnh tượng, thỉnh thoảng liền có trên trăm yêu tộc bị vu tộc một cước một quyền đang lúc oanh chết. Và còn có mấy ngàn mấy vạn yêu tộc tụ tập lại, vây đánh một hai vu tộc tràng diện cũng là không ít, bất quá, vốn đứng lên nói, vu tộc ở đỉnh cấp cao thủ phương diện chiếm ưu thế, và yêu tộc ở số lượng thượng chiếm ưu thế. Song phương gặp mặt liền lẫn nhau chém giết, không chết không thôi.

Không biết cũng khoảng cách Bất Chu Sơn chân nơi, có một nơi cung điện, cung điện cực kỳ mộc mạc, chung quanh là một đám kiến trúc bày, bên trong ở lại nước cờ vạn vu tộc.

Đi về phía gần nhìn, chỉ thấy không lồ cung điện phía trên viết mọi người ký hiệu, người bên cạnh xem chỉ chỉ cảm thấy huyền diệu khó giải thích, bất quá, cũng là xem không hiểu, chính là Hồng Hoang trên đại lục có thể xem hiểu cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay, dĩ nhiên nếu là Lý Phong tới đây

vừa nhìn liền hiểu, chính là Bàn Cổ điện ba chữ.

Đi vào trong điện, chỉ thấy được mười một người ngồi xếp bằng ở trên bồ đoàn, rõ ràng là Hồng Hoang vu tộc mười một Tổ Vu, lúc này mười một Tổ Vu tu vi đã đạt tới Đại La Kim Tiên lúc đầu đỉnh, đã hóa thành nhân hình, theo thứ tự là thập nam, một nữ, nữ chính là Vũ Chi Tổ Vu Huyền Minh liễu.

Chỉ thấy, vẻ mặt kiệt ngao bất tuần Chúc Dung hướng Đế Giang lo lắng nói, "Đại ca lần này triệu tập bọn ta, không biết có chuyện gì."

"Là (vâng,đúng) a, hiện tại chính là ta chờ cùng yêu tộc chiến đấu đang chật thời điểm, nếu là ta mấy người này vắng mặt, không khỏi có vu chúng bị vây giết có thể." Một đạo thanh âm lạnh như băng vang lên, chính là vẻ mặt băng sương Cộng Công Tổ Vu.

"Lần này triệu tập bọn ngươi tới đây, chính là muốn thương lượng một, liên quan đến ta vu tộc sinh tử tồn vong đại sự." Đế Giang nhìn Chúc Dung cùng Cộng Công hai người, nghiêm nghị nói.

"Ừ, đại ca chuyện gì?"

"Là (vâng,đúng) a, đại ca, cái gì liên quan đến ta vu tộc sinh tử tồn vong chuyện tình a."

"Là (vâng,đúng) a, đại ca."

Chỉ thấy Đế Giang mới vừa nói xong nói thế, Chúc Dung, Cộng Công chờ Tổ Vu liền rồi rít mở miệng hỏi.

Đế Giang ở bên cạnh nhìn mấy người câu hỏi, cũng không trả lời, cho đến câu hỏi thanh dừng lại, mới sắc mặt nghiêm túc nói, "Các ngươi ta cảm giác vu tộc thực lực, so với yêu tộc như thế nào?"

"Dĩ nhiên mạnh nữa, ta vu tộc nam nhi : đàn ông, cái kia không thể so với yêu tộc mạnh hơn gấp trăm lần nhiều, còn có bọn ta mười một Tổ Vu tồn tại, chiến đấu , lại càng nghiêng về - một bên tình huống, đại ca ngươi hỏi cái này tại sao?" Chúc Dung

Đoạt trước nói, bất quá, nói xong, có chút không giải thích được nhìn Đế Giang.

"Không tệ, ta vu tộc bàn về đơn thể thực lực so với yêu tộc nhưng muốn mạnh hơn gấp trăm lần nhiều, nhưng là ta hỏi, ngàn năm qua, ta vu tộc vẫn lạc bao nhiêu vu tộc?" Đế Giang nhìn Chúc Dung câu hỏi, cũng không giải thích, hay là

Tiếp tục hỏi.

"Ừ, từ ngàn năm nay, ta vu tộc vẫn lạc hẳn là có gần vạn người sao, bất quá, ta vu tộc chém giết nhưng có quá trăm triệu yêu tộc a, còn nữa, ta vu tộc trong chiến đấu ngã xuống, đó là trở về thiên địa, Bàn Cổ phụ thần hoài bão, này có làm sao vậy?" Hay là Chúc Dung trả lời, bất quá lúc này Xa Bi Thi, Huyền Minh còn có những khác Tổ Vu cũng là một bộ như có điều suy nghĩ trước mặt con mắt, trong đó trực cửu âm một Trương lão trên mặt nhìn Đế Giang còn có một chút cuồng nhiệt. Hiển nhiên, đã nghe ra những thứ gì, dù sao cũng là Tổ Vu trong suốt đêm đi qua tương lai thời gian Tổ Vu, cũng là nhìn ra một tia tình huống .

"Không tệ, ta vu tộc lấy tổn thất hơn vạn dưới điều kiện chém giết quá trăm triệu yêu tộc, như vậy ta hỏi, nếu là ta tộc chém giết trăm tỷ yêu tộc lời của, có phải hay không cũng chỉ còn lại có bọn ta mười một người, nhưng là yêu tộc là cũng chỉ có trăm tỷ sao?"

"A, " Chúc Dung về mặt kinh ngạc, thậm chí trên mặt còn có một ti kinh hãi, hiển nhiên trong lòng đã dự đoán chém giết trăm tỷ yêu tộc sau đích tràng diện, tức là lấy Tổ Vu tâm chí đối với vu tộc chỉ còn lại có quang can tư lệnh trong lòng cũng là hoảng sợ.

"Nhưng là Hồng Hoang trên cũng không có trăm tỷ nhiều yêu tộc sao? Như vậy chúng ta còn không phải là thắng!" Chúc Dung có chút không phục nói.

"Chúng ta vu tộc đầy đàn khó khăn sinh tồn tỷ số cực thấp, nhưng là yêu tộc cũng không giống nhau, phải biết rằng, chúng ta giết bọn họ trăm tỷ, sợ rằng không tới trăm vạn năm, bọn họ tựu vừa có khôi phục như cũ. Hơn nữa, chúng ta giết bọn họ lần, cũng sẽ có nhiều hơn yêu tộc Hóa Hình, như thế giết chỉ vô tận." Đế Giang giải thích.

"Chính là chúng ta giết chóc trăm tỷ yêu tộc, nhưng là yêu tộc hay là sẽ không ngừng bổ sung mới đích máu, tựu giống như chúng ta ở giết, và bọn họ ở tạo, trên căn bản thăng bằng, nhưng là ta vu tộc đến cuối cùng ——" Huyền Minh Tổ Vu kinh ngạc nhận lấy Chúc Dung Tổ Vu trong miệng không hoàn lời của, thần sắc đã lạnh như băng, bất quá nhìn kia trong mắt hiện lên một tia hoảng sợ, hiển nhiên, Huyền Minh Tổ Vu đã hiểu rõ Đế Giang Tổ Vu muốn lời của liễu.

"Không tệ, đến cuối cùng, chính là chỉ còn lại có bọn ta mười một Tổ Vu, và yêu tộc có thể trong thời gian ngắn bị thương nặng, cũng là không ảnh hưởng toàn cục, thế lực càng tồn tại a." Đế Giang thấp giọng tối tăm nói xong câu đó, tựu nhìn những khác Tổ Vu.

"A! ! Không thể nào, " Cộng Công Tổ Vu có chút không thể tin, bất quá trong mắt kinh ngạc hiển nhiên cũng là đồng ý cái quan điểm này.

Những người khác cũng là rớt rít kinh ngạc lên tiếng, bất quá, hiển nhiên cũng là muốn đến loại này có thể, sắc mặt nghiêm trọng, trầm mặc, mười một Tổ Vu người nhìn ta, ta nhìn người, rốt cục vẫn phải trọc cừu âm mở miệng nói, "Nếu Đế Giang người triệu tập bọn ta tới đây, có hay không đã có biện pháp giải quyết?" Nói xong, hai mắt nhìn chăm chăm Đế Giang, cho đến theo Đế Giang trong thần sắc phát hiện chút gì.

Và những khác Tổ Vu cũng là nhìn chăm chăm Đế Giang, hiển nhiên trọc cừu âm đã hỏi mấy người trong lòng cũng muốn hỏi.

"Không tệ, bọn người phụ quá thân." Rồi sau đó, Đế Giang ở mấy người bên cạnh thấp giọng nói một phen, cuối cùng mười một Tổ Vu đồng thời ha hả a cười to lên tiếng, hiển nhiên, nhận lấy không cần nhiều lời.

Theo lần này, Bàn Cổ điện chi nghị sau, Hồng Hoang trên đại lục vu yêu phân tranh nhất thời dừng lại, vu tộc mọi người rớt rít trở lại riêng của mình bộ tộc nơi hướng Tổ Vu tụ tập, và vu tộc nếu không sẵn giết yêu tộc, như vậy đơn thể thực lực kém quá vu tộc quá nhiều yêu tộc cũng không có hứng thú tổ chức đi vây giết vu tộc, dù sao yêu tộc thật sự là quá thiếu đỉnh cấp cao thủ.

Cho nên, trong lúc nhất thời, Hồng Hoang lại lâm vào liễu một mảnh bình tĩnh trong đi.

Trận chiến này lưu lại, cũng chính là cô hồn dã quỷ liễu, thỉnh thoảng có Hồng Hoang âm sát đất tồn trữ một chút cũng không có đếm oan hồn, yêu hồn.

Chương 14: Hồng Quân Thành Thánh, Tử Tiêu Cung Mở

Hồng Hoang trên đại lục vu yêu chỉ tranh giành chuyện tình, ở Đông Hải Bồng Lai trên đảo Lý Phong cũng là biết được đại khái, vu yêu cao hứng xu thế hiện tại đã thành lập. Nhưng hiện tại yêu tộc chỉ có thể lấy số lượng thượng ưu thế cùng vu tộc đối kháng, muốn chân chính cùng vu tộc chính diện giao phong, còn phải đợi đến Thái Dương tinh thượng hai vị Yêu Hoàng xuất thế mới được, đáng tiếc khoảng cách Yêu Hoàng xuất thế còn có không dưới vạn năm thời gian, nói cách khác, cách yêu tộc rầm rộ lúc đầu còn có vạn năm thời gian, rồi sau đó không dùng được mấy năm, Hồng Quân lão tổ sẽ ở Tử Tiêu Cung bắt đầu bài giảng đại đạo, và yêu tộc thời kỳ đỉnh phong là Nữ Oa tạo người thành thánh sau, yêu tộc ở có một vị thánh nhân sau, có thể nói khí thế đạt đến đỉnh núi, đối với vu tộc tiến hành lâu dài chèn ép, như thế mới tạo cho yêu tộc huy hoàng, lúc trước bọn họ vẫn là bị vu tộc đè ép đánh.

Lý Phong lúc này mục tiêu hay là tại Hồng Quân lão tổ bắt đầu bài giảng đại đạo lúc trước, đem tu vi tăng lên tới Đại La Kim Tiên đỉnh, như vậy ở Hồng Quân lão tổ lần đầu tiên giảng đạo sau, tiếp theo trăm thi trở thành Chuẩn thánh, hiện tại hắn căn bản không có tấn chức Chuẩn thánh phương pháp, trăm thi rốt cuộc là làm sao chém, hắn không rõ ràng lắm. Hồng Hoang từ Bàn Cổ khai thiên đến hiện tại, vô số Tu Luyện Giả đạt tới Chuẩn thánh chỉ có le que không tới song thập người, những người này không phải là kinh tài tuyệt điểm tu luyện thiên tài, chính là thiên đạo tính toán, khiến cho trở thành Chuẩn thánh. Cho nên trước mắt Lý Phong đối với vu yêu hai tộc trong lúc đủ loại không có một chút hứng thú, toàn tâm vui đầu vào trong khi tu luyện.

Ở Lý Phong lúc tu luyện, Hồng Hoang yêu tộc lúc này cũng đến tu luyện thật là tốt thời gian, vu tộc đột nhiên ngưng chiến, để cho Hồng Hoang yêu tộc cuối cùng là có thể lấy hơi, có thời gian tu luyện.

Ngắn ngủn ba ngàn năm thời gian, Hồng Hoang yêu tộc mượn nồng hậu thiên địa linh khí cùng bốn tộc trong lúc lẫn chình phạt, cắn nuốt yêu tộc nội đan tu vi tất có đạt đến Thái Ất Kim Tiên loại đại yêu, trong đó lại càng có ghi yêu tộc trời sanh có một chút thiên phú thần thông, chính là bình thường Thái Ất Kim Tiên cũng là không ngăn cản được, trong đó liền có yêu thú Tất Phụng, Cùng Kỳ, Cửu Anh, Khai Minh Thủ Lục Ngộ chờ thiên địa kỳ thú, bọn họ tu luyện thành công sau, trực tiếp ở Hồng Hoang đất thượng chiếm cứ mọi người động tiên, Thống soái trăm vạn yêu chúng, hùng cứ nhất phương, thành nhất phương thế lực, yêu tộc xưng là yêu thánh.

Trong hồng hoang thời gian trôi qua thật nhanh, khoan thai ngàn vạn thoáng qua tiếp xúc quá. Và hôm nay Hồng Hoang cũng là vừa xuất hiện mấy khó lường chính là nhân vật. Đầu tiên hay là tại Bàn Cổ con mắt trái biến thành chỉ Thái Dương tinh thượng, ra đời có hai vị đại thần thông người, số một Đế Tuấn, số một Đông Hoàng Thái Nhất, là Tiên Thiên kim ô biến thành, trời sanh có chứa hoàng giả khí, xuất thế sau thì Đại La Kim Tiên lúc đầu tu vi, trong hai người Đông Hoàng Thái Nhất tương đối xui xẻo, vốn nên thuộc về hắn Hỗn Độn Chung ở khai thiên lúc đã bị Lý Phong cướp đi, cho nên, hiện tại Đông Hoàng Thái Nhất có thể nói là thân vô vật dư thừa, và Đế Tuấn cũng là trời sanh thì chỉ bảo tùy tướng, chính là đỉnh cấp tiên thiên linh bảo, Hà Đồ Lạc Thư, hai người xuất thế không bao lâu, tựu lấy Bất Chu Sơn làm trung tâm, thu nạp yêu tộc, bắt đầu ở trong hồng hoang thành lập thế lực. Và nhất phải biến thành chỉ Thái Âm tinh thượng, vừa sinh Thường Hi, Hi Hòa nhị vị nữ tiên. Cùng là Đại La Kim Tiên lúc đầu tu vi. Côn Lôn Sơn Tây Côn Lôn đất cũng ra đời một vị đại thần thông nữ tiên, chính là Tiên Thiên chí âm khí biến thành Tây Vương Mẫu. Lại có Đông Hải Doanh Châu tiên đảo trên, có một Tiên Thiên Chí Dương khí Hóa Hình mà thành đại thần thông người, từ hiệu Đông Vương Công. Những người này tu vi đều ở Đại La Kim Tiên trên.

Trong lúc nhất thời, Hồng Hoang tuyệt đỉnh cao thủ xuất hiện lớp lớp, Hồng Hoang dần dần đi vào loạn thế, đặc sắc lộ ra không ngừng trình diễn.

Đông Hải Bồng Lai đảo, lúc này Lý Phong ngồi ở trên bờ đoàn, đối diện trên bờ đoàn ngồi Hậu Thổ, chỉ thấy hai người trên nóc cũng hiện ra khánh vân, chỉ thấy Lý Phong khánh vân trên có ba đóa đầu lớn màu đen hoa sen, thành Tam Tài xu thế mà đứng, trung gian : ở giữa có một Hồn Độn sắc chuồng lớn ‘ đương đương đương ’ phát ra tiếng vang, theo tiếng vang, chỉ thấy từng vòng sóng gọn từ đó tản ra , chính là Hồn Độn Chung, và Hồn Độn Chung hạ lại có một màu tím bảo tháp đang không ngừng xoay tròn. Khánh vân trên còn rơi vụn đóa kim hoa, quả nhiên là nhất phái thần tiên khí tượng.

Và Hậu Thổ khánh vân trên, tam hoa thành thổ hoàng sắc, tản mát ra nồng nặc thổ hơi thổ, tam hoa trên có một ngôi Kim Hoàng Sắc bảo tháp, và bảo tháp rủ xuống vạn Đạo Huyền hoàng khí, tản ra trang nghiêm hơi thổ. Lý Phong cùng Hậu Thổ khánh vân lúc này đã nổi thành một mảnh, như vậy là có thể khiến cho bọn hắn lẫn nhau cũng hiểu rõ đôi phương đạo, do đó hoàn thiện của mình nói.

Lý Phong hiện tại đã là Đại La Kim Tiên tu vi đỉnh cao liễu, và Hậu Thổ, tu vi cũng đến Đại La Kim Tiên hậu kỳ, sai một bước sẽ phải đột phá đến Đại La Kim Tiên đỉnh liễu, đáng tiếc một bước này chậm chạp không cách nào bán ra, nhưng này cũng so sánh với Lý Phong mạnh hơn nhiều, Lý Phong theo Hóa Hình đến hiện tại, sở thời gian tu luyện so sánh với Hậu Thổ nhưng nhiều hơn nhiều, nhưng hiện tại có thể nói chỉ so với Hậu Thổ tu vi cao nửa tầng thứ mà thôi.

Thật ra thì, cũng không phải là Lý Phong tư chất không tốt hoặc là và vân vân nguyên nhân, mà là Hậu Thổ tương đối may mắn, phải biết rằng Hậu Thổ có thể nói là hàm chứa chìa khóa vàng mới ra đời , không có Hóa Hình thì Lý Phong cho chí bảo, cho nguyên thân, tất cả đối với Hậu Thổ hữu ích Lý Phong cũng không chút do dự cho năng, hơn nữa Lý Phong còn thỉnh thoảng cho năng giảng đạo, và Hậu Thổ Hóa Hình sau lập tức thì hệ thống tu luyện công pháp, năng tu luyện đúng là Lý Phong sáng chế 《 Hồn Độn Quyết 》, và Lý Phong còn lại là tự mình một người lực lợi, hiểu được, cũng không gây ngăn trở trung đi ra , vô luận là công pháp hay là linh bảo, cũng là thiên tân vạn khổ mới lấy được. Và Hậu Thổ cũng là thuận buồm xuôi gió, không có gặp phải cái gì khó khăn, dĩ nhiên không giống với lúc trước, tựa như lúc này hai người bọn họ khánh vân tương liên, lẫn xác mình riêng của mình đạo, nhưng được lợi lớn nhất hay là Hậu Thổ. Lý Phong mặc dù cũng sẽ có điều thu hoạch, nhưng là rất nhỏ, cùng Hậu Thổ là không cách nào so sánh được so sánh .

Nhưng là Lý Phong làm như vậy cũng là có nguyên nhân , kể từ khi yêu tộc hai vị hoàng giả xuất thế sau, Lý Phong cũng biết, Hồng Quân lão tổ lập tức sẽ phải thành thánh liễu, và hắn tu vi hiện tại muốn ở Hồng Quân thành thánh lúc trước có điều đột phá đó là không có khả năng, còn không bằng giúp một chút bảo bối của hắn muội muội, nói không chừng có thể làm cho năng càng tiến một bước cũng nói không chừng đấy chứ!

Ngày hôm đó, Hồng Hoang chúng sanh trước sau như một làm chuyện của mình, đột nhiên trên bầu trời tường vân vạn đạo, khí lạnh ngàn con, mùi thơm lạ lùng tập tập, đại đạo uy thế hạo hạo dâng dâng mà đến, thiên địa ở giữa sinh linh ai cũng cảm ứng. Sau đó, uyên bác Hồng Hoang đại địa trên đột nhiên diễn biến ra con con đại đạo, trong khoảng thời gian ngắn Hồng Hoang cả vùng đất, cỏ cây phẩm thú, kỳ trân dị bảo vô số linh vật bị điểm mở linh trí, có lại càng vì vậy trực tiếp có thể Hóa Hình cõi phàm.

Tùy theo mà đến chính là một trận thanh âm, hùng hậu trầm thấp, có chứa hạo nhiên sừ nhưng địch nổi oai áp, tựa hồ cả Hồng Hoang vũ trụ tứ duy hư không cũng tới thanh chiến cộng minh, thanh âm kia chậm rãi hát vang nói:

Kê cao gồi mà ngủ cửu trọng vân, bờ đoàn liễu đạo thật.

Thiên Địa Huyền Hoàng ngoài, ta làm chương giáo tôn.

Bàn Cổ sinh Thái Cực, Lưỡng Nghi Tứ Tượng theo.

Một đạo truyền ba hữu, hai giáo Xiển Tiết phân.

Huyền Môn cũng lãnh tụ, một mạch hóa Hồng Quân.

"Ta tên Hồng Quân, được Tào Hóa Ngọc Diệp, nay hiểu thông đại đạo, thành tựu Hồn Nguyên, có thể thành thánh, hiện thuận lòng trời mà đi, cho tăng trời ba mươi ba trong Tử Tiêu Cung bắt đầu bài giảng Thiên Cơ, phạm trong hồng hoang hữu duyên linh vật đều có thể đến đây nghe giảng." Hồng Quân lão tổ lên tiếng lúc, Hồng Hoang vạn vật vô luận vụ yêu tiên ma đều cũng thân bất do kỷ quý xuống, dừng lại hết thấy động tác, nước sông không lưu, Phong nhi không xuy, một mực sinh linh tất cả đều lắng tay lắng nghe. Cho đến thanh âm kia nghỉ dừng lại một lúc lâu, trong hồng hoang lúc này mới vừa hồi phục xong.

Mà lúc này, Hồng Hoang chúng sanh cũng là hoàn toàn sôi trào lên, ‘ thành thánh ’ cỡ nào xa lạ và xa xôi tự nhân a, hơn nữa lại có người ta nói mình hiểu thông liễu đại đạo, mọi người ý nghĩ đầu tiên chính là "Tiểu tử, cần thận da trâu xuy phá", nhưng là nghĩ đến mới vừa kia lớn uy thế, mọi người vừa không dám vọng có kết luận, đại đa số mọi người quyết định đến lúc đó đi xem một chút, chiêm ngưỡng một chút nếu nói thánh nhân phong thái.

Bất quá, Hồng Hoang đông đảo đại thần thông người cũng là không chút do dự chuẩn bị một phen, liền hướng Tam Thập Tam Thiên đi, nhất là thượng một lượng kiếp may mắn còn sống sót một số người, lại càng khẩn cấp lên đường. Hồng Hoang trên, bây giờ là phi thường náo nhiệt, mọi người hô băng hữu gọi hữu, kết bạn đi nghe đạo người tùy ý có thể thấy được, thứ cho không kẻ xiết. . . .

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15:Hồng Quân Thu Đồ Đệ, Được Gọi Là Thông Thiên

Bồng Lai đảo thượng, Lý Phong đang nghe hoàn Hồng Quân lời của sau, không nói hai lời, kéo Hậu Thổ hướng tầng trời ba mươi ba đi,

"Rốt cuộc đã tới, Hồng Hoang cao trào sẽ phải đã tới liễu." Lý Phong biết, Hồng Hoang theo hiện tại bắt đầu mới coi là chân chính tiến vào thành thực giai đoạn. Lý Phong cùng Hậu Thổ cũng không lâu lắm sẽ đến tầng trời ba mươi ba, Bàn Cổ khai thiên, thanh khí nổi lên vì thiên, trọc khí trầm xuống vì . Thiên có ba mươi ba trọng, địa có 18 tầng. Và tầng trời ba mươi ba, nghiêm khắc đã nói đã không thuộc về Hồng Hoang, mà là Hồng Hoang cùng Hồn Độn chỗ giao giới, và ba lần giảng đạo sau, Tử Tiêu Cung mới có thể mang đến Hồn Độn trong. Hiện tại, tầng trời ba mươi ba nơi là Địa Thủy Phong Hóa tứ đại nguyên tố, cuộn cuộn bạo ngược, lại có Hồn Độn khí, đồng hóa vạn vật. Tu vì không tới Đại La Kim Tiên người, nghỉ ngơi chốc lát liền muốn bị Địa Thủy Phong Hóa xé rách, chớ đừng nói chỉ là tìm được ẩn nấp cho tầng trời ba mươi ba Tử Tiêu Cung.

Nhưng Lý Phong xuất từ Hồn Độn, Hồn Độn khí đối với hắn không có ảnh hưởng, và Hậu Thổ cũng là Đại La Kim Tiên hậu kỳ hạng người, chính là Địa Thủy Phong Hóa cùng một ít ti Hồn Độn khí, có thể nào bị thương bọn hắn? Lý Phong một chút cảm ứng, trong đầu tự ra hiện Tử Tiêu Cung vị trí. Lôi kéo Hậu Thổ lập tức hướng Hồn Độn đi.

Một lát sau, chỉ thấy trước mắt xuất hiện một ngọn phong cách cổ xưa thanh gạch hồi tường vật kiến trúc, xa xa vừa nhìn, dường như đạo kia xem một loại. Đạo quan diện tích không lớn, ở giữa ba chữ to: Tử Tiêu Cung. Ở nơi này trong kiến trúc, cánh hàm chứa nhẹ thiên đạo quỹ tích.

Tử Tiêu Cung trước, vài đoạn thềm đá quanh co xuống, cũng thật là lớn đạo tới gần, biến thành phi phạm, vào Tử Tiêu Cung, chỉ thấy trong cung bố trí đơn giản, một không lớn trong viện, đã lơ lửng địa đứng nhiều cái người. Đang phía trước một tiểu trên đài cao, một cái bờ đoàn trống không, bờ đoàn sau đứng thẳng hai bạch y đồng tử, nghĩ đến vị kia đưa chính là Hồng Quân liễu. Và tiểu đài cao trước trống không bày vị trí, lại chưa từng có người ghé

trên. Nghĩ kia đồng tử hẳn là chính là ngày sau Hạo Thiên Ngọc đế liễu.

Lý Phong kể từ khi Hồng Hoang tam tộc đại chiến sau, cũng chưa có bên ngoài đi lại, hơn nữa thượng một lượng kiếp hẳn làm việc đê điều, mình cũng cố ý giấu diếm, Hồng Hoang mọi người căn bản là không ai biết hẳn. Và Hậu Thổ lại càng từ xuất thế tới nay cũng không có rời đi quá Lý Phong, càng không có người biết.

Đang ở Lý Phong cùng Hậu Thổ tiến vào Tử Tiêu Cung, tâm thần đột nhiên run lên, xoay người nhìn về một lông mi trắng từ con mắt, hạc phát đồng nhan lão nhân cùng một mặc phúc hậu day, một thân Tử Tiêu Thủy khí trung niên nhân, hai người cũng nghi ngờ nhìn Lý Phong cùng Hậu Thổ một cái, lúc này đại người trong điện lẫn nhau cũng biết người chào hỏi, nghe người khác hẳn huyền, Lý Phong mới biết được hai người này chính là Lão Tử cùng Nguyên Thủy.

"Quả thế, khó trách nguyên thần có điều cảm ứng." Lý Phong trong lòng nghĩ đến, cẩn thận quan sát, phát hiện Lão Tử hiện tại lại có Đại La Kim Tiên tu vi đỉnh cao, Nguyên Thủy kém một chút, nhưng là có Đại La Kim Tiên hậu kỳ tu vi, điều này làm cho Lý Phong có chút cảm thán không thôi, cũng không còn đi tới cùng bọn họ quen biết nhau.

Đoạn thời gian này, hẳn cũng thấy biết không ít đời sau danh nhân: ôn Uyển Như ngọc Nữ Oa, về mặt chánh khí Phục Hi, khuôn mặt âm khí Minh Hà, miệng chìm lui má Côn Bằng, ánh mắt sinh trường ở đỉnh đầu Thái Nhất, khi hẳn bên cạnh đứng là Đế Tuấn, những khác còn có ví dụ như Hồng Vân, Trần Nguyên Từ, Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu, Thường Hi, Hi Hòa đợi.

Bỗng nhiên tiếng chuông vừa vang lên, tất cả mọi người an tĩnh lại, bạch y đồng tử nói: "Lão sư sắp bắt đầu bài giảng, chư vị đạo hữu riêng của mình ngồi xong vị trí, chớ có tiếng động lớn xôn xao." Mọi người vừa nghe, nhưng ngay sau đó nhất tề nhìn về kia bảy vị trí. Đây nghe đạo người nhiều như vậy, vì sao cô đơn chỉ để bảy bồ đoàn? Nghĩ đến này bồ đoàn nhất định có đại thâm ý, mặc dù cũng không rõ ràng, nhưng tất cả mọi người hiểu, nếu người ta muốn mình theo như vị trí ngồi xong, như vậy càng đến gần trước nhất định là càng tốt. Lý Phong cùng Hậu Thổ liếc mắt nhìn nhau, Lý Phong lập tức cho Hậu Thổ truyền âm, sau đó hai người gật đầu. Trong điện chỗ ngồi có hạn, tất cả mọi người mình trắng một cái chỗ ngồi ý vị như thế nào, đồng tử tiếng nói vừa dứt, tất cả mọi người bắt đầu đi phía trước chen chúc đi, tranh đoạt kia bảy chỗ ngồi.

Lão Tử Nguyên Thủy cùng nhau, hợp lực đem người khác gạt mở, đầu tiên ngồi vào trước hai vị. Sau đó Lý Phong cùng Hậu Thổ ăn ý đi theo Lão Tử phía sau bọn họ, chiếm thứ ba người thứ tư chỗ ngồi, lúc này, Nữ Oa tiến lên, nâng một người con gái, người khác cũng không cùng nàng tranh giành, cho nên làm thứ năm hàng đơn vị tử. Cứ như vậy cũng chỉ còn dư lại hai người chỗ ngồi, trong điện nhưng còn có hơn trăm người. Tu vi khá thấp tự nhiên không nói, vậy có tư cách ngồi có một chỗ ngồi còn có Thái Nhất, Đế Tuấn, Đông Vương Công, Côn Bằng, Minh Hà, Trần Nguyên Từ, Hồng Vân đám người. Trần Nguyên Từ cùng Hồng Vân là hai cái lão người tốt, không muốn cùng người tranh đấu, khác mấy người nhưng không chút khách khí.

Kia Đế Tuấn Thái Nhất hai người cũng là Bàn Cổ mất phải biến thành, tự nhiên đoàn kết cùng nhau, Côn Bằng mặc dù đều là yêu tộc, nhưng là xưa nay không phục hai người, liền cùng Minh Hà một nhóm, song phương trong tranh đấu không ai nhường ai. Ở nơi này trong Tử Tiêu Cung không ai dám loạn cách dùng thuật, đẩy xô đẩy xô đẩy, hỗn nhiên đã chánh sự. Bận rộn trung làm lỗi, Trần Nguyên Từ cùng Hồng Vân bị người khác trong lúc vô tình chen đến liễu hàng. Mặc dù hai người không muốn cùng người tranh đấu, nhưng là này cơ hội đưa tới cửa tới, cũng không nữa từ chối, lập tức Hồng Vân liền ngồi thứ sáu. Đế Tuấn, Thái Nhất, Minh Hà sững sờ, Côn Bằng nhưng trước hết kịp phản ứng, đoạt ở Trần Nguyên Từ lúc trước ngồi ở cuối cùng một vị thượng.

Trần Nguyên Từ lắc đầu, cũng không để ý tới, không biết Trần Nguyên Từ biết vị này từ chính là thánh vị, sẽ có cái gì cảm ứng. Những người còn lại nhìn chỗ ngồi cũng bị người khác cướp đi, lẫn nhau trợn mắt nhìn. Lúc này, phía ngoài vừa đi vào hai người, một sâu mi khổ kiếm, thật giống như mới vừa bệnh nặng mới khỏi, chính là Tây Phương Tiếp Dẫn, người mặt vuông tai lớn, về mặt phúc tướng, mặc dù tướng mạo đường đường, thật ra thì cũng là trong hồng hoang không...nhất muốn da mặt Chuẩn Đề.

Kia Chuẩn Đề vừa thấy không có chỗ trống, nhất thời về mặt cấp sắc địa nhìn về Tiếp Dẫn. Tiếp Dẫn bắt đắc dĩ, thấp giọng thở dài, làm khổ sắc hình đáng. Chuẩn Đề vừa thấy sư huynh cũng không còn chú ý, nhưng ngay sau đó đại ngộ, nói: "Sư huynh, ta và người hai người từ Tây Phương mà đến, vì mê vọng chúng sanh cầu đạo, tần tần khổ khổ tới chỗ này, nhưng ngay cả một cái chỗ ngồi đều chưa chắc. Nếu là nghe không rõ đại đạo, có thẹn Tây Phương chúng sanh, nếu như thế, còn không bằng chết đi tỉnh." Làm bộ muốn tự tuyệt nguyên thần.

"Diễn cũng chả có gì đặc biệt! Nước mắt cũng không rụng, nhớ ngày đó, ca ở tam tộc thời điểm, kia khóc chính là sao một thảm hình chữ cho, nước mắt cũng lưu thành một cái sông liễu, như vậy mới coi là chuyên nghiệp không." Lý Phong trong lòng nghĩ đến.

Chẳng qua là, trên thế giới cái gì cũng không nhiều, chính là ngốc nghếch một đám vừa một đám, này không, chỉ thấy Hồng Vân vừa nhìn Chuẩn Đề biểu diễn, nhất thời khản trương, bèn rồn đứng lên nói: "Đạo hữu thật không có đại nghị lực, đại trí tuệ, vì chúng sanh cầu đạo lòng, ta không bằng cũng! Lúc này đưa đề cho dư người cũng không sao."

Chuẩn Đề cũng thật là vô sỉ tới cực điểm, vừa nghe Hồng Vân những lời này, lập tức thu hồi làm bộ, đặt mông ngồi vào vị trí, chùng lay động một phen, lúc này mới quay đầu hướng Hồng Vân nói: "Đa tạ đạo hữu ý tốt, ta liền từ chối thì bất kính liễu." Và Hồng Vân cũng thật coi như là người đang hoảng, nhìn thấy cái bộ dáng này cũng không tức giận, chẳng qua là ở Trần Nguyên Tử phía sau tìm một chỗ ngồi xuống ngồi xuống đi, mọi người vừa nhìn Chuẩn Đề như thế biểu diễn, nhất tề lộ ra bi di vẻ.

Chuẩn Đề ngồi lên đi sau, đại về phía trước mặt mấy người lấy lòng, chỉ có Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng hấn đánh cái rắm liễu mấy câu, những người khác cũng là để ý đều không để ý. Lúc này, chỉ thấy Chuẩn Đề xoay người lại, hướng Côn Bằng phát tác "Nơi này chính là thánh nhân giảng đạo chỗ, người một đẹp mao (lông) súc sinh có thể nào ô lẩn này tôn vị? Còn không mau thoái vị cùng ta sư huynh" Nguyên Thủy nghe thấy, cũng nói: "Chính là, người một thấp sinh trứng hóa đẹp mao (lông) súc sinh có thể nào cùng bọn ta ngồi chung, còn không mau mau rời đi." Lão Tử còn lại là không nhúc nhích, phảng phất không nghe thấy Nguyên Thủy theo như lời. Lý Phong cùng Hậu Thổ cũng không nói chuyện, ngồi ở mình trên ghế ngồi nhắm mắt dưỡng thần. Nữ Oa nương nương cũng là có chút không vui, phải biết rằng nàng cũng là yêu tộc, Nguyên Thủy cũng là đem nàng cũng mắng tiến vào, bất quá cũng không nguyện cùng Nguyên Thủy kết thù kết oán, đi học lên Lão Tử bọn họ, bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

Thái Nhất, Đế Tuấn vốn là đã có dã tâm làm yêu quái tộc đứng đầu, nơi nào dung hạ được Côn Bằng? Lúc này Côn Bằng ngồi ở trên bờ đoàn, đã để cho bọn họ trong lòng không thăng bằng, Nguyên Thủy vừa nói, bọn họ cũng không còn suy nghĩ nhiều, đi theo ồn ào yêu cầu Côn Bằng nhường chỗ ngồi, lại tới đây một chút tu sĩ, biết mình được chỗ ngồi vô vọng, nghe người khác vừa nói như thế, cũng nổi lên khác tâm tư, rồi rít yêu cầu Côn Bằng nhường chỗ ngồi. Côn Bằng không chịu nổi áp lực, sẽ làm cho ngồi cho đang ở bên cạnh hấn Tiếp Dẫn Đạo Nhân, trong lòng nhưng đối với mấy cái này người thống hận không dứt, một đôi mắt tinh quang bắn ra bốn phía, âm thầm tự định giá báo thù chuyện.

Thật ra thì tất cả mọi người là pháp lực cao thâm hạng người, đối với cái này Tử Tiêu Cung tự dung địa xuất hiện mấy bờ đoàn, cũng có sở nghi ngờ, suy tính

dưới, mặc dù không bắt được trọng điểm, nhưng cũng mơ hồ biết quan hệ trọng đại, cho nên trình diễn liễu một phen đã trở học sinh cùng mới đến học sinh trò khôi hài.

Đội mọi người ngồi vào chỗ của mình, chỉ nghe một tiếng dăng dặc chuông vang, một bóng người nhanh chóng hiện tại tiêu trên đài cao, mọi người biết đó chính là Hồng Quân, tay trái chấp đầu rồng trượng, tay phải thổi phồng sạch bát nước vu, chúng đều dập đầu, ba hô Lão sư vạn yên tĩnh.

"Bọn người tới nơi này, đều là rất có cơ duyên người, ta bắt đầu bài giảng Tiên Thiên đại pháp, ngắm bọn người có sở hoạch, có sở thành." Hồng Quân mở miệng nói, sau đó nhìn thấy Lý Phong, ánh mắt có chút kỳ quái. Và Lý Phong còn lại là một cử động cũng không dám, tiểu tâm dục dục nhìn Hồng Quân.

"Chỗ ngồi đã định, sau này bọn người tự theo như lần này ngồi, không được tự tiện đoạt vị, tái khởi tranh phong."

Sau khi phân phó, Hồng Quân cũng không nhiều lời, tự lo nói về đạo pháp tới:

"Hỗn Độn đạo chứa, thiên địa sơ khai và đạo sinh. Có vật yên, ngộ đạo bởi vì."

"Ta biết, xung quanh được mà không dài, có thể vì thiên địa mẫu vậy."

"Đạo vô danh, đạo không khỏi mình, viết kia đại, nhưng vì trôi qua, viết kia trôi qua, nhưng vì xa, viết kia xa, nhưng vì đại, đồn rằng, thiên đại, địa đại, đạo lớn."

"Lãnh thổ trung tứ đại, vạn vật ở thứ nhất yên. Linh pháp, địa pháp thiên, thiên pháp đạo, đạo pháp tự nhiên. Dưới đường lớn, thiên địa vì cương, hết thấy tồn tại đều vì nói. Cô đại đạo chỗ nào cũng có, đạo cũng chỗ nào cũng có. Hơi bị người bại chi, chấp chi người mất chi. Này đây thánh nhân vô vi, cũng cố vô bại cũng!" "

"Đại đạo lấy thiên địa vì lò lớn này, vạn vật tắm bỏ thành cho là nói. Đường xưa vô thường hướng, không chỗ nào vì biết."

Hồng Quân một bắt đầu bài giảng, dưới đài biểu diễn cũng bắt đầu. Hồng Quân giảng đạo, cũng là đại đạo vô hình, đặt người vì trước, cũng không còn cái gì thiên tượng biến ảo, hơn vô linh khí loạn tuôn, chẳng qua là bình thần trung lộ ra nhiều tia huyền ảo. Này Hồng Quân đại đạo vốn chính là Hồng Quân được từ kia tạo hóa đĩa ngọc tàn phiến, mình tìm hiểu đoạt được, lại thông qua hần thánh nhân tu vì nói đi, thật đúng là sẽ không mấy người có thể nghe hiểu.

Lão Tử Nguyên Thủy bởi vì là Bàn Cổ nguyên thần biến thành, có mở Thiên Tâm được di trạch, hơn nữa Bàn Cổ mình đối với đại đạo một phần nhỏ hiểu được, cũng nghe lão thần khắp nơi. Lý Phong cùng Hậu Thổ tất cả cũng thân có Bàn Cổ nguyên thần, tu vì cũng không cần Lão Tử Nguyên Thủy sai, cho nên cũng nghe mùi ngon.

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề hai người thỉnh thoảng gật đầu, thỉnh thoảng lắc đầu, Tiếp Dẫn thỉnh thoảng lộ Đại Khô hình dáng, Chuẩn Đề thỉnh thoảng làm giận hình dáng. Nhìn lại Nữ Oa Phục Hi hai người, mặc dù vô quá nhiều cảm xúc, nhưng cũng lão thần tự tại. Cũng là kia yêu tộc mấy người cùng Hồng Vân Trấn Nguyên Tử các loại..., nhưng vẫn lắc đầu thờ dài, nếu nói chuyện gì? Thì ra là Hồng Quân Đã nói quá mức cao thâm, hay là phúc duyên không đủ, bọn họ cũng là tám chín phần mười không thể nghe hiểu, ngay cả ghi nhớ cũng khó.

"Lão sư, xin hỏi đạo ở đâu? Như thế nào đạo?" Lão Tử nghe được Hồng Quân Đã nói đại đạo, trong lòng mặc dù hiểu rất nhiều đông tây, nhưng cũng phát hiện không rõ nhiều hơn, rút Hồng Quân giảng đạo chỗ trống hỏi.

"Đạo ở bản tâm, cũng ở trong thiên địa. Vạn vật đều là đạo, đạo cũng là vạn vật." Hồng Quân hơi suy nghĩ một chút đáp.

"Lão sư, nhân quả chuyện từ đâu dựng lên." Lý Phong cũng là vội vàng hỏi nói.

"Bàn Cổ khai thiên là vì bởi vì, quả cũng là phải chờ tới vô lượng lượng kiếp lúc mới có thể xuất hiện." Hồng Quân ánh mắt mỉm cười nói híp mắt, trở lại.

"Kia như thế nào nhân quả đây."

"Thiên đạo đại thể không thể đổi chi, tiểu thể có thể biến đổi."

"Thành đạo đường bao nhiêu?" Lần này cũng là Nữ Oa đang hỏi, nhiều người như vậy đều có vấn đề, hiện tại Lý Phong một người để hỏi cho không xong, những người khác đều đối với hần trọn mắt nhìn.

"Đại đạo ba nghìn, con con nhưng thành đạo."

"Lão sư, Bàn Cổ khai thiên, sở mở chi thiên có hay không duy nhất?" Lý Phong lần nữa hỏi.

"Thiên địa duy nhất, Bàn Cổ thân hóa vạn vật." Hồng Quân về mặt có chút phức tạp đáp.

Lý Phong lúc này lại phải không đang hỏi liễu, nhưng là nhưng trong lòng thì như lật lên sóng lớn một loại. . . .

Hồng Quân lần này giảng đạo đặc sắc dị thường. Tại chỗ mọi người nghe được mùi ngon, như si như say. Trước kia mình lục lợi tu hành không thuận địa phương, rộng mở trong sáng liễu. Mặc dù Hồng Quân nói đại đạo không nhất định người ở chỗ này cũng có thể lĩnh hội trong đó tinh túy, nhưng là tại chỗ nghe đạo tất cả đều chiếm được lĩnh ngộ đó là tuyệt đối.

Ở Hồng Quân lão tổ nói một ngàn năm thời điểm, đột nhiên dừng miệng. Người ở chỗ này cũng ngây ra một lúc, sau dùng khát vọng ánh mắt nhìn Hồng Quân lão tổ. Hồng Quân lão tổ không nhìn mọi người tại đây ánh mắt, lạnh lùng đối với tại chỗ mọi người nói: "Ngàn năm đã qua, đại đạo không ngừng, đột nhiên lần này giảng đạo đến đây chấm dứt, đại đạo ba nghìn, ta chương giáo hóa thánh khí, đời thiên đạo giáo hóa thể gian vạn vật, ứng với thu mấy người làm đồ đệ, thay ta giáo hóa sinh linh."

Sau rồi hướng Lão Tử Nguyên Thủy nói: "Bọn ngươi hai người vì Bàn Cổ đại thần nguyên thần biến thành, thân có khai thiên đạo đức công cội, cùng ta có thầy trò duyên phận, nhưng cho nhập thất đệ tử!"

Lão Tử cùng Nguyên Thủy nghe được Hồng Quân lão tổ lời của, thật là trên không rơi xuống đại rơi xuống, thoáng cái đem hai người cho đập mộng. Lập tức về phía trước quỳ xuống đất ba lạy, trong miệng nói: "Bái kiến sư phụ."

Hồng Quân lão tổ quay đầu nhìn về phía Lý Phong cùng Hậu Thổ, mí mắt khẽ rũ xuống, như đang ngẫm nghĩ, "Hai người các ngươi vừa là Bàn Cổ nguyên thần hợp Hỗn Độn khí biến thành, vừa là Bàn Cổ nguyên thần hợp Bàn Cổ máu huyết biến thành, cũng là thân có khai thiên công đức, nhưng cho nhập thất đệ tử."

Lý Phong Hậu Thổ nghe, cũng là vội vàng về phía trước quỳ gối, miệng hô: "Bái kiến Lão sư." Và một bên Lão Tử cùng Nguyên Thủy còn lại là kinh ngạc nhìn bọn họ, không nghĩ tới bọn họ lại cũng là Bàn Cổ nguyên thần biến thành, thoáng cái nhiều ra hai người cũng là thân có Bàn Cổ nguyên thần, để cho bọn họ có chút kinh ngạc, đồng thời trong lòng cũng là chợt hiểu ra, "Khó trách có chút cảm giác quen thuộc."

"Ừ, các ngươi tự xếp hạng Nguyên Thủy sau, cho ba, Tứ đệ tử."

"Đệ tử tạ ơn Lão sư." "Hậu Thổ tạ ơn Lão sư."

Hồng Quân lão tổ thấy Lý Phong chẳng qua là tự xưng ' đệ tử ' khẽ cau mày, đối với Lý Phong nói: "Ngươi đạo hiệu như thế nào?"

"Hồi Lão sư, đệ tử từ xuất thế sau, còn chưa từng lên lối đi nhỏ hiệu."

"Ừ, nếu như thế liền ban thưởng người tên là Thông Thiên, ngấm người sau này cố gắng tu hành, không chịu này Thông Thiên hai chữ." (sau này đã bảo Thông Thiên liễu, không dễ dàng a, vâng(là) không phải là?)

Mặc dù đã sớm hiểu chính là mình Thông Thiên, nhưng tự mình nghe được Hồng Quân ban tên cho, vẫn rất khiếp sợ, nhưng hẳn cũng là ra mắt quen mặt người, chận lại nói tạ ơn. Hẳn đã ở nghĩ: "Chẳng lẽ đòi sau trung Thông Thiên giáo chủ tên là Hồng Quân lão tổ ban cho ? Đây có tính hay không là một việc bí văn đây?" Lý Phong, không, hiện tại Thông Thiên trong lòng Bát Quái nghĩ tới.

Sau đó Hồng Quân nhìn về phía Nữ Oa nói: "Nữ Oa, người cùng ta có thầy trò duyên phận, nhưng cho quan môn đệ tử, không biết nhưng nguyện hay không? ."

Nữ Oa còn cho là mình không có cơ hội rồi sao, không nghĩ tới cơ duyên chính là như vậy làm cho người ta khó có thể nắm lấy. Làm Nữ Oa còn đang vì mình không có trở thành Hồng Quân đồ đệ và thương tâm thời điểm, cơ duyên tự một chút chữ ra hiện tại liễu Nữ Oa trước mặt trước. Nữ Oa vội vàng tiến lên, ở Hồng Quân trước mặt quỳ lạy, nói: "Tham kiến Lão sư." Nhìn Hồng Quân lão tổ gật đầu, liền trở lại của mình bỏ đoàn.

Hồng Quân lão tổ tiếp theo rồi hướng Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai người nói: "Bọn người cùng ta bản vô ngã thầy trò duyên phận, đột nhiên thiên đạo tuần hoàn, hai người các người nhưng cho đệ tử ký danh, nhưng nguyện hay không?"

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề vốn là nghe được vô thầy trò duyên phận lúc đã tuyệt vọng, nhưng sau lại lại nghe thấy có thể vì đệ tử ký danh thời điểm, hi vọng vừa bốc cháy lên. Khi hẳn cửa nghĩ đến, đệ tử ký danh tự đệ tử ký danh, vốn so sánh với không có gì cả thật là tốt nhiều. Cho nên hai người nhanh chóng tiến lên, quỳ xuống đất đại lạy nói: "Đệ tử nguyện ý." Hồng Quân gật đầu,

"Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu ở đâu ?" Hồng Quân lão tổ lại hỏi.

"Đệ tử ở." "Đệ tử ở." Chỉ thấy Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu trong đám người kia ra, trở lại.

"Đương kim trong hồng hoang, tu luyện hạng người rất nhiều, nhưng không người nào quản lý. Bọn người hai người, sống ở trăm khí chi trước, là Hồng Hoàng sơ khai lúc, âm dương tới hay khí hoá sinh, theo đêm nên đứng hàng quản tiên đứng đầu, có quản lý quản tiên chi trách."

Lời vừa nói ra, Đông Vương Công cùng Tây Vương Mẫu hai người, trên mặt cũng là kích động vẻ hưng phấn, hai người liếc mắt nhìn nhau, đều là hướng Hồng Quân quỳ gối: "Tôn Đạo Tổ làm!"

Chẳng qua là dưới nhưng giống như nổ tung liễu oa một loại, một mảnh nghị luận có tiếng. Quản lý quản tiên chi trách, không phải là mà quản xem bọn hắn làm khi gió gì sao? Đây chức vị quả nhiên là chạm tay có thể bỏng, quyền cao chức trọng, phạm là có dã tâm người, ai không muốn vì? Thông Thiên nhìn Đông Vương Công Tây Vương Mẫu, "Ai, hai bi kịch oa, còn tưởng rằng là thiên đại cơ duyên, nhưng thật ra là bùa đòi mạng a." Quản lý thiên hạ quản tiên, chính là Thông Thiên tu vi hiện tại cũng không dám hơi bị, huống chi là tu vi chỉ có Đại La Kim Tiên trung kỳ bọn họ.

Bất quá tại chỗ mọi người cũng không biết, trong lúc nhất thời trừ đều biết mấy vị một lòng tu hành đạo đức chi tiên, những người khác nhìn về phía Đông Vương Công cùng Tây Vương Mẫu ánh mắt, cũng giống như muốn phun ra lửa một loại. Nhất là Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất hai vị, lại càng sắc mặt xanh lét, dị thường

khó coi. Bất quá nói thế chính là Hồng Quân lão tổ theo như lời, tất có đạo lý, dưới mặc dù tình cảm quản chúng mãnh liệt, nhưng không người dám cho lên tiếng chất vấn.

"Đông Vương Công, người vì Tiên Thiên dương khí biến thành, nhưng quản lý thiên hạ nam tiên. Hiện ban thưởng người đầu rồng quái trượng, người không phục đừng cái này đánh chi." Đông Vương Công vội vàng tiến lên bái tạ.

"Tây Vương Mẫu, người vì Tiên Thiên âm khí biến thành, nhưng quản lý thiên hạ nữ tiên. Hiện ban thưởng người sạch nước bình bát, giúp người làm việc." Tây Vương Mẫu cũng đi tới bái tạ không đề cập tới.

"Ngàn năm đã qua, Từ Tiêu Cung sắp đóng cửa, Nhất Nguyên có sau, mở lại nói."

Mọi người các hữu nhận thức, cũng gấp tiêu hóa, bái tạ sau, tựu rồi chạy trở về, chẳng qua là Hồng Quân lão tổ cuối cùng ngón này cũng là để ở tràng đông đảo đại thần đều có tâm sự, nhìn về phía Đông Vương Công Tây Vương Mẫu ánh mắt cũng là mang theo đủ loại kiêu dàng.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16:Nhận Thân, Đi Côn Lôn

Lại nói mọi người trở ra Từ Tiêu Cung, chỉ thấy Lão Từ Nguyên Thủy hướng Thông Thiên Hậu Thổ đi tới, "Bản đạo Lão Từ, ra mắt hai vị sư đệ, sư muội." Lão Từ đầu tiên nói, chỉ thấy Lão Từ vẻ mặt lạnh nhạt, cho dù đối mặt cũng giống như mình cũng là Bản Cổ cũng là biến thành người, trong lòng cũng chỉ có một tia ba động, sau khi tựu vừa khôi phục nguyên dạng, không hổ là tu luyện vô vi chi đạo người. Nguyên Thủy ở một bên cũng là thấy nói "bản đạo Nguyên Thủy, ra mắt sư đệ sư muội, ha ha, thật không nghĩ tới, trừ ta hai người ở ngoài còn có Bản Cổ phụ thân nguyên thân biến thành người a!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đại khí nói, giọng nói có chút cảm thán cùng kinh ngạc, một bộ gấp nhau hận muộn về mặt. Đáng tiếc hẳn không biết Thông Thiên ngay từ lúc khai thiên lúc chỉ thấy quá bọn họ, còn đang hai người bọn họ trên người riêng của mình kéo xuống một khối nguyên thân, hơn nữa đoạt đi vốn nên thuộc về Lão Từ hậu thiên chí bảo Thiên Địa Linh Lung Huyền Hoàng Bảo Tháp.

"Không nghĩ tới cái rắm, chúng ta nhưng là đã sớm ra mắt liễu, nếu không phải các người chạy nhanh, đại gia ta nhưng liền trở thành trong các người một vị liễu! Hắc hắc, chẳng qua là khi đó các người còn không có sinh ra linh trí, nhận không ra ta mà thôi." Thông Thiên trong lòng nghĩ tới, ngoài miệng vội vàng trả lời: "Ra mắt nhị vị sư huynh, ai, sư đệ ta cũng vậy hoàn toàn không nghĩ tới a." Chỉ thấy Thông Thiên giả ra một bộ cảm thán không thôi bộ dạng, trong lòng nghĩ cái gì cũng không biết, lúc này Hậu Thổ cũng tiến lên dịu dàng một xá, "Tiểu muội Hậu Thổ, cho nhị vị sư huynh lễ ra mắt." "Ha ha ha ha, không cần đa lễ, bọn ta đều là Bản Cổ phụ thân nguyên thân biến thành, mặc dù khai thiên sau thất lạc, nhưng là định đứng lên đều là cùng ra nhất thể huynh đệ huynh muội a! Không cần đa lễ như vậy." Nguyên Thủy cười lớn nói, nghe Nguyên Thủy lời của, Hậu Thổ khẽ mỉm cười, Thông Thiên ở đứng ở một bên, nhưng trong lòng bụng báng không dứt "Đời sau tựu người Nguyên Thủy quan tâm nhất lễ nghi, hiện tại nói cái gì không cần đa lễ, nói so sánh với hát cũng dễ nghe", Lão Từ thì hay là một bộ lạnh nhạt vô vi bộ dạng, trả lời: "Không cần đa lễ."

Thông Thiên nhìn hai người biểu hiện, nhưng trong lòng thở dài nói: "Nguyên Thủy không hổ là trong hồng hoang đều biết địa tinh cho tính toán hạng người a, lúc này mới mới vừa không có mấy câu lại bắt đầu chấp nói liễu, hơn nữa nói giọt nước không lọt." Về phần Lão Từ hàng này, cả một trang bức nam, một bộ vô vi bộ dạng, thật ra thì so với ai khác cũng ngoan. Đời sau đạo thống chi tranh giành, mặc dù cuối cùng là Phật giáo đại thắng, nhưng là Lão Từ Nhân Giáo cũng không còn bại, Huyền Môn tam giáo trong đích đoạn xiển hai dạy, bị Phật giáo chèn ép, đến cuối cùng không sai biệt lắm cũng bị đánh cho tàn phế liễu, nhưng Lão Từ Nhân Giáo cũng là không có một chút tổn thất, sau đó lại có ở Phong Thần sau truyền xuống liễu Thục Sơn nhất mạch, sau, Thục Sơn Kiếm Phái rầm rộ, để cho hẳn được rồi không ít số mệnh, hơn nữa đối với Nhân Giáo, vô luận kia giáo giáo hóa nhân tộc, cũng muốn phân một phần công đức cho hẳn Nhân Giáo, trước tựu dựng ở bất bại, cứ như vậy mọi việc đều thuận lợi, người nào chiếm ưu thế tựu ủng hộ người nào. Cái gì vô vi, vô vi vô vi, không khỏi vì vậy. Thật ra thì đời sau Tam Thanh trung cực kỳ có vì chính là vị này nhìn như vô vi Thái Thanh Lão Từ liễu.

Đối với Nguyên Thủy mượn hơi, Thông Thiên không có ý kiến gì, hẳn và Nguyên Thủy tranh đoạn phải đợi này một lượng kiếp sau mới bắt đầu, huống chi, hiện tại Thông Thiên đã không phải là thì ra là Thông Thiên, Hồng Hoang cũng không phải là thì ra là Hồng Hoang liễu, cùng Nguyên Thủy ở giữa tranh đoạn nói không chừng sẽ không xuất hiện ở phát hiện ra, hơn nữa cho dù hay là xuất hiện, hiện tại ai thua ai thắng còn không nhất định có thể, hẳn

hiện tại có trấn áp số mệnh Hỗn Độn Chung, còn có Hậu Thổ cái này trợ thủ, cộng thêm tương lai Tru Tiên kiếm trận, cho dù bốn thánh vây công, cũng sẽ không thất bại. Nhưng hiện tại, Thông Thiên nhưng trong lòng thì có khác ý nghĩ. Bởi vì mới vừa rồi ở giảng đạo lúc cùng Hồng Quân lão tổ vấn đáp, để cho hắn đối với tình cảnh bây giờ cùng cả Hồng Hoang thế giới hiểu rõ đã vô cùng rõ ràng.

Hắn hỏi "Nhân quả chuyện từ đâu dựng lên", Hồng Quân đáp "Bản Cổ khai thiên là vì bởi vì", cũng chính là đang hỏi, nhân quả rốt cuộc là theo khi nào thì bắt đầu coi là đây? Hồng Quân trả lời còn lại là Bản Cổ khai thiên sau, nhân quả cũng đã tồn tại, sau hết thấy hành động, nếu có vi thiên đạo, hoặc là cùng hắn người trong lúc có dây dưa, sẽ kết làm nhân quả. Nếu như nói như vậy, hắn cướp đoạt Lão Tử cùng Nguyên Thủy nguyên thần, Lão Tử chỉ bảo Thiên Địa Linh Lung Huyền Hoàng Bảo Tháp, còn có Đông Hoàng Thái Nhất Hỗn Độn Chung cũng đã cùng bọn họ kết làm nhân quả liễu. Nay phải chấm dứt, nếu không đối với tu luyện thì sở trở ngại, về phần nói Hồng Quân nói "Quả cũng là phải chờ tới vô lượng lượng kiếp mới có thể xuất hiện" hắn tự không biết được, vô lượng lượng kiếp rốt cuộc sẽ xuất hiện cái gì, hắn dĩ nhiên không có cách nào biết rồi.

Hắn lại hỏi "Như thế nào nhân quả" Hồng Quân đáp "Thiên đạo đại thể không thể đổi chi, tiểu thể có thể biến đổi." Hắn hỏi chính là, kia của mình nhân quả muốn như thế nào mới có thể chấm dứt đây? Hồng Quân nói thiên đạo đại thể phải không nhưng đổi, nhưng là tiểu tiết tiểu thể có thể biến hóa, một mình ngươi nhìn làm sao! Nói cách khác hắn kết làm những thứ này nhân quả, xem một chút cái nào là có vi thiên đạo đại thể, đây chính là đại nhân quả, nếu như không phải là làm trái với thiên đạo đại thể, đó chính là tiểu bởi vì tiểu quả, chút lòng thành, không có gì đáng ngại. Nếu như dạng này tính tới, hắn cướp đoạt Lão Tử, Nguyên Thủy Bản Cổ nguyên thần cùng Thiên Địa Linh Lung Huyền Hoàng Bảo Tháp nhân quả cũng không có cái gì quá không được, Lão Tử Nguyên Thủy thiếu một chút Bản Cổ nguyên thần cũng không có ảnh hưởng quá lớn, về phần Thiên Địa Linh Lung Huyền Hoàng Bảo Tháp cũng không còn cái gì, Lão Tử tương lai còn sẽ có Thái Cực đồ cái này tiên thiên chỉ bảo, đối với Lão Tử cũng không có cái gì ảnh hưởng, này cũng không có làm trái với thiên đạo đại thể phát triển, chính là tiểu bởi vì tiểu quả liễu. Và suy nghĩ kết hòa Lão Tử Nguyên Thủy nhân quả, hắn đã nghĩ kỹ chưa làm sao làm liễu, chỉ chờ tới lúc mọi người sắp thành thánh lúc, cho hai người bọn họ một chút đề kỳ, bọn họ ở giữa nhân quả tự nhiên cũng là biết kết liễu;

Nhưng là Hỗn Độn Chung nhân quả tự tương đối lớn liễu, phải biết rằng Đông Hoàng Thái Nhất mất đi Hỗn Độn Chung, lực chiến đấu tước nhược là không chỉ là một điểm một cái, làm Đông Hoàng Thái Nhất Hỗn Độn Chung nơi tay lúc, một người là có thể cùng ba bốn Tổ Vu đối kháng và không rơi vào thế hạ phong, Hỗn Độn Chung còn trấn áp yêu tộc số mệnh, yêu tộc hiện tại mất đi cái này đỉnh cấp chiến lực cùng trấn áp số mệnh chỉ bảo, toàn thân dưới thực lực rơi xuống liễu một mảng lớn, cùng vu tộc đối kháng sợ rằng có hoàn toàn lạc hạ phong, cái này có đưa đến vu yêu hai tộc trong lúc thực lực mất nhất định, cũng là vi phạm thiên đạo đại thể, nhân quả có thể bị rắc... rắc... liễu. Này đoạn nhân quả có thể bị tương đối lớn liễu, hơn nữa khó khăn chỉ số so sánh với cùng Lão Tử Nguyên Thủy ở giữa nhân quả muốn đại nhiều lắm, hắn hiện nay còn chưa nghĩ ra rốt cuộc làm sao làm, muốn kết lần này nhân quả, nhất định phải để cho yêu tộc có thể cùng vu tộc chống đỡ được thực lực, hơn nữa còn cấp cho Đông Hoàng Thái Nhất chỗ tốt nhất định, nghĩ tới nghĩ lui vẫn tương đối khó khăn, điều này làm cho hắn tương đối nhưc đầu;

Đến khi hắn cuối cùng hỏi "Bản Cổ khai thiên, sở mở chi thiên có hay không duy nhất", Hồng Quân lời của là "Thiên địa duy nhất, Bản Cổ thân hóa vạn vật", Hồng Quân cũng không có theo chính diện trả lời vấn đề của hắn, nhưng Thông Thiên cũng là nghe rõ, nếu nói thiên địa duy nhất, chỉ chính là này vùng trời hơn là duy nhất, nhưng là Bản Cổ thân hóa vạn vật, vạn vật có bao nhiêu, đó là đếm đều đếm vô tận, nói cách khác thiên địa mặc dù là duy nhất, nhưng là Bản Cổ lại cũng không là duy nhất, có thể có ở Hỗn Độn chỗ sâu, cũng tồn tại những thứ khác Bản Cổ hoặc là cái gì đại thần thông người, bọn họ có lẽ cũng mở liễu một mảnh bầu trời, cũng nói không chừng. Điều này làm cho hắn trong lòng có chút hiểu rõ đồng thời, lại có chút ít khiếp sợ, hắn ở Hỗn Độn lúc tự du lịch vô số năm, biết Hỗn Độn to lớn, vô biên vô hạn, Hồng Hoang đại địa tới so sánh với, vậy cũng chính là gấp sự phụ liễu, cho nên Bản Cổ khai thiên sau, hắn đã nghĩ quá, rốt cuộc đây là không phải là duy nhất một mảnh bầu trời địa đây? Đang hỏi quá Hồng Quân sau, tất cả nỗi băn khoăn cũng giải khai, kiếp trước hắn đã nghe đã nói Tây Phương Thần tộc đại lực, và xuyên qua sau Tây Phương chính là Ma Tổ La Hầu đại bản doanh, hiện tại Tiếp Dẫn Chuẩn Đề chỗ ở địa phương, không có hơn tây Tây Phương liễu, điều này làm cho hắn có chút nghi ngờ, hiện tại đang nghe quá Hồng Quân lời của sau, hắn mới hiểu được, Tây Phương Thần tộc đại lực thật ra thì cũng không phải là Hồng Hoang Tây Phương đất, mà là một ... khác tám Hồng Hoang đại lực. Điều này làm cho hắn đối với này tám còn không có xuất hiện đại lực tràn đầy mong đợi, bất quá cách trên phiên đại lực này xuất hiện sợ rằng còn muốn mấy lượng kiếp mới được.

Trong lòng nghĩ, trên mặt nhưng mặt không chút thay đổi, Thông Thiên ở biết được có mối đích Hồng Hoang thế giới sau tự cũng không muốn cùng Nguyên Thủy có cái gì tranh đoan liễu, tương lai thế giới chỉ biết càng ngày càng đặc sắc, hắn và Nguyên Thủy ở giữa tiểu đả tiểu nháo đã không có ý gì liễu, chinh phục một mảnh Hồng Hoang đại lực tuyệt đối so với này nếu ý tứ hơn, hơn nữa lấy được cũng sẽ không là một chút như vậy, nhưng là tám Hồng Hoang đại lực cũng là không thể buông tha cho, dù sao nơi này mới là bọn họ căn bản.

"Cùng lắm thì, bốn đại gia không thu nhiều như vậy đồ đệ, chỉ lấy những thứ kia nhìn thuận mắt, có tiền đồ,

như vậy Nguyên Thủy lão nhi sẽ không nói đi?" Lý Phong nghĩ đến. Kiếp trước Thông Thiên cùng Nguyên Thủy tranh đoan chính là đồ đệ vấn đề, hiện tại hắn cửa cũng còn không có thu đồ đệ đệ, sau này chú ý một điểm hắn là tự sẽ không tái diễn kiếp trước mâu thuẫn liễu.

"Hai vị đệ muội nhưng nguyện đi bọn ta đàn tràng, Côn Lôn một tự, hảo hảo họp gặp, luận đạo một phen, cũng tốt toàn bộ ta cùng cấp bảo chi nghị." Nguyên Thủy nói, trực tiếp ngay cả gọi cũng đổi thành liễu đệ đệ muội muội liễu, Thông Thiên Hậu Thổ liếc mắt nhìn nhau, đồng thời nói: "Như thế tự quấy rầy nhị vị huynh trưởng thanh tu liễu." Bọn họ cũng lập tức thuận thế làm, lấy huynh trưởng tương xứng, gần hơn quan hệ, quả nhiên, Lão Tử Nguyên Thủy nghe bọn hắn không chỉ có nguyện ý tới, hơn nữa còn lấy huynh trưởng xưng chi, vốn là mừng rỡ, Lão Tử nhìn chưa ra cái gì, Nguyên Thủy đã cười ha ha liễu, "Tốt, tốt, như thế, hiền đệ hiền muội chúng ta cái này lên đường đi!" Thông Thiên Hậu Thổ gật đầu xác nhận.

Cho nên, bốn người cùng nhau giá lên tường vân, hướng Côn Lôn Sơn đi. . .

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17:Đột Phá Chuẩn Thánh, Linh Bảo Xuất Thế

Lại nói Thông Thiên Hậu Thổ ứng với Lão Tử Nguyên Thủy ước hẹn, cùng nhau đi trước Côn Lôn Sơn, không lâu lắm đã đến, chỉ thấy phía trước một cự ngọn núi xuyên thẳng phía chân trời, không biết có vài ngàn dặm cao, bốn phía tiên linh khí vẫn tha cho, lại có ngàn tòa Vân Phong thật giống như thương kích tạo, vách đá vạn nhận lại như không tước xòe đuôi. Các loại kỳ hoa thực thảo, bốn mùa không tạ ơn, trong núi sâu lại càng tiên thú bồi hồi, thật là nhất phái tiên gia cảnh tượng, đây cũng là Côn Lôn Sơn.

Đời sau cũng có thơ tán dương:

Ngọn núi ngoài Đa Phong ngọn núi không còn, Lĩnh Ngoại có linh linh khó tìm.

Địa đại thế cao vô hiểm trở, nơi xuyên nguyên một đường đều.

Con mắt vô cùng ranh giới có tuyết cả ngày tể, ngắm trung trâu ngựa khắp bốn khoảnh.

Mạc mạc hoang dã dấu vết con người ít, đang lúc có nước thảo chính là khách.

Viên viên cát đá là vật gì, phân rõ tạm gác lại khảo sát bây.

Ta xe ngày được ba trăm dặm, bảy ngày rong ruổi chưa từng ngừng.

Lập tức Lão Tử Nguyên Thủy tự mang Thông Thiên Hậu Thổ hướng tu luyện của bọn hắn đất đi. Côn Lôn Sơn cũng là trong hồng hoang đều biết động tiên, so với hắn hiện tại Bồng Lai đảo tốt hơn thượng không ít, bất quá theo lâu dài đến xem, Bồng Lai đảo cũng không so sánh với Côn Lôn Sơn sai. Một đường đi tới, đan hạc hiện lên tường, mây khói Miếu Miếu, và đập vào mặt như muốn hoá lỏng loại linh khí, càng làm cho người say mê không dứt.

Bốn người tiến vào Lão Tử cùng Nguyên Thủy tu hành trong đạo quan, liền ngồi ở trên bồ đoàn, hàn huyền nổi lên mọi người những năm này kinh nghiệm. Sau khi, Lão Tử hướng Hậu Thổ hỏi: "Hiền muội vừa có Bàn Cổ nguyên thần, thì như thế nào được rồi Bàn Cổ máu huyết đây?"

Này vừa hỏi, để cho một bên Thông Thiên tâm lập tức nói lên, trong lòng khản trương, trên mặt cũng không lộ bất kỳ vẻ mặt, cho Hậu Thổ đưa cho một cái ánh mắt, Hậu Thổ hội ý, "Tiểu muội cũng là cũng không biết rốt cuộc vì sao, từ xuất thế tới nay, tiểu muội chính là như thế, Đại huynh có gì kiến thức?" Hậu Thổ cẩn thận trả lời.

Lão Tử suy nghĩ một chút, nói: "Ta nhưng cũng là bất minh sở dĩ, phải biết rằng này Hồng Hoang trên, Bàn Cổ máu huyết biến thành người hết sức vu tộc, vu tộc hấp thu trong thiên địa trọc khí tu luyện, do đó trời sanh không cách nào tu luyện nguyên thần, không rõ thiên thời, hiện muội loại này tình huống còn là lần đầu tiên nhìn thấy, bất quá hiện muội nếu thân có Bàn Cổ máu huyết, cũng là cùng kia vu tộc kết làm nhân quả, tương lai còn phải chấm dứt." Hậu Thổ vừa nghe như thế, lập tức nói, "Xin Đại huynh chỉ điểm." Lão Tử khẽ nghĩ một lát mà, nói: "Hiện muội cũng không cần như thế lo lắng, chỉ cần sau này ở thích hợp lúc giúp vu tộc một thanh, lần này nhân quả hẳn là sẽ chấm dứt liễu. Như vậy đi, sau này vu tộc chuyện, vô luận như thế nào, bọn ta chắc chắn ủng hộ hiện muội." Nghe được Lão Tử nói như vậy, Thông Thiên trong lòng có chút cảm động, mặc dù Lão Tử có thể là vì mượn hai người bọn họ mới làm ra như vậy quyết định, nhưng là đây đối với là người của hai thế giới, hiện tại cũng chỉ có Hậu Thổ một người thân Thông Thiên mà nói, nghe thế lời nói hay là cảm động không dứt.

Đối với Hậu Thổ cùng vu tộc ở giữa nhân quả chuyện, Thông Thiên thật đúng là không nghĩ tới, Lão Tử nhắc tới, hẳn mới hiểu được. Nghĩ lại, hiện tại Tổ Vu mất đi Hậu Thổ, biến thành mười một người, không phải không cách nào bố trí thành Thập Nhị Đô Thiên Thân Sát đại trận sao? Nói như vậy, vu yêu ở giữa chênh lệch cũng không phải là lớn như vậy liễu, chỉ cần yêu tộc có Chu Thiên Tinh Đầu đại trận, hẳn là có thể cùng vu tộc chống lại liễu. Thông Thiên nghĩ tới đây, mừng rỡ trong lòng, như vậy, mình nếu như trong nhiều mưu kế một phen, cướp đi Hỗn Độn Chung nhân quả sẽ chấm dứt liễu. Về phần Hậu Thổ cùng vu tộc ở giữa nhân quả, Thông Thiên thật đúng là không có để ở trong lòng, cùng lắm thì sau này Hậu Thổ xảy luận hồi thời điểm cho vu tộc an bài an bài, này đoạn nhân quả cũng là chấm dứt liễu.

Hậu Thổ vội vàng bái tạ "Tiểu muội ở chỗ này trước tạ ơn Đại huynh liễu." Lão Tử gật đầu.

Bốn người vừa nói một ít chuyện sau, liền vội vàng địa bế quan tìm hiểu Hồng Quân đã nói đại đạo, Thông Thiên Hậu Thổ cũng không trở về Bồng Lai đảo, trực tiếp đang ở Côn Lôn Sơn bế quan.

Trong lúc bế quan, Thông Thiên lợi dụng Hồng Quân đại đạo lại lần nữa nghiên cứu của mình 《Hỗn Độn Quyết》, khiến cho trong đích một chút chi tiết càng thêm hoàn thiện, quan trọng nhất là đối với Chuẩn thánh cảnh giới biết cùng Hồng Quân lão tổ đã nói trăm thi phương pháp, điều này làm cho hắn rốt cục có lên cấp Chuẩn thánh phương pháp liễu, bế quan sau Thông Thiên tự khản cập bắt đầu đánh sâu vào Chuẩn thánh cảnh giới.

Chỉ thấy trong mật thất, Thông Thiên lúc này ngồi ngay ngắn ở trên bồ đoàn, năm tâm hướng thiên, trên óc hiện ra khánh vân, trên cửa hắn có ba đóa màu đen hoa sen, còn có Hỗn Độn Chung, Thần Long tháp đều ở trên cửa hắn, và trong đó một đóa hoa sen trên cũng là có một mơ hồ bóng người, chính là Thông Thiên sắp chém ra ác thi, Thông Thiên ở trên cao một lượng kiếp trong, coi như là giết chóc vô số, cho nên chém tới ác thi đối với hắn mà nói cũng là dễ dàng một chút, và hắn trăm thi sở dụng cũng không phải là tiên thiên linh bảo, rõ ràng là một cụ Hỗn Độn thần ma thi thể, Hồng Quân lão tổ nói trăm thi tất phải muốn tiên thiên vật, không vào tiên thiên không thể trăm thi, cũng không nói nhất định chính là muốn tiên thiên linh bảo mới được, nói cách khác, chỉ cần phân đếm tiên thiên, có thể dùng để trăm thi, Hỗn Độn thần ma là Hỗn Độn lúc tự tồn tại, thi thể của bọn hắn dĩ nhiên cũng là thuộc về tiên thiên hàng ngũ, dùng để trăm thi dĩ nhiên không có vấn đề gì liễu.

Chỉ thấy hoa sen đen trên bóng người càng ngày càng rõ ràng, bỗng nhiên một trận hào làm vinh dự làm, từ đó đi ra một thanh niên nam tử bộ dáng, chính là Thông Thiên ác thi, chỉ thấy ác thi sắc mặt lạnh như băng, nhảy xuống khánh vân đánh chấp tay nói: "Ra mắt đạo hữu." Thông Thiên hắc hắc nói: "Ta và ngươi đều là nhất thể cần gì như thế?" Ác thi đạo: "Thiện, ta đi vậy." Sau đó tự phi hướng Chi trung Thông Thiên khánh vân sau đó biến mất không thấy gì nữa. "Hắc hắc, ta ác thi còn man có tính cách không." Thông Thiên trăm thi sau chỉ cảm thấy thiên đạo ở trong lòng rõ ràng vận chuyển, huyền diệu vô cùng, đối thiên đạo hiểu hơn nhà khắc sâu liễu.

Cẩn thận kết hợp kiếp trước biết cùng hiện tại hiểu, Thông Thiên cho ra kết luận, thiên đạo dưới, lượng kiếp tại sao phải xuất hiện, nguyên nhân chân chính là thiên địa sơ khai tới nay, tất cả thiên địa linh khí đều là tùy Hỗn Độn khí chuyển hóa, số lượng có hạn, và chúng sanh tu hành trui luyện Kim Đan, vừa không thể rời bỏ linh khí. Tu luyện càng nhiều người, đưa đến trên đại lục nhưng cung tu luyện linh khí cũng là càng ít, không có linh khí để chịu, sinh linh tu hành tốc độ sẽ gặp chậm lại.

Thông Thiên hiện tại mới hiểu được tại sao thiên đạo có trăm phương ngàn kế để cho tam tộc không rơi xuống đi, tiên thiên tam tộc cũng là Bàn Cổ thân thể biến thành, tu luyện tư chất cao tuyệt, như vậy tùy ý tam tộc phát triển đi xuống, Hồng Hoang linh khí sẽ bị tam tộc lao tới không còn, thiên đạo làm sao có thể để cho chuyện như vậy phát sinh, cho nên, tam tộc phải xuống dốc, lúc này mới có thể thôi động Hồng Hoang phát triển.

Nghĩ tới đây, Thông Thiên cũng là cảm thán không thôi, cho tới nay, ở trong ấn tượng của hắn, thiên đạo chính là một âm hiểm tàn nhẫn tiêu nhân, nhưng là tại chính thức xâm nhập chấm dứt thiên đạo sau, Thông Thiên cũng có thể hiểu thiên đạo khó xử liệu. Hơn nữa, theo hắn suy nghĩ, thiên đạo là không có sinh mệnh, nếu như đem Hồng Hoang thế giới coi như là một trình tự lời của, thiên đạo chính là chỗ này trình tự trong đích chủ quản chi tiết, và nếu như vọng từ cái biến chi tiết lời của, cả trình tự sẽ hỏng mất, cho nên mới có thiên đạo đại thể không thể đối thuyết pháp.

Lúc này Thông Thiên đã trăm thi, đang bế quan đi xuống đã không có ý nghĩa, lần này bế quan cũng không biết qua thời gian bao lâu, hơn nữa cũng muốn biết Hậu Thổ hiện tại thế nào. Cho nên tựu phá quan ra, chỉ thấy Thông Thiên đứng dậy, đi ra ngoài, vừa ra mật thất, đã nhìn thấy nơi xa, Nguyên Thủy cùng Hậu Thổ ở nơi đâu không biết đang nói cái gì, hơi cảm ứng hạ xuống, cũng biết Nguyên Thủy cùng Hậu Thổ lúc này tu vi đã càng tiến một bước, cũng đến Đại La Kim Tiên đình chi kỳ, đem tu vi của mình cũng che dấu, nhìn qua là Đại La Kim Tiên đình bộ dạng, sau đó đi tới.

"Ha ha ha ha, nhị ca, tiểu muội đang nói cái gì đây?" Thông Thiên cười lớn đi qua, chỉ thấy Hậu Thổ khẽ xoay người cười nói: "Cũng không còn cái gì, chẳng qua là nhị ca tại vì ta nói một chút Hồng Hoang lúc kiến thức." Sau đó Hậu Thổ lại hỏi: "Ca ca, ngươi bế quan như vậy thời gian, có hay không có điều đột phá a?" Thông Thiên đầu tiên là liếc Nguyên Thủy một cái, gấp không có quá để ý, vừa cho Hậu Thổ khiến một cái ánh mắt, sau đó cười khò nói: "Ai, Hồng Quân Lão sư đã nói đại đạo thâm ảo vô cùng, ta hiện tại chỉ có thể coi là là linh ngộ đến da lông mà thôi, còn kém xa đây." Nguyên Thủy cười nói: "Đại đạo khôn cùng, không phải là một sớm một chiều là có thể hiểu thông, Tam đệ không cần như đưa đám." "Nếu là ngươi biết ta giờ phút này tu vi, đoán chừng như đưa đám đúng là ngươi." Thông Thiên trong lòng nghĩ tới, ngoài miệng cũng là liên tục xác nhận, một bộ thụ giáo bộ dạng.

Ba người cùng nhau vừa ngồi xuống, bắt đầu luận đạo không đề cập tới.

Lại qua ngàn năm, Lão Tử cũng rốt cục phá quan ra, chỉ thấy lúc này Lão Tử trên người tán mát ra cái kia cỗ lạnh nhạt hơi thở càng thêm nồng hậu, đột nhiên vừa nhìn, trước mắt thật là tốt giống như tựu một người bình thường lão giả. Thông Thiên lại biết Lão Tử lúc này đã tấn chức Chuẩn thánh chi kỳ, chẳng qua là hắn có chút nghi ngờ, theo hắn biết, Lão Tử cùng Nguyên Thủy hiện tại cũng không có gì linh bảo, cho dù có một chút tiên thiên vật, hắn là cũng không đủ lấy để cho bọn họ dùng để trăm thi a! Đột nhiên,

Thông Thiên nghĩ đến, "Đây là Lão Tử độc môn bí thuật, một mạch hóa Tam Thanh." Nghĩ tới đây, Thông Thiên đối với này cửa bí thuật thêm thưởng không dứt, trước kia chỉ biết là này một mạch hóa Tam Thanh tương đương với có ba phân thân, không nghĩ tới lại còn có thể làm trăm thi chi dùng, không hổ là Lão Tử ẩn giấu tuyệt chiêu a.

Bốn người gặp nhau, lại là một phen làm lễ ra mắt, đột nhiên, bốn người trong lòng cũng là vừa động, cũng là cảm ứng được cùng bọn họ hữu duyên linh bảo sắp xuất thế, chỉ thấy Lão Tử nói: "Như thế, bọn ta cùng đi." Ba người bọn họ dĩ nhiên không có ý kiến gì, cho nên bốn người đứng dậy đi ra ngoài.

....

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 18:Hậu Thổ Cơ Duyên, Tử Tiêu Mở Lại

Lại nói Thông Thiên bốn người trở ra Côn Lôn Sơn sau, theo cảm ứng, đi thẳng tới Bát Chu Sơn. Trong lúc bắt chợt, bốn người vốn là lòng có nhận thấy, ngẩng đầu vừa nhìn, chỉ thấy lưng chừng núi hết sức, một đạo thất thái hà quang chiếu rọi hư không. Bốn người vội vàng bay đi. Đến phụ cận, chỉ thấy sớm có Nữ Oa, Hồng Vân đã đợi ở nơi đâu.

Ở trước người bọn họ, chỉ thấy kia sắp xuất thể linh vật cũng là một cây thất thái quang mang lóng lánh Hồ Lô Đằng, trên cửa hán kết bảy hồ lô, phân thất sắc. Đều là bảo sáng lóng lánh, mắt thấy sẽ phải thành thực, là được tiên thiên linh bảo, bảy hồ lô cũng là các đều không phạm. Thấy Nữ Oa, Hồng Vân hai người chờ ở nơi nào, liền cùng nhau tiến lên thấy lễ. Nữ Oa nói: "Sur huynh, sur tỷ bốn người hồi lâu không thấy, luôn luôn mạnh khỏe? Đây là tại sao?" Lão Tử nói: "Ta on đạo hữu quan tâm, lần này cũng là chúng ta có cảm Thiên Cơ, Bất Chu Sơn có vật cho chúng ta hữu duyên, là có tới nơi này, nguyên lai là bảy hồ lô, không muốn sur muội cùng Hồng Vân đạo hữu cũng là mới đến liễu."

Nữ Oa nương nương nhủ mày nói: "Nhu thể thậm thiện, chẳng qua là bảy hồ lô, hôm nay cũng chỉ có chúng ta sáu người cũng là không tốt phân phối."

Lão Tử vừa muốn nói gì, nhưng là vừa ngừng, ngược lại thần nhiên nói: "Người cũng là tới." Lão Tử mới vừa nói xong, chỉ thấy không trung hiện ra một chiếc tùy chín con ngũ thảo Kim Long lôi kéo Kim Hoàng Sắc xe vua, từ trên trời giáng xuống. Xe cộ thật là hoa lệ, chín con Kim Long chạy chồm gầm thét, cũng là được không lớn lối. Chính là Đông Hoàng Thái Nhất, ngồi Cửu Long liễn từ trên trời giáng xuống. Thái Nhất đi tới, cũng là cũng không cùng người khác chào hỏi, về mặt ngạo khí, về mặt lớn lối.

Mọi người thấy vậy cũng là mặt nhăn cau mày không nói gì, Thông Thiên lại càng trong lòng mắng to: "ĐM người điều nhân, hiện tại không có Hỗn Độn Chung còn kiêu ngạo như vậy, nếu như cho người Hỗn Độn Chung người còn không lật trời. Ban đầu đoạt hạ Hỗn Độn Chung quả nhiên là đúng đích. Như thế chỉ bảo ở trong tay người cũng là Bảo Châu bị long đông, hay là đặt ở bản đạo trong tay, mới sẽ không bởi nhẹ cái này khai thiên chí bảo."

Thái Nhất tự phụ tự thân vì Tam Túc Kim Ô thân, vì yêu tộc hoàng giả, cũng không cùng mọi người làm lễ ra mắt. Mọi người néo lông mày đầu cũng không nói thêm gì nữa, trong đó, chỉ thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn hai tay nắm chắc, sắc mặt âm trầm, ngốc nghếch cũng có thể nhìn ra Nguyên Thủy hiện tại nghĩ phát tác, rồi lại cố nén, Lão Tử là thì nhìn cũng chưa từng nhìn Thái Nhất một cái, Thông Thiên nhìn sang Thái Nhất, rồi cùng Hậu Thổ ngó chừng sắp sửa thành thực hồ lô, đối với Thái Nhất đến, quyền làm không biết, Nữ Oa mặc dù cũng là yêu tộc, nhưng là lại có là Hồng Quân đệ tử thân phận, cũng không nên đi tới cùng Thái Nhất làm lễ ra mắt, đang nói nhìn thấy Thái Nhất kiêu ngạo như vậy, cũng không nguyện ý cùng hắn nói gì. Về phần nói không quyền không thể vô tu vi Hồng Vân, mọi người toàn bộ cũng bỏ qua (PASS) rồi. Cho nên mọi người đều là trầm mặc xuống, chậm đợi hồ lô thành thực.

Đột nhiên mùi thơm lạ lung chọt lên, hồ lô linh căn thượng lần sinh năm màu hào quang, bảy hồ lô cũng là linh quang bên trong súc tích, lúc sáng lúc tối. Mọi người đều mặt hiện sắc mặt vui mừng, này hiếm thấy linh vật cũng là trưởng thành liễu. Lão Tử Nguyên Thủy nhìn này trước Thiên Bảo hồ lô, trong lòng tràn đầy chua xót, nghĩ mình hai người chính là Bàn Cổ nguyên thân biến thành, từ nhỏ tự thân có khai thiên đại công đức, đạo hạnh cao thâm, nhưng ở linh bảo phương diện cũng là không có gì cơ duyên, đến hiện tại cũng không có một có thể lấy ra tay linh bảo, Lão Tử trầm thì hay là dựa vào mình một mạch hóa Tam Thanh bí thuật mới thành công. Điều này làm cho vẫn vô vi Lão Tử, trong lòng đều có chút không thẳng bằng liễu, chớ đừng nói chi là Nguyên Thủy Thiên Tôn liễu. Thông Thiên cũng là có xét thấy lần này, cho nên mình và Hậu Thổ linh bảo ở trước mặt bọn họ vẫn không có hiện lộ, bằng không, này hai cùng quý thật đúng là không nhất định sẽ tới hay không giết người đoạt bảo xiếc.

Bảy người tiến lên theo thứ tự thu, thứ nhất là màu tím, bị Lão Tử lấy đi, chính là tây du lúc Thái Thượng Lão Quân Từ Kim Hồ Lô; người thứ hai là màu trắng, giống như ngọc tinh giống nhau, bị Nguyên Thủy Thiên Tôn lấy đi; thứ ba là màu đen, bị Thông Thiên lấy đi, Thông Thiên còn lại là nghĩ tới sau này dùng này hồ lô tới giả bộ Bồng Lai đảo thượng Tam Quang Thần Thủy; người thứ tư là màu xanh, bị Hậu Thổ lấy đi; ba người bọn họ lấy đi ba hồ lô đời sau cũng là không có ghi lại. Thứ năm là màu xám tro, bị Nữ Oa nương nương lấy đi, bị Nữ Oa nương nương luyện thành liễu Luyện Yêu Hồ; thứ sáu là màu đỏ, bị Hồng Vân lấy đi, bị Hồng Vân Lão Tổ luyện thành liễu Tán Phách Hồ Lô; cuối cùng một người là màu vàng, bị Thái Nhất lấy đi, chính là bảy trong hồ lô nổi danh nhất Trảm Tiên Hồ Lô liễu, bị Thái Nhất đưa cho liễu cháu của hắn Lục Áp đạo nhân. Cuối cùng Nữ Oa nương nương cũng là đem Hồ Lô Đằng cũng thu vào, Thông Thiên ở một bên nhìn, có lòng đi tới ngăn cản, nhưng không có tốt lấy cớ, chỉ có thể thôi.

"Ai, xem ra công đức không phải là dễ dàng như vậy mưu kế, ta còn là được hao chút tâm tư a!" Thông Thiên trong lòng thở dài một hơi, sau đó mọi người riêng của mình rời đi.

"Ba vị huynh trưởng, chúng ta ở trở về một chuyến sao, tiểu muội đã một chút đông tây." Đi tới trên nửa đường, chỉ nghe Hậu Thổ đột nhiên nói, ba người cũng là không giải thích được nhìn Hậu Thổ, mới vừa rồi nếu có đông tây rơi xuống lời của, lấy tu vi của bọn họ, làm sao có thể không biết. Thông Thiên vốn là muốn hỏi chuyện gì xảy ra, nhưng là lại bị Lão Tử giành trước liễu.

"Như thế, bọn ta ở trở về một chuyến cũng là có thể." Lão Tử thần nhiên nói. Nguyên Thủy Thông Thiên cũng không ý kiến, Nguyên Thủy này đây Lão Tử cầm đầu, Lão Tử lên tiếng, dĩ nhiên không thành vấn đề liễu; và Thông Thiên, nếu là Hậu Thổ yêu cầu, hẳn có thể có ý kiến gì, mặc dù muốn hỏi Hậu Thổ rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, nhưng hiện tại hiển nhiên không phải lúc. Sau đó bốn người vừa nhắc lên tường vân, ngược về Bát Chu Sơn. Sau khi đến, chỉ thấy Hậu Thổ theo mới vừa Hồ Lô Đẳng sinh trưởng địa phương lấy ra một khối lớn thổ nhưỡng, Lão Tử ba người cũng từ nơi này đồng thổ nhưỡng trung cảm giác được nồng nặc đích thổ nguyên tố hơi thở, không khỏi trước mặt lộ vẻ kinh ngạc.

"Ha ha, mới vừa rồi ở Nữ Oa lấy Hồ Lô Đẳng lúc tự cảm ứng được này đồng tây tồn tại, cho là Nữ Oa có cùng nhau lấy đi, nhưng là mới vừa rồi mỉm cười nói cảm ứng, phát hiện này đồng tây còn đang nơi đây, xem ra Nữ Oa là không có phát hiện, đem rơi xuống." Chỉ thấy Hậu Thổ mỉm cười hướng ba người giải thích, Lão Tử ba người cũng là cảm thấy Hậu Thổ cơ duyên thâm hậu, Thông Thiên trong lòng lại càng kinh ngạc, "Trời ạ, này không phải là Cửu Thiên Tứ Nhưỡng sao? Chẳng lẽ lão Thiên mở mắt, tới phong thủy luân chuyển? Mới vừa rồi Hồ Lô Đẳng không tới tay, hiện tại Cửu Thiên Tứ Nhưỡng tới bồi bổ lại?" Phải biết rằng này hai kiện bảo vật cũng là tạo người ắt không thể thiếu đồng tây, có một, có thể nói xong đến một phần tạo người công đức, nghĩ tới đây, Thông Thiên lại càng cao hứng, "Không hồ là bảo bối của ta muội muội a, lần này có thể bị đem Nữ Oa công đức cho đoạt một phần mười, mới vừa rồi còn buồn công đức đây, hiện tại thì có, thật là buồn ngủ liễu đã có người đưa gối a. Hắc hắc hắc hắc." Thông Thiên trong lòng một trận buồn cười.

Hậu Thổ thu Cửu Thiên Tứ Nhưỡng sau, bốn người vô sự, chuyển hướng Côn Lôn Sơn đi.

Lại nói Đông Vương Công cùng Tây Vương Mẫu hai vị, ở Tử Tiêu Cung được rồi Đạo Tổ pháp chỉ, lại có Đạo Tổ ban tặng ở dưới tiên thiên linh bảo, nhất thời vô cùng, vội vàng hạ đến Hồng Hoang đại địa, được kia quản lý quản tiên chuyển đi.

Lúc này, Đông Vương Công ở Tử Phủ châu trung, mở Thương Khu Tiên Phủ, thiết lập tiên quan, suy tính quản tiên công được, ghi danh tiên phạm trên không, thiên hạ, tám mặt, thập phương, nam tử tới tiên đắc đạo người tất vì sở quản, được xưng thiên hạ nam tiên đứng đầu.

Và Tây Vương Mẫu cũng là cho Côn Lôn chi khâu, vừa tên Côn Lôn tiên đảo, huyền phổ lăng phong chi uyển, thiết Kim thành ngàn trượng, ngọc lâu mười hai. Thiên Thượng thiên, tám mặt thập phương, cô gái chi tới tiên đắc đạo người, mặn sở lệ thuộc, là vì nữ tiên đứng đầu.

Bắt đầu lúc, trong hồng hoang, có nhiều gian ngoan mất linh người, kêu gọi nhau tập hợp Hồng Hoang, làm xằng làm bậy, không phục quản thúc. Chẳng qua là những thứ này tiên nhân, cũng là chút ít bất nhập lưu tiểu tiên, không biết Thiên Cơ mệnh số, không biết Hồng Quân lão tổ uy nghiêm, vừa há có thể vén được rất tốt sóng lớn? Đông Vương Công cùng Tây Vương Mẫu có Đạo Tổ ban cho linh bảo nơi tay, rất nhanh liền bày lời đình thủ đoạn, đem nhất nhất trấn áp, giết gà dọa khỉ, trong lúc nhất thời Hồng Hoang cũng là có chút gió tanh mưa máu bộ dạng. Từ đó Hồng Hoang chấn động, hai tiên uy danh lan xa, chưa có người không phục, hai tiên cũng bởi vì là mượn Hồng Quân lão tổ danh hiệu làm việc, cho nên Hồng Hoang trên dưới bắt đầu biết rõ Hồng Quân lão tổ uy nghiêm, tôn kia vì Đạo Tổ.

Dĩ nhiên, hai tiên làm việc thuận lợi cũng là bởi vì lúc này Hồng Hoang đại thần thông người đều ở dốc lòng tu luyện Hồng Quân giảng đạo đã nói phương pháp, Đạo Tổ truyền lại, đều là cao thâm huyền diệu phương pháp, nơi nào là nhất thời nửa khác, liền có thể tìm hiểu? Nếu là này ngàn năm đã nói không có tìm hiểu hiểu, Đạo Tổ lần nữa bắt đầu bài giảng sau, làm sao có thể có điều thu hoạch? Đạo lý này, chúng tiên cũng là hiểu, vì vậy cũng cần cù và thật thà cố gắng, cũng không có tâm tư quản kia Hồng Hoang tục sự? Còn nữa, Hồng Hoang phạm tu luyện thành công hạng người là nhiều, nhưng là thành lập thế lực nhưng không có mấy người, chỉ có Đế Tuấn Thái Nhất cầm đầu yêu tộc thế lực, còn có Bắc Minh Hải Vực yêu sư Côn Bằng liễu. Về phần mười một Tổ Vu dẫn dắt vu tộc cũng là cho đồng đạo Tu Luyện Giả bắt đồng, cho nên cũng không còn người đi để ý tới bọn họ.

Và Đông Vương Công Tây Vương Mẫu hai người cũng không cố ý trêu chọc bọn hắn, dưới tình huống như thế, cũng là không có chút nào trở ngại, rất nhanh liền dựng lên quyền uy, khiến cho Hồng Hoang hơi bị một thanh, dần dần có trật tự.

Trong hồng hoang phạm là tới tiên người, đều biết muốn trước lấy Mộc Công, nửa yết Kim Mẫu, phương tới tiên 錄, cho quản lý. Vì vậy ngàn năm trong lúc, Hồng Hoang vô quá nhiều chuyện, cũng là khó được thanh tịnh! Như thế, thời gian trôi qua thật nhanh, trong nháy mắt, Tử Tiêu Cung mở lại, Hồng Quân Đạo Tổ lần thứ hai bắt đầu bài giảng đại đạo.

Một ngày kia, Hồng Quân thanh âm lần nữa vang dội Hồng Hoang, kia thánh nhân uy nghiêm nói: "Canh giờ đã đến, Tử Tiêu Cung sắp bắt đầu bài giảng, người có duyên nhưng đến từ!"

Lần này Hồng Hoang chúng sanh lại không cái gì kinh ngạc, mọi người đều biết đây là thánh nhân đang nói chuyện. Cùng lúc đó, mọi người Từ Tiêu Cung nghe đạo khách bận rộn hướng Tam Thập Tam Thiên bay đi.

"Lão sư hai lần giảng đạo, bọn ta lại không thể chậm trễ, hay là thật sớm đi đâu Hồn Độn biên giới sao!" Lão Tử nói, hiện tại Lão Tử, đã trên danh nghĩa là bốn người huynh trưởng, thứ nhất nói chuyện tự nhiên là hắn. Còn lại ba người tất cả cũng gật đầu nói: "Bọn ta cùng đi!"

Ở trên đường Thông Thiên nhưng trong lòng thì đã bắt đầu suy tư Từ Tiêu Cung hai lần giảng đạo chuyện về sau liễu, Hồng Hoang đại biến hay là tại lần này giảng đạo sau mới phát sinh, bởi vì theo hắn biết, lần này giảng đạo sau, Đông Vương Công thật giống như đã bị đánh giết liễu, và Tây Vương Mẫu cũng thối lui ra khỏi Hồng Hoang thế lực giác trực. Để Tuấn Thái Nhất yêu tộc trở thành cuối cùng người thắng, vu yêu chống đờ cũng rất cực trở thành Hồng Hoang đại thế. Nghĩ tới những thứ này, Thông Thiên không khỏi có hạn đần độn vô vị, những thứ này đối với hắn mà nói không có bất kỳ ý nghĩa, cùng hắn quan hệ không lớn, lúc đầu, định cũng là không nhớ tới liễu.

Ngẩng đầu nhìn lên, đã đang ở Tam Thập Tam Thiên liễu, cho nên, thu thập xong tâm tình, hướng Từ Tiêu Cung đi. . . .

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Từ Tiêu Nhị Giảng, Thánh Vị Dẫn Họa

Lại nói Từ Tiêu Cung mở lại, thánh nhân giảng đạo, tất cả mọi người không dám chậm trễ, chỉ cần là có tư cách toàn bộ cũng hướng Tam Thập Tam Thiên đi, để nghe được đại đạo, làm cho mình tu vi càng tiến một bước. Làm Lão Tử bốn người tới Từ Tiêu Cung, đã có không ít người tới trước liễu, cùng mọi người bắt chuyện qua, bốn người tự riêng của mình ngồi ở chỗ ngồi của mình hoặc tu luyện hoặc nhắm mắt dưỡng thần. Chốc lát, mọi người lục tục chạy tới, Từ Tiêu Cung thoáng cái náo nhiệt không ít, Thông Thiên khẽ cảm ứng một phen, phát hiện hiện tại chúng tiên phần lớn cũng đều là Đại La Kim Tiên trung kỳ đỉnh trở lên tu vi, Đại La Kim Tiên hậu kỳ cũng có không ít, và Đại La Kim Tiên đỉnh đã là lông phượng và sừng lân, rất ít ỏi liễu, chỉ có những thứ kia thân có đại cơ duyên đại khí vận nhân tài đến cảnh giới này, về phần Chuẩn thánh, hiện tại cũng chỉ có Lão Tử cùng Thông Thiên hai người liễu.

Lúc này, Hồng Quân Đạo Tổ từ hư không trung lặng lẽ ra hiện tại tiêu trên đài cao, lần này Hồng Quân lộ ra vẻ càng thêm hư vô mờ mịt, làm cho người ta một cái nhìn lại cảm giác chỉ có phong cách cổ xưa, cơ hồ cùng đại điện cho làm một thể, không có một tia cảm giác bị áp bách, tuy nhiên nó vẫn làm cho người ta một loại không thể kháng cự áp lực.

"Bọn ngươi ngồi xong, nghe ta giảng đạo." Hồng Quân thấy mọi người tới, liền bắt đầu bài giảng.

"Đạo khả đạo, phi thường đạo. Danh khả danh, vô cùng tên. Vô danh thiên địa điểm bắt đầu; nổi danh vạn vật chi mẫu. Cách cũ vô, muốn lấy xem kỳ diệu; thường có, muốn lấy xem kia kiêu. Lần này hai người, đồng xuất và dị tên, cùng vị chi huyền. Huyền diệu khó giải thích, chúng hay chi môn."

"Đại đức chi cho, duy đạo là từ. Đạo chi vì vật, duy hoàng duy hốt. Hốt này hoàng này, trong đó có giống; hoàng này hốt này, trong đó có vật. Yếu này minh này, trong đó có tính; kia tính thậm thật, trong đó có tin."

"Đại đạo tỷ này, kia nhưng chừng. Vạn vật thị chi lấy sinh mà không từ, công thành mà không có. Quân áo nuôi vạn vật mà không làm chủ, nhưng tên

cho tiểu; vạn vật thuộc về yên mà không làm chủ, nhưng tên là lớn. Lấy kia cuối cùng không tự mình đại, cố có thể thành kia lớn."

"Thượng sĩ nghe thấy đạo, chuyên cần mà đi chi; Trung sĩ nghe thấy đạo, nếu tồn tại nếu mất; Hạ sĩ nghe thấy đạo, cười to chi. Không cười không đủ để vì nói. Cổ trần thuật có chi: minh đạo nếu muội; vào đạo nếu lui; đi đạo nếu loại; thượng đức nếu cốc; rõ ràng nếu nhục; quảng đức nếu không chân; xây đức nếu trộm; chất thật nếu du; hào phóng vô góc; đại tài trưởng thành trẻ; đại âm hi thanh; voi vô hình; đạo ân vô danh. Phụ duy đạo, thiện vay mà thành."

Hồng Quân đại đạo, quả thật huyền diệu vô cùng. Vô thượng đạo pháp theo Hồng Quân miệng ra phun ra, phảng phất thần âm xuyên não, một tia không lọt khắc vào liễu chúng tiên trong lòng. Lần này Hồng Quân đã nói đều là thành tựu Hồn Nguyên Đại La Kim Tiên chi đạo, không phải là có đại duyên pháp, có linh tính, có đại nghị lực, đại công đức người không được kia pháp môn. Lần này Hồng Quân giảng đạo mặc dù không bằng lần trước tí mĩ, nhưng là rộng khắp rất nhiều, đạo pháp ba nghìn, bàng môn vô số đều có liên quan đến, rất nhiều địa phương vẫn tối tăm khó hiểu. Hồng Quân giảng đạo trong lúc, mọi người đều có điều minh, dù sao có thể tới Tử Tiêu Cung nghe đạo tựu thật không đơn giản, hơn nữa học được liễu Hồn Nguyên pháp môn, mặc dù cũng không có nghĩa là có thể thành thánh, nhưng điều này cũng làm cho rất nhiều đạt tới bình cảnh không cách nào đột phá người, rốt cục phát hiện mới đích cố gắng phương hướng, rồi rít đột phá đến cảnh giới mới, biết vậy nên này Nhất Nguyên biết rồi đợi chờ không có uổng phí. Trong đó Nguyên Thủy Hậu Thổ cùng Tiếp Dẫn ba người đã mau đột phá đến Chuẩn thánh cảnh giới liễu, Nữ Oa cùng Chuẩn Đề mặc dù cũng là Đại La Kim Tiên đỉnh, đáng tiếc linh ngộ không nhiều lắm, muốn đột phá cũng là còn cần đại cơ duyên mới được, những người khác cũng là tiến bộ thật lớn. Thông Thiên còn lại là vừa nghe đạo, vừa hoàn thiện của mình 《Hồn Độn Quyết》, cả người tiến vào không minh trạng thái, thu hoạch rất nhiều.

Lần này Hồng Quân nói một ngàn tám trăm năm mới dừng nói, mọi người thấy Hồng Quân dừng lại không nói, nghi ngờ không giải thích được. Chỉ nghe đến Hồng Quân nói: "Khai thiên tích địa sau, ta phải Tạo Hóa thần khí, thành tựu này Hồng Quân đại đạo. Thiên đạo dưới, cũng là tu giảng đạo ba lần, giáo hóa chúng sanh, lần này sau, còn có một lần sắp viên mãn, lần sau bắt đầu bài giảng Hồn Nguyên Đạo quả, định ở vạn năm sau, bọn người lúc này có gì nghi vấn, vì sư nhưng giải đáp."

Đế Tuấn vừa nghe, tiến lên hỏi: "Lão sư, như thế nào Hồn Nguyên Đạo quả? Hồn Nguyên sau, là thánh nhân hay không?"

"Chuyện này hiện tại không đề cập tới, vạn năm sau nữa nghị."

Thông Thiên bốn người liếc mắt nhìn nhau, sau đó nhất tề nhìn về Lão Tử, là lão Đại người phải xuất đầu a! Lão Tử thấy vậy, chỉ có thể đứng dậy hỏi: "Lão sư, chúng đạo có thể có pháp môn?" Lão Tử vừa mới hỏi xong, phía dưới người một chút ngừng thở, nhất tề địa ngó chừng Hồng Quân. Đây cũng là mọi người tới nghe đạo mục đích cuối cùng a.

Chỉ thấy Hồng Quân khẽ trầm ngâm hạ xuống, nói: "Đại đạo ba nghìn, con con nhưng chứng nhận Hồn Nguyên, nhưng quy nạp đứng lên chứ quá cho ba con. Thượng tuyên vì dĩ lực chứng đạo, tức là lấy tự thân cao thâm pháp lực cùng tu vì mạnh mẽ đánh vỡ thiên đạo gông xiềng, dĩ lực chứng đạo. Trung tuyên vì trăm thi chứng đạo, chém tới thiện, ác, bản thân tam thi, thiện ác cùng bản thân bị chém tới, tự nhiên thành đạo. Hạ chọn là công đức chứng đạo, lấy đại công đức được thiên đạo nhận khả từ nhưng chứng đạo."

"Lão sư, kia như thế nào tam thi đây?"

"Tam thi người, độc vậy. Nhân thân có tam thi thần, tên ba độc. Thượng thi tên Bành cư, quân Nhân thượng tiêu thiện ác; trung thi tên Bành, quân nhân trung tiêu thiện ác; hạ thi tên Bành, quân Nhân hạ tiêu thiện ác."

"Thượng thi ở ngọc chảm quan, trung thi ở gấp sống quan, hạ thi ở vĩ lư quan, mỗi gấp canh thân giáp, nghệ tẩu thiện ác. Lại có chín cổ làm hại không cạn, tắc nghiền tam quan chín khiêu, khiến cho chân dương không thể bay lên."

"Và chín cổ đều có tên, nhất viết phục cổ, ở ngọc chảm khiêu; hai Điền Long' cổ, ở thiên trụ khiêu; tam viết trắng cổ, ở đào đạo khiêu; tứ viết thịt cổ, ở Thần Đạo khiêu; ngũ viết xích cổ, ở gấp sống khiêu; "

"Sáu viết cách cổ, ở huyền trụ cột khiếu; thất viết phổi cổ, ở mệnh môn khiếu; bát viết dạ dày cổ, ở Long Hồ khiếu; cửu viết khương cổ, ở vĩ lư khiếu. Tam thi ở tam quan, chín cổ ở chín khiếu, thay đổi thất thường, "

"Ăn lộ vẻ khó lường, hóa sắc đẹp, xuất tinh trong mơ dương tinh, hóa ảo cảnh, ngũ sinh phiền não, khiến cho tu sĩ sinh linh đại đạo khó thành vậy."

Nguyên Thủy nói tiếp: "Xin hỏi Lão sư như thế nào thánh nhân, có thể có đếm?"

Hồng Quân mặt không chút thay đổi nói: "Thánh nhân thuận theo thiên đạo xuất thế, vì Hồn Nguyên Đại La Kim Tiên, chứng được Hồn Nguyên, nguyên thần ký thác hư không, vì vạn kiếp không mài thân thể! Nếu không vì thánh nhân, lượng kiếp đã tới đều có ngã xuống tai ương, cho nên, không chứng nhận Hồn Nguyên, cuối cùng con kiến hôi! Hồng Quân dừng một chút nói tiếp: "Ta chỉ môn , nên có tám thánh vị!"

‘ không chứng nhận Hồn Nguyên, chính là con kiến hôi " những lời này không ngừng đánh sâu vào này mọi người tại đây trong lòng cũng là nghĩ đến "Nói đùa gì vậy, con kiến hôi, ai ngờ làm a?"

Đông Hoàng Thái Nhất vừa nghe, lập tức lớn tiếng hỏi: "Xin hỏi Lão sư, người phương nào nhưng hưởng này tám tôn thánh vị?"

"Bàn Cổ khai thiên, có công lớn đức, Lão Tử Nguyên Thủy Thông Thiên là Bàn Cổ nguyên thần biến thành, cơ duyên vừa đến, từ có thể hưởng kia công đức, được thành thánh vị; Hậu Thổ cũng có Bàn Cổ nguyên thần cái khay, hơn nữa tương lai có một tràng đại công đức muốn làm, cũng nhưng thành thánh; Nữ Oa tương lai cũng có đại công đức có thể làm, có thể thành thánh."

"Xin hỏi Lão sư, có thể hay không chỉ rõ đệ tử thành thánh chỉ mấu chốt?" Nữ Oa cũng có chút cấp, phía trước mấy người nhất định còn bị Hồng Quân điểm ra liễu thành thánh mấu chốt, Lão Tử Nguyên Thủy Thông Thiên ba người cũng là ở khai thiên công đức trên, và cũng giống như mình muốn làm đại công đức Hậu Thổ, cũng là thân có Bàn Cổ khai thiên công đức, nhưng đã biết đại công đức cũng là cần mình đi làm mới có. Cái này vấn đề tới, nàng Nữ Oa vẫn thật là đối với kia cái gọi là đại công đức nửa điểm đầu mối cũng không có. Hơn nữa đối với Hồng Quân theo lời "Tương lai" cũng không hài lòng lắm, ai biết cái này tương lai là bao nhiêu ngày sau?

"Cơ duyên không tới, nhiều lời vô ích." Hồng Quân lạnh như băng trả lời, quả nhiên là cái lão ngoan cố. Vốn là Thông Thiên còn muốn hỏi hỏi luân hồi là không phải có thể so sánh với tạo người trước ra, lần này nhưng cũng không dám liễu, sợ vạn nhất sờ liễu rủi ro, suy nghĩ một chút hay là tuân theo đại thể tới đi thôi.

Hồng Quân chút hoàn Nữ Oa sau, có chút dừng lại, người phía dưới tất cả đều là ngừng thở, hai mắt bao hàm nhiệt tình ngó chừng Hồng Quân, mà ngồi tại vị tử thượng Tiếp Dẫn vẻ mặt khổ giống như, đôi mắt - trông mong nhìn Hồng Quân, Chuẩn Đề lại càng mắt mạo lục quang.

"Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề mặc dù vô thậm tiên thiên công đức, ngày sau nhưng nhất định lập đại giáo, tu công đức, cũng có thể thành thánh" Hồng Quân cuối cùng mở miệng, nói ra lời của đề cho Chuẩn Đề Tiếp Dẫn mừng rỡ như điên, những người khác còn lại là như đưa đám không dứt.

"Lão sư bất công, Thái Nhất không phục!" Mọi người nhất tề cả kinh, cũng là kia Đông Hoàng Thái Nhất đứng hàng chúng ra, đối với này Hồng Quân khom người nói.

"Kia Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hạ người, chính là Tây Phương hoang vu căn cõi đất người, cả ngày tới ta Đông Phương quấy rầy, có thể nào hưởng lần này tôn vị, hơn nữa hai người bọn họ cũng không phải là ta Đông Phương người, như thế phân phối, có thể nào làm người ta tin phục." Đông Hoàng Thái

Nhất lời của quả thật có chút đạo lý, nhưng là vì vậy đắc tội Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, chỉ thấy Tiếp Dẫn hay là về mặt

khô cứng, và Chuẩn Đề cũng là mất mạo tinh quang, đem Đông Hoàng Thái Nhất ghi hận lên, âm thầm tính toán, chuyện này cũng đưa ra liễu đời sau vụ yêu đại chiến nguyên nhân gây ra.

"Tây Phương cũng là nhất định có đại giáo ra, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề được thánh vị chính là thiên định, không cần nhiều lời." Hồng Quân người bảo thủ tiếp tục chấp nhất quan điểm của mình.

Mọi người nghe, đều cũng thờ dài không dứt, bất quá lập tức, bọn họ tựu lại dùng còn hơn hồi nãy nữa muốn còn muốn nhiệt tình ánh mắt nhìn về Hồng Quân, thánh vị, bây giờ còn còn dư lại một liễu, lúc này, cái gì đa mặt a và vân vân cũng không trọng yếu, thánh vị mới là vương đạo. Cho nên tất cả mọi người là phát động ánh mắt đại pháp, toàn lực nhìn Hồng Quân.

"Lão sư, đáng thương bọn ta trăm triệu năm khổ tu, sẽ đem cuối cùng kia thánh vị cho ta đi." Đông Hoàng Thái Nhất thấy chuyện không thể làm, lập tức sản xuất tại chỗ thảm thiết khóc, bắt đầu biểu diễn. Mọi người thấy được thẳng lắc đầu, nhất tề khinh bỉ, bất quá nhưng cũng nhanh chóng địa quỳ xuống, đồng thanh kỳ cầu.

"Ai, cũng được, tựu dư người chờ!" Hồng Quân suy nghĩ, phát tay bát màu tím huyền khí bay ra, hướng chúng nhân nói: "Còn đây là Hồng Mông Tử Khí, nhưng bằng lần này chứng được đại đạo." Sau đó lại là vùng tay lên bảy đạo bay về phía Hồng Quân có một chút tên người, còn dư lại một đạo cũng đang mọi người đình đầu chạy tới chạy trốn, lúc này là ở trong Tử Tiêu Cung, mọi người không dám vận dụng pháp lực, tựu hai tay trên không trung nắm, bất loạn, chỉ thấy đạo kia mây tia tã tới phải đi, ở trong đám người vòng vo vòng, bay vào Hồng Vân thân thể biến mất không thấy.

"Hừ, Hồng Vân người cũng là muốn làm người tốt, đem nhường chỗ ngồi tặng cho Chuẩn Đề, trực tiếp đưa đến Đông Phương thánh vị bị Tây Phương đoạt đi hai tôn. Người bắt từ người nào chết a?" Thông Thiên trong lòng nghĩ đến, đối với Hồng Vân, Thông Thiên là một chút cũng không đồng tình, một đem mình cơ duyên chấp tay tặng cho người khác người không đáng giá được đồng tình. Người ta cũng liễu chết liễu sống đoạt, người nhưng đưa ra ngoài, đây cũng không phải là u mê, chuyện như vậy ngốc nghếch cũng không làm. Hết lần này tới lần khác Hồng Vân làm ra tới, hơn nữa làm là yên tâm thoải mái. Lại không nghĩ, hần này một đưa, cũng là đem Đông Phương hai tôn thánh vị đưa ra ngoài liễu, cũng đem tánh mạng của mình liễu đưa ra ngoài.

Mọi người thấy Hồng Vân được rồi kia thứ tám thánh vị, cũng là ngẩn người, có chút dám không tin, nhìn về phía Hồng Vân trong ánh mắt tràn đầy hâm mộ, ghen tỵ với vân vân tựu, chúng tiên đều cũng không có cam lòng, nhưng ở trong Tử Tiêu Cung cũng không dám can rở, chỉ có thể trầm mặc không nói. Hồng Vân cũng là mừng rỡ, không nghĩ tới cơ duyên trời giáng, ngay cả hướng Hồng Quân bái tạ đều quên.

Lúc này, Hồng Quân suy nghĩ một chút, lại nói: "Đại đạo năm mươi, thiên điển bốn mươi chín, đều có một đường cơ duyên. Cố mặc dù thiên đạo đều biết, đột nhiên nếu có đại nghị lực, đại trí tuệ người cũng có thể thành thánh, bọn người cũng tu cố gắng tranh thủ một ít tuyến cơ duyên!"

Hồng Quân lời vừa nói ra, dưới đài nhất thời không khí quái dị. Chúng tiên người nhìn sang ta, ta nhìn sang người, trong mắt đều là lộ ra hung quang. Hồng Quân lời này vừa nói ra, mọi người đều là sáng tỏ trong đó ý tứ, nói đến, chúng tiên tu luyện tới trình độ như vậy, cái kia không từ cho là mình có đại nghị lực cùng đại trí tuệ hạng người, mọi người cũng cho là mình là cơ hội, và hiện tại tăng đa chúc thiếu dưới, trừ cố gắng tu luyện, sớm ngày đạt tới Hỗn Nguyên cảnh giới, còn có chính là liễu mạng một đường liễu. Nếu đem trong điện những khác người cạnh tranh cũng mạt sát sạch sẽ, thánh vị không phải là của mình rồi? Trong đó Minh Hà chờ bản tính âm tàn, hung hãn người, lại càng mất lộ sát khí. Và Đế Tuấn, Đông Vương Công chờ tâm cơ thâm trầm hạng người, trong mắt cũng là kỳ quang hiện lên, trong lòng cũng là âm thầm mưu kế. Côn Bằng còn lại là trực tiếp nhìn về phía Hồng Vân, nói về hần Côn Bằng vốn là ở nơi này trong Tử Tiêu Cung cũng là có chỗ ngồi, nhưng là Hồng Vân mình giả bộ làm người tốt thoát vị cho Chuẩn Đề, do đó khiến cho hần bị mọi người chen ép, mất chỗ ngồi, hiện tại tất cả có tòa vị mọi người được rồi thánh vị, điều này làm cho Côn Bằng trong lòng cuồng nộ không dứt, nhìn Hồng Vân trong ánh mắt đều nhanh toát ra hỏa tới.

Hồng Quân Đạo Tổ lời này, không khác một cây diêm quẹt. Từ đó trong hồng hoang, sợ rằng không tiếp tục ngày yên tĩnh, chúng tiên để này một đường cơ duyên, chúng tiên người tranh ta đoạt, không thể tách rời ra. Đã không thể tránh khỏi liễu.

Hồng Quân đợi đến trong điện các vị hỏi xong, không tiếp tục nghi vấn, sau đó nói: "Lần này giảng đạo kết thúc, bọn ngươi vạn năm sau gặp lại." Dứt lời, người đã biến mất ở trong đại điện.

Chúng tiên tâm tư bách chuyển, ra khỏi Tử Tiêu Cung, thồn thức cảm thán một phen, rồi sau đó liền riêng của mình suy tư Hồng Quân cuối cùng theo như lời nói đặc ý vị. Lần này Tử Tiêu Cung hành trình cũng là thu hoạch quá nhiều, trong đó thu hoạch lớn nhất chớ quá cho, biết được thành thánh tin tức. Trừ nhất định thành thánh mấy vị, trong đó chúng tiên ai cũng nghĩ đến như thế nào tiêu giảm tiêu diệt còn lại người tánh mạng, cũng để cho mình thành thánh hi vọng lớn hơn một chút, và Hồng Vân chính là chỗ này những người này thiết yếu mục tiêu, Hồng Vân mặc dù được rồi Hồng Mông Tử Khí, nhưng Đạo Tổ nhưng không có nói hẳn nhất định sẽ thành thánh, cứ như vậy, chúng tiên cũng là chút ít làm sao đem Hồng Vân Hồng Mông Tử Khí đoạt lấy tới, mình dùng tốt tới thành thánh.

Chúng tiên hạ đến Hồng Hoang, làm theo điều mình cho là đúng. Trong đó, Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu như cũ ở Tử Phủ châu, Côn Lôn tiên đảo tiếp tục làm đám kia tiên chi; Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất thuộc về liễu Thái Dương tinh Thái Dương Cung; thường hi, hi cùng thuộc về liễu Thái Âm tinh Thái Âm cung; Nữ Oa Phục Hi huynh muội, trở lại Bất Chu Sơn; Minh Hà thuộc về liễu biển máu; Lôi Trạch thuộc về liễu Đông Nam đầm lầy; Côn Bằng vốn muốn thuộc về Bắc Minh dương, ở Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất muốn mời dưới, cũng đi liễu Thái Dương Cung làm khách; Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nhị vị trở về Tây Phương; còn lại còn có Hồng Vân các loại..., đều du lịch Hồng Hoang, không biết tung tích.

Thông Thiên cùng Hậu Thổ cũng là tạ tuyệt liễu Lão Tử Nguyên Thủy muốn mời, hai người cùng nhau hướng Đông Hải đi, trở về Bồng Lai đảo đi. Kể từ khi lần trước rời đi, đến hiện tại đã qua liễu mấy vạn năm liễu, mặc dù Bồng Lai đảo có thể tự hành che dấu Thiên Cơ, hơn nữa còn có bọn họ bố trí đại trận thủ hộ, nhưng vẫn là được trở về xem một chút mới có thể yên tâm a. Cho nên, hai người nhắc lên tường vân, hướng Đông Hải bay đi.

Trở lại Bồng Lai đảo, Thông Thiên cùng Hậu Thổ xem xét liễu Bồng Lai đảo hiện trạng, hết thấy không việc gì.

"Tiểu muội, ngươi lần này đoạt được kia đồng tức nhường cần phải hảo hảo bảo tồn a! Này nhưng quan hệ đến tương lai một cuộc đại công đức a." Vạn vật chuyển làm xong sau, Thông Thiên lập tức đối với Hậu Thổ dặn dò.

"Cái gì công đức? Kính xin ca ca cẩn thận nói đến." Hậu Thổ kỳ quái hỏi, kia đồng tức nhường khi hẳn xem ra chính là một khối thượng hạng thổ nhường thôi, nếu không phải hẳn trời sanh tựu tu luyện thổ pháp tắc, này đồng tức nhường đối với hẳn tu luyện có điều trợ giúp lợi của, hẳn cần bản sẽ không đặc biệt trở về lấy hẳn.

"Bây giờ còn không tới lúc, tóm lại ngươi muốn bảo tồn tốt, tiểu muội tương lai ngươi chém thiên thì phải dựa vào nó." Thông Thiên cũng không dám nói rõ, hẳn không biết này có tính hay không là tiết lộ Thiên Cơ, cho nên chỉ có thể nhắc nhở Hậu Thổ.

"Tốt, tiểu muội nhớ kỹ. Ca ca yên tâm đi!" Hậu Thổ mặc dù có chút kỳ quái nhưng vẫn là theo Thông Thiên lời của làm, đem tức nhường trực tiếp bỏ vào Thiên Địa Linh Lung Huyền Hoàng Bảo Tháp trung. Nhìn Thông Thiên sững sờ, Cửu Thiên Tứ Nhượng trải qua Huyền Hoàng công đức ân cần săn sóc, có thể có lấy đỉnh thượng Huyền Hoàng công đức, như vậy có thể hay không ở sau này tạo người, khiến cho nhân tộc nâng cao một bước đây? Bất quá đây là chuyện tốt, Thông Thiên cũng không còn ngăn cản.

Sau đó Thông Thiên vừa đi xem liễu hạ Thập Nhị Phẩm Hắc Liên tình huống, phát hiện hoa sen đen cách thành thực còn có đoạn thời gian. Cho nên, vừa cùng Hậu Thổ cùng nhau thảo luận một phen lần này đoạt được, nho nhỏ luận đạo một hồi, sau, hai người hơi bố trí một phen, tựu cũng đi bề quan tìm hiểu lần này nghe đạo đoạt được, dĩ nhiên còn có Hồng Hoang chúng tiên tha thiết ước mơ Hồng Mông Tử Khí. . .

Chương 20: Tử Phủ Đại Chiến, Đông Vương Công Chết

Lại nói Côn Bằng ở Tử Tiêu Cung nghe đạo sau, cũng không trở về đến Bắc Minh Chi Hải, mà là theo Đế Tuấn Thái Nhất đi Thái Dương Cung, ba người ngồi vào chỗ của mình sau, Đế Tuấn đầu tiên nói: "Không biết yêu sư đối với trong Tử Tiêu Cung Đạo Tổ nói thấy thế nào?"

Côn Bằng vừa suy nghĩ Đế Tuấn trong lời nói ý tứ, vừa cẩn thận trả lời: "Không biết Đế Tuấn đạo hữu có gì chỉ giáo?"

Đế Tuấn cũng không quanh co lòng vòng, nói thẳng: "Thánh vị có chín, hôm nay đã qua thứ tám, còn dư lại một pho tượng thánh vị, Hồng Hoang chúng tiên có thể nào được chia? Như thế, cũng là muốn mưu kế một phen mới được a!" Đế Tuấn lời của có thể nói ngay giữa Côn Bằng lòng kẻ dưới này, Côn Bằng lập tức hỏi: "Không biết Đế Tuấn đạo hữu có gì diệu kế? Côn Bằng rửa tai lắng nghe."

Thấy Côn Bằng đã thượng đạo, Đế Tuấn đã nói nói: "Hồng Hoang trên, nên lần này tôn vị người không nhiều lắm, nhưng là không ít, đầu tiên chính là Đạo Tổ phân phong nam tiên đứng đầu Đông Vương Công liễu, kia thống lĩnh cả Hồng Hoang chi nam tiên, thế lực không nhỏ, tu vi cũng là cao tuyệt, cho nên, lấy ta ý kiến, chỉ cần có Đông Vương Công tồn tại, chúng ta tựu tuyệt đối không có khả năng nhận được thánh vị, không biết Côn Bằng đạo hữu nghĩ như thế nào."

Côn Bằng cẩn thận suy nghĩ một chút, thật đúng là như Đế Tuấn theo như lời, có lẽ Đế Tuấn nói như vậy có tư tâm, nhưng là Đông Vương Công đúng là Hồng Hoang chúng tiên được thánh vị lớn nhất chương ngại, mặc dù Côn Bằng trong lòng nghĩ chính là đi tìm Hồng Vân phiên toái, nhưng là từ lâu dài đến xem, Đông Vương Công mới là lớn nhất đối thủ cạnh tranh, lúc này Côn Bằng đã nhận đồng Đế Tuấn lời của.

"Kia không biết Đế Tuấn đạo hữu có gì giải quyết phương pháp đây?" Côn Bằng trong lòng hiểu, cái gọi là giải quyết phương pháp chỉ có một, chính là giết hết rặng Đông Vương Công, nhưng là này không thể tùy hãn nói ra, nếu như thất bại lời của, sau này cùng Đông Vương Công trong lúc tựu thật không chết không thôi liễu, Côn Bằng cũng coi như tính thông tính toán, dĩ nhiên sẽ không làm chuyện như vậy liễu. Đế Tuấn cũng là biết Côn Bằng bản khoản, nhưng là hãn muốn xưng bá Hồng Hoang, nhất định phải trước giải quyết Đông Vương Công, dù sao Đông Vương Công là Đạo Tổ tự mình phân phong nam tiên đứng đầu, ở Hồng Hoang trên là rất có uy vọng, hơn nữa vậy cũng là giảm bớt thánh vị tranh đoạt trong đích đối thủ cạnh tranh, có thể nói nhất cử lưỡng tiện, cho nên Đế Tuấn cũng là bất cứ giá nào liễu, chỉ thấy hãn giọng nói lãnh lạnh nói: "Nói vậy yêu sư đã biết, chuyện này không còn hai pháp, chỉ có để cho Đông Vương Công hoàn toàn biến mất này một biện pháp liễu." Mặc dù Côn Bằng mình cũng là nghĩ như vậy, nhưng nghe đạo Đế Tuấn nói ra vẫn còn có chút kinh hồn táng đảm, đây cũng là Hồng Quân Đạo Tổ sắc phong nam tiên đứng đầu a! Bất quá hãn nghĩ đến thánh vị, nhất định phải đối mặt này mọi người đối thủ. Côn Bằng hít sâu một hơi: "Xem ra Đế Tuấn đạo hữu đã nghĩ đến biện pháp liễu, không ngại nói thẳng, bản đạo không có dị nghị." Cái này coi như là đáp ứng liễu Đế Tuấn mời.

"Tốt, có yêu sư tương trợ, chuyện này chắc chắn làm ít công to, yêu sư xin yên tâm, Đế Tuấn đã liên hệ rồi đông đảo đạo hữu, chuyện này vạn vô nhất thất. Chúng ta hiện tại tựu chuẩn bị một phen, cái này lên đường." Đế Tuấn mừng rỡ nói đạo, Côn Bằng gật đầu xác nhận.

Tử Phủ địa vực. Ngày hôm đó, bầu trời đột nhiên xuất hiện đông đảo tu sĩ.

"Đứng lại, nơi này là Tử Phủ, ngoại nhân không thể tự tiện xông vào, còn không mau mau lui ra." Tử Phủ bên ngoài thủ vệ phát hiện sau rồi rít ngăn trở đường đi của bọn họ.

"Gọi Đông Vương Công mau rút đi ra ngoài, chúng ta yêu tộc muốn tìm hãn đòi thuyết pháp." Nói chuyện chính là Đông Hoàng Thái Nhất, nói xong, chỉ thấy giờ tay lên phát ra một đạo thái dương chân hỏa, một thủ vệ còn không có kịp phản ứng tựu trực tiếp bị tức hóa. Lúc này, tất cả mọi người hiện ra thân hình, cũng là Đế Tuấn Thái Nhất cùng một đám bao nhiêu thần thông giả, phía sau còn đi theo một đoàn yêu tộc, chỉ chít đem Tử Phủ vây lại.

"Không biết các vị đạo hữu tới ta Tử Phủ như thế nào?" Chỉ chớp lát, chỉ thấy Đông Vương Công trong đám người kia ra, nhìn về phía cầm đầu mấy

người, cau mày hỏi. Tới trong những người này, ở Tử Tiêu Cung nghe qua đạo là không hạ trăm vị, Đông Vương Công cũng là không biết bọn họ rốt cuộc tại sao tới.

Lại nói Đông Vương Công từ Tử Tiêu Cung sau, vẫn ở Tử Phủ tu luyện, dù sao, Hồng Quân cuối cùng câu kia, không được thánh vì cái gì con kiến hôi, lời này, ảnh hưởng to lớn, chỉ sợ là Hồng Quân không thể dự liệu, cũng hoặc là Hồng Quân cố ý nói nói thế sao, dù sao chúng tiên là rất tin không nghi ngờ. Cho nên hẳn trở lại Tử Phủ sau cũng là không có hướng tới thường giống nhau đi hành sự hẳn nam tiên đứng đầu chức trách, lập tức tụt bé quan tu luyện đi.

Bất quá hôm nay đột nhiên có người báo lại, Tử Phủ ngoài tụ tập đại lượng tu sĩ, chẳng biết tại sao. Đông Vương Công vừa nghe, trong lòng không giải thích được, cho nên đi ra ngoài xem một chút. Vừa nhìn dưới, lại có nhiều như vậy đại thần thông người tụ tập ở chỗ này, để cho Đông Vương Công trong lòng cũng có chút đảm chiến, bất quá hẳn tự giác là Hồng Quân Đạo Tổ sắc phong nam tiên đứng đầu, cũng không cho là mọi người có thể cảm hẳn như thế nào, cho nên tụt ra tới hỏi hỏi cái này những người này rốt cuộc tới làm cái gì.

"Đông Vương Công, thủ hạ ngươi tùy ý đánh giết ta yêu tộc người, để cho ta yêu tộc tổn thất thảm trọng, trăm không còn một, cho dù ngươi là Hồng Quân Đạo Tổ sắc phong nam tiên đứng đầu, nhưng là không thể ý làm vậy. Trước đó vài ngày, đông đảo yêu tộc tới chỗ của ta, muốn ta vì bọn họ lấy lại công đạo, ngươi bây giờ còn có cái gì hảo thuyết?" Đế Tuấn lớn tiếng chất vấn nói. Đông Vương Công nghe lần này, mày nhíu lại càng sâu liễu, dưới tay hẳn quả thật thường xuyên đánh giết yêu tộc, cắn nuốt yêu đan, vậy cũng là công khai bí mật, trước kia cũng không còn thấy Đế Tuấn có ý kiến gì, dù sao chuyện như vậy, Hồng Hoàng đều ở làm, chỉ là vu tộc liên làm so với hẳn còn muốn ác hơn nhiều, hơn nữa yêu tộc nội bộ cũng là thường xuyên xuất hiện tình huống như thế, hôm nay tự vì chuyện này tìm đến hẳn? Đông Vương Công không giải thích được đồng thời, trong lòng cũng là giận dữ. Bất quá nhìn nhiều như vậy đại thần thông người, Đông Vương Công hay là nhịn xuống không có phát tác.

"Chuyện này cũng là bản đạo quân giáo không nghiêm, mong rằng đạo hữu thứ tội." Kể từ khi Đông Vương Công bị Đạo Tổ sắc phong vì nam tiên đứng đầu sau, hẳn còn là lần đầu tiên như vậy ăn nói khép nép, nhưng là nhìn người đối diện, vừa không có tính tình.

"Hừ, một câu thứ tội thì xong rồi? Ta đây đem ngươi Tử Phủ đốt, có phải hay không lời nói thứ tội sẽ không chuyện?" Chỉ nghe Đông Hoàng Thái Nhất âm dương quái khí nói.

"Hừ, kia không biết các vị đạo hữu muốn bản đạo như thế nào đây?" Đông Vương Công cũng là tức giận nói, vì loại chuyện nhỏ nhất này tìm đến hẳn, vốn chính là cổ tình gây sự, hiện tại hẳn cũng đã nói xin lỗi liễu, còn muốn thế nào? Đông Vương Công cũng nhịn không được nữa nổi giận.

"Hắc hắc, chúng ta cái gì cũng không muốn, chỉ muốn muốn mạng của ngươi!" Chỉ nghe Đông Hoàng Thái Nhất lớn tiếng quát lên, sau đó cũng không rồi hãy nói, trực tiếp động thủ, nhất thời, phía sau tất cả mọi người là nhận được tín hiệu, đồng loạt xuất thủ.

"Bọn chuột nhất đám như thế." Đông Vương Công hét lớn một tiếng, cảm trong tay đầu rồng quái trượng cùng mọi người chiến ở chung một chỗ. Đế Tuấn lập tức bày sông lạc đại trận, để ngừa Đông Vương Công chạy trốn, những người khác còn lại là toàn lực công kích. Đông Vương Công chính là tiên thiên dương khí biến thành, tu vi là Đại La Kim Tiên đỉnh, cộng thêm Hồng Quân Đạo Tổ ban thưởng ở dưới đầu rồng quái trượng, thực lực ở Hồng Hoàng cũng là ít có đối thủ, chỉ thấy hẳn quơ đầu rồng quái trượng, phát ra đạo đạo Chí Dương khí tấn công hướng chúng tiên, chúng tiên tất cả đều là lấy ra giữ nhà bản lãnh cùng hẳn chiến ở chung một chỗ, trong lúc nhất thời, Tử Phủ bầu trời đạo quang kiếm ánh.

Đông Vương Công dù sao chỉ là một người, đối mặt đông đảo không thua hẳn tu sĩ, dần dần có chút duy trì không được, lúc này, Đế Tuấn hướng Côn Bằng đám người quát lên: "Nơi này có ta cùng Thái Nhất là đủ rồi, các vị không cần ở chỗ này lãng phí thời gian, nhanh đi hiệp trợ lũ yêu tấn công Tử Phủ." Mọi người vừa nghe, lập tức nhảy ra vòng chiến, hướng Tử Phủ phóng đi.

"Tốt ngươi Đế Tuấn, nguyên lai là nghĩ diệt ta Đông Vương Công, còn tìm ra như thế vụng về lấy cớ, ngươi cũng biết, ta nhưng là Đạo Tổ thân phong nam tiên đứng đầu, chẳng lẽ ngươi không sợ Đạo Tổ hỏi tội sao?" Đông Vương Công nghe đạo Đế Tuấn lời của, biết Đế Tuấn đây là muốn đem hẳn một lưới bắt hết, không để cho hẳn bắt kỳ tung mình cơ hội.

"Ha ha ha ha, Đạo Tổ như thế nào để ý bực này chuyện nhỏ. Ngươi yên tâm, sau khi ngươi chết, chắc chắn có người thừa kế nam tiên đứng đầu ." Đế Tuấn cười lớn nói, trên tay công kích cũng càng thêm hung mãnh. Đông Vương Công vừa nghe Đế Tuấn lời của, cũng biết hôm nay có thể đỡ nhiều lành ít dữ, bọn họ hiển nhiên đến có chuẩn bị .

Vừa đại chiến một hồi, Tử Phủ châu chúng tiên bị đồ lục không còn. Chỉ có số ít mấy người thoát đi, những người còn lại phần lớn lưu lại bị lũ yêu tiêu diệt, và lũ yêu cũng là tổn thất khá lớn. Lúc này vạn dặm đất khô cằn, máu tươi, binh khí, thi thể nơi cũng là, trên không chỉ còn lại có mấy đối với chiến đấu đã tàn lăm kết thúc, người thua luôn là ở chết đi thời điểm lôi kéo địch nhân tự bạo. Tình hình chiến đấu chỉ thảm thiết có thể thấy được đấy!

Đế Tuấn thấy đại thế đã định, hướng Đông Vương Công quát lên: "Đông Vương Công, ngươi hôm nay khí số đã hết, còn không thúc thủ chịu trời?"

Đông Vương Công nhưng cũng cương liệt, quát lên: "Được làm vua thua làm giặc, cũng vô nhiều lời. Chỉ có chết trận Đông Vương Công, nhưng không có quỳ gối Đông Vương Công!"

Thái Nhất quát lên: "Kia là được toàn bộ ngươi thôi!" Trong tay một trận huy vũ, chỉ thấy

vô số thái dương chân hỏa hướng Đông Vương Công trảm tới. Đông Vương Công phản khởi dư lực, vung lên đầu rồng trượng, miễn cưỡng cản vừa đỡ. Lại bị Đế Tuấn thừa cơ dùng Lạc Thư đánh trúng, Đông Vương Công thoáng cái bị đánh bay đi ra ngoài, phun ra một miệng lớn máu, nguyên thần bị bị thương nặng. Lung la lung lay đứng lên, dùng phản hện ánh mắt ngó chừng Đế Tuấn Thái Nhất cùng Côn Bằng đám người, Đế Tuấn lớn tiếng nói: "Đông Vương Công, Tử Phủ đã mất, ngươi chỉ vào ngắm cũng bị mất, nếu không thúc thủ chịu trời, cũng chỉ có bỏ mình thần diệt kết quả liễu."

"Ha ha ha ha, nghĩ tới ta Đông Vương Công, Đạo Tổ sắc phong, nam tiên đứng đầu, tung hoành Hồng Hoang đại địa. Tự hỏi không có gì sai lầm, hôm nay bọn ngươi bọn chuột nhất, tấn lấy có lẽ có chuyện tấn công ta Tử Phủ, bây giờ còn vô liêm sỉ, muốn ta đầu hàng, ta Đông Vương Công sẽ chết, cũng sẽ không khiến các ngươi sống khá giả ! Bạo!" Dứt lời, Đông Vương Công nguyên thần ngưng tụ thành một chút, âm âm nổ bung, người chung quanh đang nghe quá Đông Vương Công lời của sau, trong lòng kêu to không tốt, lập tức tự cũng té lên hộ thân pháp bảo, cho dù như vậy vẫn bị Đông Vương Công tự bạo lực lượng gây thương tích.

Sương khói tán quá, mọi người mặc dù bị thương, nhưng cũng không có gì đáng ngại. Sau đó lẫn lộn cùng nhau, cũng có chút ít mừng rỡ, dù sao, tranh đoạt thánh vị một đại đối thủ thân tồn tại, bọn họ cơ hội của mình cũng là gia tăng thật lớn liễu, một trận hàn huyền sau, mọi người tự riêng của mình tản đi liễu.

Lần này Tử Phủ chuyện, ảnh hưởng cũng là khổng lồ , Đông Vương Công nhưng là Hồng Quân Đạo Tổ phân phong nam tiên đứng đầu, hiện tại cứ như vậy vẫn lạc, mọi người khiếp sợ ngoài, còn dư lại đúng là cao hứng. Cao hứng cái gì đây? Đương nhiên là tranh đoạt thánh vị đối thủ mất đi một, hơn nữa thiếu cái này có thể nói là lớn nhất đối thủ cạnh tranh, dĩ nhiên cao hứng. Cho nên, trong hồng hoang, đối với Đông Vương Công chết đi, chúng tu cũng là cao hứng không dứt, đáng thương Đông Vương Công đã chết không ai thương tâm thì thôi, lại phần lớn cũng cho chết đi và cao hứng, thật là bi kịch.

Và Thông Thiên bọn họ mấy được rồi thánh vị người đối với lần này chuyện cũng không để ý đến, bọn họ cũng hiểu, mình mấy người được rồi thánh vị, Hồng Hoang chúng tiên đã là trong lòng bất bình, nếu như hiện tại đi quản Đông Vương Công chuyện, nói không chừng sẽ bị chúng tiên cho là mình mấy người không muốn làm cho trong bọn họ người thành thánh, do đó dẫn chúng tiên hợp nhau tấn công vậy thì không tốt chơi, rồi hãy nói, bọn họ cùng Đông Vương Công không quen không biết, tại sao đi quản sống chết của hắn.

Và lần này lớn nhất người thắng không thể nghi ngờ là Đế Tuấn cùng Thái Nhất liễu, không chỉ có tiêu trừ Đông Vương Công cái này thánh vị tranh đoạt người, hơn nữa, lần này đại chiến sau, hai người bọn họ có thể nói là danh tiếng đại chấn, trong hồng hoang ít có không biết hai người bọn họ , và bọn họ cũng là hùng tâm bừng bừng, không ngừng chiêu dụ thủ hạ, khuếch trương thế lực, một bộ muốn tranh bá Hồng Hoang giả thế... .

Chương 21: Vu Yêu Cụ Ra, Tử Tiêu Mở Lại

Lại nói Đế Tuấn Thái Nhất hai người ở Tử Phủ đại chiến trung đại hiển thần uy, đánh một trận diệt Tử Phủ, hơn nữa đánh giết Đông Vương Công, trong lúc nhất thời hai người có thể nói là uy trấn Hồng Hoang, thanh thế vô lượng, tìm nơi nương tựa người của bọn họ càng ngày càng nhiều, nhất là đại thần thông người. Phải biết rằng, trước đây mặc dù hai người thế lực cũng coi như hùng hậu, nhưng trừ bọn họ ra hai huynh đệ ở ngoài, cao thủ thừa thốt, rất nhiều người cũng không muốn ủy thân bọn họ. Trận chiến này sau khi, thấy hai người lợi hại như thế, ngay cả Đạo Tổ sở phong trông coi Hồng Hoang nam tiên Đông Vương Công cũng cho đánh không có, đại đa số người tự nhiên là nguyện ý đầu nhập vào bọn họ, bằng thượng này viên ông trời đại thụ.

Cho nên, Đế Tuấn Thái Nhất hai người thế lực lớn tăng, Đế Tuấn Thái Nhất thế lực mờ mờ ảo ảo đã là Hồng Hoang đệ nhất.

Đáng tiếc, cái này đệ nhất còn không có ngồi vững vàng, đã bị kéo xuống tới. Bởi vì vào lúc này, vu tộc cũng là lần nữa rời núi.

Thì ra là trước đây vu tộc nhân số vẫn không nhiều lắm, nhưng mười một Tổ Vu nghĩ ra liễu một biện pháp, đó chính là dùng hiện hữu vu tộc máu huyết sáng tạo ra mới đích vu tộc, mặc dù thực lực có giảm xuống rất nhiều, nhưng là như vậy cũng là giải quyết vu tộc vẫn như cũ đầu đầy đàn vấn đề. Theo máu huyết thành vu sau, vu tộc người là càng ngày càng nhiều. Có thể nói vu tộc Đại Vu trở lên vu tộc, người có bao nhiêu máu tự có bao nhiêu người. Và vu tộc người trời sanh thích náo nhiệt, đều cũng là hào sảng hạng người, thấy biện pháp như thế sau còn không trọng dụng đặc biệt dùng. Bọn họ cũng không thắng mình được bao nhiêu lãnh địa, bao nhiêu tài nguyên, lại bắt đầu điên cuồng tạo vu, trong khoảng thời gian ngắn vu tộc nhân nấn vi loạn, lãnh địa khẩn trương, cho nên bắt đầu hướng ra phía ngoài năm giữ liễu người khác rất nhiều địa bàn, cũng cùng một số người đại chiến vài lần. Sau, bị mười một Tổ Vu biết rồi tin tức. Tổ Vu cửa thấy vậy tình huống, lập tức đối với chúng bộ tộc tạo vu hành động tiến hành ước thúc, thậm chí để cho bọn họ dừng lại tạo vu. Cho dù như vậy, vu tộc nhân khẩu hay là tăng trưởng đến một kinh khủng mấy chữ. Nhưng là, hiện hữu lãnh địa cùng tài nguyên nhưng không cách nào ủng hộ nhiều như vậy vu tộc, mười một Tổ Vu trải qua một phen thương nghị, quyết định xuất hiện trùng lập Hồng Hoang, bọn họ ra lệnh các bộ tộc đi ra lãnh địa của mình, đi chiếm lĩnh nhiều hơn lớn hơn nữa thổ địa.

Cứ như vậy, Đế Tuấn cùng Thái Nhất còn chưa kịp hưởng thụ Hồng Hoang đệ nhất tư vị, đã bị vu tộc lần nữa xuất thế cho phá hư, vu tộc dĩ nhiên không cần mình nhiều loạn liễu Đế Tuấn Thái Nhất mộng đẹp. Có lẽ này vu yêu chính là trời sanh từ đối đầu sao, yêu tộc mới vừa quật khởi, vu tộc cũng tùy theo ra.

Và vu tộc xuất hiện ở được Hồng Hoang sau, mười một Tổ Vu lập tức giải trừ dừng lại tạo vu ra lệnh, Hồng Hoang đại địa uyên bác vô cùng, tự nhiên có thể chứa được hạ những thứ này vu tộc, còn sợ tộc nhân không đủ đây! Cho nên cả vu tộc các bộ tộc cũng rối rít tạo vu, cho đến không còn có đây đủ máu huyết mới thôi.

Lần này tạo vu hành động oanh động Hồng Hoang, cả vu tộc nhân khẩu thoát cái liên từ Hồng Hoang thấp vị nhảy đến thứ hai, gần với yêu tộc. Hồng Hoang cả vùng đất chư tộc thất kinh nhìn vu tộc không lồ nhân khẩu, hơn nữa càng ngày càng nhiều, còn đang không ngừng tăng trưởng, đem bọn họ ép tới thở không được. Trước kia vu tộc mặc dù đáng sợ, nhưng là nhân khẩu thừa thốt, rất khó uy hiếp được Hồng Hoang các tộc, nhưng hiện tại, vu tộc nhân khẩu lại có thể ở Hồng Hoang bách tộc trong đứng hàng đến thứ hai, như vậy Hồng Hoang các tộc còn có ai có thể chống cự vu tộc đây? Sự là không tiếp tục địch thủ liễu.

Hồng Hoang cả vùng đất các chủng tộc phải rối rít cúi đầu xưng thần, trong lúc nhất thời vu tộc lãnh địa làm lớn ra vô số lần, xưng bá cả Hồng Hoang đại địa, cho dù là danh tiếng đang tấn yêu tộc cũng là khó có thể ngăn cản.

Bồng Lai đảo, Thông Thiên đã xuất quan, hiện tại tu luyện đối với hắn chỗ dùng đã không lớn, hắn lần này bế quan cũng không còn nghĩ tới ở tu vi trên có sở đột phá, chẳng qua là bế quan hiểu được một chút Đạo Tổ đã nói đạo, hoàn thiện một chút của mình 《Hỗn Độn Quyết》. Chuẩn thánh sau muốn ở tiến thêm một bước, đó là ngàn khó khăn muôn vàn khó khăn, dựa vào là cơ duyên cùng hiểu được, không phải là đóng cửa khổ tu là có thể làm được, thiện thì còn có thể dựa vào công đức chém ra, nhưng là mình, nếu như không có đại cơ duyên, đại nghị lực cùng cao siêu ngộ tính, có thể ngay cả ‘mình

' là cái gì cũng không biết, chớ đừng nói chi là chém tới liễu, kiếp trước, chân chính chém tới tam thi chỉ có Đạo Tổ một người, những người khác định đứng lên cũng là lấy đại công đức thành thánh, khác biệt là ở sử dụng công đức hơn ít mà thôi.

Lúc này Thông Thiên, đang trong đảo bên hồ nhỏ nhìn sắp thành thực Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, chỉ thấy trong hồ Tam Quang Thần Thủy trong nòng nặc thủy nguyên tố không ngừng bị Thập Nhị Phẩm Hắc Liên hấp thu, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên tàn mất ra sâu kín hắc sắc quang mang. Đột nhiên Thập Nhị Phẩm Hắc Liên một trận hắc quang đại tác phẩm, cả Bồng Lai đảo cũng hơi bị tối sầm lại, tia sáng biến mất, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên thật giống như biến thành một đóa bình thường hoa sen, Thông Thiên một trận mừng rỡ, biết hoa sen đen đã thành thực, phi thân tiến lên đem Thập Nhị Phẩm Hắc Liên lấy ra, nhìn trong tay tàn mất ra sâu kín hắc quang Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, "Ha ha ha ha" Thông Thiên miệng cũng cười sai lệch, ngược lại vừa nhìn về phía này Tam Quang Thần Thủy tụ thành hồ nước nhỏ, hai mắt toát ra kinh người lục quang, đây cũng là Tam Quang Thần Thủy a, hơn nữa nhiều như vậy, chỉ sợ ở Hồng Hoang đại địa, tuyệt đối cũng là tự mình lần này một nhà. Lấy ra trước đó chuẩn bị xong Hắc hồ lô, khẽ suy tư một chút, "Có muốn hay không cũng thu đây? Ai, tính , làm người lưu một đường, ngày sau tốt gặp nhau, đủ trụ thành, không phải sao?" Thông Thiên an ủi, sau đó mở ra hồ lô, chỉ thấy hồ lô phát ra một trận sáng mờ bọc hướng hồ nước nhỏ, hồ nước bắt đầu bị hồ lô nuốt trôi loại hấp thu đi vào, mặt hồ cũng bắt đầu cấp tốc giảm xuống, đến một phần năm thời điểm, Thông Thiên lập tức ngừng lại, hài lòng nhìn hắc hồ lô, "Ha ha ha ha, ta hiện tại cũng là người có tiền. Ha ha ha ha!" Thông Thiên một trận cuồng tiếu.

"Chuyện gì khiến cho ca ca ngươi vui vẻ a? Có thể hay không cũng nói cho tiểu muội nghe một chút a?" Chỉ nghe phía sau truyền đến thanh thúy tiếng vang, Thông Thiên lập tức cảm miệng, xoay người nhìn lại, chỉ thấy Hậu Thổ không biết lúc nào đã tiểu sanh sanh đứng ở phía sau hần, Thông Thiên một trận lúng túng.

"Muội muội, này, điều này cũng không có gì, chính là Thập Nhị Phẩm Hắc Liên mới vừa thành thực." Thông Thiên có chút thận thưng nói.

"Khanh khách, ca ca ngươi nha, ở linh bảo trước mặt thì không thể biểu hiện bình thường một chút sao? Như vậy cũng không hay nga, khanh khách khanh khách." Hậu Thổ trêu chọc, để cho Thông Thiên đỏ bừng cả khuôn mặt, có chút không đất dung thân. Đột nhiên, Thông Thiên mừng rỡ, hướng Hậu Thổ hỏi: "Muội muội đã trăm thi trở thành Chuẩn thánh rồi?"

"Ừ, lần này bế quan cũng là có đại thu hoạch, không chỉ có đạo hạnh có điều tăng lên, còn dùng ca ca cùng ta tiên thiên thân ma thân thể chém tới liễu thiện thi, hiện tại muội muội cũng là Chuẩn thánh liễu." Hậu Thổ cũng cao hứng trở lại.

"Thật tốt quá, chúc mừng tiểu muội a! Lấy tiểu muội ngươi tu vi hiện tại cùng linh bảo, sợ rằng cả Hồng Hoang cũng là ít có đối thủ a!" Thông Thiên thở dài nói, sau đó vừa có chút nghi ngờ hỏi: "Bất quá, tiểu muội ngươi sở chém thiện thi?"

"Là (vâng,đúng) a, có cái gì không đúng sao? Chẳng lẽ trước hết chém rụng ác thi?" Hậu Thổ nghi ngờ hỏi. Thông Thiên cau mày nghĩ tới, Hậu Thổ không có trải qua cái gì đại chiến, ác thi có thể tương đối khó khăn sao. Và Hậu Thổ thiện lương, cả Hồng Hoang cũng không còn người so sánh với thượng, bằng không kiếp trước cũng sẽ không lấy Tổ Vu thân, thân hóa luân hồi, vì thiên hạ Thương Sinh mưu cầu một đường sinh cơ, thành lập sau khi chết linh hồn luân hồi chỗ, bị thế nhân tôn vì Hậu Thổ chỉ thiện nương nung. Cùng hần không giống với, thiện thi đối với Hậu Thổ hẳn là tương đối dễ dàng, nghĩ tới đây Thông Thiên cười nói: "Yên tâm đi, mọi người có mọi người đạo, cũng là bất đồng , Đạo Tổ cũng không nói quá trăm thi có cái gì thứ tự, không có vấn đề gì."

"Nga, kia ca ca ngươi chém chính là ác thi?"

"Là (vâng,đúng) a, ca ca ngươi ta dù sao trải qua lần trước lượng kiếp, coi như là giết chóc vô số liễu, chém ác thi đối với ta mà nói tương đối dễ dàng một chút, và tiểu muội ngươi trời sanh thiện lương, thiện thi đối với ngươi tương đối dễ dàng, vậy cũng là thể hiện ta hai người đạo là không cùng."

Hai người vừa trò chuyện vừa hướng đại điện đi tới, tiến vào đại điện, hai người ngồi thẳng cho trên bồ đoàn, Thông Thiên đầu tiên hướng Hậu Thổ hỏi: "Muội muội ngươi là ý kiến gì Lão Từ Nguyên Thủy nhị vị huynh trưởng?" Hậu Thổ nghe, bắt đầu trầm tư.

"Tiểu muội cảm thấy Lão Tử Nguyên Thủy nhị vị huynh trưởng cùng ta hai người cũng là nhất thể sở ra, đối với ta hai người cũng là không tệ, chẳng lẽ ca ca có ý kiến gì không?" Hậu Thổ trả lời, cũng nghe ra Thông Thiên ý tại ngôn ngoại, cho nên lại hỏi.

"Ai, muội muội ngươi chính là quá mức thiện lương, Lão Tử Nguyên Thủy hai người mặc dù bây giờ đối với chúng ta có thể nói là thành thật với nhau, nhưng là sau này sẽ rất khó nói! Rồi hãy nói, muội muội chẳng lẽ sẽ không nghĩ tới? Mặc dù chúng ta là nhất thể sở ra, cũng coi là huynh đệ huynh muội, nhưng dù sao khai thiên lúc tựu thất lạc liễu, ở chung một chỗ thời gian rất ngắn, tình cảm không thể nào tốt như vậy. Nhưng là bọn họ hôm nay nhưng đối với ta hai người tốt như vậy, nói không có gì ý đồ làm sao có thể đây?"

"A? Vậy chúng ta làm sao bây giờ? Cùng bọn họ giữ một khoảng cách? Hay là..."

"Ha hã, tiểu muội không cần khẩn trương, nếu như ta không có đoán sai,

bọn họ làm lành vậy vì mượn hơi ta hai người. Phải biết rằng bọn ta cũng là Bàn Cổ nguyên thần biến thành, trời sanh cao quý, nhưng là hiện tại Hồng Hoang trên cũng là ngay cả mười một Tổ Vu, Đế Tuấn Thái Nhất hạ người uy vọng cũng so với ta chờ cao hơn, Lão Tử Nguyên Thủy cũng là yêu da mặt người, tình huống như thế tại sao có thể không để được bọn họ có điều ý nghĩ đây? Nhưng là hấn hai người thể đơn lực cô, nhưng cũng không có cách nào, dù sao hiện tại vu yêu hai tộc thể đại, không thể tới tranh phong. Nhưng Lão Tử Nguyên Thủy trong lòng đích thị là không cam lòng, cho nên đã nghĩ mượn hơi ta hai người tới đối kháng, cho nên, lúc đầu ở hiện tại, bọn họ đối với chúng ta chắc là không biết có bất kỳ ý nghĩ."

"Như thế, vậy chúng ta nên như thế nào đây?"

"Giữ vững nguyên trạng cũng đủ, Lão Tử Nguyên Thủy ở nói như thế nào cũng coi như là bọn ta huynh trưởng, đối với ta hai người cũng là không tệ, có thể giúp thì giúp. Ha hã, thật ra thì Lão Tử Nguyên Thủy hai người cũng là có chút nóng lòng, chỉ cần bọn ta thành thánh, như vậy mọi chuyện đều tốt làm, Hồng Hoang nhưng là thánh nhân Hồng Hoang, người nhìn hôm nay Đạo Tổ sẽ biết, thánh nhân uy thế không phải là vu yêu hai tộc có thể chống lại."

"Tiểu muội thân có Bàn Cổ máu huyết, cũng coi như nửa vu tộc, vu tộc chuyện, tiểu muội ta... ." Hậu Thổ lo lắng vừa nói.

"Muội muội yên tâm, vu tộc không có việc gì, ca ca đã cho bọn hấn nghĩ kỹ chưa đường lui, hơn nữa Lão Tử Nguyên Thủy nhị vị huynh trưởng cũng đã nói ở vu tộc vấn đề thượng vô luận như thế nào cũng sẽ ủng hộ ngươi, như vậy thì bốn thánh nhân ủng hộ, không có vấn đề gì."

"Ca ca là tiểu muội như thế làm ơn, tiểu muội thật là thẹn trong lòng a, ở chỗ này tạ ơn huynh trưởng liễu." Chỉ nghe Hậu Thổ thanh âm có chút nghẹn ngào, sau đó đứng dậy khom người hành lễ nói.

"Ta và ngươi huynh muội cần gì như thế." Thông Thiên vội vàng đứng dậy đỡ dậy Hậu Thổ, "Ta hai người từ Bàn Cổ khai thiên sau đang ở cùng nhau, nhiều năm tình cảm liễu, tiểu muội sau này không cần như thế, huynh trưởng ta nhưng là chịu không nổi a!"

"Ha hã, kia đa tạ huynh trưởng, tiểu muội biết rồi." Hậu Thổ cười nói.

Đột nhiên, nhân nhạ tiếng vang truyền khắp cả Hồng Hoang đại địa: "Vạn năm thời gian đã qua, ta làm cho trong Tử Tiêu Cung, bắt đầu bài giảng đại đạo. Người có duyên, nhưng tới nghe nói!"

Thông Thiên Hậu Thổ liếc mắt nhìn nhau, Thông Thiên nói: "Lão sư giảng đạo, bọn ta không thể chậm trễ, hay là nhanh đi cho thỏa đáng." "Thiện." Hai người lập tức đứng dậy, ra khỏi Bồng Lai đảo, giá lên tường vân hướng tầng trời ba mươi ba Tử Tiêu Cung đi. Mà lúc này, Hồng Hoang trên đại lục, vô số đỉnh núi bay ra sáng mờ, đáp mây bay hướng Tam Thập Tam Thiên bay đi, nếu là trời cao nhìn lại, chỉ thấy chỉ chút một đoàn, được không náo nhiệt.

Đây là Hồng Quân lão tổ một lần cuối cùng bắt đầu bài giảng đại đạo liễu, mọi người không cam lòng rời ở phía sau, cũng là cảnh tượng vội vã đuổi hướng Từ Tiêu Cung.

Ở trên đường, Thông Thiên không ngừng nghĩ tới, "Lần này giảng đạo sau, Đạo Tổ sẽ dĩ thân hợp thiên đạo, ngày sau không phải là thiên địa đại kiếp, thì Từ Tiêu Cung không ra, Nhi Hồng hoang trong đích vụ yêu cũng sẽ chính thức bắt đầu đại chiến, và yêu tộc lúc này thực lực rất khó đối kháng vu tộc, cho nên lần này đại chiến vu tộc nhất định sẽ đại thắng, thừa cơ hội này đi tìm Đế Tuấn, dạy hấn Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, ở đề kỳ hạ xuống, để cho hấn lập nhiều Thiên Đình, như vậy Đông Hoàng Thái Nhất cũng sẽ nhận được không ít công đức, như thế, ta cùng với hấn ở giữa nhân quả tự tính kết liễu liễu, nói không chừng đứng thẳng Thiên Đình còn có ta công đức đây! Hắc hắc, thật là một mũi tên hạ hai chim a!" Lúc này, đã đến Từ Tiêu Cung trước, Thông Thiên thu hồi trong lòng suy nghĩ, cất bước hướng trong cung đi tới. . .

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22:Phân Bảo, Hợp Đạo

Đi vào Từ Tiêu Cung, người đã là tới liễu không ít, hàng thứ nhất thượng, Lão Từ Nguyên Thủy lúc này đang ngồi ở cửa mình trên bờ đoàn ngồi xuống, Thông Thiên cùng Hậu Thổ cùng tiến lên trước làm lễ ra mắt, miệng hô: "Ra mắt hai vị huynh trưởng, bọn ta cũng là đã tới chậm." Người chung quanh cũng là thất kinh, lúc nào thành huynh trưởng? Hữu tâm nhân còn lại là thâm suy nghĩ đến, lần đầu tiên nghe đạo sau, Thông Thiên Hậu Thổ theo Lão Từ Nguyên Thủy cùng đi liễu Côn Lôn Sơn, hấn là chính là lúc chuyện, chẳng qua là không nghĩ tới thành huynh đệ huynh muội. Lão Từ Nguyên Thủy nghe, vô cùng vui sướng, kể từ đó, bốn người quan hệ ở trước mặt mọi người coi như là xác nhận rồi xuống, có Thông Thiên Hậu Thổ hai người gia nhập, tự không người nào dám xem thường bọn họ liễu, Lão Từ vạn năm không thay đổi về mặt cũng là lộ ra vẻ mỉm cười.

"Ha ha ha ha, không cần đa lễ, Tam đệ cùng tiểu muội cũng là đã tới chậm, mau chút ít ngồi đi." Chỉ nghe Nguyên Thủy cười lớn nói, Lão Từ chẳng qua là mỉm cười gật đầu, sau đó vừa nhắm mắt, suy nghĩ viên vông đi. Thông Thiên Hậu Thổ cười tiến lên, ngồi ở trên bờ đoàn, bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

Lại cho chúng tiên đánh sâu vào là không lỗ , phải biết rằng Lão Từ Nguyên Thủy vốn là trong hồng hoang ít có đại thần thông người, hiện tại vừa gia nhập Thông Thiên cùng Hậu Thổ, bốn đỉnh cấp đại thần thông người đoàn, điều này làm cho chúng tiên cũng là một trận kinh hãi, trong lòng nghĩ tới ‘ sau này tuyệt đối không đi trêu chọc bọn hấn bốn người ’. Mọi người mặc dù trong lòng các hữu suy nghĩ, nhưng là cũng không nói ra .

Lục tục người đi tới Từ Tiêu Cung, lần ra mắt lễ, liền ngồi chờ Đạo Tổ giảng giải đại đạo. Một hồi mọi người ngồi vào chỗ của mình, Hạo Thiên, Dao Trì đây đối với Kim Đồng Ngọc Nữ bước đem đi lên, nói: "Các vị sư huynh, sư tỷ kính xin yên lặng, Đạo Tổ sắp mở đàn!" Sau đó, chỉ thấy Đạo Tổ Hồng Quân đang mặc Hồn Độn sắc đạo bào, từ hư không trung lặng lẽ ẩn hiện, ngồi cao đài cao vắn trên giường.

Hồng Quân lão tổ cũng không nói chuyện thẳng thuyết pháp, hấn hai mắt giật dấy, mắt lỗ mũi tâm, một mảnh dài hẹp đại đạo chậm ngôn từ hấn trong miệng chậm rãi phun ra, Từ Tiêu Cung bên trong nhiều Lương không tiêu tan.

"Đạo sinh nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật. Vạn vật cha âm và âm dương, hướng khí cho là hòa."

"Vi vô vi, không có gì chuyện, vi vô vi. Lớn nhỏ bao nhiêu, báo oán lấy đức. Mưu đồ khó với dễ dàng, vì lớn hơn mạnh. Thiên hạ việc khó, tất làm cho dễ dàng; thiên hạ đại sự, tất làm cho mạnh. Nay đây thánh nhân cuối cùng không là đại, có thể thành kia lớn. Phụ nhệ dạ tất quả tin, nhiều dễ dàng tất nhiều khó khăn, nay đây thánh nhân vẫn còn khó khăn chi, cố cuối cùng vô khó khăn."

"Kia yên tĩnh dễ dàng cảm, kia không ngăn tỷ dễ dàng mưu, kia giòn dễ dàng phá, rất nhỏ dễ dàng tán. Hơi bị cho không có, trị chỉ cho không loạn. Hợp bão chi mộc, sống ở một tí; chín tăng chi thai, lên cho luy đất; ngán dặm hành trình, mới cho túc hạ. Vì người bại chi, chấp người mất chi. Này đây thánh nhân vô vi, cố vô bại; vô chấp, cố vô mất. Dân chi từ chuyện, thường cho mấy thành mà bại chi. Thận cuối cùng như mới, thì không bại sự. Này đây thánh nhân muốn không muốn, không mắc khó được chi hàng; có học hay không, phục mọi người chỗ quá. Lấy phụ vạ vật chi tự nhiên mà không dám vì."

"Cốc thần bắt từ, là huyền tấn. Huyền tấn cửa, thiên địa cái. Liên tục nếu tồn tại, dùng không chuyên cần."

"Thiên trường địa cửu. Thiên địa cho nên có thể dài lâu người, lấy kia không từ sinh, cố có thể dài lâu. Này đây thánh nhân sau kia thân và thân trước, ngoài kia thân và thân tồn tại. Lấy kia vô tư, cố có thể thành kia tư."

"Có biết không thượng, không biết biết, bệnh. Này đây thánh nhân không bệnh, lấy kia bệnh bệnh, này đây không bệnh."

"Thiên chi đạo, kia vẫn còn cây cung! Cao người ức chi, hạ người giờ chi, có dư người tổn hại chi, không đủ người tới. Thiên chi đạo, tổn hại có dư và bỏ không đủ; nhân đạo thì nếu không, tổn hại không đủ, phụng có dư. Ai có thể có dư, lấy thừa lệnh vua hạ? Kia chi có đạo người. Này đây thánh nhân vì mà không thị, công thành không nơi, tư không thấy hiện."

"Thiên địa bất nhân, dĩ vạ vật vì sở cầu; thánh nhân bất nhân, lấy dân chúng vì sở cầu. Thiên địa trong lúc, kia vẫn còn thác được. Trống rỗng mà không khuất, động và du ra. Nhiều lời đếm nghèo, không bằng thủ trung."

Lần này giảng đạo, cũng là nói kia thành tựu thánh nhân sau phương pháp tu luyện, bùng phát là dị thường huyền ảo, tối tăm khó hiểu, chính là Chuẩn thánh chi kỳ Lão Tử mấy người cũng là miễn cưỡng có thể cùng thượng Đạo Tổ thuyết pháp, không hiểu chỉ có thể đem chi ghi nhớ, giữ lại sau này tìm hiểu. Cũng may mấy người đều có kia Hồng Mông Từ Khí, nghe đạo lúc Hồng Mông Từ Khí cùng nguyên thần dung hợp càng lúc càng nhanh, coi như là một phen thu hoạch.

Mà phía sau Đế Tuấn, Thái Nhất, Trần Nguyên Tử, Minh Hà, Côn Bằng, Hồng Vân chờ cũng là nghe như lọt vào trong sương mù, không biết vì sao, ngay cả như vậy cũng là thu hoạch rất nhiều, tu vi đề cao không ít, lại càng linh ngộ không ít thần thông. Còn dư lại chư chứng tiên, trừ thỉnh thoảng có thể nghe hiểu một câu ở ngoài, cũng chỉ có thể nhắm mắt ngủ, ngay cả nhớ kỹ cũng rất khó, nếu như tu vi không đủ, một khi mạnh nhớ, sẽ nguyên thần không yên, tẩu hỏa nhập ma. Cho nên chứng tiên phần lớn cũng bắt đầu ngủ.

Không biết qua bao lâu, Đạo Tổ không hề giảng đạo. Nói với mọi người nói: "Bản Cổ khai thiên tích địa sau, ta được Tào Hóa Ngọc Điện, hiểu thông đại đạo, thuận lòng trời mà đi giáo hóa chúng sanh, giảng đạo ba lần, hôm nay đã viên mãn, sau này ta đem không có ở đây giảng đạo, đến đây đại đạo hừng, có thánh ra. Thánh nhân vì Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, vạ kiếp không mãi, bất nhiễm nhân quả. Thánh nhân vô vi, cố vô bại, cố vô mất. Phụ vật hoặc được hoặc theo; hoặc dò xét hoặc xuy; hoặc mạnh hoặc luy; hoặc nắm hoặc huy. Này đây thánh nhân đi thậm, đi xa, đi thái. Bọn ngươi tu khẩn cấp nhớ! Lần trước giảng đạo lúc đã lập nhiều thánh vị, hiện tại không đề cập tới."

Cùng thánh vị vô duyên chứng tiên cũng là không có cam lòng, nhưng là Đạo Tổ theo như lời, bọn họ cũng không còn biện pháp. Trong lòng cũng âm thầm nghĩ tới cuối cùng một pho tượng thánh vị quy chúc, lần nhìn lẫn nhau không vừa mắt, mùi thuốc súng mùi phẫn, trong lòng cũng là không ngừng tính toán.

Lúc này Hồng Quân đối với chứng nhân nói: "Hôm nay Hồng Hoang chúng sanh cũng là có chút ít tranh đấu, bọn ngươi cũng không thậm tiện tay vật, các ngươi cho tọa hạ đệ tử, nên có chút cơ duyên. Vì sư năm xưa du lịch Hồng Hoang, cũng là tìm nhiều loại bảo bối, và ta ngộ được đại đạo, đem đi thân hợp đạo, đến lúc đó những thứ này bảo vật vô thậm chỗ dùng, sáng nay đều phản phát hữu duyên, cho các ngươi hộ thân, ngày sau thành đạo cũng tốt có linh bảo trấn áp giáo thống."

Từ Tiêu Cung mọi người vừa nghe Hồng Quân muốn phân bảo bối, cũng cao hứng nói: "Lão sư từ bi!" Thông Thiên nhưng trong lòng bật cười: từ bi cái rắm! Những thứ này ngu ngốc, chẳng phải biết kỳ vọng càng lớn thất vọng càng lớn, không phải là nguoi, vĩnh viễn cũng sẽ không là của nguoi, có lẽ, Phân Bảo Nhai thương các nguoi có có thể được một hai kiện tiên thiên linh bảo, nhưng là Hồng Quân trong tay nhưng sớm cũng có chủ vật liễu, các nguoi lạy cũng vô dụng.

Thông Thiên hần chờ này trời cũng chờ thật, Tru Tiên kiểm trận a! Rốt cục muốn thuộc về hần, bắt quá trong lòng hần cũng là có chút ít thấp thỏm, hiện tại Hồng Hoang thế giới mặc dù chỉ có hần và Hậu Thổ hai người cơ duyên cùng kiếp trước không hề cùng dạng, những người khác cũng không có quá biến hóa lớn, nhưng có câu nói rút giây động rừng, không biết hần có thể hay không có Tru Tiên kiểm trận, nhưng hần nhưng là Bàn Cổ nguyên thần biến thành, nhất định sẽ có Đại Bảo, hần cũng không phải là lo lắng quá mức. Trong lòng hưng phấn, bày ra một bộ mong đợi bộ dạng nhìn Hồng Quân, những người khác cũng là như thế.

"Lão Từ, nguoi vì Bàn Cổ nguyên thần biến thành, ta đứng đầu đồ, mọi người đại sư huynh, số trời nên chấp chương này Thái Cực đồ." Lão Từ tiến lên, bái tạ Hồng Quân sau, da mặt khê run nhận lấy, dưới mọi người là nuốt nuốt nước miếng, đối với Lão Từ nhận được như thế Đại Bảo không ngừng hâm mộ.

"Nguyên Thủy, nguoi cũng vì Bàn Cổ nguyên thần biến thành, này Bàn Cổ Phiên, chức năng phá vỡ Hỗn Độn. Mong rằng nguoi rất thiện dùng, ngày sau các nguoi chấp chương đại giáo, cũng nên chỉ trấn áp số mệnh." Hồng Quân nhân nhạ nói. Nguyên Thủy mừng rỡ bái tạ, tiến lên nhận lấy, cầm trong tay lật tới lật lui nhìn không ngừng, vui mừng vô cùng.

"Thông Thiên, nguoi là Bàn Cổ nguyên thần hợp Hỗn Độn khí biến thành, hiện tại ban thường nguoi Tru Tiên Tứ Kiếm, trông coi sát phạt chi dùng, nữa ban thường nguoi Tru Tiên Trận mưu đồ, hai người hợp nhất nhưng bày Hồng Hoang đệ nhất sát trận Tru Tiên kiểm trận. Trong trận giết chóc vô hạn, thánh nhân bày trận, thì không phải là bốn thánh đều tới mà không có thể phá! Ngày sau nhưng muốn thân dùng, không được nhẹ nâng tranh đoan." Hồng Quân một câu nói, để cho mọi người kinh hãi. Lần này Tru Tiên kiểm trận vừa vì tru tiên, chủ sát phạt cũng thôi. Có thể tưởng tượng muốn phá trận, lại còn muốn gộp đủ bốn vị thánh nhân. Hiện tại một thánh nhân cũng không có, cho dù nhận được thánh vị toàn bộ thành thánh, trừ ra Thông Thiên, cũng là kia mấy vị thánh nhân, hơn nữa mới vừa rồi hần Từ Tiêu Cung xưng Lão Từ Nguyên Thủy là huynh trưởng, và Từ Tiêu Cung nhưng là Đạo Tổ đàn tràng, như vậy coi như là xác lập lẫn nhau quan hệ trong đó, Hậu Thổ lại là từ trước đến nay hần cùng, dạng này tính tới, cũng chỉ còn lại có ba thánh nhân, có thể nào phá vỡ này Tru Tiên kiểm trận? Thông Thiên chẳng phải là vô địch? Ngày sau sợ là mọi chuyện đều được nhường cho chút Thông Thiên Lão Từ mấy người liễu, nếu không, Tru Tiên kiểm trận vừa ra, bọn họ có thể tự thành liễu sở giết chi tiên liễu.

Thông Thiên vội vàng nhận lấy Tru Tiên Tứ Kiếm cùng trận đồ, tạ ơn Hồng Quân sau, chớp mắt

một cái, lập tức về mặt đưa đám nói: "Tru Tiên kiểm trận chủ sát phạt, phòng ngự kém hơn, hơn nữa không thể trấn áp số mệnh, mong rằng Lão sư thương hại, ban thường được phòng ngự pháp bảo, làm đệ tử ngày sau hộ thân!"

Mọi người gặp được rồi như thế trọng bảo còn hướng Đạo Tổ cầu: van xin bảo, cũng cực kỳ khinh bỉ, bắt quá cũng là bội phục Thông Thiên kín đáo suy nghĩ, nhận được như thế trọng bảo còn có thể tinh táo phân tích ra Tru Tiên kiểm trận hơn thiệt, tâm tính có thể nghĩ, chúng tiên trong lòng cũng là mặc cảm. Mà ở một bên Hậu Thổ nghe, cũng là thiếu chút nữa bật cười, nhịn xuống không cười, nhưng là đã mặt như hoa đào, mặt thật giống như nóng sốt như vậy.

Hồng Quân cũng không nói chuyện, chẳng qua là dùng cái kia trống rỗng ánh mắt nhìn Thông Thiên, Thông Thiên bị hần thấy vậy trong lòng sợ hãi, kết Cầm Lãm ba nói: "Đệ tử mới vừa nhớ tới, trong tay còn có một chút linh bảo, hộ thân không thành vấn đề, sẽ không phiền toái Lão sư liễu." Trong lòng nghĩ to: "Từ lão đầu, cho chút nguoi sẽ chết a? Muốn giữ lại mạng vào quan tài a?" Hồng Quân hay là không nói lời nào, tự như vậy theo dõi hần nhìn. Thông Thiên vừa nhìn, nghĩ cũng không dám suy nghĩ, một bộ bộ đáng cung kính.

Một lát, Hồng Quân không có ở đây nhìn Thông Thiên, lại tiếp tục phân bảo.

"Hậu Thổ, nguoi là Bàn Cổ nguyên thần máu huyết biến thành, tương lai có công lớn đức muốn làm, đây là Đinh Càn Khôn, có thể đem vạn vật phân bản quy nguyên, nghịch phản tiên thiên, cũng có thể dùng chi phòng ngự, nhưng trấn áp số mệnh, nguoi tốt hơn sinh vận dụng." Hậu Thổ vội vàng bái tạ quá, đón lấy Đinh Càn Khôn, Thông Thiên ở một bên cũng là âm thầm vì Hậu Thổ cao hứng, này Đinh Càn Khôn chỗ dùng rộng khắp, luyện khí, phòng ngự, còn có thể trấn áp số mệnh, hơn nữa, Đinh Càn Khôn còn có mấy trận công đức có thể làm, có thể nói là cực phẩm a.

"Nữ Oa, người tính tình hiền hòa, lại không hi tranh đấu, ngày sau có một đại công đức muốn làm, tự ban thưởng người Sơn Hà Xã Tắc đồ, Hồng Tú Cầu, một công một thủ, ngày sau nhưng che cho người chu toàn!" Nữ Oa vội vàng tạ ơn, tiếp nhận hai kiện bảo bối.

Hồng Quân ban cho Nữ Oa sau, liền ngậm miệng không nói, hiển nhiên không có nửa ban cho ý tứ.

Chuẩn Đề vừa thấy, lập tức quỳ gối, tiếng khóc cầu đạo: "Ta Tây Phương cần cỗi, ít có bảo vật. Cầu : van xin Lão sư từ bi, ban thưởng linh bảo phòng thân." Trong lúc nói chuyện, nói năng khẩn thiết, ần có tiếng buồn bã. Tiếp Dẫn cũng là vội vàng quỳ gối trên mặt đất.

Hồng Quân lão tổ nhìn về phía hai người, chốc lát nói: "Hai người các người nhưng cũng có đại nghị lực, đại trí tuệ, ngộ được bằng môn đại pháp, nhưng cũng là cơ duyên, đột nhiên cuối cùng Tây Phương chỉ khách, vô duyên đông đất Đại Bảo. Cũng được, hiện ban thưởng bọn người Thập Nhị Phẩm Kim Liên cùng Gia Trì Thần Xử." Nói xong, Hồng Quân lấy một đóa kim liên cho Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề được rồi Gia Trì Thần Xử.

Mọi người vừa thấy Chuẩn Đề cầu được liễu linh bảo, lập tức cũng là quỳ gối bắt đầu cầu : van xin Đạo Tổ. Nhất thời Từ Tiêu Cung cãi nhau, được không náo nhiệt.

"Hữu duyên tiên thiên linh bảo cũng là đã các hữu quy túc, còn lại những thứ kia ta nhất tề đặt ở ngoài cung phía đông nam Phân Bảo Nham thượng, các người đều có thể đi lấy." Hồng Quân nhìn một chút phía dưới quỳ gối một mảnh, cũng là hơi chút an ủi , mọi người vừa nghe, lập tức lao ra Từ Tiêu Cung, thẳng hướng Phân Bảo Nhai.

Thông Thiên nhưng chỉ là chờ Hồng Quân lão đạo những lời này đây, mới vừa rồi Hồng Quân lão tổ chỉ cấp liễu hấn Tru Tiên kiếm trận, chưa cho hấn những khác linh bảo, hấn đã nghĩ : "Không để cho, rất tốt, nhìn Lão Tử đem Phân Bảo Nhai vết sạch liễu cho người xem nhìn." Hồng Quân lão đạo giọng điệu cứng rắn rồi, hấn tự kéo Hậu Thổ thứ nhất chạy nhanh đi. Mọi người mất một bông hoa, sẽ không có hấn bóng dáng. Tất cả mọi người là sùng sốt, lập tức kịp phản ứng, cũng là nhanh chóng hướng Phân Bảo Nhai phóng đi.

Thông Thiên cùng Hậu Thổ đi tới Phân Bảo Nhai. Chỉ thấy một khối màu đen đại trên tảng đá nổi lơ lửng đủ loại bảo bối, chỉ nhìn được bọn họ hoa cả mắt. Không nói hai lời, để cho Hậu Thổ mình đi thu linh bảo, chính hấn còn lại là bắt đầu đại càn quét, bất kể là cái gì linh bảo, nhìn thấy cái gì tự cũng thu lại, mọi người chạy tới vừa nhìn, lập tức cũng bắt đầu đoạt bảo.

Nơi đây là Hồng Quân Từ Tiêu Cung phụ cận, mọi người cũng không dám đấu pháp, cho nên đều đem ra hết cật lực, nhất thời chen chúc thành một mảnh, đẩy đẩy nhón nháo . Cuối cùng tất cả mọi người là hải lòng. Lão Tử Nguyên Thủy đều được đến không ít linh bảo, rốt cục làm giàu thoát khỏi nghèo khổ, trên mặt nụ cười mười phần, vừa nhìn chính là thập phần thích hải lòng. Chuẩn Đề Tiếp Dẫn cũng là được rồi một chút, Chuẩn Đề đã cười hợp bất long chủy liễu, Tiếp Dẫn mặt khổ qua cũng có sở buồn lòng. Còn lại mọi người hoặc nhiều hoặc ít được rồi chút tiên thiên linh bảo.

Chờ Phân Bảo Nhai thượng không có linh bảo sau, Thông Thiên vừa phát tay thu Phân Bảo Nhai. Đây Phân Bảo Nhai cũng là bảo vật, đối với kiếp trước tất cả xuyên việt giả, này Phân Bảo Nhai nhưng là tất cầm vật, mình không lấy, thật xin lỗi người xem a! Chúng tiên nhìn trọn mắt hốc mồm, trong lòng cũng là hối hận mình tại sao sẽ không nghĩ đến, đối với Thông Thiên không ngừng hãm mộ.

Mọi người lấy hoàn pháp bảo, liền vừa quay lại Từ Tiêu Cung, chứng kiến một chút Hồng Quân Đạo Tổ hợp đạo rầm rộ!

Mới vừa trở lại Từ Tiêu Cung, liền nhìn thấy ngồi ngay ngắn ở trên bờ đoàn Hồng Quân khí sắc bình thản, như không có sóng giềng cổ, thấy mọi người đi vào, đầu tiên là phân phó ban thưởng ngồi, sau đó nhẹ giọng lên mí mắt nói: "Bàn Cổ khai thiên tích địa, tạo nên Hồng Hoàng vạn vật, đã có mấy ngàn vạn năm, ta được Tạo Hóa thần khí, thuận theo thiên thể thành thánh đạo, đứng thẳng lần này Từ Tiêu Cung, giảng đạo truyền pháp, công đức viên mãn. Ta tu vi tiến nhanh, có cảm thiên địa đại đạo sơ cầu vạn vật, là nhân từ, cũng là đại bất nhân. Thiên đạo to lớn thể, năm mươi số lượng thiếu một, ta tuy có

đại pháp, lại không thể bỏ toàn bộ. Đột nhiên nhiều hơn nghĩ ngợi, ý ta muốn tìm dĩ thân hợp đạo phương pháp, chiếu cố Thương Sinh, Trường Thiên địa to lớn nhân, bỏ thiên địa to lớn bất nhân."

Mọi người vừa nghe, nhất thời mừng rỡ. Hồng Quân muốn hợp đạo, như vậy ngày sau sẽ không nữa là thánh nhân, mà là một loại pháp tắc liễu, dễ dàng nơi nào còn có thể hỏi tới Hồng Hoang chuyện, không khỏi nhất tề địa thờ phào nhẹ nhõm. Mọi người mặc dù thành tựu Đại La thậm chí Chuẩn thánh, vì trong hồng hoang cao thủ số một số hai, nhưng là trên đầu có một cường hân như vậy Lão sư đè ép, có thể nào trôi qua tiêu dao tự tại. Lần này Hồng Quân hợp đạo, vừa lúc đi mọi người tâm bệnh, Hồng Hoang sau này sẽ là bọn họ liễu.

"Mong rằng Lão sư nghĩ lại! !" Mặc dù trong lòng cao hứng phi thường, mọi người hay là đứng dậy quỳ gối nói.

Hồng Quân nhìn bọn họ một cái nói tiếp đến: "Ta vì thiên đạo, chỉ để ý thiên thể đại vận, đến đây đại đạo hừng, có thánh ra lấy thuận lòng trời đạo, vì thánh vận kiếp bất diệt, bất nhiễm nhân quả, thánh nhân vô vi, cố vô bại, cố vô mất, thánh nhân đi thậm, đi xa, đi thái, bọn người làm cần ghi nhớ!"

"Lão sư dạy bảo từ không dám quên!"

"Lão sư hợp đạo sau, là vì thiên đạo hay là Hồng Quân?" Thông Thiên thấy Hồng Quân lập tức sẽ phải hợp đạo liễu, lập tức hỏi.

"Hồng Quân vì thiên đạo, thiên đạo không là Hồng Quân." Hồng Quân nhàn nhạt đáp. Thông Thiên trong lòng mắng to: "Nói rõ ràng lên có được hay không, lần trước nói để cho đại gia cười thật lâu mới hiểu được. Thể văn ngôn thật khó hiểu." Thấy Hồng Quân một bộ người chết dạng, hân cũng không đang hỏi liễu.

"Nhớ lấy không phải là thiên địa đại kiếp, Hồng Quân không hiện. Bọn người ngày sau tự giải quyết cho tốt!" Hồng Quân nói ra cuối cùng dặn dò, báo cho mọi người, ngày sau chỉ cần không nên vô cùng nghịch thiên, hân Hồng Quân mọi chuyện không quan tâm, mọi người vừa cùng kêu lên đồng ý.

Sau đó mọi người đồng loạt nói: "Lão sư thánh dạ, chúng ta cáo lui." Lần này Từ Tiêu Cung hành trình, thu hoạch không nhỏ. Hồng Quân cố ý muốn vừa người thiên đạo, cũng là mọi người cao hứng không dứt.

Thông Thiên trong lòng cũng là cảm khái vạn phần, Hồng Quân rất hiển nhiên là biết hân một chút lai lịch, nhưng là cũng không có đem hân như thế nào, hơn nữa đối với hân cũng là cực kỳ không tệ. Hồi tưởng chuyện cũ, đối với Hồng Quân lòng cảm kích không cách nào nói nên lời. Thờ dài ra khỏi Từ Tiêu Cung. "Muội muội, tới đây, chúng ta nữa cuối cùng lạy một xá Lão sư, ngày sau gặp nhau lúc, cũng không biết là Lão sư, hay là thiên đạo liễu." Hậu Thổ gật đầu, hai người thành khẩn ngã quỳ, cuối cùng hướng Hồng Quân xá một cái sau, cũng không quản hân khi gió có hay không quan tâm, đứng dậy đi theo mọi người rời đi.

Trong Từ Tiêu Cung, chỉ thấy Hồng Quân nhẹ nhàng gõ đầu, mặt lộ vẻ mỉm cười, nói tiếp miệng vi mở, nói ra hai chữ: hợp đạo! Nhưng ngay sau đó không trung xuất hiện một màu vàng kim pháp luân, Hồng Quân thân hình quảng hướng trong đó biến mất, và pháp luân cũng nhưng ngay sau đó biến mất hư không không thấy.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 23: Vu Yêu Lân Đầu Tiên Đại Chiến

Thái Dương tinh thượng, Đế Tuấn Thái Nhất lúc này là đầy bụng hỏa khí, chỉ thấy Đế Tuấn vẻ mặt âm trầm, bất quá hần tâm tính tốt hơn, không có phát tiết đi ra ngoài. Bất quá Thái Nhất cũng chưa có tốt như vậy tu dưỡng liễu, không phải là đập cái bàn, chính là chuy cái ghế, hơi có không thuận, tự đối với tại chỗ hạ nhân bày lấy trừng phạt, khiến cho cả Thái Dương tinh thượng lòng người bàng hoàng, mọi người rối rít rời xa Thái Nhất.

Đang nhìn đến Thái Nhất tiếp tục như vậy cũng nhanh muốn đem Thái Dương tinh cho hủy đi, Đế Tuấn không khỏi ngăn cản nói: "Đủ rồi, Thái Nhất, ngươi có phải hay không muốn đem Thái Dương tinh cho ta hủy đi, để cho ta chờ lộ tức đã ngoài."

Thái Nhất biết Đế Tuấn giờ phút này tâm tình cũng không được khá lắm, đã ở tức giận, cho nên không hề phát giận. Chẳng qua là ngồi yên một bên, một mình mọc lên hòn dỗi.

Thì ra là vu tộc thừa dịp Đế Tuấn Thái Nhất nghe đạo lúc, đối với yêu tộc phát động liễu toàn diện tiến công. Đế Tuấn Thái Nhất trong mấy năm nay, mặc dù chiêu dụ liễu không ít cao thủ, nhưng là năng lực lãnh đạo hiển nhiên không thể cùng Đế Tuấn so sánh với. Thương xúc trong lúc cùng vu tộc đại chiến, hơn nữa lựa chọn sai lầm liễu cùng vu tộc chính diện giao chiến, bị vu tộc giết tằm giáp không lưu, máu chảy thành sông. Hiện tại, cả Hồng Hoang trên đại lục yêu tộc cơ hồ cũng bị vu tộc tàn sát hầu như không còn. Yêu tộc trải qua lần này nhất dịch, có thể nói là tổn thất thảm trọng, không có mấy trăm năm, là khôi phục không đến.

Qua thật lâu một lát, Thái Nhất rốt cục phá vỡ trầm mặc, hần hướng Đế Tuấn dò hỏi: "Đại ca, rốt cuộc chúng ta nên làm cái gì bây giờ? Nếu không, chúng ta trực tiếp triệu tập nhân thủ, thẳng hướng vu tộc đề thù này. Ta liền không tin ta yêu tộc sẽ bại bởi vu tộc đám kia Dã Man Nhân."

Đế Tuấn vì hơi hí mất ra, trong đầu cũng là ở thiên nhân giao chiến, đối với có đi hay không tấn công vu tộc cũng là do dự. Nếu như không đi, kia lần này yêu tộc tử thương vô số, hần thân là yêu tộc người lãnh đạo, nếu như không có thể vì chết đi tộc nhân lấy lại công đạo, danh vọng nhất định sẽ được không lồ đã kích, nghiêm trọng, có thể có đưa đến thù hạ mọi người nội bộ lục đục, vậy hần hao hết tâm lực, thật vất vả mới chính hợp lên yêu tộc có lẽ trong khoảnh khắc sẽ biến thành chia năm xẻ bảy; nhưng nếu như đi tấn công vu tộc, không nói trước vu tộc ngờ tới hần nhất định sẽ tới, và có điều chuẩn bị, nếu không có chuẩn bị, yêu tộc cũng là rất khó cùng vu tộc chống lại, vu tộc là Hồng Hoang nổi danh háo chiến chủng tộc, lực chiến đấu mạnh ở Hồng Hoang vị trí đầu não, yêu tộc mặc dù người đông thể mạnh, nhưng là Đế Tuấn hiểu, tại chính thức đại thần thông người trước mặt trước, những thứ này Tiêu Yêu tiêu quái là lên không được mặt bàn, trừ cường tráng cường tráng thanh thể, không tạo nên tác dụng gì. Vì vậy, trong lòng hần do dự, không biết rốt cuộc có nên hay không đi.

"Đại ca, vu tộc khinh người quá đáng, bọn ta nhất định phải còn lấy màu sắc, bằng không, Hồng Hoang chúng tiên cũng sẽ cho là ta yêu tộc sợ hần vu tộc, bọn ta còn có mặt mũi nào thống lĩnh cả yêu tộc đây? Đại ca nghĩ lại a!" Đông Hoàng Thái Nhất làm mặc dù lớn lời, vọng động, nhưng là lời nói này cũng là nói rất có lý, cũng nói vào Đế Tuấn tâm khảm.

"Phải chiến a!" Đế Tuấn trong lòng một trận thở dài, sau đó đứng dậy đối với lũ yêu nói: "Vu tộc vô cớ tấn công ta yêu tộc, khiến ta yêu tộc tử thương vô số, thù này hận này, chỉ có dùng vu tộc máu tươi tới rửa sạch, truyền ta chỉ lệnh, tất cả yêu tộc tập hợp, cùng ta cùng nhau huyết tẩy vu tộc, để cho vu tộc biết được tội ta yêu tộc kết quả!" Không thể không nói Đế Tuấn là một vị ưu tú người lãnh đạo, một phen tuyệt hảo lời của đem yêu tộc vốn là xuống thấp sĩ khí đề cao không chỉ một bậc.

"Dạ." Lũ yêu lớn tiếng đáp. Sau đó xoay người ra khỏi Thái Dương Cung, đi triệu tập yêu tộc người đi.

"Thái Nhất, ngươi cũng chuẩn bị một phen, lần này đại chiến cũng là hung hiểm chí cực, không nên khinh thường." Đế Tuấn hướng Thái Nhất dặn dò.

"Đại ca yên tâm, chính là vu tộc, cũng là dã man người, không tu nguyên thần, không rõ thiên thời, ta Đông Hoàng Thái Nhất còn không đề vào mắt." Sau đó tự ra đi chuẩn bị. Đế Tuấn một trận thở dài, vu tộc mặc dù không tu nguyên thần, không rõ thiên thời, nhưng là lực chiến đấu mạnh, Hồng Hoang bách tộc không một có thể cùng chi so sánh với, mười một Tổ Vu lại càng so với hần cũng không kém bao nhiêu. Nhưng là hiện tại, thật sự là bị buộc bất đắc dĩ, phải chiến a. Bằng không, hần nhiều năm tâm huyết lúc đó phó mặc.

Không lâu lắm, lũ yêu đều là triệu tập xong, chỉ thấy yêu tộc chỉ chúng không thể đếm hết, chỉ chút một mảng lớn, thật giống như mây đen che ngày.

"Yêu tộc các huynh đệ, vu tộc bắt đầu 1 cuộc chiến không báo trước, tru diệt ta hàng tỉ đồng bào, còn đây là lần ta yêu tộc không người nào vậy. Chỉ cần là yêu tộc người, tựu chắc chắn tuyệt thù này hận. Hôm nay, ta liền muốn giết hướng vu tộc, bọn ngươi có dám cùng ta cùng đi?" Đế Tuấn sục sôi nói.

"Dám, giết hết vu tộc, giết hết vu tộc." Yêu tộc tất cả mọi người là lớn tiếng quát, vẻ mặt một mảnh cao chót vót, trong mắt toàn bộ điên cuồng ánh sao. Ở Đế Tuấn hướng dẫn, yêu tộc sĩ khí cũng nhắc tới liễu đỉnh.

"Tốt, bọn ta đồng tâm hiệp lực, định có thể đại phá vu tộc, đi!" Nói xong, ngàn vạn đại quân ở Đế Tuấn Thái Nhất hai người dưới sự hướng dẫn của, hạo hạo dâng dâng thẳng hướng Hồng Hoàng.

Lại nói Đế Tuấn mang theo lũ yêu dâng dâng sát khí đi tới Hồng Hoàng đại lục, chỉ thấy vu tộc đã sớm dọn xong trận thế, chờ ở nơi đó, Đế Tuấn thấy vậy, trong lòng cười khổ: "Quả nhiên có chuẩn bị, đều nói vu tộc háo chiến, không có đầu óc, xem ra lời đồn đãi không thể tần tin a!" Bất quá lúc này đã là tên đã lấp vào cung, không phát không được liễu, Đế Tuấn trong đám người kia ra, lớn tiếng nói: "Tổ Vu ở đâu? Đi ra ngoài trả lời." Vừa dứt lời, chỉ thấy đối diện trong trận tách ra, đi ra thập nam một nữ, chính là mười một Tổ Vu.

"Ha ha, Đế Tuấn tiểu nhi, ngươi có gì di ngôn muốn a? Nói nhanh một chút đi ra ngoài, nếu không, một hồi ta nhưng chắc là không biết cho ngươi cơ hội như thế liễu, ha ha ha ha ha!" Tinh tình bốc lửa Chúc Dung lớn tiếng châm chọc đạo, vẻ mặt lớn lối vô cùng.

Bên này Đông Hoàng Thái Nhất vừa nghe, giận dữ, phải biết rằng Đông Hoàng Thái Nhất duy nhất dùng người chính là Đế Tuấn liễu, cho dù Đạo Tổ Hồng Quân, hắn cũng dám mở miệng phản bác, ngay từ lúc Từ Tiêu Cung nghe đạo lúc, hắn tựu từng chất vấn quá Đạo Tổ quyết định. Nhưng là đối với cái này huynh trưởng, Thái Nhất cũng là nói gì nghe nấy. Bây giờ nghe đến Chúc Dung như thế vũ nhục Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất là giận theo tâm tới, lập tức sẽ phải động thủ, lại bị Đế Tuấn ngăn lại, Thái Nhất không dám cãi kháng Đế Tuấn. Chẳng qua là hai mắt mạo hiểm hừng hực lửa giận, gắt gao ngó chừng đối diện Chúc Dung.

"Hừ, Chúc Dung, không nghĩ tới miệng của ngươi lại thú như vậy, khoảng cách xa như vậy ta cũng có thể nghe thấy được miệng của ngươi tàn sát ra mùi hôi thối." Đế Tuấn không chút khách khí phản kích, phía sau yêu tộc cũng là cười ha ha, rồi rít lên tiếng vũ nhục. Chúc Dung nghe, cũng là giận dữ, nhưng là nghĩ đến bọn họ mười một Tổ Vu lúc trước ước định, mạnh mẽ ngừng lửa giận, không có xuất thủ.

"Bọn ta lần này tới, là hướng các ngươi vu tộc đòi thuyết pháp, vì sao vô cớ tấn công ta lãnh địa, giết ta yêu tộc người? Nếu như không nói rõ ràng, hôm nay không chết không thôi." Đế Tuấn lớn tiếng chất vấn, phía sau lũ yêu cũng là tình cảm quần chúng xúc động phản nộ, chỉ cần Đế Tuấn ra lệnh một tiếng, lập tức sẽ cùng tấn công chi.

"Ha ha, Hồng Hoàng thổ địa, chính là Bàn Cổ đại thần biến thành, bọn ta vu tộc chính là Bàn Cổ đại thần máu huyết biến thành, lý nên chính là chỗ này Hồng Hoàng đại lục chủ nhân. Khi nào thành ngươi yêu tộc lãnh địa rồi? Thật là được không biết xấu hổ." Đế Giang không cam lòng yếu thế, hướng Đế Tuấn trả lời. Bất quá hắn lời này nói là quá qua, nhất định sẽ vì vậy đắc tội không ít người, 'Hồng Hoàng đại lục chủ nhân' hơi có chút ít đã tâm người đều muốn trở thành Hồng Hoàng chủ nhân, Đế Giang nói như vậy chẳng phải là đem bọn họ đều được tội rồi? Hơn nữa, ngươi là Hồng Hoàng chủ nhân, như vậy đem tương lai thánh nhân đặt đất? Đây quả thực là đánh mặt của bọn họ không! Tại phía xa Bồng Lai đảo Hậu Thổ nghe lời này, cũng là cau mày không dứt, tựu có thể tưởng tượng những người khác phản ứng liễu.

"Ngay cả như vậy, bọn ngươi tru diệt ta yêu tộc người vừa giải thích thế nào." Đế Tuấn nghe Đế Giang lời của, mừng rỡ trong lòng, cứ như vậy, vu tộc có thể nói trở thành Hồng Hoàng công địch, bất quá hắn cũng không ở nơi này sự kiện thượng dây dưa, bằng không, tựu sẽ khiến mọi người cho là hắn tính toán, cho nên tựu tránh nặng tìm nhẹ nói.

"Ha ha ha ha, Đế Tuấn nguoi thật đúng là không nên da mặt, nguoi tại sao không nói nói nguoi ban đầu tại sao giết chết Đông Vương Công, tru diệt Từ Phủ chúng tiên đây?"

"Đông Vương Công dung túng thủ hạ, giết ta yêu tộc, ta chính là cho yêu tộc lấy lại công đạo, có gì không thể?"

"Hừ, muốn gán tội cho người khác, sợ gì không có lý do, giết người yêu tộc người, như thế nào Đông Vương Công một nhà, chính là nguoi yêu tộc trong, cũng là lẫn nhau giết chóc, còn oán được người khác sao? Hãy bớt sàm ngôn đi, muốn chiến liền chiến, ta vu tộc không sợ bất luận kẻ nào." Thật đúng là lớn lối có thể a! Bồng Lai đảo thượng Thông Thiên nghe Đế Giang lời của, một trận im lặng, thật là cái gì cũng dám nói a! Không biết là nên khen hần dững cảm đây? Hay là nên mắng hần không biết. Không sợ bất luận kẻ nào, đây không phải là ở coi rẻ Hồng Hoang mọi người sao? Cũng chỉ có hần mới dám nói ra như thế lời của.

"Tốt, tốt, tốt, nguoi vu tộc thật là khinh người quá đáng, chẳng lẽ là cho là ta yêu tộc thật sợ nguoi không được. Yêu tộc các dững sĩ, Hồng Hoang những anh hùng, xông đi lên, tiêu diệt vạn ác vu người." Đế Tuấn hiển nhiên bị tức là không được, cũng bất chấp gì khác, trực

tiếp xua binh mà lên, nhất thời ngàn vạn yêu binh, như thủy triều phóng mạnh về vu tộc đại quân.

"Thượng." Vu tộc đã ở Đế Giang một câu đơn giản lời của sau, ngênh đón.

Lần đầu tiên vu yêu đại chiến chính thức khai hòa, vu yêu hai tộc lần này cũng là nghiêng kia tất cả, có thể nói là cao thủ ra hết, toàn bộ gia nhập trong chiến đấu. Hồng Hoang còn lại đại thần cũng hoặc lấy thần niệm thăm hỏi, hoặc đích thân tới phụ cận, ẩn thân quan sát lần này vu yêu đại chiến.

Hai phe đại quân ở trong nháy mắt đụng vào nhau, nhất thời, huyết nhục bay ngang, máu tanh đầy trời. Song phương đại chiến ở chung một chỗ.

Cộng Công cùng trợ cữu âm cùng đi chiến Đông Hoàng Thái Nhất, những khác Tổ Vu còn lại là trực tiếp chạy Đế Tuấn đi, Đế Tuấn tự biết không địch lại, lập tức lấy Hà Đồ Lạc Thư bày trước Thiên Hà lạc đại trận, công chúng Tổ Vu vây ở trong đó, vu tộc không tu nguyên thần, muốn phá đại trận cũng là được một thời gian ngắn, đáng tiếc Đế Tuấn vây khốn Tổ Vu nhiều lắm, có khoảng chín, cho dù là Thông Thiên đối mặt chín Tổ Vu, cũng không dám nhẹ lướt kia mũi nhọn, huống chi Đế Tuấn xa không bằng Thông Thiên, không cần thiết chốc lát, chỉ thấy sông lạc đại trận đã bị chúng Tổ Vu ngạnh sanh sanh đích dùng cật mạnh công phá.

Chúng Tổ Vu vừa ra tới, nhìn thấy Đế Tuấn, không nói hai lời, tất cả đều vùng quyền công tới, Đế Tuấn không dám chậm trễ, tề lên Hà Đồ Lạc Thư cùng người khác Tổ Vu chiến ở chung một chỗ.

Song phương đại chiến bắt đầu tiến vào giằng co giai đoạn, nguoi tới ta đi, công kích vẫn không có ngừng quá. Đại chiến qua một thời gian ngắn, song phương tất cả cũng bắt đầu lấy ra tất cả của mình bộ thực lực, chuẩn bị quyết chiến.

Mà lúc này, song phương đại quân giao chiến cũng đã phân ra thắng bại, vu tộc lấy yếu ớt ưu thế lấy được thắng lợi, yêu tộc mặc dù người đông thế mạnh, nhưng là vu tộc trải qua một loạt tạo vu hành động sau, nhân khẩu cũng là kịch liệt gia tăng, hiện tại mặc dù vẫn còn so sánh bất quá yêu tộc, nhưng là đã ổn ở Hồng Hoang thứ hai liễu, hơn nữa vu tộc háo chiến nổi tiếng cả Hồng Hoang, cũng không xuy, chỉ thấy chúng vu vọt vào yêu tộc trận địa, như sói vào bầy cừu, yêu tộc người quả thực giống như là chém dưa thái rau loại bị băm thành từng cục, bất quá vu tộc có như vậy lực chiến đấu dù sao cũng là số ít, mới tạo nên vu tộc lực chiến đấu tới căn bản vô pháp so sánh với. Yêu tộc nhân số đông đảo, bọn họ cũng là đầy đủ lợi dụng cái này ưu thế, một nhóm người cuốn lấy những thứ kia lực chiến đấu mạnh vu tộc, còn dư lại toàn lực tru diệt những thứ này mới tăng vu tộc, phải biết rằng vu tộc chân chính lợi hại hay là những thứ kia uy tín lâu năm Đại Vu, mới tạo nên những thứ này vu tộc thực lực rất một loại, yêu tộc mặc dù từ thương vô số, nhưng là vu tộc cũng không có sống khá giả, mới làm ra vu tộc người nhưng là bị giết hơn phân nửa, đáng tiếc yêu tộc cao thủ hay là không nhiều lắm, dần dần bị chúng Đại Vu đánh thất linh bát lạc, rồi rít chạy trốn, đến đây, yêu tộc bại trận đã thành định cục.

Lúc này, bị chúng Tô Vu vây công Đế Tuấn rốt cục cũng là nhện không được liều, chỉ thấy Đế Tuấn trước người tám vị Tô Vu cùng nhau hướng hấn công tới, hấn vội vàng ở trước người tể lên Hà Đồ Lạc Thư, tám vị Tô Vu công kích cùng nhau đánh vào Hà Đồ Lạc Thư trên. Tám vị Tô Vu cùng chung một kích, uy lực sao mà đại, Hà Đồ Lạc Thư bị lần này một kích, một trận lay động bay trở về Đế Tuấn thân thể, Đế Tuấn còn chưa kịp đau lòng, đã bị phía sau Địch Thiên Ngô Tô Vu đánh trúng, thân thể bay về phía không trung, phun ra một ngụm lớn máu tươi, cũng là Tô Vu lần trong lúc đã sớm thương nghị tốt, tùy tám vị Tô Vu cùng nhau phía trước hấp dẫn Đế Tuấn lực chú ý, để cho một người âm thầm đánh lên.

Vốn là lấy Tô Vu tính cách chắc là không biết làm chuyện như vậy, nhưng là Đế Giang nói trận chiến này liên quan đến đến vu tộc ở Hồng Hoang đại lục bá chủ địa vị, cho nên chúng Tô Vu cũng là miễn cưỡng đáp ứng. Lúc này thấy kế hoạch thành công, lập tức phi thân tiến lên, tiếp tục công kích, muốn đem Đế Tuấn giết chết.

"A! Vu tộc tiểu nhi, nghi ngại đã thương đại ca của ta." Cũng là Đông Hoàng Thái Nhất thấy Đế Tuấn bị thương, tựa như phát điên giải khai Cộng Công cùng trợ cừu âm, hướng Đế Tuấn chạy đi. Đi tới Đế Tuấn bên cạnh, Đế Tuấn cũng là bị bị thương nặng, suy yếu nói một tiếng: "Rút lui, không thể ham chiến."

Đông Hoàng Thái Nhất đỡ dậy Đế Tuấn, lập tức cướp đường mà chạy, chúng Tô Vu nơi đó chịu bỏ, cũng là hướng kia đuổi theo, Đông Hoàng Thái Nhất thấy vậy, trong miệng phun ra một mảng lớn thái dương chân hỏa, hướng chúng Tô Vu đi, sau mình cũng là sắc mặt tái nhợt, cũng là vận dụng bí pháp, mình cũng là bị thương không cạn. Thấy chúng Tô Vu bị thái dương chân hỏa ngăn trở, không dám làm nhiều dừng lại, mang theo Đế Tuấn hướng Thái Dương Cung đi.

Chúng Tô Vu thấy vậy, cũng là quát lên như sấm, nhưng bị thái dương chân hỏa ngăn trở, chỉ có thể theo không kịp liều. Sau đó xoay người lại đi xem chiến trường, lúc này chiến đấu đã kết thúc, toàn bộ chiến trường là thi tích như núi, máu chảy thành sông, mười một Tô Vu phân phó thủ hạ quét dọn chiến trường, sau đó trở về đi.

Sau, song phương tất cả cũng ngưng chiến, riêng của mình lui về lãnh địa. Vu yêu hai tộc trải qua lần này đại chiến, vu tộc mặc dù thủ thắng, nhưng chết cũng là thảm trọng, mặc dù trải qua nhiều năm máu huyết tạo vu, khiến cho vu tộc số lượng tăng nhiều, nhưng là tạo nên vu tộc thực lực quá thấp, lần này cùng yêu tộc đại chiến, những thứ này mới tạo chỉ vu nhưng là bị giết chết vô số, nhiều năm tích góp từng tí một cũng đốt quách cho rồi, trong khoảng thời gian ngắn cũng là vô lực ở phát động đại quy mô đại chiến, không thể làm gì khác hơn là ngưng chiến. Nhưng người sáng suốt cũng nhìn ra, này vu yêu trong lúc đã là không chết không thôi nhân quả, hôm nay chẳng qua là tạm thời điều đình, một khi bọn họ khôi phục thực lực liều, sớm muộn gì lại có đánh một trận.

Vu yêu cũng bắt đầu nghỉ ngơi lấy lại sức, Hồng Hoang đại lục cũng vì vậy bình tĩnh lại. Bất quá, tất cả cũng hiểu, đây chỉ là tạm thời, đại chiến rất nhanh sẽ đến.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Thông Thiên Phóng Đế Tuấn, Đế Tuấn Tái Tụ Yêu

Lại nói vu yêu lần đầu tiên đại chiến, song phương cũng không nhận được đối với mình kết quả vừa lòng. Vu tộc mặc dù lấy được thắng lợi, nhưng cũng là thắng mặt mũi, thua lốt bên trong áo hay chân, nhiều năm qua tích góp từng tí một ở dưới của cải, theo lần này đại chiến và tan thành mây khói; yêu tộc làm thất bại nhất phương, tổn thất thì càng lớn, dùng tổn thất thảm trọng để hình dung cũng là nhẹ dích, Đế Tuấn Thái Nhất nhiều năm kinh doanh lên thế lực, cũng cơ hồ lần này đại chiến trung bị vu tộc đánh cho tàn phế liều, ngay cả Đế Tuấn Thái Nhất hai người cũng là người bị thương nặng, đem về Thái Dương Cung dưỡng thương đi. Bình thường yêu tộc chết là vu tộc gấp hai còn nhiều hơn, đây là yêu tộc toàn lực đánh chết vu tộc mới tạo chỉ vu kết quả, nếu không, gấp mười lần cũng có có thể.

Vu tộc ở đại chiến sau lại càng ở Hồng Hoang xuống tuyệt sát lệnh, phạm là Hồng Hoang đất yêu tộc, toàn bộ chém giết. Dù sao vu tộc cũng là biết, này Hồng Hoang có thể cùng mình tranh giành thiên địa chủ giác cũng chính là yêu tộc liễu, và yêu tộc hiện tại nhưng là thiên địa sủng nhi, hàng năm Hóa Hình yêu tộc lại càng vô số, mặc dù vu tộc là nổi lên liễu sức lực, toàn lực chém giết, nhưng là chỉ là số ít, nếu là nếu không dùng thế lực bắt ép, sợ rằng cũng phải ra họa, ngàn vạn năm sau, yêu tộc thực lực liền có thể gia tăng gấp trăm lần, nhưng là vu tộc, cũng là không thể.

Lúc này vu tộc, mặc dù sớm đã không phải là năm đó ít người vu tộc liễu, kể từ khi chúng Tô Vu ngộ được máu huyết tạo vu đây đàn phương pháp sau, vu tộc hàng năm gia tăng số lượng cũng không ở số ít, số ước lượng trăm vạn nhiều. Này mấy ngàn năm xuống tới, cả vu tộc, đã sớm gia tăng đến hàng tỉ nhiều. Nhưng là cùng yêu tộc hay là so sánh với, sai hay là nhiều lắm.

Và vu tộc lúc này tuyệt sát lệnh vừa ra, nhất thời cả Hồng Hoang không tiếp tục yêu tộc đường sống, mỗi một ngày, đều có vô số Hóa Hình cùng không Hóa Hình yêu tộc bị giết chóc rụng, trong khoảng thời gian ngắn, cả Hồng Hoang cả vùng đất tràn ngập vô cùng oan hồn lệ khí, đem hao hao một Hồng Hoang, làm cho là bát nháo.

Vu tộc lần này động tác, cũng là muốn cho Đế Tuấn Thái Nhất không tiếp tục nguồn mộ lính, làm được là chém tận giết tuyệt ý, nếu là như vậy ngàn năm, vu tộc nhân số tăng nhiều, và yêu tộc vô gia tăng, như vậy lần này tiêu so sánh, yêu tộc cũng là cách diệt tộc không xa.

Thái Dương tinh Thái Dương Cung, đang dưỡng thương Đế Tuấn Thái Nhất hôm nay nghênh đón một khách không mời mà đến, bất quá này lại làm cho Đế Tuấn mừng rỡ trong lòng. Người tới chính là Thông Thiên, hẳn tới đây chính là vì chấm dứt Hỗn Độn Chung nhân quả. Đối với hắn phải giúp yêu tộc đối phó vu tộc, Hậu Thổ trong lòng nhưng là một vạn không muốn, nhưng là cấm không ngừng Thông Thiên lời khuyên, hơn nữa hắn cũng biết đây là thiên đạo đại thế, không tha thay đổi, ở Thông Thiên khuyên bảo, Hậu Thổ cuối cùng cũng là miễn cưỡng đồng ý.

Thông Thiên chuyến này, trước đó cũng báo cho Lão Tử Nguyên Thủy hai người, đối với lần này, hẳn hai người dĩ nhiên không có ý kiến gì. Vu tộc đã mạn không chịu nổi giáo hóa, hơn nữa đối với vu tộc lúc trước một phen hẳn hai người tới hiện tại, hay là canh cánh trong lòng. Rồi hãy nói, lúc trước đáp ứng Hậu Thổ, vu tộc chuyện tùy Hậu Thổ làm chủ, bọn họ toàn lực ủng hộ, hiện tại Hậu Thổ cũng không nói gì, bọn họ có thể có ý kiến gì.

Thông Thiên dĩ nhiên biết những thứ này, chẳng qua là vì biểu đạt đối với hai người bọn họ tôn trọng mới làm điều thừa, dù sao Lão Tử Nguyên Thủy cũng là vô cùng sĩ diện người, phải học được làm người không! Quả nhiên, Lão Tử Nguyên Thủy đối với Thông Thiên lần này làm rất là hài lòng.

Thái Dương Cung, Đế Tuấn Thái Nhất cùng Thông Thiên phân chủ khách mà ngồi, sau đó ba người cũng không nói chuyện, mà là tiến hành một phen luận đạo, ba người ở nơi này Thái Dương Cung trung ngồi vào chỗ của mình, bắt đầu luận đạo. Thái Nhất mấy lần cũng muốn nói cái gì, cũng bị Đế Tuấn lấy ánh mắt ngăn lại. Đế Tuấn dĩ nhiên cũng muốn nói chánh đề, nhưng là hắn hiểu được này cấp không đến. Nếu như người biểu hiện quá mau, sẽ bị người xem nhẹ, nói không chừng chánh đề cũng không cần đang nói liễu.

Ba người cứ như vậy thiên nam địa bắc vừa nói, chỉ chốc lát sau, Đế Tuấn làm bộ như lơ đãng hỏi: "Thông Thiên đạo hữu đạo hạnh cao thâm, bản đạo bội phục không dứt, cùng đạo hữu một phen luận đạo, bản đạo cũng là thu hoạch rất nhiều a! Không biết đạo hữu lần này đến đây còn có chuyện gì?" Đối với Đế Tuấn biểu hiện, Thông Thiên có thể nói là cực kỳ thưởng thức, yêu tộc có lần hoàng giả, không trách được có thể ở vu tộc toàn lực thất cổ dưới, xông phá phong tỏa, xưng bá Hồng Hoang trăm triệu năm lâu.

"Ha ha, bản đạo lần này đến đây thật đúng là có sự kiện muốn cùng đạo hữu thương nghị." Thông Thiên cười nói, sau đó mượn mắt thấy Đế Tuấn Thái Nhất, chỉ thấy Thái Nhất có chút cấp khó dẫn nói, vừa định nói chuyện, lại bị Đế Tuấn cắt đứt.

"Ha ha ha ha, Thông Thiên đạo hữu có chuyện gì muốn, bản đạo rửa tai lắng nghe." Thông Thiên âm thầm gật đầu, Đế Tuấn quả nhiên là một nhân vật, tương đối mà nói, Thái Nhất quả thực chính là không đúng tí nào liễu, trừ đánh nhau có một tay, đầu óc tuyệt đối thiếu cái dây cung, còn lớn lối là không được, không có Đế Tuấn ở bên cạnh hắn lời của, hẳn đã sớm chết liễu không biết bao nhiêu trở về.

"Ha hả, bản đạo cứ việc nói thẳng liều, vu tộc cũng là bá đạo chí cực, giết chóc không ngừng, Hồng Hoang đại địa bị bọn họ như vậy là ô yên chứng khí. Bản đạo cũng là nhìn không được, lần này tới chính là muốn cùng đạo hữu nói một chút chuyện này." Thông Thiên giả ra một bộ lòng cảm phần khó nhịn bộ dạng, lớn tiếng nói.

"Ai, vu tộc bá đạo, háo chiến giết chóc, bản đạo chỉ yêu tộc cũng là thâm thù kia hại, không biết Thông Thiên đạo hữu có gì giải quyết phương pháp đây?" Đế Tuấn thờ dài nói nói.

"Như thế, bản đạo tự cũng không quanh co lòng vòng, lần này tới, bản đạo cho đạo hữu mang đến một đồng tây cùng một cái tin, lấy giúp đạo hữu giúp một tay, đối kháng vu tộc." Thông Thiên cũng là đem đối kháng vu tộc bốn chữ cắn rất nặng, Đế Tuấn lập tức hiểu, mừng rỡ trong lòng quá đổi. Ngay từ lúc cùng vu tộc đại chiến lúc, vu tộc nói ra kia phen nói, là hẳn biết sẽ khiến đồng đạo đại thần thông hạng người bất mãn. Quả nhiên, hiện tại Thông Thiên không phải là tìm tới cửa.

"Nga? Không biết Thông Thiên đạo hữu đeo vật gì? Còn có ra sao tin tức? Đạo hữu cũng biết, lần trước đại chiến, bản đạo chỉ yêu tộc tổn thất không phải là một chút xíu, muốn khôi phục như cũ, không có mấy trăm năm cũng là không được, và hiện tại vu tộc lại đang trong hồng hoang xuống kia phát rồ tuyệt sát lệnh, bản đạo muốn khôi phục chỉ sợ cũng hơn khó khăn liều, đối kháng vu tộc, cũng là có hạn khó khăn a!" Đế Tuấn cũng không đem lời nói miễn, chẳng qua là cường điệu mình tổn thất thảm trọng, trong thời gian ngắn thì không cách nào cùng vu tộc chống lại liều, thật ra thì chính là muốn theo Thông Thiên nơi này móc ra nhiều hơn đồng tây.

"Ha hả, đạo hữu yên tâm, bản đạo đồng tây cùng tin tức, tuyệt đối sẽ khiến cho đạo hữu tổn thất ở trăm năm bên trong khôi phục như cũ, hơn nữa có càng hơn từ trước." Nghe Thông Thiên nói thế, Đế Tuấn cũng không khỏi động dung, Đồng Hoàng Thái Nhất ở một bên đã sớm gấp đến độ không được, nhưng là hẳn cũng biết Đế Tuấn tự có chủ trương, hẳn tùy tiện lên tiếng có thể có hư Đế Tuấn đại sự, cho nên tự về mặt lo lắng nhìn Đế Tuấn.

"Nếu Thông Thiên đạo hữu cũng nói như vậy liều, bản đạo cũng không già mồm cãi láo, chỉ cần đạo hữu giúp bản đạo chỉ yêu tộc khôi phục như cũ, bản đạo tất nhiên sẽ cùng vu tộc đối kháng, rồi hãy nói, trải qua lần trước đại chiến, hai tộc đã là không chết không thôi liều, điểm này xin đạo hữu yên tâm. Hơn nữa, chỉ cần đạo hữu giúp bản đạo, ngày sau đạo hữu có chuyện gì, chỉ cần phân phó, yêu tộc chắc chắn toàn lực tương trợ." Đế Tuấn nghe Thông Thiên bảo đảm, cũng là có chút ít kích động, trực tiếp lái hứa hẹn.

"Đạo hữu không cần như thế, bản đạo giúp đạo hữu cũng là có nguyên nhân. Bất quá bản đạo không có phương tiện nói. Mong rằng đạo hữu tha lỗi." Thông Thiên lần này chính là vì chấm dứt Hỗn Độn Chung nhân quả, bằng không, yêu tộc chết đi sống lại khi gió chuyện gì. Đã như vậy, hẳn làm sao có thể sẽ đồng ý Đế Tuấn hứa hẹn, đây không phải là vừa kết làm nhân quả sao? Nói trở lại, yêu tộc thật đúng là không có gì có thể giúp hẳn.

"Đã như vậy, bản đạo tự bị chi có thẹn liều." Đế Tuấn mỉm cười nói suy nghĩ, cũng là đồng ý, dù thế nào nhìn cũng là hẳn chiếm tiện nghi, đối với Thông Thiên cái gọi là nguyên nhân, hẳn cũng nghĩ không thông, nhưng là hiện tại mình tổn thất thảm trọng, khẩn cấp cần trợ giúp, những khác và vân vân cũng không có nếu nói.

"Tốt, như thế bản đạo tự nói cho đạo hữu, ở nơi này tám trong trời đất, trừ Hồng Hoang đại lục ở ngoài, bản đạo tình cờ phát hiện, ở Bất Chu Sơn trên nóc phương, có thật to một mảnh thế giới, linh khí dư thừa, ánh sao doanh chân, chính là tu luyện tuyệt hảo chỗ. Đạo hữu nhưng đem trong hồng hoang yêu tộc tụ lại hơn thế, nghỉ ngơi lấy lại sức. Như thế, không nên trăm năm, đạo hữu yêu tộc tổn thất tuyệt đối sẽ khôi phục như cũ, hơn nữa có thể so với trước cũng mạnh hơn không ít, như thế đạo hữu tự nhưng sẽ cùng vu tộc chống đỡ liều." Thông Thiên lời của làm Đế Tuấn Thái Nhất mừng rỡ như điên, nếu quả thật là như thế lời của, bọn họ thật có thể ở trăm năm bên trong khôi phục. Hiện tại Hồng Hoang đại địa bị vu tộc chiếm lĩnh, yêu tộc thiếu đúng là sinh tồn không gian, hiện tại có này phiên thế giới, khôi phục tự sắp tới liều.

"Đạo hữu nói thật không? Bản đạo cũng không phải là hoài nghi đạo hữu, chẳng qua là, cái này." Nghe đạo tin tức kia, Đế Tuấn kích động đồng thời cũng gấp cho xác định sự chân thật của hẳn.

"Ha hả, bản đạo hiểu rõ, đạo hữu xin yên tâm, chuyện này là bản đạo tự mình xác nhận trôi qua, tuyệt đối là thật." Đối với Đế Tuấn liều hoài nghi, Thông Thiên sẽ không để ý, dù sao chuyện này đối với yêu

tộc có trọng đại ảnh hưởng.

"Như thế, bản đạo tạ ơn đạo hữu liễu." Đế Tuấn vội vàng tạ ơn.

"Đạo hữu không cần đa lễ, bản đạo còn có vật đồng tây đưa cho đạo hữu, có cái này đồng tây, đạo hữu nhưng bằng lần này cùng vu tộc Tô Vu chống đỡ." Thông Thiên lời này vừa nói ra, Đông Hoàng Thái Nhất cũng nhin không được nữa, đoạt ở Đế Tuấn phía trước hỏi:

"Xin hỏi đạo hữu, ra sao bảo vật?" Đế Tuấn trách cứ nhìn thoáng qua Thái Nhất, sau đó cho Thông Thiên một xin lỗi ánh mắt.

"Xá đệ vô lễ, kính xin đạo hữu tha lỗi."

"Vô phương, Thái Nhất đạo hữu cũng là thật tình, vô quá nhiều ngại. Bản đạo đưa đạo hữu chính là một ngọn đại trận, trận này tên là Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận, chính là bản đạo cảm Chu Thiên Tinh Đẩu vận chuyển và ngộ ra tới, đạo hữu có tiên thiên linh bảo Hà Đồ Lạc Thư, có thể đây là mất trận, bố trí lần này đại trận, ít nhất có thể vây khốn ở năm vị Tô Vu, hơn nữa, trận này vận chuyển chỉ cần Đại La Kim Tiên chỉ kỳ tu sĩ trợ nhưng chủ trì, đến lúc đó đạo hữu tự nhưng để cho thù hạ yêu tiên chủ trì đại trận, mình thì có đứng không giao những khác Tô Vu." Nói xong, Thông Thiên lấy ra một quả ngọc phù, bên trong ghi lại Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận bày trận cùng vận hành phương pháp, đưa cho Đế Tuấn. Đế Tuấn ngay lập tức tiến lên tiếp được. Bất quá Đông Hoàng Thái Nhất nhưng trong lòng có chút hoài nghi, này đại trận thật lợi hại như thế? Bất quá Đế Tuấn nhưng không có chút nào hoài nghi, bởi vì Thông Thiên không có lý do gì lừa gạt hắn.

"Đế Tuấn ở chỗ này đa tạ đạo hữu liễu."

"Không cần không cần, mọi chuyện đã tắt, bản đạo cáo từ." Nói xong, Thông Thiên đứng dậy chuẩn bị rời đi.

"Đạo hữu cần gì vội vã rời đi đây? Tạm gác lại chốc lát, ta và ngươi nữa luận đạo một phen cũng có thể."

"Không cần, đạo hữu nhận được tin tức này cùng lần này đại trận, vẫn phải là sớm làm chuẩn bị a, chờ đạo hữu ở Bát Chu Sơn đỉnh lập chân sau, bản đạo thì sẽ lần nữa đến đây cùng đạo hữu thương lượng. Đạo hữu dừng bước, bản đạo đi vậy." Hiện tại này nhân quả vẫn chưa hoàn toàn chấm dứt, hắn còn phải chỉ điểm Đế Tuấn đứng thẳng Thiên Đình, đến lúc đó, Hỗn Độn Chung nhân quả mới coi là chân chính chấm dứt. Nói xong, Thông Thiên cũng không ngừng lại, ra khỏi Thái Dương Cung, nhắc lên tường vân, hướng Bồng Lai đảo bay đi.

Thái Dương Cung, Đế Tuấn Thái Nhất lúc này mặt đối mặt khoanh chân ngồi xuống, chỉ nghe Đông Hoàng Thái Nhất hỏi: "Đại ca, người nói này Thông Thiên nói đến cùng phải hay không thật a? Phải biết rằng hắn và Hậu Thổ là cùng, và Hậu Thổ cũng là Bàn Cổ máu huyết biến thành, coi như là nửa vu tộc, hắn không giúp vu tộc cũng là thôi, nhưng bây giờ tới giúp chúng ta yêu tộc, này không hợp với lẽ thường a, đại ca ngươi không cảm thấy kỳ quái sao?" Đế Tuấn cũng là cau mày, không ngừng tự hỏi trong đó quan hệ, một hồi mới lên tiếng:

"Thông Thiên nói là không sẽ có giả, Hậu Thổ mặc dù cũng là Bàn Cổ máu huyết biến thành, nhưng nàng cũng có Bàn Cổ nguyên thần, từ xuất thế tới nay, Hậu Thổ vẫn là đi theo Thông Thiên, cũng không có cùng Tô Vu cửa ở chung một chỗ, bọn họ song phương quan hệ dùng hình dạng cùng người lạ mà nói cũng không vì quá. Và vu tộc cũng là quá mức bá đạo, lần trước đại chiến lúc lại còn nói ra Hồng Hoàng đại địa chính là bọn họ vu tộc, lời này nhưng là đem cả Hồng Hoàng đại thần thông người đều được tội liễu. Thông Thiên hắn là xem không quá vu tộc, mới đến tương trợ ta yêu tộc, dùng cái này tới đã kích vu tộc khí điểm."

Không thể không nói Đế Tuấn phân tích vô cùng có đạo lý, nhưng là hắn làm sao cũng không nghĩ ra, Thông Thiên nguyên nhân chân chính là hắn ở khai thiên chi sơ, cảm đi vốn nên thuộc về Đông Hoàng Thái Nhất Hỗn Độn Chung, từ đó làm cho vu yêu hai tộc thực lực mất nhất định, ảnh hưởng tới thiên

đạo đại thể vận chuyển, không thể không đến tương trợ yêu tộc, dùng cái này để cho vu yêu hai tộc thực lực đạt tới thăng bằng, duy trì thiên đạo vận chuyển, cũng khá kết minh và Đông Hoàng Thái Nhất nhân quả.

"Đại ca nói cũng có đạo lý, nhưng là đối với Thông Thiên, ta xem chúng ta vẫn phải là đề phòng chút." Đông Hoàng Thái Nhất nghe Đế Tuấn lời của, cũng cảm thấy có đạo lý, nhưng là hần hay là cũng không quá tin tưởng Thông Thiên, vô duyên vô cớ đưa cho bọn họ lớn như vậy chỗ tốt, cho dù ai cũng sẽ hoài nghi, chỗ tốt này có phải hay không bấy rập, có phải hay không mang theo âm.

"Ừ, ta biết rồi, đối với Thông Thiên, chúng ta dĩ nhiên phải có điều phòng bị. Bất quá hiện tại, chúng ta hay là đi Bất Chu Sơn đỉnh, xem một chút Thông Thiên theo lời kia tầm tảo đại lục sao, đây cũng là ta yêu tộc lần nữa quét khỏi dựa vào a!" Đế Tuấn đối với Thái Nhất lời của hay là nhận đồng ý phần, nhưng là lúc đầu ở hiện tại Thông Thiên là đứng ở bọn họ bên này, cho nên hần cũng là không suy nghĩ những thứ này. Đứng dậy, chuẩn bị đi Bất Chu Sơn.

Đế Tuấn Thái Nhất trở ra Thái Dương Cung sau, bay thẳng đến Bất Chu Sơn đi, không cần thiết chốc lát, hai người đã đến. Sau đó bắt đầu tìm kiếm, một lát sau, quả nhiên để cho bọn họ phát hiện Bất Chu trên đỉnh núi, có một tảng lớn thế giới.

"Ha ha ha ha, Thông Thiên quả nhiên không có nói láo, nơi này thật đúng là có một tấm không bị phát hiện thế giới, không nghĩ tới lại có như thế rộng lớn, so với Hồng Hoàng đại lục cũng là không kém chút nào a! Thật là trời giúp ta yêu tộc a!" Đế Tuấn nhìn này tấm rộng lớn thế giới, trong lòng tràn đầy vui sướng, yêu tộc rầm rộ tụ tại này mảnh thổ địa trên liễu.

"Là (vâng, đúng) a, đại ca, không nghĩ tới Thông Thiên phát hiện như thế tiên cảnh, lại không có chiếm lĩnh, bây giờ còn đưa cho chúng ta. Đại ca người nhìn kỹ, này vùng trời địa lại chặn lại liễu phần lớn Ngôi Sao lực, nhiều như vậy Ngôi Sao lực tràn đầy cái thế giới này, đây quả thực là tu luyện tuyệt hảo chỗ a!" Đông Hoàng Thái Nhất cũng là kích động vừa nói, liền đối đối với Thông Thiên cách nhìn cũng ít đi không ít. Có này vùng trời, hần và Đế Tuấn Đông Sơn tái khởi đã sắp tới liễu, hơn nữa nhất định sẽ so với trước hơn huy hoàng.

"Ha hã, Thông Thiên nhưng là Hồng Quân Đạo Tổ khâm chút, tương lai thành thánh chính là nhân vật. Này vùng trời địa mặc dù tốt, nhưng là cho hần cũng là không có tác dụng quá lớn. Làm liễu đối kháng vu tộc, hần đưa cho chúng ta cũng là hợp tình lý chuyện, có thể hần còn nhìn không khá đây! Tốt lắm, nhân thoại không nói nhiều liễu, chúng ta chuẩn bị một phen, đem tất cả yêu tộc gom lại nơi này, nghỉ ngơi trăm năm, chúng ta sẽ càng hơn từ trước liễu, đến lúc đó, lại đi tìm vu tộc, hảo hảo coi là coi là nợ cũ." Sau đó, Đế Tuấn không có ở nhiều lời những thứ này, lập tức bắt đầu hành động. Cho nên, hai người bắt đầu ra lệnh thủ hạ tụ lại yêu tộc, sau đó đem toàn bộ dời đến Bất Chu trên đỉnh núi thế giới.

Lại nói lần trước vu yêu đại chiến, yêu tộc bị đánh bại, tổn thất thảm trọng, Đế Tuấn mình cũng là người bị thương nặng. Nhưng Đế Tuấn uy vọng cũng không có vì vậy mà giảm xuống, ngược lại có điều tăng lên. Ở yêu tộc người xem ra, Đế Tuấn là một nhưng vì thủ hạ giao ra hết thấy anh hùng, mình biết không phải là vu tộc đối thủ, hay là nghĩa vô phần có đi đến vì thủ hạ chính là người lấy lại công đạo, này chẳng lẽ không đúng yêu tộc anh hùng sao? Sĩ là tri kỷ người chết, Đế Tuấn như thế đối đãi yêu tộc người, yêu tộc người nào có không cảm động. Vì vậy, Đế Tuấn uy vọng không chỉ có không có giảm xuống, hơn nữa trở thành tất cả yêu tộc trong suy nghĩ đại anh hùng.

Cho nên, khi biết được Đế Tuấn cùng Thái Nhất ở Bất Chu Sơn đỉnh tụ lại yêu tộc lúc, Hồng Hoàng khắp mặt đất ở vu tộc dao động hạ may mắn thoát khỏi yêu tộc toàn bộ cũng là văn phong đi, bọn họ kỳ vọng Đế Tuấn có thể hướng về phía trước lần giống nhau vì bọn họ lấy lại công đạo, ở Đế Tuấn dưới sự hướng dẫn của lần nữa cùng vu tộc quyết một sống mái.

Trong lúc nhất thời Hồng Hoàng gió nổi mây phun, các đại thần thông giả đối với lần này, tất cả đều là vô cùng chú ý, yêu tộc có hay không có thể lần nữa quét khỏi, quan hệ đến Hồng Hoàng tương lai tiêu sái thế, bọn họ dĩ nhiên vô cùng quan tâm. Và Đế Tuấn Thái Nhất ở Bất Chu Sơn tụ tập cơ hồ cả Hồng Hoàng yêu tộc, sau cùng không còn lập tức đối với vu tộc tiến hành trả thù. Mà là bắt đầu nghỉ ngơi lấy lại sức, bày Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, dẫn Ngôi Sao lực lấy cung lũ yêu tộc tu luyện, sau đó vừa chung quanh bố trí yêu binh phòng thủ, chiếm cứ các nơi hiểm yếu, đề phòng ngoại nhân mơ ước.

Và vu tộc đối với yêu tộc cử động cũng không để ý đến, bọn họ lần trước đại chiến cũng là đã thương gân động cốt liễu, Vô Ý đi để ý tới yêu tộc, cho nên song phương cũng không có thị đối phương động tác, bắt đầu dài dòng nghỉ ngơi lấy lại sức.

Vu yêu hai tộc cũng bắt đầu nghỉ ngơi lấy lại sức, Hồng Hoang đại địa vì vậy cũng tạm thời tiến vào tương đối bình tĩnh hoàn cảnh, chẳng qua là không biết như vậy bình tĩnh có thể kéo dài bao lâu.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25:Đế Tuấn Thái Nhất Lập Thiên Đình

Lại nói Thông Thiên rời đi Thái Dương Cung, một đường không ngừng lại, trực tiếp trở lại Bồng Lai đảo. Lúc này Hậu Thổ đang ngồi xuống tu luyện. Thông Thiên mới vừa vào Bồng Lai đảo, Hậu Thổ sẽ biết, vội vàng đứng dậy, đi nghênh Thông Thiên. Làm Thông Thiên tiến vào đại điện, Hậu Thổ lập tức tiếp theo, có chút lo lắng hỏi: "Ca ca, chuyện thế nào?" Hậu Thổ tuy có tâm hướng vu tộc, nhưng là ở thiên đạo đại thế trước mặt, cũng là không thể ra sức. Bất quá, Thông Thiên chuyện này nặng hay là cực kỳ chú ý. Dù sao này Thông Thiên chuyện này tuy là vì yêu tộc đi, nhưng cùng vu tộc cũng là có quan hệ mật thiết.

Thông Thiên vừa nhìn Hậu Thổ bộ dạng, cũng biết nàng đang suy nghĩ gì, đáng tiếc chuyện này hẳn cũng không thể ra sức. Vu yêu bọn chúng đều là không chịu nổi giáo hóa hạng người, yêu tộc hoàn hảo một chút, tu vi càng cao càng ngày mai, biết quá nhiều giết chóc, nghiệp lực trời giáng, sẽ làm tự thân nhân quả quán thân, tu vi khó có thể tiến thêm. Nhưng là vu tộc, không tu nguyên thần, không rõ thiên thời, hơn nữa trời sanh háo chiến, giết chóc vô số, tự nhiên cũng là nhân quả quán thân, đại kiếp đến, toàn bộ cũng sẽ hóa thành hôi hôi. Hậu Thổ cũng là hiểu đạo lý này, cho nên một mực nghĩ tới như vậy trợ giúp vu tộc.

Thông Thiên thấy Hậu Thổ cái bộ dáng này, trong lòng không đành lòng, an ủi: "Muội muội không cần như thế lo lắng, ca ca không phải đã nói sao? Vu tộc chuyện, ca ca sớm đã có biện pháp. Định sẽ không để cho vu tộc có diệt tộc họa, muội muội yên tâm đi. Có thời gian, muội muội hay là đi nhiều hơn tu luyện, tìm hiểu Lão sư ban thưởng ở dưới Hồng Mông Tử Khí, sớm ngày thành thánh cho phải."

"Ừ, ca ca theo như lời, tiểu muội cũng là hiểu. Chẳng qua là tiểu muội trong lòng khó có thể bình tĩnh, rất khó có điều linh ngộ." Hậu Thổ sâu kín nói.

"Ai, muội muội người đang ở đây lần này lo lắng cũng là vô dụng, hay là sớm ngày thành thánh. Thành thánh sau, nói không chừng có có biện pháp gì giúp vu tộc, và người hiện tại không tu luyện, không chỉ có đối với vu tộc không có gì trợ giúp, còn liên lụy liễu mình." Thông Thiên thấy Hậu Thổ bộ dạng, đau lòng không dứt, khuyên.

"Ai, tiểu muội biết rồi, ca ca cũng đi tu luyện sao, không cần lo lắng tiểu muội liễu." Nói xong, Hậu Thổ đi về phía bên trong, từ đi tu luyện. Thông Thiên nhìn Hậu Thổ bóng lưng, trong lòng khó chịu, mặc dù Hậu Thổ kiếp này chỉ có thể coi là nửa vu tộc, nhưng là đối với vu tộc tình cảm hay là rất thâm hậu, điều này làm cho trợ giúp yêu tộc trong lòng hẳn thật không tốt bị, cảm giác mình là ở cùng Hậu Thổ đối nghịch. Bất quá nghĩ đến Hỗn Độn Chung cùng thiên đạo đại thế, hẳn thở dài một tiếng, mình cũng là không thể làm gì a! Sau khi, Thông Thiên cũng là đi tu luyện không đề cập tới.

Như thế, khoan thai Hồng Hoang đã qua trăm năm.

Rồi hãy nói Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất, hai người từ đem yêu tộc tụ lại ở Bất Chu Sơn trên nóc phương thế giới, sau hai người cũng là từ đi khôi phục trên người đã thương. Năm mươi năm sau, hai người cũng là khôi phục như cũ, hơn nữa tu vi càng tiến một bước, mơ hồ có đột phá đến Chuẩn thánh cảnh giới khuynh hướng. Hai người thương thế khỏi hẳn sau, lập tức tựu cũng đi tới Bất Chu Sơn, xem xét yêu tộc hiện trạng. Vừa nhìn dưới, đều cũng là vui mừng quá đổi, hiện tại yêu tộc đã không sai biệt lắm khôi phục đến lần đầu tiên vu yêu đại chiến lúc trước thực lực, bởi vì ... này

vùng trời trong đất đầy dãy Ngôi Sao lục, thích hợp hơn tu luyện, hơn nữa yêu tộc ở chỗ này không có bất kỳ quái rầy, bình thời vô sự, tự cũng đi tu luyện, cho nên tốc độ nhanh vô cùng.

"Ha ha ha ha, không nghĩ tới chính là năm mươi chỉ năm, sẽ có thành tựu như thế, ta yêu tộc quật khởi thật là sắp tới a!" Đế Tuấn cười lớn nói.

"Là (vâng, đúng) a, không nghĩ tới này vùng trời địa cư nhiên như thử thích hợp tu luyện, so với Hồng Hoàng đại lục cũng là chỉ có hơn chứ không kém, thật là thiên húng ta yêu tộc a!" Đông Hoàng Thái Nhất cũng là thở dài nói.

Hai người một phen cộng lại, sẽ đem Thái Dương Cung dời đến nơi này, cứ như vậy vừa dễ dàng quản lý lũ yêu, cũng có thể ứng với bất cứ tình huống nào. Như thế lại là đã qua năm mươi năm. Yêu tộc lúc này đã vượt qua đại chiến lúc trước thực lực, Đại La Kim Tiên đều có hơn mười người nhiều, yêu tiên lại càng vô số.

Rồi hãy nói vu tộc, trăm năm bên trong vu tộc một mực nghỉ ngơi lấy lại sức, bởi vì lần trước đại chiến vu tộc nhân số lần nữa bắt đầu khẩn trương. Cho nên, chúng Tổ Vu hạ lệnh tất cả bộ tộc cũng bắt đầu một lần nữa tạo vu, cho nên, vu tộc các bộ tộc lại bắt đầu liêu oanh oanh liệt liệt một vòng mới tạo vu hành động. Chúng Tổ Vu tại lần trước đại chiến trung chín người vây công Đế Tuấn, cũng không có đem lưu lại, chuyện này cũng bị Tổ Vu dẫn vì vô cùng nhục nhã, ở dận dò tốt vu tộc trong đích sự vật sau, cũng bề quan tu luyện đi.

Sau trăm tuổi hôm nay, vu tộc nhân số cũng là khôi phục đến cùng trước khi chiến đấu không kém bao nhiêu, và thực lực lại càng có rõ ràng tiến bộ, lần trước may mắn còn sống sót xuống tới mới vu trải qua một lần đại chiến cùng này trăm năm tu luyện, cũng đã phải không thấp hơn những thứ kia uy tín lâu năm vu tộc liễu. Này thiên, mười một Tổ Vu cùng đi ra quan, mỗi cái Tổ Vu trên người cũng là sát khí ngưng tụ, uy thế càng hơn từ trước, vừa nhìn chính là tu vi tăng nhiều. Bọn họ ngộ ra thích hợp vu tộc tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công, một lần nữa sửa sang lại riêng của mình tu luyện phương pháp, rốt cục đột phá thì ra là cảnh giới, nâng cao một bước.

Thật ra thì, Tổ Vu trăm năm bên trong muốn có sở đột phá, cũng là khó khăn chí cực. Nhưng là lại phát sinh một ngoại ý muốn, đó chính là Hậu Thổ. Thì ra là Hậu Thổ đeo Thông Thiên, len lén đem mình tu luyện hiểu được cùng tu luyện Bản Cổ máu huyết phương pháp cùng kinh nghiệm dạy cho liễu vu tộc. Hậu Thổ nhưng là không chỉ có có Bản Cổ máu huyết, hơn nữa còn có Bản Cổ nguyên thần, Bản Cổ nguyên thần trung còn sót lại Bản Cổ trong trí nhớ có năm đó Bản Cổ luyện thể phương pháp. Mặc dù là không trọn vẹn không hoàn toàn, nhưng là đối với Tổ Vu, đây cũng là bảo vật vô giá, tìm hiểu sau, không chỉ có hoàn thiện bọn hắn luyện thể phương pháp, lại càng khiến cho bọn họ tu vi càng hơn từ trước, đã có tương đương với Chuẩn thánh cảnh giới tu vi.

Đối với Hậu Thổ gây nên, Thông Thiên nhưng thật ra là biết đến, nhưng là hắn không có ngăn trở, bởi vì hắn biết nếu như ngăn cản Hậu Thổ cho Tổ Vu trợ giúp, Hậu Thổ nhất định sẽ không an tâm, do đó tâm phù khí táo không cách nào tu luyện. Cho nên, hắn đối với Hậu Thổ gây nên tự mở một con mắt nhắm một con mắt, quyền làm không biết.

Hiện tại trăm năm đã qua, Thông Thiên cáo biệt Hậu Thổ sau, lần nữa ra khỏi Bồng Lai đảo, hướng Hồng Hoàng Bất Chu Sơn đi. Lần này, hắn là đi chỉ điểm Đế Tuấn lập nhiều Thiên Đình, dùng cái này hoàn toàn chấm dứt Hỗn Độn Chung nhân quả, nói không chừng còn sẽ có công đức.

Chỉ chốc lát sau, Thông Thiên đi tới Bất Chu Sơn đỉnh, lúc này, một Tiểu Yêu đi ra ngoài lớn tiếng quát: "Người nào, nơi này là yêu tộc trọng địa, nhàn tạp nhân đẳng mau rời đi." Thông Thiên vừa nghe, nhìn về phía cái này Tiểu Yêu, chỉ thấy là một bản thể là một con chó săn Hóa Hình Tiểu Yêu, không khỏi có chút buồn cười, này không phải là chó giữ nhà sao? Đế Tuấn tìm cái này giữ cửa, thật đúng là tìm đúng rồi. Nghĩ đùa bốn đùa bốn này Tiểu Yêu, bất quá nghĩ lại, tính, hắn hiện tại thân phận, nếu là làm ra chuyện như vậy, còn không bị mọi người chê cười chết. Cho nên, đối với kia Tiểu Yêu nói:

"Người đi nói cho Đế Tuấn, Thông Thiên tới chơi, xin hắn vừa thấy." Kia Tiểu Yêu nghe, có chút hoài nghi, tìm đến người Tiểu Yêu đối với hắn nói: "Người ở đây dặm nhìn, không làm cho bất luận kẻ nào đi vào, ta đi thông báo." Sau đó bỏ chạy đi thông báo liễu, Thông Thiên nhìn đây hết thấy, có chút dở khóc dở cười, đây không phải là đem hắn làm tặc sao? Bất quá đối với cái này Tiểu Yêu tinh thần nghề nghiệp vẫn tương đối thương thức, Đế Tuấn hay là mạn có nhìn người.

Hắn cũng không biết có phải hay không là Đế Tuấn an bài , tựu vọng có kết luận. Thật ra thì, tại nội tâm dậm , Thông Thiên đối với Đế Tuấn là thập phân thường thức , bất quá thường thức thuộc về thường thức, nên tính toán , hắn cũng sẽ không nương tay.

Chỉ chốc lát, chỉ thấy Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất cùng đi ra tới, thật xa đã nghe đến Đế Tuấn cười to nói: "Thông Thiên đạo hữu đường xa mà đến, bản đạo không có từ xa tiếp đón, kính xin thứ tội a."

"Ha hã, bản đạo tùy tiện tới chơi, quấy rầy đạo hữu thanh tu liễu." Thông Thiên cũng là cười trả lời.

"Ha ha, đạo hữu, chúng ta đi vào nói." Nói xong, đem Thông Thiên đón đi vào, ba người đi tới đại điện, phân chủ khách mà ngồi, sau đó tựu lại bắt đầu một phen đối trá, hai người bắt đầu có không có hàn huyên, nghe một bên Thái Nhất buồn ngủ, qua một lúc lâu, mới nghe Đế Tuấn hỏi:

"Không biết Thông Thiên đạo hữu lần này tiền lai, lại có chuyện gì chỉ giáo bản đạo đây?"

"Ha hã, chỉ giáo không dám nhận, bản đạo lần này tới có hai kiện chuyện, một nhất định đạo hữu yêu tộc trải qua những năm này tu dưỡng, có hay không đã khôi phục nguyên khí, hai ư, bản đạo cũng là có vật chuyện rất trọng yếu muốn cùng đạo hữu thương nghị, chuyện này liên quan đến yêu tộc rầm rộ." Nghe được Thông Thiên nói thế, Đế Tuấn ánh mắt sáng lên, trong mắt hiện lên nhất đạo tinh mang, sau đó hay là một bộ tiểu a a bộ dạng. Một bên Đông Hoàng Thái Nhất cũng là vẻ mặt khẩn trương, có lần trước chuyện thực, Thái Nhất đối với Thông Thiên lời của rõ ràng đã tin rất nhiều, hiện tại Thông Thiên nói như vậy, kia nhất định là có biện pháp , cho nên Thái Nhất không khỏi có chút mong đợi nhìn Thông Thiên.

"Thông Thiên đạo hữu nói, bản đạo đương nhiên là tin chắc không nghi ngờ, phải làm như thế nào, kính xin đạo hữu nói rõ." Chỉ thấy Đế Tuấn vẻ mặt nghiêm túc hướng Thông Thiên hỏi.

"Lập Thiên Đình." Ở Đế Tuấn cùng Thái Nhất ánh mắt mong chờ trung, Thông Thiên trong miệng chậm rãi phun ra ba chữ, lập Thiên Đình? Có ý gì? Hai người cũng

là vẻ mặt mờ mịt nhìn Thông Thiên.

"Thiên Đình sao, chính là phân phong thiên hạ chư tiên, cộng thêm trông coi Chư Thiên Tinh Đẩu, còn lại cùng hiện tại không có gì khác biệt, bất quá. . ." Thông Thiên giải thích, sau đó vừa mắc kẹt không nói, treo ngược đủ người khẩu vị, Đế Tuấn có thể nhin, nhưng Thái Nhất lại không được, chỉ thấy hắn cấp khó dẫn nỗi hỏi:

"Bất quá cái gì? Đạo hữu xin nói rõ."

"Ha hã, bất quá theo ta được biết, lập Thiên Đình sẽ có công lớn đức." Đế Tuấn Thái Nhất vừa nghe, cũng là thất thần liễu, trong đầu quanh quẩn Đạo Tổ đã nói lời của, ‘ thành thánh phương pháp có ba, vừa là dĩ lực chứng đạo, lấy vô thượng pháp lực đánh vỡ thiên đạo gông xiềng, do đó chứng đạo; hai vì trăm thi chứng đạo, chém tới thiện ác minh tam thi, tự nhiên chứng đạo; ba vì công đức chứng đạo, lấy đại công đức được thiên đạo nhận khả, từ nhưng chứng đạo. ’ kịp phản ứng, hai người cũng là vẻ mặt kích động, Đế Tuấn vội vàng hướng Thông Thiên hỏi:

"Đạo hữu nói thật không?" Đế Tuấn cũng biết Thông Thiên sẽ không lừa gạt hắn , nhưng là hay là muốn nghe Thông Thiên nói ra, lần nữa xác nhận xuống. Thông Thiên trong lòng cũng hiểu, từ Bản Cổ khai thiên sau, tựu không có một người làm được đại công đức. Dĩ nhiên, Hồng Quân lão tổ vì chúng sanh giảng đạo, khẳng định cũng phải liễu đại công đức, ở chính là yêu sư Côn Bằng sáng tạo ra yêu văn, được rồi một chút công đức, nhưng là bọn họ được công đức rốt cuộc là dạng gì , mọi người đều là chưa từng thấy qua. Cho nên, đối với Hồng Hoàng chúng tiên mà nói, công đức là rất thần bí , chẳng qua là nghe qua, nhưng chưa từng thấy, chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết, có người thậm chí hoài nghi rốt cuộc có hay không công đức. Nhưng chân chính đại thần thông người nhưng không có chút nào hoài nghi, dù sao đây là trong thiên địa vị thứ nhất thánh nhân theo như lời, thánh nhân lên tiếng

vừa là đạo, không thể nào nói dối . Hiện tại Đế Tuấn hai người biết được sẽ có công lớn đức, dĩ nhiên kích động liễu, Hồng Quân lão tổ cũng đã có nói, được đại công đức nhưng thành thánh, đây là không phải là tựu ý nghĩa hai người bọn họ có thể thành thánh? Nghĩ đến thành thánh, hai người cũng là cũng nữa không cách nào bình tĩnh trở lại.

Hai người bọn họ cũng là nghĩ rất đơn giản, lập Thiên Đình đúng là đại công đức chuyện, nhưng là công đức có hạn a, cho dù để cho một người thành Thánh Đồ là quá, chớ đừng nói chỉ là tách ra. Cho nên bọn họ thành thánh mộng đẹp cuối cùng là không cách nào trở thành sự thật .

"Ha ha, ta nhớ được lần trước đạo hữu tựu chất vấn quá bản đạo lời của, yên tâm đi, không có sai , Thiên Đình, Thiên Đình, trấn áp thiên địa số mệnh, đương nhiên là có đại công đức liễu, và yêu tộc lập Thiên Đình, mới có thể chiếm thiên địa ba thành số mệnh, rầm rộ, cũng là sắp tới liễu. Bất quá chuyện này đang mang trọng đại, ta xem đạo hữu hay là mời Hồng Hoang chúng tiên tới làm chứng, tốt nhất là đi thỉnh giáo một chút Lão sư - ý kiến." Thông Thiên đối với hai người nói.

"Ha ha, tốt, đạo hữu hôm nay tình, bản đạo chắc chắn ghi nhớ , ta cùng Thái Nhất chuẩn bị một phen, cái này đi thỉnh giáo Lão sư. Thái Nhất, ngươi hiện tại đi chuẩn bị một chút, lập tức phải đi." Đế Tuấn nghe Thông Thiên lời của, vui mừng quá đỗi, tạ ơn Thông Thiên sau, lập tức đối với Thái Nhất phân phó nói.

"Tốt, đại ca, ta đây phải đi chuẩn bị." Thái Nhất cũng là vẻ mặt kích động, nói xong, lập tức tựu ra liễu đại điện.

"Nếu chuyện đạo hữu đã biết liễu, kia bản đạo tựu cáo từ."

"Đạo hữu tựu tại này đợi chờ, bọn ta thỉnh giáo Lão sư sau, sẽ phải lập nhiều Thiên Đình, đạo hữu cũng tốt làm chứng a."

"Đạo hữu lập Thiên Đình lúc, bản đạo chắc chắn tiền lai, bất quá đạo hữu cũng có thể hiểu, bản đạo hiện tại ra hiện tại lần này, hay là không quá dễ dàng, bản đạo hay là cáo từ." Nói xong, cũng không để ý Đế Tuấn giữ lại, đứng dậy hướng đại điện ngoài đi tới. Đế Tuấn gặp đi ý đã tuyệt, cũng không ở mạnh lưu, đưa hân ra khỏi đại điện. Thông Thiên đi ra đại điện, trực tiếp đáp mây bay hướng Bồng Lai đảo bay đi, Đế Tuấn đưa đi hân sau, lập tức gọi tới Thái Nhất, hai người cùng nhau hướng Tam Thập Tam Thiên ở ngoài đi.

Hai người đường đi tới, đến Tử Tiêu Cung ngoài cửa, chỉ thấy Tử Tiêu Cung đại môn nhắm, hai người không cách nào, không thể làm gì khác hơn là ở ngoài cửa lớn tiếng nói: "Lão sư ở trên cao, đệ tử Đế Tuấn (Đông Hoàng Thái Nhất) có việc thỉnh giáo Lão sư, kính xin Lão sư vừa thấy."

Tử Tiêu Cung cửa hay là không có mở, chỉ nghe bên trong truyền đến một trận mãi mãi thanh âm: "Chuyện gì." Đế Tuấn hai người kiến cung cửa không mở, hơn nữa Đạo Tổ thanh âm để cho bọn họ trong lòng có chút khản trương. Đế Tuấn trả lời: "Đệ tử hai người thấy cả Hồng Hoang lộn xộn. Và đệ tử may mắn ở Bất Chu Sơn trên phát hiện một mảnh mới đích thiên địa. Cho nên, muốn ở chỗ này lập Thiên Đình phân phong thiên hạ chư tiên, trông coi Chư Thiên Tinh Đẩu, khiến cho Hồng Hoang có chút trật tự, cho chúng tiên một tự động nơi tu luyện, đệ tử cũng tốt vì Hồng Hoang làm ra một chút công hiến."

"Chút chuyện nhỏ, chớ có phiền ta." Dứt lời, Đế Tuấn hai người còn không có kịp phản ứng, đã bị chuyển dời đến trong hồng hoang. Hai người cùng hô thị liếc mắt, cũng là khiếp sợ thánh nhân thực lực mạnh, quả thực là khó có thể địch nổi. Sau khi, hai người thu thập tâm tình, lại bắt đầu tinh tế suy tư Đạo Tổ lời của, sau đó cho ra kết luận: nếu Đạo Tổ bất kể, như vậy chuyện này cũng không tính thành.

Cho nên, Đế Tuấn có chút kích động rất đúng Đông Hoàng Thái Nhất nói: "Thái Nhất, ngươi đi báo cho Hồng Hoang chúng tiên, trừ vu tộc, trong hồng hoang, tất cả đại thần thông người cũng muốn báo cho đến, nhớ lấy, thái độ tốt hơn một chút, bây giờ là thời khắc mấu chốt, không nên cho ta gây chuyện. Ta hiện tại đi bố trí một phen, ngươi nhanh đi, ta sẽ đi ngay bây giờ." Đế Tuấn vốn là không muốn phái Thái Nhất đi , nhưng là dưới tay hân thật đúng là không có một người nào, không có một cái nào có thể trong lúc chức người, phái Tiểu Yêu đi, sẽ cho người hiểu lầm xem thường bọn họ, hân muốn xin cũng là trong hồng hoang tu vi tuyệt đỉnh chính là nhân vật, cho dù là Đại La Kim Tiên cũng không để vào mắt, đếm tới đếm lui hay là chỉ có Đông Hoàng Thái Nhất có thể đảm nhiệm, nhưng là lại sợ hân vọng động, lớn lối, đắc tội những người này, cho nên phải dằn dò một phen.

"Đại ca yên tâm, ta đây phải đi." Đông Hoàng Thái Nhất lớn tiếng đáp, đi ra ngoài. Sau, yêu tộc quảng phát thiệp mời cho trừ kia vu tộc ngoại trừ Hồng Hoang các vị đại thần, tất cả thiệp mời cũng là Thái Nhất tự mình đưa đi, cũng coi như khó được.

Đế Tuấn Đông Hoàng Thái Nhất muốn lập Thiên Đình, tin tức kia lập tức truyền khắp Hồng Hoang, lục tục có Hồng Hoang đại thần đến cử thiên chi Thượng Đế tuần đám người mới xây Thiên Đình.

Đế Tuấn vì có thể trấn tràng, tự mình đi mời tới Nữ Oa Phục Hi cùng Côn Bằng ba vị yêu tộc đại thần. Nữ Oa cùng Phục Hi chính là Từ Tiêu Cung trong đích nghe đạo khách, và Nữ Oa lại càng Hồng Quân Đạo Tổ đệ tử, thân phận tôn quý. Hôm nay, Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất lập nhiều Thiên Đình, yêu tộc số mệnh sẽ tăng nhiều, chính là Nữ Oa cùng Phục Hi muốn nhìn đến. Vì vậy, hai người đối với Đế Tuấn muốn mời cũng là hớn hờ đồng ý. Côn Bằng cũng là ở trong Từ Tiêu Cung nghe qua ba lần đạo chính là nhân vật, hơn nữa còn thiếu chút nữa có chỗ ngồi, nhất là Côn Bằng từng sáng chế ra yêu văn, ở yêu tộc trong cũng là có rất cao uy vọng, đối với Đế Tuấn Thái Nhất lập Thiên Đình chuyện, Côn Bằng cũng là không có ý kiến gì, Đế Tuấn mời hẳn đi trước trấn tràng, hẳn mỉm cười nói suy nghĩ, cũng đáp ứng.

Thời gian trôi qua, Từ Tiêu Cung trong đích nghe đạo khách, kia Minh Hà, Trấn Nguyên Tử chờ một chút cũng đến.

Lúc này Lão Từ Nguyên Thủy Thông Thiên cùng Hậu Thổ cũng là cùng nhau đến, mọi người không dám chậm trễ, toàn bộ cũng đứng dậy đón chào, này bốn đều là tương lai thành thánh chính là nhân vật, hơn nữa còn là Hồng Quân lão tổ tứ đại đệ tử, cũng coi như mọi người sư huynh sư tỷ, tự nhiên muốn thân trọng đối đãi liễu.

"Bốn vị sư huynh sư tỷ đến, cũng là để cho Đế Tuấn thụ sủng nhược kinh a!" Đế Tuấn nói xong, tất cả mọi người là tiến lên hành lễ, điều này làm cho sĩ diện Lão Từ Nguyên Thủy thật là cao hứng, Thông Thiên cùng Hậu Thổ đối với lần này cũng là không sao cả.

"Ha ha ha ha, đạo hữu đứng thẳng lần này Thiên Đình, chính là công đức vô lượng chuyện, bản đạo chờ có thể nào không đến chứng kiến một phen đây?" Nguyên Thủy cười nói, Lão Từ còn lại là vẻ mặt đậm nhạt, Thông Thiên cùng Hậu Thổ theo ở phía sau, cũng không nói chuyện. Lại là một phen làm lễ ra mắt sau, cùng nhau tiến vào đại điện.

Mọi người ngồi vào chỗ của mình, rốt cục muốn lên chánh đề liễu.

Chỉ thấy Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất đứng ra, cười nói: "Nay huynh đệ của ta hai người không biết tự lượng sức mình, xây lập Thiên Đình, lấy Hà Đồ Lạc Thư trấn áp Thiên Đình số mệnh, kính xin các vị đạo hữu chứng kiến."

"Yêu tộc, Thiên Đình lập!" Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất cùng chung giọng Hà Đồ Lạc Thư, nhìn trời cất cao giọng nói.

Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất tiếng nói vừa dứt, trên chín tầng trời Hồng Hoang tĩnh không tiếng sấm trận trện.

Một đoàn thô to Huyền Hoàng công đức, bắn về phía trên chín tầng trời yêu tộc Thiên Đình. Ở đến gần cửu thiên Bất Chu Sơn bên cạnh đại lục, rồi lại chia ra làm ba, một đạo tương đối thô to bắn về phía liễu Đế Tuấn, còn có hai đạo nhỏ lại nhưng bắn về phía liễu Đông Hoàng Thái Nhất cùng Thông Thiên.

Nhìn kia Hồng Hoang trên trời sao chiếu xuống tới Huyền Hoàng công đức, tới Thiên Đình xem lễ trong lòng người đồng thời nhớ tới Hồng Quân Đạo Tổ lời của: "Được đại công đức, có thể thành thánh!" Và mọi người phần lớn cũng là chưa từng thấy qua công đức rốt cuộc là hình dáng ra sao, cũng là về

mặt tò mò nhìn.

Thông Thiên thấy thật là có hấn công đức, khế cau mảy, hấn cũng không phải sợ bị mọi người biết, Lão Tử Nguyên Thủy cùng Hậu Thổ dĩ nhiên cũng là đã sớm biết đến, những người khác hấn còn không có

đề vào trong mắt. Chân chính lo lắng chính là cứ như vậy, Hỗn Độn Chung nhân quả có phải là không có chấm dứt. Phát tay đem công đức thu hồi, lúc này mọi người cũng phát hiện hấn, đối với hấn được công đức tất cả mọi người là có chút nghi ngờ, bất quá cũng không dám hỏi, sẽ không hiểu rõ biết.

Lúc này, Đế Tuấn cùng Thái Nhất cũng là đang hấp thu công đức, hai người cảm giác đi qua giống như cách vùi ngấm núi một mảnh lò mờ Thiên Cơ, lúc này cảnh giống như ở trước mắt nhất nhất biểu diễn một loại, rõ ràng vô cùng.

Đột nhiên, Đế Tuấn trên người một trận quang mang chớp quá, nhảy ra một người tới : "Ra mắt đạo hữu." Đế Tuấn cười to nói: "Ta và ngươi nhất thể, cần gì như thế." Người nọ cũng không nói chuyện, trực tiếp bay vào Đế Tuấn thân thể biến mất không thấy, cũng là Đế Tuấn mượn công đức chi giúp, chém tới một thi. Một lát sau, Đông Hoàng Thái Nhất cũng giống như vậy. Hai người mặc dù đối với không có thành thánh canh cánh trong lòng, nhưng là bởi vì tu vi tiến nhanh, hòa tan không ít. Sau đó, cùng nhau chào hỏi chúng nhân nói: "Kính xin các vị ngồi vào vị trí, chúng ta mọi người uống một chén!" Mọi người ở chung một chỗ tụ liêu một phen, Thông Thiên từ đầu đến cuối cũng biểu hiện vô cùng đề điều, vẫn trầm mặc.

Từ Thiên Đình xem lễ sau, các lộ đại thần rồi rít rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26:Nhân Quả Chưa Dứt, Làn Nữa Mưu Kế

Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất lập nhiều Thiên Đình, Thiên Đình nắm trong tay Chu Thiên Tinh Đấu lực, yêu tộc thực lực tăng lên, cũng là có thể mau gấp mười gấp trăm lần, Đế Tuấn Thái Nhất có lòng tin, chỉ cần ở nghỉ ngơi một thời gian ngắn, yêu tộc thực lực là có thể lần nữa nhận được tăng lên, sau sẽ cùng vu tộc đại chiến, ai thắng ai thua còn chưa biết được. Theo Thiên Đình thành lập, yêu tộc số mệnh tăng nhiều, rầm rộ xu thế đã không xa.

Vu tộc đối với yêu tộc động tác cũng không để ý gì tới biết, hiện tại vu tộc chỉ là một tâm nghĩ ngơi. Lần đầu tiên vu yêu đại chiến, vu tộc mặc dù cũng là tổn thất thảm trọng, nhưng dù sao cũng là lần này đại chiến người thắng, hơn nữa, cũng đem yêu tộc đuổi ra liêu Hồng Hoang đại lục, trở thành Hồng Hoang đại lục chương không giả. Sau vừa xuống tuyệt sát chi lệnh, khiến cho cả trong hồng hoang, khó được nhìn thấy một yêu tộc người, nếu không phải Thông Thiên nói cho Đế Tuấn quá một ngày Đình Chi địa tồn tại, cho dù cả Hồng Hoang thế giới rộng lớn vô cùng, nói không chừng cũng không có liêu yêu tộc đất đặt chân. Đối với yêu tộc hiện tại lại đang Thiên Đình làm ra liêu chút ít danh đường, vu tộc còn lại là bày ra một bộ thờ ơ bộ dạng, hờ hững.

Thật ra thì, lấy vu tộc bản ý, dĩ nhiên sẽ ở yêu tộc đặt chân chưa ổn lúc, lần nữa phát động tiến công, chỉ sợ tổn thất rụng vô số tộc nhân cũng sẽ không tiếc, dùng cái này đánh một trận quyết ra Hồng Hoang đại lục bá chủ. Bất quá trải qua lần trước Hậu Thổ chuyện, chúng Tò Vu không chỉ có theo Hậu Thổ nơi đó chiếm được Bản Cổ luyện thể phương pháp cùng đông đảo hiểu được, còn biết liêu một chút bí văn.

Tỷ như, Hậu Thổ nói cho bọn hấn biết, thiên đạo là không thể nào để cho vu yêu hai trong tộc bất kỳ nhất tộc một nhà độc đại, mười một Tò Vu mặc dù tự phụ cực kỳ, nhưng là đối thiên đạo hay là trong lòng còn có kính sợ. Ở biết được tin tức này sau, mười một Tò Vu trải qua một phen thương nghị, cũng là cho là, đã như vậy, còn không bằng không đánh đây, yên lặng tu luyện, dù sao cũng là đánh không ra kết quả gì. Cho nên mới không có đối với yêu tộc có cái gì động tác.

Như thế, vu tộc bởi vì Hậu Thổ nguyên nhân, đối với yêu tộc bắt đầu liều mạng, và yêu tộc còn lại là ở để dành thực lực, để cùng vu tộc lần nữa chống lại, hai tộc riêng của mình cũng không có gì đại động làm, Hồng Hoang lần nữa quy về bình tĩnh.

Lại nói Thông Thiên Hậu Thổ một đường trở lại Bồng Lai đảo, đem Bồng Lai đảo hết thầy giao cho Hậu Thổ, Thông Thiên lập tức bế quan, tâm thần liên tiếp thiên đạo, không ngừng hiểu được tự thân trạng huống, kiểm tra Hồn Độn Chung nhân quả có hay không đã chấm dứt.

"Ta kháo, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Làm sao còn không có kết thúc a? Lão Tử tân tân khổ khổ mưu kế lâu như vậy, này chết nhân quả làm sao còn không có chấm dứt a?" Thông Thiên kiểm tra một phen, phát hiện Hồn Độn Chung nhân quả hay là tồn tại, chẳng qua là cảm giác ít đi một chút, kết quả như thế, cùng hán dự đoán cách xa nhau khá xa a. Hao hết tâm tư, nhiều lần mưu kế, vốn là chuyện rất thuận lợi, hết thầy đều ở trong lòng bàn tay của hán, hán còn vì vậy đắc ý liễu thật lâu, mắt thấy liền thành công liễu, không nghĩ tới kết quả là cũng là như vậy một lạn kết quả, để cho trong lòng hán buồn bực chỉ muốn phát tiết, không khỏi chửi ầm lên.

"Chẳng lẽ là ta phải liễu công đức, cho nên nhân quả mới không có chấm dứt? Nhưng là điều này cũng không đúng, ta được đến công đức chẳng qua là một chút như vậy mà, cho dù Đế Tuấn Thái Nhất thiếu những thứ này công đức, hán là cũng sẽ không có cái gì lớn ảnh hưởng, hiển nhiên không phải là cái nguyên nhân này, vậy sẽ là nguyên nhân gì đây?" Thông Thiên tâm tư bách chuyển, trong đầu không ngừng hiện lên các loại khả năng, cuối cùng vẫn là bị hán nhất nhất loại bỏ liễu.

"Ca ca, tại sao? Có chuyện gì." Lúc này, Hậu Thổ ở ngoài cửa hỏi. Nàng là nghe thấy Thông Thiên hô to thanh âm, cho là chuyện gì xảy ra, vội vàng tới đây xem một chút. Thông Thiên nghe thấy Hậu Thổ thanh âm, lập tức phục hồi tinh thần lại, thu thập tâm tình, sau đó đứng dậy đi ra ngoài.

"Ha hã, không có chuyện gì, chẳng qua là ca ca trên việc tu luyện vấn đề, gặp được một chút khó khăn, không có đại sự gì." Thông Thiên dĩ nhiên sẽ không cho Hậu Thổ nói, này liên quan đến đến hán lớn nhất bí mật, ' xuyên qua '. Cho dù là đối với Hậu Thổ, hán cũng không dám nói rõ, hơn nữa hán cũng không muốn để cho Hậu Thổ cho lo lắng.

"Ca ca, tu luyện chuyện gặp không được, nếu như tâm phù khí táo, lại càng khó có thể tiến thêm, ca ca hay là nghỉ ngơi một chút sao, không nên quá mức miễn cưỡng mình." Hậu Thổ an ủi hạ xuống, vừa khuyên. Thông Thiên nghe, trong lòng kỳ quái vô cùng, thật giống như lần trước hán cũng là như vậy lời khuyên Hậu Thổ, hiện tại phong thủy luân chuyển, đến Hậu Thổ khuyên hán liễu. Trong lòng nghĩ, ngoài miệng lại nói:

"Được rồi, muội muội người cũng không cần lo lắng, ca ca thật sự là không có gì, lập tức tốt lắm." Cho nên, hai người cùng nhau đến đại điện, ngồi đối diện nhau, bắt đầu hàn huyên lên Hồng Hoang mọi chuyện.

Đột nhiên, Hậu Thổ nói: "Ca ca, thật ra thì tiểu muội vẫn có chuyện gạt người, hi vọng sẽ không hư liễu ca ca đại sự, xin ca ca thứ tội." Chỉ thấy Hậu Thổ có chút trịnh trọng nói. Thông Thiên vừa nghe, có chút kỳ quái, hỏi: "Đại sự gì a? Muội muội nói như thế trịnh trọng."

"Tiểu muội gạt ca ca, đem Bàn Cổ luyện thể phương pháp cho vu tộc, còn có ta một chút hiểu được. Mong rằng ca ca thứ tội." Chỉ thấy Hậu Thổ cúi đầu, chậm rãi nói, trong giọng nói tràn đầy xin lỗi. Thông Thiên vừa nghe, thì ra là là chuyện này a, không nói hán đã sớm biết, hơn nữa cũng không có ngăn cản Hậu Thổ, chính là thật không biết, hán cũng sẽ không trách Hậu Thổ, đối với hán mà nói, điều này cũng không có gì cùng lắm thì. Lập tức an ủi:

"Ha hã, đây là chuyện nhỏ, muội muội không cần để ở trong lòng." Hậu Thổ nghĩ hoặc nhìn Thông Thiên, hán biết Thông Thiên mấy ngày nay một mực mưu kế giúp yêu tộc đối kháng vu tộc, mặc dù nàng không biết Thông Thiên rốt cuộc cho yêu tộc cái dạng gì trợ giúp. Nhưng hiện tại Hậu Thổ nhưng đi giúp vu tộc, đây chẳng phải là cùng Thông Thiên đối nghịch sao? Làm cho nàng trong lòng có chút áy náy, cảm thấy thật xin lỗi huynh trưởng, đồng thời lo lắng có hư Thông Thiên tính toán. Hiện tại Thông Thiên lại còn nói không có gì, Hậu Thổ có chút nghi ngờ, bất quá nhìn Thông Thiên vẻ mặt không giống như là giả bộ được, cũng yên tâm lại.

"Ca ca yên tâm, tiểu muội sau này sẽ không nữa như thế. Vu tộc chuyện, trừ phi cần thiết lúc, tiểu muội không có ở đây quản. Hơn nữa, vu tộc cũng không nhất định cần ta giúp bọn hần liễu, ca ca ngươi không biết, chính là ta cũng không ngờ rằng vu tộc lại có như thế chí bảo." Hậu Thổ thấy Thông Thiên không có để ý, lập tức bảo đảm, sau đó cao hứng nói nói. Thông Thiên nghe Hậu Thổ lời của, kỳ quái nhìn nàng, chí bảo? Vu tộc chí bảo?

"Nga? Cái gì chí bảo a? Để cho muội muội như thế yên tâm." Có chút mạn bất kinh tâm hỏi, Thông Thiên trong lòng vẫn thật không nghĩ tới vu tộc có thể có cái gì chí bảo. Phải biết rằng, vu tộc không tu nguyên thần, không cách nào vận dụng linh bảo đây là Hồng Hoàng mọi người đều biết chuyện, bọn họ làm sao có thể có cái gì chí bảo đây! Có cũng không có thể dùng a, chỉ có thể xem không thể dùng, còn không bằng không có đây.

"Ừ, không nghĩ tới a, vu tộc lại có Bàn Cổ trái tim, hơn nữa Bàn Cổ trái tim còn có thể làm ra mới đích vu tộc, là vu tộc trấn áp số mệnh chí bảo, có lần này chí bảo, vu tộc cũng là không lo a!" Chỉ thấy Hậu Thổ cao hứng nói nói. Thông Thiên nghe lời này, lập tức ngây dại, trong lòng lật lên con sóng gió động trời, lại là Bàn Cổ trái tim, điều này sao có thể đây? Bàn Cổ trái tim không phải là ở Bàn Cổ khai thiên, thân tồn tại sau mất đi hết sao? Làm sao sẽ ở vu tộc trong tay.

Thì ra là vu tộc cũng không phải là chỉ có máu huyết tạo vu này một loại đầy đàn phương pháp, bằng không lúc trước ở vu tộc nhân số thừa thót thời điểm, kinh nghiệm mấy lần đại chiến, vu tộc đã sớm diệt tộc liễu. Mà đầy đàn phương pháp chính là Bàn Cổ trái tim, Bàn Cổ trái tim trong tồn tại đại lượng Bàn Cổ máu, mặc dù không phải là tinh thuần Bàn Cổ máu huyết, nhưng là cũng có thể hóa xuất chúng nhiều vu tộc Đại Vu, vu tộc chân chính trung thành lực lượng hay là đang nơi này, dùng Đại Vu máu huyết tạo nên vu tộc nhiều nhất chẳng qua là tấu người đêm, lực chiến đấu rất là một loại. Nhưng là Bàn Cổ trái tim trong đích máu dù sao cũng là số ít, hơn nữa từ đó hóa ra một Đại Vu phải cần thời gian quá dài liễu, cho nên mười một Tò Vu mới nghĩ ra lấy Đại Vu máu huyết tạo vu đích phương pháp xử lý, dùng cái này để giải quyết vu tộc nhân số thượng hoàn cảnh xấu.

Đột nhiên, Thông Thiên trong đầu Linh Quang Nhất Thiểm, hần rớt cục hiểu tại sao Hỗn Độn Chung nhân quả không có kết liễu, thì ra là vấn đề ra ở chỗ này. Vu tộc có Bàn Cổ trái tim bực này chí bảo trấn áp số mệnh, cho dù là giết chóc vô số, nhân quả không ngừng, cũng có thể giữ vững trăm vạn năm thắng mà không suy. Nhưng là, hiện tại yêu tộc nhưng không có trấn áp số mệnh chí bảo, vốn là yêu tộc là do Hỗn Độn Chung trấn áp số mệnh, đáng tiếc ngay từ lúc khai thiên lúc, Hỗn Độn Chung đã bị Thông Thiên cướp đi, khiến yêu tộc đang cùng vu tộc đại chiến trung, không chỉ có ở đỉnh cấp chiến lực phương diện không cách nào cùng vu tộc chống đỡ, hơn nữa, không có Hỗn Độn Chung trấn áp số mệnh, lại càng khiến cho yêu tộc số mệnh lưu thất tương đối mau, mặc dù Đế Tuấn có Hà Đồ Lạc Thư trấn áp yêu tộc số mệnh, nhưng Hà Đồ Lạc Thư cùng Hỗn Độn Chung là hai cái cấp bậc, rõ ràng không cách nào cùng Hỗn Độn Chung trấn áp số mệnh hiệu quả so sánh với.

Lần này tiêu so sánh dưới, một lúc sau, yêu tộc cũng là ở cũng không có khả năng cùng vu tộc chống đỡ được liễu, như thế tính ra, lần này nhân quả dĩ nhiên hay là không cách nào chấm dứt liễu, hiện tại yêu tộc mặc dù lập nhiều Thiên Đình, số mệnh từng thêm không ít, nhưng là vô chí bảo trấn áp, cộng thêm đại chiến không

ngừng, tạo thành giết chóc là vô số, số mệnh lưu thất thì càng nhanh. Như thế, đừng bảo là đúng rồi kết nhân quả liễu, thiên đạo đại thể nói không chừng cũng sẽ vì vậy mà thay đổi, đến lúc đó, Thiên Phật có thể sẽ tới chào hỏi Thông Thiên liễu.

Thông Thiên trong lòng nghĩ tới, sắc mặt cũng là không ngừng biến hóa, Hậu Thổ ở một bên nhìn không giải thích được, không biết Thông Thiên ở biết được vu tộc có Bàn Cổ trái tim sau, tại sao phải có lớn như vậy phản ứng, không khỏi hỏi:

"Ca ca, có cái gì không đúng sao?" Bị Hậu Thổ vừa hỏi, Thông Thiên phục hồi tinh thần lại, cười nói: "Không có chuyện gì, chẳng qua là không nghĩ tới vu tộc lại sẽ có như thế chí bảo. Cái này, muội muội hẳn là yên tâm sao."

"Ừ, cái này ta cũng không sao thật lo lắng cho liễu, ca ca yên tâm đi, ta sẽ không ở quản vu tộc chuyện liễu."

"Ha ha, như vậy là tốt rồi, vu tộc chuyện, ta thì sẽ chú ý, muội muội hay là đi tu luyện sao, sớm ngày thành thánh mới là trọng yếu nhất. Hiện tại không cần để ý những chuyện này."

"Tốt, ta đây cũng nên đi, ca ca cũng đi tu luyện sao." Nói xong, Hậu Thổ từ đi bề quan tu luyện không đề cập tới. Hậu Thổ sau khi đi, Thông Thiên mặt

thoảng cái tự biến thành cực kỳ khó coi, không nghĩ tới còn có tầng này quan hệ, xem ra Hồng Hoang chúng tiên cũng là xem thường vu tộc. Như thế chỉ bảo, trong hồng hoang lại không có ai biết. Kế hoạch của mình vốn là có thể nói hoàn mỹ, không nghĩ tới nửa đường giết ra Bàn Cổ trái tim, làm cho mình nhiều lần mưu kế thất bại trong gang tấc. Thông Thiên hít sâu một hơi, đem những này ý niệm trong đầu đề, bây giờ nói những thứ này cũng đã quá muộn, nếu hiện tại Hỗn Độn Chung nhân quả còn không có chấm dứt, cũng chỉ có thể còn muốn biện pháp khác.

Thông Thiên bắt đầu cẩn thận tự hỏi, muốn hắn đem Hỗn Độn Chung đưa trở về, hiển nhiên là không thể nào, không nói hắn đã luyện hóa Hỗn Độn Chung bốn mươi đạo cấm, Hỗn Độn Chung đã cùng người khác chuồng hợp nhất, tuy hai mà một. Chính là thật đem Hỗn Độn Chung trả lại cho Thái Nhất, Thái Nhất cũng nếu như không thể luyện hóa ba mươi đến cấm, Hỗn Độn Chung cũng sẽ không có trấn áp số mệnh hiệu quả, điều này hiển nhiên phải không có thể được. Như thế, cho yêu tộc linh bảo, để cho kia trấn áp số mệnh phương pháp đã bị loại bỏ liễu, chỉ có thể nghĩ biện pháp khác. Nghĩ tới nghĩ lui, hắn cũng không còn nghĩ ra nguyên cố, hòa khí vận có liên quan cũng chỉ có linh bảo cùng công đức liễu, linh bảo bị loại bỏ ở ngoài, chỉ còn lại công đức liễu, nhưng công đức cũng không phải là tốt như vậy được, cũng không phải là ven đường đại Bạch Thái (cái trắng), hắn thượng đi nơi nào tìm nhiều như vậy công đức cho yêu tộc a. Cuối cùng, hắn chỉ có thể đi một bước nhìn từng bước, từng điểm từng điểm tích góp từng tí một liễu.

Nghĩ tới đây, Thông Thiên thở dài một hơi, "Hỗn Độn Chung nhân quả thật đúng là phức tạp a, chấm dứt đứng lên thật là vô cùng phiền toái, xem ra còn phải tốn hao ta một phen công phu a!" Thông Thiên hiểu, Hỗn Độn Chung nhân quả sau này sẽ là đánh lâu dài liễu, cũng không nhiều nghĩ, lập tức lại bắt đầu mưu kế liễu.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Thông Thiên Biết Nhân Quả, Nữ Oa Nghĩ Tạo Người

Bồng Lai đảo, Thông Thiên chỗ ở trong mật thất lúc này là một mảnh ánh lửa, trước người chính là theo Hậu Thổ nơi đó lấy ra Đỉnh Càn Khôn. Thông Thiên hai tay đánh ra vô số ẩn bí quyết, hết lớn một tiếng: "Thành." Chỉ thấy ánh lửa biến mất, Đỉnh Càn Khôn trung bay ra một màu tím bảo tháp, chính là Thông Thiên sở luyện Thần Long tháp, lúc này Thần Long tháp đã bị Đỉnh Càn Khôn nghịch phản hậu thiên, thành tiên thiên linh bảo. Thông Thiên đem Thần Long tháp cầm trong tay, chỉ thấy Thần Long tháp nghịch phản tiên thiên sau, mây tia vờn quanh, bảo làm vình dự làm, đã là không thua hắn Thập Nhị Phẩm Hắc Liên liễu, Thông Thiên mỉm cười nói suy tư, đem mình lập Thiên Đỉnh lúc được công đức đánh vào trong tháp, nhất thời, Thần Long tháp chung quanh vờn quanh mây tia trong mang theo nhẹ nhẹ Huyền Hoàng khí, đã là công đức linh bảo liễu, sau này nếu là ở gia nhập đại công đức, tiếp theo trở thành công đức chí bảo.

Thông Thiên nhìn Thần Long tháp, cao hứng không dứt, đối với cái này vật mình luyện chế đệ nhất kiện linh bảo, hắn trong lòng có chút khác thường tình cảm, sau đó đem Thần Long tháp thu vào. Sau cũng không có luyện bảo, mà là sửa sang lại một phen. Năm đó Đạo Tổ hợp đạo sau, Thông Thiên một mực vì nhân quả chuyện phiền não, Đạo Tổ ban tặng Tru Tiên kiếm trận cùng Phân Bảo Nhai thượng đoạt được linh bảo, hắn cũng thu vào, nhìn cũng không kịp nhìn, cho nên hiện tại có thời gian, hắn khẩn cấp đem đoạt được linh bảo toàn bộ lấy ra, muốn thưởng thức một phen.

Thông Thiên năm đó ở Tử Tiêu Cung đoạt được không thể bảo là không nhiều lắm, Đạo Tổ ban tặng đừng nói liễu, chính là Phân Bảo Nhai thượng đoạt được, đều có không dưới năm mươi số lượng. Trong đó nổi danh nhất đúng là đời sau bốn cầu pháp bảo, Hỗn Nguyên Kim Đầu liễu. Đây vốn là cũng là Thông Thiên tương lai đệ tử Văn Tiêu tiên tử trấn sơn linh bảo, vì Thông Thiên đoạt được coi như là danh chánh ngôn thuận. Còn có chính là hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu, Phân Bảo Nhai, Tứ Tượng tháp, Tử Hà quan chờ một chút một chút linh bảo. Để cho Thông Thiên ngoài ý muốn chính là, trong đó lại có ngũ phương kỳ trong Huyền Nguyên Không Thủy Kỳ liễu, theo Thông Thiên biết, Huyền Nguyên Không Thủy Kỳ là biến máu Minh Hà đạo nhân linh bảo, làm sao sẽ ở Phân Bảo Nhai thượng đây? Điều này làm cho hắn nghi ngờ không giải thích được.

Thật ra thì, Huyền Nguyên Không Thủy Kỳ cũng không phải là Minh Hà đạo nhân linh bảo, Minh Hà đạo nhân trong tay quả thật cũng là có một mặt lá cờ linh bảo, cũng là Tu La Huyết Sát Kỳ, cũng không chúc ngũ phương kỳ, chính là biến máu dụng dục ra tiên thiên linh bảo, công kích sắc bén, uy lực không thua ngũ phương kỳ ý một thanh. Thông Thiên đối với lần này cũng không quá để ý, hắn bây giờ, đối với nhân quả đã không có lo lắng như vậy liễu.

Thì ra là, làm Thông Thiên biết được lần trước đông đảo trù tính cũng không từng chấm dứt Hỗn Độn Chung nhân quả, sẽ tiếp tục mưu kế liễu một phen, đi Thiên Đình tìm được Đế Tuấn. Một trận nói chuyện sau, Thông Thiên trực tiếp đề cho Đế Tuấn đi Bắc Minh hải thu phục Côn Bằng, cũng có thể gia tăng Thiên Đình thực lực. Đế Tuấn trải qua cùng Thông Thiên hai lần hợp tác, đối với Thông Thiên lời của là tin chắc không nghi ngờ, không nói hai lời, mang theo Thái Nhất cùng một đám yêu tộc đại thánh, đi thẳng tới Bắc Minh Hải Vực, bức bách Côn Bằng gia nhập Thiên Đình, và Côn Bằng bách cho bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là đáp ứng. Nhưng Côn Bằng dù sao cũng là Tứ Tiêu Cung nghe ba lần đến đại thần thông người, đối với Đế Tuấn cùng Thái Nhất bức bách kia gia nhập Thiên Đình chuyện, Côn Bằng mặc dù không nói, nhưng là lại ghi hận trong lòng. Và Đế Tuấn cùng Thái Nhất vì mượn hơi Côn Bằng, phong kia vì vạn yêu chi sư, chỉ ở Đế Tuấn Thái Nhất dưới.

Và Thông Thiên làm xong chuyện này sẽ tiếp tục trở về Bồng Lai đảo, nhưng là, chuyện này sau, hẳn nhưng trong lòng thì có chút hoài nghi, làm như vậy thật có thể chấm dứt Hỗn Độn Chung nhân quả sao? Chân chính nói về, hẳn vì yêu tộc làm nhiều như vậy, Hỗn Độn Chung đối với yêu tộc tác dụng cho dù nữa đại, cũng có thể triệt tiêu liễu, nhưng là nhân quả hay là tồn tại, chẳng lẽ chỉ có là bởi vì hấn phá hư thiên đạo đại thế? Thông Thiên một người ngồi ở mặt thất trên bồ đoàn, trong lòng nhanh chóng nghĩ tới các loại khả năng.

Đột nhiên, trong lòng vừa động, hấn nghĩ đến một loại khả năng. Cái gọi là thiên đạo đại thế, thật ra thì chính là vu yêu hai tộc đại chiến, song song thối lui khỏi Hồng Hoang, nhân tộc vì thiên địa chủ giác, đây là thiên đạo sở định. Như thế nói đến, vu yêu hai tộc chuyện, thiên đạo tự có định số, đối với vu yêu hai tộc quật khởi, phát triển, đại chiến, cho đến cuối cùng quyết chiến, song song thối lui khỏi Hồng Hoang, đây đều là thiên đạo trước đó sở định, mặc dù hấn lấy đi Hỗn Độn Chung có vì thiên đạo, nhưng hấn hôm nay làm dễ dàng gây nên, rõ ràng vẫn là cùng thiên đạo cùng vì, như thế, hấn cho dù chấm dứt lúc trước nhân quả, cũng sẽ lần nữa cùng thiên đạo kết làm liễu nhân quả, và thiên đạo tự nhiên là sẽ không cùng hấn một còn không có thành thánh con tôm nhỏ kết làm nhân quả, cho dù thành thánh cũng sẽ không, nhiều nhất cho hấn đến nghiệp lực trời giáng hoặc là Thiên Phật và vân vân, cho nên, những thứ này cùng thiên đạo kết làm nhân quả cũng sẽ coi là khi hấn lúc trước nhân quả trên.

Nếu như ban đầu ở hấn nhận được Hỗn Độn Chung sau, đối với nhân quả chẳng qua là hơi để ý tới, thiên đạo có điều cảm ứng, như vậy thiên đạo thì sẽ sửa đổi lúc trước đối với vu yêu đặt ra, đợi đến vu yêu hai tộc quyết chiến sau, Đông Hoàng Thái Nhất bỏ mình, này đoạn nhân quả dĩ nhiên là biết kết, nhưng là hấn nhưng lần nữa tham dự, khiến thiên đạo phải biến đổi nữa lần, nhân quả tự nhiên không cách nào tiêu trừ.

Chủ yếu hay là hấn hiểu lầm Tứ Tiêu Cung nghe đạo lúc, Đạo Tổ đối với lời của hấn nói, "Thiên đạo đại thế không thể đổi chi, tiểu thế có thể biến đổi." Hấn ban đầu hiểu là: người nhân quả có vì thiên đạo đại thế, như vậy chính là đại nhân quả, thật ra thì cũng không phải như thế, nào có cái gì nhân quả có thể thay đổi thiên đạo đại thế, vậy thì không phải là nhân quả liễu, mà là nghịch thiên liễu. Vì vậy, hấn mấy lần mưu kế, suy nghĩ kết lần này nhân quả, hoàn toàn là vẽ rắn thêm chân.

Khả năng này rất lớn, hơn nữa cũng là duy nhất giải thích hợp lý. Thông Thiên càng nghĩ càng có thể có, cho đến cuối cùng lúc đó định ra, đối với Hỗn Độn Chung nhân quả, hấn quyết định không có ở đây để ý tới. Sau khi nghĩ thông suốt, hấn trong lòng cũng là phức tạp vô cùng, tự nhận là là thuận lòng trời chuyện, lại không nghĩ rằng nhưng thật ra là nghịch thiên mà đi liễu, thiên đạo quả nhiên là thay đổi liên tục.

"ĐM, nhiều lần cực khổ, kết quả là cũng là vì sao? Hay là kiếp trước vĩ nhân nói rất đúng a! ‘ muốn thấy rõ sự thật bản chất ' ta làm sao không nghĩ tới đây? Ai, không có văn hóa, thật là đáng sợ." Thở dài sau, hấn liền không hề để ý tới nhân quả chuyện, bắt đầu bế quan luyện bảo.

Rồi hãy nói Đế Tuấn Thái Nhất, hai người từ bức bách Côn Bằng gia nhập Thiên Đình sau, có cảm yêu tộc đỉnh cấp chiến lực hơn xa không hơn vu tộc, cho nên đã đi xuống đến Bất Chu Sơn, muốn mời khác hai vị đại thần thông yêu tộc người tương trợ, chính là Nữ Oa cùng Phục Hi, nhưng là lần này hai người bọn họ nhưng cũng không dám bức bách, bởi vì Nữ Oa dù sao cũng là Đạo Tổ đệ tử, hai người sợ vì vậy nhắm trúng Đạo Tổ không nhanh, vậy thì không đáng giá được liễu. Nữ Oa một lòng tu luyện, đối với Đế Tuấn cùng Thái Nhất muốn mời không có suy nghĩ nhiều tự cự tuyệt, và Phục Hi nhưng có chút ý động, bởi vì Phục Hi đối với yêu tộc tình cảm hay là rất thâm hậu, hơi suy nghĩ một phen, sau lại cùng Nữ Oa thương nghị một chút, sẽ theo Đế Tuấn Thái Nhất cùng đi liễu Thiên Đình, Đế Tuấn phong Phục Hi vì hi hoàng, Nữ Oa mặc dù không có tới, nhưng là Đế Tuấn hay là phong kia vì Oa Hoàng.

Qua một thời gian ngắn, Đế Tuấn lần nữa tìm đến Nữ Oa, và Nữ Oa cũng là có chút mất hứng, cho là Đế Tuấn hay là tới khuyên nàng gia nhập Thiên Đình, bất quá nàng cũng là đã đoán sai, Đế Tuấn lần này tới là muốn cho Nữ Oa làm mai mối, nghĩ cưới vợ Nguyệt thần hi hòa, và Thái Nhất còn lại là cưới vợ thường hi. Hai người đối với Nữ Oa nói rõ lai ý sau, Nữ Oa mỉm cười nói suy nghĩ, đáp ứng. Sau đó, Nữ Oa phải đi Thái Âm tinh đi tìm hi cùng thường hi nhị vị nương nương, sau hết thấy cũng là rất thuận lợi, hi cùng thường hi nhị vị nương nương đối với lần này cũng là đồng ý.

Thiên Đình Đế Tuấn cùng Thái Nhất biết tin tức, cũng là mừng rỡ, sau đó để cho thủ hạ bắt đầu chuẩn bị hôn lễ, quảng mời Hồng Hoang chứng tiên, đáng tiếc lần này, Hồng Hoang chứng đại thần thông người cũng là uyển chuyển cự tuyệt. Lần trước lập Thiên Đình chứng tiên mặc dù cũng là đến đông đủ, nhưng Thiên Đình chuyện cũng là cùng người khác tiên có quan hệ mật thiết, cho nên mới không thể không đi. Mà lần này chính là Đế Tuấn Thái Nhất chuyện riêng, cùng bọn họ không có quan hệ gì, dĩ nhiên không muốn đi liêu, hơn nữa còn có thể sẽ được đắc tội vu tặc, vậy thì càng không muốn đi. Cho nên, chứng tiên cũng là từ chối có việc không đi, Đế Tuấn Thái Nhất đám cưới cũng là có chút lạnh thanh.

Đám cưới lúc, thiên đạo lần nữa giảng xuống công đức, coi như là ngoài ý muốn chỉ hỉ. Đế Tuấn Thái Nhất không chỉ có báo mỹ nhân, hơn nữa tu vi cũng là tiến nhanh, yêu tộc số mệnh cũng là bởi vì lần này tăng nhiều.

Đám cưới sau, Thiên Đình xu thế càng hơn từ trước, hơn nữa có Côn Bằng cùng Phục Hi hai vị yêu tộc đại thần tương trợ, thực lực thoáng cái so với vu tộc cũng là không kém bao nhiêu, nhưng là Đế Tuấn lại biết, vu tộc trải qua những năm này tu dưỡng, thực lực đã là vượt xa từ trước, hơn nữa hắn cũng nghe nói mười một Tổ Vu tu vi tiến nhanh tin tức, cho nên, yêu tộc cho dù là thực lực tăng nhiều, hay là không dám nhẹ động. Mặc dù Đông Hoàng Thái Nhất mỗi ngày cũng lời khuyên Đế Tuấn đi tìm vu tộc báo thù, nhưng là Đế Tuấn hay là nhứt định không chịu.

Lại nói Nữ Oa từ Đế

Tuấn Thái Nhất đám cưới lúc, cũng là được rồi công đức, tu vi vì vậy tiến nhanh, chém tới liễu thiện thi. Mà ở Phục Hi sau khi rời đi, Nữ Oa một người từ tu luyện tự vô sự có thể làm, nhằm chán dưới, liền đi Hồng Hoang du lịch.

Lúc này Hồng Hoang, vu tộc tự nhiên là Hồng Hoang đại lục bá chủ, và yêu tộc ở Hồng Hoang trên nhưng trở thành vu tộc thức ăn cùng luyện tay bao cát. Nữ Oa một đường đi tới, ra mắt vô số yêu tộc bị vu tộc tru diệt, đôi mi thanh tú nhú chặt, hận dù sao cũng là yêu tộc, thấy vu tộc như thế hành động, trong lòng cũng là không nhanh. Lúc này, nàng cảm thấy vô luận yêu tộc hay là vu tộc, cũng là như thế xa lạ. Nay Hồng Hoang thế gian, tuy có sinh linh hàng tỉ, nhưng không có gì ngoài vu tới chính là yêu, đột nhiên cảm thấy có chút đơn điệu. Nữ Oa không khỏi trầm nghĩ: "Trong thiên địa đánh trận không nghĩ, sinh linh ngày Thiếu ta làm tạo vật loại, cùng vu yêu cùng tồn tại ngang hàng."

Nghĩ tới đây, bên trong thân thể Hồng Mông Tử Khí nhất thời cùng nguyên thần tương hợp hơn phân nửa, Nữ Oa tâm cơ vừa mới động, tại chỗ đau khổ bầm đốt ngón tay. Một lúc lâu, nàng tỉnh ra liễu của mình thành đạo cơ duyên, mừng rỡ dưới, nhưng ngay sau đó tìm một chỗ sơn thanh Thủy Tú đất, chuẩn bị ngay tại chỗ tạo người. Nữ Oa nắm lên một đoàn đất sét, đặt lòng bàn tay. Sau đó chiếu vào bộ dáng của mình, phối hợp Nữ Oa mình chút ngộ tạo hóa đại pháp liền ngắt tượng đất, lại đi nê trên thân người phun ra một ngum bốn mạng chân nguyên, tượng đất trên người một trận quang mang chớp quá, biến thành một cụ không có linh khí thân thể con người, không cảm giác được một tia đích sinh khí.

"Tại sao không được đây, chẳng lẽ kém một chút cái gì?" Nữ Oa trăm mối vẫn không có cách giải.

Nữ Oa tiện tay đem tượng đất để qua một bên, thở dài đến, làm sao làm cùng nghĩ chênh lệch lớn như vậy? Cẩn thận suy nghĩ một phen sau, Nữ Oa lại có so đo, nhưng ngay sau đó bắt đầu áp dụng.

Nữ Oa vừa lấy ra một thanh đất sét, hơi xoa bóp sau, hướng nê đoàn bắn ra đi vài giọt máu huyết, lần nữa phun ra nguyên khí, phối hợp đại pháp, vừa tạo ra được tượng đất, mặc dù không có xuyên y phục, nhưng sinh động. Nữ Oa vừa thấy, nhất thời mừng rỡ, lại thấy hận thật lâu bất động, đi qua vừa nhìn, nhưng hay là không có sinh mệnh khí tức, vô kia linh trí cùng suy nghĩ. Nữ Oa vừa nhìn, mừng rỡ ánh mắt nhất thời tối sầm lại, cẩn thận thử nghĩ xem, Nữ Oa cũng không biết đến tột cùng chỗ đó có vấn đề.

Nữ Oa vừa thử các loại biện pháp, cũng không có thành công, trong lòng bức mình dưới, liền trở về Bát Chu Sơn đi. Trở lại động phủ, Nữ Oa liền bắt đầu bế quan, tinh tế thể ngộ mới vừa đoạt được, tuy nhiên nó không thu hoạch được gì. Quan hệ đến của mình thành đạo cơ duyên, Nữ Oa cũng là không dám chậm trễ, suy tư một phen, tự đứng dậy ra khỏi động phủ, hướng Tam Thập Tam Thiên ở ngoài đi, cũng là muốn đi thỉnh giáo Đạo Tổ.

Chỉ chốc lát, Từ Tiêu Cung đã đến, chỉ thấy Hạo Thiên đồng tử đã đợi ở nơi đâu, thấy Nữ Oa đến, lập tức nghênh đón, nói: "Sur tỷ hữu lễ, Đạo Tổ cho mời." Nữ Oa nóng lòng của mình thành đạo cơ duyên, cũng không đáp lời, trực tiếp theo Hạo Thiên đi vào trong Từ Tiêu Cung, chỉ thấy Hồng Quân lão

tổ lúc này đang đài cao ngồi thẳng, khí tức trên thân hoàn toàn dung nhập vào đến trong đại điện, không có chút nào lộ ra ngoài.

Nữ Oa lập tức hạ bái, miệng hô: "Đệ tử Nữ Oa, bái kiến Lão sư, Lão sư thánh thọ!"

Hồng Quân lão tổ không có chút nào về mặt, thân nhiên nói: "Miễn lễ." Sau đó cũng không hỏi Nữ Oa có chuyện gì, ngồi ở đài cao không nhúc nhích.

Nữ Oa nóng lòng, trực tiếp hướng Đạo Tổ hỏi: "Lão sư, đệ tử đã ngộ được thành đạo cơ duyên, nhưng vì sao hay là không được? Xin Lão sư chỉ điểm."

"Tạo người không khó, đất tốt khó cầu."

"Đất tốt? Kính xin Lão sư chỉ điểm, nơi nào tìm được đất tốt?"

"Trên biển Đông tự có cơ duyên, ngươi đi đi." Nói xong, Hồng Quân lão tổ đã là biến mất ở trên đài cao, phảng phất không có xuất hiện quả một loại.

Nữ Oa thấy Đạo Tổ đã rời đi, mình cũng chỉ có thể đi, nhưng trong lòng nghĩ tới: "Đông Hải? Trên biển làm sao có thể có đất tốt đây? Lão sư rút cuộc là có ý gì." Bất quá, Nữ Oa vẫn là nghe Đạo Tổ lời của, ra khỏi Tử Tiêu Cung, bay thẳng đến Đông Hải đi.

Đến Đông Hải, Nữ Oa nhìn rộng lớn Hải Vực, vô kế khả thi. Cho nên, Nữ Oa lại bắt đầu không bờ bến ở trên biển Đông du đãng, trong lòng không ngừng tự hỏi Đạo Tổ lời của. Đất tốt, trên biển Đông nơi đó có cái gì đất a, cho dù có cũng là một chút trên đảo nhỏ, nhưng trên biển Đông tiêu đảo đâu chỉ ngàn vạn, cái này gọi là năng làm sao tìm được a.

"Đất tốt, đất tốt, Hậu Thổ? Chẳng lẽ Lão sư theo lời đất tốt ở Hậu Thổ sư tỷ trong tay? Nhớ được Hậu Thổ sư tỷ cùng Thông Thiên sư huynh đàn tràng thật giống như ở nơi này trên biển Đông." Nghĩ tới đây, Nữ Oa một trận mừng rỡ, bất quá lập tức nàng tự vừa nhụt chí liểu, bởi vì hần cũng không biết Thông Thiên cùng Hậu Thổ đàn tràng rút cuộc ở nơi đâu, Đông Hải nhưng là rất lớn, làm sao có thể thoát cái tìm đến đây. Bất đắc dĩ, Nữ Oa không thể làm gì khác hơn là lần nữa ở trên biển Đông du đãng, bất quá Nữ Oa lần này cũng là có mục tiêu, đó chính là Thông Thiên cùng Hậu Thổ đàn tràng.

Bồng Lai đảo, Thông Thiên chỗ ở trong mật thất, lúc này Thông Thiên ở luyện bảo và chỉnh lý sau, lại bắt đầu tu luyện, mặc dù hần ở Hỗn Độn Chung thượng mưu kế có thể nói cũng đánh nước trời, nhưng là cũng coi như nhân họa đắc phúc, khiến cho hần đối thiên đạo hiểu càng thêm khác sâu, để cho hần cảm giác mình thiện thi đã có thể chém ra liễu, cho nên, hần không dám chậm trễ, lập tức bắt đầu tu luyện.

Chỉ thấy Thông Thiên trên người tản mát ra một cỗ thương xót thiên nhân hơi thở, trên nóc tam hoa hiện ra, trên của hần còn có một người một ảnh, một người chính là Thông Thiên sở chém ác thi, và một người khác ảnh cũng là Thông Thiên sắp chém ra thiện thi, Thông Thiên trên nóc tam hoa bị khánh vân trên khí lãng cọ rửa, không ngừng quay cuồng. Lúc này, Bồng Lai đảo thượng toàn bộ linh khí điên cuồng hướng Thông Thiên chỗ ở mật thất vọt tới, mà lúc này Thông Thiên, trên nóc khí lãng đặng đặng, tam hoa trên bóng người còn lại là từ từ rõ ràng, lại là một trận quay cuồng, chỉ thấy Thông Thiên trên nóc nhảy xuống một người tới, tiểu a a nói: "Ra mắt đạo hữu, bản đạo hữu lễ." Thông Thiên cũng là cười nói: "Ta và ngươi nhất thể, cần gì phải đa lễ?"

"Như thế bản đạo đi vậy." Nói xong, bay vào Thông Thiên thân thể biến mất không thấy, Thông Thiên trong lòng một trận sướng khoái, rốt cục chém tới hai thi liểu, ở có một thi chính là tam thi tấn chém, như vậy không phải cùng Đạo Tổ giống nhau. Thông Thiên cao hứng nghĩ tới, bất quá nghĩ đến chém tới mình khó khăn, lại có chút ít nhụt chí.

"Không có chuyện gì, không có chuyện gì, Lão Tử Nguyên Thủy đều là chỉ chém hai thi tự lấy công đức thành thánh liểu, lúc đầu trong lòng đã cùng

bọn họ giống nhau." Thông Thiên lập tức an ủi mình, đột nhiên, Thông Thiên nghi hoặc nhìn mặt thất nóc nhà, hai mắt thật giống như đi xuyên qua một loại, trong miêng lăm lăm lăm lăm:

"Nàng làm sao sẽ đến Đông Hải?" Đột nhiên, Thông Thiên mặt liền biến sắc, sau đó đứng dậy ra khỏi mặt thất.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28:Nữ Oa Cầu Thổ, Tạo Nhân Thành Thánh

Thông Thiên đứng dậy hướng mặt thất ở ngoài đi tới, ra khỏi mặt thất, lập tức đi tìm Hậu Thổ. Mới vừa trăm thi sau, hắn trong lúc vô tình phát hiện, Nữ Oa lúc này đang trên biển Đông, bơi du đang lay động thật là tốt giống như đang tìm kiếm cái gì, trong lòng vừa động, lập tức liền tưởng đến Nữ Oa có thể là đã ngộ ra của mình thành thánh cơ duyên, cho nên mới tới Đông Hải, bởi vì Hậu Thổ trong tay nhưng là có Nữ Oa thành đạo vật, hơn nữa còn không không chỉ một vật, Nữ Oa muốn thành đạo, nhất định phải tới tìm Hậu Thổ.

Nghĩ tới đây, Thông Thiên tăng nhanh cước bộ, đi tới Hậu Thổ bế quan chỗ, khẽ cảm ứng một chút tình huống bên trong, phát hiện Hậu Thổ lúc này còn đang tu luyện, Thông Thiên không kịp rất nhiều, ở ngoài cửa nói: "Muội muội, ca ca có trọng yếu chuyện cùng muội muội thương nghị, hiện tại không cần tu luyện, mau chút ít ra đi." Trong mặt thất đang trong tu luyện Hậu Thổ nghe được Thông Thiên lời của, từ từ mở mắt, sau đó nói: "Ca ca xin đợi chút chốc lát, tiểu muội cái này đi ra ngoài."

Thông Thiên nghe được Hậu Thổ chỉ nói, nói: "Tốt, như thế ca ca ở đại điện chờ ngươi." Nói xong, Thông Thiên cũng không đợi Hậu Thổ đáp lời, trực tiếp hướng đại điện đi tới. Chỉ chốc lát sau, Hậu Thổ cũng tới đến đại điện, hai người ngồi vào chỗ của mình, Hậu Thổ hỏi: "Ca ca, có chuyện gì tìm tiểu muội thương nghị."

Thông Thiên trầm ngâm một hồi, nói: "Ha hã, thật ra thì cũng không còn đại sự gì, chính là muội muội cơ duyên sẽ phải đến, ta và ngươi hai người tựu tại này ngồi chờ cơ duyên đến là được." Suy nghĩ hạ xuống, Thông Thiên hay là không có mình đi tìm Nữ Oa tính toán, cũng không phải là hắn thành thánh, không cần như thế nóng lòng, gấp đến độ hắn là Nữ Oa, cho nên hắn chuẩn bị ngồi chờ Nữ Oa tới cửa. Hậu Thổ nghi hoặc nhìn Thông Thiên, hỏi: "Cơ duyên? Ra sao cơ duyên? Kính xin ca ca chỉ điểm."

"Ha ha ha ha, muội muội không cần gấp gấp, có người khẳng định so sánh với ngươi hơn cấp, bọn ta chỉ cần tại bậc này hậu cũng đủ, chuyện khác không cần để ý." Thông Thiên cười nói.

"Tốt, tiểu muội nghe ca ca, tựu tại này nơi ngồi chờ cơ duyên." Hậu Thổ thấy Thông Thiên không nói, nàng cũng là không hề hỏi tới. Đột nhiên Thông Thiên lần nữa hỏi:

"Muội muội lần này bế quan có thể có thu hoạch? Ác thi có hay không sắp chém tới?"

"Ai, tiểu muội lần này bế quan, thu hoạch cũng là không lớn, ác thi mặc dù sắp sửa chém tới, nhưng là thiên đạo nhưng tựa như lọt vào trong sương mù, tiểu muội hiểu được không nhiều lắm, cho nên muốn muốn chém đi ác thi, nhưng vẫn là cần một chút thời gian." Hậu Thổ đang hoang trả lời, giọng nói có chút xuống thấp. Và Thông Thiên nghe, cũng là trong lòng vui mừng. Nghe Hậu Thổ trong lời nói ý tứ, Hậu Thổ ác thi lập tức sẽ phải chém tới, còn kém lắm môn một cước liễu, và lần này Nữ Oa đến, ở Thông Thiên xem ra, không thể nghi ngờ là tới đưa công đức, như thế, Hậu Thổ chém tới ác thi cũng là sắp tới liễu. Nói như vậy, Hậu Thổ ngày sau thành thánh, cũng là chém tới hai thi, sau đó lấy đại công đức thành thánh, so với Lão Tử Nguyên

Thủy Tiếp Dẫn cũng là không kém, so với Nữ Oa cùng Chuẩn Đề cũng là muốn mạnh hơn không ít.

"Ha ha, muối muối không cần như thế nóng lòng, trăm thi cũng là nếu cơ duyên mới được, và cơ duyên cũng là lập tức sẽ phải đến, muối muối ở chỗ này yên lặng hậu chốc lát cũng đủ." Thông Thiên thấy Hậu Thổ về mặt có chút xuống thấp, cũng không để ý, trăm thi vốn chính là ngàn khó khăn muôn vàn khó khăn, Vua không gặp người xiển đoạn tam giáo đệ tử, người xiển hai dạy đệ tử thừa thốt, nhưng mọi người cũng là Lão Tử Nguyên Thủy ngàn chọn vạn chọn mới thu về môn hạ, dốc lòng dạy, linh bảo đan dược cũng là giống nhau không thiếu, Thông Thiên giáo chủ lại càng vạn tiên tới hướng, trong đó không thiếu có tư chất tu vi tuyệt đỉnh hạng người. Nhưng ở Phong Thần lúc, chỉ cần có Chuẩn thánh tu vi, tự nhưng thoát khỏi đại kiếp, Tiêu Dao thiên địa, nhưng tam giáo trong lại chỉ có Đa Bảo Đạo Nhân một Chuẩn thánh, bởi vậy có thể thấy được trăm thi thành Chuẩn thánh đến cỡ nào khó khăn, không chỉ có nếu đại trí tuệ, đại nghị lực, còn muốn có đại cơ duyên, cơ duyên không tới, trăm thi nhưng lại như là mò trăng đáy nước, tuyệt không có thể.

Hậu Thổ nghe, trong lòng kỳ quái, nhưng là nếu Thông Thiên nói như vậy, nàng cũng không có hoài nghi. Cho nên hai người lại bắt đầu hàn huyên lên một chút Hồng Hoang chuyện lý thú.

Lại nói Nữ Oa ở trên biển Đông tìm đã không dưới trăm năm, tuy nhiên nó còn không có tìm được Thông Thiên Hậu Thổ đàn tràng, cũng bắt đầu hoài nghi là không phải là mình nhớ lầm liễu, Thông Thiên Hậu Thổ căn bản không có ở đây nơi này, nhưng là cẩn thận nghĩ đến, nhưng không có sai, đúng là hay là tại này trên biển Đông, nhưng này trăm năm qua, hẳn đã tìm lần Đông Hải liễu, hay là không có tìm được, bấm đốt ngón tay một phen, cũng là tựa như sương mù một loại, không thu hoạch được gì, Bồng Lai đảo nhưng tự hành che dấu Thiên Cơ, không phải là thánh nhân không được tính ra, Nữ Oa dĩ nhiên coi là không ra. Nữ Oa hiện tại đã sắp bỏ qua, nhưng là nghĩ đến của mình thành thánh cơ duyên, đây cũng là thành thánh a, khai thiên tích địa tới nay chỉ xuất hiện quá Đạo Tổ một vị thánh nhân, hiện tại cơ hội này tự bày ở trước mặt của mình, có thể nào lúc đó buông tha cho đây?

Nữ Oa suy nghĩ chốc lát, trực tiếp vận khởi pháp lực, hướng Đông Hải la lớn: "Thông Thiên sư huynh, Hậu Thổ sư tỷ, sư muội Nữ Oa đặc biệt tới bái phỏng, có chuyện quan trọng thương lượng, kính xin vừa thấy." Nữ Oa hô qua, chỉ thấy thanh âm như sóng gợn tứ tán ra, trong nháy mắt truyền khắp cả Đông Hải.

Nữ Oa vừa dứt lời, trên biển Đông truyền tới một thanh âm: "Sư muội nếu tới, xin mời đến hàn xá một tự." Nữ Oa nghe, lập tức tìm thanh âm truyền đến đất, đi tới một mảnh Hải Vực, nơi này bao phủ nồng đậm sương mù, Nữ Oa vội vàng dùng thần niệm quét nhìn, tuy nhiên nó cái gì cũng không còn phát hiện, đột nhiên, đại vụ một trận quay cuồng, chỉ thấy đại vụ giải tán lúc sau, một mảng lớn Hồn Độn khí ra hiện tại Nữ Oa trước mặt trước, Nữ Oa thấy vậy, không khỏi trong lòng cả kinh, phải biết rằng, này Hồn Độn khí chỉ tồn tại ở Tam Thập Tam Thiên ở ngoài Hồn Độn trong, không nghĩ tới lại lại ở chỗ này nhìn thấy. Lúc này, chỉ thấy Hồn Độn khí tách ra, lộ ra một ngọn khổng lồ đảo nhỏ, chính là Bồng Lai đảo, trong đảo bay ra hai đạo sáng mờ, dừng ở Nữ Oa trước mặt, cũng là Thông Thiên cùng Hậu Thổ, Thông Thiên tiến lên cười nói: "Nữ Oa sư muội đến tìm hiểu, không có tự xa tiếp đón, kính xin thứ tội a."

Nữ Oa nhưng cũng không dám chậm trễ, Thông Thiên cùng Hậu Thổ nhưng là sư huynh của nàng sư tỷ, hơn nữa hiện tại nàng thành đạo cơ duyên giữ tại trong tay bọn họ, dĩ nhiên không dám khinh thường, vội vàng tiến lên hành lễ, nói: "Nữ Oa bái kiến Thông Thiên sư huynh, Hậu Thổ sư tỷ, cũng là Nữ Oa mạo muội tới chơi, quấy rầy sư huynh sư tỷ thanh tu liễu."

"Ha ha, cái gì thanh tu không thanh tu, đại đạo khôn cùng, chính là Lão sư cũng không dám bảo hoàn toàn hiểu thông, như thế nào ta bói có thể sửa xong, trả, sư muội, chúng ta hay là đi vào nói đi." Ba người lại là một phen khách khí sau, Thông Thiên cùng Hậu Thổ đem Nữ Oa nghênh vào trong đảo.

Bồng Lai đảo trải qua Thông Thiên Hậu Thổ những năm này kinh doanh, đã là rực rỡ hẳn lên, chỉ thấy trên đảo thể trần Uông Dương, sóng triều bạc núi cá vào huyết; uy Trữ ngọc hải, ba lật Tuyết Lăng thận cách uyển. Đan nhai quải thạch, dựng đứng kỳ phong. Đan nhai trên, thái phượng song kê; dựng đứng lúc trước, Kỳ Lân tự mình nằm. Phong đầu lúc nghe gà cảnh kê, hang đá mỗi xem có Long xuất nhập. Trong rừng có thọ hươu nai tiên hồ, trên cây có linh cầm huyền hạc. Ngọc thảo kỳ hoa không tạ ơn, thanh tùng thủy bách Trường Xuân. Tiên đào thường kết quả, Tu Trúc mỗi lưu vân. Một cái gian khe cây tử đằng mật, bốn bề nguyên đề thảo sắc mới. Bách Xuyên có nơi tự mình lần này đảo, vạn kiếp vô dãi Bồng Lai mới. Trên đảo linh khí lại càng đầy đủ, một số gần như hoá lỏng, Thông Thiên Hậu Thổ trong mấy năm nay, theo Hồng Hoang sưu tập đông đảo linh cầm dị thú, tiên thảo linh căn bỏ vào trong đảo, trên đảo hôm nay cũng là nhất phái sinh cơ.

Nữ Oa thấy vậy, sợ hãi than không dứt, không nghĩ tới ở nơi này mịt mờ trên biển Đông, lại sẽ có như thế Thánh Địa, cho dù so với hẳn nhà thiên trụ Bát

Chu Sơn cùng Hồng Hoàng nổi danh tu luyện Thánh Địa Côn Lôn Sơn cũng là không kém chút nào, còn có thắng được nơi. Cho nên, đối với Thông Thiên cùng Hậu Thổ nói: "Không nghĩ tới sư huynh sư tỷ nhà hần là như thế bảo địa, để cho sư muội rất hâm mộ."

"Sư muội nói đùa, sư muội nhà nhưng là riêng có thiên trụ danh xưng là Bất Chu Sơn, làm sao nhìn thượng ta hai người này nho nhỏ bần đảo." Hậu Thổ cười nói. Nữ Oa nghe lần này, cũng là khẽ mỉm cười, không nói thêm lời. Ba người cùng nhau đi tới, tiến vào đại điện, ngồi vào chỗ của mình sau, lại là một phen khách khí, Nữ Oa nóng lòng thành thánh cơ duyên, đầu tiên mở miệng nói: "Sư muội lần này tiền lai, một là vì báo phùng một chút sư huynh sư tỷ, hai cũng là bị Lão sư chỉ điểm, tới đây tìm kiếm sư muội thành thánh cơ duyên, kính xin sư huynh sư tỷ chỉ điểm, sư muội vô cùng cảm kích." Thông Thiên nghe Nữ Oa nói thế, trong lòng hiểu rõ, cũng không mở miệng, ngồi ở chỗ đó cũng không nhúc nhích, rõ ràng cho thấy để cho Hậu Thổ trả lời. Và Hậu Thổ nghe Nữ Oa lời của cũng là thất kinh, Nữ Oa lại đã ngộ ra của mình thành thánh cơ duyên, thứ nhất thành đạo không nghĩ tới lại là Nữ Oa, Hậu Thổ vẫn cho rằng, thứ nhất thành thánh là không là Lão Tử chính là Thông Thiên, hiện tại tình huống như thế, Hậu Thổ thật đúng là không có dự liệu được.

Hậu Thổ thấy Thông Thiên không đáp lời, nghĩ đến Thông Thiên theo lời cơ duyên, cũng là hội ý, mở miệng nói: "Sư muội khách khí, chỉ cần là ta huynh muội hai người có thể làm được nhất định sẽ tương trợ." Nữ Oa thấy Hậu Thổ đáp ứng, mừng rỡ nói:

"Sư muội đã đi qua Từ Tiêu Cung, thỉnh giáo Lão sư, Lão sư chỉ điểm sư muội đến chỗ này, tới tìm tốt hơn đất, lấy giúp sư muội thành thánh,

mong rằng sư tỷ chỉ điểm, cái gì gọi là đất tốt." Hậu Thổ nghe, trong lòng kỳ quái, cái gì đất tốt? Nàng rõ ràng không biết, đang muốn trả lời, đột nhiên nhớ tới mình từng ở Bất Chu Sơn thượng nhận được một khối linh khí mùi phân thổ nhượng, Thông Thiên đã từng đối với hần đã nói này đồng thổ nhượng quan hệ đến tương lai một cuộc đại công đức, nàng đối với lần này cũng là không có để ý, đem ném tới Thiên Địa Linh Lung Huyền Hoàng Bảo Tháp trong, cũng là cũng nửa không có quan.

"Nữ Oa theo như lời chẳng lẽ là này đồng thổ nhượng?" Hậu Thổ trong lòng nghĩ đến, và Nữ Oa lúc này lại là gấp đến độ không được, thấy Hậu Thổ không nói lời nào, cho là Hậu Thổ không muốn giúp nàng, lập tức nói:

"Kính xin sư tỷ chỉ điểm, sư muội chắc chắn trọng tạ." Hậu Thổ nghe, phục hồi tinh thần lại, biết Nữ Oa hiểu lầm, cười nói:

"Sư muội nghĩ đến đâu đi, sư tỷ chỉ là đang nghĩ có hay không có lần này đất tốt. Mới vừa ngẫm nghĩ dưới, sư tỷ thật đúng là trong lúc vô tình được rồi một khối linh khí mùi phân thổ nhượng, chính là Cửu Thiên Tứ Nhượng. Không biết có phải hay không là sư muội cần thiết." Nói xong lấy ra Thiên Địa Linh Lung Huyền Hoàng Bảo Tháp, Nữ Oa thấy, cực kỳ kinh ngạc, không nghĩ tới này nhị vị sư huynh sư tỷ thật có thể nói là thâm tàng bất lộ a, không chỉ có đàn tràng là nhất đẳng bảo địa, lại càng giống như lần này chỉ bảo nhưng không người biết được. Nữ Oa cũng không quan những thứ này, bây giờ là nàng thành thánh mấu chốt, những thứ khác cũng râu ria. Chỉ thấy Hậu Thổ theo bảo tháp trong lấy ra một khối lớn thổ nhượng, chính là Cửu Thiên Tứ Nhượng, tức nhượng tản ra nồng đậm thổ hơi thở, trong đó còn kèm theo Huyền Hoàng khí. Nữ Oa thấy, vui mừng quá đỗi, có này Cửu Thiên Tứ Nhượng, nàng cũng là thành thánh đang nhìn a.

"Lần này đất chính là sư muội cần thiết, kính xin sư tỷ ban thưởng, sư muội vô cùng cảm kích." Nữ Oa vội vàng muốn nhờ. Lúc này, Thông Thiên rút cục nói chuyện, nói:

"Sư muội thành đạo, chính là từ Lão sư hợp đạo sau vị thứ nhất thánh nhân, như thế rầm rộ, sư huynh cũng là muốn kiến thức một phen, như thế bọn ta sẽ cùng đi đi." Nghe Thông Thiên nghe được lời này, Nữ Oa cũng biết bọn họ là đồng ý, không khỏi vui mừng quá đỗi, nói:

"Như vậy đa tạ sư huynh sư tỷ, nếu sư huynh nghĩ đến vừa nhìn, sư muội tất nhiên hoan nghênh." Nói xong, ba người cùng nhau đứng dậy, đi ra đại điện, sau đó đáp mây bay rồi đi Bồng Lai đảo, hướng Hồng Hoàng đại lục đi.

Chỉ chốc lát sau, ba người đi tới Đông Hải bên cạnh, tìm một sơn thanh Thủy Tú đất, Hậu Thổ lấy ra Cửu Thiên Tứ Nhượng, Nữ Oa vội vàng nhận lấy, đang muốn có điều làm, lại bị Thông Thiên ngăn lại, Nữ Oa không giải thích được nhìn Thông Thiên, vừa định hỏi cái gì, chỉ thấy Thông Thiên lấy ra một hắc sắc hồ lô đưa tới, Nữ Oa nghi ngờ nhận lấy, vừa nhìn dưới, trong hồ lô giả lại là Tam Quang Thần Thủy, hiện tại Nữ Oa cũng chết lặng, biết trước mất nhị vị sư huynh sư tỷ một thân đều là bảo vật, cho nên cũng không có quá mức kinh ngạc. Lúc này, Hậu Thổ lại đem Đỉnh Càn Khôn đưa cho nàng,

Nữ Oa mỉm cười nói nghĩ, sẽ hiểu, đối với Thông Thiên Hậu Thổ nói cảm ơn:

"Ta ơn sư huynh sư tỷ, sư muội vô cùng cảm kích." Thông Thiên Hậu Thổ cũng là đáp: "Không cần đa lễ." Nói xong, Nữ Oa cầm lấy Cửu Thiên Tứ Nhượng, chiếu vào mình Hóa Hình sau bộ dáng ngất, không lâu sau có một vật xuất hiện trong tay, có ngũ quan thất khiếu, hai tay hai chân, sau đó lấy ra Tam Quang Thần Thủy nhỏ tại trên của hấn, lại từ đầu ngón tay bức ra một giọt máu huyết, nhỏ vào kia tức nhường sở tạo người mi tâm. Đem chỉ để xuống trên mặt đất, nhưng vẫn động sinh trường, hện tượng cao phương dừng lại.

Nữ Oa thấy sinh linh tạo, cao hứng vạn phần, hai tay không ngừng nắm, mọi người sinh linh thăng tạo, không biết bao lâu, ngẩng đầu nhìn lại, thấy sinh linh cánh không đủ ngàn đếm, Nữ Oa thấy vậy, vừa cầm qua Đinh Càn Khôn, đem cửu thiên hi nhường đặt trong đó gia nhập Tam Quang Thần Thủy, phát ra một Đạo Huyền quang, đem luyện hóa, tiện tay lấy ra Hồ Lô Đẳng, hướng trong đình một quấy hướng ra phía ngoài vung, chỉ thấy mọi người sinh linh hóa thành, nữ có nam có, cho đến trong đình hi nhường dùng xong mới dừng lại, Nữ Oa lại thấy tạo sinh linh mọi người linh tính không đủ, thích thú giảo phá tay phải ngón tay, một giọt máu tươi, một hóa hai, hai hóa ba, ba hóa ngàn, nhỏ vào mọi người mi tâm trong. Chỉ thấy những thứ kia sinh linh mọi người quý gối khen: "Bái kiến Thánh mẫu nương nương."

Thông Thiên ở một bên thấy vậy kích động không thôi, những người này xem như mình tổ tiên a, thử nghĩ xem mình kiếp trước làm, mặc dù cuộc sống quần bách, nhưng hi nộ ai nhạc tất cả đều có chi, nữa quay đầu, mình đã không vì người, mà là trở thành người người cũng muốn nhìn lên đại thần. Giờ khắc này, Thông Thiên trong lòng mọi cách tư vị đều là xống ra, vô cùng phức tạp, không biết kia vị. Hậu Thổ nhìn Nữ Oa làm ra nhân tộc, trong lòng cũng là vui mừng, bởi vì nhân tộc cùng vu tộc cũng là đại khái tương tự, Hậu Thổ yêu ai yêu cả đường đi, vì vậy, cũng đứng nhân tộc sinh ra một chút yêu thích tình.

Nữ Oa nhìn những thứ này mình sở tạo sinh linh, mặc dù nhỏ yếu, nhưng là mới ra đòi tự trời sanh có thiện tâm, lại là tiên thiên đạo thể, tư chất cũng rất xuất chúng, cùng mình huyết mạch tương liên, tự nhiên là cao hứng phi thường. Bị Nữ Oa làm ra gần vạn sinh linh, đứng ở Nữ Oa trước mặt, thân thể trần truồng, nhìn về phía Nữ Oa. Những người này bị tạo ra, mặc dù mở ra linh trí, nhưng tựa như đứa trẻ vừa ra đòi, cũng không thể nói chuyện, còn muốn trải qua hậu thiên học tập, mới có thể nha ngữ giống nhau. Những người này cũng cần phải có Nhân Giáo bọn họ, bọn họ mới có thể học xong người mới sẽ làm chuyện.

"Sư muội tất nhiên đem những thứ này sinh linh làm ra, kính xin sư muội mệnh danh!" Thông Thiên tiến lên nói.

"Thánh nhân, tiên nhân, đều xưng là người, như thế, đã bảo ‘ người ’ tộc sao." Nữ Oa vừa dứt lời, trên chín tầng trời tiếng sấm trện trện, cả Hồng Hoàng cũng nghe thấy. Cũng là nhân tộc một thành, thiên đạo đứng thẳng có điều cảm, bầu trời thất thái hà quang lượn lờ, chỉ nghe trống rỗng vang lên tiên nhạc, lại có vô số bệnh đậu mùa rơi xuống, một đạo to lớn công đức kim quang từ cửu thiên ở ngoài bay vút mà đến, tới bên cạnh, cũng là chia ra làm bốn, một đại đoàn hện tám phần vào Nữ Oa trong cơ thể, một thành thuộc về liễu Hậu Thổ, nửa thành rơi vào Hồ Lô Đẳng trên, thành tự tạo người công đức thánh khí tạo người tiên, còn dư lại nửa thành rơi vào Đinh Càn Khôn trong, Đinh Càn Khôn hay là một bộ như cũ, không có gì biến hóa.

Và Thông Thiên cũng là cái gì cũng không được đến, bất quá, lúc này Thông Thiên cảm giác mình linh đài một mảnh thanh minh, đại đạo diễn biến đều ở trong đó. Một hồi Thông Thiên phục hồi tinh thần lại, khí tức trên thân đã hoàn toàn thu nạp, không có chút nào tiết ra ngoài, tu vi cũng là tiến nhanh. Thông Thiên có thể cảm giác được, trên người mình nhân quả đã trên căn bản toàn bộ tiêu trừ, trong lòng thầm nghĩ: "Đây mới là thuận lòng trời không." Trong lòng cao hứng, quay đầu nhìn về phía Nữ Oa cùng Hậu Thổ.

Chỉ thấy lúc này Hậu Thổ bị Huyền Hoàng khí vờn quanh kia thân, Hậu Thổ cảm giác trước mắt có vô số đại đạo diễn biến, trước kia không rõ hiện tại toàn bộ cũng là vừa xem hiểu ngay, tu vi cũng tùy theo không ngừng nhắc đến cao, một trận hoa quang hiện lên, Hậu Thổ trên người nháy ra một người, "Ra mắt đạo hữu," Hậu Thổ cười đáp: "Ta và ngươi nhất thể, cần gì phải đa lễ." "Như thế, ta đi liễu." Nói xong, trực tiếp bay vào Hậu Thổ thân thể, biến mất không thấy gì nữa. Cũng là Hậu Thổ mượn công đức, chém tới liễu ác thì, trở thành chém tới hai thì cao thủ.

Lúc này, Nữ Oa thị dã mau đem công đức sáng mờ hấp thu xong, theo công đức sáng mờ bị Nữ Oa từ từ hấp thu, kia nguyên thần trong Hồng Mông Tử Khí cũng luyện hóa càng lúc càng nhanh, màu tím Hồng Mông Tử Khí cùng công đức Huyền Hoàng khí, hai màu quang hoa một trận dây dưa, một lúc lâu tản đi, dần dần hiện ra Nữ Oa thân hình, cũng không còn từ trước. Cả người nhìn về đi, cảm giác như Hồng Quân nói một loại, huyền hoặc khó hiểu, là vì nói.

Thông Thiên vừa nhìn, tựa hiểu Nữ Oa không phải chân chánh linh ngộ Hồng Mông Tử Khí dậm ải chứa đại đạo pháp tắc, mà là dựa vào đại công đức tương trợ, cộng thêm Hồng Mông Tử Khí cái này thành đạo cái chìa khóa, hai tướng phụ chi, mới vừa thành thánh. Thông Thiên hiểu, ngày sau những khác mấy thánh cũng là không thể hoàn toàn tìm hiểu thấu triệt Hồng Mông Tử Khí, cũng mượn công đức mới được thánh, vì vậy cùng Đạo Tổ thì không cách nào so sánh với. Thành thánh trước tu vi càng cao, thành thánh sau đích thực lực cũng là càng mạnh, ở chính là xem người đối với thành thánh sau đích tu luyện. Phải biết rằng Đạo Tổ lần thứ ba giảng đạo đã nói, chính là thành thánh sau đích phương pháp tu luyện. Nữ Oa thành thánh trước bất quá là chém tới một thi Chuẩn thánh, thành thánh sau thực lực ở trong mọi người cũng là chót nhất, nhiều nhất cùng Chuẩn Đề tương đối.

Mà lúc này, trong thiên địa cũng là một trận đại biến, thẳng tựa như trước kia Hồng Quân đắc đạo lúc, chẳng qua là thanh thế nhỏ đi rất nhiều. Đầu tiên là thiên đạo khánh chi, cuồng rơi xuống Hồng Hoang ánh sao, để chịu vạn vật, sau, Nữ Oa trên người thánh nhân uy áp tán ra, trừ số ít mấy người, thiên hạ có câu sinh linh tất cả đều quỳ lạy, nhất tề mệnh hô thánh nhân. Phía chân trời cũng là đặc sắc lộ ra, tường vân quay, Loan Phụng hiện lên tường, cuối cùng một con ngũ thái Kim Phụng cũng là bay về phía Nữ Oa, hai cánh sản xuất tại chỗ, cúi đầu nhẹ kêu, oanh thanh trận trận, nếu như chúc mừng.

"Người tựa cho cỡi ngựa sao, ban thưởng người tên Kim Trữ." Nữ Oa lúc này đã thành thánh, thấy như vậy linh vật, cũng vừa lúc nhận lấy làm ngồi xuống kỵ, tiện tay một chút Kim Phụng, nhất thời tại chỗ xuất hiện một hoàng y cô gái, chính là hai tám Phụng Hoa.

"Chúc mừng nương nương sẽ thành Hỗn Nguyên. Vinh hưởng thanh Trữ, vạn kiếp bất diệt!" Thông Thiên Hậu Thổ hướng

Nữ Oa chúc mừng nói. Thành thánh liễu, thân phận tựa không hề cùng dạng liễu, dĩ nhiên muốn xưng nương nương.

"Không cần đa lễ, nói về nếu không phải sư huynh sư tỷ, Nữ Oa muốn thành thánh, còn không biết phải chờ tới khi nào." Thành thánh sau Nữ Oa cũng là không thể lấy sư muội tự xưng. Thông Thiên Hậu Thổ cũng là ngay cả xưng không dám. Thông Thiên lúc này nhưng trong lòng thì nghĩ tới: "Đây mới là tính toán cảnh giới tối cao, tính toán người, người còn muốn cảm tạ ta tính toán người." Trên mặt cũng là một bộ bộ đáng cung kính.

Sau đó Nữ Oa rồi hướng hai người nói: "Nữ Oa hiện muốn đi Tam Thập Tam Thiên ở ngoài mờ đàn tràng, sư huynh sư tỷ có hay không muốn cùng đi đánh giá." Thông Thiên Hậu Thổ liếc mắt nhìn nhau, chỉ thấy Thông Thiên tiến lên phía trước nói:

"Nương nương, ta hai người hay là không đi liễu, những thứ này nhân tộc mới vừa mới ra đời, cũng là còn muốn chuẩn bị một phen, nếu không, chỉ sợ sẽ có diệt tộc họa." Nữ Oa nghe, trả lời: "Như thế, Nữ Oa phải đi liễu." Nói xong, Nữ Oa tựa nhảy đến mới vừa thu cỡi ngựa Kim Phụng Hoàng trên người, chậm rãi hướng lên trời tề đi.

Nữ Oa sau khi đi, Thông Thiên nhìn về phía mới ra sinh nhân tộc, một trận thờ dài, nhân tộc đường hay là rất dài a.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Chúng Tiên Lai Triều Thánh, Thông Thiên Hộ Nhân Tộc

Nữ Oa nương nương công đức thành thánh, đại đại địa chấn động liễu Hồng Hoang, nhưng cũng lại càng kinh hãi mấy vị đại thần. Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn vô cùng vui sướng, Nữ Oa nương nương mặc dù không có trực tiếp gia nhập Thiên Đình, nhưng lại ở Thiên Đình trong treo Oa Hoàng danh hiệu, mà Nữ Oa nương nương huynh trưởng Phục Hi hôm nay đã gia nhập Thiên Đình, quan trọng nhất là Nữ Oa nương nương tự thân vốn là yêu

tộc, hơn nữa đối với yêu tộc cũng là có nhất định tình cảm. Như thế đông đảo nguyên nhân dưới, Đế Tuấn Thái Nhất cho là, chỉ cần yêu tộc có việc, Nữ Oa nương nương chắc chắn tương trợ. Như thế, yêu tộc có thể bị có thánh nhân che chở, bọn họ yêu tộc đối với vu tộc, tự chiếm đại ưu thế, tranh bá Hồng Hoang đại lục cơ hội cũng là tùy theo và tăng nhiều. Hai người không dám chậm trễ, lập tức sai người chuẩn bị hậu lễ, hướng Nữ Oa nương nương chúc.

Vu tộc biết Nữ Oa nương nương thành thánh, cũng là quá sợ hãi, vu tộc tuy là không sợ trời không sợ đất, có đúng không thánh nhân, vu tộc vẫn còn có chút kiêng kỵ, ban đầu Đạo Tổ thành thánh lúc, đó là bức nào uy thế, Tam Thập Tam Thiên bắt đầu bài giảng đại đạo, nếu không phải vu tộc không tu nguyên thần, cũng chắc chắn đi trước nghe đạo, hiện tại yêu tộc ra khỏi một vị thánh nhân, có thể nào không để cho mười một Tô Vu thất kinh đây? Mặc dù Nữ Oa nương nương vẫn luôn là dốc lòng tu luyện, không để ý tới ngoại sự, mà dù sao cũng là yêu tộc người, yêu tộc nếu là có khó khăn, như thế nào không đi tương trợ, cho nên, mười một Tô Vu biết được tin tức sau, bận rộn tụ tập ở Tô Vu Điện, thương nghị nên như thế nào ứng đối chuyện này.

Lão Tử, Nguyên Thủy đối với lần này cũng rất là bất mãn. Lão Tử tự nhận là mọi người đại sư huynh, hiện tại bị sư muội của mình sở vượt qua, trong lòng rất không là từ vị, nhưng cũng không thể tránh được. Một phen suy nghĩ sau, hay là quyết định đi Tam Thập Tam Thiên ở ngoài xem một chút, cũng tốt biết Nữ Oa nương nương là như thế nào thành thánh, có hay không đối với mình thành thánh có điều trợ giúp; Lão Tử đã là như thế, Nguyên Thủy thì càng không chịu nổi, ở nhận được Nữ Oa nương nương thành thánh tin tức sau, Nguyên Thủy sắc mặt một mảnh xanh mét, hai mắt ầm ầm lửa giận. Nguyên Thủy vẫn cho rằng trước hết thành thánh đúng là Lão Tử, đây đối với hắn không có gì, dù sao Lão Tử so với hắn mới ra đời muộn hơn, hơn nữa còn là mọi người đại sư huynh. Sau cũng là đến phiên hắn Nguyên Thủy Thiên Tôn thành thánh liễu, nhưng hôm nay lại bị Nữ Oa nương nương giành trước, phải biết rằng Nữ Oa nương nương ở Hồng Quân Đạo Tổ sở chút nhất định thành thánh trong mọi người, tu vi có thể cũng coi là chót nhất, hơn nữa, Nguyên Thủy cũng vẫn xem thường yêu tộc, lao thẳng đến kia nói thành phi mao (lông) mang giáp, thấp sinh trùng hóa hạ người, hiện tại chính là chỗ này sao thấp sinh trùng hóa người trước hắn thành thánh, đây không phải là ở đánh mặt của hắn sao? Điều này làm cho cao ngạo Nguyên Thủy như thế nào chịu được. Nghĩ tới những thứ này, Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên không được lửa giận trung đốt, hai mắt hung hăng nhìn bầu trời, thật giống như ở trừng mắt nhìn Tam Thập Tam Thiên ở ngoài Nữ Oa nương nương.

Sau khi, hai người một phen cộng lại, cũng là hướng Tam Thập Tam Thiên ở ngoài đi. Nguyên Thủy dĩ nhiên không muốn đi, nhưng là đối mặt thánh nhân uy thế, hết thấy đều phải thỏa hiệp, hơn nữa hắn cũng muốn biết Nữ Oa nương nương rốt cuộc như thế nào thành thánh, từ đó nhận được dẫn dắt, mình cũng thật sớm ngày thành thánh.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đối với Nữ Oa nương nương thành thánh cũng là kinh hãi không dứt, thật ra thì, hắn hai người cũng là cho là Lão Tử có thứ nhất thành thánh, dù sao Lão Tử là trong mọi người tu vi cao nhất người, hơn nữa ngộ tính cũng là cao tuyệt, nhưng trăm triệu không nghĩ tới chính là, hết lần này tới lần khác chính là bọn họ trong mấy người tu vi kém cỏi nhất, ngộ tính cũng không cao lắm Nữ Oa nương nương thành thánh liễu.

Điều này làm cho hai người kinh hãi đồng thời, cũng có chút cao hứng, kể từ đó, Lão Tử đối với lần này nhất định sẽ có điều bất mãn, hơn nữa, không chừng những khác mấy nhất định thành thánh chính là nhân vật cũng sẽ đối với lần này sinh ra ý nghĩ. Đông Phương mấy vị thánh nhân sẽ vì vậy không hợp, thậm chí sinh ra xung đột, như vậy bọn họ Tây Phương cơ hội đã tới rồi. Hai người nghĩ đến đây, nhìn nhau, cũng là hiểu ý cười một tiếng, sau đó chuẩn bị lễ vật, đi Tam Thập Tam Thiên hành hương.

Còn có Hồng Hoang các vị đại thần, tất cả cũng đối với lần này chuyện kinh ngạc không dứt, bất quá chuyện này Lão Tử, Nguyên Thủy cũng là bắt đầu đi, bọn họ có thể có ý kiến gì không, cũng chỉ có thể đi chuẩn bị hạ lễ, nếu như nếu không, nhắm trúng thánh nhân không nhanh, người còn không lập tức hóa thành hôi hoi!

Mấy ngày sau, lúc này ở Tam Thập Tam Thiên ở ngoài Hỗn Độn trong, Nữ Oa nương nương nhắm mắt lại, lẳng lặng đứng ở Hỗn Độn trong, chung quanh cũng có hơn mười người đứng ở một bên, Lão Tử, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng, Trán Nguyên Tử chờ một chút một đám đại thần đều ở đây nơi, duy chỉ có thiếu Thông Thiên cùng Hậu Thổ, bất quá hai người tất cả đều là đệ điều hạ người, chỉ cùng Lão Tử, Nguyên Thủy, Đế Tuấn có chút giao tình, những người khác nhưng đều là không quen, và Lão Tử, Nguyên Thủy, Đế Tuấn lúc này trong lòng cũng bị Nữ Oa nương nương thành thánh chuyện chiếm đoạt, kia còn chú ý được Thông Thiên Hậu Thổ, cho nên cũng không để ý.

Mọi người thấy Nữ Oa nương nương nhắm mắt bất động, thật giống như nhập định một loại, cũng không dám tiến lên quấy rầy, cũng là đều ở một bên, lẳng lặng nhìn.

Đột nhiên, Nữ Oa nương nương mở hai mắt ra, trong mắt hiện lên một đạo tinh quang, nhân nhật mở miệng nói: "Cũng là ta mở đàn tràng lúc liễu." Dứt lời, chỉ thấy Nữ Oa nương nương lấy ra Hồng Tú Cầu, sử xuất : đánh ra thánh nhân thực lực, kia Hồng Tú Cầu hóa làm lưu quang, lao ra Tam Thập Tam Thiên, phá vỡ Hỗn Độn, ở đây Hỗn Độn trung mở ra một mảnh tiểu thế giới. Nữ Oa nương nương mặc dù là thánh nhân, nhưng thực lực so với không hơn Bàn Cổ. Có thể ở Hỗn Độn trung mở một mảnh tiểu thế giới, đã là cực hạn của nàng liễu.

Tiểu trong thế giới, , nước, gió, hòa tàn sát bừa bãi, Nữ Oa nương nương chỉ huy Hồng Tú Cầu, không ngừng đem kia tạo địa nước phong hóa bễ tan tành, địa nước phong hóa sinh và diệt, diệt vừa sinh. Dần dần, thế giới vạn vật ở đây tiểu trong thế giới ra đời.

Kia tiểu trong thế giới tạo liễu Sơn Sơn nước nước, trung gian : ở giữa có một lớn nhất ngọn núi, một ngọn phong cách cổ xưa cung điện liền tọa lạc trong đó, cung điện lên lớp giảng bài ‘ Oa Hoàng Cung ’ chính là Nữ Oa đàn tràng.

"Này phiên thế giới, từ đó liền gọi là Oa Hoàng thiên." Nữ Oa nương nương nhân nhật đối với phía sau một đám đại Thần Đạo, thánh nhân nói chuyện, tự nhiên mang theo một cỗ không tha kháng cự uy nghiêm.

"Là (vâng, đúng)! Nữ Oa nương nương!" Một chút vô vọng chứng đạo thành thánh Chuẩn thánh đáp. Và Hồng Quân khâm chút , tương lai sẽ trở thành thánh mấy người nhưng chỉ là gậy đầu.

"Ta vào khoảng Oa Hoàng Cung giảng đạo, người có duyên nhưng tới nghe nói. Các vị đạo hữu nhưng cùng nhau bàn thính." Nữ Oa nương nương trước một câu nói truyền khắp Hồng Hoàng, sau một câu nói, cũng là hướng về phía bên cạnh mấy vị nghe .

Đến cái này mấy vị, cũng là Tử Tiêu Cung nghe qua đạo chính là nhân vật, Nữ Oa nương nương cho dù thành thánh liễu, cũng chỉ có thể đạo hữu tương xứng.

"Cùng đi!" Mọi người đáp.

Nghe thánh nhân giảng đạo, đối với mình đạo hạnh tinh tiến cũng có chỗ tốt, mọi người từ sẽ không không công bỏ qua cho cơ hội này.

Nữ Oa nương nương lời đồn đãi muốn ở Oa Hoàng Cung giảng đạo, trong hồng hoàng tự nhiên có người màn tên mà đến đến Tam Thập Tam Thiên, những người này phần lớn là yêu tộc người trong, cũng không dám tiến vào Hỗn Độn trong. Làm người đạt tới nhất định số lượng, Nữ Oa nương nương liền thả ra Tiếp Dẫn ánh sáng, đem đến đây nghe đạo người làm cho người Oa Hoàng thiên.

Những người này vào Oa Hoàng thiên, lại không thể vào Oa Hoàng Cung, thánh nhân mặt, há lại nói thấy chỉ thấy . Những người này cũng chỉ có thể ở Oa Hoàng thiên trung, tùy ý tìm vị trí, liền bắt đầu nghe đạo.

Nữ Oa nương nương thấy mọi người đều đã đến đông đủ, cũng không quản ngoài cung người, bắt đầu giảng đạo, nói tự nhiên là lần này tạo người, linh ngộ tạo hóa chi đạo. Tử Tiêu Cung , Hồng Quân tự từng nói qua ba nghìn đại đạo. Này tạo hóa chi đạo chính là một người trong đó, song khi đó, Hồng Quân lão tổ cũng là có ba nghìn đại đạo, tự nhiên không thể mỗi con đại đạo cũng nói cái kia sao cẩn thận, mọi người chỉ có thể nghe đại khái, còn dư lại phải nhờ vào mình linh ngộ.

Và Nữ Oa nương nương bởi vì ngộ tạo hóa chi đạo, tạo người thành thánh. Đối với này tạo hóa chi đạo, nói được tự nhiên xâm nhập. Tới nghe đạo người, mặc dù cũng là có chút lớn có thể, có thể nghe hiểu, học tinh lại không mấy.

Nữ Oa nương nương này một nói chính là năm mươi năm, năm mươi năm sau, Nữ Oa đối với mọi người nhàn nhạt nói: "Tạo hóa chi đạo, đã hết hơn thế. Lĩnh ngộ bao nhiêu, cũng là nhìn bọn người cơ duyên như thế nào." Mọi người vừa nghe, cũng là đứng dậy, vội vàng tạ ơn, sau đó cùng nhau nói: "Bọn ta cáo từ!" Sau đó tự ra liêu Oa Hoàng Cung, hạ Hồng Hoang đi. Chỉ có Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hi, Côn Bằng mấy người không có rời đi. Đế Tuấn thấy mọi người đều đã rời đi, lập tức hướng Nữ Oa nương nương hỏi: "Nương nương, không biết ta yêu tộc sắp sửa như thế nào, kính xin nương nương chỉ điểm."

Nữ Oa nương nương nghe, cũng không kinh ngạc, biết Đế Tuấn sẽ có câu hỏi như thế, đáp: "Yêu tộc chuyện, tự có thiên định." Đế Tuấn nghe nói thế, trong lòng bất mãn, nhưng là Nữ Oa nương nương dù sao đã là thánh nhân thân, hẳn cũng không dám can rờ, nhìn bên cạnh Đông Hoàng Thái Nhất sẽ phải nói chuyện, lập tức dùng ánh mắt ngừng. Đông Hoàng Thái Nhất thấy vậy, đứng ở một bên rầu rĩ không vui, không có mở miệng. Đế Tuấn

thấy vậy, trong lòng thờ phào nhẹ nhõm. Lập tức vừa cho Phục Hi nháy mắt, Phục Hi hội ý, lập tức hỏi: "Muội muội, yêu tộc chuyện người nhìn này, này. . ."

Nữ Oa nương nương thấy vậy, không khỏi thở dài một hơi, ban đầu nàng tự phản đối Phục Hi gia nhập Thiên Đình, gia nhập Thiên Đình kia còn có cái gì thời gian tu luyện, xem một chút Phục Hi những năm này cơ hồ không có gì tiến bộ, chính là vì Thiên Đình sở luy và dồn. Bất quá, Nữ Oa nương nương nhìn huynh trưởng mong đợi về mặt, chỉ có thể mở miệng nói: "Huynh trưởng suy nghĩ, ta đã biết hiểu, ngày sau tự có cơ duyên. Yêu tộc có việc, ta làm không đến mức khoan tay đứng nhìn." Nói xong, Nữ Oa nương nương cũng không mà quản xem bọn hắn làm khi gió gì, đứng dậy rời đi. Mấy người nhìn lẫn nhau một cái, cũng là bất đắc dĩ, bất quá hoàn hảo Nữ Oa nương nương cuối cùng cũng là nói, mình sẽ không đứng nhìn bàng quan, như thế có thể thấy được, nương nương hay là ủng hộ yêu tộc. Mọi người mắt thấy Nữ Oa nương nương đã rời đi, cũng là rời đi.

Lại nói Thông Thiên Hậu Thổ ở Nữ Oa nương nương sau khi rời đi, Thông Thiên lập tức đối với Hậu Thổ nói: "Muội muội, này nhân tộc mặc dù không phải là xuất từ ta và người tay, nhưng cũng là xuất lực không ít, hơn nữa còn được rồi không ít công đức, muội muội lại càng vì vậy chém tới ác thi, cũng là nhờ ơn rất nhiều. Như thế, ta và người tự tại này chiếu cố nhân tộc năm trăm năm, lấy toàn bộ tình này." Hậu Thổ nghe, lập tức đáp:

"Tiểu muội cũng là bị nhân tộc tình rất nhiều, lý nên như thế, tự theo như ca ca nói." Hậu Thổ vốn là có chút ít thích nhân tộc, hiện tại tự nhiên không có ý kiến gì. Cho nên, hai người bọn họ cũng không trở về Bồng Lai đảo, đang ở âm thầm bảo vệ nhân tộc chu toàn.

Mà lúc này nhân tộc cũng bắt đầu nhất Nguyên Thủy cuộc sống, mỗi ngày đánh quả đại là thức ăn, lộ tức hoang dã, lông tơ uống máu, giá lạnh đói bụng, nhưng là đối mặt đông đảo khó khăn, nhân tộc không có một tia lùi bước, toàn bộ cũng là dũng cảm tiến tới, Thiên Hành Kiện, quân tử lấy không ngừng vươn lên, nhân tộc bắt đầu bọn họ không ngừng vươn lên con đường. Thông Thiên thấy nhân tộc cuộc sống khốn khổ, đau lòng vô cùng, nhưng là vì nhân tộc phát triển, những thứ này khó khăn là phải kinh nghiệm. Hắn và Hậu Thổ chẳng qua là hỗ trợ đem đến đây quấy rầy vụ yêu đuổi đi, những thứ khác nhưng cũng không dám quá mức. Như thế cuộc sống, nhân tộc qua trăm năm lâu. Đây một trăm năm, Thông Thiên cảm thấy so với hắn ở Hỗn Độn trong trôi qua ngàn vạn năm cũng muốn trường, hôm nay, thời cơ rốt cục thành thực.

Một ngày kia, Thông Thiên theo nhân tộc chúng trong bộ tộc, lựa ra tư chất ngộ tính cũng là cao nhất ba người, vì hai nam một nữ, đối với ba người nói: "Bọn người ba người nhưng nguyên cho đệ tử ký danh." Ba người mừng rỡ, vội vàng quý xuống tạ ơn. Thì ra là Thông Thiên trong mấy năm nay, giúp nhân tộc đuổi đi một chút vụ yêu người, khiến cho nhân tộc có thể sống sót, mặc dù cho dù không có Thông Thiên, thiên đạo cũng định sẽ không để cho nhân tộc diệt tộc, nhưng nhân tộc cũng không biết những thứ này, cho nên, Thông Thiên ở nhân tộc hay là rất có uy vọng, cho nên ba người mới có thể cao hứng như thế.

Lúc này, Thông Thiên lần nữa đối với ba người nói: "Vi sư đạo hiệu Thông Thiên, ban thường người ba người chia ra tên là Toại Nhân thị, Hữu Sào thị, Truy Y thị. Các người nhàn hạ lúc nhưng tới nghe đạo, bất quá, vì sư cũng là cấp cho các người một cái nhiệm vụ, nhiệm vụ này vụ chính là giải quyết nhân tộc giá lạnh đói bụng nỗi khổ." Ba người đối với nhân tộc khó khăn cũng là hiểu rõ, nghe Thông Thiên lời của, lập tức hỏi: "Lão sư, bọn ta đem lấy gì pháp mới có thể giải nhân tộc chi khó khăn đây?"

Thông Thiên nhìn ba người bọn họ, trong lòng mặc dù kích động, nhưng nghĩ đến mình hiện tại thân phận, thở dài trong lòng một tiếng, nhàn nhạt rất đúng bọn họ nói: "Các người đi các bộ tộc cẩn thận quan sát một phen, xem một chút nhân tộc rốt cuộc thiếu cái gì, cần gì, có gì không hiểu, nhưng tới hỏi ta." Ba người nghe, lập tức cáo biệt Thông Thiên, đi bộ tộc quan sát. Ba người sau khi đi, Thông Thiên trước người đột nhiên xuất hiện một bóng người, cũng là Hậu Thổ, Hậu Thổ nhìn đi xa ba người, không nhìn được đối với Thông Thiên nói: "Ca ca, tốt như vậy sao? Nhân tộc tân sinh, trí khôn có hạn, không để cho bọn họ bất kỳ đề kỳ làm sao có thể Được." Hậu Thổ Kinh quá cùng nhân tộc trăm năm chung đụng, đã dần dần thích cái này đơn thuần, đoàn kết, hữu ái, nhiệt tình tộc quần liễu, hiện tại thấy Thông Thiên như vậy khảo nghiệm nhân tộc, không khỏi có chút đau lòng.

Thông Thiên nhìn Hậu Thổ lo lắng bộ dạng, trong lòng nghĩ tới: "Ài, muối muối ngốc, ta so sánh với người còn lo lắng a, nhưng là, đây là nhân tộc ắt không thể thiếu kinh nghiệm a!" Thu thập tâm tình, nghiêm túc nhìn Hậu Thổ, nói:

"Hồng Hoang thế giới nguy hiểm, nói vậy ta không cần phải nói, muối muối cũng là biết đến, và tân sinh nhân tộc muốn ở nơi này tẩm nguy hiểm trên đại lục sinh tồn, có một tấm đất đặt chân, nhất định phải kinh nghiệm những thử này khảo nghiệm, nếu như ngay cả điểm này khó khăn cũng không giải quyết được, bọn họ thì như thế nào có thể đối mặt Hồng Hoang đại địa trên vô số tai kiếp. Cho nên, muối muối, người hẳn là cũng hiểu, bây giờ không phải là đau lòng bọn họ thời điểm." Hậu Thổ nghe, yên lặng không nói, nàng biết Thông Thiên theo như lời là chính xác, nhưng là nếu thực như thế quyết đề cho nhân tộc đối mặt nhiều như vậy khó khăn, nàng hay là làm không được. Nhưng là nghĩ đến Thông Thiên theo như lời nói, Hậu Thổ thở dài một tiếng, xoay người rồi đi, từ đi tu luyện.

Và Thông Thiên lúc này đang nhìn Toại Nhân thị ba người rồi đi phương hướng, lẩm bầm lẩm bầm: "Cũng đừng làm cho ta thất vọng a!"

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30:Nhân Tộc Phát Triển

Lại nói Toại Nhân thị cáo biệt Thông Thiên sau, trở lại bộ tộc cẩn thận quan sát nhân tộc cuộc sống, phát hiện nhân tộc lòng tơ uống máu, hơn nữa ở ban đêm thường xuyên bị mãnh thú quấy nhiễu. Toại Nhân thị thấy vậy, bắt đầu đau khổ suy tư, như thế nào giải quyết chuyện này. Có một ngày, trời giáng mưa to, điện thiểm Lôi Minh, có một đạo thiểm điện bổ vào trên đại thụ, đại thụ nhất thời bốc cháy lên hùng hực đại hỏa : hỏa hoạn, chung quanh dã thú thấy cũng là bị làm cho sợ đến tứ tán chạy nhảy, Toại Nhân thị thấy, nhất thời trong lòng vừa động, thâm nghĩ:

"Dã thú sợ lửa, như vậy ở ban đêm đốt đuốc lên đóng, sẽ không so sánh với lo lắng mãnh thú xâm nhập liễu." Nghĩ tới đây Toại Nhân thị cao hứng không dút, lập tức nhặt lên một cây cây gỗ, về phía trước đem vật cầm trong tay cây gỗ đốt, sau đó vội vã chạy về bộ tộc. Đáng tiếc trên nửa đường cây gỗ đã bị thiêu đốt hầu như không còn, hỏa cũng vì vậy dập tắt, Toại Nhân thị thấy vậy, cũng không nổi giận, vừa tìm lớn một chút cây gỗ thử mấy lần, nhưng cũng thất bại. Đứng ở thiêu đốt đại thụ bên cạnh, Toại Nhân thị bắt đầu từ suy tư.

Lúc này, hắn đột nhiên nghe thấy được một cỗ mùi thơm, theo mùi thơm đi tới, cũng là phát hiện một con bị chết cháy dã thú, Toại Nhân thị theo dã thú trên người kéo xuống một miếng thịt, nhai ở trong miệng, thử một lần dưới, phát hiện lần này vị thịt đạo vô cùng tốt, so với lúc trước sở thực vật, muốn mạnh hơn gấp trăm lần nghìn lần. Trong lòng lập tức nghĩ đến: "Không nghĩ tới hỏa còn có như thế tác dụng, nhưng là như thế nào mới có thể nhận được mỗi lửa đây?" Toại Nhân thị lâm vào trầm tư. Suy nghĩ đã nhiều ngày, Toại Nhân thị hay là không có cái gì đầu mối, cho nên hắn đã nghĩ đến Thông Thiên, Thông Thiên từng nói qua, có cái gì không hiểu có thể tới đây hỏi hắn, Toại Nhân thị nghĩ tới đây, lập tức hướng Thông Thiên nơi ở chạy nhanh đi.

Chỉ chốc lát sau, Toại Nhân thị đến Thông Thiên nơi ở, lập tức đi thấy Thông Thiên, Thông Thiên lúc này ở một khối trên tảng đá lớn khoan chân mà ngồi, đang trong khi tu luyện. Toại Nhân thị nhìn thấy Thông Thiên, bất kể những khác, lập tức quỳ gối trên mặt đất, miệng hô: "Đệ tử Toại Nhân thị, bái kiến Lão sư." Thông Thiên mở mắt, thấy Toại Nhân thị tới chỗ này, trong lòng vừa động, biết Toại Nhân thị có thể ngộ đến cái gì, cho nên đến đây hướng hắn thỉnh giáo.

Cho nên, hắn đề trong lòng vọng động, chậm rãi hỏi: "Toại Nhân thị, người không có ở đây bộ tộc hảo hảo lĩnh ngộ như thế nào giúp nhân tộc vượt qua cửa ải khó, tới chỗ của ta làm chi? Còn không mau mau trở về." Toại Nhân thị nghe Thông Thiên lời của, vội vàng lần nữa quỳ gối, nói: "Lão sư cho bầm, đệ tử lần này ở bộ tộc có chút thu hoạch, cũng là phát hiện hỏa diệu dụng, hỏa không chỉ có có thể khu trừ mãnh thú côn trùng, phòng ngừa ban đêm dã thú xâm nhập, còn có thể đem dã thú đốt thành càng thêm mỹ vị thức ăn, cũng là diệu dụng vô cùng. Nhưng là hỏa nhưng khó có thể bảo tồn, không biết Lão sư có gì biện pháp, kính xin Lão sư chỉ điểm."

Thông Thiên nghe Toại Nhân thị theo như lời, mừng rỡ trong lòng quá đỗi, người đệ tử này quả nhiên không để cho hấn thất vọng, đùa vui sướng trong lòng, đối với Toại Nhân thị nói: "Thiên địa sơ khai, chia làm âm dương, âm dương vừa vì phân Ngũ Hành, Ngũ Hành vì kim, mộc, thủy, hỏa, thổ tương sanh tương khắc, người nhưng hiểu?" Toại Nhân thị nghe, cúi đầu suy tư một chút, lẩm bẩm nói: "Tương sanh tương khắc."

Đột nhiên nghĩ đến, đại hóa : hòa loạn thiêu đốt cần cây cối tới duy trì, lập tức ngừng đầu hỏi: "Lão sư là nói, Ngũ Hành trong, mộc nhưng nổi lửa?" Thông Thiên gặp linh ngộ, trong lòng cao hứng, nhưng là không thể nói rõ, chỉ có thể nói: "Này nhưng cần một mình người linh ngộ, phải biết rằng nhân tộc phải dựa vào lực lượng của mình vượt qua nặng nề khó khăn, như vậy mới có thể ở nơi này Hồng Hoang trên đại lục sinh tồn được, ta cũng là chỉ có thể cho người một chút đề kỳ, quá nhiều là không có nói với người." Toại Nhân thị nghe, biết này cần mình linh ngộ, cho nên liền từ biệt Thông Thiên, trở về bộ tộc đi.

Toại Nhân thị một đường suy tư, nghĩ đến Thông Thiên nói tương sanh tương khắc, nếu mộc năng sinh hỏa, kia như thế nào mới có thể khiến Mộc Sinh ra hỏa tới đây? Sau đó có nghĩ đến, tia chớp là đánh vào trên cây mới dấy lên đại hỏa : hòa loạn, như thế lời của, đã kích cây cối, có hay không là có thể sinh ra hỏa lửa đây? Toại Nhân thị bắt đầu thí nghiệm, nhưng không có thành công, cây đã bị hấn đánh rách mướp, nhưng là cũng không còn nhìn thấy một tia ngọn lửa, Toại Nhân thị không khỏi có chút nhụt chí, an vị trên tàng cây nghỉ ngơi một chút. Đột nhiên, hấn phát hiện hiện tại sở ngồi đích cây cối có chút nhiệt, lập tức bắt đầu xem xét. Một phen quan sát sau, Toại Nhân thị cho ra kết luận, đã kích cây cối sau, cây không trọn vẹn địa phương nhiệt độ bắt đầu lần cao. Mím cười nói suy tư trong chốc lát, Toại Nhân thị lập tức lấy một đoạn gãy mộc, vừa lấy ra một đoạn nhỏ gãy mộc bắt đầu lần mà sát, chỉ chốc lát gãy mộc bắt đầu hơi nước, sau đó thì ngọn lửa nhỏ dâng lên.

Toại Nhân thị mừng rỡ, giờ lên cao thiêu đốt gãy mộc hướng bầu trời hô to: "Nay ta Toại Nhân thị đánh lửa thành công, vì nhân tộc nhận được đệ nhất nắm lửa, nhân tộc sắp cáo biệt long toạ uống máu cuộc sống, vào người có hỏa thời đại, thiên địa giám chi." Dứt lời, chỉ thấy bầu trời tiếng sấm trền trền, nổ vang Cửu Tiêu, tiếng sấm sau khi, bầu trời giáng xuống vô số công đức, hướng Toại Nhân thị mà đến, một thành rơi vào Toại Nhân thị sở giờ cây đuốc, còn dư lại toàn bộ cũng bị Toại Nhân thị hấp thu, Toại Nhân thị lập tức cảm giác thiên đạo biến hóa đều ở trước mắt, tu vi không ngừng nhắc đến cao, cho đến Đại La Kim Tiên đỉnh mới ngừng lại được.

Thì ra là Toại Nhân thị là không có bất kỳ tu vi , nhân tộc muốn tu luyện, còn phải đợi đến Lão Tử truyền xuống Kim Đan đại đạo, nhân tộc mới bắt đầu chân chính tu luyện chi đồ. Mặc dù như thế, nhưng hấn bình thời ở Thông Thiên nơi đó cũng là nghe được đại đạo, mặc dù không có tu vi, nhưng đối với đại đạo hiểu cũng là không kém, cho nên hiện tại được công đức chi giúp, thoáng cái thì đến được liễu Đại La Kim Tiên đỉnh, so với một chút ở Cửu Tiêu Cung nghe qua đạo đại thần cũng là không kém.

Cách nhân tộc Bộ Lạc cách đó không xa một tòa núi lớn trong, đang ngồi xuống tu luyện Thông Thiên nhìn thiên đạo biểu hiện dị tượng, khẽ mỉm cười, sau đó vừa đi tu luyện.

Toại Nhân thị đánh lửa, nhân tộc dùng hỏa không chỉ có nhưng khu mãnh thú, phòng con muỗi, hơn nhưng đem thức ăn nướng chín và thực, cho nên nhân tộc bắt đầu lực mạnh mở rộng hỏa cách dùng, các Bộ Lạc cũng là được ích lợi không nhỏ.

Rồi hãy nói Hữu Sào thị, từ cáo biệt Thông Thiên sau, Hữu Sào thị cũng là trở lại bộ tộc, tinh tế quan sát, Hữu Sào thị phát hiện, nhân tộc ở mở rộng liễu hỏa cách dùng sau, mặc dù không hề sợ dã thú xâm nhập, nhưng là gặp phải mưa to chi thiên, hỏa cũng là sẽ bị dập tắt, khó có thể bảo tồn, hơn nữa nhân tộc lộ tức hoang dã, vẫn sẽ có rất nhiều người không để ý, đã bị dã thú sờ tập, Hữu Sào thị thấy vậy, bắt đầu suy tư giải quyết phương pháp.

Đột nhiên có một ngày, Hữu Sào thị thấy điều bởi vì ở trên cây mà không bị dã thú chi tập, có cảm hơn thế, Hữu Sào thị liền đề cho bộ tộc người ở trên cây. Như thế xuống tới, quả thật khiến cho nhân tộc thật to khỏi bị liễu dã thú uy hiếp, nhưng trên cây cũng rất khó khăn ở lại mọi người, không cần thận sẽ theo trên cây té, hơn nữa ở trên cây, còn có đông đảo là không liền. Hữu Sào thị thấy vậy pháp không được, chỉ có thể suy nghĩ tiếp biện pháp khác. Nhưng nghĩ tới nghĩ lui, hay là không có nghĩ ra cái gì tới, không thể làm gì khác hơn là đi cầu giúp Thông Thiên.

Nhìn thấy Thông Thiên sau, Hữu Sào thị đem phiền não của mình nói ra, thỉnh cầu Thông Thiên chỉ điểm, Thông Thiên nhìn hấn, nói: "Người đã biết hiểu điều bởi vì sào và ở, từ đi nơi theo cũng đủ." Hữu Sào thị nói: "Phảng phất ở chim và xây, ở trên cây, đệ tử cũng là đã thử qua liễu, nhưng nhân tộc ở trên cây có nhiều bất tiện, không thể làm gì khác hơn là buông tha cho. Đệ tử đã từng đem xây dựng vào trên mặt đất, nhưng là mưa to đã tới lúc, nhưng vẫn là không cách nào tránh chi, kính xin Lão sư báo cho giải quyết phương pháp." Thông Thiên cười nói: "Kia điều ở sào trung, vì sao vô lần này phiền não

a?" Hữu Sào thị nghe, kỳ quái nói: "Điều ở trên cây, mưa to đã tới, tự có cây cho ngăn chặn chi . . ." Vừa nói, Hữu Sào thị tự chăm chăm ngáy đại, Thông Thiên thấy vậy, khẽ mỉm cười, hẳn biết Hữu Sào thị có điều linh ngộ.

Chỉ chốc lát sau, Hữu Sào thị phục hồi tinh thần lại, lập tức đối với Thông Thiên nói: "Lão sư, đệ tử hiểu, đệ tử cáo từ." Nói xong lập tức rời đi, cũng không kịp thất lễ, trực tiếp trở lại bộ tộc. Sau, chỉ thấy Hữu Sào thị kêu lên một số người, bắt đầu kiến tạo phòng ốc, chỉ chốc lát một đơn sơ phòng ốc tự ra hiện ở trước mặt mọi người, trên nóc cũng là che đang đắp, như vậy ở gặp phải trời mưa to khí, cũng không cần sợ hãi, Hữu Sào thị mừng rỡ, lớn tiếng nói: "Nay ta Hữu Sào thị vì nhân tộc xây được đệ nhất ngôi phòng ốc, thay nhân tộc che gió che mưa, nhân tộc từ đó cáo biệt lộ tức hoang dã cuộc sống. Từ đó, nhân tộc cũng có chỗ trú ngụ của mình, thiên địa giám chi." Hữu Sào thị nói xong, thiên đạo có cảm, lần nữa giáng xuống khôn cùng công đức, một thành roi vào hân mới tạo trên phòng ốc, còn dư lại bị Hữu Sào thị hấp thu, theo Hữu Sào thị hấp thu công đức, tu vi bắt đầu không ngừng nhắc đến cao, cho đến Đại La Kim Tiên đỉnh mới vừa dừng lại, Hữu Sào thị cười ha ha, vươn tay ra, chỉ thấy kia hấp thu công đức phòng ốc từ từ nhỏ đi, biến thành lòng bài tay lớn nhỏ, rơi vào Hữu Sào thị trong tay, Hữu Sào thị đem thu hồi. Sau đó gọi mọi người bắt đầu kiến tạo phòng ốc, nhân tộc từ đó hoàn toàn thoát khỏi lộ tức hoang dã cuộc sống, bắt đầu có cố định chỗ ở.

Rồi hãy nói Truy Y thị, từ cáo biệt Thông Thiên sau, Truy Y thị vẫn quan sát các bộ tộc cuộc sống, từ từ phát hiện trong hồng hoang một chút côn trùng lạ độc, nhân tộc ở bị côn

trùng cắn đã thương sau, thường thường vì vậy mà bỏ mạng, nếu là Thông Thiên biết, khẳng định hô to tri kỷ, bởi vì hẳn chính là bị ong mật chập liểu cổ họng, mặc dù ong mật không có gì kịch độc, nhưng hẳn cũng vì vậy mà bỏ mạng.

Đối với lần này, Truy Y thị nhưng cũng không có biện pháp gì, sau Toại Nhân thị đánh lừa, nhân tộc bắt đầu sử dụng cây đuốc khu trừ ... này côn trùng, hiệu quả hay là không tệ, nhân tộc tỉ lệ tử vong thật to rút xuống, nhưng lại hay là có rất nhiều người bị lần này làm hại. Truy Y thị thấy vậy, bắt đầu cẩn thận suy tư giải quyết phương pháp. Càng về sau, Hữu Sào thị vừa thành lập liểu phòng ốc, nhân tộc bắt đầu cư ngụ ở trong phòng, điều này làm cho côn trùng nguy hại lại càng giảm nhỏ. Nhưng là, nhân tộc phải đi ra ngoài tìm kiếm thức ăn, đi ra ngoài sau, không có phòng ốc chống đỡ, hay là có rất nhiều người vì vậy mà bỏ mạng. Hơn nữa, Truy Y thị từ từ phát hiện, nhân tộc mặc dù đang có hỏa cùng phòng ốc sau, không phải là như vậy sợ giá lạnh xâm nhập, nhưng là bên ngoài ra lúc hay là đối với lần này không có biện pháp, thường xuyên có người chịu không được giá lạnh và té xỉu. Như thế, đối mặt thiên nhiên xâm hại, nhân tộc hay là không có biện pháp, Truy Y thị lâm vào thật sâu tự hỏi trong.

Một ngày, Truy Y thị trong lúc vô tình phát hiện, một con dã thú bị có độc côn trùng đốt, nhưng không có chuyện gì, thấy vậy, Truy Y thị ánh mắt sáng lên, chẳng lẽ dã thú không sợ kịch độc côn trùng? Hơn nữa dã thú rõ ràng không thể nào sợ giá lạnh, điều này làm cho nàng cảm thấy tựa hồ tìm được rồi biện pháp. Nhưng là nhân tộc không phải là dã thú, rốt cuộc muốn như thế nào mới có thể khiến được nhân tộc cũng giống giống như dã thú không hãi sợ côn trùng không hãi sợ giá lạnh đây? Truy Y thị suy nghĩ thật lâu, nhưng không có cho ra cái gì tốt kết quả.

Bất đắc dĩ, Truy Y thị chỉ có thể đi cầu dạy Thông Thiên, đi tới Thông Thiên nơi ở, Truy Y thị hướng Thông Thiên hỏi: "Lão sư, như thế nào mới có thể khiến được nhân tộc cũng giống như giống như dã thú không sợ côn trùng đốt, không cảm quyền ngoài cũng không cần sợ giá lạnh xâm nhập đây?"

Thông Thiên từ từ mở mắt, nhìn Truy Y thị, nói với nàng nói: "Người thấy ta cùng với bình thường nhân tộc có gì bất đồng?" Truy Y thị nghe, có chút nghi ngờ nhìn hướng Thông Thiên, nhưng vẫn là không có phát hiện cái gì, chỉ có thể nói nói: "Lão sư, đệ tử ngu dốt, nhìn không ra Lão sư cùng bình thường nhân tộc có gì không bất đồng." Thông Thiên nghe, rồi hướng nàng nói: "Đại đạo khôn cùng, cho ta xem thanh sự thật bản chất, cũng chính là sự thật nội tại, nhưng nếu như ngay cả sự thật bề ngoài đều không thể thấy rõ, làm sao nói thấy rõ sự thật bản chất." Truy Y thị nghe Thông Thiên lời của, ngáy ra một lúc, tỉnh tể suy tư Thông Thiên lời của, sau đó lại lần nhìn về phía Thông Thiên, tỉnh tể quan sát, sau đó lẩm bẫm lẩm bẫm: "Bề ngoài, bề ngoài. . ."

Đột nhiên, Truy Y thị chợt đứng lên, vẻ mặt cao hứng, sau vừa quỳ gối trên mặt đất, nói: "Lão sư, đệ tử biết được liểu, đệ tử cái này đi thử thử." Nói xong, lập tức rời đi. Thông Thiên nhìn đi xa Truy Y thị, trên mặt lộ ra mỉm cười thần nhiên, sau vừa đi tu luyện.

Truy Y thị trở lại bộ tộc, lập tức tìm đến một chút bị nhân tộc giết chết dã thú, làm cho người ta đem da lông lột ra, sau lại dùng hỏa hong khô, Truy Y thị đem hong khô dã thú da lông đắp ở trên người, cảm giác ấm áp cực kỳ, Truy Y thị mừng rỡ, đối với chúng nhân nói: "Có phương pháp này, ta nhân tộc không cảm quyền ngoài tìm kiếm thức ăn cùng làm chuyện khác, cũng là rốt cuộc không cần sợ giá lạnh cùng đông đảo kịch độc côn trùng quấy nhiễu liểu." Truy Y thị mới vừa nói xong, chỉ thấy sắc trời đại biến, đột nhiên, trên chín tầng trời giáng xuống vô số công đức, toàn bộ Bộ Lạc ở Truy Y thị trên người cùng trên người sở bao lấy da thú, Truy Y thị trải qua công đức tẩy lễ, tu vi lập tức đạt tới Đại La Kim Tiên cảnh giới đỉnh cao. Truy Y thị khẽ mỉm cười, sau đó để cho mọi người đẩy ra quảng y phục cách dùng, nhân tộc từ đó cũng không ở là toàn thân trần truồng, bắt đầu có quần áo vật, không những được khu hàn giữ cho ấm, cũng nhưng rút xuống mãnh thú côn trùng thương tổn.

Ở nhân tộc tụ tập đất bên cạnh, có một tòa núi lớn, Thông Thiên lúc này đang nơi đây tu luyện, ở Truy Y thị tạo quần áo ra, được rồi công đức sau, Thông Thiên chậm rãi mở mắt, lẩm bầm nói: "Nhân tộc ba tổ, hôm nay cũng là đến đông đủ liễu, nhân tộc cũng bắt đầu tiến vào tốc độ cao phát triển giai đoạn. Và không được bao lâu, Lão Tử cũng nên tới đây lập nhiều Nhân Giáo liễu, nhân tộc từ đó coi như là vượt qua gian nan nhất một thời khắc, xem ra ta cũng vậy cần hảo hảo mưu kế một phen liễu." Sau đó, Thông Thiên vừa bầm chỉ tính một cái, phát hiện cách hấn và Hậu Thổ sở định chiếu cố nhân tộc năm trăm năm cũng là còn kém ba trăm năm lâu, bất quá Thông Thiên đối với lần này đương nhiên là vui lòng chí cực, mỉm cười nói suy nghĩ, sẽ tiếp tục đi tu luyện.

Thông Thiên nơi ở cách đó không xa chính là Hậu Thổ nơi tu luyện, ở Toại Nhân thị, Hữu Sào thị, Truy Y thị ba người vì nhân tộc làm ra hỏa, phòng ốc cùng y phục sau, Hậu Thổ cao hứng không dứt, bất quá đối với nhân tộc chẳng qua là làm ra như thể đơn giản vật là có thể được lần này đại công đức, Hậu Thổ trong lòng cũng có chút nghi ngờ. Bất quá nàng vốn là có chút ít yêu thích nhân tộc, nhân tộc được rồi công đức nàng tự nhiên cũng là cao hứng, vừa bầm đốt ngón tay liễu một phen, hoàn toàn không - đạt được sau, cũng không đi để ý tới.

Từ đó, nhân tộc ở Toại Nhân thị, Hữu Sào thị, Truy Y thị ba người dưới sự dẫn dắt, bắt đầu tốc độ cao phát triển, số lượng kịch liệt tăng nhiều, theo nhân khẩu gia tăng, nhân tộc cũng dần dần bắt đầu đi ra thì ra là Bộ Lạc, hướng trong hồng hoang lục phát triển.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Minh Hà Tạo Tu La, Thông Thiên Minh Chấp Niệm

Lại nói Lão Tử Nguyên Thủy từ Nữ Oa nương nương giảng đạo sau, đã đi xuống Tam Thập Tam Thiên, trở lại Côn Lôn Sơn. Hai người lần này hành trình cũng là không có gì thu hoạch, trừ nghe Nữ Oa nương nương giảng đạo có chút hiểu được, những thứ khác cũng là không thu hoạch được gì. Hai người đối với Nữ Oa nương nương thành thánh đích phương pháp xử lý cũng là bất minh sở dĩ, chỉ biết đến Nữ Oa nương nương là tạo ra được Hồng Hoang một mới chủng tộc, thiên đạo có cảm, giảng xuống đại công đức, Nữ Oa nương nương được công đức chỉ giúp thành thánh, những khác cũng là một mực không biết. Đối với lần này, hai người cũng là không cách nào, hiện tại Nữ Oa nương nương là thánh nhân tôn sư, nàng không nói, Lão Tử Nguyên Thủy cũng không dám ép hỏi, như thế còn có thể có gì biện pháp.

Trở lại Côn Lôn Sơn sau, hai người bị lần này kích thích, lại càng không dám chậm trễ, lập tức bế quan tìm hiểu Đạo Tổ ban thưởng ở dưới Hồng Mông Từ Khí. Hiện tại đã có một người thành thánh, nếu như ở bị những người khác giành trước, Nguyên Thủy cũng là không có gì, nhiều nhất chính hấn phát cầu nhàu. Nhưng Lão Tử lại không được liễu, bị sư đệ sư muội mọi người vượt xa, để cho Lão Tử này đại sư huynh thể diện gì tồn tại a. Cho nên, hai người cũng từ đi bế quan khổ tu.

Nhi Hồng hoang chúng đại thần tất cả đều là bị Nữ Oa nương nương thành thánh kích thích, bắt đầu bế quan khổ tu, đến là để cho Hồng Hoang đại địa an tĩnh không ít, bất quá chân chính hữu tâm nhân lại biết chuyện cũng không phải là đơn giản như vậy. Nữ Oa nương nương thành thánh nhưng là Đạo Tổ khâm chút, ban thưởng hạ Hồng Mông Từ Khí mới có thể thành thánh, và Hồng Mông Từ Khí cũng là chỉ có bát, cũng có chủ vật. Như thế nói đến, mọi người cũng là còn dư lại một cái cơ hội liễu, nhưng là Hồng Hoang đại thần sao mà nhiều vậy. Nhiều như vậy người có thể nào được chia lần này một thành thánh cơ duyên đây? Chúng đại thần cũng là âm thầm tính toán không dứt, Hồng Hoang đại địa bình tĩnh phía dưới cũng là mạch nước ngầm bắt đầu khởi động.

Đông đảo đại thần trong, có một Minh Hà đạo nhân, chính là Hồng Hoang U Minh biển máu dựng dựng ra đại thần thông người, mà U Minh biển máu cũng là có lai lịch lớn, ngày đó Bàn Cổ thân vẫn, khí thành phong trào vẫn, thanh vì Lôi Đình, mờ hôi thành mưa móc, con mắt trái vì ngày, mắt phải vì tháng, đầu tóc thành đầy sao, máu vì Trường Giang và Hoàng Hà, hàm răng thành kim thạch, tinh túy vì châu ngọc, và bụng tế nhưng hóa thành một cái biển máu, kia biển máu Phương Viên không biết hàng tỉ dặm, bên trong máu sóng cuộn cuộn, cá tôm không thịnh hành, điều còn trùng không tới, thiên địa lệ khí tất cả đều tụ ở nơi này, Hồng Hoang mọi người cũng vì vậy đem nơi này gọi làm U Minh biển máu. Và biển máu ngày đêm lưu chuyển, thu nạp trong thiên địa nhất khàn khàn, nhất âm độc vật. Bất luận người, tiên, quỷ, vu, yêu rơi vào trong đó đều sẽ bị kia ô nguyên thần, tổn hại thân thể, bùng được ác độc vô cùng. Quan trọng nhất là, này biển máu có hấp thu Hồng Hoang trên đại lục oan hồn lệ quỷ hiệu quả, vì vậy biển máu cũng là một bọn

người đang lúc Địa Ngục.

Và Minh Hà đạo nhân ở Nữ Oa nương nương thành thánh sau, may mắn nghe được Nữ Oa nương nương đã nói tạo hóa chi đạo, có điều linh ngộ. Trở lại U Minh biển máu sau, Minh Hà đạo nhân lấy U Minh biển máu đầy biển nước vì hình dạng, rót vào sinh linh hồn phách, cũng là nghĩ noi theo Nữ Oa nương nương tạo ra được một hoàn toàn không có ở Hồng Hoang thượng xuất hiện trôi qua mới giống, chỉ thấy hồn phách bị biển máu nước sở thẩm, lập tức có sinh cơ, Minh Hà đạo nhân mừng rỡ, bắt đầu không ngừng đem biển máu hồn phách rót vào trong biển máu, chốc lát chỉ làm ra khỏi đông đảo sinh linh, Minh Hà đạo nhân đem này mới giống gọi là Atula chủng. Kia Atula tộc nam trước mặt con mắt dữ tợn, cao lớn hung mãnh, nữ nhưng dung mạo diễm lệ, diễm dúa lẳng lơ dâm dăng, bất quá Atula chủng lại không thể giống Hồng Hoang các tộc như vậy sinh dục đầy đàn. Bất quá, Hồng Hoang đại lục ngày ngày có người chém giết đánh nhau, chết hồn phách đếm không hết, giống như lần này đông đảo hồn phách bỏ sung, Minh Hà đạo nhân cũng lờ đến.

Minh Hà đạo nhân làm ra Atula chủng, thiên đạo lập tức có cảm, giáng xuống công đức, bị Minh Hà đạo nhân hấp thu, khiến cho hắn tu vi có điều gia tăng, nhưng đừng bảo là thành thánh, chính là trăm thi cũng không thành công. Minh Hà đạo nhân tức ngựa mặt lên trời mắng to: "Thiên đạo bất công." Yên tĩnh sau, hắn lại bắt đầu suy tư, cuối cùng trong lòng nhất hung ác: "Nếu một lần công đức có hạn, ta đây tụ nhiều tạo mấy lần." Cho nên tụ lại bắt đầu sáng tạo mới giống, lần nữa tạo liễu năm loại mới đích giống, thiên đạo mỗi lần cũng giáng xuống nhất định công đức, Minh Hà đạo nhân ở tạo hoàn này toàn bộ sáu loại giống sau, cũng là mượn công đức chi giúp, chém tới ác thi, thành tựu Chuẩn thánh cảnh giới. Minh Hà đạo nhân thấy vậy, cũng mất đi ở tạo đi xuống dục vọng, như vậy tạo đi xuống, nghĩ thành thánh không biết phải đợi tới khi nào liễu.

Đối với Minh Hà đạo nhân gây nên, Hồng Hoang chủng tiên cũng là biết được, nhìn kia tạo liễu sáu loại giống sau, đoạt được công đức mới đủ kia trăm thi, Hồng Hoang chủng tiên thấy Minh Hà đạo nhân kết quả, cũng mất đi tạo vật thành thánh hứng thú, bắt đầu nghĩ những biện pháp khác thành thánh.

Hồng Hoang thời gian trôi qua thật nhanh, khoan thai ba trăm năm đã qua.

Lúc này Thông Thiên Hậu Thổ cũng hoàn thành ngày đó sở định chi kỳ, thủ hộ liễu nhân tộc năm trăm lâu. Này thiên, Thông Thiên gọi tới Toại Nhân thị, Hữu Sào thị, Truy Y thị ba người, đối với bọn họ nói: "Năm đó, vì sư cùng bọn ngươi sư thúc Hậu Thổ tương trợ Nữ Oa nương nương tạo người, nhân tộc xuất thế, ta hai người cũng coi như có chút trợ lực, hơn nữa cũng phải liễu không ít chỗ tốt, vì vậy định ra năm trăm năm chi kỳ, thủ hộ nhân tộc. Hôm nay, năm trăm năm chi kỳ đã đến, vì sư cùng bọn ngươi sư thúc cũng là muốn rời đi, nhân tộc chuyển, sau này nhưng phải dựa vào bọn ngươi mình."

Toại Nhân thị ba người nghe, trong lòng tất cả giật mình, bọn họ vẫn cho rằng nhân tộc là Nữ Oa nương nương một người sở tạo, cho nên tôn kia vì Thánh mẫu. Không nghĩ tới nhân tộc xuất thế không riêng vì Nữ Oa nương nương công, còn có bọn họ Lão sư cùng sư thúc công lao, như thế bí mật cũng là không muốn người biết, ba người đều có chút kinh ngạc.

Đối với Thông Thiên cùng Hậu Thổ rời đi, ba người vẫn còn có chút không thôi, nhưng là bọn họ cũng biết Lão sư cùng sư thúc là trong hồng hoang đại thần, nhất định là có rất nhiều chuyện muốn làm, cho nên chỉ có thể đáp ứng. Sau, Thông Thiên lại đem 《 Hồn Độn Quyết 》 ban cho bọn họ, sẽ làm cho ba người rời đi.

Nhìn đi xa Toại Nhân thị ba người, Thông Thiên trong lòng cũng là khẽ không thôi, bất quá hiện tại, hắn có chuyện trọng yếu muốn làm, chuyện này cũng là quan hệ đến hắn thành đạo. Ở nhân tộc này năm trăm năm trong, hắn rốt cuộc biết hiểu của mình chấp niệm.

Thông Thiên từ Hồn Độn không mở sẽ mặc cang mà đến, tu luyện vô số năm, có đúng không của mình chấp niệm nhưng vẫn là không biết gì cả. Cho đến nhân tộc xuất thế sau, trải qua năm trăm năm chung đụng, Thông Thiên cũng rốt cuộc hiểu của mình chấp niệm chính là làm. Thông Thiên từ xuyên việt tới nay, lao thẳng đến mình coi là người, cái gì Bàn Cổ nguyên thần, hắn đối với lần này cũng không có gì lòng trung thành, không giống Lão Tử cùng Nguyên Thủy cũng lấy Bàn Cổ nguyên thần biến thành về vãng, vì vậy ở trước mặt mọi người lộ ra vẻ tài trí hơn người. Thông Thiên đối với lần này đến là không thêm đề ý chút nào, bởi vì hắn vẫn thị mình làm, mà không phải Bàn Cổ nguyên thần. Ở nhân tộc xuất thế sau, Thông Thiên sâu trong nội tâm hoài niệm tình hoàn toàn bị dẫn tiêu đi ra ngoài, hắn rốt cuộc hiểu mình đã không hề làm, cũng không thể có thể lại vì người, điều này làm cho nội tâm của hắn nhiều cảm xúc lúc, cũng rốt cuộc biết được của mình chấp niệm chính là ‘ làm ’.

Dằng dặc thờ dài một hồi, Thông Thiên xoay người nhìn về phía bên cạnh, Hậu Thổ không biết lúc nào đã đứng ở phía sau hắn, nhìn Hậu Thổ cái này hai

đòi thân nhân duy nhất, Thông Thiên có chút hoảng hốt, trong mắt xuất hiện Hậu Thổ cho lo lắng bộ dạng. Thông Thiên lúc này tâm tình đã không biết hình dung như thế nào liễu, đột nhiên, Thông Thiên ánh mắt nhất định, đem trong lòng mình tạp niệm toàn bộ ném ra, sau đó hướng về phía Hậu Thổ khẽ mỉm cười, nói: "Muội muội, năm trăm năm chỉ kỳ đã đến, bọn ta cũng nên trở về Bồng Lai đảo tu luyện, cũng tốt sớm ngày thành thánh."

"Ca ca, ngươi không sao chứ, mới vừa rồi ca ca cho ta cảm giác thật giống như trong lòng có chuyện gì do dự, ca ca có thể nói cho tiểu muội sao?" Hậu Thổ nghe Thông Thiên lời của, cũng biết hẳn là chuyển hướng đề tài, trong lòng lo lắng, không khỏi hỏi lên.

"Ha ha, muội muội yên tâm đi, ca ca lần này cũng là đại cơ duyên a! Hôm nay, ca ca cũng là đã biết hiểu của mình chấp niệm liễu, lần này trở về tu luyện một phen, hẳn là có thể chém tới tam thi liễu." Thông Thiên cười trả lời.

"A? Có thật không? Ca ca ngươi thật muốn. . . Muốn chém đi tam thi rồi?" Hậu Thổ kinh ngạc hỏi, nói chuyện đều có chút Cà Lăm liễu. Cũng khó trách Hậu Thổ sẽ có như thế về mặt, Bàn Cổ khai thiên tích địa tới nay, Hồng Hoang hôm nay chỉ ra rồi hai vị thánh nhân, một vị chính là Đạo Tổ Hồng Quân, kia chính là trăm tam thi thành thánh, một vị khác chính là trước đó không lâu mới vừa thành thánh Nữ Oa nương nương, Nữ Oa nương nương này đây đại công đức thành thánh, so với tam thi thành thánh cũng là kém không ít. Đạo Tổ từng nói qua, thành thánh phương pháp có ba, dĩ lực chứng đạo mạnh nhất, trăm tam thi thứ hai, đại công đức chót nhất.

Đối với Hồng Hoang chúng tiên mà nói, dĩ lực chứng đạo cũng là ngay cả Bàn Cổ đại thần cũng không có thành công, bọn họ vẫn thế nào dám chọn; đại công đức chứng đạo cũng là không dễ, để cho mọi người đi đầu tìm đại công đức làm a; cho nên, Hồng Hoang chúng tiên chọn cũng là cùng Đạo Tổ giống nhau trăm thi thành thánh phương pháp, nhưng chém

tới một thi cũng đã là ngàn khó khăn muôn vàn khó khăn liễu, Vua không thấy Minh Hà đạo nhân ở biển máu làm ra động tĩnh lớn như vậy mới chém tới một thi, như thế tự có thể tưởng tượng chém tới thứ hai thi khó khăn liễu. Bất quá, Hồng Hoang đại thần trong cũng là có ngộ tính tuyệt đỉnh hạng người, giống như Lão Tử cũng đã là chém tới hai thi chính là nhân vật, và Nguyên Thủy Tiếp Dẫn cũng là sắp sửa chém tới thứ hai thi liễu. Nhưng trừ Đạo Tổ ở ngoài, cho tới bây giờ cũng chưa có nghe nói có người có thể chém tới tam thi, hôm nay Thông Thiên lại còn nói hẳn muốn chém đi thứ ba thi, quả thực chính là bất khả tư nghị, Hậu Thổ cũng hoài nghi Thông Thiên có phải hay không mới vừa suy nghĩ nhiều, vì vậy tấu hóa nhập ma. Nhìn Thông Thiên trong suốt vừa ánh mắt kiên định, Hậu Thổ biết, đây là thật, rồi hãy nói Thông Thiên cũng không có đã lừa gạt nàng, vội vàng sửa sang lại một chút tâm tình, đối với Thông Thiên chúc mừng nói:

"Tiểu muội chúc mừng ca ca tam thi đem chém, thành thánh đang nhìn."

"Ha ha, muội muội không cần phải khách khí, hôm nay cũng là mới vừa minh xác liễu chấp niệm, muốn chém đi tam thi hay là cần chút ít thời gian mới được a!" Thông Thiên cười nói.

"Ngay cả như vậy, ca ca cũng rất đúng rồi được rồi, trong hồng hoang, chỉ sợ cũng tự ca ca một người sáng tỏ tự thân chấp niệm. Và tiểu muội chấp niệm, hôm nay hay là không biết gì cả đây, cũng chẳng biết lúc nào mới có thể ngộ đến." Hậu Thổ có chút hăm mộ nói. Thông Thiên khẽ mỉm cười, lần này không chỉ là lĩnh ngộ chấp niệm đơn giản như vậy, hẳn còn có những khác một chút hiểu được, đối với những người khác chấp niệm hẳn cũng là có chút ít hiểu rõ.

Đối với lần này, Thông Thiên có chút nghi ngờ. Chẳng lẽ nói mỗi cái sáng tỏ tự thân mọi người có thể biết được người khác chấp niệm? Kia Đạo Tổ không phải là đã sớm biết được mọi người chấp niệm rồi? Nhưng vì cái gì phản đối bọn họ nói sao? Chẳng lẽ Đạo Tổ sợ mọi người chém tới tam thi, tu vi có vượt xa hẳn? Điều này cũng không thể nào, Đạo Tổ vừa người thiên đạo, đại biểu chính là thiên đạo, cho dù là chân chính tam thi thánh nhân ở thiên đạo trước mặt cũng chỉ có thể cúi đầu, kia vừa là nguyên nhân gì đây? Mọi người nghi vấn theo Thông Thiên trong đầu toát ra, nghĩ hẳn có chút nhưc đầu, định sẽ không ở suy nghĩ liễu. Thông Thiên cũng là đã, chính hẳn là xuyên qua người. . .

Quay đầu lại nhìn Hậu Thổ hăm mộ ánh mắt, Thông Thiên nói với nàng nói: "Muội muội không cần hăm mộ, ca ca lần này cũng là còn có chút lĩnh ngộ, chờ trở về Bồng Lai đảo sau tự nói cho muội muội, mặc dù không thể giúp muội muội trực tiếp chém tới tam thi, nhưng để cho muội muội minh xác tự thân chấp niệm vẫn là có thể." Hậu Thổ nghe lần này, vui mừng quá đỗi, đối với Thông Thiên thi lễ một cái, nói:

"Như thế, tiểu muội trước tạ ơn ca ca liễu."

"Ha ha ha ha, ta và người huynh muội cần gì như thế, mau mau dậy đi, bọn ta hay là mau chút ít trở về Bồng Lai đảo cho phải." Thông Thiên cười to nói. Hậu Thổ đứng dậy, hai người nhìn nhau cười một tiếng, sau đó nhắc lên tường vân, hướng Bồng Lai đảo đi.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Thông Thiên Trảm Tam Thi, Hậu Thổ Minh Thiên Đạo

Lại nói Thông Thiên Hậu Thổ trở lại Bồng Lai đảo sau, Thông Thiên cũng không quản những khác, chạy thẳng tới mật thất đi, bắt đầu bế quan.

Tiến vào mật thất sau, Thông Thiên cũng không có lập tức bắt đầu tu luyện trảm thi, mà là khoanh chân ngồi xuống, nhắm mắt lại, bắt đầu nhớ lại mình xuyên qua lúc trước kinh nghiệm, nghĩ đến mình ở cô nhi viện lúc, cuộc sống trôi qua là như vậy quần bách, lên đại học sau, cũng không còn vì vậy có cái gì thay đổi, thật vất vả tìm người bạn gái, còn không có. Quá Nguyệt tử, đã bị quăng, sau đó mình nhặt được một nghìn đồng, trong lòng hưng phấn không gì sánh kịp, cuối cùng chính là mình bởi vì ong mật mà chết, sau chính là xuyên qua đến Hỗn Độn không mở lúc, kiếp trước từng bức họa ở trong đầu thoáng hiện. Đột nhiên, đang nhớ lại Thông Thiên mở mắt, hai mắt một trận mê mang sau, từ từ trở nên kiên định.

"Ta là Bàn Cổ nguyên thần biến thành, Đạo Tổ đồ, thượng thanh Linh Bảo Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ thị dã, kiếp trước đủ loại, đã là trải qua Vân Yên, từ đó không tại ở ta có bất kỳ quan hệ." Thông Thiên trong lòng nghĩ tới, ánh mắt càng ngày càng kiên định, trên óc khảm vân hiện ra, tam hoa trán phóng, chỉ thấy Thông Thiên chấp niệm bắt đầu hướng tam hoa trên Hỗn Độn thần ma thân dừng mảnh lao tới, cũng cùng lúc này, Thông Thiên khí tức trên thân càng ngày càng nhạt, tựa như Đạo Tổ Hồng Quân một loại, bắt đầu biến thành bình thường, khí thế trên người cũng bắt đầu từ từ trở thành nhạt, đột nhiên xem ra, tựa hồ là tựa một bình thường người, cẩn thận xem chi, lại làm cho người không thể coi thường. Chỉ chốc lát sau, Thông Thiên trên người không tiếp tục mây may hơi thở, cả người phẳng phát dung nhập vào thiên nhiên một loại, nếu như không cẩn ánh mắt đi xem, căn bản không cách nào phát hiện nơi này có một người tồn tại.

Đột nhiên, Thông Thiên trên óc khảm vân sôi trào, tam hoa tán mất ra chói mắt quang mang, kia cụ Hỗn Độn thần ma thân bắt đầu ngưng tụ, rốt cục, Hỗn Độn thần ma thân hoàn toàn chân thật, chỉ thấy kia mở hai mắt ra, trong mắt hiện lên một đạo tinh quang, theo khảm vân trên nhảy xuống, đối với Thông Thiên hành lễ nói: "Ra mắt đạo hữu, chúc mừng đạo hữu tam thi chém tất cả, đại đạo đều có thể." Thông Thiên nhìn trước mắt chém tới mình, không có gì mừng rỡ, chém tới chấp niệm sau, hẳn cũng sẽ không lại vì tâm tình chùng. Chỉ thấy Thông Thiên thần nhiên nói: "Đạo hữu không cần đa lễ, ta và người nhất thể, đều là đại đạo đang nhìn, lý nên cùng vui."

"Ha ha ha ha, quả thật như thế, đạo hữu hôm nay cũng là còn có việc muốn làm, bản đạo cũng không quấy rầy đạo hữu, bản đạo đi vậy." Nói xong, liền phi như Thông Thiên thân thể, biến mất không thấy gì nữa. Thông Thiên thấy kia đã rời đi, hai mắt vi hợp, bắt đầu tinh tế thể ngộ lần này trảm thi thu hoạch, trong mật thất lần nữa quy về bình tĩnh.

Mấy ngày sau, Thông Thiên phá quan ra. Lúc này Hậu Thổ đang trong đại diện, từ Hậu Thổ chém tới hai thi sau, cũng rất ít lại đi tu luyện, dù sao muốn có nữa sở tiến bộ, dựa vào là cơ duyên cùng hiểu được, hôm nay đã không phải là bế quan khổ tu là có thể có điều đột phá. Thấy Thông Thiên đến, Hậu Thổ lập tức đứng dậy nghênh khứ, cảm ứng được Thông Thiên khí tức trên thân thật giống như cùng Đạo Tổ một loại, Hậu Thổ lập tức hỏi:

"Ca ca, hôm nay là hay không đã chém tới chấp niệm, tam thi đều đi?"

"Ha ha, không chịu muội muội sợ ngấm, hôm nay tam thi đã chém tới, ca ca chỉ cần cơ duyên vừa đến, thành thánh cũng là nước chảy thành sông liễu." Thông Thiên cười nói.

"Kia tiểu muội nhưng chúc mừng ca ca liễu." Hậu Thổ có chút hâm mộ nói, trăm tam thi a, chém hoàn tam thi chính là thành thánh liễu, có ai có thể không bị lần này hấp dẫn đây?

"Ha ha ha ha, muội muội không cần hâm mộ, ca ca hiện tại tự cùng nói một chút lần này thu hoạch, như thế, muội muội người chấp niệm cũng có thể có thể biết được, chém tới tam thi cũng là có ngấm a." Thông Thiên nhìn Hậu Thổ hâm mộ, cười lớn nói. Sau, hai người ở nơi này trong đại điện bắt đầu luận đạo, nói là luận đạo, thật ra thì chính là Thông Thiên ở nói, Hậu Thổ đang nghe.

Thông Thiên lần này chém tới tam thi, hiểu được rất nhiều, cũng là hiểu hẳn vì sao có thể biết được những người khác chấp niệm chỗ ở. Thông Thiên là xuyên qua mà đến người, đối với Hồng Hoang chúng tiên kinh nghiệm cùng tính cách cũng là hết sức hiểu rõ, nửa kết hợp mình chém tới chấp niệm kinh nghiệm, vì vậy mới hiểu được liễu mọi người chấp niệm chỗ ở. Và Đạo Tổ Hồng Quân cũng là thật không biết mọi người chấp niệm chỗ ở, dù sao Đạo Tổ không phải là xuyên qua mà đến người. Sau, Đạo Tổ vừa người thiên đạo, nhưng thiên đạo có lẽ là tính toán Vô Song, trong hồng hoang không người nào có thể so sánh với, nhưng muốn biết được mọi người suy nghĩ, nhưng cũng là không thể nào. Cho nên, Thông Thiên lúc trước hoài nghi cũng là sai lầm rồi.

Và Thông Thiên lần này hiểu được kết hợp xuyên qua trước tin tức, nhưng cũng là biết được Hậu Thổ chấp niệm chính là vu tộc. Hậu Thổ mặc dù xuất thế sau vẫn đi theo Thông Thiên, mà dù sao thân có Bàn Cổ máu huyết, cũng coi như vu tộc người. Hơn nữa, chính nàng cũng đúng vu tộc có hảo cảm, nếu không cũng sẽ không đem Bàn Cổ luyện thể phương pháp cùng mình hiểu được kể hết cũng cho vu tộc, như thế, Hậu Thổ chấp niệm cùng Thông Thiên chấp niệm căn bản là giống nhau, Thông Thiên là người, và Hậu Thổ còn lại là vu.

Mấy ngày sau, Thông Thiên tự kết thúc lần này giảng đạo, lúc này, Hậu Thổ đối với mình chấp niệm cũng là biết được, nhưng trong lòng cực kỳ không đành lòng, nàng hiểu, nếu là nàng chém tới chấp niệm, cũng là chặt đứt liễu cùng vu tộc hết thảy, ngày sau không bao giờ ... nữa vì vu, liền hướng Thông Thiên chém tới chấp niệm, từ đó nếu không làm, có chẳng qua là Thông Thiên giáo chủ. Như thế lại làm cho đối với vu tộc có nhất định lòng trung thành Hậu Thổ trong lòng rất không là tư vị, mà Hậu Thổ bản thân chính là đại thiện người, để cho kia vì mình chứng đạo mà bỏ qua vu tộc, như thế chuyện, Hậu Thổ cũng là làm sao cũng làm không được, cho nên, nàng hiện tại trong lòng mâu thuẫn nặng nề, không biết nên lựa chọn như thế nào.

"Muội muội, người đại khả không cần như thế, vu tộc chuyện tự có cơ duyên, hôm nay liên quan đến muội muội chứng đạo lớn như thế chuyện, cũng là không thể do dự a! Rồi hãy nói, muội muội chém tới chấp niệm sau, vẫn là có thể tương trợ vu tộc." Thông Thiên thấy Hậu Thổ do dự, vừa là an ủi lại là lời khuyên. Nghe Thông Thiên lời của, Hậu Thổ ánh mắt sáng lên, bất quá vừa lập tức âm thầm đi xuống, nàng hiểu đây là Thông Thiên đang an ủi nàng chém tới chấp niệm, tự cùng vu tộc đoạn tuyệt quan hệ, ngày sau muốn giúp vu tộc, cũng là vô cơ xuất binh, có kết làm nhân quả. Cho dù nàng ngày sau thành thánh cũng là như thế, dù sao thánh nhân cũng không nguyện nhiều kết nhân quả, nếu không, tiếp theo liên lụy môn hạ đệ tử.

". Tiểu muội biết rồi." Hậu Thổ cuối cùng rốt cục vẫn đồng ý, điều này làm cho Thông Thiên thở phào nhẹ nhõm, tiếp theo đó là mừng rỡ liễu. Bất quá cho dù biết được tự thân chấp niệm, muốn chém tới vẫn phải là một thời gian ngắn, hơn nữa, mọi người thành thánh cũng là ở nơi này trong vài năm, cho nên Thông Thiên cũng không có để cho Hậu Thổ lập tức phải đi bề quan trăm thi.

"Muội muội, người cũng không cần lo lắng, vu tộc tuyệt đối sẽ không diệt tộc, điểm này, ca ca vẫn là có thể bảo đảm. Hôm nay, ta hai người hay là đi lần Côn Lôn Sơn, thấy một chút Lão Từ Nguyên Thủy nhị vị huynh trưởng, như ta đoán không sai, hẳn hai người cũng là sắp sửa chứng đạo thành thánh liễu, và ca ca ta cũng là như thế." Hậu Thổ vừa nghe, kính ngạc hỏi:

"Ca ca cùng Lão Từ Nguyên Thủy nhị vị huynh trưởng cũng muốn thành thánh rồi? Chẳng lẽ, Lão Từ Nguyên Thủy nhị vị huynh trưởng cũng đã chém tới tam thi?" Thông Thiên đã chém tới tam thi, thành thánh cũng không còn cái gì kỳ quái, nhưng Lão Từ Nguyên Thủy tự khiến cho Hậu Thổ có chút kinh ngạc, không biết kia có hay không cũng đã chém tới tam thi.

"Kìa đến không có, tam thi há lại dễ dàng như vậy tợu nhưng chém tới . Bất quá, thành thánh lại cũng không nhất định sẽ phải chém tới tam thi, muội muội chẳng lẽ đã Nữ Oa nương nương là như thế nào thành thánh ?" Thông Thiên cười nói.

"Ca ca là nói, Lão Tử Nguyên Thủy nhị vị huynh trưởng có lấy đại công đức thành thánh?" Hậu Thổ nghi ngờ hỏi.

"Không sai, hôm nay thời cơ cũng đã thành thực, hơn nữa hẳn là không chỉ là bọn ta ba người, sợ rằng Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cũng sẽ vì vậy thành thánh. Ha ha, muội muội cũng không cần phải lo lắng, bọn ta mấy người thành thánh sau, không được bao lâu, muội muội cũng sẽ thành thánh . Không nói những thứ này, hôm nay, bọn ta hay là mau chút ít đi Côn Lôn Sơn cho thỏa đáng." Thông Thiên thần nhiên nói.

"Tốt, như thế bọn ta cái này đi Côn Lôn Sơn, cũng tốt kiến thức một phen ca ca cùng mấy người khác như thế nào thành thánh." Nói xong, hai người đi ra đại điện, nhắc lên tường vân hướng Côn Lôn Sơn đi.

Không cần thiết chốc lát, hai người đã tới, Côn Lôn Sơn y nguyên, các loại kỳ hoa thủy thảo, bốn mùa không tạ ơn, trong núi sâu lại càng tiên thú bồi hồi, nhất phái thắng cảnh. Hai người hướng Lão Tử Nguyên Thủy lời đồn đãi bái phỏng, sau tợu bước lên bậc thang, hướng trên núi mà đi. Đến Lão Tử Nguyên Thủy nhà đất, chỉ thấy Lão Tử Nguyên Thủy đã tại ngoài chờ đón, thấy hai người đến, lập tức tiến lên đón, Nguyên Thủy cười to nói:

"Tam đệ, tiểu muội cũng là hồi lâu chưa từng tới bọn ta thảo bỏ một tợu liễu, hôm nay tới đây, nhất định phải ở lại một chút thời gian cho phải."

"Tam đệ, tiểu muội cũng là tới." Lão Tử thần nhiên nói.

"Thông Thiên ra mắt nhị vị huynh trưởng, ha ha, bọn ta cũng là tục sự quán thân, hồi lâu chưa từng bái phỏng nhị vị huynh trưởng, kính xin huynh trưởng thứ tội a." Thông Thiên mỉm cười trả lời. Hậu Thổ cũng là làm lễ ra mắt nói:

"Ra mắt nhị vị huynh trưởng, hồi lâu chưa từng tới chơi, kính xin nhị vị huynh trưởng thứ tội."

"Ha ha ha ha, nhà mình huynh muội, tợu không cần đa lễ liễu, tới, bọn

ta đi vào nói." Nói xong, Lão Tử Nguyên Thủy đem Thông Thiên Hậu Thổ hai người nghênh vào Ngọc Hư Cung trung, bốn người ngồi vào chỗ của mình. Một phen tán gẫu sau, Nguyên Thủy Thiên Tôn đầu tiên hỏi:

"Tam đệ cùng tiểu muội gần đây cũng là ở bận rộn cái gì, chính là Nữ Oa nương nương thành thánh, hai người các người cũng chưa từng lộ diện, chẳng lẽ là xảy ra đại sự gì?" Thông Thiên nghe, cũng không kinh ngạc, hẳn và Hậu Thổ hai người ở Nữ Oa nương nương thành thánh sau, cũng không từng đi Tam Thập Tam Thiên chúc mừng, có lòng người sau vừa nghĩ, sẽ phát hiện trong đó không đúng, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng là tinh thông tính toán hạng người, sau đương nhiên là có sở hoài nghi, chỉ nghe Thông Thiên cười nói:

"Ha ha, Nữ Oa nương nương thành thánh, bọn ta dĩ nhiên cũng là không dám chậm trễ. Ai, nghĩ tới ta chờ hay là kìa sư huynh sư tỷ, không nghĩ tới cư nhiên bị tiểu sư muội giành trước liễu. Về phần không có đi ăn mừng, ha ha, lúc ấy ta cùng với tiểu muội cũng là đang ở nương nương bên cạnh, ăn mừng chuyện từ lâu đã làm, không cần lại đi kìa Tam Thập Tam Thiên chúc mừng liễu." Nghe Thông Thiên phía trước lời của, Lão Tử Nguyên Thủy trong lòng đều có đồng cảm, rất không là tư vị, nhất là Lão Tử, da mặt ửng đỏ. Nhưng nghe liễu Thông Thiên câu nói kế tiếp, hai người cũng là thất kinh, chính là Lão Tử cũng theo đó động dung, bất quá, Lão Tử dường khi công phu thật sự là luyện đến cực hạn, như thế rung động tin tức, cũng chỉ là khuôn mặt có chút động, sau hay là không có nói gì, và Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng là lập tức thử hỏi:

"Nga? Tam đệ cùng tiểu muội đang ở nương nương bên cạnh, kìa không biết Nữ Oa nương nương rốt cuộc như thế nào thành thánh, bọn ta cũng tốt tham khảo một phen, đối với chúng ta thành thánh cũng hẳn là có chút trợ giúp ."

"Chuyện này nhưng cũng không có gì, chẳng qua là Nữ Oa nương nương làm ra một loại Hồng Hoang lúc trước chưa bao giờ có sinh linh, thiên đạo có cảm, giáng xuống đại công đức, nương nương mượn công đức chỉ giúp có thể thành thánh." Thông Thiên chi tiết đáp.

"Làm ra một loại mới đích sinh linh? Nhưng U Minh trong biển máu Minh Hà đạo nhân làm ra không chỉ một loại sinh linh, đoạt được công đức mới đủ kia chém tới một thí, và Nữ Oa nương nương đoạt được công đức cũng là đầy đủ kia thành thánh, như thế cũng là có chút kỳ quái, Tam đệ ở cẩn thận thử nghĩ xem, Nữ Oa nương nương có phải hay không còn đã làm chuyện khác đây?" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe Thông Thiên lời của, lập tức lần nữa hỏi, Lão Tử ở một bên cũng là nhận chân nghe.

"Ha hã, Minh Hà đạo nhân chuyện ta cũng vậy biết được, theo ý ta, làm ra vài loại sinh linh cũng là vô quá nhiều ngại, mấu chốt là làm ra những thứ này sinh linh có hay không ứng với thiên đạo ra. Thuận lòng trời mà đi nên công đức, nghịch thiên mà đi được cũng là khôn cùng nghiệp lực, chỉ có những thứ kia thuận theo thiên đạo ra, từ nhỏ có đại khí vận sinh linh, thiên đạo mới có thể giáng xuống đại công đức lấy bày ra tướng thưởng, và những thứ kia số mệnh không đủ, trời sanh tính hung tàn hạ người, thiên đạo giáng xuống công đức đã là không dễ, còn có thể nào yêu cầu công đức nhiều ít đây." Thông Thiên đối với Nguyên Thủy nói, thật ra thì cũng là đối với Lão Tử nói, Thông Thiên nhưng đang chỉ điểm hai người, khiến cho hai người biết được nhân tộc trọng yếu. Như thế, bọn họ ở giữa nhân quả đã tính kết, về phần hai người bọn họ có thể hay không có điều linh ngộ, vậy thì không liên quan Thông Thiên chuyện liễu.

"Nga? Thuận lòng trời mà đi, thuận lòng trời ra, kia không biết Nữ Oa nương nương sở tạo chi sinh linh có gì kỳ dị nơi, khiến cho thiên đạo nhận khả, đoạt được công đức lại nhưng là kia chứng đạo thành thánh." Nguyên Thủy mỉm cười nói nghĩ, lần nữa hỏi. Một bên Lão Tử cũng là có sở linh ngộ, hôm nay đang lâm lâm tự nói.

"Chuyện này cũng là nói cũng không thanh, nhị vị huynh trưởng nếu như không vội vàng lời của, hay là xin nhị vị huynh trưởng đi trước coi trọng một phen mới được, như thế nhị vị huynh trưởng cũng tốt cẩn thận quan sát một chút loại này sinh linh rốt cuộc có gì kỳ dị nơi, có thể khiến cho Nữ Oa nương nương thành thánh." Thông Thiên hướng hai người muốn mời nói.

"Tốt, như thế bọn ta tựu đi trước đánh giá, cũng tốt kiến thức một phen Nữ Oa nương nương sở tạo chi sinh linh." Lần này cũng là rất ít mở miệng Lão Tử về đích nói, một bên này giờ không nói gì Hậu Thổ nghe ba người rất đúng nói, lúc này cũng là có sở linh ngộ, trong lòng thầm nghĩ:

"Thì ra là như vậy, khó trách nhân tộc làm ra như thế bình thường chuyện thiên đạo nhưng giáng xuống đại công đức phần thưởng, thì ra là chân chính thiên địa chủ giác là nhân tộc. Ha hã, vu yêu hai tộc hôm nay còn nghĩ lẫn nhau coi là lớn nhất đối thủ, lần đánh trận không ngừng, không nghĩ tới thiên ý cánh ở nhân tộc trên người. Vu yêu hai tộc đã vì thiên đạo sở vứt bỏ, nhưng còn không biết gì cả, sợ rằng bây giờ còn đang nghĩ tới làm sao đánh bại đối phương, tốt xưng bá Hồng Hoang. Đáng tiếc, đáng hận, đây chính là thiên đạo sao? Ai, thiên ý như đao a!" Hậu Thổ nghĩ tới đây, trong lòng xông ra một cỗ bi thương hơi thở, thần thông không địch lại số trời, hôm nay vu yêu hai tộc là bức nào cường đại, và hiện tại nho nhỏ nhân tộc căn bản không có biện pháp tới so sánh với, nhưng là thiên ý cũng đang nhân tộc, vu yêu hai tộc tồn thất vô số tộc nhân, đại chiến không ngừng, sợ rằng kết quả là nhưng vẫn là công dã tràng, đây chính là thiên ý a!

Bốn người đứng dậy chuẩn bị lên đường, Thông Thiên lúc này cũng phát hiện Hậu Thổ khác thường, biết Hậu Thổ theo mới vừa nói chuyện trong đoán xảy ra điều gì, Thông Thiên đi tới, nhẹ nhàng vỗ vỗ Hậu Thổ bả vai.

"Muội muội không cần suy nghĩ nhiều, hết thấy đều có ca ca đây, yên tâm đi." Hậu Thổ nhìn Thông Thiên, sâu kín thở dài một tiếng, cũng không đáp lời, nhàn nhạt gật đầu.

Bốn người chuẩn bị sau, cùng nhau hướng Đông Hải chỉ tận đi.

Chương 33:Lão Tử Giảng Đạo, Ba Người Thành Thánh

Lại nói Thông Thiên Hậu Thổ mang Lão Tử Nguyên Thủy đi tới Đông Hải chi tân, mà lúc này, Lão Tử nhưng trong lòng thì kích động dị thường, hoàn toàn không có vô vi ý. Ngay từ lúc Thông Thiên cho Côn Lôn Sơn trên giảng thuật Nữ Oa nương nương sở tạo tân sinh linh lúc, Lão Tử liền cảm giác mình trong cơ thể Hồng Mông Từ Khí có chút dị động. Cho nên, Lão Tử sách tóm tắt được này nhân tộc cùng mình hữu duyên, suy nghĩ đi nhân tộc xem một chút. Cho nên, làm Thông Thiên nói ra xem một chút Nữ Oa nương nương sở tạo chi tân sinh linh lúc, Lão Tử liền đoạt ở Nguyên Thủy trước đáp ứng.

Lúc này, khi hấn cách nhân tộc càng ngày càng gần, Lão Tử cảm giác hơn lộ vẻ mãnh liệt. Thông Thiên lúc này cũng là biết được Lão Tử tâm tình ba động lợi hại, biết Lão Tử hơn phân nửa đã là ngộ được từ thân cơ duyên chỗ ở, lần này cũng là có lập nhiều Nhân Giáo, và Lão Tử bản thân cũng sẽ vì vậy thành thánh.

Đối với lần này, Thông Thiên đến cũng không còn cái gì cái nhìn, Lão Tử lập nhiều Nhân Giáo, nhân tộc số mệnh sẽ vì vậy tăng mạnh, đây đối với nhân tộc mà nói là thật tốt chuyện, Thông Thiên mặc dù chém tới chấp niệm, có đúng không nhân tộc tình cảm vẫn phải có, đối với nhân tộc mới có lợi chuyện dĩ nhiên sẽ không ngăn cản. Mặc dù Lão Tử ở lập giáo sau hành động cũng không có vì nhân tộc làm ra quá cái gì lớn cống hiến, nhưng lần này chuyện Thông Thiên chắc là không biết ngăn cản. Hơn nữa Lão Tử đứng thẳng Nhân Giáo chính là thiên đạo sở định, cho dù nghĩ ngăn cản, cũng không có có thể chống lại thiên đạo thực lực, cho nên, đối với Lão Tử đứng thẳng Nhân Giáo chuyện, Thông Thiên hay là ủng hộ.

Lúc này, bốn người đã đi tới nhân tộc chỗ tụ họp, các Bộ Lạc nhân tộc hôm nay đang bận rộn một ngày chuyện, thỉnh thoảng cũng có đi ra ngoài săn thú thanh cường tráng trở lại Bộ Lạc. Nhìn nhân tộc hài hòa cuộc sống, nhất phái tương hòa khí, Lão Tử cũng là càng ngày càng kích động.

Và Nguyên Thủy cũng là không có gì lớn phản ứng, chẳng qua là cau mày nhìn nhân tộc các bộ, được phép không nghĩ tới Nữ Oa nương nương sở tạo chi sinh linh cư nhiên như thử thắng yếu, so với Minh Hà đạo nhân sở tạo sáu tộc, lực chiến đấu cũng là kém không chỉ một bậc, mặc dù Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng là phát hiện nhân tộc lại là trời sanh đạo thể, tu luyện đích thị là nhanh vô cùng, nhưng nhân tộc gầy yếu thân thể là không cách nào tu luyện công pháp của bọn hấn, điều này làm cho Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng đối với lần này tân sinh sinh linh thất vọng. Đồng thời trong lòng cũng là nghi ngờ không giải thích được, như thế chủng tộc lại khiến cho Nữ Oa nương nương có thể thành thánh, quả thực bất khả tư nghị.

Thông Thiên nhìn nhân tộc náo nhiệt cảnh tượng, trong lòng cũng là ám áp, mình cũng từng là trong đó một thành viên a! Và Thông Thiên bên cạnh Hậu Thổ, hôm nay cũng là ánh mắt phức tạp nhìn nhân tộc các bộ, ở phía trước trước nghe được Thông Thiên bọn họ nói chuyện với nhau lúc, Hậu Thổ đã biết được, này nhân tộc có thể là thiên đạo chọn trúng thiên địa chủ giác, điều này làm cho vẫn đối với vu tộc có cảm tình Hậu Thổ trong lòng có chút phức tạp.

Và nàng đối với nhân tộc cũng là có hảo cảm hơn, hơn nữa trải qua năm trăm năm sớm chiều chung đụng, càng là đối với cái này đơn thuần, đoàn kết, dũng cảm tộc quần yêu thích vô cùng. Nhưng hôm nay, nhân tộc cũng là có thể có cùng vu tộc đi lên đối lập con đường, bởi vì vu tộc nhất định sẽ đi tranh bá Hồng Hoang thế giới, và nhân tộc muốn trở thành thiên địa chủ giác, tự chắc chắn cùng vu tộc chống lại, thậm chí sẽ phát sinh đại chiến cũng nói không chừng. Như thế, Hậu Thổ cũng là không biết đến lúc đó hấn là giúp một ít bên, trong lòng vì thế mâu thuẫn không dứt.

Đột nhiên, ở bên cạnh Lão Tử cười ha ha, nói: "Ta đạo thành đã." Xoay người đối với ba người nói: "Sư đệ, sư muội tự tại này đợi chờ chốc lát, ta cũng là có chút hiểu được, muốn ở chỗ này vì nhân tộc giảng đạo một phen." Nói xong, cũng không đợi ba người đáp lời, tự giáng xuống đụn mây, cho không còn khoáng đất khoan chân ngồi trên trên mặt đất, bắt đầu nói đến đại đạo. Nhất thời, Lão Tử giảng đạo thanh âm, ở nhân tộc tụ tập địa vang lên.

Đầu tiên, những thứ kia nhân tộc tộc nhân lơ đãng. Ở di chuyển trong quá trình, nhân tộc trải qua một chút đại thần động phủ đàn tràng, thỉnh thoảng có nghe được người khác giảng đạo. Bất quá Từ lâu rồi, bọn họ liền phát hiện, trừ nhân tộc ba tổ Toại Nhân thị, Hữu Sào thị, Truy Y thị ba người bởi vì

được công đức tương trợ, tu vi đạt tới Đại La Kim Tiên đình, có thể nghe hiểu một chút ở ngoài, những người khác cũng là cho dù nghe đạo, đối với mình đạo hạnh, cũng không có tiến bộ. Vì vậy, nghe đạo người cũng là càng ngày càng ít.

Và Lão Tử hiển nhiên đến có chuẩn bị, bởi vì Lão Tử hôm nay đã nói đạo, chính là quan sát nhân tộc thể chất sau, sáng chế ra thích hợp nhất nhân tộc tu luyện công pháp một trong. Lão Tử lúc trước đã biết được mình cơ duyên ở nhân tộc trên người, sở dĩ không có gì động tác, hay là tại quan sát nhân tộc các phương diện, vô luận ưu điểm khuyết điểm, càng là quan sát, Lão Tử lại càng khẳng định nhân tộc tiềm lực. Mà ở lúc này, trong cơ thể Hồng Mông Tử Khí cũng là tùy theo luyện hóa không ít, Lão Tử cũng rất cực hiểu mình thành thánh cơ duyên chính là lập nhiều Nhân Giáo, nhưng nếu như muốn lập giáo, dĩ nhiên được vì nhân tộc giảng đạo một phen. Nhưng liên quan đến thành thánh chuyện, có ai có thể đợi được, cho nên Lão Tử liền hiện học hiện bán, ở chỗ này kết hợp mình luyện đan kinh nghiệm, sáng chế ra thích hợp nhân tộc tu luyện Kim Đan đại đạo.

Vừa bắt đầu, đối với Lão Tử giảng đạo, nhân tộc cũng là bỏ mặc, riêng của mình làm chuyện của mình. Bất quá, nhân tộc một chút tạm thời vô sự có thể làm người, nhàm chán dưới liền đi nghe Lão Tử giảng đạo, từ từ phát hiện Lão Tử đã nói cũng là rất thích hợp nhân tộc mọi người tu luyện. Cho nên, rất nhanh liền truyền tới các Bộ Lạc. Dần dần, càng nhiều là người thả hạ thủ đầu công việc, chuyên tâm tới nghe Lão Tử giảng đạo. Cho đến cuối cùng, mấy chục vạn nhân tộc tộc nhân, ngồi trên chiếu, tập trung tinh thần nghe.

"Kim Đan đại đạo!" Thông Thiên trong lòng cảm khái nói: "Đạo này lại cũng chỉ có tinh thông luyện đan Lão Tử mới có thể sáng chế ra, bọn ta cũng là không thể ra sức a! Nghĩ Hồng Hoang chúng tiên sở tu đều là Đạo Tổ dạy, nhưng Đạo Tổ nói ba nghìn đại đạo nhưng không phải là nhân tộc như thể gây yêu thân thể có thể tu luyện liễu, như thể, nhân tộc muốn tu luyện nhất định phải cách khác đường tắt, hôm nay chuyện này nhưng là bị Lão Tử giải quyết." Nhìn giảng đạo trong đích Lão Tử, Thông Thiên trong lòng cũng là bội phục không dứt, Lão Tử không hổ là mọi người đại sư huynh a, như thể trong thời gian ngắn là có thể sáng chế ra thích hợp nhân tộc tu luyện công pháp, đã không phải là Lão Tử cùng nhân tộc hữu duyên là có thể nói đích quá khứ, mà là Lão Tử đúng là một vị tu vi ngộ tính cũng là đứng đầu đích thiên tài.

Mấy chục vạn tộc nhân bắt đầu đi theo Lão Tử giảng đạo đặc ý cảnh mà đi, hô hấp thiên địa linh khí, ở trong người tạo thành chu thiên tuần hoàn, kia thiên địa linh khí bị hô hấp kéo, ở trong người ngoại hình thành lớn tuần hoàn. Tuần hoàn trong đích thiên địa linh khí, chậm chạp cải tạo nhân tộc các tộc nhân thân thể. "Kim Đan cứu chuyển, đan phá anh thành!" Lão Tử nói đến lúc này, nghe đạo nhân tộc tộc nhân dậm có vài nơi, thiên địa linh khí sinh ra một tia ba động, nhưng lại như là Lão Tử đã nói, phá đan thành anh. Lão Tử cũng không để ý tới, tiếp tục giảng đạo, theo Kim Đan vẫn nói đến nguyên thần, Lão Tử cuối cùng kết thúc đối với nhân tộc giảng đạo.

Chỉ thấy lúc này Lão Tử, trên người vô vi hơi thở cũng là càng thêm nồng đậm, Lão Tử nhìn dưới đất nhân tộc, hướng về phía bầu trời cất cao giọng nói: "Ta tên, Lão Tử, Hồng Quân Đạo Tổ đồ, Bàn Cổ nguyên thần biến thành, vì Bàn Cổ chính tông, nay phụng Hồng Quân Lão sư pháp chỉ, đời Hồng Quân Lão sư giáo hóa Hồng Hoang chúng sanh, nay ở chỗ này đứng thẳng Nhân Giáo, giáo hóa nhân tộc, lấy Thái Cực đồ trấn áp Nhân Giáo số mệnh." Thanh âm này nhất thời truyền khắp Hồng Hoang đại địa.

Nhất thời, trên chín tầng trời tiếng sấm trện trện, khôn cùng Huyền Hoàng công đức từ trên trời giáng xuống, theo Lão Tử thiên linh mà vào, hội tụ nguyên thần trong, vừa lúc đem Lão Tử nguyên thần trong khai thiên công đức đưa ra. Hai cổ Huyền Hoàng công đức hội tụ, bao trùm Lão Tử nguyên thần. Lão Tử chỉ cảm thấy đủ loại Thiên Cơ nhất nhất ở trước mắt hiện lên, Chuẩn thánh cùng thánh nhân ở giữa tầng kia không hiểu nhau, Lão Tử chỉ nhẹ nhàng một chút, liền đột phá Chuẩn thánh cảnh giới, đạt đến thánh nhân cảnh giới. Lúc này Lão Tử quanh thân thả ra một trận khổng lồ uy áp, trong hồng hoang Tử Khí Đông Lai ba vạn dặm, linh khí kim hoa như mưa, chúng sanh lễ bái, chúc mừng thánh nhân xuất thế.

Thông Thiên ba người tất cả cũng vội vàng hướng Lão Tử chúc nói: "Chúc mừng đại sư huynh thành tựu thánh vị, từ đó không lo tai kiếp." Lão Tử nhàn nhạt nhìn ba người bọn họ, nói:

"Thông Thiên sư đệ cùng Hậu Thổ sư muội cũng là tốt cơ duyên a." Lão Tử nói thể cũng là ở chỉ Thông Thiên cùng Hậu Thổ chiếm cứ không ít nhân tộc số mệnh. Nhân tộc xuất thế lúc, Nữ Oa nương nương bởi vì là nhân tộc xuất thế lớn nhất công thần, một người liền chiếm nhân tộc tám phần số mệnh, và Thông Thiên cùng Hậu Thổ bởi vì tương trợ Nữ Oa nương nương tạo người, hai người nhưng cũng chiếm hai thành nhân tộc số mệnh. Và nhân tộc xuất thế sau, Nữ Oa nương nương liền đi tầng trời ba mươi ba mở đàn tràng, sau cũng không còn quản nhân tộc chuyện, và Thông Thiên cùng Hậu Thổ nhưng không có vì vậy rời đi, mà là chiếu cố nhân tộc năm trăm năm lâu, khiến cho nhân tộc khỏi bị liễu không ít tai kiếp, vì vậy lại từ Nữ Oa nương nương nơi đó được rồi nhân tộc một thành số mệnh, mà ở này năm trăm năm trong, Thông Thiên chỉ điểm nhân tộc ba tổ, khiến cho nhân tộc thoát khỏi lòng tơ uống máu, lộ tức hoang dã hiện trạng, Thông Thiên mặc dù không có lần nữa đến nhân

tộc số mệnh, nhưng nhân tộc ba tổ cũng là được rồi một thành nhân tộc số mệnh, và Nữ Oa nương nương ở nơi này chút ít năm trôi qua, cũng là chỉ chiếm nhân tộc sáu thành số mệnh, mặc dù hay là lớn nhất, nhưng Nữ Oa nương nương ở nhân tộc ảnh hưởng cũng là càng ngày càng nhỏ.

Lần này Lão Tử lập nhiều Nhân Giáo, thoát cái liên từ Nữ Oa nương nương nơi đó lấy được hai thành nhân tộc số mệnh, theo Thông Thiên cùng Hậu Thổ nơi này lấy được một thành nhân tộc số mệnh. Lão Tử cũng thoát cái thì có ba thành nhân tộc số mệnh, chỉ so với Nữ Oa nương nương thiếu một thành, còn dư lại Thông Thiên cùng Hậu Thổ chiếm cứ hai thành, nhân tộc ba tổ chiếm một thành. Và Lão Tử đối với lần này hay là không hài lòng lắm, mình nhưng là Nhân Giáo giáo chủ, so với Nữ Oa nương nương được số mệnh cũng ít, trong lòng dĩ nhiên không bằng lòng. Lúc này, Lão Tử thấy được Thông Thiên Hậu Thổ cũng có nhiều như vậy nhân tộc số mệnh, cho nên mới lên tiếng nói, cũng là thử dò xét một phen hai người.

Hậu Thổ có chút nghi hoặc nhìn Lão Tử, cũng là không biết Lão Tử nói thế ra sao ý, Thông Thiên trong lòng hiểu, nhưng không thể biểu hiện ra, giả dạng làm một bức không rõ bộ dạng nhìn Lão Tử, hai người cùng kêu lên hỏi: "Không biết sư huynh theo như lời cũng là ý gì?" Lão Tử nhân nhạ nhìn của hấn cửa, ánh mắt lạnh nhạ và sắc bén, bất quá cũng không còn nhìn ra cái gì. Chỉ có thể nói nói:

"Vô sự, nhị vị sư đệ sư muội đúng là tốt cơ duyên." Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng là cũng nữa đợi không được liểu, lập tức hướng Lão Tử hỏi:

"Sư huynh, bọn ta nên như thế nào thành thánh a?" Lão Tử quay đầu nhìn về phía Nguyên Thủy, chậm rãi nói:

"Không lập giáo, không được thánh."

Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa nghe, trong lòng một trận hiểu ra, học Lão Tử, đối với thiên không lớn tiếng nói: "Ta vì Hồng Quân Đạo Tổ môn hạ nhị đệ tử, chính là Bàn Cổ đại thần nguyên thần biến thành, là vì Bàn Cổ chính tông, ta nay cũng lập nhiều một dạy, tên viết: Xiển Giáo. Xiển người, mình vậy. Ứng với Thiên Thuận người, trình bày và phát huy đại đạo. Lấy tiên thiên linh bảo Bàn Cổ Phiến trấn áp số mệnh, thiên địa linh vật, dị bẩm siêu nhiên người, nhưng vào chúng ta, nên ta Hồng Quân cùng Bàn Cổ đại pháp." Rồi sau đó Nguyên Thủy Thiên Tôn trên nóc hiện ra khánh vân, tam hoa tụ đỉnh, trên có một phiến, là vì Bàn Cổ Phiến. Thiên đạo cảm ứng, giáng xuống vô lượng công đức, linh khí rối loạn, địa tuôn ra kim tuyến, ba hoa chói chói, mùi thơm lạ lung xông vào mũi. Nguyên Thủy được rồi lập giáo công đức, hơn nữa Bàn Cổ đại thần sở di lưu khai thiên công đức, lại có đại đạo chi cơ làm phụ, liền cũng chứng được liểu Hồn Nguyên vị.

Thông Thiên thấy Lão Tử Nguyên Thủy đã lập nhiều đại giáo, biết nên mình lập giáo lúc liểu, cũng không giả mồm cái lão, mỉm cười đứng dậy, hướng về phía bầu trời lớn tiếng nói: "Ta là Hồng Quân Đạo Tổ môn hạ tam đệ tử, Bàn Cổ đại thần nguyên thần biến thành. Nay cũng đứng thẳng một dạy, lấy ra một đường Thiên Cơ, hiệu Tiết Giáo, dùng cái này giáo hóa chúng sanh. Lấy Hồn Độn Chung trấn áp số mệnh, trong tam giới, chúng sinh, người có duyên đều có thể vào ta môn hạ. Giữ gìn tự thân, riêng của mình tu hành, nên đại đạo." Nói xong, Thông Thiên trên nóc khánh vân hiện ra, tam hoa tụ đỉnh, trên có một Hồn Độn sắc chuông lớn đương đương rung động, chính là Hồn Độn Chung, Tru Tiên kiếm trận, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên cùng Thần Long tháp đã ở trong đó. Thiên đạo dưới sự cảm ứng, giáng xuống khôn cùng công đức, so với Lão Tử Nguyên Thủy nhưng nhiều hơn nhiều, cũng là Thông Thiên lúc trước tích góp từng tí một đoạt được.

Thông Thiên ngay từ lúc tam tộc lúc liền đã xuất thế, ở đây vô danh chi trong cốc vì Hậu Thổ giảng đạo lúc, cũng coi là Phương Viên trăm vạn dặm sinh linh nói được đại đạo, như thế thiên cử tự nhiên có công lớn đức. Rồi sau đó, Thông Thiên thân gặp đại kiếp, chém giết tam tộc cùng ma giáo chi chúng cũng là vô số, còn đây là thuận theo thiên đạo chỗ vì, cũng là có công đức nên. Có nữa lúc trước chi điểm Nữ Oa nương nương tạo người, chi điểm nhân tộc ba tổ, những điều này là do có công đức nên. Nhưng bị bên trong thân thể Bàn Cổ khai thiên công đức áp chế, cho nên thiên đạo cũng không có lập tức giáng xuống, mà là tích góp từng tí một, hơn nữa hôm nay lập giáo công đức. Vì vậy, Thông Thiên đoạt được công đức cũng là so sánh với Lão Tử Nguyên Thủy nhiều hơn nhiều.

Đông đảo công đức từ trên trời giáng xuống, đưa ra Thông Thiên bên trong thân thể Bàn Cổ khai thiên công đức, Thông Thiên lúc này trên nóc khánh vân hiện ra, tam hoa trấn phóng. Hồn Độn Chung, Tru Tiên kiếm trận, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, Thần Long tháp đều ở trên của hấn, và tam hoa trong còn cất dấu Thông Thiên tam thi, chỉ thấy Thông Thiên thân thể đang không ngừng hấp thu công đức, và khánh vân trên chứa nhiều linh bảo cùng tam thi phân thân tất cả đều là ở điên cuồng hấp thu này khôn cùng công đức, không hề công đức so với Nữ Oa nương nương tạo người cũng là nhiều ra không ít, suốt kéo dài một canh giờ, công đức mới coi là rơi xuống xong, lúc này Thông Thiên khí tức trên thân dài và miên xa. Một cỗ khổng lồ uy áp theo Thông Thiên trên người phát ra, so với lúc trước Lão Tử Nguyên Thủy nhưng muốn lớn hơn nhiều, hấp thu công đức sau Thông Thiên rốt cục cũng là lập địa thành thánh liểu.

Mà lúc này, Thông Thiên bên cạnh Hậu Thổ cũng là không có gì, Lão Tử cùng Nguyên Thủy cũng là kinh ngạc không dứt, Lão Tử đã sớm không còn nữa vô vi bình tĩnh bộ dạng, khẽ híp hai mắt, nhìn từ trên xuống dưới Thông Thiên, và Nguyên Thủy còn lại là mở to hai mắt, nhìn Thông Thiên ánh mắt tràn đầy không tin, ghen tỵ với còn có khổ sở.

Một lát, Thông Thiên khôi phục như cũ, mỉm cười hướng Lão Tử Nguyên Thủy nói: "Còn nhiều hơn tạ ơn nhĩ vị sư huynh chỉ điểm, Thông Thiên mới có thể thành thánh." Nói thật ra thì chính là khách khí nói, mặc dù Lão Tử mới vừa cũng coi như chỉ điểm Thông Thiên, nhưng Thông Thiên trước đó nhưng biết được như thế nào thành thánh, cho nên lại không thể coi là ở nhân quả trong, điểm này, Lão Tử đã là cảm thấy. Nhưng Nguyên Thủy nhưng không biết, thấy Thông Thiên thành thánh lại có lớn như thế động tĩnh, Nguyên Thủy vừa là hâm mộ, lại là ghen tỵ với, đủ loại tâm tình tràn ngập trong lòng, phảng phất lật úp liễu ngũ vị bình dường như. Đối với Thông Thiên nói:

"Không nghĩ tới sư đệ tu vi hôm nay tinh thâm, đến để cho sư huynh có chút xấu hổ liễu, hơn nữa sư đệ đoạt được công đức nhưng là như thế không lồ, rất dễ cho sư huynh hâm mộ a! Đúng rồi, không biết sư đệ khi nào được rồi khai thiên chí bảo Hồn Độn Chung?" Ở Nguyên Thủy xem ra, những khác linh bảo nhưng cũng không có gì, nhưng Hồn Độn Chung nhưng là Bàn Cổ khai thiên lúc sử dụng tiên thiên chí bảo, đối với lần này dĩ nhiên rất là dễ ý. Đối với Nguyên Thủy vấn đề, Thông Thiên đã sớm nghĩ kỹ chưa, hẳn biết mình một chuyện hôm nay là dấu điểm không được, cho nên trước đó đã nghĩ tốt lắm như thế nào ứng đối, trong lòng sớm đã có tính toán. Chỉ nghe Thông Thiên cười nói:

"Sư đệ tu vi có thể nào cùng sư huynh so sánh với, chẳng qua là được công đức so sánh với sư huynh hơn một chút thôi. Mà công đức hẳn là sư đệ từng giúp Nữ Oa nương nương tạo người, được rồi công đức, nhưng bị trong cơ thể Bàn Cổ khai thiên công đức sử dụng áp chế, vì vậy thiên đạo không có giáng xuống. Hôm nay lập giáo, cũng là cùng nhau giáng xuống, tự nhiên muốn so sánh với hai vị sư huynh đoạt được công đức nhiều hơn một chút. Về phần này Hồn Độn Chung, cũng là sư đệ bạn thân linh bảo, từ xuất thế tới nay thì có." Nghe Thông Thiên lời của, Nguyên Thủy khẽ gật đầu, coi như là nhận khả, vừa ý trung cũng tư vị, cũng là Bàn Cổ nguyên thần biến thành, Thông Thiên cũng là có chí bảo bạn thân, và mình và Lão Tử nếu như không phải là Đạo Tổ ban tặng, sợ rằng cho tới bây giờ cũng là hai tay trống trơn.

Nguyên Thủy cũng là nhận rồi, bất quá Lão Tử lại không cái gì biểu hiện, nhìn Thông Thiên ánh mắt có chút ý vị sâu xa. Lúc này, Hậu Thổ tiến lên, hướng ba người nói: "Chúc mừng ba vị sư huynh được chứng nhận đại đạo, từ đó Tiểu Dao thiên địa, không lo tai kiếp." Nghe Hậu Thổ lời của, ba người cũng là khẽ mỉm cười, dù sao cũng là thành thánh liễu, tuy có chút ít bất đồng, nhưng trong lòng cũng là cao hứng. Nguyên Thủy cười trả lời:

"Tiểu muội không cần như thế, bọn ta đều là Bàn Cổ nguyên thần biến thành, thành thánh đó là tất nhiên chuyện. Tiểu muội cũng không cần hâm mộ, dùng không được bao lâu, tiểu muội cũng có thể sẽ trở thành thánh." Hậu Thổ nghe, mỉm cười trả lời:

"Như thế, tiểu muội tự mượn huynh trưởng cát ngôn liễu." Bốn người một phen khách khí sau, Lão Tử Nguyên Thủy cũng là trở về Côn Lôn Sơn đi, và Thông Thiên Hậu Thổ cũng là không có cùng nhau đi trước, hai người tất nhiên trở về Bồng Lai đảo đi.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chí Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34:Tây Phương Phát Chí Nguyện To Lớn, Minh Hà Tham Gia Náo Nhiệt

Tây Phương Linh sơn đất, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề ngồi trên đại điện, nhìn nhau và thị, chỉ nghe Tiếp Dẫn nói: "Hôm nay Đông Phương mấy người từ Hậu Thổ ở ngoài đều lấy thành thánh, bọn ta cũng làm sớm ngày thành thánh mới được. Nhưng Lão Tử đám người đều có Bàn Cổ khai thiên công đức, cho nên lập giáo sau khiến cho công đức đưa ra bên trong thân thể khai thiên công đức cũng đủ thành thánh, và ta hai người cũng là không có Bàn Cổ khai thiên công đức, chỉ bằng lập giáo công đức, nhưng còn chưa đủ để lấy thành thánh." Những thứ này Chuẩn Đề tự nhiên là biết được, nghe Tiếp Dẫn nói như thế, vội vàng hỏi:

"Kia nên làm thế nào cho phải." Tiếp Dẫn khẽ nhắm mắt lại, Chuẩn Đề biết kia sư huynh là ở suy tư biện pháp, cũng không quấy rầy, chỉ lấy hai mắt ngó chừng Tiếp Dẫn, kỳ vọng kia có thể nghĩ ra biện pháp.

Hôm nay Đông Phương cũng là đã xuất liễu bốn vị thánh nhân, và Hậu Thổ cũng là thân có Bàn Cổ khai thiên công đức người, nghĩ đến thành thánh cũng là không khó, nhưng là hần hai người cũng là không có gì tiên thiên công đức, thành thánh định sẽ không giống Lão Tử đám người như vậy dễ dàng, nhưng nếu như bây giờ còn không được thánh lời của, hần hai người cùng Đông Phương mấy vị thánh nhân chênh lệch sẽ càng kéo càng lớn, như vậy thì như thế nào khiến cho Tây Phương rầm rộ đây? Cho nên, để lại cho hai người thời gian cũng là không nhiều lắm liễu.

Chỉ chốc lát sau, Tiếp Dẫn mở hai mắt ra, Chuẩn Đề vừa thấy, lập tức hỏi: "Sư huynh, nhưng là nghĩ đến biện pháp rồi?" Tiếp Dẫn thờ dài một hơi, trên mặt khó khăn về càng đậm, chậm rãi nói:

"Quả thật có biện pháp, nhưng làm như thế, ngày sau cũng là sẽ có đại nhân quả. Hơn nữa còn có chứa nhiều bất tiện a!" Chuẩn Đề nghe, trong lòng kỳ quái, thành thánh sẽ có đại nhân quả? Cũng là sờ không được đầu óc, chỉ có thể lần nữa hỏi:

"Sư huynh, rốt cuộc là gì biện pháp, tại sao có thể có đại nhân quả đây? Đạo Tổ không phải nói thánh nhân không dính nhân quả sao? Bọn ta thành thánh làm sao chịu có thể có kết làm đại nhân quả đây?" Tiếp Dẫn nhìn Chuẩn Đề, giải thích:

"Đạo Tổ nói thánh nhân không dính nhân quả, ý nghĩa chính là thánh nhân có vô hạn sinh mệnh, cũng là có vô số thời gian đi kết nhân quả, cũng không phải là thành tựu thánh nhân thân, sẽ không dính nhân quả. Hơn nữa, cho dù thánh nhân không sợ nhân quả, nhưng cũng có coi là ở môn hạ đệ tử trên người, khiến cho môn hạ đệ tử kiểm vật vạ, còn có thể sẽ liên lụy đại giáo bị diệt." Thánh nhân không phải là không dính nhân quả, chẳng qua là đòi một loại phương thức thôi.

"Sư huynh, kia rốt cuộc là gì biện pháp đâu?" Hiện tại kia còn quán liễu nhân quả chuyện, Chuẩn Đề vội vàng hỏi thành thánh phương pháp, đây mới là mấu chốt. Tiếp Dẫn bắt đầu nói:

"Chính là chí nguyện to lớn chứng đạo! Thiên địa to lớn thề nguyện, cộng thêm đôi ta lập giáo công đức, đến lúc đó, đôi ta làm có chứng đạo thành thánh hi vọng!" Tiếp Dẫn nhìn Chuẩn Đề mong đợi ánh mắt, trong lòng cũng là hiểu, lúc không đợi người, hần hai người hôm nay đã là rơi ở phía sau, thật sự nếu không thành thánh, cùng Đông Phương mọi người chênh lệch có thể sẽ lớn đến không cách nào đền bù, khi đó có thể bị cái gì cũng đã muộn.

"Chỉ bất quá, chí nguyện to lớn chính là hướng thiên đạo nói trước lãnh công đức, chí nguyện to lớn càng, thì đôi ta nhất định phải hoàn thành chí nguyện to lớn mới được, nếu không kết thúc không thành, đến lúc đó thiên đạo thì sẽ giáng xuống tai kiếp, sợ rằng chính là Thiên Khiển liễu. Như thế chứng đạo thành thánh, cũng là không giống Lão Tử Nguyên Thủy chờ thánh nhân một loại tự tại, làm việc thượng cũng là có rất nhiều chế khừ tay a!" Chuẩn Đề vừa nghe, cũng là ngây dại, đây cũng là thành thánh a! Muốn bao nhiêu chí nguyện to lớn mới có thể làm cho hai người thành thánh, quả thực không dám tưởng tượng. Làm như thế, sợ rằng đại giáo lập nhiều cũng là vô dụng, đến lúc đó, lớn như thế nhân quả đủ để khiến cho đại giáo diệt vong. Chuẩn Đề sắc mặt không ngừng biến hóa, trong lòng bắt đầu thiên nhân giao chiến.

"Tốt, hay phương pháp này." Cuối cùng, Chuẩn Đề vẫn là cắn răng đồng ý. Tiếp Dẫn kinh ngạc nhìn Chuẩn Đề, cũng là không nghĩ tới Chuẩn Đề lại có đáp ứng, hần đã chuẩn bị nghĩ biện pháp khác, mặc dù không thể xác định sẽ nghĩ ra tốt hơn đích phương pháp xử lý, nhưng là vốn so sánh với này chí nguyện to lớn phương pháp tốt hơn. Nhưng Chuẩn Đề lại đáp ứng, Tiếp Dẫn có chút khó tin. Chuẩn Đề nhìn Tiếp Dẫn, cũng biết Tiếp Dẫn đang suy nghĩ gì, lập tức đối với Tiếp Dẫn nói:

"Sư huynh, lúc không đợi ta a! Đại giáo chuyện cũng là sau này đi thêm mưu kế, hôm nay cũng là thành thánh quan trọng hơn. Bọn ta thân ở Tây Phương cần cõ đất, cũng là không sợ Đông Phương mọi người tới tìm bọn ta phiền toái, vừa lúc phát triển đại giáo, đợi đến Đông Phương có biến, bọn ta tự nhiên tùy cơ mà động, cũng không phải là không thể rầm rộ ta giáo." Tiếp Dẫn nghe Chuẩn Đề lời của, trong lòng suy tư. Chuẩn Đề lời của hay là rất có đạo lý, Tây Phương từ tam tộc cùng ma giáo đại chiến sau thật là cần cõ, Đông Phương người nghĩ đến là nhìn không khá, như thế vừa lúc phát triển đại giáo, lấy đợi thời cơ, rầm rộ cũng không phải là không thể.

Nghe tới đây Tiếp Dẫn nhìn về phía Chuẩn Đề, nói: "Nếu sư đệ đồng ý, vậy thì như thế đi."

Cho nên, hai người ở Linh sơn trên, lớn tiếng nói: "Hôm nay, ta Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cho Tây Phương chúng lập một giáo, viết: thích. Đạo chúng sanh hướng thiện, vô khổ vô lo, vì cực lạc đất."

Hai người dứt lời, thiên đạo dưới sự cảm ứng lập giáo công đức trên không trung bắt đầu tích lũy, cũng là cũng không có hướng Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên ba người giống nhau rơi xuống. Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề không dám chậm trễ, bận rộn phát đại chí nguyện to lớn, trịnh trịnh Phạn xướng thanh âm, truyền khắp Hồng Hoang đại địa:

"Ta nếu chứng được vô thượng Bồ Đề, thành đang cảm giác đã, nhà Phật sát, có đủ vô lượng bất khả tư nghị công đức trang nghiêm. Không có Địa Ngục, quỷ đói, cầm thú, phi ngựa ngựa các loại. Đây đủ mọi thứ chúng sanh, cùng với diêm Ma La giới, ba ác đạo trung, kiếp sau ta sát, bị ta pháp hóa, tất thành a nậu nhiều la ba miếu ba Bồ Đề. Không còn nữa hơn dọa ác thú. Phải là nguyện, là làm Phật. Không được là nguyện, không lấy vô thượng đang cảm giác. Thiết ta phải Phật, thập phương chúng sanh tới tâm tin vui mừng, muốn sống nước ta, cho tới thập niệm, nếu không kẻ sống, không lấy đang cảm giác. Duy trừ năm nghịch, phi báng chánh pháp. Thiết ta phải Phật, thập phương chúng sanh phát Bồ Đề Tâm, tu chư công đức, tới tâm nguyện muốn sống nước ta. Gặp thọ chung, giả sử không cùng đại chúng quay chung quanh hiện kỳ nhân người trước, không lấy đang cảm giác. Thiết ta phải Phật, thập phương chúng sanh nghe thấy danh hiệu ta, bận lòng nước ta, thực chứng đức bản, tới tâm trở về hướng, muốn sống nước ta, không kết quả thích thú người, không lấy đang cảm giác. Ta làm Phật, sinh nước ta người, sở tu âm thực: ăn uống, y phục, đủ loại cung cụ, tùy ý tiếp xúc tới, không khỏi mãn nguyện. Thập phương chư Phật, ứng với niệm bị kia cung cấp nuôi dưỡng. Nếu không người người, không lấy đang cảm giác. Ta làm Phật, trong nước vạn vật, nghiêm sạch quang lệ, đáng vẻ thù đặc biệt, nghèo vi vô cùng hay, vô năng ước lượng. Kia chư chúng sanh, mặc dù cụ Thiên Nhân, có có thể biện kia đáng vẻ, quang cùng, danh số, kịp vốn tuyên nói. Ta làm Phật, trong nước vô lượng sắc cây, cao hoặc hàng trăm tùy tuần. Đàn tràng cây cao bốn trăm vạn dặm. Chư Bồ Tát trung, tuy có thiện căn kém người, cũng có thể liễu biết. Muốn thấy chư Phật sạch nước trang nghiêm, tất cho Bảo Thụ đang lúc thấy. Ta làm Phật, tất cả chúng sanh, sinh nước ta người, đến tột cùng sẽ đến cả bỏ. Trừ kia bản nguyện vì chúng sanh cố, bị hoàng thể khải, giáo hóa hết thấy hữu tình, đều lòng tin, tu Bồ Đề được, được Phổ Hiền nói. Ta làm Phật, hán phương thế giới chư Bồ Tát chúng, nghe thấy ta tên người, chứng nhận cách tìm cách, được Đà La Ni. Thanh tịnh vui mừng, được ngang hàng ở. Tu Bồ Tát được, có đủ đức bản. . .

Nguyện dùng cái này công đức, trang nghiêm Phật Niết bàn.

Báo lên cho tứ trọng dạ, hạ tế ba đồ khổ.

Nếu có kiến thức người, tất phát Bồ Đề Tâm.

Tần lần này vừa báo thân, cùng sinh cực lạc nước."

Phạn xướng mới vừa ngừng, chỉ thấy không trung có hoa biện bay tán loạn, địa tuôn ra kim liên, một đạo kim quang nhét đầy thiên địa, một viên xá lợi từ bay lên giữa không trung, trịnh trịnh đàn hương thấm vào ruột gan.

Hai người nhất cử phát ra bốn mươi tám chí nguyện to lớn, sáng chế Tây Phương thế giới cực lạc, muốn độ tần chúng sanh, thiên đạo cảm ứng, rốt cực dựng thân thành thánh, thành tựu vô thượng đạo quả, Tiếp Dẫn cũng tự xưng a di đà Phật. Chuẩn Đề cũng từ phát hiện ra xá lợi từ, thành tựu Phật tổ, được rồi Hôn Nguyên Đại La Kim Tiên vị. Thích giáo cũng viết Phật giáo, có tiền thiên Thập Nhị Phẩm Kim Liên trần áp số mệnh. Từ đó Phật Đạo phân lưu. Hồng Quân môn hạ, Phật Môn nhất mạch, rốt cực ra hiện tại trước mắt người đời.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề thành thánh, cao tụng kinh Phật thánh ba, Phạm âm hưởng triệt Hồng Hoang, hấp dẫn không ít giáo chúng, Phật đồ gia nhập.

Cùng lúc đó, Thiên Đình trên, Thái Dương Cung trung, chỉ có Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất hai huynh đệ ở. Đông Hoàng Thái Nhất đang trong đại diện đi tới đi lui, trong miệng nói lẩm bẩm: "Đạo Tổ bất công, Đạo Tổ bất công a!" Đế Tuấn thật sâu thở dài một hơi, đối với Thái Nhất nói:

"Đủ rồi Thái Nhất, không nên đi tới đi lui, hay là hảo hảo thử nghĩ xem nên làm thế nào cho phải." Đông Hoàng Thái Nhất cũng hiểu mình huynh trưởng trong lòng khẳng định không thể so với mình tốt bao nhiêu, ngồi ở một bên rầu rĩ không vui. Nghĩ đến một lát, đối với Đế Tuấn nói:

"Huynh trưởng chớ lo, Thiên Đình chi cần không đắc tội liễu mấy vị thánh nhân giáo thống, nghĩ đến này thánh nhân cũng sẽ không nhàm chán đến tìm người ta Thiên Đình phiền toái." Đế Tuấn lại là thở dài một tiếng, mở miệng nói:

"Ban đầu nếu là người huynh đệ của ta ở trong Tử Tiêu Cung tranh được một tịch vị,

ta Thiên Đình cũng ra một vị thánh nhân, tại sao như thế phiền não?" Đông Hoàng Thái Nhất mặc nhiên không nói, nhưng cũng không thể tránh được, một lúc lâu, an ủi:

"Huynh trưởng, yêu tộc có Nữ Oa nương nương cũng là thánh nhân, nghĩ đến những thứ kia thánh nhân cũng là sẽ không dễ dàng trêu chọc ta yêu tộc, chi cần ta và người cố gắng tu luyện tìm hiểu thiên đạo, sớm muộn là biết thành thánh." Đế Tuấn trong lòng cười khò, không có Hồng Mông Tử Khí, thánh nhân là tốt như vậy tu luyện? Mà hôm nay chỉ còn lại có một cái cơ hội liễu, ngoài miệng cũng bắt đắc dĩ nói, "Chỉ mong như huynh đệ nói."

Ngắn ngủn mấy ngày, năm thánh tề tụ! Hồng Hoàng đại địa hoàn toàn sôi trào. Bởi vì năm người đều là lập giáo thành thánh, cho nên, đông đảo đại thần đều ở nghĩ: mình là không phải là cũng có thể lập nhiều một giáo, xem một chút có thể hay không thành thánh đây? Đáng tiếc bọn họ không có thấy rõ Lão Tử ba người thành thánh là bởi vì có Bàn Cổ khai thiên công đức, và Tiếp Dẫn Chuẩn Đề thành thánh máu chót cũng không phải là lập giáo, mà là đại chí nguyện to lớn. Lập giáo như thế ít công đức làm sao có thể khiến người thành thánh, hơn nữa mọi người cũng không có thành thánh máu chót Hồng Mông Tử Khí. Nhưng có dạng này cách nghĩ cũng là không có ở đây số ít, trong đó cũng không thiếu chân chính đại thần thông người, tỷ như U Minh biến máu Minh Hà đạo nhân.

Minh Hà đạo nhân đứng ở biển máu trên, trong miệng lẩm bẩm lẩm bẩm: "Lập giáo, công đức. . ." Sau đó quyết định, hướng về phía bầu trời lớn tiếng nói: "Nay ta Minh Hà đạo nhân cho U Minh biến máu lập nhiều Atula giáo, lấy biển máu sáu tộc vì giáo chúng, thiên đạo giám chi." Vừa dứt lời, trên chín tầng trời giáng xuống công đức, bị Minh Hà đạo nhân hấp thu, đáng tiếc. . . .

"Thiên đạo bất công, thiên đạo bất công a!" Cũng là Minh Hà đạo nhân hấp thu công đức sau, chuyện gì cũng không còn phát sinh, trăm thi cũng không thành công, chớ đừng nói chi là thành thánh liễu. Tức Minh Hà đạo nhân mắng to thiên đạo, đây đã là lần thứ hai liễu, đáng tiếc bầu trời tình lãng, vạn dặm không mây, cái gì cũng không có. Minh Hà đạo nhân mắng trong chốc lát, cũng là hồi huyết hải báo quan, lần này mặc dù không có thành thánh, nhưng là được rồi không ít công đức, bề quan tu luyện một phen, nói không chừng có thể chém tới một thi.

Hồng Hoàng chúng đại thần đều muốn Minh Hà đạo nhân gây nên nhĩn ở trong mắt, thấy không phải là lập giáo là có thể thành thánh, mọi người cũng mất đi hứng thú. Và Minh Hà đạo nhân nhưng thành Hồng Hoàng một đám đại thần trò cười, đầu tiên là Nữ Oa nương nương tạo người thành thánh, Minh Hà đạo nhân lại bắt đầu học Nữ Oa nương nương, tạo ra được biển máu sáu tộc, mặc dù được rồi không ít công đức, nhưng khoảng cách thành thánh hay là sai xa đây. Rồi sau đó, Lão Tử chờ năm người lập giáo thành thánh, Minh Hà đạo nhân vừa học Lão Tử đám người lập nhiều đại giáo, cũng phải liễu công đức, nhưng lần này nhưng ngay cả trăm thi cũng không thành công. Minh Hà đạo nhân hai lần cùng gió, tuy nhiên cũng lấy thất bại và chấm dứt, Hồng Hoàng một đám đại thần đối với hấn gây nên cũng là nhạo báng không dứt.

Lại nói Thông Thiên cùng Hậu Thổ trở lại Bồng Lai đảo sau, không lâu tự truyền đến Tây Phương hai người thành thánh tin tức. Hậu Thổ trong lòng khâm trương, hôm nay Đạo Tổ khâm chút thành thánh người, chỉ còn lại nàng còn không có thành thánh, cùng Thông Thiên nói một tiếng, bỏ chạy đi bề quan. Xem ra mọi người thành thánh, cũng là cho nàng liễu không nhỏ áp lực.

Hậu Thổ sau khi đi, Thông Thiên ngồi trên trên đại diện, trong lòng không ngừng nghĩ tới lần này thành thánh chuyện thu hoạch cùng ảnh hưởng. Đan nói thành thánh, đây tuyệt đối là đại thu hoạch liễu. Trong tay mình vài món linh bảo mượn công đức chi giúp, uy lực cũng là tăng nhiều. Nhất là Hỗn Độn Chung, vốn là vì khai thiên chí bảo, khai thiên lúc tự hấp thu không ít khai thiên công đức, và lần này hấp thu công đức sau, Hỗn Độn Chung lại lần nữa

sinh ra hai đạo cấm, trở thành bốn mươi bảy đạo cấm chí bảo, những khác linh bảo hấp thu công đức sau, tất cả cũng tăng lên không ít. Quan trọng nhất là Thông Thiên tam thi phân thân trải qua công đức chi giúp, thực lực tăng nhiều, cho dù là đối mặt thánh nhân cũng có lực đánh một trận, Thông Thiên lúc này lại là đang nghĩ cho tam thi phân thân một chút linh bảo, cũng tốt tăng lên kỳ thực lực.

Bất quá lần này cũng không phải là chỉ có thu hoạch, phiền toái cũng là không ít. Lúc đầu lai lịch của mình đã tại Lão Tử Nguyên Thủy trước mặt lộ liễu không ít, Hỗn Độn Chung chuyên đã bại lộ, Lão Tử Nguyên Thủy tất nhiên sẽ có chút ghen tỵ với, hơn nữa mình được công đức đều nhanh muốn vượt qua Lão Tử Nguyên Thủy tổng. Lão Tử Nguyên Thủy dĩ nhiên có bất mãn. Mặc dù hôm nay còn không có gì động tác, nhưng hẳn hai người khẳng định đã đối với mình có điều phòng bị, nhất là Lão Tử, mình và Hậu Thổ nhưng là có nhân tộc hai thành số mệnh, Lão Tử chắc chắn có điều tính toán. Nghĩ tới Lão Tử trước khi rời đi kia bao hàm thâm ý ánh mắt, Thông Thiên nhức đầu không dứt.

"Ai, là tới trọng yếu hay là thực lực a! Đáng tiếc ta hôm nay tu luyện cơ hồ đã đạt tới cực hạn, muốn ở có điều tiến bộ, nhất định phải nghĩ biện pháp tam thi hợp nhất, như thế là có thể đạt tới Đạo Tổ hợp đạo lúc trước cảnh giới. Nhưng tam thi hợp nhất vừa nói dễ vậy sao a! Xem ra, chỉ có thể tranh đoạt số mệnh, dùng cái này tăng nhanh tu luyện nện bước." Thông Thiên trong lòng nghĩ đến. Phục hồi tinh thần lại, nhìn vắng lạnh đại điện, Thông Thiên thờ dài một tiếng, tranh đoạt số mệnh nói dễ vậy sao, hôm nay mình chỉ có ba đệ tử ký danh, xem ra là đến độ chút ít đồ đệ liễu.

Nghĩ xong, Thông Thiên lấy ra theo Hậu Thổ nơi đó muốn tới Đỉnh Càn Khôn, chuẩn bị luyện chế tam thi phân thân linh bảo, cho tới nay, tam tộc đại chiến lúc thu hoạch cũng không làm sao để ý tới, hôm nay vừa lúc vì tam thi phân thân luyện chế một chút linh bảo, coi như là phế vật lợi dụng. Cho nên Thông Thiên ở nơi này trên đại điện bắt đầu luyện bảo, ngọn lửa nhất thời chiếu sáng cả đại điện.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Thông Thiên Luyện Bảo, Hồng Vân Thân Tổn

Bồng Lai đảo, Thông Thiên lúc này đang cho trong đại điện luyện chế linh bảo, chỉ thấy Đỉnh Càn Khôn bị ngọn lửa vây quanh, trong ngọn lửa mơ hồ có thể thấy được một hắc sắc đại ấn. Và Thông Thiên cũng là không dám chậm trễ, ánh mắt nhìn chăm chăm Đỉnh Càn Khôn, trong tay thỉnh thoảng đánh ra vô số huyền diệu ẩn bí quyết.

Chỉ chớp lát sau, ánh lửa biến mất, theo Đỉnh Càn Khôn trung bay ra một hắc sắc con dấu, Thông Thiên cao hứng đem con dấu cầm trong tay quan sát. Chỉ thấy lần này con dấu toàn thân sâu và đen, tản mát ra sâu kín hắc quang, vừa nhìn chính là bất phàm. Thông Thiên mỉm cười nói nghĩ, đưa tay ở con dấu trên vẽ, chỉ thấy con dấu trên liền xuất hiện ‘Trần Thần Ân’ ba chữ triện, lần này con dấu cũng là Thông Thiên lấy Phân Bảo Nhai làm chủ, cộng thêm mình luyện chế Thần Long tháp sau còn thừa tất cả thi thể luyện chế mà thành. Lần này con dấu cũng là thần diệu vô cùng, có thể lớn có thể nhỏ, đại khả vì Thái Sơn chi cự, một kích dưới, là có thể san bằng một tòa núi lớn, uy lực không thua cực phẩm tiên thiên linh bảo, so với sau lại Nguyên Thủy Thiên Tôn lấy nửa đoạn Bát Chu Sơn luyện chế mà thành Phiên Thiên Ấn cũng là không kém chút nào, hơn nữa vẫn còn thắng được.

Luyện chế bảo vật này cũng là có chút Thông Thiên kiếp trước nguyên nhân, từ nhỏ ở cô nhi viện trưởng lớn hẳn khi còn bé thường xuyên cùng người đánh nhau, mà ở đánh nhau, thường dùng nhất chính là cục gạch, vì vậy mới luyện ra lần này con dấu.

Lúc này Thông Thiên đã bắt đầu ảo tưởng của mình tam thi phân thân một trong, cầm lấy Trần Thần Ân, một kích sẽ đem tất cả địch nhân phách thành thịt vụn, uy phong lâm lâm. Nghĩ tới đây, Thông Thiên nước miếng cũng chảy ra liễu, hoàn toàn không có thánh nhân nên có giá thể, một bộ dạng. Thông Thiên cũng không để ý, dù sao không có ai nhìn thấy. Thông Thiên YY (tự sướng) liễu một hồi, cũng là thu thập tâm tình, chuẩn bị tiếp tục luyện chế linh bảo.

Đột nhiên, Thông Thiên đột nhiên ngẩng đầu lên, trong mắt hiện lên một đạo tinh quang, lập tức vừa khôi phục nguyên dạng, thần nhiên nói: "Các người

cũng là không chịu nổi tịch tịch a! Đáng tiếc, nếu như cơ duyên không đủ, hết thấy tính toán, đều là vô dụng, kết quả là, sợ rằng vẫn là công dã tràng." Nói xong, Thông Thiên lại bắt đầu lần nữa luyện bảo.

Lại nói Côn Bằng từ gia nhập Thiên Đình sau, Đế Tuấn phong kia vì vạn yêu chi sư, ở Thiên Đình địa vị tôn sùng, chỉ ở Đế Tuấn Đông Hoàng Thái Nhất dưới, chính là Nữ Oa nương nương ca ca Phục Hi đại thánh, cũng không có thể tới so sánh với. Nhưng Côn Bằng chính là bị Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất ép phá, bắt buộc gia nhập Thiên Đình, nhưng trong lòng thì ký hận trừ Đế Tuấn cùng Thái Nhất hai người, nhưng là hôm nay hai người vô luận tu vi cùng địa vị cũng so sánh với Côn Bằng muốn mạnh hơn không ít, cho nên Côn Bằng cũng chỉ có thể ẩn nhẫn không phát.

Trước đó vài ngày, Lão Tử chờ năm người lần lượt thành thánh, rung động liễu cả Hồng Hoàng thế giới, Côn Bằng dĩ nhiên cũng là vô cùng rung động. Sau khi, nhưng trong lòng thì đại hận, nhớ ngày đó Tử Tiêu Cung nghe đạo lúc, hắn Côn Bằng đã từng từng có chỗ ngồi, bắt quả lại bị mọi người chen ép, không thể làm gì khác hơn là nhượng xuất.

Hôm nay, nhìn trong Tử Tiêu Cung có vị tử mọi người mọi người thành thánh, Côn Bằng lửa giận trong lòng có thể nói phiên giang đảo hải. Hại hắn mất chỗ ngồi tội khôi họa thủ đương nhiên là Hồng Vân, cũng là bởi vì Hồng Vân giả bộ làm người tốt thoát vị cho Chuẩn Đề, mới khiến cho hắn Côn Bằng bách cho mọi người áp lực, không thể không khiến ra chỗ ngồi, Côn Bằng mỗi lần nghĩ tới những thứ này cũng là giận không thể xá. Sau, Côn Bằng lại nghĩ tới Hồng Vân trên người cũng có một đạo Hồng Mông Tử Khí, cho nên liền bắt đầu âm thầm tính toán, cũng là nổi lên cướp đoạt tâm tư.

Kể từ khi nổi lên cướp đoạt ý niệm trong đầu sau, Côn Bằng vẫn âm thầm ngó chừng Hồng Vân cử động, nghĩ tùy thời cướp lấy Hồng Mông Tử Khí. Bất đắc dĩ những năm gần đây Hồng Vân một mực động phủ bế quan, chẳng bao giờ hiện thân quá, Côn Bằng mặc dù gấp gáp, cũng là không thể làm gì, chỉ có thể kiên nhẫn đợi chờ.

Ngày hôm đó, Côn Bằng nhận được tâm phúc thủ hạ chính là báo cáo, xưng Hồng Vân đã rời đi động phủ hướng Ngũ Trang Quan phương hướng đi, Côn Bằng mừng rỡ, trong lòng cười lạnh nói: "Tốt ngươi Hồng Vân, ban đầu nếu không phải ngươi nhường chỗ ngồi, nói không chừng hôm nay lão tổ ta đã là thánh nhân, cần gì phải ở nơi này Thiên Đình bị khinh bỉ. Kia Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đã thành thánh, ta cũng là chọc không nổi, nhưng ngươi Hồng Vân có có tài đức gì dám chiếm đoạt Hồng Mông Tử Khí như thế chí bảo, hôm nay chính là ta và ngươi kết thúc này đoạn thiên đại nhân quả, ngươi hóa thành hôi hôi lúc!" Côn Bằng trên mặt tràn đầy vẻ âm tàn.

Côn Bằng tìm lấy cớ, tránh ra Đế Tuấn Thái Nhất nhãn tuyến, một mình một người ra khỏi Thiên Đình, đi tới Hồng Vân đến Ngũ Trang Quan phải qua địa che đi bộ dạng chờ Hồng Vân đến. Chẳng qua là hắn nhưng chưa từng phát hiện, khi hắn sau khi rời đi, một Tiểu Yêu theo yêu sư cung đi ra ngoài, chung quanh nhìn quanh, thấy không có người, liền chạy thẳng tới Thái Dương Cung đi.

Hồng Vân từ Tử Tiêu Cung nhận được Hồng Mông Tử Khí sau, liền trở lại động phủ bế quan, nghĩ luyện hóa Hồng Mông Tử Khí, nhưng hôm nay thành thánh người đã có sáu vị, hắn nhưng vẫn không có chút tiến triển. Có Hồng Mông Tử Khí người, hôm nay cũng chỉ có hắn và Hậu Thổ chưa từng thành thánh, Hồng Vân đối với lần này cũng là lo lắng không dứt, nhưng mình quả thật đối với đạo kia Hồng Mông Tử Khí không thể làm gì. Và hắn cũng là không ở không được cả tính, tính một cái thời gian chính là Trần Nguyên Tử nhân sâm quả thành thực lúc, thích thú kết thúc này vô dụng bế quan. Ra khỏi động phủ, liền hướng Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quan đi.

Hồng Vân một đường đi tới, vừa xem Hồng Hoàng đại lục cảnh đẹp, vừa hồi tưởng đến nhân sâm quả mỹ vị, cũng là đem không cách nào luyện hóa Hồng Mông Tử Khí phiền muộn buồn rầu ném ra...(đến) liễu ngoài chín tầng mây liễu. Đang đi tới, đột nhiên tâm sinh cảnh triệ, còn tương lai được kịp làm ra phản ứng, một đạo nhanh chóng Thiên Lô lợi dụng rơi vào đỉnh đầu, khi hắn trên người đột nhiên nổ vang, đợi đến bụi mù tan hết, Hồng Vân đã là đạo bào rách nát, đầu tóc rối bời, khoe miệng dạt máu, hiển nhiên đã bị tương đối nội thương nghiêm trọng. Hồng Vân giận dữ, mắng:

"Phương nào bọn chuột nhắt ở chỗ này ám toán bản đạo?" Vừa dứt lời, một trận hắc hắc cười quái dị từ bên trên truyền đến, Hồng Vân vừa nhìn, cũng là yêu sư Côn Bằng. Lúc này, Côn Bằng nhìn về phía Hồng Vân ánh mắt lạnh như băng chỉ cực, tràn đầy vô hạn sát cơ.

Hồng Vân cũng là thật giống như không có phát hiện dường như, tức giận mui phần nói: "Côn Bằng, bản đạo cùng có gì ân oán, ngươi cánh ở chỗ này mai phục?"

Côn Bằng nghe vậy cười lạnh lạnh nói: "Hắc hắc, Hồng Vân, ngươi còn dám ở lão tử trước mặt giả bộ, ban đầu nếu không phải ngươi đang ở đây Từ Tiêu Cung thoát vị cho Chuẩn Đề, ta cũng vậy sẽ không bị mọi người chen ép, mất đi kia hàng thứ nhất chỗ ngồi, nói không chừng hôm nay lão tử ta đã là kia cao cao tại thượng Hồn Nguyên thánh nhân, ngươi nói lớn như vậy nhân quả ngươi làm như thế nào hoàn lại?" Tiếp theo không đợi Hồng Vân lên tiếng, lần nữa nói: "Ngươi Hồng Vân có có tài đức gì, có thể nhận được Hồng Mông Từ Khí như thế chí bảo? Thức thời liền giao ra Hồng Mông Từ Khí, húng Hứa lão tử trong lòng cao hứng, còn có thể lưu ngươi toàn thân, ha ha ha ha!"

Hồng Vân nghe vậy đầu tiên là sùng sốt, tiếp theo giận dữ nói: "Tốt ngươi Côn Bằng, quả thực là man không nói đạo lý! Đạo Tổ không có ban thưởng ngươi Hồng Mông Từ Khí cùng ta có quan hệ gì đâu? Ta chính là hóa thành hồi hồi cũng sẽ không đem Hồng Mông Từ Khí cho ngươi."

Côn Bằng trong mắt ánh sáng lạnh hiện lên, âm hiểm cười nói: "Hắc hắc, như thế kia liền chịu chết đi." Nói xong té ra một thanh trước Thiên Bảo kiếm hướng Hồng Vân đánh tới, Hồng Vân cũng té lên pháp bảo của mình cứu cứu Tán Phách Hồ Lô, chỉ thấy theo trong hồ lô phun ra vô số hồng sa, chỉ chốc lát liền đem này một mảnh bầu trời cũng che ở.

Này Tán Phách Hồ Lô chính là Hồng Vân theo hồ lô trên căn hái được trước Thiên Bảo hồ lô tế luyện thành tiên thiên linh bảo, từ đó phun ra hồng sa có thể ô nhân nguyên thân, cũng có thể đả thương người thân thể khiến người thân thể rữa nát, uy lực kinh người, ở bảy trong hồ lô công kích cũng cũng là chỉ ở Trảm Tiên Hồ Lô dưới. Chỉ thấy hồng sa phủ thiên cái địa về phía Côn Bằng bao trùm mà đến, Côn Bằng không dám khinh thường, thả ra vô số thần lôi bỏ về phía hồng sa, âm thanh có tiếng không ngừng, nhất thời, bao phủ hồng sa bị phách ra một con đường.

Hồng Vân thấy vậy chuyện đã là không chết không thôi, trong lòng đại hận Côn Bằng. Thấy hồng sa trối không được Côn Bằng, lập tức sử xuất : đánh ra của mình mạnh nhất thủ đoạn công kích, theo Hồng Quân giảng đạo lúc lĩnh ngộ ra thần lôi, từng đạo thả ra hiện đầy cả bầu trời, Tán Phách Hồ Lô trong đích hồng sa cũng thành từng mảnh, từng đoàn từng đoàn xông ra, lần nữa vây quanh ở Côn Bằng quanh người, Côn Bằng nhất thời rơi vào hạ phong.

Côn Bằng bản về pháp lực, ở Hồng Hoàng một đám đại thần trong coi như là cường giả, đáng tiếc cũng là không có tiên thiên linh bảo trong người, Côn Bằng thấy Hồng Vân pháp bảo thân thông lợi hại, sau khi bị thương mình thể nhưng không cách nào địch nổi, trong mắt hiện lên một tia ghen ghét. Hết lớn một tiếng thả ra mình chém tới thiện niệm, chỉ thấy một to lớn vô cùng, từ đầu không nhìn thấy đuôi, trên lưng sinh ra một đôi nhục sĩ cá lớn ra hiện tại Côn Bằng đỉnh đầu.

Côn Bằng chỉ vào hóa thân hướng Hồng Vân bay đi, chỉ thấy bất luận là thần lôi, hay là tán phách hồng sa rơi vào kia hóa thân trên người cũng không thể thương tổn hóa thân nửa phần, Hồng Vân thấy không cách nào ngăn cản Côn Bằng hóa thân liền cũng thả ra mình lấy bản thể một đóa Hồng Vân sở chém tới ác niệm tạo thành hóa thân. Nghĩ kéo Côn Bằng để tránh thương tổn được mình. Không

ngờ của mình hóa thân đụng với Côn Bằng hóa thân nhưng như kiến cang lay cây một loại, không cách nào ngăn cản Côn Bằng bản thể đi tới.

Côn Bằng ở hóa thân phía sau cười ha ha, "Hồng Vân, hôm nay ngươi là chạy trời không khỏi nắng liễu." Hồng Vân thấy không cách nào ngăn cản Côn Bằng thiện thi, liền thu hóa thân, bận rộn nữa thả ra một lần hồng sa, để có thể ngăn trở Côn Bằng một hồi. Mình còn lại là nhắc lên tiên văn, toàn lực hướng Ngũ Trang Quan bỏ chạy.

Còn không tới ngàn dặm. Lại đột nhiên phát hiện phía trước tình kỳ phần phạt. Sát khí tràn ngập. Mấy chục vạn thiên binh thiên kết thành đại trận, đang tạo thành một hình cung tròn đưa vây quanh ở trong đó. Hồng Vân thất thanh nói: "Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất" vừa dứt lời. Từ phía trước truyền đến một tiếng cười ha ha. : "Hồng Vân. Chỉ cần ngươi giao ra Hồng Mông Từ Khí. Bôn hoàng liền tha cho ngươi một con đường sống." Chính là Đông Hoàng Thái Nhất cười lớn nói. Thấy Hồng Vân đã là cường nồ chí mạng, Đông Hoàng Thái Nhất đã xem Hồng Mông Từ Khí coi là vật trong túi.

Hồng Vân lớn tiếng nói: "Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất. Hồng Mông Từ Khí chính là Đạo Tổ ban tặng. Các ngươi thật không dám mạnh đoạt không được ? Sẽ không sợ Đạo Tổ trách tội sao?"

Đế Tuấn cười lạnh nói: "Người khác bản thân ta không dám đoạt. Và ngươi Hồng Vân. Hừ. đoạt thì đã có sao? Đạo Tổ ban cho? Hồng Vân, ngươi hay là tỉnh sao! Đạo Tổ nói ngươi có thể thành thánh sao? Nếu như ta nhớ không lầm, hẳn là chưa nói quá sao? Yêu sư. Ngươi nói Bồn để nói có đúng không?" Côn Bằng nhìn thấy Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đã ở lần này phục kích Hồng Vân, sắc mặt đã sớm khó coi chỉ cực.

Không nghĩ tới mình địa mọi cử động ở Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất địa nắm trong tay dưới. Thiếu mình còn tưởng rằng thần không biết quỷ không hay. Nhưng thì ra là làm chim đầu đàn. Đợi đến Đế Tuấn điều khiển hẳn. Lại càng sắc mặt xanh mét. Hẳn cố nén tức giận. Khom mình hành lễ nói:

"Thần Côn Bằng tham kiến bệ hạ. Bệ hạ nói chính là. Hồng Vân không đức vô năng. Có thể nào được hưởng Hồng Mông Tử Khí. Đạo Tổ cũng chưa từng đã nói Hồng Vân có thể thành thánh, thần chỉ nghe Đạo Tổ đã nói các bằng cơ duyên. Thần nghĩ bệ hạ chính là Thiên đế tôn sư, tự nhiên có cơ duyên này. Cho nên, thần mới nghĩ đến muốn đem chỉ mạng tới hiến tặng cho bệ hạ. Không muốn bệ hạ tính toán tài tình. Ở chỗ này mai phục. Thần không bằng cũng!"

Đế Tuấn khẽ mỉm cười, đối với Côn Bằng nói sáo bất trí khả phù. Côn Bằng dù sao cũng là yêu sư, ở yêu tộc cũng là có chút ít uy vọng, mà kia đối với yêu tộc vẫn còn có chút chỗ dùng, bằng không, Đế Tuấn sớm đã đem kia đánh giết liễu, như thế nào lưu lại như thế mỗi họa.

Lúc này Hồng Vân sắc mặt vô cùng phẫn nộ, biết hôm nay sợ rằng là chạy trời không khỏi nắng, ánh mắt hiện lên một tia tàn nhẫn, lạnh lùng nói: "Bọn ngươi vô si tiểu nhân, hôm nay ta liền dù chết cũng sẽ không để cho bọn ngươi được như ý!" Dứt lời, toàn lực thúc dục nguyên thần toàn thân pháp lực bành trướng, một cỗ mạnh mẽ gió lốc tự thân bay lên lên, toàn thân giống như vọt tức khí cầu giống nhau nhanh chóng bành trướng.

Chỉ nghe oanh một tiếng nổ, Hồng Vân chỗ ở địa phương, bộc phát ra một cỗ mạnh mẽ khí lăng, này cỗ khí lăng trong nháy mắt hướng bốn phương tám hướng khuếch tán, mỗi một đạo khí lăng đủ để hủy diệt một Thái Ất Kim Tiên. Như thế dày đặc khí lăng phô thiên cái địa địa oanh hướng đại trận, nhất thời đem đại trận trào ra một tia khe hở, hơn mười đạo khí lăng xông vào trong trận, nhất thời có mấy ngàn yêu tộc hóa thành hôi hôi. Cũng là Hồng Vân thiêu đốt pháp lực, tự bạo liễu nguyên thần, chết cũng không gọi yêu tộc sống giả!

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đám người nhưng bây giờ không kịp xem xét yêu tộc tổn thất như thế nào, chẳng qua là chăm chú nhìn chăm chăm Hồng Vân tự bạo địa phương, hy vọng có thể tìm được Hồng Quân lão tổ ban cho Hồng Vân Hồng Mông Tử Khí. Nhưng mãi cho đến đầy trời bụi bặm rơi xuống đất, Đế Tuấn đám người cũng không có phát hiện Hồng Mông Tử Khí hạ lạc : tung tích. Đế Tuấn cuồng nộ không dứt, nhiều lần mưu kế, mất thấy tự nhưng thành công, không nghĩ tới Hồng Vân thật không ngờ cương liệt, tự bạo liễu nguyên thần, Đế Tuấn lớn tiếng nói:

"Cho ta tìm, đào sâu ba thước cũng muốn cho ta tìm về đạo kia Hồng Mông Tử Khí." Lũ yêu bắt đầu đi, chỉ có thể cũng đi sưu tầm. Bất quá cũng là lạng lẽ làm việc, dù sao Hồng Hoàng nhưng là vu tộc địa bàn, không cần thận đưa tới vu tộc, bằng bọn họ hôm nay những người này cũng là không đủ vu tộc nhìn. Cho nên, lũ yêu cũng là tiêu tâm dục dục ở phụ cận cổ động tìm tòi, đáng tiếc Hồng Mông Tử Khí hay là không có tìm được.

Mất thấy tới tay thành thánh cơ duyên không cánh mà bay, ngay cả Đế Tuấn cũng là tức mắng to không ngừng, nhìn sưu tầm không có kết quả, bắt đầu đi chỉ có thể trở về Thiên Đình đi.

Bồng Lai đảo, trong đại điện, đang luyện chế linh bảo Thông Thiên ở Hồng Vân thân tổn hại lúc liền đã có sở cảm ứng, trên tay có chút dừng lại, ngừng đầu nhìn hướng nơi xa, thần nhiên nói: "Hồng Vân, đàn, ngu, ngu xuẩn, chết không có gì đáng tiếc." Nói xong, liền không để ý tới biết, vừa tiếp theo luyện chế.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoàng Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Luân Hồi Kiến Thành, Hậu Thổ Thành Thánh

Đối với Thiên Đình tiểu trừ Hồng Vân chuyện Hồng Hoang chứng tiên bao nhiêu nhận được một chút tiếng gió, ở biết được Hồng Vân thân tổn hại tin tức sau, Hồng Hoang chứng tiên cũng là ngó chừng Thiên Đình nhất cử nhất động. Hồng Vân chết đi sống bọn họ cũng không thêm đề ý, chân chính đề ý chính là Hồng Vân sau khi chết, Đạo Tổ ban tặng cái kia đạo Hồng Mông Tử Khí hạ lạc : tung tích. Sau đó, theo một tham dự Thiên Đình vòng vây Hồng Vân Tiểu Yêu nơi đó truyền ra, Hồng Mông Tử Khí theo Hồng Vân tự bạo nguyên thân cũng biến mất không thấy. Điều này làm cho chứng tiên cũng là thờ dài một hơi, nếu là rơi vào Thiên Đình tay, lấy Thiên Đình thực lực hôm nay, bọn họ chỉ sợ cũng không có một tia cơ hội.

Sau chứng tiên trải qua một phen suy tư, cũng là vui mừng quá đổi, lúc trước chỉ lo Hồng Mông Tử Khí chuyện, mọi người đều là không có chú ý, Hồng Vân này vừa chết, kia vốn thuộc về hần thánh vị cũng là không liễu đi ra ngoài, này chẳng phải là ý nghĩa cơ hội của bọn hần cũng vì vậy nhiều hơn một ? Chứng tiên cho ra lần này kết luận, cũng là vui vô cùng, ngay tiếp theo đối với giết chết Hồng Vân Đế Tuấn Thái Nhất cũng là hảo cảm tăng nhiều, này đến đề cho đối với lần này chuyện vẫn sinh khí : tức giận Đế Tuấn Thái Nhất tâm tình tốt hơn liễu không ít, cả Hồng Hoang cũng chỉ có cùng Hồng Vân quan hệ tương đối khá Trần Nguyên Tử đối với Thiên Đình gây nên có chút bất mãn, nhưng Trần Nguyên Tử luôn luôn là bo bo giữ mình, nhưng cũng không có làm ra cái gì quá kích hành động, cho nên, chuyện này cũng là từ từ đã qua.

Bồng Lai đảo, đang trong đại diện luyện bảo Thông Thiên đột nhiên ngừng đầu nhìn hướng đại môn, một lát sau, Hậu Thổ đi đến. Thông Thiên lập tức đánh ra mấy Thủ Ấn, sau đó dừng lại trên tay chuyện, bởi vì hần thấy Hậu Thổ lúc này tu vi đã đem muốn chém đi tam thi, khẩn cấp hướng Hậu Thổ hỏi: "Muội muội nhưng là sắp sửa chém tới chấp niệm rồi?" Hậu Thổ ngồi vào chỗ của mình sau, từ từ nói:

"Là (vâng, đúng) a, có nửa trăm năm tự nhưng chém tới chấp niệm liễu, đáng tiếc tiểu muội cũng là chờ không cho đến lúc này liễu." Trong giọng nói có một cỗ kiên quyết ý.

"Muội muội lời ấy cũng là ý gì? Trăm năm thời gian thoáng qua tiếp xúc quá, đến lúc đó từ nhưng chém tới chấp niệm. Chẳng lẽ muội muội đã đợi không kịp?" Thông Thiên đối với Hậu Thổ nói như vậy cảm thấy kỳ quái, nhưng là không có đề ở trong lòng, lên tiếng trêu chọc nói. Hậu Thổ không có đề ý tới Thông Thiên điều khiển, một bộ trang nghiêm, nghiêm túc vẻ mặt, nhìn nói:

"Tiểu muội dĩ nhiên cũng muốn chém tới chấp niệm, nhưng là Hồng Hoang hàng vạn hàng nghìn sinh linh đều ở chờ tiểu muội, tiểu muội có thể nào bởi vì bản thân chi tư, và hoàn toàn không đề ý Hồng Hoang đông đảo sinh linh chết đi sống đây?" Thông Thiên vừa nghe, lập tức sùng sốt, nghĩ lại, tự hiểu Hậu Thổ lúc này đã biết được liễu tự thân thành thánh cơ duyên, mà cũng là sứ mạng của nàng.

Hậu Thổ nhìn Thông Thiên bộ dạng, sâu kín nói: "Xem ra ca ca đã sớm biết được liễu, tại sao không nói cho tiểu muội đây?" Thông Thiên mặc nhiên không nói.

"Ai, ca ca cần gì phải như thế, cho dù thành thánh sau, tiểu muội vẫn là có thể chém tới chấp niệm. Nhưng tiểu muội một ngày không xây cất luân hồi, sẽ không biết sẽ có bao nhiêu người bởi vì hần phách không chỗ nương tựa và hóa thành hôi hôi, ca ca chẳng lẽ nhẫn tâm?" Thông Thiên mới vừa còn muốn cố gắng lời khuyên Hậu Thổ, hôm nay cũng là làm sao cũng nói không nên lời liễu. Hậu Thổ là vì thiên hạ Thương Sinh, hần cũng thật sự là tìm không ra cái gì lý do, so với Hậu Thổ đại công vô tư, hần có chút không đất dung thân liễu.

"Nếu muội muội đã quyết định, như vậy ca ca thì sẽ to lớn ủng hộ." Thông Thiên nghiêm nghị nói.

"Tiểu muội đòi Hồng Hoang vô số sinh linh tạ ơn ca ca liễu." Hậu Thổ lập tức thi lễ một cái, nói.

"Ai, muội muội không cần đa lễ liễu, chúng ta cái này lên đường đi." Thông Thiên thờ dài một tiếng, trong lòng hiểu, thành thánh trước trăm thi cùng thành thánh sau trăm thi là tuyệt đột nhiên bất đồng, nhưng là mình thật sự không biết như thế nào khuyên Hậu Thổ đang đợi trăm năm.

Hậu Thổ thấy Thông Thiên đáp ứng, vội vàng xác nhận, cho nên hai người đi ra đại điện, đáp mây bay rời đi Bồng Lai đảo, trực tiếp hướng biển máu đi.

Chốc lát liền đến biển máu đất, hai người lúc này đứng trước cho U Minh biển máu phía trên, nhìn chung quanh vô số oan hồn quỷ khóc lang hào chen chúc một loại hướng U Minh biển máu đi, không trung vụn dậm một mảnh âm u, sáng giọng.

Thông Thiên cùng Hậu Thổ nhìn như thế cảnh tượng, trong lòng cũng không tốt bị, nhất là Hậu Thổ, thấy vậy lại càng kiên định liễu sáng chế luân hồi quyết tâm. Thông Thiên nhìn này U Minh biển máu, đối với Hậu Thổ nói: "Đây U Minh biển máu, chính là Bàn Cổ đại thần rồn cùng dưới đất trọc khí tương hợp ra, trời sanh tính âm, nhất hấp dẫn những thứ này hồn phách cùng một chút quỷ vật, muội muội nhưng ở chỗ này thành lập luân hồi."

Hậu Thổ nghe, khẽ gật đầu, nhìn trước mắt quanh co vụn dậm, trải rộng oan hồn đất, trên người tản mát ra một cỗ thánh khiết hơi thở.

Đang ở Thông Thiên cùng Hậu Thổ tới U Minh biển máu sau, trong biển máu Minh Hà đạo nhân cũng là có sở cảm ứng, lập tức lao ra biển máu. Nhìn thấy Thông Thiên cùng Hậu Thổ, không dám chậm trễ, hành lễ nói: "Minh Hà ra mắt Thông Thiên thánh nhân, Hậu Thổ đạo hữu, không biết nhị vị tới đây U Minh biển máu có chuyện gì quan trọng?" Thông Thiên thần nhiên nhìn Minh Hà đạo nhân một cái, cũng không trả lời, lẳng lặng đứng ở một bên.

"Đạo hữu hữu lễ, Hậu Thổ thấy Hồng Hoang đại địa tranh đấu không ngừng, mỗi ngày đều có hàng tỉ sinh linh vì vậy chết đi, trong lòng không đành lòng nghĩ tại này U Minh biển máu trên thành lập sinh linh luân hồi chỗ, khiến cho Hồng Hoang chúng sanh sau khi chết có thể luân hồi Trọng sinh, nữa tu đại đạo." Hậu Thổ hướng về phía Minh Hà nói, trên mặt đều là từ bi vẻ.

Nhưng Minh Hà đạo nhân cũng là trong lòng giận dữ: người xây liễu luân hồi, khiến cho đông đảo hồn phách có quy túc đất, có trọng sinh làm cơ. Hồn phách cũng chạy người kia luân hồi dậm đi, ta lấy cái gì tới sáng tạo Atula tộc, ta Atula tộc chẳng phải là chặt đứt cái? Xem một chút một bên Thông Thiên, Minh Hà đạo nhân hay là nhìn xuống không có tại chỗ phát tác, mình mặc dù ở lập giáo sau được rồi rất nhiều công đức, bề quan tu luyện một thời gian ngắn, hôm nay đã là chém tới hai thí Chuẩn thánh cao thủ, nhưng so với thánh nhân tới hay là rất kém xa, nếu là động thủ, mình khẳng định chơi xong.

Cho nên, Minh Hà đạo nhân cố nén tức giận, nói: "Đạo hữu là muốn chặt đứt ta Atula tộc sinh lộ sao? Làm như thế, ta Atula tộc chẳng phải diệt tộc?"

Hậu Thổ nghe vậy sừng sốt, bắt mình sở dĩ, hướng Minh Hà hỏi: "Đạo hữu có gì nói ra lời ấy, ta khi nào đã nói muốn gây người Atula tộc cái rồi?"

"Ta Atula tộc không thể âm dương giao hợp sinh ra đời sau, cho nên chỉ có thể dựa vào hồn phách chuyển hóa, tới gia tăng tộc nhân số lượng. Hiện tại đạo hữu người muốn ở chỗ này thành lập chúng sanh sau khi chết quy túc luân hồi đất. Như vậy ta Atula tộc, đem không còn có mới đích tộc nhân sinh ra, này còn không phải là muốn gây ta Atula tộc cái sao?" Minh Hà trầm giọng hướng Hậu Thổ hỏi, nếu không phải một bên Thông Thiên, hẳn đã sớm mắng to, kia còn có thể khách khí như vậy.

Hậu Thổ vừa nghe, trong lòng cũng là do dự. Vừa định trả lời, lúc này, Thông Thiên nhàn nhạt rất đúng Minh Hà đạo nhân nói: "Đạo hữu không cần phải lo lắng, luân hồi chỗ thành lập, Atula tộc tự nhiên cũng có thể thông qua luân hồi đầy đàn, sẽ không có diệt tộc chi lo." Minh Hà đạo nhân vừa nghe, mừng rỡ trong lòng, như thế hẳn cũng không cần tại vì Atula tộc đầy đàn và khổ não, vội vàng hỏi nói:

"Thông Thiên thánh nhân nói thật không."

"Tự nhiên thật không, như thế đạo hữu cũng không còn ý kiến đi." Thông Thiên nói thế, không chỉ có là vì Minh Hà đạo nhân giải thích, cũng là muốn để cho Minh Hà đạo nhân rời đi.

Minh Hà đạo nhân cũng nghe ra khỏi Thông Thiên tiến khách ý, khẽ suy tư hạ xuống, ánh mắt đi lòng vòng, đối với Hậu Thổ nói: "Đạo hữu cử động lần này cũng là đại thiện, vì Hồng Hoang hàng vạn hàng nghìn sinh linh mưu được một đường sinh cơ, bản đạo bội phục không dứt, bản đạo nhưng cũng muốn nhìn một chút đạo hữu như thế nào xây này luân hồi." Minh Hà đạo nhân trải qua mấy lần công đức chuyện, không chỉ có tu vi tăng nhiều, hơn nữa đối với chuyện gì có thể được đại công đức cũng có sở hiểu rõ, lần này làm cũng là muốn chia chút công đức.

Minh Hà đạo nhân mới vừa nói xong, chỉ cảm thấy quanh thân lạnh lẽo, toàn thân khí cơ bị trong nháy mắt khóa, không thể có chút động tác. Biết mình lần này làm đưa tới Thông Thiên bất mãn, trong lòng cũng là mắng to mình tranh công đức không muốn sống, kết Cà Lăm ba nói:

"Bản đạo. . . Bản đạo mới vừa nghĩ. . . Nhớ tới biển máu bên trong còn có chút chuyện muốn bản đạo xử lý, sẽ không quấy rầy đạo hữu được lần này đại sự liễu." Dứt lời, liền phát hiện thân thể đã có thể động, lập tức nói: "Như thế, bản đạo cáo từ." Không nói hai lời, lập tức tự bay vào biển máu, chuồn mất liễu.

Hậu Thổ cũng là biết Minh Hà đạo nhân mới vừa rồi là muốn chia chút công đức, gặp trước sau không đồng nhất, nghĩ đến có thể là Thông Thiên âm thầm đem đuôi đi, cũng không đi để ý tới, hôm nay nâng một lòng chỉ muốn bản về tạo dựng lên. Xoay người nhìn một chút Thông Thiên, Thông Thiên đối với nàng khẽ gật đầu. Hậu Thổ lập tức hiện ra khánh vân tam hoa, theo khánh vân trên nhảy xuống một người, cũng là Hậu Thổ thiện thi.

"Đạo hữu hữu lễ, bản đạo cũng là muốn đi liễu, đạo hữu ngày sau nhiều hơn bảo trọng." Hậu Thổ thiện thi nói.

"Đạo hữu cử động lần này chính là vì vạn vật sinh linh, công đức vô lượng, bản đạo ở chỗ này bái tạ đạo hữu." Hậu Thổ đối với thiện thi trình trọng nói. Thiện thi khẽ mỉm cười, không có trả lời.

Hậu Thổ nhìn thật sâu một cái của mình thiện thi, rồi sau đó ngừng đầu lên hướng thiên quát lên: "Hiện có Bàn Cổ thị Hậu Thổ, nguyện lấy thiện thi thân hóa thành luân

hồi, dĩ cầu giải quyết trên thế giới thống khổ, lấy tiểu chi ta thành tựu đại chi ta! Chúng sanh sau, không được tiên đạo, đều vào luân hồi, thiết lục đạo vì thiên đạo, Atula đạo, nhân đạo, súc sinh đạo, ác Quỷ đạo, Địa Ngục đạo, phạm còn sống trước có công lớn đức người, nhưng suốt ngày đạo, tiêu dao tự tại, giết tàn bạo người vào Atula đạo, vô công vô tích người vào nhân đạo, quá lớn cho công vào súc sinh từng đạo, quá thật lớn người vào ác Quỷ đạo, Địa Ngục nói. Từ đó chúng hồn trở về vị trí cũ!" Nói xong, chỉ thấy Hậu Thổ thiện thi phi thân đến biển máu vạn dặm trời cao, cả người tàn nát ra một cỗ mệnh môn mãnh liệt hắc khí, hắc khí nhất thời tràn ngập liễu cả biển máu bầu trời, chỉ nghe Hậu Thổ hét to một tiếng: "Lục đạo luân hồi, hiện!" Chỉ thấy những thứ kia màu đen hơi thở dần dần biến thành sáu xoay tròn vòng tròn, cùng lúc đó Hậu Thổ thiện thi thân thể pháp lực tinh khí toàn bộ nổ bung, cùng này sáu xoay tròn vòng tròn dung hợp ở chung một chỗ. Hậu Thổ lần nữa hét to một tiếng: "Lục đạo luân hồi, thành" sáu vòng tròn một trận tốc độ cao xoay tròn hấp thu toàn bộ hắc khí sau, nhất tề biến mất, và Hậu Thổ thiện thi cũng biến mất ở thiên địa trong lúc. Tầng mười tám Địa Ngục trong nháy mắt ra hiện tại liễu Cửu U đất trung.

Hắc khí tan hết, lục đạo luân hồi đã thành. Lúc này, Cửu Tiêu trên tiếng sấm trận trận, bầu trời bắt đầu ngưng kết ra khôn cùng công đức, sau, công đức toàn bộ giáng xuống, rơi vào Hậu Thổ trên người, Hậu Thổ toàn thân cũng bị công đức gói lại, trên óc khánh vân hiện ra, khánh vân trên tam hoa trán phóng, trên còn có một bảo tháp, chính là Thiên Địa Linh Lung Huyền Hoàng Bảo Tháp (Đỉnh Càn Khôn bị Thông Thiên cầm đi luyện bảo liễu), Hậu Thổ thân thể không ngừng hấp thu công đức, lúc trước vô cùng tối tăm đại đạo hôm nay cũng là rõ ràng vô cùng, Hậu Thổ lẳng lặng đứng, cảm thụ được đại đạo diễn biến.

Lần này công đức cũng là Bàn Cổ khai thiên tới nay lớn nhất công đức, Hậu Thổ cũng là không cách nào toàn bộ hấp thu, liền để cho Thiên Địa Linh Lung Huyền Hoàng Bảo Tháp hấp thu dư thừa công đức. Chỉ chốc lát sau, Hậu Thổ quanh thân một trận quang mang chớp quá, theo khánh vân trên nhảy xuống một người, cũng là Hậu Thổ mượn công đức chỉ giúp chém tới chấp niệm, mà lúc này, ác thi cũng đã hiện ra thân hình, cùng nhau hấp thu công đức. Hậu Thổ cùng ác chấp hai thi hoàn toàn bị công đức kim quang vây quanh, đồng thời ở kim quang trung xen lẫn từng đạo mây tia chính là kia Đạo Tổ ban cho đại đạo chi cơ Hồng Mông Từ Khí. Thông Thiên thấy Hậu Thổ chém tới chấp niệm, khẽ mỉm cười, mặc dù không phải là bằng tự thân ngộ tính cùng nghị lực chém tới chấp niệm, cũng coi là không tệ.

Đột nhiên, Hậu Thổ trên người tản mát ra một cỗ uy thế cường đại, đại đạo uy thế hiển hách mà đến, trên bầu trời bỏ ra vô số kim hoa, Hồng Hoang trên, vạn vật sinh linh cũng là không khỏi sản xuất tại chỗ quỳ lạy, cũng là Hậu Thổ đã thành thánh, chúng sanh chúc mừng.

Hậu Thổ thành thánh sau, công đức nhưng hay là không có dùng xong, có thể thấy được công đức nhiều, khó có thể tưởng tượng, ngay cả Thông Thiên nhìn đều có chút ngẩn ngía. Hậu Thổ phát tay đem còn dư lại công đức thu vào. Lúc này, Hậu Thổ thân hình cũng hoàn toàn hiển hiện ra, chỉ thấy đầu của nó trên nóc một vòng đầu lớn công đức Kim Luân chiếu rọi cả Hồng Hoang thế giới.

Thông Thiên ngay lập tức tiến lên nói: "Chúc mừng muội muội chứng đạo thành thánh, từ đó vô lượng kiếp bất diệt, không lo tai kiếp."

Hậu Thổ cũng là đáp lễ nói: "Ca ca cần gì như thế, ta và người huynh muội hôm nay đều đã chứng đạo, lý nên cùng vui."

Thông Thiên cười nói: "Là (vâng, đúng) a, lý nên cùng vui, cũng là ca ca khách khí liễu." Tiếp theo Thông Thiên lần nữa nói: "Muội muội vẫn tâm lo vu tộc, hôm nay này lực đạo luân hồi nhưng chính là vu tộc dung thân đất muội muội nhưng đem một chút vu tộc ở lại nơi này quản lý luân hồi chuyện, vu tộc tự nhiên sẽ không có diệt tộc họa. Hơn nữa quản lý luân hồi chuyện cũng có công đức nên, từ nhưng gia tăng vu tộc số mệnh." Thông Thiên lập tức cho xây nghị đạo, như thế cũng coi như hiểu rõ Hậu Thổ một cái cộc tâm sự. Hôm nay hần cũng không để ý sẽ hay không khiến cho vu yêu mất nhất định, tự biết hiểu nhân quả chính là từ đâu tới, hần nhưng cũng không phải là như vậy quan tâm, hết thấy tự có thiên đạo đi để ý tới, không cần phải hần đi quan tâm.

Hậu Thổ nghe vậy, mừng rỡ nói: "Ca ca nói thật là, muội muội cái này kêu là vu tộc đưa người đến đây."

Sau đó tự cho mười một Tổ Vu ngàn dặm lời đồn đãi. Không tới chốc lát, mười một Tổ Vu liền đưa tới chọn lựa mười vạn vu tộc người. Mười một Tổ Vu thấy Hậu Thổ, tự nhiên là một phen chúc mừng, đối với Thông Thiên chẳng qua là gạt đầu mà thôi. Thông Thiên giúp yêu tộc xây lập Thiên Đình, mười một Tổ Vu cũng là biết được, phản đối hần vùng quyền cùng hướng sẽ không sai lắm rồi, tự nhiên cũng sẽ không cho hần sắc mặt tốt, Thông Thiên đối với lần này sẽ không để ý. Hậu Thổ thấy mười một Tổ Vu chọn tới vu tộc cũng là các trong bộ tộc tiềm lực mười phần người, cũng là cao hứng, nhìn về phía Thông Thiên, hỏi: "Ca ca, này luân hồi nên như thế nào quản lý cho phải? Kính xin ca ca chỉ điểm."

Thông Thiên khẽ nghĩ một lát mà, nói: "Vu tộc không có nguyên thần, nói vậy chiêu hồn chuyện, tất không sở trường, trong hồng hoang, Ngu Đầu, mã diện hai tộc chính là nhất thật thà nhất tộc, tu vi coi như là có thể, sẽ làm cho kia đảm nhiệm này Địa phủ trong, chiêu hồn, phán quan, âm dương quỷ sứ chờ tiêu cho đủ. Về phần Địa phủ trong thập điện Diêm La, Phong Đô Đế này hai chức vị phải cần chính là thực lực, có vô nguyên thần cũng nhưng, muội muội có lẽ này mười vạn vu tộc trong chọn lựa mấy Đại Vu đảm nhiệm, còn dư lại vu tộc, sẽ làm cho kia trấn thủ luân hồi là được. Như thế, muội muội cảm giác tốt không?" Mười một Tổ Vu nghe Thông Thiên muốn dùng yêu tộc người, trong lòng bất mãn, nhưng cũng biết mình vu tộc không tu nguyên thần tề đoan, liền không có nói cái gì nữa.

Hậu Thổ nghe Thông Thiên đề nghị, lập tức nói: "Ca ca nói thật là, tự như thế tới làm." Nói xong, theo vu tộc trung lựa ra mấy thực lực không tệ Đại Vu, mạng kia vì thập điện Diêm La, Phong Đô Đế, sau đó có theo trong hồng hoang khai ra ngu đầu mã diện hai tộc, khiến cho tại Địa phủ nhậm chức. Ngu đầu mã diện hai tộc đối với lần này cũng không có ý kiến gì, bọn họ hai tộc tuy là yêu tộc, nhưng cũng không có tham gia vu yêu đại chiến, đối với vu tộc cũng không còn cái gì thành kiến. Hơn nữa, quản lý Địa phủ chuyện có công đức nên, tự nhiên sẽ không cự tuyệt. Sau đó Hậu Thổ lại đem mười vạn vu tộc chia làm năm bộ, trấn thủ địa phương ngũ phương.

Cùng nhau an bài sắp xếp, Địa phủ lúc này đã coi là kiến thành. Lúc này, thiên đạo lần nữa giáng xuống công đức, lần này cũng là thiếu rất nhiều, cũng chưa tới Hậu Thổ hóa luân hồi một phần ba, công đức giáng xuống sau, ba phần thuộc về liễu Hậu Thổ, ba phần thuộc về liễu Thông Thiên, còn dư lại bị vu tộc cùng ngu đầu mã diện hai tộc phân ra. Tất cả mọi người là mừng rỡ, nhất là vu tộc, vẫn là giết chóc không ngừng, lần này đoạt được công đức cũng là có thể tiêu trừ không ít nghiệp lực. Hậu Thổ cũng là cao hứng không dứt, vu tộc trải qua lần này chuyện, số mệnh chắc chắn dài, mình cũng coi như là hiểu rõ một cái cộc tâm sự. Sau, mấy người vừa hần huyền một hồi, liền riêng của mình tản đi. Mười một Tổ Vu trở về Bàn Cổ điện đi, và Thông Thiên cùng Hậu Thổ cũng từ trở về Bồng Lai đảo đi.

Địa phủ kiến thành, khiến cho chúng sanh có luân hồi chỗ, Hồng Hoang vạn vật sinh linh cảm Hậu Thổ chi ân đức, tôn kia vì ‘Hậu Thổ chí thiện nương nương’.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27:Linh Bảo Sắp Xuất Hiện, Chúng Thánh Trước Chiến

Lại nói Hậu Thổ thành thánh lúc, trời giáng đại công đức so với Nữ Oa nương nương tạo người lúc công đức cũng muốn nhiều ra rất nhiều, tất nhiên kinh động này Tam Thập Tam Thiên trên, Hỗn Độn trong năm vị Hỗn Nguyên thánh nhân cùng Hồng Hoang thế giới một đám đại thần thông người, bầm chi tính toán, cũng là biết được liễu Hậu Thổ nương nương lấy bỏ đi thiện thi, hóa thành luân hồi, không khỏi rồi rít cảm thán Hậu Thổ từ bị.

Đại đạo ba nghìn, con con nhưng chứng nhận Hỗn Nguyên, nhưng Hồng Hoang chúng tiên cùng mấy vị thánh nhân trong lòng cũng là hiểu, bọn họ có thể đi chỉ có một cái, đó chính là tam thi chứng đạo, nhưng nếu như không có thiện thi, làm sao có thể tam thi hợp nhất, chứng đạo lại càng ngơ ngẩn. Vì vậy, thiện thi cho dù đối với thánh nhân cũng là thập phần trọng yếu. Và Hậu Thổ vì thiên hạ Thương Sinh, tự nguyện bỏ đi thiện thi, vì chúng sanh mưu được một đường sinh cơ, cử động lần này cho dù là Lão Tử cũng không nhất định có thể làm được.

Tây Phương Linh sơn đất, Chuẩn Đề đạo nhân ở cảm thán Hậu Thổ vô tư sau, lại bắt đầu nghĩ đến chuyện này đối với Tây Phương ảnh hưởng. Hôm nay, Đạo Tổ sở định bảy vị thánh nhân đã là toàn bộ chứng đạo, Đông Phương có năm vị thánh nhân, và Tây Phương cũng chỉ có hai vị, chênh lệch không thể bảo là không lớn. Chuẩn Đề đạo nhân lập tức tặc tửu hiểu, Tây Phương muốn đi vào Đông Phương, cũng chỉ có thể kỳ vọng Đông Phương năm thánh không hợp, vậy bọn họ Tây Phương có thể mọi việc đều thuận lợi, nhân cơ hội tiến vào Đông Phương cũng không phải là không thể. Chuẩn Đề đạo nhân lập tức cùng Tiếp Dẫn thương nghị liễu một phen, sau Chuẩn Đề đạo nhân liền bắt đầu cử động theo Đông Phương cướp đoạt nhân tài bảo vật, và Tiếp Dẫn Đạo Nhân còn lại là ở lại giữ Tây Phương, chiếu cố Linh sơn trên dưới.

Rồi hãy nói mười một Tổ Vu từ Địa phủ trở về, nhưng trong lòng thì đại định, có Địa phủ trong đông đảo vu tộc, cũng là rốt cuộc không cần lo lắng diệt tộc liễu. Hơn nữa, Hậu Thổ nương nương thành thánh, coi như là vu tộc thánh nhân, lúc trước có Nữ Oa nương nương vì yêu tộc chỗ dựa, vu tộc không dám quá mức. Hôm nay vu tộc có Hậu Thổ nương nương ủng hộ, cũng là không bao giờ ... nữa sợ Nữ Oa nương nương.

Mười một Tổ Vu trải qua một phen thương nghị, không nói hai lời, vu tộc lần nữa đối với Hồng Hoang trên yêu tộc tiến hành một vòng mới tru diệt, chỉ cần là yêu tộc, bất kể là hay không là Thiên Đình người, toàn bộ giết không tha. Nhất thời, Hồng Hoang một mảnh Tinh Phong Huyết Vũ, nếu như lúc này không có luân hồi chỗ, không biết có bao nhiêu người có hóa thành hồi hồi. Và Thiên Đình đối với lần này cũng là bất đắc dĩ, Hậu Thổ nương nương lấy thiện thi thân hóa luân hồi, rồi sau đó liền an bài đông đảo vu tộc thủ hộ Địa phủ, yêu tộc như thế nào nhìn không ra Hậu Thổ nương nương là đứng ở vu tộc vừa.

Mà yêu tộc vốn là đối với vu tộc không chiếm ưu thế, nếu không phải Nữ Oa nương nương vị này thánh nhân, vu tộc đã sớm đánh lên Thiên Đình, tiêu diệt hết yêu tộc liễu. Nhưng hôm nay vu tộc có Hậu Thổ nương nương ủng hộ, sợ là Nữ Oa nương nương cũng không dám quá nhiều trợ giúp yêu tộc, nếu không, Hậu Thổ nương nương khẳng định cũng sẽ nhúng tay. Như thế dưới, yêu tộc cũng là đi duy nhất ưu thế, Nhi Hồng hoang trên yêu tộc lại càng gặp hại, bị vu tộc cơ hồ tru diệt hầu như không còn, sau, vu tộc cũng không có quá đáng bức bách, đem Hồng Hoang trên yêu tộc đuổi ra sau, liền cùng Thiên Đình bình an vô sự, Hồng Hoang cũng khó được thanh tịnh một thời gian ngắn.

Đột một ngày, thiên địa linh khí một trận đùng đura, Thiên Cơ cũng là một trận hỗn loạn, mọi người suy tính dưới, cũng là phát hiện có linh bảo xuất thế, lớn như thể trăng diện, hẳn là khó lường vật, tất cả mọi người không khỏi một trận động tâm, cho nên đại thần của rồi rít đi ra ngoài thử thời vận.

Trong hồng hoang một ngọn vô danh núi lớn, hôm nay cũng là phá lệ náo nhiệt, đông đảo đại thần tu sĩ tất cả đều đến chỗ này, đem núi này bao bọc vây quanh, trên bầu trời đông nghịt một mảnh. Núi lớn lúc này tản mát ra vô cùng mênh mông hơi thở, từng đợt thanh quang theo trong núi xông ra, người chung quanh cũng tham lam nhìn núi này, như thể to trăng diện, chắc chắn là chí bảo xuất thế, đối với chúng tiên đều có được trí mạng hấp dẫn.

Lúc này bầu trời trong lúc bất chợt mây tía mệnh mông cuộn cuộn, lan tràn ba nghìn trong , chỉ chốc lát sau, đến hai người, cũng là Lão Tử Nguyên Thủy hai người, chúng tiên thấy, vội vàng tiến lên hành lễ: "Bái kiến Thái Thanh, Ngọc Thanh thánh nhân." "Ra mắt hai vị đạo hữu." Lão Tử nhàn nhạt gật đầu, liền không để ý tới có. Nguyên Thủy nhất phái đất tiền khí, uy nghiêm nói: "Không cần đa lễ, bọn ngươi đứng dậy sao." Nguyên Thủy mới vừa nói xong, Lão Tử ngẩng đầu nhìn hướng Đông Phương, trong mắt có một đạo tinh quang hiện lên, lập tức vừa khôi phục thành đậm mạc bộ dạng.

"Ha ha, cũng là hai vị sư huynh tới trước liễu, Thông Thiên ra mắt nhị vị sư huynh." Cũng là Thông Thiên cùng Hậu Thổ đến, nhìn thấy Lão Tử Nguyên Thủy hai người, Thông Thiên cười tiến lên làm lễ ra mắt.

"Tiểu muội Hậu Thổ, ra mắt nhị vị sư huynh, tiểu muội cũng là đến chậm." Hậu Thổ cũng là hành lễ nói. Lão Tử khẽ hướng hai người gật đầu, nhìn về phía hai người ánh mắt có chút phức tạp. Nhất là Thông Thiên, Lão Tử nhìn về phía ánh mắt của hắn tràn đầy xem kỹ, để cho Thông Thiên đã có chút ít không được tự nhiên liễu.

"Ha ha ha ha, bọn ta cũng là vừa tới không lâu, không cần đa lễ. Tiểu muội thành thánh, sư huynh còn không có chúc đây, ở chỗ này tự chúc mừng tiểu muội liễu." Nguyên Thủy cười lớn nói.

Lão Tử cũng mở miệng nói: "Sư huynh cũng là chúc mừng tiểu muội thành thánh."

Hậu Thổ nghe, vội vàng nói: "Nhị vị sư huynh khách khí, tiểu muội thẹn không dám nhận." Chung quanh người cũng là lập tức đi về phía trước lễ nói: "Ra mắt Thông Thiên thánh nhân, ra mắt Hậu Thổ nương nương." "Ra mắt đạo hữu." Thông Thiên khẽ cười nói: "Không cần đa lễ, bọn ngươi tùy ý."

Chỉ chốc lát sau, Nữ Oa nương nương cũng là đến, mọi người làm lễ ra mắt sau, Nữ Oa nương nương cũng là trực tiếp cùng người khác yêu tộc đứng chung một chỗ, rõ ràng cho thấy mặt ngoài thái độ. Vu tộc lần trước đối với trong hồng hoang yêu tộc tiến hành thâm thiết hơn tru diệt, khiến cho yêu tộc tổn thất thảm trọng, chỉ có thể co đầu rút cổ cho Thiên Đình bên trong, không dám ở hạ Hồng Hoang. Và vu tộc dám làm như thế, cũng là bởi vì Hậu Thổ nương nương thành thánh, không hề e ngại yêu tộc có thánh nhân ủng hộ. Vì vậy, Nữ Oa nương nương cử động lần này nhưng cũng là nghĩ kính sợ một chút vu tộc, khiến cho bất trí cho quá mức.

Lúc này, Tây Phương truyền đến trận trận Phạm âm, mê người cực kỳ, chung quanh một chút tu vi thấp người cũng là bị Phạm âm hấp dẫn, trầm mê trong đó không thể tự thoát ra được. Chỉ chốc lát sau, cũng là Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn tới, mọi người lại là một phen làm lễ ra mắt, Nguyên Thủy Thiên Tôn hướng Tây Phương hai thánh hỏi: "Không biết nhị vị đạo hữu tới đây vì sao?"

Tiếp Dẫn hay là một bộ khó khăn vẽ, đứng ở một bên trầm mặc. Chỉ thấy Chuẩn Đề tiến lên nói: "Bản đạo cho Tây Phương tính nhắm Thiên Cơ, phát hiện bảo vật này cùng ta Tây Phương hữu duyên, đặc biệt tới độ chỉ." Chuẩn Đề lời này vừa nói ra tất cả mọi người không khỏi vẻ mặt có chút kỳ quái. Thông Thiên ở một bên nghe , trong lòng cũng là một trận cảm thán: "Rốt cục vẫn phải nghe được Chuẩn Đề đạo nhân kinh điển trích lời liễu, không uổng công chuyện này a!"

Vốn là Thông Thiên đang Bồng Lai đảo luyện chế linh bảo, đáng tiếc lại bị này xuất thế chi bảo cắt đứt, trong lòng mắng to: "ĐM, Lão Tử mỗi lần luyện bảo cũng sẽ gặp chuyện không may, không để cho đại gia an tâm. Chuyện này động tịnh nhiều như vậy đây?" Nhưng cũng không khỏi không tới, xem lần này linh bảo xuất thế động tĩnh, lần này linh bảo sợ rằng không dưới cực phẩm tiên thiên linh bảo, Thông Thiên không dám chậm trễ, liền kêu lên Hậu Thổ chạy tới nơi đây.

Lúc này, Chuẩn Đề nhưng đối với mọi người ánh mắt lộ vẻ kỳ quái làm như không thấy. Chuẩn Đề những năm này coi như là nổi tiếng Hồng Hoang đại địa liễu, mỗi ngày tới Đông Phương cướp đoạt, nhìn thấy cái gì đều nói cùng Tây Phương hữu duyên, mọi người sợ kia thánh nhân oai, cũng không dám nhiều lời, nhưng hiện tại lại ở Đông Phương chư thánh trước mặt nói ra nói thế, chẳng phải là ở coi rẻ mấy người.

Quả nhiên, nghe Chuẩn Đề lời của, Nguyên Thủy một trận giận dữ, nhưng của mọi người tiền trước mặt nhưng cũng không tốt thất lễ. Chỉ thấy Nguyên Thủy miễn cưỡng cố nặn ra vẻ tươi cười, đối với Chuẩn Đề nói: "Đạo hữu nói đùa, bảo vật này chính là ta Đông Phương chi bảo, như thế nào cùng Tây Phương hữu duyên? Đạo hữu cũng là coi là sai lầm rồi."

"Nguyên Thủy đạo hữu lời ấy sai rồi. Linh bảo có đức người có được, nghĩ tới ta Tây Phương đại giáo, độ hóa thể nhân, bực nào công đức, bảo vật này tự nhiên thuộc về ta Tây Phương." Chuẩn Đề lời này vừa nói ra, mấy vị thánh nhân cũng là sắc mặt đại biến, chính là Tiếp Dẫn cũng là ám oán Chuẩn Đề nói thế quá mức. Có đức người có được? Tây Phương có đức? Chẳng phải là nói bọn họ không đức sao? Người một bên cửa tiểu đạo : đường nhỏ lại dám như thế nói lớn không ngưng, đem ta đồng đất tam giáo đặt nơi nào?

Nguyên Thủy giận quá thành cười, lớn tiếng nói: "Chuẩn Đề đạo hữu nói, là nói ta Đông Phương tất cả đều là không đức người? Nho nhỏ bàng môn, dám ra lần này cuồng ngôn, thật là không biết không sợ a! Ta xem đạo hữu hay là sớm đi trở về Tây Phương cho thỏa đáng, nếu không, rơi xuống da mặt cũng là không tốt ở đi trở về."

Chuẩn Đề vừa nghe, trong lòng cũng là giận dữ, nói: "Xem ra còn cần đã làm một cuộc, xem một chút ai là có đức người, bản đạo cũng tốt biết một chút về đạo hữu bàng môn phương pháp." Nói xong không đợi Nguyên Thủy trả lời, trong tay Thất Bảo Diệu Thụ liền hướng Nguyên Thủy chà .

Nguyên Thủy Thiên Tôn đã là giận dữ, luôn luôn lấy Bàn Cổ chính tông tự cho mình là, hôm nay bị nói thành bàng môn, quả thực là buồn cười. Cũng không trả lời, lấy ra Bàn Cổ Phiên chính là một

trận huy vũ, chỉ thấy từng đạo Hỗn Độn kiếm khí hướng Chuẩn Đề đánh tới, Chuẩn Đề đạo nhân không cam lòng yếu thế, huy động Thất Bảo giây cây chà hướng kiếm khí, nhất thời cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn chiến ở chung một chỗ.

Lúc này, Đông Phương mấy vị thánh nhân cũng là trong con giận dữ, chính là không quá để ý chuyện này Thông Thiên cũng là tức giận không dứt, "Mẹ kiếp , không để cho người chút màu sắc xem một chút, người còn thật không biết Mã vương gia có mấy cái mắt, cũng cuồng không có bên liêu." Trong lòng nằng to, trên tay cũng không nhàn rồi, đi về phía Tiếp Dẫn Đạo Nhân, nói: "Ha ha, ta Đông Phương bàng môn cũng là vô quá nhiều pháp, không biết Tiếp Dẫn đạo hữu có thể hay không để cho bản đạo kiến thức một phen Tây Phương đại pháp đây?" Trong giọng nói tràn đầy châm chọc ý, người chung quanh tất cả đều là nghe đi ra ngoài, cảm mắt nhìn Tiếp Dẫn Đạo Nhân, nhìn ứng phó như thế nào. Chỉ có Lão Tử còn lại là nhìn Thông Thiên, trong ánh mắt đều là xem kỹ.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân thở dài một tiếng, một trận bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là nói: "Như thế, bản đạo mà đắc tội với." Nói xong, dưới chân dâng lên một ngọn kim liên, chính là Thập Nhị Phẩm Kim Liên. Trong tay vừa lấy ra một cây cá gỗ không ngừng, Thông Thiên thấy, ha ha cười một tiếng, nói: "Còn đây là tiểu đạo : đường nhỏ, thượng không được tràng diện." Nói xong, chỉ thấy dưới chân cũng là dâng lên một ngọn đài sen, cũng là màu đen , chính là Thông Thiên Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, trong tay thoảng một cái, một Hỗn Độn sắc cái chuông nhỏ liền cầm trong tay, chính là Hỗn Độn Chung. Thông Thiên khẽ nâng lên Hỗn Độn Chung. Hỗn Độn Chung trong nháy mắt trở nên to lớn, Thông Thiên nhìn lướt qua đại chiến Chuẩn Đề Nguyên Thủy, khoe miệng nhảy lên, khẽ ở Hỗn Độn Chung chuông thân vỗ, "Lâm" một tiếng vang thật lớn, chỉ thấy một đạo sóng gợn trong nháy mắt khuếch tán ra.

Đang đại chiến Nguyên Thủy Chuẩn Đề cũng là một bữa, bất quá Thông Thiên cũng là không có nhằm vào Nguyên Thủy, chỉ thấy Nguyên Thủy trong nháy mắt liền khôi phục như cũ, lập tức huy động Bàn Cổ Phiên, một đạo khổng lồ Hỗn Độn kiếm khí hướng Chuẩn Đề đánh tới, Chuẩn Đề bị Hỗn Độn Chung định trụ, thân thể không thể nhúc nhích, mắt thấy Hỗn Độn kiếm khí đánh tới nhưng không thể làm gì, sinh sôi bị lần này một kích, Chuẩn Đề nhất thời tóc tai bù xù, khoe miệng cũng là có tia máu tràn ra, Nguyên Thủy thấy Chuẩn Đề rơi xuống da mặt cũng không ép bách, nhảy ra vòng chiến. Chuẩn Đề cũng không đi để ý tới Nguyên Thủy, ánh mắt gắt gao ngó chừng Thông Thiên.

Rồi hãy nói Thông Thiên gõ vang Hỗn Độn Chung, ngay cả đám bên cạnh Chuẩn Đề cũng định trụ liễu, hướng chi là đúng trong chiến đấu Tiếp Dẫn, lập tức lấy ra mình luyện chế Trấn Thần Ấn, hóa thành Thái Sơn chi cự hướng Tiếp Dẫn ném tới, Tiếp Dẫn không thể nhúc nhích, chỉ có thể mắt thấy Trấn Thần Ấn đập tới. Một tiếng vang thật lớn sau khi, mọi người thấy hướng Tiếp Dẫn Đạo Nhân, đến cũng không quá nhiều ngại, nhưng là bị Thập Nhị Phẩm Kim Liên phòng xuống.

Thông Thiên thấy vậy, cũng không kinh ngạc, Thập Nhị Phẩm Kim Liên phòng ngự nhưng là không dưới tiên thiên chí bảo, như thế nào lại bị Trấn Thần Ấn một kích đánh vỡ. Thông Thiên không để cho Tiếp Dẫn bất cứ cơ hội nào, lần nữa gõ vang Hỗn Độn Chung, và Tiếp Dẫn cũng không dám khinh

thường, vội vàng không ngừng gõ mõ, chỉ thấy không trung sóng gợn không ngừng chạm vào nhau, không gian cũng bắt đầu vận vẹo. Chung quanh người thấy vậy, lập tức tề ra riêng của mình linh bảo, phòng ngự quanh thân.

Tiếp Dẫn mở làm sao có thể cùng Hỗn Độn Chung này khai thiên chí bảo so sánh với, mấy phen chạm vào nhau liền không cách nào tới chống đỡ, Tiếp Dẫn vừa nhìn, cũng là bất đắc dĩ, chỉ có thể tề lên kim liên phòng ngự. Và Thông Thiên còn lại là không ngừng gõ Hỗn Độn Chung, từng đạo âm ba hướng Tiếp Dẫn khuếch tán đi, một mặt không chế Trần Thần Ân đánh tới hướng Thập Nhị Phẩm Kim Liên, mấy phen xuống tới, Tiếp Dẫn tuy chỉ có thể bị động phòng ngự, nhưng Thông Thiên cũng cảm Thập Nhị Phẩm Kim Liên không có biện pháp gì.

"ĐM, đều nhanh theo kịp Hậu Thổ Linh Lung Tháp liễu, phòng ngự thật đúng là TMD(con mẹ nó) mạnh a!" Thông Thiên trong lòng mắng, không nhiều lắm đối với lần này cũng là bất đắc dĩ. Nhìn người chung quanh, trong lòng hiểu, lần này cũng là không tha có mất, nếu không sẽ mất da mất, như vậy hẳn Thông Thiên cũng không mặt mũi nào nữa chường đại giáo liễu, xem ra được lấy ra chút ít bổn sự.

Nghĩ đến đây, Thông Thiên quyết định, thúc dục toàn thân pháp lực gõ vang Hỗn Độn Chung, "Làm. . ." một tiếng vang thật lớn, một đạo mắt thường có thể thấy được sóng gợn nhanh chóng khuếch tán, một bên mấy vị thánh nhân tất cả đều là một bữa, trong lòng kinh hãi, không nghĩ tới Thông Thiên cư nhiên như thử rất cao, chung quanh người cũng là đã sớm không thể có chút dị động. Và Tiếp Dẫn lúc này cho dù có Thập Nhị Phẩm Kim Liên phòng ngự, cũng là bị đạo này âm ba đánh thân thể một trận đùng đưa, không đợi hẳn lấy lại tinh thần, Trần Thần Ân liền đã nổi gót đánh tới, nhất thời, cho dù Thập Nhị Phẩm Kim Liên cũng không còn bảo vệ, Tiếp Dẫn bị đánh bay đi ra ngoài.

Thông Thiên vốn còn muốn ở đánh một phen, Tiếp Dẫn bất cố thân thượng đã thương, lập tức đứng dậy nhận thua nói: "Lần này cũng là đạo hữu thắng, bản đạo nhận thua." Thấy Tiếp Dẫn nhận thua, Thông Thiên cũng không nên ở đánh, dù sao cũng là thánh nhân, đánh cũng đánh không chết, rơi xuống da mặt cũng dễ làm thôi, cần gì không chết không thôi. Chuẩn Đề đạo nhân lúc này cũng là tiến lên đỡ dậy Tiếp Dẫn, Tiếp Dẫn trải qua lần này đánh một trận, cũng là tổn thất năm trăm năm tu vi. Nhìn bị trọng thương Tiếp Dẫn, nghĩ đến mình và Nguyên Thủy đại chiến nếu không phải Thông Thiên quấy rối, cũng sẽ không thua thảm như vậy, nghĩ tới những thứ này, Chuẩn Đề trong lòng giận dữ, hung hăng nhìn hướng Thông Thiên.

Thông Thiên nhìn Chuẩn Đề đạo nhân oán độc ánh mắt, trong lòng nghĩ đến: bản đạo chẳng qua là không muốn ra cái gì danh tiếng, người thật đúng là làm bản đạo sợ người sao. Nghĩ xong, lạnh lùng rất đúng Chuẩn Đề nói: "Làm sao? Chuẩn Đề đạo hữu tựa hồ không phục a? Vậy thì ở để làm quá một cuộc, bản đạo vui lòng phụng bồi."

Chuẩn Đề nghe, giận dữ, vừa định nói chuyện, lại bị Tiếp Dẫn ngăn lại, chỉ nghe Tiếp Dẫn khổ sở nói: "Bản đạo cùng sư đệ tài nghệ không bằng người, lần này cũng là nhận thua."

Thông Thiên thấy Tiếp Dẫn phục nhuyển, cũng không nên quá đáng bức bách, quay đầu nhìn về phía Chuẩn Đề, gặp lúc này hay là một bộ tàn bạo bộ dạng, trong lòng cũng là giận dữ, cho mặt không biết xấu hổ, cho nên tức giận nói: "Xem ra Chuẩn Đề đạo hữu cùng Tiếp Dẫn đạo hữu không có cùng cái nhìn a! Vậy thì đến đây đi, không cần trốn mặt, bản đạo phụng bồi rất cuộc." Nói xong, không đợi hai người trả lời, lấy ra Hỗn Độn Chung, dùng sức gõ vang, âm ba khuếch tán, hai người trong nháy mắt bị định trụ, Thông Thiên cầm lấy Trần Thần Ân tự đập phá đi qua, trong lòng còn đắc ý nghĩ tới: "Đập người nha, cục gạch vô địch!"

Tiếp Dẫn Đạo Nhân ở Thông Thiên lấy ra Hỗn Độn Chung lúc liền cảm thấy không ổn, vội vàng nghĩ tề lên Thập Nhị Phẩm Kim Liên phòng ngự, còn không đợi hẳn có hành động, đã bị Hỗn Độn Chung định trụ, tiếp theo chính là Trần Thần Ân đập tới, "Oanh", người chung quanh nhìn như thể uy lực, cũng vì Chuẩn Đề Tiếp Dẫn ngắt một thanh mồ hôi, sương khói tản đi, lúc này, Chuẩn Đề Tiếp Dẫn một thân đạo bào đã sớm tàn phá không chịu nổi, tự treo mấy cái vải rách, một chút nữ tu cũng là vội vàng quay đầu đi. Hai người khoe miệng đều có vết máu, Tiếp Dẫn một bộ khó khăn hình dạng, và Chuẩn Đề nhưng vẫn là một bộ oán hận bộ dạng nhìn Thông Thiên.

Thông Thiên nhưng là bị Chuẩn Đề khí cười, người còn không dứt liễu, lớn tiếng cười nói: "Ha ha ha ha, xem ra Chuẩn Đề đạo hữu hay là không phục a! Như thế, bản đạo sẽ thấy cùng đạo hữu trao đổi một phen sao." Dứt lời, giơ lên Hỗn Độn Chung chuẩn bị trực tiếp nện xuống, Thông Thiên lúc này cũng không còn cái gì kiên nhẫn liễu, vẫn muốn ăn đầu thực lực, hôm nay lại bị Chuẩn Đề mấy phen cầm tức nhìn, trong lòng đã là cái gì cũng không để ý liễu.

Đang ở Thông Thiên sắp sửa phóng lực, Tiếp Dẫn Đạo Nhân lập tức nói: "Đạo hữu xin dừng tay, bản đạo cùng sư đệ nhận thua, xin đạo hữu dừng tay

sao." Nghe Tiếp Dẫn lời của, Thông Thiên thật giống như đã trút giận Bì Cầu, không còn thờ . Phục hồi tinh thần lại, cẩn thận vừa nghĩ, thờ dài một tiếng, mình hôm nay tâm tính hay là không đủ a! Nhìn về phía Tiếp Dẫn hai người, lúc này Chuẩn Đề cũng không dám đang ngó chừng Thông Thiên xem ra, cúi đầu đứng ở Tiếp Dẫn bên cạnh, cũng không nói chuyện, Thông Thiên gặp phục nhuyển, cũng là không có ở đây bức bách, cười nói: "Đạo hữu nói quá lời, bản đạo chẳng qua là nhìn Chuẩn Đề đạo hữu không phục, cho nên mới phải như thế, nếu đạo hữu nhận thua, bản đạo từ sẽ không làm khó đạo hữu." Nói xong, Thông Thiên liền nhảy ra vòng chiến, trở lại Lão Tử ba người bên cạnh.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38:Hoá Phân Thanh Liên, Bốn Người Được Bảo

Thông Thiên liên tiếp chiến bại Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, tăng mạnh Đông Phương tinh thần, mọi người đối với Thông Thiên đều là nhìn với cặp mắt khác xưa. Cũng là không nghĩ tới bình thời bất hiện sơn bất lộ thủy, đề điều vô cùng Thông Thiên lại có tu vi như thế pháp lực. Chúng tiên kinh ngạc đồng thời, cũng đúng Thông Thiên có tiên thiên chí bảo Hỗn Độn Chung không ngừng hâm mộ, hơn nữa Thông Thiên còn không dừng lại này một, bất luận là Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, hay là Trần Thần Ân cũng là uy lực kinh người, cái này cũng chưa tính Đạo Tổ ban tặng Tru Tiên kiếm trận, đối với lần này, mọi người lại càng hâm mộ.

Thông Thiên trở lại Lão Tử ba người bên cạnh. Lão Tử lúc này trong lòng có chút phức tạp, một mặt vì Thông Thiên chiến bại Tây Phương hai thánh, khiến cho Đông Phương chúng thánh cũng là tăng mạnh mặt mũi, trong lòng tự nhiên cao hứng; một mặt vừa vì Thông Thiên thực lực kinh người, sợ rằng ngày sau nếu là đối lập , Lão Tử cũng là không có nắm chắc thắng được Thông Thiên, nhưng trong lòng thì có chút lo lắng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng là như thế, hấn và Chuẩn Đề đạo nhân đại chiến, nếu không phải Thông Thiên tương trợ , sợ rằng muốn thắng Chuẩn Đề đạo nhân cũng là không dễ, điều này làm cho cao ngạo Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng có chút khó chịu, nhưng đối với Thông Thiên tương trợ trong lòng vẫn có chút cảm kích. Nhìn mỉm cười Thông Thiên, Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng mặc dù trăm mối cảm xúc ngổn ngang, hay là cười lớn đối với Thông Thiên chúc mừng nói: "Sư đệ chiến bại Tây Phương hai thánh, tăng mạnh ta Đông Phương tinh thần, cũng là không thể bỏ qua công lao a! Nghĩ hấn hai người hôm nay cũng nên hiểu, rốt cuộc ai là bàng môn tiểu, ai là chính tông."

Thông Thiên nghe, hơi mỉm cười nói: "Sư huynh nói thật là, Tây Phương man di đất, dám tự cao tự đại, chiếm đoạt chính tông, quả thực là không biết tự lượng sức mình, sư huynh chiến bại Chuẩn Đề, cũng là để cho kia biết được, thiên đạo dưới, ai là chính tông, sư đệ cũng là dính sư huynh quang a!"

Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe, vui sướng tình, khó có thể nói nên lời, Thông Thiên nói thế tránh nặng tìm nhẹ, xảo diệu đem chiến bại Tây Phương công lao lớn tặng cho liễu Nguyên Thủy Thiên Tôn. Như thế, khiến cho Nguyên Thủy Thiên Tôn ở trước mặt mọi người cũng là tăng mạnh thể diện, đây đối với sĩ diện Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên là một phần đại lễ, cũng đúng Thông Thiên bận tâm ít đi không ít.

Chỉ nghe Nguyên Thủy Thiên Tôn cười ha ha nói: "Ha ha ha ha, sư đệ cũng không chiến bại Tiếp Dẫn Đạo Nhân, coi như là một cái công lớn." Mọi người nhưng cũng cũng nghe ra Thông Thiên ý trong lời nói, đối lập một phen, đối với Thông Thiên như thế đề điều cách làm cũng là bội phục không dứt, nếu như là trong mọi người bất kỳ một người ra lần này danh tiếng, còn không cổ động tuyên dương, kia còn có thể đem lần này ló mặt cơ hội nhường cho người khác. Vì vậy, mọi người bội phục đồng thời, đối với Thông Thiên làm cũng là vô cùng không đồng ý, cho là Thông Thiên là đề điều quá ... Liễu. Bất quá, nếu Thông Thiên làm như thế, như vậy bọn họ tất nhiên hội ý, ngay lập tức tiến lên, chúc mừng Nguyên Thủy Thiên Tôn, nhất thời, vượt đuôi như nước thủy triều, phóng mạnh về Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nguyên Thủy Thiên Tôn là ai đến cũng không - cự tuyệt, toàn bộ nhận lấy.

"Hắc hắc, thụ đại chiêu phong, gió này đầu không phải là tốt như vậy ra , chưa từng nghe qua sủng bắn chim đầu đàn sao? Người lộ ra càng nhiều, càng là bị mọi người đá kích, ta mới không có đàn như vậy đây." Thông Thiên trong lòng nghĩ đến, nhìn bị mọi người vây vào giữa, không ngừng đáp lễ Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên hài lòng gật đầu, đối với này làm náo động chuyện thật sự là không có gì hứng thú. Cho nên, cũng không đi để ý tới mọi người, đứng ở Hậu Thổ bên cạnh tĩnh lặng , yên lặng chờ linh bảo xuất thế.

Mọi người chúc mừng Nguyên Thủy Thiên Tôn sau, tất cả cũng riêng của mình trở về vị trí cũ, chậm đợi linh bảo xuất thế. Tiếp Dẫn Chuẩn Đề tuy là bị trọng thương, hãy nhìn này sắp sửa xuất thế linh bảo, vẫn là cần rằng lưu lại, Tây Phương cần cố, khó khăn ra linh bảo, cũng là không thể bỏ qua cho bất kỳ một lần cơ hội, hai người huyền hóa ra một thân mới đích đạo bảo, cũng là đứng ở một bên đợi chờ linh bảo xuất thế. Người chung quanh đối với hán hai người cũng là khinh bỉ không dứt, đánh cũng đánh thua, da mặt cũng rớt hai ba cân, còn có mặt mũi lưu lại, thật là uổng là thánh nhân. Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đối với chung quanh người khinh bỉ ánh mắt làm như không thấy, chẳng qua là ngó chừng núi lớn.

Đột nhiên, núi lớn thanh quang trập trập, xông ra một trận mênh mông tiên thiên linh khí, một đạo thanh quang vòng quanh một đóa màu xanh hoa sen bay ra núi lớn.

"Thập Nhị Phẩm Thanh Liên!" Lão Tử Nguyên Thủy Thông Thiên cùng Hậu Thổ cũng là kinh ngạc quát to một tiếng. Bốn người đều có Bàn Cổ nguyên thần, tự nhiên sẽ hiểu Hỗn Độn chỉ bảo Hỗn Độn Thanh Liên, Hỗn Độn Thanh Liên ở khai thiên sau hóa thành bốn đóa thập nhị phẩm hoa sen, phân biệt là Thập Nhị Phẩm Thanh Liên, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, Thập Nhị Phẩm Kim Liên, Thập Nhị Phẩm Hồng Liên, bốn đóa hoa sen đều là cực phẩm tiên thiên linh bảo, diệu dụng vô cùng, trong đó lúc này lấy Thập Nhị Phẩm Thanh Liên huyền diệu nhất, hơn nữa, Thập Nhị Phẩm Thanh Liên trải qua đào tạo, chính là khôi phục thành Hỗn Độn Thanh Liên cũng là có thể, đây cũng là Hỗn Độn chỉ bảo a! Cho dù ở Hỗn Độn trong cũng chỉ có ba vật, theo Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa, tam đại Hỗn Độn chỉ bảo tất cả cũng bẻ tan tành thành đông đảo tiên thiên linh bảo, hôm nay có thể có đạt được Hỗn Độn chỉ bảo, bốn người cũng là một trận kích động. Chung quanh mọi người thấy Lão Tử bốn người về mặt, biết bảo vật này đích thị là bất phẩm, đều cũng kích động không thôi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn Thập Nhị Phẩm Thanh Liên, trong lòng kích động, ngược lại vừa nhìn chung quanh chúng tiên tham lam ánh mắt, bĩu môi khinh thường, phát tay liền công chúng tiên đưa ra vạn dặm xa. Lúc này, trong sân đã chỉ còn lại có mấy vị thánh nhân. Chuẩn Đề đạo nhân biết mình muốn theo Lão Tử trong mấy người đoạt bảo là rất không có khả năng, lập tức tự truyền âm cho Nữ Oa nương nương, cũng là nghĩ liên hiệp Nữ Oa nương nương đối kháng Lão Tử bốn người. Nữ Oa nương nương mỉm cười nói nghĩ, liền đồng ý Chuẩn Đề đạo nhân - ý kiến. Nếu như nàng nghĩ đến bảo, cũng chỉ có thể cùng Tây Phương hai thánh liên hiệp, nếu không tuyệt sẽ không là Lão Tử bốn người đối thủ.

Chuẩn Đề đạo nhân được rồi Nữ Oa nương nương cho phép, liền khẩn cấp tể ra Thất Bảo Diệu Thụ, chà hướng Thập Nhị Phẩm Thanh Liên, Lão Tử mấy người thấy, cũng là lập tức ngăn cản. Thông Thiên đầu tiên xuất thủ, Hỗn Độn Chung một tiếng vang thật lớn, một đạo âm ba hướng Chuẩn Đề đánh tới, muốn Chuẩn Đề đạo nhân định trụ. Lão Tử lấy ra Thái Cực đồ, Nguyên Thủy lấy ra Bàn Cổ Phiên, Hậu Thổ lấy ra Linh Lung Tháp, cùng tiến lên trước, Tiếp Dẫn Đạo Nhân cùng Nữ Oa nương nương thấy vậy, lập tức trước ngăn trở, Nữ Oa nương nương tể ra Sơn Hà Xã Tắc đồ hộ thân, trong tay Hồng Tú Cầu hướng ba người đánh tới, Tiếp Dẫn cũng là tể ra Thập Nhị Phẩm Kim Liên, trong tay không ngừng gõ mõ.

Lão Tử ba người liếc mắt nhìn nhau, Hậu Thổ lập tức đứng ở phía trước nhất, Linh Lung Tháp rủ xuống vạn Đạo Huyền hoàng khí bảo vệ quanh thân, đem Nữ Oa nương nương, Tiếp Dẫn Đạo Nhân công kích đỡ, Lão Tử theo sát phía sau, tể lên Thái Cực đồ, Thái Cực đồ phát ra âm dương nhị khí, hướng Tiếp Dẫn hai người bay tới, Nguyên Thủy Thiên Tôn ở cuối cùng, không cần phải lo lắng hai người công kích, đem Bàn Cổ Phiên cầm trong tay không ngừng huy vũ, từng đạo Hỗn Độn kiếm khí hướng Tiếp Dẫn hai người đánh tới.

Một trận kiếm khí xuống tới, Tiếp Dẫn Đạo Nhân hoàn hảo, có Thập Nhị Phẩm Kim Liên hộ thân, Hỗn Độn kiếm khí nhưng cũng khó khăn đem Thập Nhị Phẩm Kim Liên phòng ngự phá vỡ, nhưng Nữ Oa nương nương cũng là một trận luống cuống tay chân, Sơn Hà Xã Tắc đồ mặc dù cũng có thể phòng thân, nhưng rất khó ngăn chặn hạ tiên thiên chỉ bảo Bàn Cổ Phiên công kích, chỉ thấy Sơn Hà Xã Tắc đồ đỡ mấy đạo Hỗn Độn kiếm khí, bảo quang đã là ảm đạm không ít, Nữ Oa nương nương đau lòng đem thu hồi, trên mặt cũng xuất hiện sắc mặt giận dữ, tể lên Hồng Tú Cầu hướng mấy người đánh tới, Tiếp Dẫn Đạo Nhân thấy Nữ Oa nương nương phòng ngự không được, ngay lập tức đem Thập Nhị Phẩm Kim Liên phòng ngự phạm vi mở rộng, bảo vệ Nữ Oa nương nương, sau đó không ngừng gõ vang mõ, tấn công hướng Lão Tử ba người.

Lúc này, chúng tiên cũng là chạy về liêu núi lớn, thấy chúng Thánh Chiến ở chung một chỗ, liền muốn hướng điểm tiện nghỉ, cũng là hướng Thập Nhị Phẩm Thanh Liên đi, nghỉ tại chúng thánh lúc trước đem thu phục. Nhất thời, trên bầu trời bảo quang trập trập, Đế Tuân Hà Đồ Lạc Thư, Trấn Nguyên Tử Địa Thư, Minh Hà đạo nhân Nguyên Đồ A Tỳ Song Kiếm chờ một chút tiên thiên linh bảo trên không trung đại chiến không ngừng.

Mà lúc này Thông Thiên cùng Chuẩn Đề đại chiến cũng là sắp phân ra thắng bại liễu, Chuẩn Đề người không có hộ thân linh bảo, bị Thông Thiên một trận đoạt tấn công, liền đã là chừng chống đỡ hết nổi, chỉ thấy Thông Thiên trên nóc Thần Long tháp hộ thân, dưới chân Thập Nhị Phẩm Hắc Liên hộ thân, tay trái Hỗn Độn Chung, tay phải Trấn Thần Ấn, võ trang đầy đủ, Chuẩn Đề khách quan dưới cũng chỉ có Thất Bảo Diệu Thụ liễu, mấy hiệp xuống tới, Chuẩn Đề bại tướng đã thành.

Chuẩn Đề thấy không làm gì được liễu Thông Thiên, trong lòng thật là không cam lòng, hét lớn một tiếng, thả ra pháp tướng Kim Thân, cũng là Bồ Đề Kim Thân, có mười tám ngón tay, hai mươi bốn thủ, chấp định chuỗi ngọc tán đập, hoa bình Ngự Tràng, Gia Trì Thần Xử, bảo tọa, kim linh, kim cung, bạc kích, phiên kỳ chờ vật, tự thân cuốn lấy Đỉnh Càn Khôn, Kim Thân tự hướng Đạo Huyền đánh tới. A Di Đà nghe Chuẩn Đề ngôn ngữ, cũng cao kêu một tiếng Phật hiệu, trên nóc xá lợi từ một trận chuyển động, một trận kim quang sau khi, cũng hiện ra tượng sáu Kim Thân cùng Chuẩn Đề Kim Thân độc nhất vô nhị mười

tám ngón tay, hai mươi bốn thủ, chấp định chuỗi ngọc tán đập, hoa bình Ngự Tràng, Gia Trì Thần Xử, bảo tọa, kim linh, kim cung, bạc kích, phiên kỳ chờ vật. Chẳng qua là cũng làm tròn mặt hình dáng, cũng là Phật Môn tròn mắt Kim Cương

Thông Thiên thấy, ha ha cười một tiếng, nói: "Bằng môn chính là bằng môn, không là chính tông vậy." Dứt lời, chỉ thấy trên nóc tam hoa nhảy xuống một người, chính là Thông Thiên ác thi, đem Thập Nhị Phẩm Hắc Liên cùng Trần Thần Ấn giao cho ác thi, khiến cho đối phó Chuẩn Đề Kim Thân, mình còn lại là toàn lực tấn công hướng Chuẩn Đề bốn tôn.

Lúc này, Lão Tử mấy người cũng là còn không có phân ra thắng bại, Tiếp Dẫn Thập Nhị Phẩm Kim Liên phòng ngự thực tại không bằng, Lão Tử ba người cũng là vô.

Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy chúng tiên đánh về phía Thập Nhị Phẩm Thanh Liên, trong tay Bàn Cổ Phiên lay động, một đạo Hỗn Độn kiếm khí hướng mấy người đánh tới, trong nháy mắt đem mấy ngàn người hóa thành hơi hơi, Nguyên Thủy Thiên Tôn lớn tiếng nói: "Như thế bảo vật không phải là bọn ngươi có thể tiêu thụ lên, còn không mau mau thôi lui." Mọi người thấy, cũng là bất đắc dĩ, ai kêu người ta là thánh nhân đây. Cũng là một trận cấp đi, thối lui ra khỏi tranh đoạt.

Lúc này, Thông Thiên cùng Chuẩn Đề cuộc chiến cũng đến cuối cùng trước mắt, chỉ thấy Thông Thiên ác thi có Thập Nhị Phẩm Hắc Liên hộ thân, cũng không quản Chuẩn Đề Kim Thân công kích, giơ lên Trần Thần Ấn chính là một bữa mãnh liệt đập, mấy phen sau, Chuẩn Đề Kim Thân đã sớm thiếu cánh tay chân ngắn, tàn phá không chịu nổi. Thông Thiên ác thi lại không nghĩ đang dây dưa đi xuống, cho nên, chỉ thấy ác thi nâng lên Trần Thần Ấn, Trần Thần Ấn trong nháy mắt trở nên to lớn, hóa thành Thái Sơn chỉ cự, ác thi chỉ huy Trần Thần Ấn, mang theo thiên quân lực đánh tới hướng Kim Thân, "Oanh" một tiếng vang thật lớn, Chuẩn Đề Kim Thân nhưng là bị trực tiếp đập thành bánh thịt, chỉ có thể làm lại ở luyện.

Chuẩn Đề vừa nhìn, giận dữ: "Thông Thiên, ngươi dám hù ta Kim Thân, ta cùng với ngươi thế không bỏ qua."

Thông Thiên cười ha ha, trêu chọc nói: "Còn đây là bằng môn tả đạo, Chuẩn Đề đạo hữu cần gì để ở trong lòng, nữa tu chính tông chẳng phải tốt hơn?" Dứt lời, cũng không đợi Chuẩn Đề trả lời, lấy ra Tru Tiên Kiếm, thẳng hướng Chuẩn Đề, và ác thi cũng là khứ thủ Thập Nhị Phẩm Thanh Liên, ác thi đi tới Thập Nhị Phẩm Thanh Liên trước mặt, lập tức thúc dục pháp lực, đem thu phục, chỉ chốc lát sau, Thập Nhị Phẩm Thanh Liên liền biết điều một chút rơi vào ác thi trong tay.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân thấy Thông Thiên ác thi thu liễu Thập Nhị Phẩm Thanh Liên, trên mặt khó khăn vẻ càng hơn, thở dài một tiếng, lập tức cùng Nữ Oa nương nương nhảy ra vòng chiến, nói: "Ba vị đạo hữu đạo hạnh cao thâm, bản đạo cam bái hạ phong, lần này cũng là bản đạo đám người thua." Lão Tử ba người cũng là khó giải quyết đáp lễ.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân lập tức tới đến Thông Thiên cùng Chuẩn Đề vòng chiến, té lên Thập Nhị Phẩm Kim Liên, đem Chuẩn Đề bảo vệ, sau đó đối với Thông Thiên nói: "Đạo hữu pháp lực cao cường, bản đạo cùng sư đệ lần này cũng là nhận thua, kính xin đạo hữu dừng tay." Thông Thiên gật đầu cười, cũng nhảy ra vòng chiến, cùng Lão Tử ba người hội hợp.

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề đi tới mấy người trước mặt, nói: "Lần này cũng là bản đạo cùng sư đệ thua, linh bảo tự nhiên thuộc về các vị tất cả, bản đạo Tây Phương còn có việc, tự cáo từ." Dứt lời, mang theo Chuẩn Đề trở về Tây Phương đi.

Nữ Oa nương nương thấy Tiếp Dẫn hai người rời đi, một trận bất đắc dĩ, đối với Lão Tử mấy người nói: "Lần này bản đạo cũng là thua, lúc đó cáo từ." Dứt lời, đáp mây bay trở về Oa Hoàng Cung đi.

Lúc này, cũng chỉ còn lại có Lão Tử bốn người, cũng là nên phân bảo liễu. Lão Tử Nguyên Thủy cầm mắt thấy Thông Thiên, Hậu Thổ cũng là không có gì, Thông Thiên còn không chính là nàng. Nhưng Lão Tử Nguyên Thủy tự không khả năng bỏ qua, đây cũng là có thể trở thành Hỗn Độn chỉ bảo cực phẩm linh bảo, có thể nào dễ dàng buông tha cho. Rồi hãy nói, hẳn hai người vốn là đối với Thông Thiên hai người có điều kiêng kỵ, càng không thể đem lần này chỉ bảo đưa ra.

Thông Thiên khẽ suy tư một phen, nói: "Ta cùng với ba vị sư huynh sư muội cũng là Bàn Cổ Nguyên Thủy biến thành, nhất thể ra, cũng là không thể vì thể linh bảo hư lẫn nhau quan hệ giữa, ta xem hay là hỏi hạ Lão sư - ý kiến sao." Lão Tử Nguyên Thủy hơi chút suy tư, liền đồng ý, dù sao bọn họ cũng không còn mười phần nắm chắc có thể theo Thông Thiên trong tay cướp được linh bảo.

Bốn người nghị định, liền hướng thiên không hô to: "Lão sư ở trên cao, bọn ta được lần này chỉ bảo, không dám chuyên quyền, kính xin Lão sư làm chủ." Vừa dứt lời, chỉ thấy phía chân trời giáng xuống một đạo chói mắt bạch quang, rơi vào Thập Nhị Phẩm Thanh Liên trên, Thập Nhị Phẩm Thanh Liên trong nháy mắt bắt đầu biến hóa, một đóa hoa hồng phiêu khởi, bay về phía Lão Tử, hóa thành một đòn gánh, tái đi ngẩng bay về phía Nguyên Thủy, hóa thành một như ý, một lá sen bay về phía Thông Thiên, hóa thành một thanh Bảo Kiếm, đài sen bay về phía Hậu Thổ, hóa thành một trường tiên.

Chính là hoa hồng trắng ngẩng thanh lá sen, tam giáo nguyên lai là một nhà! Chỉ chẳng qua hiện nay nhiều Hậu Thổ. Bốn người thấy vậy, như có điều suy nghĩ, đều là có điều hiểu được.

Một lát, Lão Tử phục hồi tinh thần lại, đối với Thông Thiên Hậu Thổ nói: "Chuyện hôm nay đã xong, ta hai người cũng là phải về Côn Lôn Sơn tu luyện một phen, không biết sư đệ sư muội có hay không cũng tới?"

Thông Thiên cùng Hậu Thổ liếc mắt nhìn nhau, Thông Thiên tiến lên phía trước nói: "Sư huynh ý tốt, ta hai người tâm linh, lần này cũng là thu hoạch không nhỏ, bọn ta cũng không dám quấy rầy nhị vị sư huynh thanh tu, từ trả lời tráng tu luyện là được."

Lão Tử nhàn nhạt nhìn liễu hai người một cái, nói: "Như thế, ta hai người cũng cáo từ." Dứt lời, cùng Nguyên Thủy nhắc lên tường vân, hướng Côn Lôn Sơn đi.

Thông Thiên cùng Hậu Thổ thấy Lão Tử hai người rời đi, cũng từ trở về Bồng Lai đảo tìm hiểu lần này thu hoạch.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 39: Thiên Đình Tính Toán

Lần trước tranh đoạt Thập Nhị Phẩm Thanh Liên, cũng khiến cho Hồng Hoang đông đảo đại thần kiến thức thánh nhân oai, phát tay trong lúc, hủy diệt vạn vật, bài sơn đảo hải không gì làm không được, chúng tiên vừa là sợ hãi than, lại là hâm mộ. Cho nên, Hồng Hoang chúng tiên đối với thành thánh cũng là càng thêm khát vọng, trở lại động phủ sau, đi hôn tìm hiểu hữu người ít đi không ít, bề quan Tu Luyện Giả chỗ nào cũng có.

Thiên Đình, Thái Dương Cung trung, lúc này Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, yêu sư Côn Bằng, Phục Hi đại thánh mấy vị Thiên Đình chỉ trụ hôm nay hội tụ một đường thương nghị, lần trước tranh đoạt linh bảo, đối với bốn người cũng là đã kịch không nhỏ, hơn nữa Đông Hoàng Thái Nhất, tự nhận pháp lực cao cường, đối với mấy vị thánh nhân cũng là có nhiều bất kính. Lần này chúng thánh đại chiến, nhìn thấy mấy vị thánh nhân uy thế, tùy ý một kích chính là thiên băng địa liệt, chính là bị yêu tộc coi là thần hộ mệnh Nữ Oa nương nương, ở đối mặt mấy vị khác thánh nhân lúc, cũng chỉ là miễn cưỡng ứng đối, cảnh này khiến Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng tự tin âm ỉ sụp đổ.

Giờ phút này, Thái Nhất đang một người ngồi ở mình trên ghế ngồi, không nói câu nào. Hắn cái bộ dáng này cũng là dọa Đế Tuấn vừa nhảy, nhìn Thái Nhất lúc này hành động cùng bình thường khác hẳn, Đế Tuấn lập tức quan tâm hỏi: "Ha ha, Thái Nhất, chuyện gì như thế phiền não a? Đây cũng không giống như bình thời người a!"

Đông Hoàng Thái Nhất nghe Đế Tuấn lời của, chậm rãi ngẩng đầu nhìn Đế Tuấn, không cam lòng nói: "Đại ca, người chẳng lẽ không cảm thấy được chúng ta hết thấy sờ tác sờ vì cũng là như vậy buồn cười không? Nghĩ tới ta huynh đệ hai người, từ xuất thế tới nay, liền có hùng tâm tráng chí, Đông Hải cuộc chiến, Đạo Tổ sở phong nam tiên đứng đầu cũng là bị bọn ta đánh giết, sau, không thể gặp yêu tộc bị vu tộc khi dễ, chính hợp yêu tộc cùng vu tộc đại chiến, cuối cùng tuy là thất bại, đối với người hai người không có buông tha cho, rốt cục lần nữa nhất thống yêu tộc, còn thành lập liễu Hồng Hoàng Thiên Đình, nhưng hôm nay, ta hai người ở đây mấy thánh nhân trong mắt, cũng chỉ là một con con kiến hôi, đại ca, người nói một chút, huynh đệ của ta hai người liệu chết hạp lại sống, rốt cuộc là vì cái gì?"

Đế Tuấn nghe Đông Hoàng Thái Nhất lời của, trong lòng cũng là không dễ chịu, nhưng hôm nay có thể có biện pháp gì? Chỉ trách Đạo Tổ giảng đạo lúc, không có ở trong Tử Tiêu Cung cướp được một chỗ ngồi, chỉ đồ thừa Hồng Vân chết cũng không có để cho bọn họ nhận được đạo kia Hồng Mông Tử Khí. Đế Tuấn thở dài một tiếng, cũng không còn trở về Thái Nhất lời của, yên lặng ngồi.

Một bên Côn Bằng cùng Phục Hi nghe, trong lòng cũng không phải là tư vị, nhất là Côn Bằng, trong lòng lại càng giận chết đi Hồng Vân, đối với Đế Tuấn Thái Nhất cũng không còn sắc mặt tốt, hắn cảm thấy lần trước nếu không phải Đế Tuấn Thái Nhất chạy tới, mình là có thể giết chết Hồng Vân, đạo kia Hồng Mông Tử Khí tự nhiên cũng chính là của hắn liễu, chứng đạo thành thánh còn không phải là nước chảy thành sông? Càng nghĩ càng là tức giận, có thể tưởng tượng đến mình hôm nay hay là đang Thiên Đình bên trong, không thể làm gì khác hơn là nhịn xuống, nhưng trong lòng thì nghĩ tới, sau này có cơ hội nhất định phải trả thù Đế Tuấn Thái Nhất.

Phục Hi đại thánh ở một bên nghe Đông Hoàng Thái Nhất lời của, trong lòng một trận thở dài, Phục Hi đạo nhân vốn là cũng là tu vi tuyệt đỉnh hạng người, đáng tiếc từ gia nhập Thiên Đình sau, bị Thiên Đình chứa nhiều sự vật sờ luy, tu vi cũng là không có chút nào tiến thêm, thử nghĩ xem ban đầu muội muội của mình Nữ Oa nương nương khuyên mình không nên gia nhập Thiên Đình, hắn lúc ấy còn cho là Nữ Oa nương nương vô cùng bạc tình, trở thành Đạo Tổ đệ tử sau tự quên mất mình cũng là yêu tộc người liễu, cho nên liền không nghe Nữ Oa nương nương lời khuyên, cố ý gia nhập Thiên Đình. Nhưng hôm nay, Phục Hi đạo nhân cũng là hối hận vô cùng, sớm biết như thế, ban đầu nên nghe muội muội mình lời của, dốc lòng tu luyện, không để ý tới ngoại sự, như thế, còn có thể chứng đạo thành thánh, nhưng bây giờ là hết thảy cũng chậm.

Côn Bằng ở trong bốn người coi như là nhất tinh thông tính toán người, dù sao Côn Bằng cũng là Hỗn Độn thân ma thân, long phượng đại kiếp lúc lợi dụng tồn tại chính là nhân vật, kiến thức rộng rãi. Trong lòng giận Đế Tuấn Thái Nhất, âm thầm lại càng tính toán không dứt, mới vừa bị Thái Nhất lời của nhận thấy nhuộm, nhưng trong lòng thì có chút rối loạn, hôm nay cẩn thận vừa nghĩ, lập tức liền có lập kế hoạch.

Cho nên, hướng Đế Tuấn Thái Nhất nói: "Hai vị đệ hạ không cần lo lắng, hôm nay Hồng Vân đã chết, kia thánh vị tự nhiên cũng là không ra một pho tượng, ở cộng thêm vốn là còn có một pho tượng, cũng đã có hai tôn thánh vị là vật vô chủ, Hồng Hoàng trên, đại thần thông người tuy là không thể đếm, nhưng chân chính có thể có cơ hội tìm được lần này thánh vị người nhưng cũng không nhiều lắm, và hai vị đệ hạ đang trong đó, chỉ cần hảo hảo mưu kế, chưa chắc không có cơ hội."

Đế Tuấn vừa nghe, lập tức hỏi: "Không biết yêu sư có gì diệu kế, mau nói đi." Một bên Thái Nhất cũng là vẻ mặt mong đợi, hi vọng Côn Bằng có thể nói ra thành thánh phương pháp, như vậy, chỉ cần hắn huynh đệ trong hai người một người thành thánh, sẽ không tất nhìn lại mấy cái thánh nhân sắc mặt.

Côn Bằng khẽ mỉm cười, nói: "Đệ hạ có biết Đạo Tổ là như thế nào chứng đạo?"

Đế Tuấn vừa nghe, khẽ cau mày, đây là Hồng Hoang mọi người đều biết chuyện tình, Côn Bằng như thế câu hỏi, để cho Đế Tuấn cảm giác có chút coi rẻ mình. Nhất thời, Đế Tuấn cũng không đơn thuốc kếp mới vội vàng tình, thần nhiên nói: "Yêu sư có gì nói không ngại nói thẳng, không cần quanh co lòng vòng."

Côn Bằng nghe Đế Tuấn lời của, cũng biết Đế Tuấn có chút không vui, hắn cũng không quan tâm, tiếp tục nói: "Bệ hạ biết Đạo Tổ như thế nào chứng đạo, vậy cũng hẳn là hiểu Đạo Tổ là như thế nào hợp đạo."

Đế Tuấn vừa nghe, cúi đầu khẽ suy tư, thành thánh cùng Đạo Tổ như thế nào hợp đạo có quan hệ gì? Hắn suy nghĩ một chút, hay là không có nghĩ ra nguyên cớ, đối với Côn Bằng thừa nước đục thả câu cách làm cũng là lão Đại là không vui mừng, cho là Côn Bằng cử động lần này là có lòng huyền hư, nghĩ ở trước mặt hắn tranh công, cho nên cau mày nói: "Yêu sư hay là nói thẳng sao, chỉ cần biện pháp có thể được, Bồn để thì sẽ nặng nề có phần thường."

Côn Bằng nghe Đế Tuấn lời của, biết Đế Tuấn hiểu lầm, trong lòng lại càng khinh thường, vốn là Đế Tuấn tự đối với hắn có điều phòng bị, tự nhiên sẽ không cho hắn cái gì trọng thưởng, hiện tại nói như thế, Côn Bằng dĩ nhiên khinh thường liễu. Bất quá, lúc này trong lòng hắn có điều tính toán, cũng không để ý những thứ này, đối với Đế Tuấn nói: "Bệ hạ, Đạo Tổ sở dĩ có thể ở thành thánh sau ngàn ngàn mấy hội nguyên tự hợp thân thiên đạo, cũng không phải là chỉ vì Đạo Tổ tu vi tư chất đã đạt tới nghịch thiên, mà là Đạo Tổ Từ Tiêu Cung bắt đầu bài giảng đại đạo, mưu được thiên địa số mệnh, mượn số mệnh chi giúp, Đạo Tổ mới có thể hợp thân thiên đạo. Như thế, ta Thiên Đình chỉ cần mưu được thiên địa số mệnh, chứng đạo thành thánh cũng không nữa là hy vọng xa vời."

Đế Tuấn vừa nghe, trong lòng cả kinh, vẫn thật không nghĩ tới Đạo Tổ hợp đạo lại còn như thế bí mật, ngược lại vừa nghĩ, lại có chút ít hoài nghi hỏi: "Yêu sư nói thật không? Bồn để nhưng là cho tới bây giờ chưa nghe nói qua thiên địa số mệnh có thể chứng đạo, yêu sư lại là như thế nào biết được?"

Côn Bằng thấy Đế Tuấn hoài nghi, lập tức nói: "Bệ hạ, thần nói những câu thật không, không có chút nào lời nói dối, Đạo Tổ tại lần trước trong đại kiếp mưu được số mệnh, cho nên mới có thể chứng đạo thành thánh, sau cho Từ Tiêu Cung bắt đầu bài giảng đại đạo, mưu cầu thiên hạ số mệnh, mới có thể hợp đạo. Bệ hạ nếu là không tin, nhưng hỏi một chút Phục Hi đại thánh, Phục Hi đạo hữu, Nữ Oa nương nương hẳn là cũng đã nói loại này chuyện sao, nói vậy đạo hữu cũng là biết được thiên địa số mệnh trọng yếu."

Phục Hi nghe Côn Bằng lời của, khẽ gật đầu, nói: "Yêu sư nói quả thật như thế, thiên địa số mệnh cho dù là thánh nhân cũng là nắm nghĩa không dứt, chứng thánh thành thánh sau, tu vi muốn tái tiến một bước, lấy ngàn khó khăn muôn vàn khó khăn mà nói cũng không vì quá, cần phải là thiên địa số mệnh tương trợ, cũng là làm ít công to, muối muối đã từng đã nói, Đạo Tổ tựa hồ hay là tại thượng một lượng kiếp được rồi số mệnh, tu luyện sau, mới có thể thành thánh, số mệnh đúng là thập phân trọng yếu."

Đông Hoàng Thái Nhất vừa nghe, lập tức hướng Phục Hi hỏi: "Đạo hữu theo như lời thật không? Thiên địa số mệnh thật thần diệu như thế?"

Phục Hi trả lời: "Quả thật như thế, chuyện này là Nữ Oa nương nương báo cho bản đạo, tự nhiên không có sai."

Một bên Đế Tuấn nghe, mừng rỡ trong lòng, không nghĩ tới còn thật có chuyện này ư, nếu là Nữ Oa nương nương nói, kia tự nhiên không có sai, xem ra thiên địa số mệnh đúng là ngay cả chứng Thánh Đồ nắm nghĩa bảo vật. Đồng thời, đối với Côn Bằng thái độ lập tức biến chuyển, ân cần hỏi: "Kia không biết yêu sư có cùng biện pháp, nhưng mưu được thiên địa số mệnh, chẳng lẽ cũng như Đạo Tổ một loại, vì Hồng Hoang chúng sanh giảng đạo?"

Côn Bằng khẽ lắc đầu, nói: "Bệ hạ, phương pháp này cũng là chỉ thích hợp Đạo Tổ, bọn ta cũng là không thể. Nếu như phương pháp này nhưng mưu được thiên địa số mệnh, những thứ kia thánh nhân đã sớm làm, làm sao có thể đến phiên ta Thiên Đình đây?"

Đế Tuấn vừa nghe, quả thật như thế, tự mình nghĩ rất đơn giản, kia mấy vị thánh nhân đối với lần này chuyện đích thị là hiểu rõ, bọn họ cũng không có làm như thế, nhất định là có nguyên nhân gì, chẳng lẽ là sợ vì vậy đắc tội Đạo Tổ? Đế Tuấn nghĩ một lát mà, có chút nhừ đầu, thánh nhân tâm tư nào có tốt như vậy đoán, định không nhớ tới liễu, hướng Côn Bằng hỏi: "Xem ra yêu sư là định liệu trước liễu, không ngại nói ra mọi người nghe một chút, cũng

tốt thương nghị một phen."

Côn Bằng trên mặt nhất thời nghiêm, nghiêm nghị nói: "Bệ hạ

muốn mưu được số mệnh, nhất định phải nhất thống Hồng Hoang thế giới, như thế, Hồng Hoang số mệnh tự nhiên toàn bộ thuộc về bệ hạ, đến lúc đó, chứng đạo thành thánh cũng không phải là không thể. Kể từ đó, bọn ta cũng là trước hết đem vu tộc đánh bại, chỉ có như vậy, mới có thể nhất thống Hồng Hoang thế giới."

Côn Bằng lần này cũng là nghĩ mượn đao giết người, mượn vu tộc lực đem Đế Tuấn Thái Nhất trừ đi, kế này cũng âm mưu, mà là dương mưu, cho dù Đế Tuấn Thái Nhất biết được, nhưng là cảm憾 Côn Bằng không thể làm gì, dù sao Côn Bằng theo như lời thật có đạo lý, làm như thế nếu như thành công, như vậy từ nhưng thiên địa số mệnh; hơn nữa, thành thánh hấp dẫn cũng khiến cho Đế Tuấn phải vì thế mạo hiểm, bởi vì bọn họ sợ rằng chỉ còn lại có này một biện pháp liễu. Nhưng vu tộc tự nhiên sẽ không thúc thủ chịu trôi, như thế, một phen đại chiến không thể tránh được.

Đế Tuấn nghe Côn Bằng nói thế, sắc mặt đại biến, hôm nay, Thiên Đình cùng vu tộc đối kháng cũng là không chiếm bất kỳ ưu thế, muốn đánh bại vu tộc vừa nói dễ vậy sao. Vốn là, Nữ Oa nương nương thành thánh, yêu tộc trở ra một vị thánh nhân, như thế mới cùng vu tộc đánh ngang tay. Hôm nay, vu tộc được Hậu Thổ nương nương ủng hộ, đến từ Nữ Oa nương nương uy hiếp tự nhiên không còn tồn tại, cứ như vậy, yêu tộc cũng là thực lực đại giảm, lấy cái gì cùng vu tộc chống đỡ. Đế Tuấn cau mày nghĩ một lát mà, đối với Côn Bằng hỏi: "Yêu sư, phương pháp này chính là ngươi suy nghĩ ra, không biết có gì diệu kế đánh bại vu tộc đây?"

Côn Bằng nghe, trong lòng không muốn rồi hãy nói, và憾 cũng quả thật cũng không thậm biện pháp, vốn chính là vì tính toán Đế Tuấn Thái Nhất và nghĩ ra kế này, những thứ khác cũng là thật là làm không đến nghĩ. Nhưng giờ phút này Đế Tuấn hỏi憾, nhưng cũng không thể không nói, bằng không Đế Tuấn mượn lần này làm khó dễ,憾 tự nhiên không dễ chịu lắm, chỉ có thể bất đắc dĩ nói: "Thần tuy biết phương pháp này, nhưng như thế nào làm cũng là thật sự không biết, bệ hạ hay là đi hỏi một chút Nữ Oa nương nương - ý kiến sao, dù sao Nữ Oa nương nương chính là ta yêu tộc thánh nhân. Hơn nữa, thánh nhân kiến thức cũng không phải là bọn ta có thể sánh bằng."

Đế Tuấn nghe, khẽ gật đầu, Côn Bằng nói thế cũng là để ý tới, hỏi một chút Nữ Oa nương nương - ý kiến cũng tốt, cho nên nói: "Yêu sư nói như vậy để ý tới, như thế, bọn ta tự cùng nhau đi trước Oa Hoàng Cung bái kiến Nữ Oa nương nương, hỏi một chút chuyện này đến tột cùng như thế nào giải quyết." Dứt lời, chào hỏi ba người đứng dậy, cùng nhau đi trước Oa Hoàng Cung.

Chỉ chốc lát sau, mọi người đi tới Tam Thập Tam Thiên ở ngoài, Hỗn Độn trong, chỉ chốc lát liền đến Oa Hoàng Cung, đồng tử dẫn bốn người tiến vào đại điện, Nữ Oa nương nương lúc này đang ngồi cao cho vân trên giường, bốn người lập tức làm lễ ra mắt: "Bái kiến Nữ Oa nương nương." "Ra mắt muội muội", Nữ Oa nương nương nhìn mấy người, nói: "Không cần đa lễ liễu, đứng dậy sao."

Sau, mọi người đều tự tìm chỗ ngồi vào chỗ của mình, Đế Tuấn còn lại là về phía trước, hỏi: "Xin hỏi nương nương, ta yêu tộc hôm nay nghĩ mưu được thiên địa số mệnh, nên làm như thế nào đây?"

Nữ Oa nương nương nghe lần này, hơi khẽ cau mày đầu, ngược lại thần nhiên nói: "Chuyện này cũng là khó khăn cực kỳ, ta cũng vậy vô thậm biện pháp."

Đế Tuấn vừa nghe, trong lòng nhất định, mới vừa Nữ Oa nương nương cau mày, nói cách khác nương nương đối với khí này vân cũng rất là để ý. Cho nên, Đế Tuấn mừng rỡ trong lòng quá đổi, đối với số mệnh chuyện không khỏi lại càng khát vọng, trực tiếp hướng Nữ Oa nương nương nói: "Nương nương, bọn ta cũng là tính toán nhất thống Hồng Hoang thế giới, mượn lần này được thiên địa đại khí vận, kể từ đó yêu tộc chắc chắn số mệnh tăng nhiều, cũng không cần ở e ngại những khác thánh nhân, nương nương là ta yêu tộc thánh nhân, tự nhiên đối với nương nương cũng là có đồng đạo chỗ tốt, không biết nương nương có ý kiến gì không." Đế Tuấn không hổ là suất lĩnh yêu tộc đối kháng vu tộc mấy chục vạn năm lâu để vương, nói thế quả thật tuy là có chút khoa trương, nhưng là rất có đạo lý, khiến cho Nữ Oa nương nương cũng không khỏi không thận trọng suy nghĩ.

Nữ Oa nương nương cũng biết Đế Tuấn nói có chút khoa trương, nhưng quả thật có chút đạo lý,憾 dù sao cũng là yêu tộc thánh nhân, nếu như yêu tộc được rồi số mệnh, vì vậy rầm rộ, như vậy đối với nàng ngộ đạo cũng là có trợ giúp rất lớn, cho nên Nữ Oa nương nương phải thật tình suy nghĩ trong đó

lợi hại quan hệ.

Nữ Oa nương nương suy tư chốc lát, bất đắc dĩ thở dài một hơi, đối với Đế Tuấn nói: "Chuyện này ta cũng là thật không giúp được ngươi, ngươi cũng hiểu biết vu tộc có Hậu Thổ nương nương cho chỗ dựa, chính là ta cũng không dám quá nhiều nhúng tay vu yêu chuyện, chuyện này cũng là không thể ra sức liều."

Đế Tuấn mặc dù đã ngờ tới cái kết quả này, nhưng Nữ Oa nương nương nói sau khi đi ra, trong lòng vẫn còn có chút thất vọng, bất quá, nhưng bây giờ không phải là như đưa đám thời điểm, Đế Tuấn lên tinh thần, lập tức lần nữa đối với Nữ Oa nương nương nói: "Đế Tuấn cũng không dám yêu cầu xa vời nương nương trợ giúp, chẳng qua là nếu như có những khác thánh nhân tham dự, đến lúc đó kính xin nương nương hỗ trợ, yêu tộc ngày sau nếu thật được rồi số mệnh, tất nhiên cũng sẽ không quên nương nương hôm nay ân tình, không biết nương nương cho là chuyện này có thể hay không."

Nữ Oa nương nương vừa nghe, này đến lúc đó không có gì, vu yêu chuyện chỉ có Hậu Thổ nương nương có lý do nhúng tay, mấy người khác cũng là không có đang lúc lý do, đối phó Hậu Thổ nương nương một người, Nữ Oa nương nương mặc dù cũng không có cái gì lòng tin, nhưng nếu như chẳng qua là ngăn trở Hậu Thổ nương nương, Nữ Oa nương nương vẫn còn có chút nắm chắc, cho nên đối với Đế Tuấn nói: "Như thế cũng không phải là không thể, thánh nhân phương diện áp lực ta nhưng cho là bọn ngươi đỡ, về phần vu tộc chuyện, ta liền không thể nhúng tay, nhưng phải dựa vào bọn ngươi mình."

Đế Tuấn vừa nghe, mừng rỡ bái tạ: "Đa tạ nương nương từ bi." Đế Tuấn thấy mặc dù không có được kết quả tốt nhất, nhưng hôm nay cũng là không tệ, cho nên mọi người liền cáo từ Nữ Oa nương nương, trở về Thiên Đình đi.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Vu Yêu Tái Chiến

Đế Tuấn mấy người trở về đến Thiên Đình, liền bắt đầu thương nghị như thế nào đối với vu tộc khai chiến, hôm nay đã là tiền nửa huyền thượng, không phát không được. Nửa như thế đợi chờ đi xuống, chứng đạo thành thánh hi vọng sẽ càng thêm xa vời. Đế Tuấn lúc này cũng không quản vu yêu thực lực cách xa, liền muốn lập tức đem binh tấn công Hồng Hoang đại lục, muốn nhất thống Hồng Hoang thế giới. Côn Bằng thấy Đế Tuấn đã mất đi tinh táo, tính toán được như ý, cao hứng không dứt.

Côn Bằng trong lòng cười lạnh nói: "Như thế phương pháp quả thật có thể chứng đạo, nhưng như thế nào như vậy dễ dàng, nhớ năm đó Tây Phương ma giáo giáo chủ La Hầu là bậc nào thần thông, suất lĩnh ma giáo chi chúng, muốn nhất thống Hồng Hoang thế giới, ngay lúc đó Đạo Tổ cũng sợ 3 phần, cuối cùng còn không phải là chết thân tử thần tiêu, tự hai người các ngươi còn muốn nhất thống Hồng Hoang, nằm mơ sao."

Một bên Phục Hi thấy Đế Tuấn vì thánh vị đã là hoàn toàn không để ý yêu tộc chết sống, không khỏi có chút nản lòng thoái chí, đối với ban đầu gia nhập Thiên Đình cử chỉ lại càng hối hận. Nhưng Phục Hi dù sao tâm hệ yêu tộc an nguy, để cho hần nhìn Đế Tuấn đem yêu tộc mang hướng diệt tộc đất, cũng là không được.

Cho nên, Phục Hi lập tức hướng Đế Tuấn khuyên nhủ: "Bệ hạ, ta Thiên Đình mặc dù tự lại vô số yêu tộc, Thiên Đình trên có Chu Thiên Tinh Đẩu giáng xuống, khiến cho lũ yêu tu luyện kỳ khoái, trải qua những năm này tu dưỡng, thực lực cũng không thể vị không mạnh. Nhưng so với vu tộc, hay là không nhỏ chênh lệch, bệ hạ hôm nay liều lĩnh, cùng vu tộc khai chiến, sợ là thánh vị vẫn phải là không tới, và bệ hạ tàn tàn khổ khổ thành lập Thiên Đình, cũng sẽ vì vậy không còn tồn tại. Vu tộc không tu nguyên thần, tự nhiên không thể chứng đạo thành thánh, bệ hạ chỉ cần dốc lòng tu luyện, sớm ngày chứng đạo thành thánh cũng đủ. Đến lúc đó, ta yêu tộc có hai vị thánh nhân chi giúp, vu tộc tất nhiên không phải là ta yêu tộc đối thủ, kính xin bệ hạ nghĩ lại a!"

Đế Tuấn nghe Phục Hi lời của, cúi đầu trầm tư không dứt, Phục Hi theo như lời quả thật như thế, yêu tộc cùng vu tộc so sánh với thực lực kém là không dừng lại một chút, nếu như khai chiến, yêu tộc định không phải là vu tộc đối thủ, nói không chừng thật đúng là sẽ như Phục Hi nói, ngay cả Thiên Đình điểm này cơ nghiệp cũng sẽ bị đánh quang.

Đế Tuấn trong đầu bắt đầu nhanh chóng chuyển động, đối lập vu yêu ở giữa thực lực, yêu tộc không có Nữ Oa nương nương này một đại trợ lực, duy nhất ưu thế chính là từ Thông Thiên nơi đó có được Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận, trải qua những năm này tìm hiểu cùng sửa đổi, Đế Tuấn đã có tự tin, hôm nay Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận cho dù vậy khôn năm Tô Vu cũng không phải là không thể. Như thế, còn dư lại sáu Tô Vu, hấn và đệ đệ Thái Nhất có thể đối phó ba Tô Vu, còn dư lại ba Tô Vu giao cho Phục Hi cùng Côn Bằng, kể từ đó, vu yêu đỉnh cấp chiến lực cũng là lần triệt tiêu. Có thể tưởng tượng nghĩ vu tộc đông đảo Đại Vu lực chiến đấu, yêu tộc làm sao có thể tới so sánh với, trừ thập đại yêu thánh ở ngoài, những khác một chút coi như là có Đại La Kim Tiên tu vi đại yêu, cũng rất khó đối phó vu tộc Đại Vu.

Nghĩ tới những thứ này, Đế Tuấn nhúc nhúc đầu không dứt, Phục Hi để cho hấn nấn nại, đợi chờ. Mà nếu nếu có người trước thành thánh, như vậy cơ hội của hấn thì càng thêm xa vời, đến lúc đó, đại thế đã định, hấn ở làm sao cố gắng cũng vô ích chỗ. Cho nên, Đế Tuấn trong lòng lập tức trở nên kiên định, đối với Phục Hi nói: "Đạo hữu không cần nhiều lời, chuyện này ta đã quyết định, yêu tộc đối lập vu tộc đúng là không chiếm bất kỳ ưu thế, nhưng lần này cũng là phải hơi bị. Ta yêu tộc người lớn nhất nơi phát ra hay là đang Hồng Hoang trên đại lục, nhưng hôm nay vu tộc chiếm lấy cả Hồng Hoang đại lục, ta yêu tộc người bị kia tùy ý tru diệt, Phục Hi đạo hữu cũng nên biết, những năm này Thiên Đình yêu tộc tăng trưởng quá chậm, thậm chí không có tăng trưởng, như thế đi xuống, ta yêu tộc người ở Hồng Hoang đại lục không tiếp tục đất đặt chân, chỉ còn lại bọn ta Thiên Đình còn không bị vu tộc phát tay tiếp xúc diệt? Cho nên bọn ta không thể ở ngồi chờ chết, bệ hạ chủ động phóng, như vậy mới có một đường sinh cơ."

Phục Hi nghe Đế Tuấn lời của, trong lòng mình Bạch đế Tuấn là ở vì mình kiếm cơ, nhưng Đế Tuấn lời của cũng quả thật có chút đạo lý, yêu tộc tuy là thiên địa sùng nãi, mỗi ngày Hóa Hình người chỗ nào cũng có, nhưng từ vu tộc ở Hồng Hoang đại lục ban xuống tuyệt sát lệnh, Thiên Đình yêu tộc đã là thật lâu không có gia tăng. Nữ Oa nương nương thành thánh sau, yêu tộc trở ra một vị thánh nhân, cũng khiến cho vu tộc không dám vô cùng can rờ, yêu tộc cũng khó được có tu dưỡng lúc, mà nếu lần này thời gian cũng không còn kéo dài bao lâu, Hậu Thổ nương nương tự thành thánh liễu, Hậu Thổ nương nương mặc dù không phải là vu tộc người, có đúng không vu tộc rõ ràng cho thấy chiếu cố có thêm, kể từ đó, Nữ Oa nương nương cũng là không dám quá nhiều nhúng tay vu yêu hai tộc chuyện, yêu tộc cũng lần nữa lâm vào bị động, thực lực tăng trưởng cũng là dừng lại không tiến.

Nghĩ tới những thứ này, Phục Hi cũng không biết như thế nào lời khuyên Đế Tuấn, chỉ có thể mặc nhiên không nói. Đế Tuấn thấy Phục Hi không nói lời nào, biết là bị tự động, trong lòng buồn lòng, Phục Hi nhận khả chuyện này, khiến cho hấn cũng yên tâm không ít. Sau đó đối với Thái Nhất nói: "Thái Nhất, người đi triệu tập nhân mã chuẩn bị, một hồi bọn ta đã đi xuống Thiên Đình, tấn công Hồng Hoang đại lục." Thái Nhất lập tức tự ra liểu Thái Dương Cung, từ đi triệu tập nhân mã chuẩn bị.

Đế Tuấn rồi hướng Côn Bằng nói: "Làm phiền yêu sư tìm được ba trăm sáu mươi lăm Đại La Kim Tiên tu vi đại yêu, để cho bọn họ bày Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận, vậy khôn chút ít Tô Vu, nếu không trận chiến này cũng là không có chút nào phần thắng." Côn Bằng vội vàng đáp ứng.

"Đại ca, tất cả Thiên Đình người đều đã ở chỗ này." Một lát, Đông Hoàng Thái Nhất đã là triệu tập xong, Thiên Đình tất cả yêu tộc đều ở nơi này.

Đế Tuấn nhìn đông nghịt một mảnh yêu tộc, không dưới hàng tỉ số lượng, trong lòng cũng là hào khí vạn trượng, lớn tiếng nói: "Tốt, lên đường." Cho nên, hàng tỉ yêu tộc hạo hạo đặng đặng hướng Hồng Hoang đại lục đi, lớn như thế động tĩnh, sớm có vu tộc người dò, lập tức báo Tô Vu biết được.

Trong hồng hoang có một chỗ thần bí, chính là Tô Vu nhà Bàn Cổ điện, cho dù là thánh nhân cũng không biết kia vị trí cụ thể. Lúc này, mười một Tô Vu hội tụ Bàn Cổ trong điện thương nghị yêu tộc xâm phạm chuyện.

"Này còn có cái gì tốt thương nghị, yêu tộc tiểu nãi nếu tới, bọn ta liền giết hấn tám giáp không lưu, để cho bọn họ kiến thức kiến thức sự lợi hại của ta, cũng tốt biết ai mới là Hồng Hoang chủ nhân." Tánh khí táo bạo Chúc Dung đầu tiên mở miệng.

Cộng Công thấy Chúc Dung đại ngôn bất tâm, lập tức châm chọc nói: "Sự lợi hại của ngươi? Ta là không biết ngươi có cái gì chỗ lợi hại, cần thận bị yêu

tộc giết, diệt ta Tổ Vu uy phong." Thủy hòa bất dung, hai người gặp mặt chính là đại âm ỉ một phen, mọi người cũng cũng đã quen rồi.

Chúc Dung nghe Công Công lời của, lập tức muốn trả lời lại một cách mỉa mai, lại bị Đê Giang cắt đứt: "Tốt lắm, lần lần cái gì âm ỉ, hôm nay yêu tộc cũng đánh tới cửa nhà liễu còn âm ỉ, hai người các ngươi còn có hết hay không liễu, tức giận hướng yêu tộc đi tát." Sau đó, Đê Giang hỏi Trọc Cửu Âm: "Ngươi nhìn lần này chuyện như thế nào?"

Trọc Cửu Âm lúc này đang cúi đầu suy tư, nghe thấy Đê Giang câu hỏi, ngẩng đầu nói: "Ta cũng vậy không biết yêu tộc có gì âm mưu, theo lý thuyết yêu tộc thực lực cùng ta chờ xê xích khá xa, không nên chủ động phóng , nhưng Đê Tuấn Thái Nhất hết lần này tới lần khác tự làm như thế liễu, cũng là làm cho người ta khó hiểu không dứt."

Đê Giang nghe, cũng là cau mày không nói, chuyện này nhưng không có bất kỳ đạo lý, vu yêu hai tộc đại chiến, quyền chủ động là thuộc về vu tộc , theo lý thuyết hẳn là bọn họ vu tộc chủ động phóng, tấn công yêu tộc. Nhưng hôm nay, yêu tộc lại nghênh ngang tấn công liễu tới đây, Đê Giang phải thử nghĩ xem có phải hay không có âm mưu gì, nghĩ một lát mà, cũng không còn nghĩ ra cái gì tới, tự đối với những khác Tổ Vu nói: "Tốt lắm, bất kể yêu tộc có âm mưu gì, bọn ta tiếp theo chính là. Nếu yêu tộc đánh tới đây, bọn ta riêng của mình chuẩn bị chiến tranh là được, xem hẳn yêu tộc có gì dựa vào, thế nhưng không biết tự lượng sức mình chủ động phóng, lần này nhất định phải cho Đê Tuấn Thái Nhất hai con ngu điều một bài học." Chúng Tổ Vu cùng kêu lên xác nhận, sau đó liền ra khỏi Bàn Cổ điện, chuẩn bị đại chiến.

Lại nói Đê Tuấn Thái Nhất mấy người suất lĩnh yêu tộc hạ đến Hồng Hoàng, liền tìm mấy vu tộc Bộ Lạc, cố động tru diệt một phen. Không tới chốc lát, vu tộc đã bị tru diệt mấy cái Bộ Lạc. Mà lúc này, vu tộc đã ở Tổ Vu dưới sự hướng dẫn của, chạy tới Đê Tuấn đám người trước mặt.

Chỉ thấy vu tộc trận doanh trong bay ra mấy người, đang mười một Tổ Vu, Đê Giang ở phía trước lớn tiếng nói: "Đê Tuấn, không nghĩ tới ngươi này chỉ ngốc điều lại dám đến tấn công ta vu tộc, quả thực là không biết tự lượng sức mình, chẳng lẽ ngươi đã sống đủ rồi, muốn tìm cái chết sao?"

Đông Hoàng Thái Nhất nghe Đê Giang lời của, giận dữ, không đợi Đê Tuấn trả lời, liền nhảy ra lớn tiếng nói: "Đê Giang, ngươi dám nhục huynh trưởng ta, muốn chết không được ?"

Đê Giang thấy là Đông Hoàng Thái Nhất, cười ha ha nói: "Ha ha ha ha, Đê Tuấn kia chỉ ngốc điều đây? Làm sao không ra nói chuyện a? Chẳng lẽ là sợ phải không? Toát ra một con dân điều là đạo lý gì a?" Mấy vị Tổ Vu tất cả đều là cười to không dứt, phía sau đi theo đông đảo vu tộc cũng lập tức lên tiếng nhục mạ, trong lúc nhất thời, tiếng náo nức rung trời, được không nào nhiệt.

Thái Nhất nghe Đê Giang như thế ngôn ngữ , trong lòng giận dữ, mặt cũng bị tức đỏ bừng, lập tức sẽ phải nể trả lại, bị Đê Tuấn ngăn cản, Đê Tuấn về phía trước nói: "Hừ, Đê Giang, có chút năm không thấy, không nghĩ tới miệng của ngươi hay là thói như vậy, ta lần này tới không

phải là cùng ngươi nể nhau , ngươi vu tộc tại lần trước đại chiến sau, đối với ta yêu tộc tru diệt lại càng làm tầm trọng thêm, chẳng lẽ là muốn diệt hết ta yêu tộc sao?"

Đê Giang nghe Đê Tuấn chỉ nói, nói: "Ha ha, yên tâm đi, ta vu tộc nhất từ bị, sẽ không đem ngươi yêu tộc cũng giết hết , làm sao cũng phải chừa chút, bằng không, ta vu tộc có thể bị không có gì có thể ăn liễu, ha ha ha ha." Một đám vu tộc cũng lại là một trận cười to.

Đê Tuấn nghe, giận dữ nói: "Tốt ngươi Đê Giang, thế nhưng làm xuống như thế Thiên Lý không tha chuyện, còn dám ở chỗ này cuồng ngôn, ta Đê Tuấn có thể nào tha cho ngươi."

Đê Giang khinh thường nói: "Hừ, tha ta? Ngươi Đê Tuấn khẩu khí cũng không nhỏ a, ta hôm nay tự xem một chút ngươi như thế nào tha ta. Vu tộc các huynh đệ, phạm là yêu tộc người, một tên cũng không để lại, giết cho ta!" Đê Giang cũng không đợi Đê Tuấn phản ứng, trực tiếp tự chỉ huy vu tộc chỉ chúng thẳng hướng yêu tộc. Đê Tuấn vừa nhìn, lập tức cũng chỉ huy yêu tộc xông về trước đi.

Nhất thời, vu yêu hai tộc chạm vào nhau cùng nhau, lần thứ hai vu yêu đại chiến chính thức bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Vu Yêu Đại Chiến, Đạo Tổ Xuất Thủ

Lại nói Thông Thiên cùng Hậu Thổ trở lại Bồng Lai đảo, lần này tranh đoạt Thập Nhị Phẩm Thanh Liên, trừ nhận được linh bảo ở ngoài, hiểu được cũng là không ít. Cho nên, hai người làm sơ nghỉ ngơi, liền lập tức riêng của mình bế quan đi. Mấy ngày sau, Thông Thiên liền phá quan ra, lúc này Thông Thiên dù chưa đạt tới tam thi hợp nhất cảnh giới, nhưng cũng xê xích không xa, tâm tình thư sướng chí cực, mặc dù tam thi hợp nhất sợ là còn muốn hồi lâu, nhưng Thông Thiên cũng không để ý, hần hôm nay tu vi đã là chứng thánh trong hoàn toàn xứng đáng thứ nhất, vu yêu sau đạo thống chỉ tranh giành chính là hần thi thổ tài năng lúc.

Thông Thiên sau khi xuất quan, lập tức liền cảm ứng được Đế Tuấn đám người đi Oa Hoàng Cung, Thông Thiên mỉm cười nói: "Đế Tuấn cũng là bị kích thích a! Cũng là, mặc dù quý vì Thiên Đình đứng đầu, thống ngự hàng vạn hàng nghìn yêu tộc, uy danh hiển hách, nhưng ở mấy vị thánh nhân trước mặt cũng chỉ là con kiến hôi mà thôi, nghĩ đến Đế Tuấn cũng là vô cùng không cam lòng." Thông Thiên tuy là tương đối thương thức Đế Tuấn làm, có đúng không yêu tộc cũng là không có hảo cảm gì, yêu tộc nhưng là nhân tộc chết đi đối đầu, hần như thế nào lại đối với yêu tộc có hảo cảm.

Thông Thiên dứt lời, liền không để ý tới có chuyện này, nhìn Bồng Lai đảo thượng tiên thảo linh căn đếm không xuể, tiên thú linh cầm ẩn vào động phủ, trên đảo nhất phái sinh cơ dạt dào, Thông Thiên thấy vậy, trong lòng cũng là cao hứng. Mấy vị khác thánh nhân hôm nay đều đã ở Hỗn Độn trong mờ liễu đàn tràng, chỉ có hần và Hậu Thổ đàn tràng vẫn ở trong hồng hoang. Bất quá Lão Tử Nguyên Thủy mặc dù đã ở Hỗn Độn trong mờ liễu đàn tràng nhưng vẫn là ở Côn Lôn Sơn thượng, và Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cũng là ở Tây Phương Linh sơn, chỉ có Nữ Oa nương nương sống Hỗn Độn.

Thông Thiên đối với lần này thật cũng không có quá để ý, Hỗn Độn trong mờ đàn tràng cũng là một cuộc cơ duyên, hần cũng là muốn đợi mình tu vi ở cao một chút, kể từ đó, thì có thể tam thi hợp nhất, trở thành chân chính tam thi thánh nhân, đến lúc đó, ở dốc lòng tu luyện một phen, cho dù sánh vai Đạo Tổ, cũng không là không thể nào.

Thông Thiên cùng nhau đi tới, nhớ tới Bồng Lai đảo thượng đại diện cũng là trong treo lạnh lùng vô cùng, cho nên liền ngừng lại. Chung quanh tìm một phen, tìm tới hai khối tiên thạch, cách dùng lực làm phép, chỉ thấy hai khối tiên thạch từ từ trở nên to lớn, cuối cùng biến thành một nam một nữ hai đồng tử, Thông Thiên đối với hai tiểu trẻ nhỏ nói: "Hai người các ngươi sau này tự quản lý trên đảo một chút chuyện vặt, chớ ta bắt đầu bài giảng đại đạo lúc, hai người các ngươi cũng có thể tới nghe."

Hai đồng tử vội vàng đáp: "Đa tạ lão gia, đệ tử chắc chắn hảo hảo xử lý, không chịu lão gia sở ngăm." Thông Thiên khẽ gật đầu, liền dẫn thượng hai người bay về phía đại điện, nhìn hùng vĩ đại điện, Thông Thiên phát tay trên không trung về, Bích Du Cung ba chữ to liền ra hiện tại tám biển trên, Thông Thiên khẽ gật đầu, mang theo hai đồng tử, đi vào trong Bích Du Cung. Phân phó hai đồng tử từ đi làm chuyện, Thông Thiên thì khoan chân ngồi trên vân trên giường, mới vừa ngồi xuống, còn chưa kịp tu luyện, thân thể chính là một bữa, hai mắt sắc bén nhìn hướng phương xa: "Đế Tuấn cũng là có chút phách lực, đáng tiếc phương pháp này như thế nào như vậy dễ dàng." Dứt lời, nhắm mắt tu luyện đi.

Lại nói vu yêu hai tộc cho Hồng Hoang trên đại chiến, không tới chốc lát yêu tộc liền đã ngăn cản không nổi, mười một Tổ Vu giống như sói vào bầy cừu, đến mức, yêu tộc rồi rít tránh lui. Đế Tuấn vừa nhìn, trong lòng khẩn trương, hét lớn: "Mau bày Chu Thiên Tinh Đấu đại trận!" Vừa dứt lời, chỉ thấy ít cũng trăm đại yêu nhất tề bay ra, trong nháy mắt bày Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, đem ba vị Tổ Vu vây ở trong đó.

Đề Giang vừa thấy, trong lòng một trận kinh ngạc, không biết yêu tộc trận này có gì huyền diệu, không dám khinh thường, sợ ba vị Tổ Vu có mắt, vội vàng gọi Trọc Cửu Âm cùng Huyền Minh tiến vào đại trận tương trợ. Sau, Đề Giang mình cũng không nhàn rỗi, ý vào tốc độ nhanh nhất, hiện ra trên lưng bốn cánh, cấp bay tới, cuốn lấy Đề Tuấn, Đề Tuấn lúc này trên người không có bất kỳ linh bảo, Hà Đồ Lạc Thư cũng là cấp cho chúng đại yêu bày ra Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, hôm nay trong tay dùng là một thanh tiên thiên Bảo Kiếm, uy lực cũng coi như không tệ. Lúc này, Đề Tuấn trong tay vô thậm linh bảo, đối mặt Đề Giang một người cũng là có chút ít có hết sức, Đề Giang chính là không gian Tổ Vu, xuất quỷ nhập thần, chùng đánh lên, mấy phen xuống tới, Đề Tuấn nhất thời chống đỡ không được.

Đồng Hoàng Thái Nhất lúc này đang cùng Cú Mang, Thiên Ngô nhị vị Tổ Vu đại chiến, thấy Đề Tuấn đỡ trái hờ phải, không thể ngăn cản, lập tức muốn đi cùng Đề Tuấn hội hợp, lại bị Cú Mang Thiên Ngô cuốn lấy, quá một khắc tương, toàn lực xuất thủ, đem Cú Mang cùng Thiên Ngô bức lui, phi thân hướng Đề Tuấn nơi đánh tới.

Quá một lần lúc trong tay có một chuyện cực phẩm tiên thiên linh bảo, chính là Nhật Nguyệt Tinh Luân, Nhật Tinh Luân chính là Thái Dương tinh dụng đúc ra linh bảo, quá có cái một lần trở về Thái Dương tinh tu luyện, phát hiện Nhật Tinh Luân xuất thế, liền đem thu phục. Và Nguyệt Tinh Luân chính là Thường Hi nương nương linh bảo, Thái Âm tinh dụng đúc ra linh bảo, lần này cũng là mượn cùng quá vừa sử dụng, hôm nay hai kiện linh bảo hợp nhất, uy lực kinh người.

Chỉ thấy quá một chạy tới Đề Tuấn bên cạnh, lập tức thúc dục Nhật Nguyệt Tinh Luân, Nhật Tinh Luân phát ra thái dương chân hỏa, Nguyệt Tinh Luân thì phát ra Thái Âm Chân Hỏa, cùng nhau hướng Đề Giang công tới, Đề Giang lập tức kích động bốn cánh, mau né. Đề Tuấn cũng nhân cơ hội này thở dốc một lát. Đáng tiếc, không đợi Đề Tuấn nghỉ ngơi, Cú Mang cùng Thiên Ngô cũng đã chạy tới, Thiên Ngô cách thật xa trụ phát ra một đạo Cự Phong hướng Đề Tuấn quá một bộ đi, Đề Tuấn quá một con ngựa thượng đỡ, sau đó Cú Mang hai người hội hợp Đề Giang cùng đi chiến Đề Tuấn quá một.

Côn Bằng cùng Phục Hi hai người đối chiến Nhục Thu, Cường Lương cùng Xa Bi Thi, Côn Bằng rõ ràng xuất công không xuất lực, đánh không đến nơi đến chốn. Đây nhưng khổ liễu Phục Hi đạo nhân, chỉ thấy Phục Hi cầm trong tay Phục Hi cầm, không ngừng kích thích cầm ngăn trở ba vị Tổ Vu, ngay cả như vậy, hay là khắp nơi bị đánh, Cường Lương phát ra đạo đạo lôi điện lớn đánh úp về phía Phục Hi, và Nhục Thu còn lại là phát ra cự mộc ngăn trở Côn Bằng.

Chỉ chốc lát sau, Nhục Thu ba người cũng phát hiện Côn Bằng tựa hồ có chút không yên lòng, tuy là kỳ quái, nhưng là không đi suy nghĩ nhiều. Cho nên, ba người liền bắt kẻ Côn Bằng, toàn lực đi tấn công Phục Hi, Phục Hi bị ba vị Tổ Vu một bữa tấn công mạnh, nhất thời không địch lại, kích thích Phục Hi cầm, phát ra đạo đạo âm ba ngăn lại ba vị Tổ Vu, mình còn lại là lập tức nhảy ra vòng chiến, hướng Thiên Đình bỏ chạy. Nhục Thu ba người đâu chịu bỏ qua, phá vỡ âm ba sau, vội vàng toàn lực truy kích. Và Côn Bằng còn lại là việc không liên quan đến mình, mình không quan tâm, một bộ thành thời thành thời bộ dạng, cũng không đi quản Phục Hi chết đi sống, trở lại chiến trường, tìm chút ít vụ tộc tùy tiện giết giết chuyện.

Nhục Thu ba người cùng nhau truy kích Phục Hi đạo nhân, mắt thấy sẽ phải đuổi theo Phục Hi, Cường Lương khẩn cấp phát ra một đạo lôi điện lớn đánh hướng Phục Hi, lập tức sẽ phải đánh vào Phục Hi trên lưng. Đột nhiên, Phục Hi sau lưng xuất hiện một bức cự mur đồ, thượng thù trong ngoài núi sông, chính là Nữ Oa nương nương Sơn Hà Xã Tắc đồ. Cường Lương mắt thấy Phục Hi sẽ bị đánh trúng, mặc dù bất tử cũng là trọng thương, hôm nay nhưng là bị Nữ Oa nương nương hư chuyện, giận dữ: "Nữ Oa, ngươi dám xuất thủ, thật là uống là thánh nhân."

Lúc này, đang ở Hỗn Độn trong Nữ Oa nương nương nghe Cường Lương lời của, trong lòng một trận không vui, thầm nghĩ: con kiến hôi hạng người dám nói như thế, không để cho ngươi chút giáo huấn không hiện ta thánh nhân oai! Nghĩ xong, lấy ra Hồng Tú Cầu, ném ra ngoài.

Lại nói Cường Lương mới vừa mắng xong Nữ Oa nương nương, liền mỗi ngày té bay tới một hồng sắc tú cầu, hướng hấn đánh tới, không lồ khí thể làm Cường Lương không thể có chút dị động, trơ mắt thấy Hồng Tú Cầu hướng hấn đánh tới, một bên hai Tổ Vu vội vàng nghĩ lên trước tương trợ, đáng tiếc bị Hồng Tú Cầu khí thể áp chế, hành động bất tiện, chỉ có thể bắt đắc dĩ nhìn.

Đang ở Hồng Tú Cầu sắp sửa đánh trúng Cường Lương, Cường Lương đỉnh đầu đột nhiên dâng lên một ngọn Huyền Hoàng sắc bảo tháp, chính là Hậu Thổ nương nương Thiên Địa Linh Lung Huyền Hoàng Bảo Tháp, Linh Lung Bảo Tháp rũ xuống vạn Đạo Huyền hoàng khí đem Cường Lương bảo vệ, Hồng Tú Cầu nhất thời đánh ở Huyền Hoàng khí thượng, bị bắn đi ra. Lúc này, Đông Phương lần nữa bay tới một cái màu xanh trường tiên, trước hết đánh vào Sơn Hà Xã Tắc đồ trên, nhất thời đem Sơn Hà Xã Tắc đồ liên đới Phục Hi cùng nhau đánh bay đi ra ngoài, Phục Hi trên không trung phun ra một ngụm lớn máu tươi, cũng là bị trọng thương.

Cùng lúc đó, Đông Hải Bồng Lai đảo, Thông Thiên ngồi trên Bích Du Cung vãn trên giường, mở mắt, khe khẽ thở dài: "Ai, vu yêu hai tộc tự do định số, cần gì phải lần lần này hôn thủy đây?" Dứt lời, lắc đầu, liền ở chỗ này nhắm mắt tu luyện đi.

Mấy vị Tổ Vu thấy Cường Lương không có chuyện gì, Phục Hi đạo nhân ngược lại bị đánh bay đi ra ngoài, cũng là cười to không dứt, cũng biết là Hậu Thổ tương trợ. Như thế, ba người lại càng không hãi sợ, cũng không đi quân Hồng Tú Cầu cùng Sơn Hà Xã Tắc đồ, lần nữa hướng Phục Hi đuổi theo. Hỗn Độn trong Nữ Oa nương nương thấy Phục Hi bị đánh bay đi ra ngoài, sinh tử không biết, mình lần này nhưng là bị rơi xuống da mặt, trong lòng giận dữ, lập tức thúc dục Hồng Tú Cầu hướng thanh quát đi, thanh tiên không cam lòng yếu thế, cũng là khiêu vũ xuất ra đạo đạo thanh ảnh đánh hướng Hồng Tú Cầu, nhất thời, một thanh một hồng hai màu trên không trung đầy dẫy ở chung một chỗ.

Rồi hãy nói Đế Tuấn quá một, hai người chống lại ba vị Tổ Vu, dựa vào Đông Hoàng Thái Nhất phát uy,

cùng ba vị Tổ Vu đánh chẳng phân biệt được trên dưới. Đế Tuấn trừu không thấy Côn Bằng Phục Hi không cách nào ngăn trở những khác ba vị Tổ Vu, Phục Hi lại càng sinh tử không biết, trong lòng một trận lo lắng.

Đế Giang lúc này cũng nhìn thấy mấy người đại chiến, thấy Phục Hi bị đánh thành trọng thương, và Cường Lương còn muốn đi đuổi theo Phục Hi, trong lòng có chút lo lắng trong đại trận mấy vị Tổ Vu, đối với Cường Lương hô lớn: "Cường Lương, trở lại, mau đi xem một chút trong đại trận mấy người khác, phá vỡ đại trận quan trọng hơn, không nên đi quân Phục Hi đạo nhân liễu." Đế Tuấn nghe thấy, trong lòng hơn cấp, Chu Thiên Tinh Đấu đại trận vậy khôn năm vị Tổ Vu đã là cực hạn, Cường Lương đi, sợ rằng đại trận không cần thiết chốc lát sẽ bại trừ.

Nhìn lướt qua chiến trường, đối với yêu tộc cũng là bất lợi. Vu tộc không có Tổ Vu lãnh đạo, lúc này suất lĩnh đại quân chính là kia Đại Vu Hình Thiên cùng cùng liễu, Hình Thiên cầm trong tay Hình Thiên đối với thích, đại sát tứ phương. Những thứ kia yêu tộc thật to yêu nơi đó là đối thủ của hắn. Kia Hình Thiên đối với thích bản xem ra cũng không phải là sắt thường đúc thành, hơn nữa phía trên yêu tộc máu cũng là vô số, đã sớm có linh tính. Hiện tại ở Hình Thiên khiêu vũ tới chính là tiên thiên linh bảo cũng không kịp nhiều để cho, thẳng giết yêu tộc đại quân từ thương vô số. Kia cùng liễu cũng tất nhiên bắt phạm, một tay thương thuật dùng là là thần diệu vô cùng. Kia yêu tộc đại quân cũng là trong lòng run sợ. Chỉ qua liễu mấy hiệp, yêu tộc đại quân đã là đánh bại, một chút Tiểu Yêu rồi rít chạy trời chết, vu tộc còn lại là theo sát không nghỉ.

Đế Tuấn thấy vậy, biết chuyện không thể làm, đối với quá một lớn tiếng nói: "Quá một, không nên dây dưa, mau rút lui." Nói xong Đế Tuấn đối với Đế Giang ba người một trận tấn công mạnh, kéo ra không gian, sau đó lập tức kéo quá luôn luôn Thiên Đình bay đi. Đế Giang ba người nơi đó chịu bỏ, cũng là toàn lực đuổi theo, và Cường Lương lúc này cũng đem Chu Thiên Tinh Đấu đại trận phá vỡ, sáu vị Tổ Vu đi ra ngoài, trong lòng cũng là một trận buồn bực, không nghĩ tới trận này như thế được, khiến cho bọn họ năm vị Tổ Vu cũng là vô kế khả thi.

Các vị Tổ Vu thu thập tâm tình, nhìn lướt qua chiến trường, lúc này đại thế đã định, vu tộc lúc này đang tru diệt chiến trường trong di lưu yêu tộc. Mấy vị Tổ Vu thấy vậy, liền cũng không đi để ý tới, lập tức cũng hướng Đế Tuấn đám người đuổi theo. Đế Tuấn quá nhất nhất nhảy điên cuồng chạy, đáng tiếc bị Đế Giang phá vỡ không gian, không ngừng đánh lên, tốc độ tự nhiên chậm lại, chúng Tổ Vu cũng là một trận cấp đuổi, thẳng hướng Đế Tuấn quá một hai người.

Đang ở các vị Tổ Vu sắp sửa đuổi theo Thượng Đế tuần đám người lúc, bầu trời truyền đến một trận uy nghiêm có tiếng: "Bọn người dừng tay! Lần này chuyện là một thiên định, từ đó yêu tộc quân thiên, vu tộc quân địa, vạn năm bên trong, thiết mặc đi thêm chém giết." Vừa dứt lời, Đạo Tổ Hồng Quân trong nháy mắt ra hiện tại tranh đấu địa phương, nói dứt lời, cũng không quản mọi người làm gì phản ứng, vung tay lên, chúng đại thần nhất tề bị đuổi về động phủ cung điện, trên mặt đất còn dư lại vu yêu người, cũng lập tức biến mất. Hồng Quân cũng không dừng lại, quay lại Tử Tiêu Cung đi.

Đế Tuấn quá mỗi lần bị Đạo Tổ đuổi Thiên Đình, trong lòng cũng là thở phào nhẹ nhõm, làm sơ chốc lát, lập tức đi thu nạp bại binh. Và vu tộc cũng là rất là tức giận, mắt thấy sẽ phải đem yêu tộc một lưới bắt hết, không nghĩ tới Đạo Tổ lại tới can thiệp, bắt quá cũng là không thể làm gì, chỉ có thể đem một đám vu tộc dần xếp tốt, sau, mấy vị Tổ Vu cũng từ đi tu luyện không đề cập tới.

Chương 42: Nguyên Thủy Thu Đồ Đệ

Vụ yêu lần thứ hai đại chiến kết thúc, Hồng Hoang lần nữa quy về bình tĩnh. Đối với lần này lần vụ yêu đại chiến, Hồng Hoang đồng ý đại thần có nhiều không giải thích được nơi. Của mọi người vị đại thần trong mắt, yêu tộc cùng vu tộc so sánh với, thực lực xê xích quá lớn, lúc trước còn có Nữ Oa nương nương cho kia chỗ dựa, khiến cho yêu tộc nhận được một đoạn đến từ không dễ phát triển thời kỳ. Nhưng từ Hậu Thổ nương nương thành thánh sau, Nữ Oa nương nương đối với vu tộc sẽ không có nữa kinh sợ chi dùng. Vì vậy, yêu tộc cũng lần nữa lâm vào bị vu tộc chèn ép cục diện.

Nhưng hôm nay Đế Tuấn thế nhưng đem binh tấn công vu tộc, của mọi người đại thần nghĩ đến, Đế Tuấn không phải là tẩu hỏa nhập ma cũng là bệnh cũng không nhẹ. Bằng không cũng sẽ không ở vu yêu thực lực như thế đối lập cách xa dưới tình huống, đối với vu tộc phát động tiến công, quả thực là tự tìm đường chết. Nếu không phải Đạo Tổ thời khắc tối hậu tham dự, yêu tộc lúc này sợ rằng ngay cả Thiên Đình cũng làm cho vu tộc tấn công xuống, kia yêu tộc thật có thể ở Hồng Hoang thế giới không có đất đặt chân liêu.

Hồng Hoang chúng tiên vừa có thể nào hiểu Đế Tuấn khổ tâm đây. Đế Tuấn trong lòng hiểu, lúc này nếu như ở không được thánh, như vậy ngày sau cơ hội lại càng xa vời, bởi vì những khác thánh nhân hiển nhiên cũng không nguyện ý có nhiều hơn thánh nhân xuất hiện, như vậy tranh đoạt Hồng Hoang số mệnh người tự lại thêm một, chúng thánh dĩ nhiên không muốn như thế. Đế Tuấn chính là thấy rõ điểm này, mới không để ý vu yêu thực lực cách xa, cố ý tấn công vu tộc, muốn nhất thống Hồng Hoang, mượn thiên địa số mệnh chúng đạo thành thánh, tuy nói thất bại, nhưng Đế Tuấn đúng là một vị có phách lực đại thần thông người. Nhưng muốn chúng đạo thành thánh, chỉ có phách lực cũng là không được, còn cần có đại cơ duyên.

Bồng Lai đảo, trong Bích Du Cung, Thông Thiên cùng mới xuất quan không bao lâu Hậu Thổ tương đối ngồi trên vân sàng trên, Hậu Thổ lần này bế quan cũng là có đại thu hoạch, tu vi càng tiến một bước. Thông Thiên một mực nghĩ biện pháp khiến cho Hậu Thổ thiện thi có thể một lần nữa khôi phục hoặc là một lần nữa chém ra, có thể tưởng tượng rất nhiều, đều có chút không thực tế, chỉ có thể sau này hãy nói liêu, có lẽ có thể hỏi hạ Đạo Tổ có hay không có gì biện pháp, nhưng hôm nay Từ Tiêu Cung đóng cửa, vô đại sự không thể đi quấy rầy, Hậu Thổ thiện thi có lẽ đối với hai người bọn họ thập phân trọng yếu, nhưng đối với Đạo Tổ hiển nhiên chẳng qua là tiểu tiết, nếu là Từ Tiêu Cung, sợ rằng chỉ có bị oanh đi ra ngoài này một kết quả. Cho nên, hai người cũng chỉ có thể đợi chờ thời cơ.

Đột nhiên, ngồi ở vân sàng trên hai người, thân thể cũng là hơi động một chút, sau đó truyền tới một thanh âm: "Ta là Bàn Cổ nguyên thần biến thành, Đạo Tổ hai đồ, Ngọc Thanh thánh nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn thị dã, hôm nay bắt đầu bài giảng thu đồ đệ, trong hồng hoang trừ đi vu yêu hai tộc, đều có thể bái nhập ta chi môn xuống." Cũng là Nguyên Thủy Thiên Tôn muốn bắt đầu bài giảng thu đồ đệ, thanh âm trong nháy mắt truyền khắp Hồng Hoang thế giới. Thoáng cái, Hồng Hoang thế giới náo nhiệt lên, những thứ kia chưa từng gia nhập vu yêu hai tộc, đóng cửa khổ tu đông đảo tán tu cũng là vui mừng quá độ, rồi rít chạy tới Côn Lôn Sơn, và Nguyên Thủy Thiên Tôn còn lại ở Côn Lôn Sơn bày xuống đại trận, đối với sở tới mọi người tiến hành khảo nghiệm.

Bồng Lai đảo trong Bích Du Cung, lúc này Thông Thiên cười đối với Hậu Thổ nói: "Nguyên Thủy sư huynh làm như thế thật đúng là. . . Chẳng lẽ Nguyên Thủy sư huynh sẽ không sợ chọc người đồ kỵ?"

Hậu Thổ kỳ quái nhìn thoáng qua Thông Thiên, thấy Thông Thiên không giống như là đang nói đùa, cho nên nói: "Ca ca có gì nói ra lời ấy, Hồng Hoang thế giới chính là người mạnh là vua, mượn vu yêu hai tộc mà nói, lần này hai tộc cũng muốn xưng bá Hồng Hoang thế giới. Vì vậy đại chiến không ít, tiểu chiến không ngừng. Nhi Hồng hoang bách tộc cũng là bị lần này dính líu, từ thương vô số. Vu yêu tranh bá, cho Hồng Hoang bách tộc tội gì, vô thậm nguyên nhân, chỉ vì vu yêu hai tộc cường đại, Hồng Hoang bách tộc cũng là không đủ để tới chống đỡ, vì vậy cũng chỉ có thể nén giận, sống tạm ngang hàng. Tiểu muội tuy là tâm hướng vu tộc, Nhưng cũng không thể lật ngược phải trái, nói thế cũng là tiểu muội lời tâm huyết."

Thông Thiên nghe Hậu Thổ lần này lời nói, nhưng trong lòng thì lật lên cơn sóng gió động trời. Cho tới nay, hẳn cũng là sau này thế chi quan điểm đối đãi hôm nay Hồng Hoang thế giới, Hậu Thổ một phen quả thật thức tỉnh liễu hẩn, trong lòng thầm nghĩ: "Là (vâng, đúng) a, hôm nay Hồng Hoang thế giới thờ phụng chính là người mạnh là vua, không giống đời sau trong, mỗi người cũng là am hiểu sâu gấu đốt chỉ đạo. Trong hồng hoang chư vị thánh nhân đều là liễu mạng biểu hiện tự thân cường đại cùng ưu điểm, dùng cái này hấp dẫn càng nhiều là nhân tài, nhân tài có tài nguyên tự nhiên cũng có. Và nhân tài chính là đồ đệ cùng một chút ví dụ như người tế quan hệ và vân vân, và tài nguyên dĩ nhiên là là số mệnh, có đồ đệ hòa khí vận, đại giáo tự nhiên sẽ gặp

hưng thịnh, và thánh nhân từ nhưng bằng vào đại giáo số mệnh tu luyện, khiến cho tu vi càng tiến một bước." Nghĩ tới những thứ này, Thông Thiên trong lòng một trận hiểu ra, tu vi lần nữa có điều tăng lên.

Hậu Thổ thấy Thông Thiên sắc mặt không ngừng biến hóa, trong lòng lại càng kỳ quái, ca ca của mình nhưng là ở lần đầu tiên lượng kiếp lúc đã xuất thế, đối với lần này lần đạo lý ứng với so với mình càng thêm hiểu rõ, nhưng hôm nay nghe nàng nói thế vì sao cũng là như vậy phản ứng, chỉ chốc lát sau, Thông Thiên phục hồi tinh thần lại, Hậu Thổ lập tức hỏi: "Ca ca, chẳng lẽ là tiểu muội theo như lời không đúng sao?"

Thông Thiên nghe Hậu Thổ lời của, khẽ mỉm cười, nói: "Muội muội nói tự nhiên không giả, chẳng qua là ca ca mới vừa có chút ít hiểu được, cho nên mới phải như thế. Ha ha, xem ra ta cũng vậy được thu chút ít đồ đệ liễu. Bằng không, mọi chuyện cũng muốn mình hôn vì, như thế nào thánh nhân gây nên." Thông Thiên lúc này khúc mắc giải khai, đã là không chỗ nào cố kỵ, thu đồ đệ tự nhiên thuận lý thành chương.

Hậu Thổ nghe Thông Thiên nói, vui mừng quá đổi, Hậu Thổ cũng là sớm nghĩ có chút đồ đệ, Bồng Lai đảo đúng là không tẻ, động lòng người cũng là rất ít, Hậu Thổ ở trong đảo đa số cũng là ở trong khi tu luyện vượt qua, trong lòng không khỏi có chút tịch mịch. Cũng nghĩ tới muốn thu chút ít đồ đệ, có thể thấy được Thông Thiên tịch thu, mình làm muội muội cũng là không tốt giành riêng tên đẹp cho trước. Hôm nay Thông Thiên chuẩn bị thu đồ đệ, cho dù nàng không thu, Bồng Lai đảo cũng sẽ náo nhiệt một chút, cho nên, Hậu Thổ lập tức chúc mừng nói: "Kia tiểu muội ở chỗ này chúc mừng ca ca liễu."

Thông Thiên nhẹ nhàng cười một tiếng, nói: "Muội muội không cần như thế, hôm nay nhưng còn không biết có hay không có thể thu được mấy vị đệ tử đây." Dứt lời, Thông Thiên xoay người lại, đôi mắt Đông Phương lớn tiếng nói: "Ta là Bàn Cổ nguyên thần biến thành, Đạo Tổ ba đồ, Thượng Thanh Thông Thiên giáo chủ thị dã, hôm nay bắt đầu bài giảng thu đồ đệ, trong hồng hoang, người có duyên đều có thể bái nhập ta chi môn xuống." Thông Thiên thanh âm trong nháy mắt truyền khắp Hồng Hoang thế giới, Hồng Hoang đại địa cũng lần nữa sôi trào, hôm nay hai vị thánh nhân bắt đầu bài giảng thu đồ đệ, bọn họ tự nhiên muốn đi thử thời vận, nói không chừng bị thánh nhân coi trọng, thu làm đệ tử, kia thân phận tự nhiên nhưng không hề cùng dạng, thánh nhân đệ tử danh hiệu hay là thập phân hữu dụng, Vua không thấy Lão Tử mấy người đang không có thành thánh trước cũng lấy trở thành Đạo Tổ đồ làm quang vinh. Cho nên, trong hồng hoang tán tu hạng người toàn bộ đều động.

Côn Lôn Sơn, đông đảo tán tu tụ tập ở lần này, muốn lên núi bái kiến Nguyên Thủy Thiên Tôn, lại phát hiện Côn Lôn Sơn hạ bố trí có đại trận, muốn đi qua, chỉ có thể nhìn cơ duyên liễu, cho nên, ngàn vạn người toàn bộ tiến vào đại trận, bắt đầu tiếp nhận Nguyên Thủy Thiên Tôn khảo nghiệm, mọi người tiến vào đại trận, một trận thiên toàn địa chuyển, trong nháy mắt té xỉu vô số, những người này từ bị đưa ra đại trận, cũng là vô duyên ở thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn, từng đạo khảo nghiệm sau, những người còn lại càng ngày càng ít.

Cuối cùng, nghìn vạn người trung chỉ có mười ba người có thể thông qua đại trận khảo nghiệm.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn này mười ba người, trong lòng rất là hài lòng, vừa nhìn một chút một người trong đó, khẽ cau mày, người này chính là Nhiên Đăng Đạo Nhân. Hắn nhưng cũng là trong Từ Tiêu Cung nghe đạo khách, hôm nay tới đây cũng là đại thất thân phận, Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng cũng là không thích. Nhìn về phía những khác mười hai người nói: "Bọn ngươi thông qua đại trận khảo nghiệm, chính là cùng ta có duyên, nhưng nguyên cho đệ tử." Đây mười hai người tính Nhiên Đăng Đạo Nhân đều cũng mừng rỡ, quỳ gối trên mặt đất, trong miệng cùng kêu lên nói: "Nguyên lay Lão sư vi sư, bái kiến sư tôn." Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy Nhiên Đăng Đạo Nhân cũng quỳ gối trên mặt đất, không khỏi bi di kia làm, trong lòng lại càng không thích.

Nguyên Thủy Thiên Tôn quay đầu nhìn về phía này mười hai người, mở miệng nói: "Nếu bọn ngươi nguyên ý, vậy thì cho đệ tử, ban thưởng bọn ngươi tên tên là Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử, Hoàng Long chân nhân, Thái Ất chân nhân, Ngọc Đình chân nhân, Từ Hằng đạo nhân, Đạo Hành thiên tôn, Thanh Hư Đạo Đức chân quân, Cự Lưu Tôn, Văn Thủ Nghiễm Pháp thiên tôn, Phổ Hiền chân nhân, Linh Bảo đại pháp sư." Mười hai người cũng là bái tạ không dứt, lần này mười hai người chính là ngày sau tiếng tăm lừng lẫy Xiển Giáo thập nhị kim tiên.

Nhiên Đăng Đạo Nhân thấy vậy cũng là lập tức lần nữa quỳ gối, miệng hô: "Bái kiến sư tôn." Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe, đối với Nhiên Đăng nói: "Đạo hữu cùng ta đều là trong Từ Tiêu Cung nghe đạo khách, lý nên là cùng bồi trung nhân, đạo hữu làm sao có thể bái ta làm thầy đây? Ta và ngươi cũng là vô duyên, đạo hữu hay là trở về đi thôi."

Nhiên Đăng

vừa nghe, trong lòng khản trương, mình không để ý đa mắt tới Côn Lôn Sơn vì chính là bái nhập thánh nhân môn hạ, như thế ngày sau cũng có chút bảo đảm, có thể nào lúc đó buông tha cho, lập tức nói: "Tứ Tiêu Cung chính là Đạo Tổ vì chúng sanh giảng đạo, cùng lúc này bất đồng, Nhiên Đăng lần này chính là thành tâm bái sư, kính xin thánh nhân nhận lấy." Dứt lời, vội vàng lần nữa quỳ gối, Nguyên Thủy Thiên Tôn bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là nói: "Như thế, ngươi liền làm một gã đệ tử ký danh sao, ngày sau nếu là muốn đi, bản đạo cũng không ngăn trở." Nhiên Đăng thấy Nguyên Thủy nhận lấy, vui mừng quá đỗi, tuy chỉ là một gã đệ tử ký danh, nhưng cũng là thánh nhân đệ tử a!

Cho nên, Nhiên Đăng Đạo Nhân liền cũng lưu tại Côn Lôn Sơn, Nguyên Thủy Thiên Tôn chú ý kia đã ở trong Tứ Tiêu Cung nghe qua đạo, cho nên đem Nhiên Đăng bồi phận đề cao nửa bối, vì Xiển Giáo Phó giáo chủ, thập nhị kim tiên thấy, cũng muốn tôn xưng một tiếng Lão sư. Từ đó, Nguyên Thủy Thiên Tôn thu đồ đệ đã là kết thúc.

Rồi hãy nói Thông Thiên từ hướng trong hồng hoang lời đồn đãi bắt đầu bài giảng thu đồ đệ, cũng là có đông đảo tán tu tiên nhân đến đến Đông Hải, hãy nhìn biển rộng mênh mông, tất cả mọi người là một trận bất đắc dĩ, cũng là không biết Thông Thiên đàn tràng xây ở nơi nào, chỉ có thể từ từ tìm kiếm.

Một chút không có chút nào nghị lực người tại chỗ liền thôi lui khỏi tìm kiếm, trong lòng còn đắc ý thầm nghĩ: "Nói đùa gì vậy, Đông Hải to lớn, không thể so với Hồng Hoang đại lục tiêu bao nhiêu, như vậy tìm đi xuống khi nào mới có thể tìm được." Như thế người nhưng đều là ngồi chờ cơ duyên trời giáng, không khác thủ chu đãi thỏ, hôm nay mất cơ duyên còn đang cao hứng. Như thế một phen, thôi lui khỏi người đã là vượt qua một nửa, còn dư lại người đã là không đủ mười vạn số lượng.

Thần nhiên, Hồng Hoang trăm năm đã qua, trăm năm trong, Hồng Hoang đại lục cũng thật là bình tĩnh, vụ yêu ngưng chiến, Hồng Hoang tất nhiên cũng ít có tranh đấu, trừ vụ tộc thỉnh thoảng dọn dẹp một phen Hồng Hoang trên đại lục yêu tộc, những khác cũng là bình an vô sự.

Lúc này trên biển Đông, còn đang tìm Thông Thiên đàn tràng người cũng đã không đủ một trăm số lượng, những người này coi như là có đại nghị lực, trăm năm bên trong chưa từng buông tha cho tìm kiếm, tâm trí cũng coi như kiên định. Bồng Lai đảo trên Thông Thiên nhìn cũng là khê gặt đầu, bất quá số lượng vẫn còn có chút nhiều, Thông Thiên mỉm cười nói suy tư, hẳn lập nhiều Tiết Giáo, chính là vì chúng sanh mưu được một đường sinh cơ, cho nên, Thông Thiên liền quyết định cho những thứ này lưu lại người mỗi người một lần cơ hội.

Ngày hôm đó, trên biển Đông hay là có không ít người đang tìm Thông Thiên đàn tràng chỗ ở. Đột nhiên, mọi người trước mắt cảnh tượng biến đổi, đều cũng đi tới một mảnh Hải Vực, lần này tám Hải Vực bị sương mù dày đặc bao phủ, đưa tay không thấy được năm ngón, tất cả mọi người là trong lòng cả kinh, chẳng biết tại sao có đột nhiên ra hiện tại nơi này. Mọi người ở đây chân tay luống cuống lúc, một nhân nhạ thanh âm truyền đến, "Bọn người lúc này còn chưa buông tha cho, cũng là có đại nghị lực người, nếu như có thể thông qua bản đạo cuối cùng một đạo khảo nghiệm, từ nhưng trở thành bản đạo đệ tử."

Thông Thiên nói thế cũng là truyền khắp cả Hồng Hoang thế giới, làm như thế, cũng là Thông Thiên có ý gây nên. Là muốn nói cho Hồng Hoang mọi người, cơ duyên phải mình đi tranh thủ, tranh thủ đến cũng phải hảo hảo nắm chắc, không nên giống như Hồng Vân một loại, không công đưa ra tới tay cơ duyên, cuối cùng còn đem mạng đáp lên.

Hôm nay, cơ duyên đã cho mọi người, có thể hay không nắm chặt sẽ phải nhìn chính bọn hắn liễu. Và Thông Thiên lời của ở truyền khắp Hồng Hoang thế giới sau, Hồng Hoang đông đảo tiên nhân đều là hối hận không thôi, những thứ kia vừa bắt đầu buông tha cho người thấy một chút tìm mây thập niên mọi người không có tìm được, trong lòng còn rất là đắc ý mình ngay lúc đó quyết định, sau trăm tuổi, hay là không gặp trên biển Đông có chút động tĩnh, có ít người thậm chí cho rằng là Thông Thiên cùng bọn họ nói giỡn. Nhưng hôm nay nghe Thông Thiên nói như vậy, mọi người mới như ở trong mộng mới tỉnh, thì ra là Thông Thiên cử động lần này cũng là ở khảo nghiệm mọi người kiên nhẫn, trong lòng lại càng hối hận không thôi, đối với những thứ kia lưu lại người còn lại là dị thường hâm mộ.

Lại nói trên biển Đông mọi người, đang nghe Thông Thiên nói thế, trong lòng cũng là mừng rỡ, nhóm người mình trăm năm kiên trì, bị mọi người nhạo báng cũng bất vì sở động, hôm nay rốt cục có tốt kết quả, tuy nói còn có cửa ải cuối cùng, nhưng hôm nay cũng coi như có mục tiêu, vốn so sánh với ở trên biển Đông không bờ bến tìm kiếm mạnh hơn hơn.

Thông Thiên ở lời đồn đãi sau, liền mở ra Bồng Lai đảo bên ngoài, nhất thời, mọi người trước mặt đột nhiên xuất hiện một mảng lớn Hỗn Độn khí, trong mọi người có chút đi qua Tam Thập Tam Thiên ở ngoài mọi người là kinh hãi, không khỏi lên tiếng hô: "Hỗn Độn khí, làm sao có thể?" Mọi người vừa nghe, lại là Hỗn Độn khí, sắc mặt trong nháy mắt đại biến, Hỗn Độn khí chỉ tồn tại ở Tam Thập Tam Thiên ở ngoài Hỗn Độn trong, không nghĩ tới lại sẽ ở nơi này nhìn thấy, trong lòng cũng không khỏi có chút giật mình.

Lúc này, Hỗn Độn khí một trận quay cuồng, liền phân ra ra, Hỗn Độn khí tản đi, một ngọn không lồ đảo nhỏ hiện lộ ở trước mặt mọi người, cũng thấy không rõ trong đảo có chuyện gì vật, trước mắt một mảnh mông lung, biết còn đây là trận pháp, cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Mọi người đang không biết như thế nào cho phải, lúc trước thanh âm kia lần nữa truyền đến: "Chỉ cần bọn ngươi thông qua trận này, chính là cùng bản đạo hữu duyên, bản đạo thì sẽ thu làm đệ tử, bọn ngươi vào trận sao." Mọi người nghe lần này, suy tư một phen, liền không chút do dự đi tới đại trận. . .

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Thông Thiên Thu Chúng Đồ, Lục Nhĩ Nghe Bảo Địa

Lại nói Nguyên Thủy, Thông Thiên đều cũng lời đồn đãi Hồng Hoang thế giới, bắt đầu bài giảng thu đồ đệ. Trong hồng hoang một đám tán tu tiên nhân đều là chen chúc tới. Đáng tiếc, Nguyên Thủy Thiên Tôn cho Côn Lôn Sơn hạ bày đại trận khảo nghiệm, như thế, đông đảo tán tu tiên nhân đều là bị ngăn cản hơn thế. Một phen khảo nghiệm sau, cuối cùng ở vô số tán tu tiên trong đám người, có mười ba người lan truyền ra, lạy ở Nguyên Thủy môn hạ, trong đó còn có một người chưa từng nhận lấy, chẳng qua là đệ tử ký danh, về phần còn dư lại đông đảo tán tu cũng chỉ có thể cao hứng mà đến, mất hứng mà về.

Và Thông Thiên lời đồn đãi sau, liền đối với đến đây báỉ sư người không rành mà đề ý không hỏi, cũng là ở khảo nghiệm mọi người cầu đạo lòng có hay không kiên định, có hay không có đại nghị lực. Cho đến sau trăm tuổi hôm nay, đến đây báỉ sư người hôm nay cũng chỉ còn dư lại không đủ hơn trăm người, mà những người này đến nay còn chưa từng thông qua cuối cùng Thông Thiên khảo nghiệm.

Đối với lần này lần hai thánh thu đồ đệ chuyện, Hồng Hoang các vị đại thần nhưng cũng có nhiều nghi ngờ. Của mọi người thánh trong, Nữ Oa nương nương cùng Hậu Thổ nương nương không lập đại giáo, không cần tranh đoạt đại giáo số mệnh, tự nhiên không nên đệ tử môn nhân. Và Tây Phương hai thánh cũng là ở thành thánh sau, liền bắt đầu cố động thu đồ đệ, kia cũng không có thể xưng là ‘ thu ’ bị Tây Phương sở thu chi người đều là Chuẩn Đề đạo nhân mạnh mẽ bắt trở về Tây Phương, lúc sau Tiếp Dẫn Đạo Nhân độ hóa, vì vậy mới được vì Tây Phương đệ tử, chuyện này Hồng Hoang chúng tiên đều là biết được.

Hôm nay, Nguyên Thủy Thông Thiên nhị vị thánh nhân cũng cuối cùng bắt đầu bài giảng thu đồ đệ, nghĩ đến cũng đúng vì tương lai tranh đoạt đại giáo số mệnh sở làm chuẩn bị. Nhưng làm Hồng Hoang chúng tiên trong lòng không giải thích được chính là, chúng thánh đại sư huynh, Thái Thanh thánh nhân Lão Tử nhưng không hề có động tĩnh gì, khiến cho chúng tiên trong lòng không khỏi có chút nghi ngờ, chẳng lẽ Thái Thanh thánh nhân vô vi, đã là không có ý định thu đồ đệ rồi?

Hồng Hoang chúng tiên cũng là không biết, Lão Tử cũng không phải không nghĩ thu đồ đệ, mà là Lão Tử sở tu vô vi chi đạo, tu bắt đầu luyện có chút không dễ, không phải là đại nghị lực, đại bền lòng người không thể vì, đối với tâm tính yêu cầu cực kỳ nghiêm khắc. Vì vậy, Lão Tử cũng không giống như Nguyên Thủy Thông Thiên một loại, lời đồn đãi Hồng Hoang, ngồi chờ đồ đệ tới cửa. Lão Tử đang quyết định thu đồ đệ lúc, liền xuống núi chu du các nơi, để có thể tìm được mấy cùng mình người hữu duyên.

Lão Tử du lịch Hồng Hoang đã là mấy chục năm, đột một ngày, ở Thủ Dương Sơn gặp một người, người nọ lúc này đang quỳ ở Thủ Dương Sơn dưới, Lão Tử trong bụng cảm thấy kỳ quái, tiến lên hỏi: "Ngươi là người phương nào, quỳ ở nơi này nhưng là vì sao." Người nọ nghe thấy Lão Tử chỉ nói,

ngẩng đầu nhìn hướng Lão Tử, thấy Lão Tử lảng lảng một bộ thần tiên chi tử, vui mừng quá đỗi, cũng không trở về Lão Tử chi hỏi, phối hợp nói: "Bái kiến lão thần tiên, mong rằng thu đệ tử làm đồ đệ."

Lão Tử nhàn nhạt nói: "Ta nhưng không phải là cái gì lão thần tiên, người nói trước đi nói, vì sao quý ở nơi này." Người nọ cũng là nhận định Lão Tử, lập tức nói: "Đệ tử thành tâm hỏi, tiếc rằng tư chất quá kém, không người nào nguyện thu đệ tử làm đồ đệ, chỉ có thể gặp núi liên quý, để có thể lấy thành ý đã động một chút thần tiên, cũng tốt nhận lấy đệ tử."

Lão Tử vừa nghe, bấm chỉ tính toán, quả thật như thế, người này tên viết Huyền Đô, tư chất mặc dù thì không được, cũng là có đại nghị lực, bái sư cầu đạo lòng kiên định vô cùng, mỗi gặp phải một tòa núi lớn, liền quý xuống đất thắp ba, nếu là không người nào, liền nữa đi tìm.

Lão Tử coi là qua sau, trong lòng vui mừng, người này cũng là đang hợp mình vô vi chi đạo, tư chất sai cũng là không quan trọng, chỉ cần cầu đạo lòng kiên định là được. Lần nữa bấm đốt ngón tay một phen, phát hiện Huyền Đô quả thật cùng mình có thầy trò duyên phận. Cho nên, Lão Tử đối với Huyền Đô nói: "Xem người cũng là có đại nghị lực người, nhưng nguyện vì đệ tử ta?"

Huyền Đô vừa nghe, mừng rỡ bái tạ: "Đệ tử Huyền Đô bái kiến sư tôn." Lão Tử gật đầu, nói: "Ta là Bàn Cổ nguyên thần biến thành, Đạo Tổ thủ đồ, Thái Thanh Lão Tử thị dã, người chính là môn hạ của ta đại đệ tử." Huyền Đô nghe lần này, vẻ mặt lập tức sùng sốt, không nghĩ tới mình lại đụng vào đại vận, lại ở thánh nhân môn hạ, tốt như vậy chuyện nhưng là Hồng Hoang vô số tiên nhân tha thiết ước mơ chuyện, Huyền Đô phục hồi tinh thần lại, lần nữa quý gối: "Bái kiến thánh nhân sư tôn."

Lão Tử nhàn nhạt gật đầu, mang theo Huyền Đô, hai người liền tiếp theo du lịch liễu mấy năm, cuối cùng tìm không được người thứ hai có duyên phận đệ tử, liền dẫn Huyền Đô trở về Côn Lôn.

Đông Hải Bồng Lai trên đảo, Thông Thiên cho trên đảo bày đại trận khảo nghiệm mọi người, hôm nay lại là trăm năm trôi qua. Một ngày kia, đại trận bên ngoài mím cười nói sáng ngời, đi ra một mặc thanh lệ cô gái tuyệt sắc, cô gái này cũng là thông qua khảo nghiệm, trở ra đại trận. Nhưng hôm nay nàng cũng không biết chính là mình thứ nhất thông qua đại trận khảo nghiệm người.

Cô gái trở ra đại trận, Bồng Lai đảo toàn cảnh liền đã hiện ra trước mắt. Chỉ thấy trên đảo thế trấn uông dương, uy trử ngọc hải, đan nhai quái thạch, dựng đứng kỳ phong, ngọc thảo kỳ hoa không tạ ơn, thanh tùng thúy bách Trường Xuân, tiên đào thường kết quả, Tu Trúc mỗi lưu vân, một cái giản khe cây từ đằng mật, bốn bề nguyên đề thảo sắc mới.

Cô gái cảm thán lần này đảo như thế thắng cảnh, không hổ là thánh nhân đàn tràng. Chung quanh vừa nhìn, liền thấy nơi xa một ngọn đại điện đứng vững, cô gái thu thập tâm tình, lập tức chạy tới. Chỉ chốc lát sau, cô gái tới đến đại điện, ngẩng đầu nhìn lên, Bích Du Cung ba chữ to ánh vào trong mắt, liền biết được đây chính là Thông Thiên thánh nhân đàn tràng, trong lòng một trận kích động.

Đột nhiên, đại môn mở ra, trong đại điện đi ra một áo đen đồng tử, đồng tử nãi thanh nãi khí nói: "Người chính là tới bái sư người sao? Lão gia gọi ta dẫn người đi vào."

Cô gái không dám chậm trễ, lập tức trở về nói: "Như thế làm phiền tiên đồng dẫn đường." Cho nên, đồng tử liền dẫn nàng tiến vào đại điện. Cô gái chung quanh ngắm nhìn một phen, phát hiện trong đại điện thật là mộc mạc, vừa hiển lộ rõ ràng ra đại khí, thật là hùng vĩ. Một lát, cô gái đi tới chánh điện, thấy trên điện có một nam một nữ ngồi trên vân sàng trên, trên người của hai người đều là không có chút nào nửa phân hơi thở lộ ra ngoài, phảng phất dung nhập vào trong đại điện. Cô gái biết được nam kia chính là mình muốn lấy chi sư, nữ hân là vì thiên hạ Thương Sinh bỏ đi thiện thi lấy hóa luân hồi Hậu Thổ chí thiện nương nương. Cô gái đuổi bước lên phía trước, lạy ngã xuống đất, nói: "Đệ tử bái kiến Lão sư, bái kiến sư thúc."

Thông Thiên nhìn cô gái này, bấm chỉ tính toán, chính là biết được cô gái này chính là trong đông hải một linh quy biến thành, cũng là kiếp trước Thông Thiên giáo chủ ngồi xuống Quy Linh Thánh Mẫu thị dã, kiếp trước Thông Thiên liền thật là yêu thích Quy Linh Thánh Mẫu, hôm nay nhìn thấy kia tới bái sư, trong lòng vui hơn.

Thông Thiên trong lòng nhận khả, đã nói nói: "Người vừa có thể ở này trăm năm trong cũng không từng buông tha cho, nghĩ đến cũng đúng có đại nghị lực người, cầu đạo lòng kiên định, hôm nay tiếp xúc đã xông qua đại trận, ta liền thu người vì tọa hạ đệ tử, ngày sau cũng không thể có chút lười biếng, nhất định phải rất tu luyện, sớm ngày thành đạo."

Cô gái mừng rỡ bái tạ: "Đệ tử bái kiến sư tôn." Thông Thiên nhận nhặt gật đầu, nói: "Người chính là Đông Hải linh quy biến thành, ta liền ban thưởng người đạo hiệu Quy Linh Thánh Mẫu, cho ngồi xuống đại đệ tử." Quy Linh Thánh Mẫu trong lòng lại càng vui sướng, cũng là không có ngờ tới mình lại phải thánh nhân môn hạ đại đệ tử, như thế xem ra, mình liền là người thứ nhất trở ra đại trận người, này thật đúng là ngoài ý muốn chi hi. Vội vàng lần nữa bái tạ Thông Thiên, Thông Thiên gật đầu, liền làm cho nàng dựng ở một bên, chậm đợi những người khác đến đây.

Sau, lục tục có mấy người trở ra đại trận, Thông Thiên cũng đem nhất nhất thu làm đệ tử, cùng sở hữu năm vị đệ tử, theo thứ tự đứng hàng hạ vị: Quy Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu, Ô Vân Tiên, Kim Linh Thánh mẫu, Vân Tiêu tiên tử năm người, Thông Thiên thấy vậy năm người, trong lòng cũng là hài lòng, đối với bọn họ nói: "Từ hôm nay trở đi, bọn người chính là ta tọa hạ đệ tử, muốn cố gắng tu luyện, tranh thủ sớm ngày thành đạo."

"Đệ tử tôn sư tôn pháp chi." Năm người vội vàng đáp. Thông Thiên chỉ vào Hậu Thổ, đối với mấy người nói: "Còn đây là bọn người sư thúc, Hậu Thổ nương nương, bọn người tiến lên bái kiến."

Mấy người đuổi bước lên phía trước, lần nữa quỳ gối: "Đệ tử bái kiến sư thúc. Nguyên sư thúc thánh thọ vô cương." Hậu Thổ mỉm cười nói: "Không cần đa lễ, bọn người đứng dậy sao." Mấy người đứng dậy dựng ở một bên. Thông Thiên khẽ gật đầu, thấy đã mất quá nhiều chuyện, liền tính toán để cho mọi người đi xuống.

Lúc này, Vân Tiêu tiên tử thấy Thông Thiên tựa hồ muốn đi, đuổi bước lên phía trước nói: "Sư tôn, đệ tử có việc muốn nhờ." Mấy vị khác đệ tử cũng có chút kỳ quái nhìn Vân Tiêu, cũng là không nghĩ tới mới vừa bái sư, liền có chuyện cầu trợ.

Thông Thiên nhìn thoáng qua Vân Tiêu, trong lòng hiểu, Vân Tiêu nhưng là muốn cho mình nhận lấy ca ca của nàng Triệu Công Minh cùng hai muội muội Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu. Bất quá chuyện này Thông Thiên cũng không tốt làm, dù sao ba người cũng không từng thông qua đại trận khảo nghiệm, Thông Thiên lúc trước đã là lời đồn đãi cả Hồng Hoàng thế giới, hôm nay nếu là đôi ý cũng là không tốt giống như những người khác giao đãi. Thánh nhân ra khỏi miệng vì cái gì đạo, có thể nào có đôi ý ý. Rồi hãy nói hấn đối với lần này ba người nhưng là không có quá nhiều hảo cảm, cho nên liền đối với Vân Tiêu nói: "Người chỗ nghĩ, ta đã biết hiểu, chuyện này nhưng thì không cách nào."

Vân Tiêu vừa

nghe, liền biết được Thông Thiên đã biết hiểu mình suy nghĩ, lập tức ngả quy nói: "Sư tôn, ta huynh muội bốn người từ xuất thế tới nay, đều ở chung một chỗ tu luyện, hôm nay đệ tử được rồi cơ duyên, bái nhập sư tôn ngồi xuống, hôm nay thành đạo có hi vọng, nhưng đệ tử vừa có thể nào nhẫn tâm nhìn ca ca cùng muội muội cầu đạo vô vọng đây? Kính xin sư tôn từ bi."

Quy Linh Thánh Mẫu mấy người cũng là bừng tỉnh đại ngộ, nguyên đến chính mình mấy người tiểu sư muội nhưng là muốn cho sư tôn nhận lấy ca ca của nàng cùng muội muội, cũng không phải là sở cầu vật khác, không khỏi vì Vân Tiêu như thế trọng tình nhận thấy động. Ngay cả Thông Thiên bên cạnh chủ đề cũng là có chút ít cảm động, muốn Thông Thiên nói cái gì đó, nhưng lại không nói ra miệng, một bộ muốn nói lại thôi bộ dạng.

Thông Thiên nghe Vân Tiêu lời của, chau mày, suy tư chốc lát, thờ dài một tiếng nói: "Thôi, ta liền thu bọn họ vì đệ tử ký danh, giảng đạo lúc cũng có thể tới nghe." Dứt lời, đem đảo ngoài tính một chút chưa từng rời đi người chiêu vào trong đảo. Những người này chưa từng thông qua đại trận, rồi lại tâm Mục đại đạo, đang ở đảo ngoài chờ chực, để có thể xử dụng thành ý đã động Thông Thiên, hôm nay Thông Thiên cũng là cùng nhau đem chiêu vào trong đảo, thu vì đệ tử ký danh, trừ đi Triệu Công Minh ba người, cũng chỉ có năm người, phân biệt là Kim Quang Tiên, Linh Nha Tiên, Cầu Thủ Tiên, La Hiên, Lục Nhĩ Mi Hầu.

Thông Thiên nhìn mấy người, nói: "Bọn người cầu đạo lòng cũng coi như kiên định, dù chưa từng thông qua bản đạo khảo nghiệm, nhưng niệm bọn người tâm thành, ta liền thu bọn người vì đệ tử ký danh, giảng đạo lúc nhưng tới nghe nói." Triệu Công Minh mấy người cũng là mừng rỡ bái tạ.

Thông Thiên nhìn mọi người đã là vô sự, liền để cho kia lui ra, thân truyền đệ tử còn lại là ở Bồng Lai đảo trung tuyển một động phủ, ngày sau liền ở Bồng Lai đảo trên, đệ tử ký danh tất nhiên các thuộc về động phủ.

Lại nói mấy đệ tử ký danh trở ra Bồng Lai đảo, trong lòng vui sướng tình còn chưa tản đi, chỉ nghe Cầu Thủ Tiên nói: "Ta mấy người này tuy là chưa từng lay ở Lão sư môn hạ, nhưng cũng là đệ tử ký danh, ngày sau nghe được đại đạo, cũng là thành đạo có hi vọng, sao không ở nơi này trên biển Đông tìm một bảo địa, Lão sư giảng đạo lúc cũng tốt sớm đi tới đây."

Lục Nhĩ Mi Hầu cười nói: "Đạo huynh lời ấy có lý, ta cũng là vô thậm bản lãnh, chỉ có này thiên phú thần thông linh âm vạn vật, thượng xem Tam Thập Tam Thiên, nhìn xuống vạn trượng dưới đất. Ta liền ở chỗ này vừa nghe, nhìn một cái nơi này có gì bảo địa, bọn ta dễ dàng cho lần này lập nhiều đàn tràng, chư vị đạo hữu, như thế tốt không?"

Lúc này, Triệu Công Minh tiến lên nói: "Ha ha, cũng là không cần làm phiền lục nhĩ huynh đệ, ta huynh muội đều là sống trên biển Đông, nếu là mấy vị đạo huynh không chê, liền tới ta huynh muội nhà đất, mọi người nhân rồi cũng có thể luận đạo một phen."

Quỳnh Tiêu cũng là nói: "Đúng vậy a, bọn ta nhà Tam Tiên Đảo, mặc dù không phải là cái gì động tiên, nhưng là có khác một phen cảnh đẹp, các vị đạo hữu nếu thì thích, ta huynh muội tự nhiên hoan nghênh chí cực."

Cầu Thủ Tiên cười to nói: "Cũng là không có ngờ tới đạo huynh cũng là ở này trên biển Đông, như thế liền quấy rầy đạo huynh liễu."

Lục Nhĩ Mi Hầu cũng là cười nói: "Xem ra ta chỉ thần thông cũng là không dùng được liễu."

Triệu Công Minh cười trả lời: "Ha ha ha ha, đạo huynh có lần này thần thông, ngày sau thì sẽ phái thượng công dụng, cần gì cấp lần này nhất thời đây? Như thế, bọn ta liền lên đường đi." Dứt lời, liền dẫn mọi người ngấm Tam Tiên Đảo đi.

Mấy người một đường đáp mây bay mà đi, sắp sửa đến Tam Tiên Đảo lúc, Lục Nhĩ Mi Hầu đột nhiên gọi mọi người dừng lại. Mọi người dừng lại, đều là nghi ngờ nhìn Lục Nhĩ Mi Hầu, chỉ thấy Lục Nhĩ Mi Hầu nghiêng người linh âm, ba hai lỗ tai đó đều hơi hơi lay động.

Chỉ chốc lát sau, Lục Nhĩ Mi Hầu đối với chúng nhân nói: "Nơi này thật là kỳ quái, ta rõ ràng nghe tới chỗ này có một ngôi Đại Đảo, cũng là thấy chi không đến."

Kim Quang Tiên cười nói: "Lục nhĩ huynh đệ có hay không đối phương mới chưa từng lộ thượng một tay canh cánh trong lòng đây? Ha ha, yên tâm đi, sau này có khi là cơ hội." Lục Nhĩ Mi Hầu nghe, sẽ không để ý, dù sao thiên phú của hắn thần thông thậm ít có người biết được.

Triệu Công Minh cũng là kỳ quái nhìn một cái Lục Nhĩ Mi Hầu, nói: "Lục nhĩ huynh đệ nghĩ là không có nghe lầm, lần này tám Hải Vực cách ta huynh muội Tam Tiên Đảo không xa, cũng thường xuyên tới đây, cũng là quý dị chặt, hơi là không chú ý, tựu sẽ bị lạc phương hướng. Ta huynh muội đã từng tới đây tìm kiếm, đáng tiếc cũng là không thu hoạch được gì, liền cũng không còn đi để ý tới."

Trong mấy người kiến thức rộng nhất đích Cầu Thủ Tiên khẽ suy tư một phen, đối với mấy người nói: "Chẳng lẽ là nơi này có gì linh bảo?" Mấy người vừa nghe, còn chưa kịp cao hứng. Lục Nhĩ Mi Hầu liền lại nói: "Tuyệt đối không phải là, nếu là linh bảo, ta thì sẽ nghe ra, nơi này cũng là có một ngôi

Đại Đảo, tựa như Lão sư đàn tràng một loại."

Quỳnh Tiêu lập tức hỏi: "Chẳng lẽ nơi này thật có như Lão sư đàn tràng một loại đảo nhỏ tồn tại?" Lục Nhĩ Mi Hầu khẽ mỉm cười, nói: "Tự nhiên không thể cùng Lão sư đàn tràng so sánh với, Lão sư đàn tràng ở ngoài nhưng là có Hỗn Độn khí vờn quanh, tự hành che dấu Thiên Cơ, sợ là Hồng Hoang trên cũng không tiếp tục bảo vật này. Bất quá lần này đảo cũng hẳn là bất phạm, nếu không cũng sẽ không có đại trận thủ hộ."

Cầu Thủ Tiên cười nói: "Đã như vậy, bọn ta liền đi tìm kiếm một phen, cũng tốt xem một chút nơi này rốt cuộc có gì bất phạm." Mọi người đều không có dị nghị.

Cho nên, liền tùy Lục Nhĩ Mi Hầu dẫn đường, mấy người cùng nhau về phía trước tìm kiếm.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Tìm Kiếm Bảo Đảo, Hai Thánh Giảng Đạo

Lại nói Lục Nhĩ Mi Hầu dẫn mọi người đối với lần này tám Hải Vực tiến hành tìm kiếm. Được chỉ chốc lát, đột nhiên, mọi người đều là một trận đầu văng mắt hoa, trong lòng kinh hãi, lập tức vận chuyển pháp lực, muốn trong đầu mê muội cảm giác khu trừ.

Một lát, chúng nhân lập tức liền phát giác không đúng, càng là vận chuyển pháp lực chống cự, mê muội cảm giác càng là mãnh liệt, mọi người vô kể khả thi, chỉ có thể tùy ý trong đầu mê muội, chỉ phán trong chốc lát đi qua cho giới. Đáng tiếc, chỉ chốc lát sau, mọi người vẫn là không có chút nào khởi sắc, hơn nữa trong đầu đã là hỗn loạn.

Cầu Thủ Tiên cường tự lên tinh thần, đối với mọi người lớn tiếng nói: "Như thế đi xuống nhưng thì không được, bọn ta hay là tiếp tục hướng trước, nếu không chốc lát sẽ gặp ở chỗ này té xỉu." Mấy người đã là không có biện pháp, chỉ có thể theo Cầu Thủ Tiên nói như vậy, tiếp tục hướng trước đi.

Vừa được chốc lát, trong mọi người, tu vi thấp nhất Quỳnh Tiêu cũng là ở cùng kiên trì không được, đã là té xỉu. Chỉ thấy Quỳnh Tiêu thân thể thoáng một cái, liền từ không trung rớt xuống, Triệu Công Minh thấy vậy, vội vàng hướng Quỳnh Tiêu chạy tới, ở giữa không trung đem tiếp được, mấy người khác đều là chạy tới đây, xem xét Quỳnh Tiêu tình huống. Thấy kia chẳng qua là té xỉu, vô quá nhiều ngại, trong lòng cũng không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này, Lục Nhĩ Mi Hầu đột nhiên đưa tay để cho mọi người không muốn lên tiếng, ba hai lỗ tai đó nhẹ nhàng lay động. Chỉ chốc lát sau, Lục Nhĩ Mi Hầu dừng lại linh âm, lấy ra một cây thiết côn, dùng sức đập hướng tiền phương, chỉ nghe "Oanh" một tiếng, làm như kim thiết chạm vào nhau có tiếng, trước mặt nhưng chưa từng xuất hiện cái gì, Lục Nhĩ Mi Hầu nhướng mày, lần nữa vung côn đánh, mấy chục hạ sau, nhưng vẫn là không có động tĩnh.

Lục Nhĩ Mi Hầu thấy vậy, thật là bất đắc dĩ, xoay người đối với mấy người nói: "Cũng là ta pháp lực tu vi không đủ, không cách nào phá vỡ trận này, các người ai tới thử một lần a?"

Mấy người đang nghe được Lục Nhĩ Mi Hầu đánh rớt xuống sau thanh âm, liền đã biết chỗ này định có Huyền Ky, trong lòng không khỏi có chút kích động, lúc này nghe Lục Nhĩ Mi Hầu nói như vậy, cũng là nóng lòng muốn thử. Cầu Thủ Tiên ở trong mọi người tu vi cao nhất, hẳn có thể rõ ràng

biết được Lục Nhĩ Mi Hầu lúc này chính là huyền tiên đỉnh cảnh giới, so với hắc Thái Ất Kim Tiên cảnh giới cũng chỉ là xê xích một bước, tu vi như thế lại cũng không cách nào phá vỡ trận này, nghĩ đến chính là đối lại là chính bản thân hắn, cũng là phí công.

Cho nên, Cầu Thủ Tiên đối với mấy người nói: "Trận này cũng là lợi hại chặt, lục nhĩ huynh đệ tu vi đã là không tệ, luân phiên công kích nhưng vẫn là chưa từng phá vỡ trận này, ta mấy người này chỉ sợ cũng không thể ra sức. Theo ý ta, ta mấy người này lần này hay là một nỗi công kích, như thế cũng nhiều chút ít nắm chắc." Mấy người vừa nghĩ, quả thật như thế, liền gật đầu đồng ý. Triệu Công Minh tự giác pháp lực nếu so với Bích Tiêu tốt hơn không ít, liền đem Quỳnh Tiêu giao cho Bích Tiêu chiếu cố, mình tác lại hiệp trợ mọi người.

Cầu Thủ Tiên mấy người đều là lấy ra linh bảo, nhìn lẫn nhau một cái, liền một nỗi công kích, "Oanh, oanh, oanh", thanh âm càng hơn mới vừa, mọi người chỉ thấy trước mắt giống như trong nước sóng gợn, từng đạo khuếch tán ra, trận pháp lại như cũ tồn tại. Mấy người thấy vậy, cũng không nổi giận, mới vừa công kích sau, cũng là phát giác trận pháp tựa hồ đã có buông lỏng, mấy người lại càng mại lực công kích.

Lại là chốc lát, Cầu Thủ Tiên mấy người lúc này đã là đầu vàng mắt hoa, lúc trước mê muội cũng là càng thêm nghiêm trọng, mấy người cũng là cắn răng kiên trì, rốt cục, "Oanh" một tiếng vang thật lớn sau, trước mắt cảnh tượng đại biến, một tòa cự đại đảo nhỏ hiện lên hiện tại Cầu Thủ Tiên đám người trước mặt trước. Mấy người cũng là mừng rỡ, cũng không để ý trên đảo có hay không gặp nguy hiểm, vội vàng lên đảo đi, mê muội cảm giác đã là duy trì không được. Lên đảo sau cũng không đi tìm kiếm lần này đảo, ý tìm đây đất, liền cũng đuổi vội khoanh chân ngồi xuống, khôi phục tiêu hao pháp lực.

Đang ở Cầu Thủ Tiên mấy người phá trận mà vào sau, xa ngoài vạn dặm Bồng Lai đảo, Thông Thiên dãn đặc mở mắt, lẩm bầm lẩm bầm: "Bọn người đến là có chút cơ duyên, nhưng Quỳnh Tiêu tâm tính còn là như thế sai, mới kiên trì chốc lát đã không được, mấy người khác cũng thì không được. Hơn nữa như thế Tiểu Trận cũng là đi tìm nhiều như vậy công phu, xem ra còn phải tôi luyện một phen mới được."

Dứt lời những thứ này, Thông Thiên bắt đầu khẽ cúi đầu suy tư, lần này sở thu năm vị đệ tử, Thông Thiên vẫn tương đối hài lòng, hôm nay tu vi tuy là không lắm như ý, nhưng nhưng từ từ mà đến, sau trăm tuổi, Thông Thiên liền tính toán giảng đạo một phen, sau, hắc tin tưởng chúng vị đệ tử định sẽ có đột phá. Sau đó liền để cho mấy người đi trong hồng hoang trợ giúp nhân tộc, coi như là lịch lãm một phen, thuận tiện tích lũy một chút công đức, vụ yêu quyết chiến lúc triệu hồi là được, nhưng đệ tử ký danh Thông Thiên tự không hài lòng lắm, tu vi tâm tính không một nên nơi, nếu không phải Văn Tiêu cầu tình, hắc mới không muốn nhận lấy.

Bất quá lúc này, Thông Thiên thấy mấy người lần này cơ duyên, trong lòng cũng là an ủi không ít, nghĩ tới có hay không cũng an bài mấy người đi lịch lãm một phen.

Kiếp trước, Thông Thiên giáo chủ môn hạ đệ tử cũng là ít có ra đảo, một mực trong đảo tu luyện, vì vậy cũng bị Nguyên Thủy Thiên Tôn nói thành chỉ luyện pháp lực không tu công đức. Nguyên Thủy Thiên Tôn nói mặc dù là muốn cho Thông Thiên giáo chủ môn hạ đệ tử thượng Phong Thần bảng, thay môn hạ của chính mình đệ tử ngăn chặn kiếp, do đó lên tiếng châm chọc, nhưng cần thận nghĩ đến, nhưng cũng có chút đạo lý.

Thông Thiên giáo chủ môn hạ đệ tử đúng là không rành thế sự, giống như Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu ở Phong Thần lúc liền dám đỉnh chàng thánh nhân, quả thực bất khả tư nghị. Hôm nay lần nữa bái nhập Thông Thiên môn hạ, nhưng lần này Thông Thiên đã không phải là kia Thông Thiên, hôm nay Thông Thiên là tuyệt đối sẽ không để cho môn hạ đệ tử như thế chẳng biết nặng nhẹ, nếu thật sự là gian ngoan mất linh không chịu nổi giáo hóa người, cho dù có Văn Tiêu cầu tình, Thông Thiên cũng sẽ không chút do dự đem trục xuất sư môn.

"Cơ duyên đều là mình cầu được, cầu được sau liền nhìn mình là hay không có thể nắm chắc, hôm nay, ta liền cho bọn người cơ duyên, tự nhìn bọn người có hay không có thể đem cầm liểu." Thông Thiên dứt lời, liền từ đi tu luyện.

Bồng Lai đảo một gian trong mật thất, đang tu luyện Hậu Thổ cũng là cảm ứng được Cầu Thủ Tiên mấy người phát hiện một hòn đảo, hơn nữa lần này đảo thậm chí có đại trận thủ hộ, nghĩ đến nhất định sẽ có chỗ bất phàm, đối với mấy người có cơ duyên này, Hậu Thổ cũng là mừng rỡ không dứt: "Bọn người cũng là tốt cơ duyên." Dứt lời, khẽ đều yên tĩnh một chút tâm tình, liền lần nữa nhắm mắt tu luyện đi.

Rồi hãy nói Cầu Thủ Tiên mấy người đang phá vỡ đảo ngoài trận pháp, thượng được trên đảo, sau liền riêng của mình khôi phục đi. Chỉ chốc lát sau, mọi người đều là khôi phục như cũ, Quỳnh Tiêu cũng đã tỉnh lại, mấy người đầu tiên là quan sát một chút trên đảo tình huống, sau mấy người liền bắt đầu tìm kiếm lần này đảo.

Đông Hải to lớn, so với Hồng Hoang đại lục cũng là không kịp nhiều đề cho, đảo nhỏ lại càng không thể đếm. Có thể có đại trận thủ hộ cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay. Lần này đảo vừa có đại trận thủ hộ, nhất định sẽ có chỗ bất phàm, mấy người trong lòng cũng là có chút kích động, nghĩ tới trong đảo có hay không có tiên thiên linh bảo tồn tại.

Cầu Thủ Tiên mấy người đang trong đảo vừa đi vừa nhìn, lần này đảo nhưng cũng cảnh sắc hợp lòng người, linh khí bức người, các loại cây cối xanh um tùm, linh thảo tiên gốc cũng là không ít. Mấy người đang đi tới, Cầu Thủ Tiên cười đối với những người khác nói: "Lần này đảo cũng là không thể so với trong hồng hoang những thứ kia nổi danh động tiên kém bao nhiêu, công minh huynh đệ, người Tam Tiên Đảo so sánh với lần này đảo như thế nào a?"

Triệu Công Minh chung quanh nhìn một phen, khẽ tương đối một phen, thở dài nói: "Ta kia Tam Tiên Đảo tuy là không tệ động tiên, có thể cùng lần này đảo so sánh với hay là xê xích khá xa, lần này đảo cũng là cùng Lão sư đàn tràng so sánh với, cũng chỉ kém một bậc, ta kia Tam Tiên Đảo vừa có thể nào so sánh với."

Cầu Thủ Tiên nghe, đối với kia nói: "Ta đây chờ đợi tại đây nơi lập nhiều đàn tràng tốt không? Lần này đảo linh khí bức người, bọn ta ở chỗ này tu luyện hẳn là làm ít công to. Bọn người cho là như thế nào?"

Nghe Cầu Thủ Tiên nói như vậy, Kim Quang Tiên, Lục Nhĩ Mi Hầu mấy người tự nhiên vô thậm dị nghị, Triệu Công Minh nhưng là có chút không muốn, dù sao Tam Tiên Đảo là Kỳ huynh muội trăm triệu năm nhà, tình cảm rất tốt, tự nhiên không muốn buông tha cho. Cầu Thủ Tiên cũng nhìn ra Triệu Công Minh do dự, nói: "Công minh huynh đệ cần gì phải như thế chấp nhất, mới vừa công minh huynh đệ không phải là lời nói lần này đảo khoảng cách người kia Tam Tiên Đảo không xa, như thế, nghĩ trở về Tam Tiên Đảo còn không phải là chốc lát chuyện."

Triệu Công Minh vừa nghe, cũng là, lần này đảo khoảng cách Tam Tiên Đảo bất quá trăm vạn trong, trong nháy mắt liền đến, cho nên nói: "Như thế cũng tốt, Tam Tiên Đảo ngày sau coi như là một ngọn biệt phủ, bọn ta nhân hạ lúc đi đi là được." Triệu Công Minh cũng đồng ý, mấy người khác lại càng vô thậm dị nghị, chuyện này liền lúc đó định ra.

Chuyện này nhất định, trung cũng không lại đi để ý tới, chuyên tâm xem xét lần này đảo. Chỉ chốc lát sau, mọi người liền đem lần này đảo dò xét xong, linh bảo cũng là không có phát hiện, cũng là phát hiện một gốc cây linh căn. Mấy người lúc này đứng ở một gốc cây khổng lồ vô cùng dưới đại thụ, lần này cây chiều cao mười trượng, cành lá xanh um tùm, trên cây còn kết vàng óng trái cây, mà người cực kỳ, lần này cây chính là mấy người phát hiện linh căn.

Lục Nhĩ Mi Hầu dưới tàng cây nhìn trên cây

sở kết trái cây, đã sớm là cấp khó dần nổi. Hầu Tử cũng là thậm yêu nước trái cây, Lục Nhĩ Mi Hầu tuy là tu sĩ, nhưng thiên nhưng khó có thể thay đổi, liền muốn đi tới hái trái cây ném thử, lại bị La Hiên ngăn lại, Lục Nhĩ Mi Hầu không giải thích được nhìn La Hiên.

La Hiên thấy Lục Nhĩ Mi Hầu không giải thích được, cười nói: "Ta sở tu công pháp, chính là bính hòa thuộc tính, Ngũ Hành trong, mộc sinh hỏa, vì vậy mỗi lửa, mộc hai loại hơi thở cũng là dị thường nhạy cảm. Lần này linh căn cũng là mộc linh căn, như thế nồng nặc mộc khí tức ta còn là lần đầu tiên nhìn thấy, lần này linh căn đích thị là chí bảo cấp một, bọn ta như thế tùy tiện hái trái cây, nếu là hư lần này linh căn cũng là không tốt, còn cần thận trọng một chút."

Lục Nhĩ Mi Hầu nghe La Hiên lời của, liền không có nữa tùy tiện đi hái trái cây. Vừa ý trung hay là vô cùng lo lắng, lập tức hỏi La Hiên nói: "Kia nên làm thế nào cho phải?"

La Hiền cười nhìn về phía Lục Nhĩ Mi Hầu, chậm rãi nói: "Ha ha, đạo hữu không cần gấp gáp, lần này linh căn sợ là ở Hồng Hoang thế giới cũng là cực phẩm vật, bọn ta hay là báo cáo Lão sư, xin Lão sư làm chủ cho phải."

Lục Nhĩ Mi Hầu vừa nghe, nhất thời nhụt chí. Hắn hôm nay mới vừa vận bái sư, hơn nữa còn chẳng qua là đệ tử ký danh, hôm nay Thông Thiên mới vừa đề cho mấy người bọn họ các thuộc về động phủ, nghĩ phải đi bế quan tu luyện đi. Nếu là hiện tại đi tìm Thông Thiên, chắc chắn quấy rầy Thông Thiên tu luyện, điều này làm cho mới vừa bái sư hắn như thế nào làm được.

Kim Quang Tiên cười nói: "Lục nhĩ huynh đệ cần gì cấp lần này nhất thời đây? Hôm nay này linh căn lợi dụng coi là là chúng ta vật, ngày sau còn không phải là mặc người ăn đủ, ha ha ha ha." Mấy người khác tất cả cũng cười to, khiến cho Lục Nhĩ Mi Hầu có chút lúng túng, mấy người cười quá, liền bắt đầu xử lý trên đảo một ít sự vật, nếu muốn ở chỗ này thành lập động phủ, liền muốn cải tạo một phen, cũng tốt ở lại.

Lại nói vu yêu hai tộc ngưng chiến sau, Đế Tuấn quá vừa về tới Thiên Đình, liền bắt đầu nghỉ ngơi lấy lại sức. Lần này đại chiến, yêu tộc tổn thất hơn xa lần đầu tiên vu yêu đại chiến muốn lớn rất nhiều, Thiên Đình những năm này tích lũy trấn là theo lần này đại chiến tan thành mây khói, và yêu tộc mấy vị đỉnh cấp chiến lực cũng là tổn thất không nhỏ, Phục Hi đạo nhân người bị thương nặng, từ đi Tam Thập Tam Thiên ở ngoài Oa Hoàng Cung Nữ Oa nương nương nơi tu dưỡng, hơn nữa yêu tộc đông đảo Đại La Kim Tiên tại lần này đại trong chiến đấu ngã xuống.

Đế Tuấn thấy vậy, trong lòng không khỏi có chút hối hận, nhưng hôm nay hết thảy đã là định cục. Vạn năm bên trong đến là không cần phải lo lắng, dù sao Đạo Tổ lên tiếng, nghĩ đến vu tộc cũng không dám nghịch liễu Đạo Tổ ý, cho dù vu tộc liều mạng, cố ý muốn tấn công Thiên Đình, không nói Đạo Tổ, chính là Hậu Thổ nương nương cũng chắc chắn ngăn cản.

Vì vậy, vạn năm bên trong yêu tộc đích thị là vô sự, nhưng vạn năm sau liền khó mà nói liễu, lần này đại chiến, chính là yêu tộc chủ động phóng, vu tộc tất nhiên thập phân tức giận, song phương đã là không chết không thôi, vạn năm sau, vu tộc trả thù sợ rằng sẽ như kỳ tới, mà tràng đại chiến cũng sẽ quyết định yêu tộc vận mệnh.

Đế Tuấn trở lại Thiên Đình sau, lập tức an bài lũ yêu tu luyện, sau đó mình cũng phải đi bế quan, để có thể có điều đột phá, ứng phó vạn năm sau đại chiến.

Rồi hãy nói vu tộc, từ vu yêu lần này đại chiến sau, Đạo Tổ cuối cùng tham dự khiến cho mười một Tổ Vu lại càng tin tưởng Hậu Thổ nói, thiên đạo chắc là không biết cho phép vu yêu bất kỳ nhất tộc xưng bá Hồng Hoang thế giới, vì vậy, mười một Tổ Vu một phen sau khi thương nghị, công chúng có nhiều tiềm lực vu tộc người mang đến Địa phủ, dùng cái này bảo tồn vu tộc thực lực cùng truyền thừa.

Sau, mười một Tổ Vu lần nữa tụ, cũng là thương nghị yêu tộc lần này Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận chuyện. Lần này yêu tộc bày Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận, lại có thể vây khốn năm vị Tổ Vu, mười một Tổ Vu đều là có chút không dám tin tưởng, đối với lần này trận cũng là có không nhỏ phòng bị, hơn nữa bị vây ở trong trận năm vị Tổ Vu, đối với lần này trận uy lực lại càng kinh hãi không dứt, trong trận đều là đầy trời Ngôi Sao, cho dù nghĩ công kích cũng là vô tòng hạ thủ, mấy vị Tổ Vu chỉ có thể loạn đả một mạch, hơn nữa trận này lại còn có công kích hiệu quả, đầy trời Ngôi Sao thịnh thoảng công kích, nếu là bị kia đánh trúng, cho dù là Tổ Vu thân thể, cũng là đau đớn không dứt.

Đối với lần này, các vị Tổ Vu một phen thương nghị, nhưng cũng chưa từng cho ra cái gì kết luận. Cuối cùng chỉ có thể để cho mọi người nhiều cẩn thận nhiều, sau đó liền không giải quyết được gì. Nghị định sau, mười một Tổ Vu liền từ đi tu luyện không đề cập tới.

Thần nhiên , Hồng Hoang trăm năm đã qua.

Một ngày kia, trên biển Đông đột nhiên truyền tới một thanh âm, "Ta vào khoảng Bồng Lai đảo trên bắt đầu bài giảng đại đạo, bọn người nhanh chóng tới nghe nói." Nhất thời, Đông Hải náo nhiệt lên, Thông Thiên đệ tử tự nhiên lập tức thu thập một phen, liền hướng Bồng Lai đảo chạy tới, và trên biển Đông sinh linh cũng là chen chúc tới, tuy là sợ vào không được Bồng Lai đảo bên trong, nhưng ở đảo ngoài nghe thượng một phen, cũng là không sai.

Cho nên, mọi người liền đi theo những thứ kia biết được Bồng Lai đảo chỗ ở người, cùng nhau chạy tới nghe đạo. Đang ở Đông Hải Thông Thiên lời đồn đãi giảng đạo lúc, Côn Lôn Sơn chuông vàng gõ vang, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng là bắt đầu bài giảng đại đạo.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 45: Thông Thiên Phân Bảo, Đệ Tử Rời Núi

Đông Hải Bồng Lai đảo, trong Bích Du Cung, lúc này năm vị thân truyền đệ tử theo thứ tự ngồi ở dưới tay, Cầu Thủ Tiên, Lục Nhĩ Mi Hầu đám người còn lại là ngồi ở năm vị thân truyền đệ tử phía sau, mọi người ngồi vào chỗ của mình sau, liền đợi chờ Thông Thiên đến đây.

Lúc này Bồng Lai đảo ngoài đã là người ta tấp nập, đông đảo tu sĩ đem Bồng Lai đảo vây quanh nước chảy không lợt. Thật ra thì, chúng tu sĩ nhưng thì không cách nào thấy Bồng Lai đảo, trước mắt chỉ là một tấm sương mù. Bất quá, lần trước Thông Thiên lời đồn đãi Hồng Hoang thế giới, bắt đầu bài giảng thu đồ đệ, có chút tu sĩ nhưng cũng đã tới nơi này, liền nhớ kỹ tới, hôm nay tuy là không nhìn thấy, nhưng biết được Thông Thiên đàn tràng đang ở chỗ này. Cho nên, một truyền mười, mười truyền một trăm, liền có nhiều như vậy tu sĩ tới đây nghe đạo.

Trong Bích Du Cung, lúc này vân sàng trên, một nhân nhạ thân ảnh từ từ hiển hiện ra, cuối cùng chân thật, chính là Thông Thiên. Thông Thiên mở hai mắt ra, nhìn về phía ngồi xuống mấy người, cũng không nói chút ít những khác, trực tiếp liền bắt đầu giảng đạo: "Thiên địa sơ khai lúc trước, có vật hỗn (giang hồ) thành, tiên thiên địa sinh, tịch này Liễu này, độc lập mà không đổi, xung quanh được mà không đãi, có thể vì thiên địa mẫu."

"Ta không biết kỳ danh, mạnh chữ chỉ viết đạo, mạnh hơi bị tên viết lớn. Đại viết trôi qua, trôi qua viết xa, xa viết phản. Đường xưa đại, thiên đại, địa đại, linh cũng lớn. Lĩnh thổ trong có tứ đại, vạn linh ở thứ nhất yên. Linh pháp, địa pháp thiên, thiên pháp đạo, đạo pháp tự nhiên. Dưới đường lớn, thiên địa vì cương, hết thảy tồn tại đều vì nó. Có nếu nói đại đạo chỗ nào cũng có, đạo cũng chỗ nào cũng có."

"Đạo khả đạo, phi thường đạo; danh khả danh, vô cùng tên. Vô danh, thiên địa mới; nổi danh, vạn vật nẫu. Thường không muốn xem kỳ diệu; thường có, muốn xem kia kiêu. Lần này hai người đồng xuất và dị tên, cùng vị chi huyền, huyền diệu khó giải thích, chúng hay chi môn. Đạo hướng, và dùng lâu không doanh. Sầu u! Vạn vật tông. Áp chế kia duệ, giải kia phần, hòa kỳ quang, đồng kỳ trần. Trăm thường tồn tại." Thông Thiên giảng đạo, tiếp xúc vô kim liên dâng trào, cũng không những khác dị tượng. Chẳng qua là nghe kia thanh rất là huyền ảo, nghe vào bất động trong tai hóa thành bất động diệu pháp. Nếu đều là đệ tử của mình, Thông Thiên từ chắc là không biết có điều giấu rò, đem mình biết hiểu trăm tam thi, tích công đức, chứng nhận Hỗn Nguyên giáo chủ chỉ đạo toàn số nói ra.

Tọa hạ đệ tử cũng là hình thái khác nhau, mấy người còn lại hoàn hảo, chẳng qua là Lục Nhĩ Mi Hầu trời sanh tính nhanh nhẹn, nghe được đặc sắc nơi, hi vô đầu bút tại, những người khác cũng là ngồi thẳng kia thân, cẩn thận nghe giảng. Thông Thiên cũng không quản những khác, chỉ làm lui giảng đạo, vô số đạo pháp theo trong miệng thốt ra, truyền vào chúng đệ tử trong tai. Bồng Lai đảo ở ngoài đông đảo tu sĩ mặc dù không thể nghe cho hết toàn bộ, nhưng cũng có thể thỉnh thoảng nghe thượng một câu nửa câu, đều là có đại thu hoạch, cũng cảm giác không uống công chuyện này.

Thông Thiên này một nói, chính là năm trăm năm. Năm sau trăm tuổi, Thông Thiên đột nhiên ngậm miệng không nói, mấy vị đệ tử đều là nghi ngờ, Thông Thiên lời nói: "Lần này giảng đạo đã là năm trăm năm lâu, bọn ngươi trở về riêng của mình lĩnh ngộ, mười năm sau đầu lại Bồng Lai đảo, ta có việc phân phó."

Chúng đệ tử nghe, lập tức trở về nói: "Tôn sư tôn pháp chỉ." "Tôn Lão sư pháp chỉ.", Thông Thiên nhân nhạ gật đầu, liền biến mất cho trong đại điện.

Vốn là, Lục Nhĩ Mi Hầu đám người còn muốn hỏi thăm Thông Thiên, mấy người bọn họ phát hiện linh căn rốt cuộc là gì tiên căn, nhưng Thông Thiên đã biến mất, mấy người bất đắc dĩ, đành phải thôi. Sau, chúng đệ tử tất cả cũng vội vàng đứng dậy, chuẩn bị trở về đi tìm hiểu lần này nghe đạo chỉ thu hoạch.

Vân Tiêu thấy Triệu Công Minh mấy người đem muốn rời đi, lập tức đối với Triệu Công Minh, Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu lời nói: "Ca ca, hai vị muội muội, các ngươi những năm này tốt không?"

Triệu Công Minh nghe lần này, cười nói: "Hoàn hảo, bọn ta cũng là ở cách Tam Tiên Đảo vạn dặm nơi phát hiện một ngọn tiên đảo, lần này đảo thật là bất phàm, linh khí bức người. Ta liền cùng mấy vị đạo huynh ở trên đảo xây liễu động phủ, tính toán thường ở đi. Muội muội những năm này tốt không?" Dứt lời, vừa dặn dò: "Muội muội hôm nay là Lão sư thân truyền đệ tử, nhất định phải hảo hảo tu luyện, không thể chậm trễ."

Vân Tiêu gật đầu, nói: "Tiểu muội từ sẽ cố gắng, ca ca cùng hai vị muội muội cũng phải nỗ lực tu luyện, nhất là Quỳnh Tiêu, không nên đều là nghĩ tới chơi đùa. Hôm nay, bọn ta thật vất vả bái nhập sư tôn môn hạ, không biết ao ước sát bao nhiêu Hồng Hoàng tu sĩ, nếu là ở không cố gắng, liền là chúng ta tự trả tiền cơ duyên, Quỳnh Tiêu, ngươi biết sao?"

Quỳnh Tiêu nghe Vân Tiêu lời của, le lưỡi, cũng không đáp lời, trực tiếp trốn được Triệu Công Minh phía sau, Vân Tiêu vừa nhìn, thật là bất đắc dĩ, đối với cô muội muội này nàng cũng là không thể làm gì, đánh cũng không phải là, mắng cũng không phải là, nói không biết bao nhiêu lần, Quỳnh Tiêu vẫn làm theo ý mình.

Triệu Công Minh nhìn thoáng qua phía sau Quỳnh Tiêu, đối với Vân Tiêu cười nói: "Muội muội yên tâm, ca ca tự nhiên có đốc thúc các ngươi hảo hảo tu luyện. Tốt lắm, muội muội cũng đi tu luyện sao." Vân Tiêu gật đầu xác nhận, từ đi tu luyện đi.

Triệu Công Minh thấy Vân Tiêu đi, liền cùng Cầu Thủ Tiên mấy người cùng nhau rời đi, Vân Tiêu cũng từ trở về động phủ tu luyện.

Cầu Thủ Tiên mấy người trở ra Bồng Lai đảo, vừa nhìn dưới, thất kinh, nhưng là bị đảo ngoài nhiều như vậy tu sĩ hù đến liễu. Lúc này đảo ngoài người một số gần như mấy chục vạn nhiều, chỉ chít đem Bồng Lai đảo vây quanh.

Chúng tu sĩ thấy trong đảo đi ra ngoài mấy người, lờng trước chính là thánh nhân đệ tử, đuổi bước lên phía trước hỏi thăm một phen, nhìn thánh nhân có hay không còn đang giảng đạo. Cầu Thủ Tiên mấy người bị chúng tu sĩ chúng tình phùng nguyệt - sao quanh trăng sáng loại vậy vào giữa, cũng không khỏi có chút lảng lảng. Cầu Thủ Tiên lớn tiếng nói: "Lão sư lần này giảng đạo đã là xong, bọn ngươi hay là trở về đi thôi, lần sau giảng đạo đâu lại không muộn."

Mọi người nghe lần này, một phen nói cảm ơn sau, liền cũng riêng của mình tản đi, Cầu Thủ Tiên mấy người cũng tất nhiên rời đi, trở về động phủ tu luyện đi.

Đang ở Thông Thiên giảng đạo này năm trăm năm trong, Hồng Hoàng thế giới cũng là đã ra một đại sự. Yêu tộc Thiên Đình, ngày sau hi cùng nương nương sinh hạ thập chi Tiểu Kim ô. Đế Tuấn mừng rỡ, ra lệnh Thiên Đình quảng mời Hồng Hoàng đồng đạo đại thần, vì thể chuyện lớn từ ăn mừng liễu một phen.

Thập chi kim ô mới sinh, nhưng thì không cách nào khống chế tự thân thái dương chân hỏa, Đế Tuấn liền đem an bài cho Đông Hải Doanh Châu trên đảo. Này Doanh Châu đảo vốn là Đạo Tổ sắc phong nam tiên đứng đầu, Đông Vương Công nhà đất, vốn là tên là tím châu phủ, Đông Vương Công ngã xuống sau, Đế Tuấn chiếm cứ Từ Phủ, đổi tên Doanh Châu. Và Đế Tuấn sở dĩ đem thập chi kim ô an bài hơn thế, chính là bởi vì Đông Vương Công bản vì thiên địa Chí Dương khí biến thành, cùng kim ô nhưng là đồng nguyên, đều tu hóa công pháp, và Từ Phủ cho Hóa Hình chỗ tu luyện, tự nhiên là Chí Dương đất, thập chi kim ô ở chỗ này tu luyện, cũng là nữa thích hợp bất quá, hơn nữa Doanh Châu trên còn có một tiên thiên linh căn Phù Tang Thần

Thụ, chính là tiên thiên bình Hỏa linh căn, Đế Tuấn liền để cho thập chỉ kim ô tề tại cây này trên.

Trừ lần này chuyện này ở ngoài, vô quá nhiều chuyện. Đông đảo đại thần đều là an tĩnh vô cùng, Hồng Hoang thế giới cũng là khó được thanh tĩnh.

Thần nhiên, Hồng Hoang vừa quá mười năm.

Ngày hôm đó, Bồng Lai đảo trong Bích Du Cung, Thông Thiên cho đòi Tề (đủ) môn hạ đệ tử, chúng đệ tử lúc này đều có sở đột phá, trừ Quỳnh Tiêu là huyền tiên đỉnh, mấy người khác đều đã là Thái Ất Kim Tiên cảnh giới. Thông Thiên nhìn khẽ gật đầu, đối với chúng đệ tử lời nói: "Hôm nay gọi bọn người tiền lai, là là muốn cho bọn người đi ra ngoài lịch lãm một phen, vẫn đóng cửa khổ tu nhưng cũng không được."

Chúng đệ tử đều nói: "Tôn sư tôn pháp chỉ." "Tôn Lão sư pháp chỉ.", Thông Thiên nhàn nhạt gật đầu, lại mấy người lời nói: "Lần này đi ra ngoài, bọn người chỉ cần ở Đông Hải bên cạnh trợ giúp nhân tộc là được, không cần đi ra ngoài quá xa." Chúng đệ tử lần nữa xác nhận.

Thông Thiên nói tiếp: "Lần này lịch lãm, có thể gặp được một chút tranh đấu, ta liền ban thưởng người này một ít linh bảo, dùng cái này phòng thân." Chúng đệ tử vừa nghe, vui mừng quá đỗi, vội vàng bái tạ.

Thông Thiên cũng không quản mọi người tâm tư, nói thẳng: "Quy Linh tiến lên." Quy Linh Thánh Mẫu đuổi bước lên phía trước, đáp: "Quy Linh ở."

"Vi sư ban thưởng người Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, Huyền Nguyên Khổng Thủy Kỳ, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên chính là Hỗn Độn chí bảo Hỗn Độn Thanh Liên biến thành một trong, phòng ngự có thể nói vô địch; về phần Huyền Nguyên Khổng Thủy Kỳ còn lại là thiên địa ngũ phương kỳ một trong, là ngũ phương kỳ trong duy nhất một thanh lấy công kích tăng trưởng linh kỳ, người tốt hơn sinh vận dụng. Còn có này Nhật Nguyệt Châu cũng cùng người hữu duyên, cầm đi đi." Quy Linh Thánh Mẫu mừng rỡ, tiến lên bái tạ, nhận lấy ba dạng linh bảo, sau đó lui ở một bên.

"Vô Đương tiến lên." Vô Đương Thánh Mẫu đuổi bước lên phía trước chờ đợi, Thông Thiên nói: "Vi sư ban thưởng người Tụ Bảo Bồn, Bát Quái Văn Quang Y, Tì Văn Lý, lần này ba vật linh bảo đều là Đạo Tổ phân bảo lúc, vi sư từ Phân Bảo Nhai thượng lấy được, diệu dụng vô cùng, người tốt hơn sinh ứng dụng." Vô Đương tiến lên bái tạ, nhận lấy ba vật linh bảo tất nhiên lui ở một bên.

"Ô Vân Tiên tiến lên." Ô Vân Tiên tất nhiên tiến lên chờ đợi, Thông Thiên nói: "Vi sư ban thưởng người Hỗn Nguyên chuy, lần này vật linh bảo cũng là vi sư từ Phân Bảo Nhai thượng đoạt được, ở ban thưởng người bốn viên Bảo Châu, Hâm Sơn Châu, Hỗn Nguyên Châu, Khai Thiên Châu, Phách Địa Châu, nhưng bày Tứ Tượng Đại

Trận, uy lực vô cùng, người tốt hơn sinh vận dụng, không thể làm nhiều giết chóc chuyện."

Ô Vân Tiên vội vàng trả lời: "Đệ tử ghi nhớ, định không chịu Lão sư kỳ vọng." Dứt lời, tiến lên nhận lấy linh bảo, liền lui ở một bên.

"Kim Linh tiến lên." Kim Linh Thánh mẫu lập tức đứng dậy tiến lên, Thông Thiên nói: "Vi sư ban thưởng người Long Hồ Như Ý, Tứ Tượng Tháp, Thư Hùng Giao Long Kim Tiên, lần này ba vật linh bảo cũng là vi sư từ Phân Bảo Nhai thượng đoạt được, cùng hữu duyên, cầm đi đi." Kim Linh Thánh mẫu bái tạ, tiến lên nhận lấy ba vật linh bảo, thối lui đến một bên.

Đến phiên Vân Tiêu, Thông Thiên khẽ cau mày, trong lòng nghĩ tới có hay không đem Hỗn Nguyên Kim Đẩu ban cho nàng. Hỗn Nguyên Kim Đẩu mặc dù tốt, nhưng là dễ dàng chọc tới nhân quả. Vân Tiêu tất nhiên biết điều, nhưng Quỳnh Tiêu cũng là thường xuyên gây chuyện, định sẽ liên lụy Vân Tiêu, suy nghĩ một chút, Thông Thiên hay là quyết định ban thưởng xuống.

"Vân Tiêu tiến lên." Vân Tiêu đuổi bước lên phía trước, Thông Thiên nói: "Vi sư ban thường người Kim Hà Quan, Hỗn Nguyên Kim Đẩu, nhất là Hỗn Nguyên Kim Đẩu, bảo vật này tuy là uy lực quá lớn, nhưng là dễ dàng đánh nhân quả, nhớ lấy không thể vọng động."

Vân Tiêu vội vàng đáp: "Đệ tử ghi nhớ sư tôn dạy bảo." Tiến lên nhận lấy linh bảo, lui ở một bên.

Thông Thiên thấy còn dư lại mấy tên đệ tử ký danh đều là chờ đợi đang nhìn mình, vung tay lên, mười mấy vật linh bảo liền đưa đến mấy người trước mặt, Cầu Thủ Tiên mấy người đều là được rồi binh khí, như cây gậy, đao kiếm một loại, Triệu Công Minh được rồi Phục Long Tỏa, hai mươi bốn viên định Hải Thần Thần Châu, Bích Tiêu được rồi Lượng Thiên xích, Quỳnh Tiêu được rồi Kim Giao Tiên, La Hiên đoạt được nhiều nhất, Chiêu Thiên Ân, Ngũ Long Luân, Thiên Hóa Vạn Nha Hồ, Vạn Lý Khôi Vân Yên, Phi Yên Kiếm, Cửu Nhật Kim Ô Pháp Y đều cho đoạt được, thấy vậy một bên Quỳnh Tiêu không ngừng hâm mộ.

Thông Thiên ngồi trên vân sàng trên nhìn đích thực cắt, đối với Quỳnh Tiêu hâm mộ cũng là im lặng, phải biết rằng nàng linh bảo mặc dù chỉ là một vật, có thể sánh bằng La Hiên muốn tốt hơn nhiều, trong lòng thở dài, Quỳnh Tiêu quả nhiên tâm tính không đủ kiên định, hơn nữa nhân giới có hạn chế, hi vọng lần này lịch lãm sau có thể có sở tăng lên sao.

Thông Thiên thấy mọi người đều là bắt được linh bảo, ở nơi đâu mừng rỡ không dứt, thần nhiên nói: "Linh bảo đã là ban thường , bọn người hiện tại liền đi sao."

Chúng đệ tử cùng kêu lên nói: "Dạ." Liền cũng ra khỏi đại điện.

Ở mấy người sau khi đi, vân sàng trên, Hậu Thổ thân ảnh từ từ hiển hiện ra, đối với Thông Thiên lời nói: "Ca ca là sao không sớm đi ban thường hạ linh bảo, cũng tốt để cho bọn họ sớm đi tế luyện, hôm nay sợ là có linh bảo, cũng không cách nào vận dụng."

Thông Thiên nghe Hậu Thổ nói như vậy, chậm rãi nói: "Lần này cũng là khảo nghiệm mấy người tâm tính, hôm nay ban thường hạ linh bảo, bọn họ lúc này định nghĩ sớm đi tế luyện, đối với người lại làm cho kia đi lịch lãm, chính là nghĩ gặp có hay không có thể chống lại linh bảo hấp dẫn."

Hậu Thổ nghe, tự giác có chút đạo lý, liền không để ý tới có chuyện này. Sau, hai người liền vừa nhắm mắt tu luyện đi.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46:Tây Phương Tính Toán, Chúng Đồ Lịch Lãm

Lại nói Quy Linh Thánh Mẫu đám người cáo biệt Thông Thiên, trở ra Bồng Lai đảo, sau liền hướng Hồng Hoang đại lục chạy tới.

Được tới nửa đường, Cầu Thủ Tiên đột nhiên đối với Quy Linh mấy người nói: "Mấy vị sư huynh, sư tỷ cũng là chưa từng đi qua bọn ta động phủ, hôm nay vừa lúc đi ngang qua, liền tới bọn ta động phủ du ngoạn một phen. Bọn ta nhà liền ở nơi này trên biển Đông, là một hòn đảo, lần này đảo là là chúng ta bá sư sau trong lúc vô tình phát hiện , trên đảo còn có một gốc cây tiên thiên linh căn, bọn ta cũng không biết kia lai lịch, vừa lúc mấy vị sư huynh, sư tỷ ở chỗ này, xem một chút có hay không nhận được, mấy vị sư huynh, sư tỷ cho là như thế nào?"

Quỳnh Tiêu nghe Cầu Thủ Tiên nói như vậy, lập tức phụ họa nói: "Đúng vậy a, mấy vị sư huynh, sư tỷ bọn ta ban đầu phá vỡ lần này đảo thủ hộ đại trận, rất là mất một phen công phu, sư huynh, sư tỷ nhất định phải đi xem một chút a!" Lục Nhĩ Mi Hầu mấy người nghe Quỳnh Tiêu nói như vậy, đều là một bộ cổ quái bộ dạng, lúc ấy bài trừ đại trận, Quỳnh Tiêu nhưng là ở vào hôn mê trạng thái, sau mặc dù nghe mấy người nói ngay lúc đó mạo hiểm, nhưng lúc này nói ra nói thế, cũng là mọi người im lặng.

Ô Vân Tiên đám người nghe lần này, đều là nhìn về phía Quy Linh Thánh Mẫu, dù sao Quy Linh Thánh Mẫu chính là sư tôn ngồi xuống đại đệ tử, hôm nay đã không có ở đây Bồng Lai đảo trung, tự nhiên liền tùy Quy Linh Thánh Mẫu làm chủ liêu.

Quy Linh Thánh Mẫu khẽ cúi đầu suy nghĩ một lát, liền đối với mọi người lời nói: "Như thế cũng tốt, đang ở sư đệ động phủ nghỉ ngơi mấy ngày, sau đó bọn ta lại đi Hồng Hoang đại lục lịch lãm. Như thế, cũng tốt xem một chút sư đệ theo như lời chỉ linh căn có gì kỳ diệu nơi." Nếu Quy Linh Thánh Mẫu đã là đồng ý, mấy người khác tự nhiên vô thậm ý kiến, liền hướng Cầu Thủ Tiên mấy người động phủ chạy tới.

Chỉ chớp lát sau, Quy Linh Thánh Mẫu chờ liền đã đến, Cầu Thủ Tiên vội vàng mang mọi người tiến vào trong đảo. Một đường đi tới, Quỳnh Tiêu lời kéo Vân Tiêu không ngừng giới thiệu trên đảo chuyện vật, lưu riu nói không ngừng. Quy Linh Thánh Mẫu mấy người quan sát lần này đảo một phen, đều là cảm thấy ngoài ý muốn, cũng là không nghĩ tới Cầu Thủ Tiên đám người thế nhưng phát hiện như thế động tiên, cho dù so với sư tôn đàn tràng cũng là không kém bao nhiêu.

Kim Linh Thánh mẫu cười đối với Cầu Thủ Tiên nói: "Cũng là không ngờ tới sư đệ mấy người thế nhưng tìm được như thế động tiên, lần này đảo sợ là so với Hồng Hoang nổi danh động tiên cũng là không kém chút nào, sư đệ mấy người cũng là tốt cơ duyên a! Ngay cả sư tỷ đều có chút hâm mộ."

Cầu Thủ Tiên nghe lần này, cười to nói: "Sư tỷ ở Lão sư đàn tràng, bọn ta thảo bỏ cũng là so với không hơn a! Ứng với là chúng ta ao ước Mộ sư tỷ mới là." Kim Linh Thánh mẫu khẽ mỉm cười, cũng không nói nhiều. Mọi người cùng nhau đi tới, cũng là đi xem Cầu Thủ Tiên theo lời linh căn.

Nhìn thấy Cầu Thủ Tiên đám người theo như lời chỉ linh căn, Quy Linh Thánh Mẫu mấy người cũng là kinh ngạc không dứt, chỉ thấy một cây đại thụ cao gần mười trượng, cành lá rậm rạp, xanh um tươi tốt, trên cây còn kết vàng óng trái cây, kiểu điểm uớt át, mê người cực kỳ.

Cầu Thủ Tiên đối với Quy Linh Thánh Mẫu mấy người hỏi: "Mấy vị sư huynh, sư tỷ có biết lần này linh căn là lai lịch ra sao, có gì huyền diệu nơi?"

Kim Linh Thánh mẫu mấy người cũng là lắc đầu, hiển nhiên không biết, mọi người đều cảm thấy thấy hướng Quy Linh Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu thấy mọi người nhìn nàng, đã nói nói: "Ta cũng là cũng không biết hiểu lần này linh căn có lai lịch ra sao, bất quá lần này đảo cũng là nghe qua. Sư tôn từng nói, Đông Hải có ba đảo so với Hồng Hoang đại lục nổi danh động tiên cũng là không kém, thứ nhất chính là sư tôn đàn tràng Bồng Lai tiên đảo, thứ hai chính là Doanh Châu tiên đảo, nguyên là nam tiên đứng đầu Đông Vương Công nhà, hôm nay nhưng là bị yêu đế Đế Tuấn chiếm đoạt, cuối cùng chính là Phương Trượng đảo, lần này đảo vẫn chưa từng xuất thế, nghĩ đến lần này đảo chính là Phương Trượng đảo, sư đệ mấy người cũng là tốt cơ duyên."

Cầu Thủ Tiên mấy người vui mừng quá đổi, không nghĩ tới lần này đảo lại có như thế lai lịch, thật là ngoài ý muốn chi hỉ. Lục Nhĩ Mi Hầu còn lại là quan tâm nhất linh căn chuyện, thấy Quy Linh Thánh Mẫu cũng không biết, có chút không cam lòng hỏi: "Đại sư tỷ thật không biết còn đây là bức nào linh căn?"

Quy Linh Thánh Mẫu kỳ quái nhìn thoáng qua Lục Nhĩ Mi Hầu, nói: "Ta quả thật không biết, chỉ có thể nhìn ra lần này linh căn chính là một linh căn."

Lúc này, Kim Quang Tiên nhìn ra Quy Linh Thánh Mẫu có chút nghi ngờ, cười to nói: "Đại sư tỷ cũng là không biết, Lục Nhĩ huynh đệ ngó chừng lần này linh căn đã là hồi lâu liêu, bọn ta vốn là muốn hỏi hạ Lão sư, nhưng vẫn không có cơ hội gì, hôm nay ra đảo lịch lãm, sợ là không có mấy trăm hơn ngàn

năm phải không có thể trở lại, như thế, còn không đem Lục Nhĩ huynh đệ cho cấp chết a! Ha ha ha ha." Mấy người nghe, tất cả cũng bật cười.

Sau khi cười xong, mấy người liền ở trên đảo nghỉ ngơi mấy ngày. Mấy ngày đi qua, Quy Linh Thánh Mẫu liền thúc giục mọi người đứng dậy lên đường, mọi người trong lòng đều là không muốn.

Quỳnh Tiêu tức giận nói: "Đại sư tỷ, chúng ta ở nghỉ ngơi mấy người không tốt sao? Đang dễ dàng tu luyện Lão sư ban thường ở dưới linh bảo a!"

Quy Linh Thánh Mẫu nghe lần này, cũng hiểu biết mọi người đều phải không nguyện, chính là chính nàng cũng là không muốn, nhưng là nàng lúc này lại đã nghĩ đến Thông Thiên lần này làm thâm ý, chỉ có thể để trong lòng không muốn, nói với mọi người nói: "Các người có từng nghĩ tới sư tôn vì sao không có ở đây giảng đạo sau liền ban cho bọn ta linh bảo, cũng đang bọn ta ra đảo lịch lãm lúc mới ban thường hạ linh bảo."

Vô Đương Thánh Mẫu khẽ cúi đầu, nghĩ một lát mà, liền biết được Quy Linh Thánh Mẫu theo như lời ý, hỏi: "Đại sư tỷ ý tứ, sư tôn lần này cũng là khảo nghiệm chúng ta là hay không có thể chống lại linh bảo hấp dẫn?"

Quy Linh Thánh Mẫu khẽ gật đầu, nhưng lập tức lại lắc đầu, nói: "Ý của sư tôn cũng bọn ta có thể phỏng đoán, nếu sư tôn muốn ta chờ đi Hồng Hoang lịch lãm, hôm nay bọn ta năng không đi, chẳng phải là nghịch liễu ý của sư tôn? Cho nên bọn ta hay là sớm đi lên đường cho thỏa đáng."

Mọi người nghe, đều là chìm tư tưởng không thôi, nghĩ tới Quy Linh Thánh Mẫu nói, quả thật có chút đạo lý, mọi người thương nghị một phen, liền quyết định đi trước Hồng Hoang đại lục, Quỳnh Tiêu vốn là không muốn, bị Vân Tiêu trừng mắt liếc, liền không nói chuyện. Cho nên, mọi người lần nữa lên đường, đi trước Đông Hải chi tân.

Lại nói Chuẩn Đề đạo nhân từ lần trước tranh đoạt Thập Nhị Phẩm Thanh Liên sau, chẳng những không có thu liễm, lại càng làm tâm trọng thêm, theo Đông Phương không ngừng bắt đi đồng đạo tán tu tiên nhân, trong lúc nhất thời, nhích tới gần Tây Phương đất tán tu tiên nhân nhất thời gặp hại, không phải là bị Chuẩn Đề đạo nhân bắt đi Tây Phương, chính là viễn động hấn phương. Và Tây Phương trải qua Chuẩn Đề đạo nhân một phen bối ra đất hành động, tổ lấy căn cỗi danh xưng là, ngàn dặm không gặp người khói Tây Phương đất nhưng cũng là náo nhiệt lên.

Tây Phương Linh sơn, Chuẩn Đề đạo nhân cùng Tiếp Dẫn Đạo Nhân ngồi đối diện nhau. Tiếp Dẫn Đạo Nhân vẫn là một bộ khó khăn vẻ, đối với Chuẩn Đề lời nói: "Sư đệ, ta Tây Phương hôm nay đã là có chút sinh cơ, ta xem sư đệ hay là thu liễm một phen, nếu không nhắm trúng Đông Phương chư thánh bất mãn, bọn ta sẽ không tốt làm."

Chuẩn Đề đạo nhân cũng là không đồng ý Tiếp Dẫn nói thế, nói: "Sư huynh, người cũng hiểu biết ta Tây Phương chính là căn cỗi đất, người ở thừa thốt, nếu không theo Đông Phương độ chút ít người đi tới, như thế nào khiến cho Tây Phương rầm rộ a? Về phần Đông Phương mấy cái thánh nhân, sư huynh yên tâm, sư đệ hay là có nắm chắc."

Tiếp Dẫn kỳ quái nhìn Chuẩn Đề, lần trước tranh đoạt linh bảo, hấn hai người cũng là hoàn toàn thua, thấy được Đông Phương mấy vị thánh nhân thực lực sau, Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng là một điểm nắm chắc cũng không có, hôm nay Chuẩn Đề lại còn nói ra lớn như thế nói, cũng là để cho Tiếp Dẫn có chút hoài nghi, hỏi: "Không biết sư đệ có gì diệu kế."

Chuẩn Đề đạo nhân tự tin cười một tiếng, nói: "Sư huynh người một lòng tu luyện, cũng là chưa từng phát hiện Đông Phương mấy vị thánh nhân cũng là không hợp. Bọn ta lần trước tranh đoạt linh bảo, kia Thông Thiên giáo chủ rõ ràng thắng ta hai người, tăng mạnh liễu Đông Phương tinh thần, đây đối với Đông Phương ý một vị thánh nhân cũng là một lần ngàn năm một thuở cơ hội thật tốt, nhưng Thông Thiên nhưng đem cơ hội này nhường cho Nguyên Thủy Thiên Tôn. Nguyên Thủy Thiên Tôn người này ta cũng là hiểu rõ, có chút bụng dạ hẹp hòi, cho không dưới so với mình mạnh người, nghĩ đến Thông Thiên tất nhiên cũng là biết được Nguyên Thủy làm, cho nên mới đem lần này công lao tặng cho hấn, dùng cái này tránh khỏi cùng Nguyên Thủy có điều xung đột. Cho nên, Đông Phương mấy vị thánh nhân cũng là mặt cùng lòng bất hòa: không cùng, sư huynh không cần phải lo lắng."

Tiếp Dẫn Đạo Nhân vừa nghĩ, thật đúng là như Chuẩn Đề nói, nếu không Thông Thiên cũng sẽ không đem lớn như thế công lao nhường cho Nguyên Thủy, nghĩ tới đây, Tiếp Dẫn cũng an tâm không ít, nếu là Đông Phương bền chắc như thép, hẳn Tây Phương liền không có bất kỳ cơ hội, bất quá Tiếp Dẫn Đạo Nhân vẫn còn có chút không yên lòng Chuẩn Đề, đối với hắn nói: "Sư đệ nói như vậy để ý tới, bất quá sư đệ hay là thu liễm một chút cho phải, dù sao Đông Phương mấy vị thánh nhân lúc này hay là tương đối sự hòa thuận."

Chuẩn Đề đạo nhân nghe, cười nói: "Sư huynh yên tâm đi, ta từ có chừng mực."

Tiếp Dẫn nghe Chuẩn Đề nói như vậy, nhớ tới lần trước Chuẩn Đề đối với Thông Thiên vẫn không phục, khiến cho Thông Thiên mấy lần xuất thủ đả kích, hai người cũng vì vậy tổn thất không ít tu vi, Chuẩn Đề hôm nay mặc dù bảo đảm, nhưng Tiếp Dẫn nhưng vẫn là không quá yên tâm, lần nữa nói: "Sư đệ, không phải là sư huynh không yên lòng ngươi, mà là ngươi lần trước

nhưng là có chút qua, kia Thông Thiên như là đã thắng, ngươi cần gì phải mấy phen trêu chọc cho hắn, sư đệ ngày sau thiết mặc như thế."

Chuẩn Đề khẽ cau mày, sau đó cười nói: "Sư huynh yên tâm, sư đệ lần sau tuyệt đối sẽ không như thế, lần trước cũng là sư đệ trong lòng vô cùng tức giận, dù sao là lần đầu tiên thánh nhân đại chiến, thắng bại cũng là chí quan trọng yếu, bọn ta lần trước bại thế thảm cực kỳ, đã không phải là da mặt vấn đề " Thông Thiên kia phen làm, thật sự bất lợi với ta Tây Phương phát triển, trong lòng mất một tác vương, mới có thể không cam lòng, sư đệ ngày sau định không sẽ như thế lỗ mãng rồi."

Tiếp Dẫn Đạo Nhân vừa nghe, biết Chuẩn Đề đã là hiểu, yên lòng, cũng sẽ không ở nói, vì than thở nhẹ một tiếng: "Ài, ta Tây Phương cũng là vô cùng cần cố, so sánh với không được Đông Phương đất, thánh nhân cũng so sánh với Đông Phương ít hơn mấy vị, lại không có chí bảo trấn áp số mệnh, nếu không phải ta và ngươi hai người chung lập một giáo, sợ là ở vô tung mình cơ hội, dù vậy, rầm rộ cũng là ngàn khó khăn muôn vàn khó khăn a!"

Chuẩn Đề đạo nhân nghe lần này, khẽ mỉm cười, nói: "Sư huynh không cần lo lắng, ta Tây Phương rầm rộ nhưng cũng không phải là không thể. Theo ý ta, lần trước tranh đoạt linh bảo, là được nhìn ra Đông Phương mấy vị thánh nhân quan hệ cũng không phải là như vậy hài hòa. Và Thông Thiên gây nên cũng là mất tính toán, đem công lao nhường cho Nguyên Thủy, Nguyên Thủy người này lúc ấy có lẽ có chút ít cảm kích, nhưng sau khi tất nhiên sẽ không nhớ được. Ngày sau nếu là nổi lên tranh đấu, cũng sẽ không ghi nhớ lần này ân tình, và Thông Thiên nhưng cũng không có thể mỗi lần cũng làm cho Nguyên Thủy. Vì vậy, hai người trong lúc, sớm muộn gì có lên tranh đấu, và Thông Thiên quá mạnh mẽ, Nguyên Thủy chắc chắn tìm người trợ giúp, đến lúc đó liền là chúng ta cơ hội."

Tiếp Dẫn Đạo Nhân nghe, trong lòng đối lập một phen, phát hiện quả thật như Chuẩn Đề nói, trong lòng cũng là khẽ cao hứng, đối với Chuẩn Đề mỉm cười nói cúi đầu, nói: "Như thế vậy làm phiền sư đệ."

Chuẩn Đề thấy vậy, nhất thời chân tay luống cuống, vội vàng nói: "Sư huynh lời ấy qua, sư đệ có thể nào thừa nhận lên. Sư huynh vì Tây Phương làm dễ dàng, so với sư đệ mạnh hơn gấp trăm lần, sư đệ cũng là thẹn trong lòng, sao dám bị sư huynh đại lễ, sư huynh sau này cắt không thể như thế." Chuẩn Đề đạo nhân đối với Tiếp Dẫn cái này sư huynh cũng là dị thường tôn trọng, so với Đạo Tổ cũng là không kém, vì vậy đối với Tiếp Dẫn Đạo Nhân hành lễ cũng là trong lòng bất an.

Tiếp Dẫn khẽ mỉm cười, hai người liền lần nữa bắt đầu thảo luận, một lát sau, liền riêng của mình tu luyện đi.

Lại nói nhân tộc trải qua nhiều năm phát triển, ở Toại Nhân thị, Hữu Sào thị, Truy Y thị ba người dưới sự hướng dẫn của, lúc này đã sớm không còn nữa năm đó hình dạng, bởi vì tộc nhân không ngừng gia tăng, số lượng lúc này cũng có không hạ hàng tỉ. Đông Hải chi tân cũng là cho không dưới nhiều như vậy nhân tộc, liền có rất lớn một bộ nhân tộc di chuyển đến trong hồng hoang. Hơn nữa từ Lão Tử truyền xuống Kim Đan đại đạo, nhân tộc tu luyện thành tiên người đếm không xuể, trong đó không thiếu có chút thần thông quảng đại hạng người, nhân tộc cũng bắt đầu từ từ thể hiện ra thiên địa chủ giác chi tư.

Rồi hãy nói Quy Linh đám người đi tới Đông Hải chi tân, liền chạy tới nhân tộc chỗ tụ họp, nhìn thấy nhân tộc như thế rầm rộ, trong lòng một trận kinh ngạc, không ngờ này xuất thế không lâu nhân tộc thể nhưng đã là phát triển cho tới bây giờ lần này cảnh tượng, cho dù ở Hồng Hoàng trong thế giới, chỉ

sợ cũng chỉ so với vu yêu hai tộc kém hơn một chút, nhưng nhân tộc xuất thế có thể sánh bằng vu yêu hai tộc muốn muốn hơn, như thế đi xuống, sợ là vu yêu cũng sẽ bị vượt xa.

Quy Linh đám người thu thập tâm tình, liền bắt đầu du lịch nhân tộc các bộ, gặp phải một chút nhân tộc không cách nào giải quyết vấn đề khó khăn, liền ra tay giúp giúp một phen.

Quy Linh đám người một phen làm, nhân tộc ba tổ rất nhanh liền đã biết hiểu, đối với mấy người vì nhân tộc làm dễ dàng chuyện, Toại Nhân thị ba người đều là trong lòng còn có cảm kích, liền tính toán thấy mấy người một mặt. Cho nên, liền người hỏi thăm mấy người tin tức, một hồi liền có người hồi báo, nói mấy người lúc này đang nhân tộc một Bộ Lạc, Toại Nhân thị ba nhân lập tức đứng dậy đi tìm Quy Linh mấy người.

Chỉ chốc lát sau, Toại Nhân thị ba người đi tới nhân tộc một trong bộ lạc, lúc này, Quy Linh mấy người đang ngồi trên chiếu, cùng một đám nhân tộc giảng đạo, nhân tộc người thấy Toại Nhân thị ba người, ngay lập tức tiến lên bái kiến, Quy Linh đám người cũng ngay lập tức tiến lên ra mắt.

Toại Nhân thị cười nói: "Nghe nói có mấy vị Đại tiên giúp không ít nhân tộc, hôm nay rốt cục thì thấy, mấy vị nếu là không chê, liền tới bọn ta nhà tụ lại, như thế nào?"

Quy Linh Thánh Mẫu cười trả lời: "Nhân Tổ ước hẹn, bọn ta tất nhiên nguyện ý." Cho nên, Toại Nhân thị ba người liền dẫn Quy Linh đám người đi Toại Nhân thị chỗ ở Bộ Lạc.

Đang ở Quy Linh đám người cùng Toại Nhân thị ba người gặp mặt lúc, Bồng Lai đảo thượng Thông Thiên liền đã có sở cảm ứng, khẽ mở hai mắt ra, thờ dài một tiếng: "Toại Nhân thị ba người cũng là. . . . Nhân tộc đại kiếp cũng là không xa a!" Thờ dài một trận, Thông Thiên thu thập tâm tình, lần nữa tu luyện đi.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37:Nhân Tộc Đại Kiếp

Lại nói Toại Nhân thị ba người dẫn Quy Linh Thánh Mẫu đám người đi tới mình nhà, hàn huyên một phen. Làm Toại Nhân thị ba người biết được Quy Linh Thánh Mẫu đám người chính là Thông Thiên môn hạ đệ tử, trong lòng cực kỳ kinh ngạc, lập tức cho thấy thân phận mình, Quy Linh mấy người cũng là kinh ngạc không dứt, không ngờ mấy người cũng là đồng xuất một môn.

Toại Nhân thị thờ dài nói: "Ta và ba người từ Lão sư rời đi sau, đã có mấy ngàn năm, lần trước Lão sư lời đồn đãi Hồng Hoang thế giới, bắt đầu bài giảng thu đồ đệ, bọn ta cũng ngờ tới sẽ thêm ra mấy vị đồng môn, cũng là chưa từng nghĩ lại ở chỗ này nhìn thấy." Hữu Sào thị cùng Truy Y thị cũng là vẻ mặt cảm thán.

Quy Linh trong lòng cảm thán cơ duyên kỳ diệu, lần này đi ra ngoài lịch lãm, lại gặp phải mấy vị đồng môn, đối với Toại Nhân thị nói: "Bọn ta cũng chưa từng nghe qua Lão sư nói mình còn có đệ tử khác, lần này nhưng thật là ngoài dự đoán mọi người a!"

Toại Nhân thị cười nói: "Chư vị không biết cũng là hợp tình lý chuyện. Ban đầu, Lão sư rời đi lúc, nhân tộc phát triển mặc dù đã đi lên quỹ đạo, nhưng lại

cũng không thể rời bỏ ta và ba người. Như thế, bọn ta tự nhiên không cách nào theo Lão sư đi, không nghĩ tới này từ biệt chính là mấy ngàn năm a! Lần trước Lão sư thành thánh, bọn ta cũng muốn đi trước bái kiến, nhưng lại bị tục sự quấn thân, thật sự là thoát thân không ra, ai! Không biết Lão sư tốt không?"

Quy Linh Thánh Mẫu trả lời: "Sư tôn đã là Hồn Nguyên thánh nhân, tự nhiên là tốt." Sau đó, mấy người liền hàn huyên, Quy Linh Thánh Mẫu đám người cũng đem Bồng Lai đảo một chuyện nói cùng Toại Nhân thị ba người nghe, cuối cùng, Quy Linh đám người liền ở chỗ này ở, thỉnh thoảng trợ giúp nhân tộc các bộ, có khi cũng cùng Toại Nhân thị ba người luận đạo một phen.

Bất Chu Sơn thiên trong đình, Đế Tuấn lúc này đã sớm xuất quan, tu vi nhưng vô thậm tiến triển, trong lòng buồn bực, cũng không ở đi tu luyện, bắt đầu suy tư làm sao đối phó vu tộc.

Trầm tư suy nghĩ mấy ngày, Đế Tuấn cũng là phát hiện một cái vấn đề, hai lần vu yêu đại chiến, nhưng vu tộc Tổ Vu nhưng không bị cái gì đã thương. Tuy nói Tổ Vu tu vi tuyệt đỉnh, thần thông quảng đại, nhưng trong một đại trong chiến đấu thế nhưng chưa từng bị quá cái gì đã thương, tựa hồ đừng nói chi là là thân vẫn liễu.

Đế Tuấn buồn bực đồng thời, trong lòng cũng bắt đầu suy tư vấn đề chỗ ở. Cuối cùng, Đế Tuấn cho ra kết luận, Tổ Vu thân thể vô cùng cường hãn, Thiên Đình đỉnh cấp chiến lực nhưng thì không cách nào phá vỡ Tổ Vu thân thể, như thế, tự nhiên không cách nào đã thương liễu Tổ Vu.

Nghĩ tới đây, Đế Tuấn lập tức gọi tới Đông Hoàng Thái Nhất, hai người liền bắt đầu thương nghị đến tột cùng như thế nào mới có thể đánh vỡ vu tộc kia cường hãn thân thể, mấy ngày sau, hai người rốt cục nghĩ tới một biện pháp tốt. Đó chính là đặc biệt luyện chế một đem Bảo Kiếm, một thanh có thể dễ dàng phá vỡ vu tộc thân thể Bảo Kiếm. Kiếm này tu lấy Hồng Hoàng đại địa tứ phương thực vật chi tinh hoa, lẫn vào Ngôi Sao chi tinh, lấy thiên địa vi lô, lấy đông đảo sinh linh hồn phách máu huyết làm dẫn, hợp chín chín tám mươi mốt năm công, mới có thể thành hình.

Tìm được rồi khắc chế vu tộc vu thể phương pháp. Đế Tuấn cùng quá một nhìn nhau mừng rỡ, nhưng ngay sau đó hạ phát Thiên đế sắc lệnh, ngự cho đòi khắp nơi yêu tộc, sưu tập Hồng Hoàng đại địa các nơi kim khí khoáng vật, mang đến dưới chân núi Bất Chu Sơn, chuẩn bị khai lò luyện kiếm.

Không hỏi qua đề tiếp theo liền tới liễu, đó chính là dùng cái gì chủng tộc hồn phách máu huyết làm dẫn. Hồng Hoàng lúc này tuy có bách tộc, động lòng người đếm đông đảo cũng chỉ có tam đại chủng tộc, vừa là thừa kế Bàn Cổ huyết mạch vu tộc, hai vị hút nhật nguyệt tinh hoa thành hình yêu tộc, ba chính là Nữ Oa nương nương sở tạo nhân tộc liễu.

Vu tộc nhất định là không được, nếu không còn không có luyện hảo kiếm đây, vu tộc có thể tự đánh lên cửa. Vu tộc là không cần nghĩ liễu, như vậy duy nhất có thể xử dụng cũng chỉ có nhân tộc liễu, nhưng vấn đề là nhân tộc phía sau còn đứng hai thánh nhân đây! Nữ Oa nương nương còn dễ nói, dù nói thế nào cũng là nàng cũng là yêu tộc xuất thân, hẳn là sẽ đồng ý. Nhưng Thái Thượng Lão Quân cái này Nhân Giáo giáo chủ tự không dễ làm liễu. Đế Tuấn quá một thương nghị một phen sau, liền quyết định trước làm xong Nữ Oa nương nương rồi hãy nói. Về phần Thái Thanh Lão Tử thánh nhân, đang nói dùng Nữ Oa nương nương sau, trở cửa đi cầu.

Đế Tuấn quá một hai người chuẩn bị tốt lễ vật, hướng Nữ Oa cung bước đi. Đi tới Nữ Oa trước cửa cung, hai người cũng không dám xông vào, hướng ở thủ môn đồng tử nói: "Xin thông truyền một tiếng, yêu tộc Đế Tuấn quá một cầu kiến nương nương." Đồng tử trả lời: "Không cần, nương nương mới vừa rồi phân phó xuống tới, nói Đế Tuấn quá một tiền lai, nhưng trực tiếp đi vào không cần thông báo." Đế Tuấn quá vừa nghe sau, liếc mắt nhìn nhau, đều ở trong lòng cảm thán thánh nhân thần thông, biết trước, không được thánh cuối cùng con kiến hỏi a.

Đế Tuấn quá vừa tiến vào Nữ Oa cung, thấy Nữ Oa nương nương ngồi ngay ngắn ở vân sàng trên, bước lên phía trước cúi người chào nói: "Đế Tuấn quá vừa thấy quá nương nương, nguyện nương nương thánh thọ vô cương." Nữ Oa quét hai người một cái, thần nhiên nói: "Hai vị Thiên đế lần này tới làm gì?"

"Khởi bẩm nương nương, chúng ta cũng là nghĩ lấy nhân tộc chi hồn phách máu huyết làm dẫn, tế luyện tàn sát vu Bảo Kiếm, lần này đặc biệt tới báo cho

nuong nuong, hi vọng nuong nuong nhìn ở đâu là yêu tộc phân thượng, đúng chúng ta tàn sát nhân tộc." Đế Tuấn tiến lên một bước trả lời.

Nữ Oa vừa nghe Đế Tuấn nói, vừa tính toán theo công thức Thiên Cơ, biết được lần này nhân tộc chi hạo kiếp, chính là thiên đạo mượn yêu tộc tay giáng xuống kiếp nạn, không trải qua khảo nghiệm, làm sao có thể làm thiên địa chủ giác? Nữ Oa cũng là có chút ít không đành lòng, nhưng mình dù sao cũng là yêu tộc, cũng không nên nói gì, hơn nữa cũng không dám nghịch liễu số trời. Đã nói rồi: "Chuyện này ta lấy biết được, bọn ngươi nhưng tự hành làm việc, đột nhiên nhân tộc dù sao cũng là ta sở tạo. Không làm diệt sạch."

Đế Tuấn quá một mừng rồi, không nghĩ tới Nữ Oa nuong nuong như thế thống khoái đáp ứng, Đế Tuấn trong lòng còn tưởng rằng muốn hao tổn tâm cơ, động chỉ lấy tình, hiểu chỉ lấy để ý, hao hết miệng lưỡi mới có thể thành công đây. Nếu Nữ Oa nuong nuong đã đồng ý, kia nữa ở lại Nữ Oa cung cũng sẽ không có cần thiết, lập tức Đế Tuấn nói: "Đa tạ nuong nuong, lấy yêu tộc làm trọng, chúng ta cáo lui."

Lần này cũng là thiên đạo tính toán, để cho nhân tộc kinh nghiệm khảo nghiệm, cũng tốt bằng vu yêu hai tộc, đáng thương Đế Tuấn cùng quá một còn không biết mình đã bị thiên đạo tính toán, thật cao hứng theo Nữ Oa cung rời đi.

Trở lại Thiên Đình, Đế Tuấn trong lòng rất là hài lòng, đối với kế tiếp lời khuyên Lão Tử hành trình cũng là tràn đầy lòng tin. Đế Tuấn lập tức lần nữa chuẩn bị tốt đại lễ, cùng quá luôn luôn Côn Lôn Sơn bước đi. Đế Tuấn quá thứ nhất đến Côn Lôn Sơn, vô thánh nhân truyền cho đòi, cũng là không tốt trở trước, nhìn nguy nga Côn Lôn Sơn không khỏi một trận bất đắc dĩ.

Lúc này, từ trên núi xuống tới một đồng tử, hướng Đế Tuấn quá một đạo: "Lão gia để cho ta nói cho các ngươi biết nói, bọn ngươi sở cầu chuyện, ta lấy biết được, đột nhiên nhân tộc dù sao chính là ta Nhân Giáo chi căn bản, không làm diệt sạch." Sau khi nói xong, cũng không để ý tới nữa bọn họ, trực tiếp lên núi đi, đem Đế Tuấn quá một gạt ở dưới chân núi. Đế Tuấn quá nhất nhất trận căm tức. Bất quá còn đây là hai vị thánh nhân đàn tràng, hai người cũng là giận mà không dám nói gì, chỉ đành phải xám xịt rời đi. Duy nhất đáng được ăn mừng chính là, chuyện này rốt cuộc hay là thành.

Đế Tuấn quá vừa về tới Thiên Đình sau, ban xuống Thiên đế hiệu lệnh. Toàn lực tàn sát nhân tộc lấy kia hồn phách máu huyết, mang đến Bất Chu Sơn luyện kiếm. Yêu tộc một đám yêu binh vừa rơi xuống đến Hồng Hoang đại lục, liền tuân theo Đế Tuấn quá một ra lệnh một đường đem tất cả gặp phải nhân tộc, không phân biệt nam nữ lão ấu toàn bộ tàn sát vui vẻ tẫn, lấy kia hồn phách đoạt kia máu huyết.

Một cỗ oán khí ngút trời bay thẳng đến chân trời, gió cuốn mây tan, oán khí tràn ngập cả Hồng Hoang thế giới, không thấy tiêu tán, đem trọn thiên địa cũng bao trùm, vô số nhân tộc bị tàn sát, không cam lòng chết đi đi, những thứ kia chưa từng bị yêu tộc lấy đi hồn phách hóa thành ngập trời oán khí trở thành một cỗ ở phía chân trời kêu to bồi hồi, không chịu tiến vào lục đạo luân hồi chuyển sang kiếp khác.

Này một cỗ ngập trời oán khí, cũng là kinh động Hồng Hoang thế giới đông đảo đại thần thông người, mọi người bầm chỉ tính toán đã là biết được nhân tộc đang bị yêu tộc tàn sát, rồi rít cảm thán, bất quá rồi lại không thể làm gì, dù sao yêu tộc thế đại, bọn họ chẳng qua là tán tu mà thôi, huống chi bọn họ cũng không phải là nhân tộc, nhân tộc sinh tử cùng bọn họ lại có có quan hệ gì đâu?

Vu tộc vốn là cho là yêu tộc lần này xuất động có có âm mưu gì, có lần trước vết xe đổ, vu tộc lại càng không dám chậm trễ, ở yêu tộc đại cử xuất động lúc liền đã làm xong chuẩn bị nghênh chiến. Lần trước Đế Tuấn liền ở vu yêu hai tộc thực lực cách xa dưới tình huống chủ động phóng, ai biết Đế Tuấn lần này có thể hay không làm trái với Đạo Tổ ý, tiến công vu tộc đây.

Mấy ngày sau, yêu tộc cũng không có công tới, vu tộc cảm thấy kỳ quái, xem xét một phen, lại phát hiện yêu tộc lúc này đang cử động tàn sát nhân tộc, mười một Tổ Vu nghĩ không ra nhân tộc đến tột cùng có chỗ nào đắc tội yêu tộc, khiến cho yêu tộc gây chiến. Bất quá nếu không phải là đối với vu tộc động thủ, bọn họ liền cũng không để ý tới biết, liền thu binh trở về bộ tộc đi.

Đang ở yêu tộc tru diệt nhân tộc lúc, tại phía xa Đông Hải chi tân nhân tộc ba tổ liền đã biết hiểu, ba người đều là giận dữ, nhân tộc từ xuất thế sau, liền cùng Hồng Hoang bách tộc bình an vô sự, cũng chưa từng cùng yêu tộc có gì mâu thuẫn, hôm nay yêu tộc cử động tru diệt nhân

tộc, cũng là khinh người quá đáng, nhân tộc ba tổ ngay lập tức đem trong hồng hoang địa nhân tộc đòi trở về, sợ bị yêu tộc tru diệt.

Sau, Toại Nhân thị ba người triệu tập nhân tộc tu sĩ, chuẩn bị cùng yêu tộc đại chiến một cuộc. Và Quy Linh đám người tự nhiên cũng là đứng ở nhân tộc vừa, một cuộc đại chiến sắp xảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48:Đại Chiến Không Ngừng, Thông Thiên Xuất Thủ

Lại nói yêu tộc cổ động tru diệt trong hồng hoang nhân tộc, đầy trời oán khí xông thẳng Cửu Tiêu. Nhân tộc tam tổ ngay lập tức đem trong hồng hoang địa nhân tộc thu nạp, toàn bộ lui về Đông Hải chi tân, trong hồng hoang địa lúc này đã mất nhân tộc người. Yêu tộc thấy vậy, lấy thập đại yêu thánh cầm đầu, suất lĩnh một đám yêu tộc người mở hướng Đông Hải chi tân, đem nhân tộc vây kín bọc đánh, sau đó, Đế Tuấn quá một hai người cũng là chạy tới. Toại Nhân thị ba người không dám chậm trễ, lập tức suất lĩnh nhân tộc tu sĩ tính Quy Linh Thánh Mẫu đám người chạy tới, chạy tới sau, chỉ thấy Đông Hải chi tân bầu trời đồng nghị một mảnh, đều là yêu tộc người.

Toại Nhân thị thấy vậy, tiến lên lớn tiếng nói: "Ta nhân tộc từ xuất thế sau, dễ dàng cho Hồng Hoang bách tộc bình an vô sự, chưa từng đắc tội quá người yêu tộc, bọn người yêu tộc hôm nay nhưng là vì sao tru diệt ta nhân tộc người?"

Toại Nhân thị vừa dứt lời, chỉ thấy yêu tộc chỉ chúng hướng hai bên gạt ra, từ đó đi ra hai người, đều là đang mặc áo vàng, thượng thêu Tam Túc Kim Ô, chính là Đế Tuấn quá một hai người, Đông Hoàng Thái Nhất tiến lên cười to nói: "Ha ha ha ha, Nhóc tiểu nhân tộc, giết liền giết. Trong hồng hoang, thực lực vì tôn, bọn người nhỏ yếu, tất nhiên bị bọn ta khi nhục, đây cũng là nguyên nhân."

Toại Nhân thị mấy người nghe, trong lòng giận dữ, Hữu Sào thị tiến lên phía trước nói: "Bọn người yêu tộc càng như thế bá đạo, nhìn nhân tộc dễ khi dễ không được. Hôm nay, bọn ta liền cùng bọn người quyết nhất tử chiến." Hữu Sào thị nói xong, phía sau một đám nhân tộc đều là tức giận rống to: "Thề giết yêu tộc, quyết nhất tử chiến."

Đông Hoàng Thái Nhất nghe, khinh thường trán bữu mũi, vừa muốn nói chuyện, bị Đế Tuấn ngăn lại, Đế Tuấn tiến lên nói: "Hôm nay ta yêu tộc cùng vu tộc đại chiến sắp tới, bọn ta cũng là cần nhân tộc hồn phách máu huyết luyện chế một đem Bảo Kiếm, dùng cái này đối kháng vu tộc. Bọn người nhân tộc chính là ta yêu tộc thánh nhân Nữ Oa nương nương sở tạo, tự nhiên muốn cho yêu tộc làm ra chút ít công hiến."

Đế Tuấn nhưng trong lòng thì có chút tính toán, lúc này Lão Tử, Nữ Oa nương nương hai vị thánh nhân mặc dù là đồng ý yêu tộc tàn sát nhân tộc, nhưng sau liền khó mà nói liệu, cho nên Đế Tuấn lần này ngôn ngữ cũng là muốn Nữ Oa nương nương tha xuống nước, tương lai nếu đang có chuyện, mình vừa có Nữ Oa nương nương vị này thánh nhân, Lão Tử cũng sẽ có điều cớ kị.

Hỗn Độn trong, Oa Hoàng Cung trung, lúc này Nữ Oa nương nương đã ở quan sát yêu tộc cùng nhân tộc rất đúng trị, ở Đế Tuấn nói ra nói thế sau, sắc mặt đại biến, trong lòng thâm hận: tốt người Đế Tuấn, lại dám tính toán đến trên đầu của ta, uống ta vì bọn người xuất lực, hừ, chuyện này bản đạo nhớ kỹ. Nghĩ xong, Nữ Oa nương nương liền tiếp theo quan sát.

Toại Nhân thị đám người nghe Đế Tuấn nói như vậy, đều là kinh hãi, Đế Tuấn ý trong lời nói, hiển nhiên Nữ Oa nương nương đã là biết được chuyện này, hơn nữa hẳn là đồng ý, nếu không yêu tộc tất nhiên sẽ không cổ động tru diệt nhân tộc. Nghĩ tới đây, Toại Nhân thị không khỏi có chút bi thương nói: "Tốt, tốt, đây cũng là làm ra bọn ta Thánh mẫu, đây cũng là bọn ta vẫn tôn kính Thánh mẫu, thật là chúng ta thật là tốt mẫu thân a!" Phía sau nhân tộc

trong lòng cũng đều là một mảnh lạnh như băng, không nghĩ tới Thánh mẫu lại từ bỏ bọn họ, mỗi cái nhân tộc trên mặt cũng lộ ra thê lương vẻ.

Đông Hoàng Thái Nhất tiến lên, cười to nói: "Ha ha, tự nhiên như thế, nếu là không có Nữ Oa nương nương cho phép, bọn ta sao dám ra tay, bọn ngươi hay là nhận mệnh sao!" Oa Hoàng Cung trong đích Nữ Oa nương nương lúc này sắc mặt lại càng âm trầm, Đông Hoàng Thái Nhất lời này vừa nói ra, sợ rằng nàng ở trong nhân tộc uy vọng có xuống đến thấp nhất, thậm chí ngay cả Thánh mẫu vị cũng sẽ bị nhân tộc hủy bỏ, Nữ Oa trong lòng giận dữ không dứt, nhưng cũng không có cách nào, dù sao chuyện này nàng quả thật đồng ý.

Đông Hoàng Thái Nhất nói xong, nhân tộc mọi người đều là mặt lộ vẻ tử khí, trong lòng thê lương. Toại Nhân thị cười to nói: "Tốt, nếu Thánh mẫu từ bỏ chúng ta, ta đây nhân tộc từ đó liền không có Thánh mẫu liễu. Yêu tộc vô đạo, đã như vậy tru diệt ta nhân tộc. Ta Toại Nhân thị ở chỗ này đại thiên hạ nhân tộc thế, chỉ cần có một nhân tộc sống, tự nhất định phải tiêu diệt hết yêu tộc, thiên địa giám chi." Toại Nhân thị vừa dứt lời, chỉ nghe Cửu Tiêu trên tiếng sấm trận trận, cũng là thiên đạo nhận khả Toại Nhân thị sở thê nói, nhân tộc từ đó liền cùng yêu tộc không chết không thôi.

Đế Tuấn nghe Toại Nhân thị chỉ nói, trong mắt hiện lên một đạo ánh sáng lạnh, nhân tộc thế nhưng lập nhiều như thế lời thề, như vậy ngày sau tất nhiên cùng yêu tộc thế không lưỡng lập, Đế Tuấn lúc này đã quyết định quyết tâm, cho dù đắc tội Lão Từ cùng Nữ Oa nương nương, hôm nay cũng nhất định phải tiêu diệt hết nhân tộc. Đế Tuấn cười lạnh nói: "Như thế, liền không có gì nói liễu, khai chiến!"

Cho nên, ở Đế Tuấn ra lệnh một tiếng sau, lũ yêu một loạt mà lên. Và Toại Nhân thị cũng là lập tức mạng làm nhân tộc về phía trước, song phương nhất thời chiến ở chung một chỗ.

Đế Tuấn quá một hai người tự cho mình thân phận cao quý, tự nhiên sẽ không xuất thủ đối phó mình trong mắt vô cùng nhược tiểu nhân tộc, hai người dễ dàng cho bầu trời mắt nhìn xuống chiến trường. Chiến trường trung, nhân tộc nhân số trên nhưng cũng không bị vây hoàn cảnh xấu, nhưng thực lực cũng là sai rất nhiều, mấy phen đại chiến xuống tới, yêu tộc cũng là chiếm cứ thượng phong.

Lúc này, Toại Nhân thị ba người cũng lấy ra bản thân công đức linh bảo, chống lại yêu tộc mấy vị đại thánh, song phương đại chiến ở chung một chỗ. Và Quy Linh Thánh Mẫu đám người tu vi cũng là thấp không ít, nhưng có Thông Thiên ban thưởng ở dưới linh bảo tương trợ, mặc dù lúc này bọn họ còn không cách nào vận dụng tự nhiên, mấy người liền tụ ở chung một chỗ, chống lại Đại La Kim Tiên cảnh giới yêu tộc cũng là có thể ứng phó.

Trong đó, Ô Vân Tiên nhất lợi hại, lấy Hám Sơn Châu, Hỗn Nguyên Châu, Khai Thiên Châu, Phách Địa Châu bày Tứ Tượng Đại Trận, một đám yêu binh bị vây trong đó, chock lát liền hóa thành hôi hôi. Và mấy người khác cũng là ý vào linh bảo oai, không ngừng đánh giết yêu tộc chỉ chúng.

Đế Tuấn ở trên cao không thấy Quy Linh đám người đến mức, yêu tộc rối rít bại lui, tử thương vô số, ngay cả mấy Đại La Kim Tiên cũng là ngăn ngăn không được, Đế Tuấn chân mày hơi nhíu lại. Mấy người này vừa nhìn liền biết, kia cũng không phải là nhân tộc người, tại sao lại ra hiện ở chỗ này đây? Mấy người này tu vi tuy là một loại, nhưng trong tay đều có uy lực cường đại tiên thiên linh bảo, thực lực cũng coi như không kém, Đế Tuấn nhìn mấy trong tay người linh bảo, trong lòng suy tư, chẳng lẽ mấy người này có gì bối cảnh không được? Nghĩ đến đây, Đế Tuấn mày nhíu lại càng sâu.

Đột nhiên, Đế Tuấn thấy Quy Linh Thánh Mẫu dưới chân Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, trong lòng lập tức chợt hiểu ra, tiếp theo liền lại là một trận kinh ngạc, "Mấy người này chính là Thông Thiên thánh nhân đệ tử? Nhưng tại sao lại ra hiện ở chỗ này đây? Yêu tộc cùng Thông Thiên thánh nhân quan hệ vẫn coi như không tệ, tại sao phải giúp nhân tộc đối phó yêu tộc đây? Chẳng lẽ lần trước tranh đoạt linh bảo lúc, Nữ Oa nương nương giúp Tây Phương hai thánh đối phó Lão Từ bốn người, Thông Thiên thánh nhân vì vậy không thích yêu tộc?" Đế Tuấn trong lòng trong nháy mắt hiện lên vô số nghi vấn.

Quay đầu nhìn về phía Quy Linh đám người, Đế Tuấn lại càng xác định, cho nên, Đế Tuấn đối với quá một khiến ánh mắt, hai người cùng nhau tiến lên ngăn cản Quy Linh đám người, Đông Hoàng Thái Nhất gấp gáp, ở một bên đã sớm thấy Quy Linh mấy người đánh giết liễu không ít yêu tộc, chẳng qua là không bỏ nổi tư thái đối phó mấy tiểu bối, hôm nay lại càng khẩn cấp lớn tiếng nói: "Bọn ngươi người phương nào, vì sao giết ta yêu tộc."

Quy Linh Thánh Mẫu cười lạnh nói: "Bọn ngươi yêu tộc cũng không vô cớ tru diệt nhân tộc, ngươi yêu tộc làm được, bọn ta vì sao làm không được." Quy Linh Thánh Mẫu trong mấy người, cũng là có yêu tộc mới ra đời, nhưng hôm nay cũng là Thông Thiên môn hạ đệ tử, tự nhiên thân phận bất đồng,

hơn nữa nhân tộc tam tổ cũng là Thông Thiên tọa hạ đệ tử, như thế dĩ nhiên đứng ở nhân tộc vừa.

Đông Hoàng Thái Nhất vừa nghe, trong lòng giận dữ, lập tức liền muốn xuất thủ, lại bị Đế Tuấn ngăn lại, Đế Tuấn tiến lên phía trước nói: "Bọn ngươi nhưng là Thông Thiên đạo hữu môn hạ đệ tử?" Đế Tuấn lời này vừa nói ra, Quy Linh đám người có chút kinh ngạc.

Thông Thiên lời đồn đãi Hồng Hoang thu đồ đệ, Hồng Hoang trên mọi người đều biết, nhưng rốt cuộc thu mấy vị đệ tử cùng những đệ tử, Hồng Hoang mọi người cũng là không biết. Và mấy người bọn họ báỉ sư sau liền một mực Bồng Lai đảo tu luyện, chưa từng ra đảo, cho dù là đệ tử ký danh cũng chưa từng rời đi Đông Hải. Có thể nói trong hồng hoang hẳn là không người biết được mấy người thân phận, lại không nghĩ cư nhiên bị Đế Tuấn nhận ra. Đông Hoàng Thái Nhất cũng là cả kinh, không có ngờ tới mấy người lại là thánh nhân môn hạ đệ tử.

Quy Linh Thánh Mẫu tuy là kinh ngạc Đế Tuấn nhận ra mình sư môn, nhưng là không có ở ý, nói: "Không sai, bọn ta sư tôn chính là Thượng Thanh Thông Thiên thánh nhân." Đế Tuấn quá vừa nghe liễu, cũng là trong lòng cả kinh, cho dù Đế Tuấn lúc trước đã đoán được, nhưng hôm nay xác nhận lúc, vẫn còn có chút kinh ngạc.

Đế Tuấn bình phục một chút tâm tình, đối với mấy người nói: "Bọn ngươi tức là thánh nhân môn hạ, vì sao không có ở đây động phủ hảo hảo tu luyện, hôm nay tới đây giết ta yêu tộc, nhưng là đạo lý gì."

Quy Linh Thánh Mẫu vừa định trả lời, một bên Quỳnh Tiêu nhưng đã sớm nhìn không được, nhảy ra lớn tiếng nói: "Hừ, bọn ngươi yêu tộc cũng là vô sỉ cực kỳ, mới vừa còn nói không nên bất kỳ lý do, liền muốn tru diệt nhân tộc. Hôm nay rồi lại nói về đạo lý tới, thật là vô sỉ. Nói cho các ngươi biết sao, nhân tộc tam tổ cũng là ta Lão sư đệ tử, chúng ta không giúp bọn hần, chẳng lẽ giúp các ngươi a!" Quỳnh Tiêu nói xong, Vân

Tiêu vội vàng đem nàng kéo trở về, nói: "Đại sư tỷ tự có chủ trương, ngươi nhiều cái gì miệng." Quỳnh Tiêu bĩu môi, cũng không nói chuyện.

Đế Tuấn quá vừa nghe liễu Quỳnh Tiêu lời của, trong lòng lần nữa cả kinh, không nghĩ tới Toại Nhân thị ba người thế nhưng cũng là Thông Thiên thánh nhân đệ tử, Đế Tuấn thầm nghĩ trong lòng: "Cũng là không nghĩ tới còn có tầng này quan hệ."

Đối với Quỳnh Tiêu châm chọc nói như vậy, hai người đều là tức giận không dứt, Đế Tuấn trong lòng bắt đầu thật nhanh chuyển động, suy tư chuyện này, một lát, liền quyết định, cho dù là đắc tội Thông Thiên cũng muốn đem nhân tộc diệt, nếu không nhân tộc ngày sau chắc chắn là yêu tộc họa lớn. Nghĩ xong, Đế Tuấn lớn tiếng nói: "Cho dù bọn ngươi là thánh nhân môn hạ, cũng không có thể như thế càn rỡ, ta hôm nay tự thay Thông Thiên đạo hữu hảo hảo dạy dỗ bọn ngươi một phen." Dứt lời, liền cùng quá nhất nhất lên tấn công hướng Quy Linh mấy người, Quy Linh mấy người vội vàng tề ra linh bảo ngăn cản, Ô Vân Tiên lập tức bày Tử Tượng Đại Trận, mấy người theo trận và thủ, thỉnh thoảng công kích mấy cái.

Đế Tuấn quá một ... không ... Nghĩ đắc tội Thông Thiên, chỉ muốn dạy dỗ mấy người một phen là được, lại không nghĩ rằng mấy người ý vào linh bảo oai, cùng hai người bất phân thắng bại, hai người đều cảm đại thất thế diện, thẹn quá thành giận dưới, liền sử xuất toàn lực, nhất thời, Tử Tượng Đại Trận không có kiên trì một khắc liền bị phá vỡ.

Đế Tuấn quá một hai người nhìn đại trận phá vỡ, tiếp theo liền hướng mấy người công tới, Quy Linh Thánh Mẫu lập tức tề lên Thập Nhị Phẩm Hắc Liên bảo vệ mấy vị sư đệ sư muội, nhưng Quy Linh dù sao chưa từng hoàn toàn tề luyện Thập Nhị Phẩm Hắc Liên, phát huy uy lực cũng là có hạn chận. Không cần thiết chốc lát, Thập Nhị Phẩm Hắc Liên phòng ngự liền bị phá vỡ, Đế Tuấn quá một con ngựa thượng công tới.

Đại chiến chốc lát, Lục Nhĩ Mi Hầu trốn ở một bên, vốn định đánh lén quá một, lại bị quá vừa phát hiện, một chưởng đánh bay. Quỳnh Tiêu thấy, lập tức nghĩ lên trước cứu trợ, lại bị Đế Tuấn Hà Đồ Lạc Thư biến thành Long mã đánh trúng, bước Lục Nhĩ Mi Hầu rạp khuôn theo.

Quy Linh mấy người đều là kinh hãi, đuổi bước lên phía trước cứu viện, đem hai người kéo về mình trong trận, lúc này, Đế Tuấn quá một hai người dần dần cũng đánh ra chân hỏa, xuất thủ không chút lưu tình, Quy Linh đám người đã là duy trì không được.

Bồng Lai đảo trong Bích Du Cung, Thông Thiên dằng dặc mở mắt, nhìn hướng Đông Hải chi tân, lạnh lùng nói: "Cũng là nên kết thúc."

Lúc này, nhân tộc đã là tử thương vô số, hàng tỉ nhân tộc còn dư lại là không chân ngàn vạn, Toại Nhân thị ba người tuy là lo lắng, có thể không nại bị năm vị yêu thánh cuốn lấy, nếu không có công đức linh bảo tương trợ, chỉ sợ cũng là bại trận, và yêu tộc tại cái khác năm vị yêu thánh dưới sự hướng dẫn của, không ngừng tru diệt nhân tộc.

Đồng thời, Quy Linh đám người đã sớm kiên trì không được, nếu không phải Đế Tuấn có chút lý trí, ngăn lại Đông Hoàng Thái Nhất mấy lần công kích, Quy Linh đám người đã sớm bỏ mình rồi.

Lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất giờ lên Nhật Nguyệt Tinh Luân, đánh hướng mấy người, lúc này Quy Linh đám người đã là không thể làm gì, chỉ có thể mất thấy quá một công đánh tới đây, Đế Tuấn vốn định ngăn trở, nhìn thấy quá một lần lần công kích cũng không xuất toàn lực, mấy người có nên không có việc, liền không có đi quân.

Đang ở Nhật Nguyệt Tinh Luân sắp sửa đánh trúng Quy Linh đám người lúc, đột nhiên, Quy Linh đám người xuất hiện trước mặt một thanh màu xanh Bảo Kiếm, một kích đem Nhật Nguyệt Tinh Luân đánh bay.

Đồng thời, toàn bộ chiến trường tựa hồ bị định trụ một loại, mọi người đều thì không cách nào nhúc nhích, một trong trẻo lạnh lùng thanh âm truyền đến: "Nhân tộc không làm diệt sạch, bọn ngươi thối lui sao." Đế Tuấn hiểu đây là Thông Thiên, nhưng nhưng trong lòng thì không cam lòng, nói: "Thông Thiên đạo hữu cũng là biết được lần này chuyện, nhân tộc cùng yêu tộc đã là không chết không thôi. . ."

"Lùi đi." Đế Tuấn lời còn chưa nói hết, đã bị Thông Thiên cắt đứt, Đế Tuấn nói: "Mong rằng đạo hữu nhìn ở Nữ Oa nương nương trước mặt thượng, ta yêu tộc lần này. . ."

"Lùi đi." Đế Tuấn lời của lần nữa bị cắt đứt, Đế Tuấn vội vàng nói: "Đạo hữu, lần này. . . ." Đế Tuấn nói không ra khỏi miệng, chỉ thấy kia màu xanh Bảo Kiếm vung lên, phát ra một đạo kiếm khí hướng Đế Tuấn quá một bộ tới, kiếm khí nơi đi qua, thời gian cầm, không gian vận vẹo, Đế Tuấn quá một vội vàng té lên linh bảo hộ thân, "Oanh." Đế Tuấn quá một hai người bị đánh bay đi ra ngoài, hai người vội vàng ngừng thân hình.

"Lùi đi." Đế Tuấn quá một lần này cũng không dám nữa nữa cãi lời, mang theo lũ yêu liền trở về Thiên Đình đi.

Toại Nhân thị ba người thấy yêu tộc thối lui, vội vàng đi tới màu xanh Bảo Kiếm nơi, lạy ngã xuống đất, tiếng khóc nói: "Đa tạ Lão sư, ta nhân tộc mọi người vĩnh cảm Lão sư đại ân, đến chết không quên."

"Ai, dàn xếp tốt nhân tộc, ngươi và ba người liền cũng tới Bồng Lai đảo sao. Nhân tộc vốn có một ngày muốn vỗ cánh bay cao, bọn ngươi cũng không có thể vẫn chiếu cố đi xuống."

Toại Nhân thị ba người tiếp xúc hi tiếp xúc lo, hi chính là có thể đi được Bồng Lai đảo, từ đó thường bạn Lão sư, nghe giảng đại đạo, lo chính là mình ba người rồi đi, nhân tộc không biết có hay không có thể một lần nữa tỉnh lại, bất quá, ba người hay là vội vàng trả lời: "Tôn Lão sư pháp chi." Ba người nói xong, chỉ thấy kia Bảo Kiếm hóa thành một đạo thanh quang phi hướng Đông Hải.

Toại Nhân thị biết là Lão sư rồi đi, liền vội vàng đứng dậy, đi xem nhân tộc tình huống. Lúc này, trên chiến trường vô số thi thể chồng chất thành núi, Toại Nhân thị ba người thấy, trong lòng buồn bã. Thu thập tâm tình, liền đề cho mọi người quét dọn chiến trường, trị liệu bị thương nhân tộc, gầy dựng lại Bộ Lạc.

Lần này yêu tộc cùng nhân tộc đại chiến, đối với mấy vị thánh nhân cũng là quan hệ trọng đại, Nữ Oa nương nương từ đó sau, ở nhân tộc uy vọng đã là xuống đến thấp nhất, nhân tộc mặc dù còn tôn kia vì Thánh mẫu, nhưng đã hoàn toàn không để ở trong lòng, và Nữ Oa nương nương lúc này chiếm đoạt nhân tộc số mệnh có chừng hai thành, hơn nữa còn đang không ngừng giảm bớt.

Cũng là Thông Thiên lần này cứu nhân tộc cho trong lúc nguy nan, hơn nữa còn có Quy Linh Thánh Mẫu v.v. Là Thông Thiên đệ tử, cùng nhân tộc cùng chống chọi với yêu tộc, khiến cho Thông Thiên ở nhân tộc uy vọng tăng nhiều. Toại Nhân thị ba người nhân cơ hội này, cố động tuyên dương nhân tộc cũng không phải là Nữ Oa nương nương một người sở tạo, chính là Nữ Oa nương nương, Hậu Thổ nương nương cùng Thông Thiên giáo chủ ba người cùng nhau làm ra, như thế, lại càng tăng thêm Thông Thiên ở nhân tộc uy vọng.

Và Nữ Oa nương nương cũng là hối hận không kịp, trong lòng đối với Đế Tuấn quá một đều là hận thượng, nếu không phải hấn hai người ở nhân tộc trước mặt một phen, mặc dù nhân tộc vẫn sẽ có sở oán hận, nhưng cũng không trở thành sẽ như thế. Trong lòng ghi hận, liền muốn ngày sau bất kể yêu tộc chết sống.

Từ đó, nhân tộc đại kiếp kết thúc, chúng thánh mặc dù các có tâm tư, nhưng cũng chưa từng biểu lộ, Hồng Hoang lần nữa quy về bình tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49:Nhân Tộc Nghỉ Ngơi, Khoa Phụ Truy Nhật

Lại nói nhân tộc đang cùng yêu tộc đại chiến sau, Toại Nhân thị ba người ở được Thông Thiên pháp chỉ, biết mình ba người không lâu sau liền muốn chạy tới Bồng Lai đảo, ba người tuy là nguyện ý, nhưng nhưng trong lòng vừa không bỏ xuống được nhân tộc, chỉ có thể nhanh chóng an bài nhân tộc một đám sự vật, không đến mức mình ba người rồi đi sau, nhân tộc liền không có chương pháp gì, loạn thành một đồng. Nhân tộc mọi người ở trải qua lần này đại kiếp sau, cũng là không muốn lại đi trong hồng hoang, đều là ở Đông Hải chi tân bình thân cuộc sống. Không quá nhân tộc nhất định thiên địa chủ giác, tin tưởng không lâu sau, nhân tộc còn có thể lại đến Hồng Hoang đại lục.

Và lần này cùng yêu tộc đại chiến sau, nhân tộc cùng yêu tộc hoàn toàn quyết liệt, kết làm không giải thích được chi thù, có thể nói không chết không thôi. Cũng vì vậy mai phục phục bút, ở ngày sau nhân tộc trở thành thiên địa chủ giác sau, đối với yêu tộc cố động tru diệt, khiến cho cả yêu tộc từ đó không tiếp tục rầm rộ xu thế.

Trong đó, Quy Linh Thánh Mẫu mấy người đang lần này đại trong chiến đấu, hoặc nhiều hoặc ít cũng bị chút ít đả thương, nhưng nhân tộc lúc này sự vật đông đảo, trăm phé đội húng. Cho nên, mấy người cũng không lập tức chữa thương, mà là trợ giúp một đám nhân tộc gây dựng lại gia viên.

Trải qua lần này đại chiến, mấy người cũng là trưởng thành không ít. Nhất là Quỳnh Tiêu, ở chỗ này chiến sau, tâm tính đại biến, bắt đầu biến thành có chút trầm mặc, không giống lúc trước như vậy xúc động, làm việc cũng bắt đầu có lý có cứ. Nàng như thế biến hóa thật ra khiến Vân Tiêu mấy người có chút bận tâm, vốn định đi lời khuyên một phen, lại bị Quy Linh Thánh Mẫu ngăn lại.

Quy Linh Thánh Mẫu nhìn Vân Tiêu đám người lo lắng bộ dạng, thân nhiên nói: "Nàng hôm nay cũng là trưởng thành, ngày sau, chính nàng cũng phải đối mặt vô số khó khăn, và các người nhưng cũng không có thể mỗi lần đều ở bên người nàng, vì nàng che gió che mưa, lần này cũng là một lần cơ duyên." Vân Tiêu đám người nghe, trong lòng tuy là còn có chút lo lắng, bất quá vẫn là quyết định không hề đi quản, để cho Quỳnh Tiêu mình đối mặt.

Năm tháng trôi qua, trong nháy mắt, Hồng Hoang đã qua mười năm, lúc này, nhân tộc ở Toại Nhân thị cùng Quy Linh Thánh Mẫu đám người dưới sự hướng dẫn của, cũng dần dần khôi phục như cũ. Mặc dù không thể cùng đại chiến lúc trước so sánh với, nhưng cũng không giống lúc trước như vậy tiêu điều.

Ngày hôm đó, từ trên biển Đông bay tới một áo đen đồng tử, đồng tử đi tới Toại Nhân thị đám người chỗ ở Bộ Lạc, dừng trên không trung lớn tiếng nói: "Thánh nhân pháp chỉ đến, Bồng Lai đảo môn hạ đệ tử đón pháp chỉ."

Toại Nhân thị ba người lúc này đang thương nghị nhân tộc phát triển chuyện, nghe được lời ấy, vội vàng đi ra ngoài. Và Quy Linh đám người đều là ở bên cạnh một ngọn tiểu trong túp lều chữa thương, nghe được nói thế, đều là không dám chậm trễ, vội vàng đi ra ngoài.

Mấy người sau khi đi ra, nhìn thấy áo đen đồng tử, biết kia chính là Thông Thiên bên cạnh hầu hạ đồng tử, vội vàng quỳ rạp xuống đất, lớn tiếng nói: "Đệ tử đón pháp chỉ." Và một bên một chút nhân tộc tất cả cũng quỳ rạp xuống đất.

Áo đen đồng tử thấy mọi người đến đông đủ, lúc này đã nói nói: "Thái thượng vô cực Hồn Nguyên giáo chủ Thượng Thanh Thông Thiên thánh nhân chiếu mạng, Toại Nhân thị, Hữu Sào thị, Truy Y thị ba người vì nhân tộc phát triển, lo lắng hết lòng, cúc cung tận tụy, hôm nay công đức viên mãn, nhân tộc chuyện, tự do thiên định, Toại Nhân thị ba nhân nhất hậu không cần nhúng tay, từ đó liền trở về Bồng Lai đảo tu luyện, để được chứng nhận đại đạo."

"Và Quy Linh, Vô Đương đám người không cản trở về đảo, đang ở nhân tộc các bộ lịch lãm một phen, tôi luyện tâm tính, cơ duyên đến lúc đó, từ nhưng trở về đảo."

Mọi người vội vàng nói: "Tôn Lão sư pháp chỉ." Dứt lời, chỉ thấy áo đen đồng tử giáng xuống thân tới, đối với Toại Nhân thị ba người nói: "Ba vị sư huynh, sư tỷ hôm nay liền ở chỗ này khai báo một phen, bọn ta này liền muốn trở về Bồng Lai đảo liễu."

Toại Nhân thị ba nhân lập tức nói: "Đa tạ tiên đồng nhắc nhở." Sau đó Toại Nhân thị xoay người đối với Quy Linh đám người nói: "Bọn ta lần này cũng là muốn gặp Lão sư đi, nhân tộc chuyện ngày sau tự làm phiền các vị nhiều hơn chiếu cố." Quy Linh đám người vội vàng xác nhận.

Sau, vừa cùng mọi người khai báo một phen, Toại Nhân thị ba người liền cùng áo đen đồng tử cùng nhau đáp mây bay hướng Đông Hải đi. Đông đảo nhân tộc đều là chạy tới, quỳ xuống đất đưa tiễn, không ít người lại càng đại khóc thành tiếng. Toại Nhân thị ba người nghe mọi người tiếng khóc, trong lòng bi thương, trong mắt rung rung, nhưng cũng không dám quay đầu lại, sợ mình không nhìn được trở về. Cho đến tưởng vân tan biến tại phía chân trời, nhân tộc còn có đông đảo tộc nhân quỳ xuống đất không dậy nổi, bởi vậy có thể thấy được Toại Nhân thị ba người ở nhân tộc uy vọng.

Toại Nhân thị ba người sau khi đi, Quy Linh đám người sợ nhân tộc gặp chuyện không may, liền tùy bị thương nhẹ nhất Quy Linh Thánh Mẫu cùng Vô Đương Thánh Mẫu cùng nhau chiếu khán nhân tộc, mấy người khác còn lại là tiếp tục chữa thương. Mà lúc này, nhân tộc ở Toại Nhân thị ba người rời đi sau, từ từ khôi phục vốn là cuộc sống.

Khoan thai, Hồng Hoang thời gian lại là ngàn vạn năm đi qua.

Lúc này, Đạo Tổ sở định, vu yêu vạn năm không được khai chiến, hôm nay thời gian cũng là đã sớm đi qua. Và vu yêu hai tộc nhưng không thấy bất kỳ động tác.

Vốn là, lấy vu tộc bản ý, tất nhiên phải ra khỏi bình trả thù lần trước chi thù, nhưng mười một Tổ Vu trong cũng là không có cùng cái nhìn, Trục Cửu Âm

cho là: Hậu Thổ nương nương từng nói qua, thiên đạo sẽ không để cho vu yêu hai tộc bất kỳ nhất tộc một nhà độc đại, cho nên liền không đồng ý lần này xuất binh chuyện, Huyền Minh cũng là ủng hộ.

Và Đế Giang cũng là cho là, cho dù đánh bại yêu tộc, vu tộc mình cũng sẽ không sống khá giả, chỉ biết lưỡng bại câu thương, vì vậy trong lòng cũng là không muốn, chúng Tổ Vu trải qua một phen sau khi thương nghị, liền quyết định chỉ cần yêu tộc không chọc đến chuyện, vu tộc cũng không chủ động đi tấn công yêu tộc.

Thiên trong đình Đế Tuấn vốn là đã là chuẩn bị tốt cùng vu tộc đại chiến một cuộc liễu, hơn nữa phái ra đông đảo yêu tộc quan sát trong hồng hoang nhất cử nhất động, hơi có tin tức liền lập tức hồi báo.

Nhưng vu tộc cũng là để cho Đế Tuấn thất vọng, Đế Tuấn tả đặng hữu đặng, nhưng chưa từng nhận được vu tộc có động tĩnh gì. Đế Tuấn không khỏi có chút nghi ngờ, chẳng lẽ vu tộc có âm mưu gì? Bất quá nghĩ đến mười một Tổ Vu tính cách, Đế Tuấn vẫn là đem cái ý nghĩ này ném ra khỏi đầu.

Sau đó, Đế Tuấn lại muốn liễu thật lâu, cũng không còn nghĩ ra nguyên nhân gì. Đến cuối cùng, Đế Tuấn liền định đi suy nghĩ. Vu tộc không đến, đối với yêu tộc mà nói nhưng là thật tốt chuyện, vu tộc thực lực dù sao so sánh với yêu tộc muốn mạnh hơn không ít, nếu là vu tộc tấn công đánh tới, yêu tộc sợ thì không cách nào ngăn cản. Vì vậy, Đế Tuấn trong lòng tuy là hoài nghi, bất quá nếu vu tộc không có động tĩnh, hẳn liền không có ở đây để ý tới chuyện này.

Bất quá, Đế Tuấn cũng không dám khinh thường, hay là phái ra đông đảo thám tử quan sát vu tộc nhất cử nhất động, mình còn lại là ở Thiên Đình thao luyện binh mã, vì tương lai đại chiến làm chuẩn bị.

Cho nên, vu yêu hai tộc liên riêng của mình bình an vô sự, vẫn vượt xa Hồng Hoang các vị đại thần đoán.

Vu yêu vẫn không ra chiến, lại làm cho những khác thánh nhân nhưng ngồi không yên, thủ ra tay trước là Chuẩn Đề. Chuẩn Đề trong lòng hiểu, Tây Phương muốn rầm rộ, không chỉ có muốn tăng cường thực lực bản thân, còn muốn khiến cho Đông Phương đại loạn, nếu không chính là một tia cơ hội cũng sẽ không có .

Và vu yêu hai tộc chính là Đông Phương đại loạn căn nguyên, lần này hai tộc một chương thiên, quan tâm, nếu là đánh nhau, Đông Phương vừa há có thể bất loạn, và lần này hai tộc lúc này lại là thế không lưỡng lập kết quả, chỉ cần có người hơi khích bác, tất nhiên có đại chiến.

Chuẩn Đề suy tư một phen, liền tới đến Đông Hải Doanh Châu đảo, trực tiếp xuất thủ đem Đế Tuấn bố trí cho Phù Tang trên cây cấm đưa suy yếu, thả ra liễu bên trong Đế Tuấn cùng hi cùng thập đứ đẻ bé thập chỉ kim ô. Hơn nữa che dấu Thiên Cơ, để cho Đế Tuấn quá nhất đẳng người không biết chuyện này.

Đang ở Chuẩn Đề xuất thủ lúc, Đông Hải Bồng Lai trên đảo Thông Thiên liền đã biết hiểu, bất quá Thông Thiên lại không ngăn trở, dù sao Chuẩn Đề lần này làm chính là thuận theo thiên đạo, hơn nữa vu yêu đại chiến cũng là hấn sở bằng lòng gặp đến .

Bất quá Thông Thiên đối với Chuẩn Đề nhúng tay Đông Phương chuyện vẫn còn có chút bất mãn, trong lòng âm thầm ghi nhớ, tạm gác lại ngày sau ở coi là.

Đang ở Chuẩn Đề bài trừ Doanh Châu trên đảo cấm sau, thập chỉ kim ô lập tức liền cảm ứng được liễu. Đây thập chỉ kim ô từ khi ra đời sau liền vẫn sống ở Doanh Châu trên đảo, đối với thế giới bên ngoài đều là hướng tới không dứt, lúc này cảm đã tiêu, thập chỉ kim ô cũng không nhiều nghĩ, liền một đường hướng Hồng Hoang đại Lục Phi đi.

Thập chỉ kim ô mới ra đời thời gian còn không phải là quá lâu, tự nhiên không cách nào đem tự thân sở đeo thái dương chân hòa thu liễm. Thái dương chân hòa sao mà bá đạo? Nơi đi qua con sông khô khốc, vạn Lâm khô héo, sinh linh diệt sạch, bọn họ một đường chơi đùa đùa giỡn lại hủy diệt bao nhiêu sinh linh. Tạo hạ tất cả tội nghiệt!

Kim ô làm như thế, nhưng chọc giận vu tộc địa một Đại Vu Khoa Phụ. Khoa Phụ tai xuyên lạng vàng xà, tay đem lạng vàng xà, chính là một Tổ Vu Cú Mang trong bộ lạc địa một Đại Vu. Khoa Phụ làm hào sảng, ghét ác như cừ. Hôm nay thấy thập chỉ kim ô tứ nguyệt Hồng Hoang đại lục, hủy diệt vô số sinh linh, tạo hạ tất cả tội nghiệt, hơn có rất nhiều nhân tộc vu tộc nhân chết bởi thái dương chân hòa dưới, cái này gọi là hấn sao không tức giận?

Khoa Phụ một đường chạy gấp đuổi theo thập chỉ kim ô, hướng về phía trên bầu trời kim ô cửa phần nộ quát: "Bọn ngươi đẹp mao (lông)

súc sinh, dám ở Hồng Hoang đại lục phạm phải như thế tội nghiệt, ta Khoa Phụ há có thể tha cho liễu bọn ngươi, hôm nay chính là bọn ngươi thân vẫn lúc!" Dứt lời, cầm ra binh khí của mình Đào Mộc trượng, hiện ra Đại Vu chân thân, chiều cao vạn trượng, một trượng đánh hướng một con kim ô. Kia chỉ kim ô gấp rút không kịp đề phòng dưới bị hấn một trượng đánh trúng, rên rỉ một tiếng, bóc ra liễu một mảnh vũ mao, rơi xuống trên mặt đất!

Chúng kim ô một mảnh kinh hô: "Lão Bát!" Kia đại thái tử vội vàng địa bay đến tám thái tử bên cạnh đem chỉ đỡ dậy cùng nhau bay đến trời cao. Hai thái tử hướng về phía Khoa Phụ quát lên: "Ngươi người này là ai? Dám dẫm thương huynh đệ của ta, chẳng lẽ không biết bọn ta chính là yêu tộc thái tử sao!"

Khoa Phụ nghe vậy cười lạnh nói: "Ta nói là ai to gan như vậy, dám dựa vào chính là Thái Ất Kim Tiên tu vi, liền dám chạy đến tạo hạ như thế tội nghiệt? Nguyên lai là Đế Tuấn dạy dỗ tốt nhi tử! Đã như vậy, hôm nay bọn ngươi thì càng liền đừng nghĩ nữa trở về!" Dứt lời, trong tay Đào Mộc trượng vừa hướng gần đây mấy cái kim ô đánh, mấy cái kim ô bận rộn phịch cánh tránh né, nhưng vẫn có một bị đánh trúng, nhất thời lại có một mảnh vũ mao bóc ra, chúng kim ô rồi rít giận dữ, rồi lại không thể làm gì, cuối cùng chỉ đành phải đồng loạt hướng tây thùy đất bay đi.

Khoa Phụ cũng là không có ý định bỏ qua cho bọn họ, trên mặt đất bước đi như bay địa đuổi theo chúng kim ô, một đuổi một chạy, được rồi nghìn vạn dặm, kim ô một đến ngàn ngừ, Khoa Phụ cũng thở hồng hộc.

Khoa Phụ đuổi theo đuổi theo, cảm giác Hồng Hoang Thái Dương tinh tựa hồ cách mình càng ngày càng gần, trước mắt lại xuất hiện một cái nhiệt độ sôi trào sông lớn, Khoa Phụ cũng không để ý kỹ, vạn trượng cao thấp thân thể một phục, mấy hơi thở liền uống hết liễu nửa sông nước.

Đại thái tử thấy thế liền ngừng lại, hướng về phía chín đệ đệ nói: "Bọn ta thân là yêu tộc thái tử, hôm nay lại bị một vu tộc Đại Vu đuổi đến như chó nhà có tang hoảng sợ mà chạy, truyền đi chẳng phải roi ta yêu tộc uy phong? Lại càng đã mất phụ hoàng thúc phụ thể diện! Hôm nay chết liền chết, bọn ta mà cùng hấn liễu mạng!"

Chúng kim ô nghe vậy cũng đảm khí đại cường tráng, cũng không nữa chạy trốn, đồng loạt hướng Khoa Phụ phun ra kia rừng rực thái dương chân hỏa.

"Khinh người quá đáng, một đám phá Ô Nha cũng dám can rờ, ta và các ngươi liễu mạng." Khoa Phụ gầm lên giận dữ, thân hình lần nữa tăng vọt, đã hai vạn trượng cao thấp. Thân thể lay động liền ra hiện tại bảy thái tử bên cạnh, một trượng đi xuống, cũng là đem bảy thái tử đánh một gần chết. Kim ô thấy thế, chỉ có thể lần nữa hướng vô cùng tây thùy đất bay đi.

Khoa Phụ vẫn toàn lực chạy trước chạy trước, chỉ cảm thấy hai chân càng ngày càng nặng, càng chạy càng chậm, rõ ràng yêu tộc thập thái tử đang ở trước mắt, nhưng tựa hồ cũng nữa đuổi không kịp liễu. Bỗng nhiên thiên một chút Hắc lên, định thần vừa nhìn, cũng là Hồng Hoang Thái Dương tinh rồi xem qua trước một đại sơn cốc, rơi xuống đất mặt bằng không thấy.

"Ha ha ha, vu tộc tiểu nhi, Thang Cốc chính là người hôm nay Mai Cốt Chi Địa."

Khoa Phụ ngẩng đầu, chỉ cảm thấy một trận hoa mắt, quá nóng bức liễu, nhưng ngay sau đó thấy hoa mắt.

Chúng kim ô thái dương chân hỏa không muốn sống địa hướng Khoa Phụ trên người phun đi, trong nháy mắt liền đem Khoa Phụ quán quanh một thân, Khoa Phụ là ở quá mệt mỏi đã mất lực chống cự, dần dần địa đem Khoa Phụ mai một. Khoa Phụ một hét lên điên cuồng, vô lực địa té xuống, hóa thành một mảnh bụi đất quay về thiên địa liễu!

Mười vị thái tử thấy chuyện, không dám ở lần này chờ lâu, cũng là quay lại hướng Phù Tang thần Mộc Phi đi. Lại đang có một vị lợi hại hơn Đại Vu đang chờ bọn họ đây!

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50:Hậu Nghệ Xạ Nhật

Lại nói thập chi kim ô ở giết chết Khoa Phụ sau, không dám làm nhiều dừng lại, lập tức chuẩn bị trở về Doanh Châu đảo, nhưng lại phía sau có một vị lợi hại hơn Đại Vu đã chạy tới.

Lúc này chạy tới chính là vu tộc trung Tỏ Vu chi thiên hạ đệ nhất người —— Hậu Nghệ. Hậu Nghệ chính là Tỏ Vu Cộng Công thủ hạ Đại Vu, bởi vì trầm mặc ít nói cố ở vu tộc trung cũng không bao nhiêu bằng hữu, và tính cách hào sảng Khoa Phụ chính là hắn có chừng hai ba tri kỷ một trong. Hôm nay, Hậu Nghệ cảm giác, cảm thấy sợ hết hồn hết vía, liền muốn tìm Khoa Phụ thương nghị một phen.

Không ngờ chờ hắn đến Khoa Phụ Bộ Lạc thời điểm nhưng nhìn thấy đầy trời đại hỏa : hỏa hoạn đem trọn Khoa Phụ Bộ Lạc vây lại, bận rộn từ trong lòng ngực móc ra pháp bảo Hàn Băng Quỷ Thủy Tráo hướng đại hỏa : hỏa hoạn đập đi.

Này Hàn Băng Quỷ Thủy Tráo là Hậu Nghệ trừ đi cung tên ở ngoài, duy nhất pháp bảo. Chính là dùng vạn năm hàn tâm ti hỗn (giang hồ) lấy tiên thiên canh kim sở thù dệt mà thành, Hậu Nghệ vừa hướng Tỏ Vu Cộng Công đòi liễu một giọt Tỏ Vu máu huyết. Dem máu huyết hòa vào trong đó, Cộng Công chính là thủy Tỏ Vu, khắc chế Chí Dương vật. Như thế luyện chế xuống tới, bảo vật này là được liễu Chí Dương vật khắc tính, mặc dù không cách nào tiêu diệt hết Đế Tuấn Thái Nhất phát ra thái dương chân hỏa, nhưng tiêu diệt hết thập chi mới sinh không lâu kim ô phát ra thái dương chân hỏa vẫn tương đối dễ dàng.

Trong nháy mắt, này đầy trời đại hỏa : hỏa hoạn liền đã dập tắt, chờ hỏa dập tắt Hậu Nghệ vừa nhìn Khoa Phụ tộc nhân thập thành trung chỉ còn lại có không đủ ba thành, vừa không thấy Khoa Phụ thân ảnh, vội hỏi mọi người xảy ra chuyện gì, một Đại Vu đem việc này từ đầu đến cuối nói cho Hậu Nghệ sau, Hậu Nghệ cảm thấy không đúng, sợ Khoa Phụ chịu thiệt liền vội vàng chạy tới.

Chờ Hậu Nghệ chạy tới Khoa Phụ cùng kim ô đại chiến đất , chỉ thấy Khoa Phụ cũng đầy đất thượng, đã là sinh cơ hoàn toàn không có, không lâu liền quay về thiên địa. Và nơi xa thập chi kim ô đang hướng Đông Phương bay đi. Bị phản dưới cũng không nói chuyện, trực tiếp từ phía sau lưng lấy ra cung tên, giương cung liền hướng phi ở cuối cùng một con kim ô vọt tới.

Năm thái tử bởi vì cùng Khoa Phụ đánh nhau lúc bị rút trúng đêm trượng, đã thân chịu trọng thương cổ phi ở cuối cùng, đang suy nghĩ trở về đường tốt đã thương sau như thế nào trả thù vu tộc, chợt thấy bộ ngực đau xót, cúi đầu nhìn lên chỉ thấy một con Tiễn Đầu lộ cho trước ngực, lại nghe thấy mấy vị huynh đệ thật giống như ở hồ cái gì, há mồm muốn cùng các huynh đệ nói chuyện, nhưng chỉ phát ra hét thảm một tiếng liền đã rơi xuống đầy đất, Chân Linh không còn, hóa thành hơi hơi.

Phi ở phía trước phía trước chín chỉ kim ô đang thảo luận lần này đại chiến được mất, chỉ nghe "Suru" một tiếng, quay đầu nhìn lại phi ở cuối cùng lão Ngũ đã trúng tên, vừa - kêu một tiếng "Ngũ Ca", "Ngũ đệ" liền thấy lão Ngũ đã rơi xuống đầy đất. Còn không còn kịp nữa bị thương chỉ nghe "Suru" "Suru" "Suru" ba tiếng vang, lại có ba chỉ kim ô trúng tên rơi xuống đất mà chết.

"Nhị ca, Ngũ đệ, Lục đệ, Cửu đệ!" Tam thái tử hô lớn. Nói xong ngừng đầu liền nhìn thấy Hậu Nghệ, Hậu Nghệ vì vu tộc chỉ lần này cho Tô Vu Đại Vu, ở yêu tộc cũng là rất có danh tiếng, thập chỉ kim ô tuy là mới sinh, nhưng cũng hiểu biết kỳ nhân, Tam thái tử hô lớn: "Hậu Nghệ! Ta giết. . . ." Còn không còn kịp nữa nói xong liền cũng trúng tên rơi xuống đất.

Đại thái tử vừa nhìn kêu một tiếng "Lão Tam!", vừa quay đầu đối với còn dư lại ba chỉ kim ô hô: "Tứ đệ, Thất đệ, thập đệ chạy mau, để cho phụ hoàng cho chúng ta báo thù." Nói xong liền hướng Hậu Nghệ đánh tới, nghĩ kéo Hậu Nghệ, vì ba đệ đệ thắng được cơ hội chạy trốn, bất quá cũng là không địch lại Hậu Nghệ thần bắn, chỉ thấy Hậu Nghệ gương cung nửa bắn, "Suru" một tiếng, đại thái tử cũng bị Hậu Nghệ một mũi tên bắn rơi.

Lúc này bốn thái tử lôi kéo hai đệ đệ liều mạng hướng Thiên Đình bay đi, đột nhiên cảm thấy trước mắt tối sầm lại, một cái lưới lớn đã đem chạy trốn đường ngăn trở, của mình thái dương chân hỏa cũng không cách nào đem tiêu hủy. Thì ra là, Hậu Nghệ thấy còn dư lại kim ô muốn trốn hướng Thiên Đình, liền đem Hàn Băng Quỷ Thủy Trảo tế lên ngăn trở ba chỉ kim ô đi đến đường.

Nếu là này Hàn Băng Quỷ Thủy Trảo chỉ dùng hàn tâm ti chức tự, cũng thì không cách nào ngăn trở ba chỉ kim ô. Nhưng này Hàn Băng Quỷ Thủy Trảo trung lại bị Hậu Nghệ gia nhập tiên thiên canh kim, lại đem Tô Vu Cộng Công Tô Vu máu huyết gia nhập trong đó, lấy kim sinh thủy, khắc chế Chí Dương vật, hơn nữa bị Cộng Công Tô Vu máu huyết vô hạn lớn hơn, như thế cũng mấy cái kim ô kia chưa thuần thực thái dương chân hỏa có thể rách nát.

Bốn thái tử thấy có pháp bảo chặn đường, mình lại không có pháp phá vỡ, liền lôi kéo hai đệ đệ muốn né tránh vật này, không ngờ bọn họ bay đến kia, kia chỉ lưới liền theo tới kia, hơn nữa còn càng lúc càng lớn.

Đang lo lắng trung lại nghe thấy "Suru" một tiếng lão Thất cũng trúng tên rơi xuống đất, hần chỉ kịp kêu một tiếng "Thất đệ" tự lại nghe thấy dây cung "Băng" một thanh âm vang lên, liền nhào vào lão thập trên người, dùng thân thể của mình ngăn trở bắn về phía lão thập tiễn.

Thập thái tử xoay người ôm đã chết đi bốn thái tử bị thanh kêu "Tứ ca" lúc này Hậu Nghệ đã đem cuối cùng một mũi tên khoắc lên liễu trên cung, yên lặng niệm đến: "Khoa Phụ chỉ còn lại có cuối cùng này một con liễu, mũi thủ của người lập tức là có thể báo" nói xong liền đem cung kéo thành đầy tháng, muốn bắn ra cuối cùng một mũi tên.

Coi như Hậu Nghệ đang chuẩn bị bắn chết thứ mười chỉ kim ô thời điểm, bầu trời một mảnh công đức sáng mờ giáng xuống, liền hướng Hậu Nghệ bản thân kịp bắn Nhật thần cung. Xạ Nhật thần tiễn dâng trào đi, vốn là sát khí lộ, hàn quang bắn ra bốn phía cung tên bị lấy liễu một tầng nhân nhật công đức kim quang sau, nhất thời không có thì ra là bén nhọn, nhưng nhiều vốn là cung tên không nên làm có dây cộm nặng nề cùng tường hòa.

Đột nhiên, hai đạo hỏa diễm hướng Hậu Nghệ đánh tới, cũng là một đạo cực nóng, một đạo âm lãnh. Hậu Nghệ vốn là còn đang hấp thu công đức, thấy ngọn lửa đánh tới, kinh hãi, vội vàng lui về phía sau, cũng đem Hàn Băng Quỷ Thủy Trảo thu hồi, hướng hai đạo hỏa diễm trảm tới, nhưng nhưng không cách nào đem dập tắt, Hậu Nghệ trong lòng cả kinh, lập tức lách mình tránh né, né qua hai đạo hỏa diễm sau, nhìn về phía người. Chỉ thấy thập thái tử trước người, có hai vị đạo nhân rơi xuống, đều là khoắc hoàng bào, khí độ mười phần, chính là Đế Tuấn cùng Thái Nhất. Và mới vừa rồi công kích, chính là Đông Hoàng Thái Nhất lấy Nhật Nguyệt Tinh Luân phát ra.

Lúc này, mấy vị thánh nhân đều là chú ý Hậu Nghệ Xạ Nhật chuyện.

Đông Hải Bồng Lai đảo, trong Bích Du Cung, Hậu Thổ đối với Thông Thiên lời nói: "Ca ca, này Hậu Nghệ chính là vu tộc gần với Tổ Vu Đại Vu, hơn nữa lần này cũng là có công đức cho Hồng Hoang vạn vật, ta quả thật muốn kia cứu, không biết ca ca thấy thế nào."

Thông Thiên cười nói: "Chuyện này nhưng là chuyện tốt, muội muội mặc dù không lập giáo, nhưng môn hạ cũng nên có chút đệ tử, ta nhìn Hậu Nghệ sẽ không sai. Bất quá lúc này thời cơ chưa tới, muội muội hay là kiên nhẫn đợi chờ sao." Hậu Thổ khẽ gật đầu, nàng cũng hiểu biết, Hậu Nghệ chính là vu yêu quyết chiến Đạo Hóa Tắc, cho nên lúc này thời cơ cũng là chưa tới.

Côn Lôn Sơn Ngọc Hư Cung trung, Nguyên Thủy cười nói: "Lần này sau, nghĩ đến kia vu yêu hai tộc hẳn là bất chiến cũng không được, hai tộc ngã xuống sau, cũng là nên ta Đạo Môn rầm rộ a!"

Lão Tử nhàn nhạt gật đầu, nói: "Vu yêu hai tộc đều là không thể giáo hóa hạng người, nhất định thôi lui khỏi Hồng Hoang chủ giác vị. Bất quá ta chờ lúc trước đáp ứng, vu tộc chuyện tùy Hậu Thổ tiểu muội làm chủ, cho nên lần này bọn ta bất tiện nhúng tay, yên lặng theo dõi kỳ biến là được." Nguyên Thủy khẽ gật đầu.

Tây Phương Linh sơn, Tiếp Dẫn thờ dài nói: "Ai, đại kiếp đã tới, không biết có bao nhiêu sinh linh sẽ được hóa thành hôi hoi."

Chuẩn Đề cười nói: "Sur huynh cần gì sinh lần này lòng từ bi, phải biết rằng vu yêu đều là ngoan cố không thay đổi hạng người, lần này đại chiến thôi lui khỏi Hồng Hoang, cũng là còn Hồng Hoang đại lục một thanh tịnh." Tiếp Dẫn lại là một tiếng thờ dài, cũng không nói nhiều.

Hỗn Độn trong, Oa Hoàng Cung trung, Nữ Oa nương nương nhìn Hậu Nghệ bắn chết chín chỉ kim ô, vì than thở nhẹ một tiếng, mặc dù lần trước Đế Tuấn Thái Nhất nói làm Nữ Oa nương nương có chút bất mãn, nhưng Nữ Oa nương nương dù sao cũng là yêu tộc mới ra đời, trong lòng vẫn còn có chút không bỏ xuống được. Nữ Oa nương nương thờ dài một hồi, liền cũng không đi nhìn lại Đế Tuấn đám người, phối hợp tu luyện đi.

Lại nói trong hồng hoang, thập thái tử vừa thấy Đế Tuấn Thái Nhất đến, liền nhào tới Đế Tuấn trong ngực khóc đến: "Phụ hoàng chín vị ca ca đều chết hết, chỉ còn lại ta một liễu, ta thật sợ hãi a! ! Ô ô ô. . ." Đế Tuấn ôm thập thái tử Lục Ấp, không khỏi chảy ra hai hàng thanh nước mắt, người đầu bạc tiền người đầu xanh a!

Đông Hoàng Thái Nhất cố nén bi phẫn, xoay người đối với Hậu Nghệ nói: "Hậu Nghệ! Ngươi dám giết ta yêu tộc thái tử, chẳng lẽ không sợ khiến cho vu yêu đại chiến!"

"Ha ha ha ha, ngươi kia mùi chất nhĩ ở Hồng Hoang tạo liễu bao nhiêu sát nghiệt, lại giết ta vu tộc bao nhiêu tộc nhân, ngay cả Khoa Phụ cũng chết ở trong tay bọn họ, nếu thật khiến cho vu yêu đại chiến kia cũng là bởi vì bọn họ mà không phải ta Hậu Nghệ. Rồi hãy nói, ta vu tộc còn chưa đem bọn ngươi yêu tộc để vào trong mắt, nếu là đại chiến, mặc dù tới chính là."

Đông Hoàng Thái Nhất nghe vậy không khỏi nhất thời chán nản, nhưng ngay sau đó lại nói: "Tốt ngươi Hậu Nghệ, ngươi giết ta chất nhĩ, còn dám như thế nói lớn không ngưng, hôm nay nhất định phải ngươi đền mạng!" Nói xong liền té lên Nhật Nguyệt Tinh Luân đánh hướng Hậu Nghệ.

Hậu Nghệ nghe thấy Thái Nhất muốn tìm mình đền mạng, cũng biết mình không là đối thủ, cho nên xem thời cơ chạy trốn chết. Mắt thấy Hậu Nghệ nhanh chóng chạy trốn, Thái Nhất giận

dữ, vung tay lên, Nhật Nguyệt Tinh Luân phát ra đạo đạo ánh lửa, hướng Hậu Nghệ đánh tới.

Bốn tàu trong đích Hậu Nghệ xoay người lại vừa đỡ, nhất thời bị ánh lửa vây quanh, Hậu Nghệ kinh hãi, ngay lập tức đem Hàn Băng Quỷ Thủy Tráo té ra, muốn ngọn lửa dập tắt, đáng tiếc Thái Nhất ôm hận xuất thủ, ngọn lửa oai như thế nào nhỏ nhỏ Hàn Băng Quỷ Thủy Tráo có thể dập tắt, Hậu Nghệ trong lòng khẩn trương, đem Hàn Băng Quỷ Thủy Tráo té ra, che ở quanh thân, nhưng Hàn Băng Quỷ Thủy Tráo có thể nào ngăn trở Thái Nhất công kích, chỉ chốc lát sau, Hàn Băng Quỷ Thủy Tráo liền bị đốt thành tro bụi, Hậu Nghệ đối với lần này cũng là không thể làm gì.

Đang ở Hậu Nghệ phảng phất hoảng loạn cuồng lúc, bốn phía ngọn lửa nhưng bắt đầu từ từ biến mất, chỉ thấy không trung xuất hiện tối sầm động, không ngừng hấp thu vây quanh ở Hậu Nghệ bên cạnh ngọn lửa, cho đến cuối cùng biến mất.

Đồng Hoàng Thái Nhất thấy vậy, kia vẫn không rõ là Đế Giang dùng không gian lực đem ngọn lửa dời đi, lớn tiếng nói: "Đế Giang, ngươi vu tộc Đại Vu Hậu Nghệ giết ta yêu tộc thái tử, ta hôm nay để cho kia đền mạng, ngươi dám ngăn trở?"

Không trung truyền đến hừ lạnh một tiếng, Đế Giang thân hình cũng hiển hiện ra, nhìn thoáng qua Hậu Nghệ, thấy kia vô sự, yên lòng, xoay người đối với Đế Tuấn Thái Nhất nói: "Hừ. Bọn ngươi yêu tộc không hào hào quân giáo mấy cái đẹp mao (lông) súc sinh, khiến Hồng Hoang đại lực sanh linh đồ thán, Hậu Nghệ đem đánh giết, chính là thay Thiên Hành đạo, ngươi còn dám ở chỗ này đại ngôn bất tâm. Làm như ta vu tộc dễ bắt nạt không được?"

Đồng Hoàng Thái Nhất nghe, trong con giận dữ: "Ngươi, ngươi, ngươi. . ." Lúc này, Đế Tuấn tiến lên cắt đứt Thái Nhất lời của, đối với Đế Giang lạnh lùng nói: "Như thế nói đến, ngươi vu tộc giết ta yêu tộc thái tử còn có để ý liễu không được, Đế Giang, ta yêu tộc quả thật thực lực không bằng ngươi vu tộc, nhưng cũng sẽ không cho dù bọn ngươi khi nhục, muốn chiến liền chiến, ta yêu tộc định sẽ không lùi bước."

Đế Giang cười to nói: "Tốt, không nghĩ tới ngươi Đế Tuấn còn có lần này chí khí, ngươi đã yêu tộc muốn chết, ta vu tộc chắc chắn thành toàn bọn ngươi, sau trăm tuổi, bọn ta liền ở Bất Chu Sơn một quyết thắng thua." Dứt lời, cũng không đợi Đế Tuấn đáp lời, trực tiếp kéo Hậu Nghệ, liền trở về vu tộc Bộ Lạc đi.

Và Đế Tuấn Thái Nhất chịu đựng bị phản, thu hồi chín chỉ kim ô thi thể, mang theo thập thái tử Lục Ấp, quay lại Thiên Đình đi.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51:Hi Hòa Tính Toán, Thường Nga Bôn Nguyệt

Lại nói Đế Tuấn cùng Thái Nhất mang theo thập thái tử Lục Ấp trở lại Thiên Đình. Lục Ấp lập tức liền quỳ ở Đế Tuấn trước mặt, khóc lóc kể lể nói: "Phụ hoàng, chín vị ca ca chết thảm ở vu tộc trong tay, kính xin phụ hoàng cùng thúc phụ đem binh vì chín vị ca ca báo thù!"

Đế Tuấn vừa nghe, trong lòng giận quá, vừa giận vu tộc, vừa giận thập chỉ kim ô, đối với Lục Ấp nổi giận nói: "Ngươi súc sinh, là cha nhiều lần báo cho các ngươi, không cho các ngươi đi ra ngoài, để tránh gây họa, các ngươi chính là không nghe, hôm nay xông hạ đại họa như thế còn dám ở chỗ này khóc lóc kể lể, còn không đi xuống." Thập thái tử vội vàng đi ra ngoài, đi tìm mẫu thân Hi Hòa nương nương đi.

Thái Nhất đối với Đế Tuấn nói: "Huynh trưởng không nên tức giận, mấy vị chất nhi mặc dù có sai, nhưng vu tộc cũng là khinh người quá đáng, ta đây phải đi chuẩn bị, cùng vu tộc quyết nhất tử chiến."

Đế Tuấn thấy quá một xoay người rồi đi, lớn tiếng quát: "Hồi tót, ngươi còn ngại chuyện không nhiều đủ sao?"

Quá quay người lại đối với Đế Tuấn nói: "Nhưng là đại ca, chẳng lẽ chất nhừ của thù không báo rồi?"

Đế Tuấn nhìn Thái Nhất, có chút chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói: "Làm sao ngươi tự không rõ đây? Lần này chuyện, rõ ràng có người ở âm thầm tính toán. Nếu không, lấy ta ở Doanh Châu trên đảo bày cấm, như thế nào để cho Lục Áp mấy người chạy đến đây?"

Thái Nhất vừa nghe, trong lòng chợt hiểu ra, lập tức hỏi: "Đại ca kia có thể tính ra là người phương nào tính toán?"

Đế Tuấn khẽ nghĩ một lát mà, lời nói: "Ta đã sớm coi là quá, đáng tiếc lần này tính toán người tu vi rõ ràng cao hơn ta, nhưng thì không cách nào biết được. Bất quá nghĩ cũng biết, trong hồng hoang, có thể che dấu Thiên Cơ không bị bọn ta phát hiện, đích thị là mấy cái thánh nhân."

Thái Nhất vừa nghe, trầm mặc không nói, nếu là mấy cái thánh nhân gây nên, như vậy bọn họ cũng là không có biện pháp. Một lát sau, Thái Nhất nói: "Kia theo đại ca ý kiến, bọn ta nên làm thế nào cho phải? Vu tộc hôm nay đã là xuống tới chiến thư, đại ca cũng đã đáp ứng, bọn ta chẳng lẽ không đi ứng chiến?"

Đế Tuấn thở dài một tiếng, nói: "Ài, trận chiến này đã là không thể tránh khỏi, bất quá vẫn là đi trước hỏi một chút Nữ Oa nương nương - ý kiến sao. Ngươi đi đem tiểu thập gọi tới, lần này liền đem tiểu thập đưa đi Oa Hoàng Cung, bọn ta cũng tốt tránh lo âu về sau."

Thái Nhất lập tức nói: "Là (vâng, đúng), đại ca, ta đây liền đi." Dứt lời, liền đem thập thái tử Lục Áp tìm đến, sau hai người liền dẫn Lục Áp hướng Oa Hoàng Cung đi tới!

Chỉ chốc lát sau, liền tới đến Oa Hoàng Cung ngoài, đồng tử đã sớm ở ngoài cung nghênh đón, thấy hai người đến, nói: "Nương nương sớm có phân phó, nhị vị Thiên đế mời vào." Đế Tuấn Thái Nhất vội nói: "Làm phiền tiên đồng dẫn đường."

Tới đến đại điện, thấy Nữ Oa nương nương, hai người tiến lên bái kiến. Yêu tộc đại thánh Phục Hi đã ở tròng, như vậy bọn họ hơi có chút an tâm, Phục Hi đối với yêu tộc nhưng là tận tâm tận lực, có hấn ở, Nữ Oa nương nương tự nhiên không tốt không giúp, nhiều chuyện hồi lâu thành.

Nữ Oa thấy hai người đến, nói: "Các ngươi cũng là yêu tộc Đại Đế, sẽ không phải làm này tục lễ lễ." Giọng nói có chút sống người, nếu không phải nhìn Phục Hi trên mặt, nàng lần này liền không có ý định thấy Đế Tuấn Thái Nhất hai người.

Đế Tuấn nghe lần này, biết Nữ Oa nương nương còn đang làm đầu lần nhân tộc chuyện tức giận, vội vàng nói: "Nương nương thứ tội, lần trước nhân tộc chuyện thật sự là bất đắc dĩ hơi bị, bọn ta cũng là vì yêu tộc mới sẽ như thế, nương nương cũng hiểu biết ta yêu tộc hôm nay tình cảnh, cũng là chịu không được bất kỳ gió táp mưa sa, kính xin nương nương thứ tội a!"

Nữ Oa nương nương nghe, thở dài một tiếng, cũng biết Đế Tuấn thân là yêu tộc Đại Đế, thế khó xử, trong lòng không khỏi mềm nhũn, liền tha thứ liễu hấn, cũng không nói ra. Chuyển niệm liền bắt đầu nghĩ lần này chuyện, Nữ Oa nương nương nghĩ đến một lát, đối với lần này cũng là không thể làm gì, nhàn nhạt rất đúng Đế Tuấn nói: "Kim ô nào Hồng Hoàng chuyện, ta đã sớm biết được, chẳng qua là bất tiện nhúng tay, đây cũng là bọn họ gieo gió gặt bão, ta nhưng là không thể làm gì."

Đông Hoàng Thái Nhất là nhân vật nào, chính là đối mặt Hồng Quân cũng dám đĩnh chàng chủ. Hắn nghe Nữ Oa lời này, trong lòng không phục, lập tức liền muốn nói chuyện, Đế Tuấn vội vàng cho Thái Nhất nhắm mắt, Thái Nhất chỉ đành phải đem nói nghẹn vào bụng dậm. Đế Tuấn còn lại là cảm mắt thấy Nữ Oa nương nương, cũng là nghĩ biết được lần này rốt cuộc là người phương nào che dấu Thiên Cơ.

Nữ Oa nương nương thấy vậy, liền hiểu Đế Tuấn cũng đã đoán được, nói: "Xem ra ngươi đã biết hiểu lần này chuyện, là có người cố ý hơi bị."

Đế Tuấn nghe, vội vàng nói: "Ta từng cẩn thận coi là quá, phát hiện tựa hồ có người mong tế Thiên Cơ. Hôn nữa ta ở dưới cấm chế, các con là phá không được, làm sao có năng lực ra đảo đây?"

Nữ Oa nương nương nói: "Không tệ, lần này cũng là có thánh nhân xuất thủ, hôn nữa còn không chỉ một vị thánh nhân, và mục đích của bọn họ, chỉ sợ sẽ là muốn tìm lên vụ yêu hai tộc đại chiến, cho nên các ngươi làm việc phải có cẩn thận."

Thái Nhất cùng Phục Hi nghe, không khỏi trước mặt sắc đại biến. Chính là Đế Tuấn nghe lần này, trong lòng một trận kinh ngạc, hắn tuy là đoán đến lần này chính là thánh nhân gây nên, nhưng không ngờ tới thế nhưng không chỉ một vị thánh người tham gia, xem ra vụ yêu hai tộc xưng bá Hồng Hoàng đã làm cho các vị thánh nhân nhiều có bất mãn liễu, nghĩ tới đây, Đế Tuấn lập tức hỏi: "Nếu yêu vu đại chiến tái khởi, nương nương là biết hay không xuất thủ tương trợ yêu tộc?"

Nữ Oa xem ra Đế Tuấn một cái, nhàn nhạt nói: "Sẽ không, các ngươi cũng biết, trước kia chỉ có một mình ta thành thánh, còn có thể đối với yêu tộc có điều nghiêng về, nhưng hiện tại đều biết vị thánh nhân, ta nếu xuất thủ tương trợ yêu tộc, không nói Hậu Thổ nương nương thế tất sẽ không từ bỏ ý đồ, còn có thể khiến cho chúng thánh bất mãn, như vậy đối với yêu tộc mà nói là họa không phải là phúc."

Đế Tuấn nghe, cũng không kinh ngạc, hắn đã sớm coi là đến Nữ Oa nương nương tất nhiên sẽ không xuất thủ. Nhìn thoáng qua phía sau thập thái tử Lục Ấp, Đế Tuấn đối với Nữ Oa nương nương nói: "Nương nương, có thể hay không đem tiểu thập an bài ở nương nương trong cung, bọn ta cùng vu tộc quyết chiến lúc, cũng không cần vì thế phân tâm."

Thập thái tử Lục Ấp vừa nghe, lập tức hét lớn: "Phụ hoàng, ta không lưu ở Oa Hoàng Cung, ta muốn cùng vu tộc quyết chiến, vì mấy vị huynh trưởng báo thù." Đế Tuấn trừng mắt liếc Lục Ấp, nói: "Câm miệng, ngươi về điểm này đạo hạnh, đi còn không phải là chịu chết." Đột nhiên sau đó xoay người lần nữa đối với Nữ Oa nương nương nói: "Kính xin nương nương nhìn ở đều là yêu tộc phân thượng, nhận lấy Lục Ấp cái này bất thành khí đông tây."

Nữ Oa nương nương nghe, sâu kín thở dài một hơi, nói: "Yêu đế, lần này chẳng lẽ không phải là chiến không thể sao?"

Đế Tuấn cười khổ nói: "Nương nương cũng là biết được hôm nay tình huống, đã là không còn phương pháp, trận chiến này cũng là không thể tránh khỏi liễu."

Vốn là Đế Tuấn còn trong lòng còn có may mắn, nhưng mới vừa nghe Nữ Oa nương nương nói như vậy, biết được lần này tính toán người không chỉ một vị thánh nhân lúc, Đế Tuấn liền hiểu, trận chiến này đã là không đánh không thể. Nếu không, kia mấy vị thánh nhân há lại sẽ từ bỏ ý đồ. Đến lúc đó, chắc chắn lần nữa tính toán vụ yêu hai tộc, như thế, còn không bằng thống thống khoái khoái đại chiến một cuộc, nếu là thắng, cũng có thể mượn thiên địa số mệnh chứng đạo thành thánh, nếu là thua, chỉ cần thập thái tử Lục Ấp còn sống, yêu tộc liền còn có trông cậy vào.

Nữ Oa nương nương trong lòng cũng là hiểu, lần nữa thở dài một tiếng, đối với Đế Tuấn nói: "Tốt, ta tạm thu hạ tiểu thập, yêu đế yên tâm, ở Oa Hoàng Cung bên trong, còn không người dám can rờ."

Đế Tuấn nghe, vội vàng bái tạ, sau đó lôi kéo Lục Ấp dẫn dò một phen, và Thái Nhất đem mình cho Bất Chu Sơn hái Trảm Tiên Hồ Lô cho Lục Ấp phòng thân.

Sau, hai người liền hướng Nữ Oa nương nương cáo từ, tính Phục Hi cùng nhau trở về Thiên Đình đi chuẩn bị cùng vu tộc đại chiến đi.

Thiên Đình, kể từ khi chín nhĩ tử chết đi sau, Hi Hòa tự thất hồn lạc phách, một mạng đi nửa cái, cả ngày trốn trong cung không gặp người. Ở thập thái tử cũng bị đưa đạo Oa Hoàng Cung sau, Hi Hòa lại càng không chịu nổi, cả ngày lấy nước mắt rửa mặt.

Ngày hôm đó, Hi Hòa đột nhiên đứng dậy, trong miệng lầm bầm nói: "Ta muốn báo thù, ta muốn báo thù, đúng, ta muốn hướng Hậu Nghệ báo thù!" Đến cuối cùng đã là rống lên tiếng tới, hú đích ngoài cửa hầu hạ cung nữ đều là lui lui đầu, sợ Hi Hòa giận lấy sang các người mấy người. Hi Hòa ở trong cung tính toán một phen sau, liền biến ảo thành một tiên tử hạ phàm đi.

Lại nói Hậu Nghệ trở lại vu tộc sau, làm sơ ngừng nghỉ, lần này Hậu Nghệ Xạ Nhật có công, trời giáng công đức trong người, thực lực đại tiến dưới đã tìm được liễu một cái trở thành Tổ Vu hoạn lộ thên thang. Cho nên, vì để sớm ngày có Tổ Vu thực lực, Hậu Nghệ mới vừa về nhà tự bế quan khổ tu, đem thể tử của mình Thường Nga cho vứt ở một bên.

Nhắc tới Hậu Nghệ cùng Thường Nga nhưng là một đôi làm người ta hâm mộ vợ chồng a! Trai tài gái sắc, ông trời tác hợp cho, lẫn nhau trong lúc tương kính như tân, vẫn là xa gần nổi tiếng mô phạm vợ chồng. Duy nhất đáng tiếc chính là hai người thân phận.

Một người là nhân tộc, một người là vu tộc. Thọ nguyên cũng không giống với. Giống như Hậu Nghệ loại này vu tộc tuyệt đỉnh Đại Vu, quả thực là cùng thiên địa cùng thọ, nhật nguyệt đồng huy, và Thường Nga chỉ là một bình thường nhân tộc nhu nhược nữ tử, tối đa cũng tự trăm năm tuổi thọ, nhiều hơn nữa cũng nhiều không tới kia. Hơn nữa theo tuổi tăng lớn, tướng mạo cũng sẽ già yếu, nghĩ đến mình già yếu sau, Hậu Nghệ có thể liền không thích mình, Thường Nga đối với lần này rất là ưu sầu.

Đột một ngày, Thường Nga đang ở trong mộng nhìn thấy một vị tiên tử, này tiên tử cho nàng

một tiên đan, nói có thể khiến nàng nhận được dài sinh mệnh cùng không già dung nhan, Thường Nga đối với lần này vui mừng quá đổi, nghĩ tới có này viên tiên đan, mình là được cùng Hậu Nghệ vĩnh viễn không có ở đây chia lìa, trong lòng cao hứng không dứt.

Hôm nay, Hậu Nghệ đang bế quan, Thường Nga cũng không đi quấy rầy, hơn nữa nàng nghĩ cho Hậu Nghệ một kinh hi. Cho nên, Thường Nga liền ở trong phòng một thân một mình thuốc thí nghiệm, thuốc một chút miệng, Thường Nga biết vậy nên đầu trí thần thanh, thân thể phiêu hốt, thật không hổ là tiên gia luyện chế, một ăn đi không giống bình thường.

Đột nhiên, Thường Nga cảm thấy thân thể bên trong một cổ lãnh khí nơi toán loạn, dần dần, dần dần thân thể bắt đầu lần nhẹ, Thường Nga bất tri bất giác bay lên. Pháng phát là nhận lấy mỡ cái địa phương gọi về, Thường Nga thân thể bên trong hơi thở giống như là tìm được rồi một phát tiết miệng, một tia ý thức đem Thường Nga cho dẫn tới trên không.

Thường Nga không khỏi lớn tiếng la lên: "Hậu Nghệ, Hậu Nghệ. . ."

Vợ chồng ngay cả tâm, đang bế quan Hậu Nghệ nếu có điều cảm giác, trong lúc bất chợt tỉnh lại, nhanh chóng chạy về phía Thường Nga phương hướng. Thấy Thường Nga thể nhưng hướng thiên thượng bay đi, mặc dù nói không rõ ràng là chuyện gì xảy ra, nhưng vẫn là thất kinh. Nhìn trên không nhưng là yêu tộc sở quần hạt, Thường Nga một khi phạm đến trong tay của bọn họ chỉ sợ sẽ là dữ nhiều lành ít liều.

Cho nên Hậu Nghệ bước nhanh chạy hướng Thường Nga, lại chưa từng nghĩ này Thường Nga phi được như thể quý đi, luôn là cùng Hậu Nghệ vẫn duy trì một không nhanh không chậm khoảng cách, để cho Hậu Nghệ ở phía sau đuổi theo, mắt thấy sẽ phải lên Thiên Đình. Hậu Nghệ đuổi theo Thường Nga đến trên không, vừa đuổi theo Thường Nga hướng Thái Âm tinh phương hướng chạy đi, hần vừa tới đến trên không đã bị yêu tộc cho phát hiện, chỉ

bất quá Hậu Nghệ quá mức cường đại, yêu tộc ở không có đại nhân vật ở thời điểm không dám tự ý tự động thủ.

Trong chớp mắt, Thường Nga bay vào liễu Thái Âm tinh, vừa muốn bay vào đi, Hậu Nghệ tăng nhanh cước bộ, rốt cục muốn đem tay đất nung, bất quá đang lúc này, khe cong thẳng mô hình trắng tròn từ phía sau hiện lên, đem hai người cho ngăn cách ở. Hậu Nghệ xoay người vừa nhìn, dĩ nhiên là Hi Hòa.

Chỉ nghe Hi Hòa cười to nói: "Hậu Nghệ, ngươi giết ta hài nhi : con lúc, có từng nghĩ đến có hôm nay."

Hậu Nghệ thấy vậy, cũng không đáp lời, lấy ra trên người bắn Nhật thần cung, giơ cung, bắn tên một bước a thành, thần tiễn mang theo vô cùng hàn khí xông về Hi Hòa. Hi Hòa thấy vậy mặt sắc mặt ngưng trọng, kiêu quát một tiếng, trắng tròn giống như giống như sao băng hiện lên, trong nháy mắt liền cùng Xạ Nhật thần tiễn triển ở chung một chỗ, hai người trong lúc phát ra cường đại ba động hướng chung quanh dọc theo người, phá hư, qua thật lâu, xạ nhật tiễn tiêu hao hết liễu, trắng tròn cũng bay trở về đến Hi Hòa trên người.

Hậu Nghệ thấy Hi Hòa lại có thể cứng đối cứng ứng với ngăn trở này một mũi tên, trong lòng thất kinh, Hi Hòa lợi hại đã là ngoài ngoài dự liệu của hắn, hắn phải cẩn thận đối chiến, tốc chiến tốc thắng. Nếu không một khi yêu tộc nhân mã chạy tới lời của thì phiền toái.

Và Hi Hòa tuy nói đã đối với Hậu Nghệ nhắc lên vạn phần tinh thần, nhưng vẫn là đánh giá thấp Hậu Nghệ. Đây không phải là một người bình thường vu tộc Đại Vu, thủ đoạn của hắn tối thiểu đã có thể vượt qua Tổ Vu cước bộ, đợi một thời gian, vu tộc lại phải ra một tai họa.

Cho nên Hi Hòa chủ động phóng, cùng Hậu Nghệ triển đấu ở chung một chỗ, một vòng một quyền, nhanh như tia chớp, tinh như xử nữ. Song phương người tới đi, không chia trên dưới.

Mà lúc này, Thường Nga đã bay vào Quảng Hàn cung trung, cách cửa cung không ngừng hô Hậu Nghệ, Hậu Nghệ nghe thấy Thường Nga tiếng la, trong lòng khẩn trương, lóe ra vòng chiến, đối với Hi Hòa nói: "Lần này chính là vu yêu hai tộc chuyện, không cần dính líu vô tội, mau mau thả Thường Nga."

Hi Hòa cuồng tiếu không ngừng, hình dáng ba hoa đoán bậy, đối với Hậu Nghệ nói: "Tốt, chỉ cần ngươi cầu : van xin ta, ta liền thả nàng."

Hậu Nghệ nghe, nhất thời giận dữ, vu tộc bất kính thiên địa, không Mục Đạo Tổ, chỉ tôn Bàn Cổ, khi nào hướng người khác thấp quá Nghĩ tới đây, Hậu Nghệ sắc mặt một trận ửng hồng, hiển nhiên đã là giận dữ, hãy nhìn Quảng Hàn cung trung không ngừng la lên Thường Nga, Hậu Nghệ rồi lại không thể không cúi đầu, nói khẽ với Hi Hòa nói: "Tốt, ta cầu : van xin ngươi thả Thường Nga, chỉ cần ngươi thả Thường Nga, ta liền mặc ngươi xử trí."

Hi Hòa nghe, trong lòng không khỏi một trận kinh ngạc, không ngờ Hậu Nghệ lại đáp ứng, hơn không nghĩ tới thô lỗ lỗ mãng vu trong tộc, lại có Hậu Nghệ như vậy người si tình. Hôm nay, mình đã là đáp ứng, cũng là không thích đối ý.

Đột nhiên, Hi Hòa nhìn thấy Thái Âm tinh thượng cây nguyệt quế, nhân châu - xoay động, nảy ra ý hay. Cho nên, liền chỉ vào cây nguyệt quế, đối với Hậu Nghệ nói: "Tốt, thật không nghĩ tới không sợ trời không sợ đất vu tộc cũng có cúi đầu thời điểm, chỉ cần ngươi có thể chém đứt này viên cây, ta liền thả bọn ngươi."

Hậu Nghệ vừa nghe, không nói hai lời, trong tay bắn Nhật thần cung một trận biến hóa, hóa thành một thanh phủ đầu, Hậu Nghệ giơ lên phủ đầu liền hướng cây nguyệt quế chém tới, cây nguyệt quế một chút liền bị chém ra một lỗ hồng, nhưng không đợi Hậu Nghệ cao hứng, chỉ thấy đạo kia lỗ hồng thế nhưng ở chỗ lát trong lúc đã khôi phục, Hậu Nghệ kinh hãi, liền mạng bỏ về phía cây nguyệt quế. . . .

Hi Hòa nhìn không ngừng vung phủ (riù) chặt cây Hậu Nghệ, trong lòng cười lạnh: "Hậu Nghệ ngươi giết ta hài nhi : con, ta liền để vợ chồng trọn đời cách xa nhau, thống khổ cả." Nghĩ xong, Hi Hòa liền từ trở về Thiên Đình đi.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52:Vu Yêu Đại Chiến

Lại nói Hi Hòa thấy Hậu Nghệ không ngừng vung phủ (riù) đồn củi, trong lòng cười lạnh, cây nguyệt quế cũng là cứng rắn vô cùng, cho dù là tiên thiên linh bảo cũng thì không cách nào tổn hại kia chút nào, hơn nữa cây nguyệt quế bản thân liền có cực mạnh khôi phục lực, Hậu Nghệ thì như thế nào có thể chém đứt. Sau, Hi Hòa lại đem Thái Âm tinh cả phong tỏa , để tránh mười một Tổ Vu đến đây cứu giúp. Làm xong sau, Hi Hòa liền trở về Thiên Đình đi.

Lúc này, Đế Tuấn Thái Nhất đã theo Oa Hoàng Cung trung trở lại. Đế Tuấn biết được Hi Hòa hạ đến Hồng Hoang đi, trong lòng kinh hãi, vội vàng gọi đi tìm. Còn chưa kịp phái người, lại thấy Hi Hòa đã trở lại, Đế Tuấn ngay lập tức tiến lên hỏi: "Ngươi nơi nào đi, vì sao cũng không cùng ta thương nghị một phen!" Một bên quá vừa nhìn thấy Hi Hòa trở lại, cũng là yên lòng.

Hi Hòa nhìn hai người, khẽ mỉm cười, nói: "Ta? Ta đương nhiên là cho hài nhi : con báo thù đi, nếu không còn có thể đi làm cái gì."

Đế Tuấn Thái Nhất nghe, quá sợ hãi, Đế Tuấn vội vàng quan tâm nói: "Ngươi đi tìm Hậu Nghệ báo thù đi? Có bị thương không?"

Hi Hòa lạnh lùng cười một tiếng, nụ cười nhưng là có chút âm trầm, nhìn Đế Tuấn cùng Thái Nhất không khỏi có chút rợn cả tóc gáy, chỉ nghe Hi Hòa nói: "Ta đã cho các con báo thù, hôm nay Hậu Nghệ đã là sống không bằng chết. Ha ha ha ha."

Đế Tuấn vừa nghe, sống không bằng chết? Trong lòng kỳ quái, vội vàng hỏi Hi Hòa rốt cuộc chuyện gì xảy ra. Hi Hòa cũng không giấu diếm, đem mình như thế nào tính toán Thường Nga bên nguyệt, lại là như thế nào dụ dỗ Hậu Nghệ rút lui đều nói cùng hai người nghe xong, Đế Tuấn Thái Nhất đều là mừng rỡ, không ngờ Hi Hòa âm thầm liền đem lần này đại thù đã báo. Hơn nữa lúc này vu yêu đại chiến sắp tới, vu tộc tổn thất Hậu Nghệ vị này vu tộc chi thiên hạ đệ nhất người, chiến lực cũng là tước nhược không ít, có thể nói song hỷ lâm môn.

Đế Tuấn trong lòng cao hứng, sau đó lại nghĩ tới lần này vu yêu quyết chiến sợ là dữ nhiều lành ít, liền đối với Hi Hòa nói: "Lần này đại chiến cũng là dữ nhiều lành ít, ngươi liền cũng đi Oa Hoàng Cung trung tránh né sao, còn có thể chiếu cố một chút tiểu thập." Hi Hòa nghe, gật gật đầu nói: "Một mình ngươi cẩn thận, ta đây liền đi Oa Hoàng Cung nhìn tiểu thập." Dứt lời, liền đứng dậy đi ra ngoài.

Hậu Nghệ, Thường Nga hai vợ chồng bị vây Thái Âm tinh chuyện, không lâu liền truyền khắp Hồng Hoang thế giới, đông đảo đại thần biết được chuyện này ngọn nguồn sau, trong lòng đều có chút ít kinh ngạc. Ngày sau Hi Hòa vẫn tương đối dễ dàng, không ngờ kia tính toán người bản lãnh cũng là không nhỏ. Hậu Nghệ lúc này đang ở Thái Âm tinh trung, cho dù sống, sợ là cũng nữa ra không được Thái Âm tinh liễu.

Các vị đại thần cảm thán một phen, liền đưa mắt nhìn sang vu tộc, lần này chuyện sau, vu tộc định thì không cách nào nhẫn nại nữa đi xuống, sợ rằng sẽ lập tức tấn công vu tộc. Như thế, vu yêu quyết chiến đã là không thể tránh khỏi, sợ rằng chính là lúc trước Đế Tuấn cùng Đế Giang hai người sở hèn trăm năm chi kỳ cũng là đời không được liễu, các vị đại thần đối với lần này cũng là suy đoán không dứt.

Vu tộc Bàn Cổ trong điện, mười một Tổ Vu lúc này đang thương nghị chuyện này, giờ phút này, đông đảo Tổ Vu cũng là nữa cũng không cách nào nhẫn nại, rồi rít khiếu hiêu muốn lập tức tấn công yêu tộc, Đế Giang lúc này cũng đã áp chế không nổi.

Chúc Dung lớn tiếng nói: "Còn có cái gì hảo thuyết, yêu tộc hôm nay đã là khi dễ đến ta vu tộc trên đầu, nếu là nếu không phản kích, Hồng Hoang mọi người có nghĩ như thế nào? Có nói như thế nào ta vu tộc! Kể từ đó, ta vu tộc lại có gì thể diện đặt chân Hồng Hoang trên?"

Vẫn cùng Chúc Dung không hợp Cộng Công cũng là khó được phụ họa Chúc Dung, lạnh lùng nói: "Chuyện này tuyệt không phương pháp, Hậu Nghệ chỉ thù, chỉ có để cho yêu tộc nợ máu trả bằng máu." Mấy vị khác Tổ Vu rồi rít phụ họa, chính là vẫn tỉnh táo Huyền Minh lúc này cũng là tức giận không dứt, đối với Chúc Dung cùng Cộng Công đích phương pháp xử lí cũng là đồng ý.

Đế Giang cùng Trọc Cửu Âm liếc nhau một cái, đều là thờ dài một tiếng, bọn họ hiểu, lần này đã là tên đã lấp vào cung, không phát không được liễu. Bất quá, hai người vẫn còn có chút do dự.

Chúc Dung thấy Đế Giang do dự, lập tức đối với kia nói: "Đại ca, bọn ta nhưng là Bàn Cổ phụ thân biến thành a! Nếu là lần này không xuất binh, bọn ta như thế nào đối mặt chết đi Bàn Cổ phụ thân a! Ta vu tộc người, nếu là thân vẫn, cũng chỉ là trở về phụ thân hoài bão. Nhưng đại ca hôm nay do dự, Hồng Hoang mọi người chẳng phải cười ta vu tộc chính là hạng người ham sống sợ chết sao?" Mấy vị khác Tổ Vu nghe lần này, rồi rít kêu to thẳng hướng yêu tộc.

Đế Giang vừa nhìn, trong lòng cũng là dâng lên vạn trượng hào khí, lớn tiếng nói: "Không sai, ta vu tộc người thân vẫn, chính là trở về phụ thân ôm trong ngực, vu tộc cho tới bây giờ tự không xảy ra một rất sợ chết đồ, lần này liền cùng yêu tộc quyết nhất tử chiến." Đế Giang nói xong, các vị Tổ Vu lập tức đứng dậy, lớn tiếng xác nhận.

Sau đó, mấy vị Tổ Vu trực tiếp trở về riêng của mình Bộ Lạc, triệu tập tộc nhân, lần này chính là quyết chiến, trừ đi địa trong phủ vu tộc chưa từng đến, tất cả Hồng Hoang trên đại lục vu tộc toàn bộ đến đông đủ, chỉ chít chân không còn có hàng tỉ chỉ chúng. Chúng vu tộc tề tựu sau, liền ở mười một Tổ Vu dưới sự hướng dẫn của, hạo hạo đặng đặng hướng Bất Chu Sơn mở ra.

Đế Tuấn Thái Nhất ở biết được Hậu Nghệ chuyện sau, liền biết được vu tộc định thì không cách nào nhẫn nại, đã sớm chuẩn bị sẵn sàng, Đế Tuấn phái ra vô số mật thám, tung cho Hồng Hoang trên đại lục, một có tin tức liền lập tức báo. Đang ở vu tộc mới vừa lên đường sau, Đế Tuấn liền nhận được tin tức, lập tức triệu tập Thiên Đình lũ yêu, đến đây nghênh chiến.

Bất Chu Sơn, lúc này vu yêu song phương hội tụ ở lần này, một cuộc đại chiến liền muốn triển khai.

Lúc này, song phương bộ đội tiên phong đã là tới, cũng không đứng nói, trực tiếp xua binh mà lên. Khoảng cách song phương càng ngày càng gần, không trung cũng bắt đầu ngưng tụ ra nhàn nhạt khí thế, theo song phương từ từ đến gần, khí thế cũng càng ngày càng gấp.

Lúc này, cả kia thượng thiên tựa hồ cũng nổi lên hứng thú, mới vừa rồi còn là trời quang mây trắng, hôm nay biến thành đen nhánh một mảnh, tia chớp ở mây đen trong điên cuồng lóe lên, phảng phất không lấy tiền giống nhau, đầy trời tùy ý âm âm đánh xuống, trong lúc nhất thời hàng tỉ dặm lãnh thổ quốc gia bên trong tràn đầy vô số tia chớp Tề (đủ) bay, tựa hồ như nói một cuộc thảm thiết chiến tranh sắp khai hỏa.

Hai tộc rốt cục đụng phải một chỗ, nhất thời, một trận huyết vũ nhanh chóng nhấc lên, vô số phần còn lại của chân tay đã bị cụt cụt tay, ngũ tạng ra sức suy nghĩ, vào lúc này chung quanh lấp bắp. Vô số phi kiếm ngang trời ra, các loại cấm chế pháp thuật lại càng vẫn còn Như Yên hoa giống nhau đầy trời sinh ra, ừng ừng nổ, không ngừng nói với lượng kiếp tàn khốc. Cái gì phúc đức người, cái gì đại thần thông tu sĩ, vào lúc này, trở nên cực kỳ yếu ớt, tùy thời cũng có thể chết đi.

Vu tộc tiên phong chính là tùy phong chi Tổ Vu Thiên Ngô cùng hòa Tổ Vu Chúc Dung thống lĩnh, đối kháng yêu tộc Đông Hoàng Thái Nhất sở dẫn tiên phong bộ đội.

Hai tộc đại quân vừa mới tiếp xúc, tiếng giết một mảnh, Hồng Hoang bầu trời trong lúc chỉ chít tất cả đều là song phương binh tướng. Vu tộc là Bàn Cổ máu biến thành, thân thể cường hãn, am hiểu cận chiến; yêu tộc tu hành nguyên thần, tiềm tu đạo pháp, am hiểu đánh xa.

Vu yêu hai tộc vừa mới tiếp xúc, Thái Nhất liền chỉ huy yêu tộc mấy trăm vạn yêu binh vận chuyển nguyên thần, tề tụ cũng thiên thần lôi, trong lúc nhất thời bầu trời mây đen quay cuồng, chừng mười trượng thô Thiên Lôi chỉ chít hướng vu tộc đánh, vu tộc vu chúng các ở Đại Vu dưới sự hướng dẫn của, đẩy lầy trên bầu trời không ngừng đánh rớt xuống cũng thiên thần lôi, hướng yêu tộc một đường giết tới. May là vu tộc thân thể cường hãn, cũng không chịu nổi nhiều như vậy Thiên Lôi Tề (đu) oanh, trong khoảng thời gian ngắn, vu tộc chật vật vô cùng, tám trăm vạn vu binh bị thần lôi đánh thất linh bát lạc, người bị thương hơn phân nửa.

Chúc Dung cùng Thiên Ngô nhìn lo lắng không dứt, hai người cũng biết, vu tộc am hiểu cận chiến. Cho nên, hai người ra lệnh một tiếng, tất cả vu tộc biến ảo vu tộc chân thân, kể từ đó, phân tán pháp thuật căn bản đánh không xấu vu tộc thân thể, rất nhanh liền vọt tới yêu tộc trận tiền, cùng yêu tộc đánh giáp lá cà.

Thái Nhất thấy vu tộc vọt tới trận tiền, lập tức mạng hậu đội yêu tộc giữ một khoảng cách, phía trước lũ yêu xuất trận nghênh chiến, mình còn lại là xuất trận cùng Chúc Dung cùng Thiên Ngô chiến đến một chỗ, những khác yêu binh yêu tướng cũng dừng phát thần lôi, đều lao ra trong trận, cùng vu tộc chiến đến một chỗ.

Lúc này, vu tộc thân thể cường hãn ưu thế liền thể hiện đi ra, một vu chúng có đúng không giao mười tên yêu binh mà không bại, và lũ yêu binh đều là chọn lựa du đấu phương thức cùng vu tộc người giữ lẫn nhau, hơn nữa lũ yêu cũng biết lần này không phải là nguoi chết, chính là ta sống, hạ thủ cũng không chút lưu tình, một bộ không muốn sống đã pháp, cũng làm cho vu tộc đầu thương yêu không dứt.

Trận này chém giết, thẳng giết thiên hôn địa ám, cát bay đá chạy. Thái Nhất tự mình chiến hai vị Tổ Vu và không kém chút nào, Nguyệt Tinh Luân hộ thân, Nhật Tinh Luân còn lại là không ngừng phát ra ngọn lửa, tấn công hướng Chúc Dung Thiên Ngô hai người.

Chúc Dung tuy là hòa Tổ Vu, nhưng chín mươi chín hòa cũng chỉ là cùng thái dương chân hòa tương đối, và Chúc Dung nhưng không cách nào vận dụng linh bảo, vì vậy đối với Thái Nhất cũng là không thể làm gì; và Thiên Ngô chính là phong chi Tổ Vu, nhưng là bị Thái Nhất hỏa công sở khắc chế, công kích không cách nào thi triển. Trong lúc nhất thời, cũng là lấy một địch hai Thái Nhất chiếm cứ thượng phong, một phen công kích đến tới, khiến cho nhị vị Tổ Vu đều là không ngừng kêu khổ.

Trận đánh này thẳng giết ba ngày ba đêm, đợi đến

song phương cũng kiệt sức lúc, đều thu binh thối lui khỏi chiến trận, quét dọn chiến trường, kiểm kê thương vong. Sau, song phương đều hướng bản bộ trung quân điều binh, lấy làm tái chiến.

Lần này tuy là tiểu chiến một cuộc, có thể có vô số vu yêu té xuống. Vô số thân thể, vào lúc này hóa thành hư vô. Hai tộc giao tiếp đất, cuộn cuộn máu tươi, chung quanh chảy xuôi, máu tươi cùng thịt mảnh, phần còn lại của chân tay đã bị cụt cụt tay hỗn hợp ở chung một chỗ, giống như đất đá trời một loại, theo Bát Chu Sơn dưới chân hướng bốn phương tám hướng chạy chồm đi. Kìa thảm thiết có thể nghĩ.

Hai tộc ở thu thập một phen sau, lần nữa đầu nhập binh lực đại chiến.

Như thế mấy phen xuống tới, vu yêu hai tộc đều là chết thảm trọng. Mười một Tổ Vu đối với vu tộc tổn thất đến phải không quá để ở trong lòng, chết phần lớn đều là bình thường vu chúng, Đại Vu cũng là chưa từng tổn thất.

Và Đế Tuấn lúc này lại là lo lắng không dứt, yêu tộc tổn thất đã là càng lúc càng lớn, Đế Tuấn mặc dù cũng hiểu, yêu tộc so với vu tộc xê xích khá xa, nhưng hôm nay nhìn thấy như tình huống như vậy, trong lòng còn thì không cách nào tiếp nhận. Đế Tuấn trong đầu nhanh chóng chuyển động, bắt đầu suy tư ứng phó như thế nào, nhưng ở thực lực tuyệt đối trước mặt, hết thảy tính toán đều là nói suông, suy nghĩ hồi lâu, Đế Tuấn hay là không nghĩ tới biện pháp.

Cuối cùng, Đế Tuấn cắn răng một cái, quyết định không hề trì hoãn, thời gian càng là bày lâu, liên đới với yêu tộc càng bất lợi. Cho nên, Đế Tuấn tính toán tự mình xuất thủ, tính Thái Nhất, Phục Hi, Côn Bằng ba người, cộng thêm Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, cùng mười một Tổ Vu khiêu chiến, nếu là thắng, kia yêu tộc là được chuyển bại thành thắng, nếu là thua, tự nhiên là hóa thành hôi hoi.

Đế Tuấn sau khi quyết định trong lòng, liền người bày Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, cho Thái Nhất ba người lòi đòn dãi, đem kế hoạch của mình nói cùng ba người, sau liền chuẩn bị tiến lên đi mời mười một Tổ Vu, chuẩn bị quyết chiến.

Đồng thời, chúng thánh đối với lần này cũng là rất là chú ý, Thông Thiên ở vu yêu hai tộc đại chiến lúc liền vẫn chú ý, lúc này thấy yêu tộc đã là ngăn cản không nổi, Thông Thiên một trận cảm khái. Rồi sau đó liền thấy Đế Tuấn không ngừng biến hóa sắc mặt từ từ biến thành kiên định, Thông Thiên liền biết được vu yêu chân chính quyết chiến cũng là muốn bắt đầu.

"Lần này đại kiếp cũng là đến cuối cùng thời khắc liễu." Thông Thiên khẽ cười nói, đại kiếp sau khi, nhân tộc vì thiên địa chủ giác, Đạo Môn cũng là bởi vì lần này rầm rộ, hẳn tự nhiên cao hứng. Nghĩ xong, Thông Thiên liền tiếp theo chú ý chiến trường.

Và mấy vị khác thánh nhân cũng là hoặc nhiều hoặc ít có chút phản ứng, sau, liền lần nữa chú ý chiến trường. Đại chiến đến cuối cùng thời khắc.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Yêu Tộc Bố Trí Đại Trận, Hai Thánh Ngăn Nữ Oa

Đồng Hải Bồng Lai đảo, trong Bích Du Cung. Lúc này, Hậu Thổ đang lo lắng rất đúng Thông Thiên nói: "Ca ca, ta nghĩ đem mười một Tổ Vu cứu, kính xin ca ca tương trợ."

Thông Thiên khẽ xa đầu, nói: "Tổ Vu phải thân văn, nếu không vu tộc như thế nào suy sụp, vu tộc nếu là vẫn cường thế, nhân tộc như thế nào rầm rộ. Như thế liền sẽ ảnh hưởng thiên đạo đại thế, nói vậy muội muội cũng là biết được trong đó lợi hại quan hệ."

Hậu Thổ vừa nghe, trong lòng rầu rĩ không vui, nàng tuy biết hiểu thiên đạo đại thế đi về phía, cần phải nàng trợ mắt nhìn Tổ Vu ngã xuống nhưng thì không được. Thông Thiên thấy vậy, cười nói: "Muội muội thật ra thì không cần vì thế quan tâm, bọn ta chỉ cần đem mười một Tổ Vu Chân Linh cứu, muội muội là được dùng Cửu Thiên Tức Nhường cho đúc lại thân thể, mặc dù so sánh với không được Tổ Vu thân thể, nhưng lại có thể tu luyện nguyên thần, coi như là một phen cơ duyên.

Hậu Thổ nghe lần này, ánh mắt sáng lên, khẽ gật đầu đồng ý

Thông Thiên thấy, đã nói nói: "Địa phủ chính là Hồng Hoang vạn vật luân hồi chỗ, đối với chúng ta cũng là chỉ quan trọng yếu. Liền đem mười một Tổ Vu an bài cho địa trong phủ, như thế bọn ta cũng có thể yên tâm. Bất quá, mười một Tổ Vu từ đó liền không thể tùy ý trở ra Địa phủ, như thế mới có thể làm cho kia mấy vị thánh nhân đồng ý."

Nhìn thoáng qua Hậu Thổ, Thông Thiên nói tiếp: "Tuy nói Lão Tử Nguyên Thủy nhị vị sư huynh lúc trước đáp ứng, vu tộc chuyện tùy người làm chủ, nhưng lần này chuyện liên quan đến thiên đạo đại thể, hẳn hai người cũng không biết là hay không sẽ tin thủ hứa hẹn, vì vậy, mười hai Tổ Vu quyết định không thể tùy ý trở ra Địa phủ, như thế mới có thể khiến được chúng thánh an tâm. Tốt lắm, ta đây liền đem lần này tính toán nói cùng Lão Tử Nguyên Thủy nhị vị sư huynh, liền để cho hẳn hai người đi Oa Hoàng Cung trung đem Nữ Oa nương nương ngăn lại, bọn ta liền ngó chừng Tây Phương hai thánh là được."

Hậu Thổ nghe, khẽ suy tư một lát, đã nói nói: "Như thế vậy làm phiền ca ca liễu." Dứt lời, lấy ra Thiên Địa Linh Lung Huyền Hoàng Bảo Tháp, đem ném Hồng Hoang đại lục, chuẩn bị thu Tổ Vu Chân Linh.

Thông Thiên đối với Hậu Thổ khẽ gật đầu, sau liền hướng Lão Tử Nguyên Thủy hai người truyền âm, đem việc này nói cùng hai người, sau đó để cho hai người đi trước Oa Hoàng Cung trung ngăn lại Nữ Oa nương nương.

Côn Lôn Sơn, Lão Tử Nguyên Thủy hai người lúc này đang chú ý vu yêu đại chiến. Đột nhiên, hai người hai lỗ tai đều là hơi động một chút. Chỉ chớp lát sau, hai người phục hồi tinh thần lại, nhìn nhau cười một tiếng. Thông Thiên Hậu Thổ lần này tính toán, cũng là đang hợp hai người ý. Cho nên, hai người cũng không nói nhiều, đứng dậy liền hướng Oa Hoàng Cung đi.

Vu yêu trên chiến trường, lúc này vu tộc đã là hoàn toàn chiếm cứ thượng phong, yêu tộc bị đánh địch kế tiếp bại lui. Đế Tuấn thấy, biết được lúc này đã không thể trì hoãn, lập tức mạng yêu tộc đại thánh Bạch Trạch bày Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận.

Bạch Trạch tuân lệnh, vội vàng đem Thiên Đình phân phong Chu Thiên Tinh Quân cho đòi Tề (đủ), chỉ huy kia bày đại trận. Chỉ thấy Chu Thiên Tinh Quân riêng của mình lấy ra một mặt kỳ phiến, này Chu Thiên Tinh Quân đối với đại trận diễn luyện đều là thuận buồm xuôi gió. Vu tộc thấy vậy, tất nhiên biết được yêu tộc muốn làm cái gì, lần trước đại chiến, yêu tộc đại trận cánh vây khôn năm vị Tổ Vu, vu tộc đến nay vẫn là ký ức hãy còn mới mẻ, lập tức liền có hơn ngàn Đại Vu tiến lên ngăn trở, muốn đánh nhau gây yêu tộc bày trận.

Bạch Trạch thấy có khoảng hơn ngàn Đại Vu công tới, quá sợ hãi, vội vàng chỉ huy những khác yêu tộc trên nóc, vì chúng tinh quân tranh thủ thời gian. Yêu tộc mọi người cũng hiểu biết lần này đại trận quan hệ trọng đại, đều là xả thân ngăn trở các vị Đại Vu, chúng Đại Vu đối với yêu tộc vô lại đã pháp cũng là bất đắc dĩ, trơ mắt nhìn chúng tinh quân ở yêu tộc mọi người che chở, nhanh chóng theo như Chu Thiên Tinh Đẩu phương vị đứng vững.

Bạch Trạch thấy chúng tinh quân chuẩn bị sắp xếp, ra lệnh một tiếng, chỉ thấy chúng tinh quân nhất tề giương động thủ trung Tinh phiến, phát động Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận. Chúng vu trong lúc trước mất một trận chớp động, nhìn lại cảnh vật chung quanh đại biến, bây giờ lại đứng trong tinh không, bốn phía đều là đầy trời Tinh Đẩu.

Đế Tuấn thấy đại trận bày, ngay lập tức tiến lên hô lớn: "Đế Giang, bọn người mười một Tổ Vu có dám vào trận cùng bọn ta đánh một trận hay không?"

Đế Giang cười quái dị nói: "Đế Tuấn, bọn ta vì sao phải vào vào trong trận cùng bọn người đại chiến đây? Cho là ta chờ cùng người giống nhau ngu sao? Ha ha ha ha" những khác Tổ Vu cũng là một trận cười to còn thỉnh thoảng châm chọc một phen, nghe một bên Thái Nhất giận không thể xả.

Đế Tuấn ngăn lại sẽ phải nói chuyện Thái Nhất, đối với mười một Tổ Vu nói: "Hừ, sợ chính là sợ, còn dám như thế cuồng ngôn, quả thực là không biết cảm thấy thẹn."

Mười một Tổ Vu nghe, đều là giận dữ, Chúc Dung tính tình bốc lửa, nghe Đế Tuấn nói thế, không đợi Đế Giang nói chuyện, hô to một tiếng, liền lao ra trong trận, hướng Đế Tuấn đánh tới. Đế Tuấn vội vàng té lên Hà Đồ Lạc Thư ngăn cản, Thái Nhất còn lại là ở một bên du đầu.

Những khác Tổ Vu vừa nhìn, cũng không nói nhiều, toàn bộ xông về Đế Tuấn Thái Nhất, Đế Tuấn Thái Nhất hai người vội vàng nghênh chiến, hai người vừa đánh vừa lui, cũng là tính toán đem dụ vào trong trận.

Trọc Cửu Âm thấy vậy, liền biết được Đế Tuấn tính toán, đối với những khác Tổ Vu hô lớn: "Giữ một khoảng cách, không nên vào vào đại trận." Vừa dứt lời, Cộng Công liền bị cuốn vào đại trận, những khác Tổ Vu kinh hãi, sợ Cộng Công có mất, bỏ qua Đế Tuấn Thái Nhất, vội vàng tiến vào đại trận.

Một trận hoảng hốt, mấy đại Tổ Vu phát hiện mình ra hiện trong tình không, Trọc Cửu Âm thấy việc đã đến nước này, lập tức đối với những khác Tổ Vu hô to: "Các vị huynh đệ không nên tách ra, cẩn thận kia bị tiêu diệt từng bộ phận."

Đế Tuấn thấy mười một Tổ Vu vào trận, cười ha ha, đối với một đám đại yêu hồ lớn: "Bọn người cũng toàn bộ vào trận." Nhất thời, Bạch Trạch, Tất Phương chờ đại yêu cùng một chút thực lực cường hãn yêu tộc toàn bộ bay vào đại trận, vu tộc thấy vậy, cũng là phải ra một chút Đại Vu tiến vào đại trận giúp Tổ Vu ứng phó yêu tộc mọi người.

Đế Giang mấy người đang trong trận du đầu, đột nhiên, từng tiếng kêu thảm thiết truyền đến, nguyên lai là mới vừa vào trận mấy thực lực kém một chút Đại Vu bị không trung bay múa Ngôi Sao đụng nát bấy.

Đế Giang đám người thấy vậy, liền tranh thủ tất cả Đại Vu toàn bộ đánh trúng ở chung một chỗ, có mình mấy Tổ Vu ở bên cạnh, nghĩ đến cũng muốn an toàn một chút. Mấy Tổ Vu đứng bên ngoài vậy, đem Đại Vu tập trung ở trung gian: ở giữa. Kia đây trời Tinh Đấu, cái này tiếp theo cái kia, liền miễn không dứt đánh tới. Ngôi Sao bay tới lúc, Tổ Vu liền nghênh đón đánh nát, bảo vệ tộc nhân sẽ không bị thương.

Lúc bắt đầu hoàn hảo, từ từ cái kia Ngôi Sao đột kích càng lúc càng nhanh, càng ngày càng nhiều, Tổ Vu cũng cảm giác tiếp tục như vậy sớm muộn nếu bị hao hết khí lực, Chúc Cửu Âm quyết định thật nhanh, nói: "Tiếp tục như vậy, mọi người đều là một cái tử lộ, hiện tại biện pháp duy nhất chính là mau chút ít tìm được những thứ kia bày trận người, đem giết chết, trận này thì sẽ phá vỡ."

Đế Giang nghe, nói: "Liền tùy ta đi trước, dù không đồng cũng có thể trốn ra được." Những khác Tổ Vu rồi rít nói: "Đại ca, để cho ta cùng nhau đi trước sao."

Đế Giang lắc đầu, nói: "Chính mình từ có biện pháp, trận này tuy là tự thành không gian, còn không làm khó được không gian của ta thuật, bọn người theo tới cũng là không tốt." Mấy người khác nghe lần này, chỉ có thể đồng ý.

Nhưng vào lúc này, Đế Tuấn, Thái Nhất hai người ra hiện ở trước mặt mọi người. Thì ra là Trọc Cửu Âm mới vừa lời của cũng bị Đế Tuấn nghe được, cho nên Đế Tuấn tính toán tiên phát chế nhân, chủ động phòng.

Mười một Tổ Vu thấy vậy, để cho một đám Đại Vu đi giết bày trận người, nhóm người mình đều là tiến lên, tới chiến Đế Tuấn Thái Nhất hai người. Mười một Tổ Vu lần Đế Tuấn lúc này vô linh bảo trong người, phân ra ba vị Tổ Vu cuốn lấy Thái Nhất, tám người khác toàn bộ tấn công hướng Đế Tuấn. Và Đế Tuấn cũng là lấy ra một đem Bảo Kiếm, thân kiếm sát khí đằng đằng, Đế Tuấn giờ kiểm soát về phía chúng Tổ Vu.

Tám vị Tổ Vu ngay lập tức tiến lên tiếp được, đại chiến ở chung một chỗ, nhưng Tổ Vu cửa cũng là xem thường Đế Tuấn trong tay Bảo Kiếm. Đế Tuấn

phòng ngự chốc lát, nhấm cơ hội, liền huơ ra một kiếm, hướng Thiên Ngô Tô Vũ công tới, Thiên Ngô Tô Vũ vùng quyền đánh tới, nhất thời, kiếm quyền chạm nhau, Thiên Ngô thoáng cái liền bị Đế Tuấn chém tới một cánh tay. Thiên Ngô kinh hãi, không ngờ kiếm này lợi hại như thế, vội vàng lui về phía sau.

Đế Tuấn đã sớm ngờ tới có lần này kết quả, không để cho Thiên Ngô một tia cơ hội, tính toán đón đỡ những khác Tô Vũ công kích, liều mạng tiến lên, huy kiếm bỏ về phía Thiên Ngô, Thiên Ngô nhất thời bị tại chỗ đánh chết. Đế Tuấn lúc này cũng không chịu nổi, dám đón lấy mấy vị Tô Vũ một luân phiên công kích, cũng là người bị thương nặng. Nhưng Đế Tuấn nhưng không thêm để ý, vụ yêu hai tộc đại chiến tính lần này đã có ba lần, rốt cục vẫn lạc một vị Tô Vũ, Đế Tuấn trong lòng mừng rỡ, kia còn quản liệu những khác.

"Thiên Ngô", trăm triệu năm chung đặng huynh đệ ngã xuống, Tô Vũ cửa đều là bi thanh hô to. Ở Đế Tuấn huy kiếm bỏ về phía Thiên Ngô lúc, những khác Tô Vũ rồi rít công kích Đế Tuấn, nhưng Đế Tuấn nhưng không để ý tới, chỉ có thể trở mặt nhìn Thiên Ngô ngã xuống. Mấy vị Tô Vũ phục hồi tinh thần lại, đều là quát to một tiếng, xông về Đế Tuấn, Đế Tuấn vội vàng huy kiếm đón nhận.

Lúc này, Phục Hi cũng là đến, hét lớn: "Bệ hạ đợi chút, Phục Hi tới cũng." Liền cùng Đế Tuấn cùng nhau nghênh chiến các vị Tô Vũ.

Tô Vũ thấy Phục Hi đến, cũng không để ý tới, toàn bộ xông về Đế Tuấn, cùng Thái Nhất dây dưa ba vị Tô Vũ cũng là chạy tới trợ chiến, và Thái Nhất tự nhiên cũng chạy tới cùng Đế Tuấn Phục Hi hội hợp,

nhất thời, mấy người đại chiến ở chung một chỗ. Cũng là không thấy Côn Bằng đến, thì ra là Côn Bằng tự núp phụ cận, nhưng Côn Bằng trong lòng oán hận Đế Tuấn Thái Nhất, cũng không ra trợ chiến.

Oa Hoàng Cung trung, Nữ Oa nương nương thấy vụ yêu đại chiến không ngừng, lo lắng không dứt, đứng dậy liền chuẩn bị đi trước ngăn cản. Còn chưa xuất cung, liền có người đến báo, Lão Tử Nguyên Thủy nhị vị thánh người đến. Nữ Oa nương nương khẽ cau mày, gọi đồng tử đem hai người đón đi vào.

Lão Tử Nguyên Thủy sau khi đi vào, Nữ Oa nương nương mở miệng hỏi: "Không biết hai vị sư huynh đồng thời đến, nhưng là vì sao?"

Lão Tử thân nhiên nói: "Sư muội vì sao đi, bọn ta liền là vì sao mà đến."

Nữ Oa nương nương mở miệng nói: "Hôm nay vụ yêu hai tộc sinh tử đại chiến, máu chảy thành hồng, sanh linh đồ thán. Kể từ đó, thế tất tạo thành thật lớn giết chóc, cả Hồng Hoang đại địa tất nhiên sanh linh đồ thán. Ta bản tâm trung không đành lòng, đang muốn đi trước khuyên giải, nếu nhị vị sư huynh lúc này đến, mà cùng ta cùng nhau đi tới ngăn cản, tất nhiên tạo nên một phen công đức."

"Nói thế nếu không." Lão Tử hừ bỏ nói: "Bọn ta cùng là thánh nhân, cũng trong lòng sáng tỏ, kia vụ yêu hai tộc khí số đã hết, còn đây là số trời, vì chiều hướng phát triển. Chúng ta mặc dù quý vì thánh nhân, nhưng giống nhau muốn thuận theo thiên mệnh, sư muội có từng thấy Hậu Thổ sư muội nhúng tay. Sư muội tuy là thánh nhân, nhưng quan mình sẽ bị loạn, chẳng lẽ muốn nghịch Thiên Hành chuyện không được? Nếu thật sự là như thế, chỉ sợ sẽ kinh động Lão sư, như thế cũng là không đẹp."

Lão Tử nói xong liền không hề ngôn ngữ, chẳng qua là hai người ngồi xuống vị trí vừa lúc ngăn trở Nữ Oa đường đi ra ngoài tuyến. Nữ Oa trong lòng giận dữ, nhưng cuối cùng thực lực không đủ, mà quả bất địch chúng, nếu là động thủ, nhất định không làm gì được trước mặt nhị vị, chỉ có thể âm ức ngồi xuống, cũng không nói thêm gì nữa, tràng diện nhất thời vắng lạnh lúng túng.

Vu Yêu Ngã Xuống, Bất Chu Sơn Cũng

Lại nói vu yêu đại trong chiến đấu, lúc này, Đế Tuấn ba người của mọi người vị Tổ Vu vây công dưới, chừng chống đỡ hết nổi, đã sớm ngăn cản không nổi.

Lúc này, chỉ thấy Đế Giang ra sức tiến lên, đánh hướng Thái Nhất, Thái Nhất vội vàng tể lên Nguyệt Tinh Luân bảo vệ quanh thân, cũng chưa từng nghĩ Đế Giang lần này cũng là đánh nghi binh, chỉ thấy Đế Giang sắp sửa nhích tới gần Thái Nhất lúc, đột nhiên xoay người, bốn cánh chấn động, liền ra hiện tại Phục Hi phía sau. Không nói hai lời, một trào bắt, Phục Hi bị lần này một kích, nhất thời bị đánh học máu không ngừng, còn chưa chờ Phục Hi phản ứng, Hấp Tư liền phát ra một đạo điện quang đánh tới, đánh trúng Phục Hi, Cường Lương ngay sau đó phát ra một đạo lôi điện lớn, "Oanh", một tiếng vang thật lớn, Phục Hi nhất thời vẫn lạc tại lần này.

Đế Tuấn Thái Nhất thấy Phục Hi ngã xuống, quá sợ hãi, vốn cũng không phải là các vị Tổ Vu đối thủ, hôm nay mất đi Phục Hi cái này trợ thủ, hai người sợ là khó hơn kiên trì. Hơn nữa lúc này Đế Tuấn đã sớm người bị thương nặng, nếu không phải một bên Thái Nhất che chở, sớm bị Tổ Vu đánh chết, hóa thành hơi hơi liễu.

Nhưng vào lúc này, chỉ nghe "Oanh" một tiếng, mọi người trước mắt cảnh tượng nhất thời đại biến, đầy trời Ngôi Sao biến mất, trước mắt lần nữa sẽ gặp Bất Chu Sơn chi cảnh tượng, cũng là một đám Đại Vu trải qua một phen khổ chiến, rốt cục đem Chu Thiên Tinh Đấu đại trận phá vỡ.

Chúc Dung cười ha ha, đối với Đế Tuấn đám người nói: "Đế Tuấn Thái Nhất, bọn người đại trận đã phá, không có bất kỳ trông cậy vào liễu, hôm nay liền muốn bọn người vì huynh đệ của ta Thiên Ngô đền mạng." Dứt lời, trong tay phát ra đạo đạo ánh lửa hướng Đế Tuấn Thái Nhất đánh tới.

Đế Tuấn thấy Chu Thiên Tinh Đấu đại trận đã phá, lập tức liền muốn thu hồi Hà Đồ Lạc Thư hộ thân, nhưng thử mấy lần, nhưng làm sao cũng không cách nào thu hồi.

Đế Tuấn trong lòng kinh hãi, bất minh sở dĩ. Trừu không nhìn lại, liền thấy Côn Bằng lúc này đang toàn lực chặn lại Hà Đồ Lạc Thư. Đế Tuấn thấy vậy, quát to: "Côn Bằng người làm gì, muốn chết phải không." Côn Bằng cũng không đáp lời, phể đi một phen công phu, rốt cục đem Hà Đồ Lạc Thư chế phục.

Côn Bằng thấy Hà Đồ Lạc Thư bị mình thu phục, quay đầu lại nhìn một cái Đế Tuấn Thái Nhất, bĩu môi khinh thường, sau đó liền hóa thành bản thể, vỗ cánh phi độn.

Đế Tuấn tức mắng to Côn Bằng tiểu nhân hèn hạ, có đứng không lần này cũng là không thể làm gì, không có Hà Đồ Lạc Thư hộ thân, Đế Tuấn vừa có thể nào ngăn cản liễu các vị Tổ Vu đây? Hơn nữa, Đế Tuấn hôm nay đã sớm là cường nỗ chi mạt, lại thấy Côn Bằng chạy trốn. Đế Tuấn quay đầu nhìn một chút bên cạnh Đông Hoàng Thái Nhất, trên mặt lộ ra một cỗ kiên quyết vẻ, đem vật cầm trong tay Đồ Vu Kiếm ném cho Thái Nhất, mình còn lại là xông về các vị Tổ Vu.

Thái Nhất thấy Đế Tuấn gây nên, quá sợ hãi, hét lớn: "Đại ca, người làm cái gì."

Đế Tuấn cũng không dừng lại, bồn tẩu trong đối với Thái Nhất quát to: "Thái Nhất, thay ta chiếu cố tốt tiểu thập cùng Hi Hòa." Dứt lời, đã là xông vào mấy vị Tổ Vu trước người, biến thành một con khổng lồ vô cùng kim ô, sau đó đột nhiên co rút lại thành một kim lông ánh quang cầu, sau đó "Oanh" một tiếng, muốn nổ tung lên. Không lồ năng lượng đem Cú Mãng, Nhục Thu, Cường Lương cùng với nhò tương đối gần được Xa Bì Thi, còn có vài

chục Đại Vu cùng một chút đại yêu bao phủ, đợi đến sương khói tan đi, mọi người đã là cùng nhau tan biến tại thiên địa trong lúc, hóa thành hồi hồi.

Bất quá, mọi người cũng là chưa từng chú ý, một đạo Huyền Hoàng ánh sáng chợt lóe lên, đem Tổ Vu Chân Linh lấy đi.

Thái Nhất thấy vậy, quát to một tiếng: "Đại ca!" Thái Nhất cùng Đế Tuấn kể từ khi Thái Dương tinh trung Hóa Hình ra sau này, liền kết làm huynh đệ, hai huynh đệ lẫn nhau đến đỡ, Thái Nhất trời sanh tính lỗ mãng, nếu không phải Đế Tuấn sợ rằng đã sớm gặp chuyện không may.

Lúc này, trải qua từng bức họa ở Thái Nhất trong đầu hiện lên, nghĩ đến hai người xuất thế sau, hùng tâm bừng bừng, ở vu tộc chen ép cùng đông đảo khó khăn dưới, lập nên lớn như thế cơ nghiệp, trong hồng hoang, mặc dù mấy thánh nhân, cũng không cách nào tới so sánh với. Đáng tiếc hôm nay hết thảy cũng kết thúc, này làm sao không để cho Thái Nhất tìm như bị đao cắt, tinh thần chán nản?

Và vu tộc còn dư lại mấy Tổ Vu cũng là đồng dạng bị thống vạn phần, đồng dạng là nhất mạch sở ra, đồng dạng là trăm triệu năm huynh đệ, hôm nay đánh một trận, sẽ chết đi năm, lưu lại sáu tất cả cũng bị thương, chỉ có thể phát huy ra bình thời hơn một nửa thực lực.

Lúc này, mấy vị Tổ Vu âm đều là trầm mặt, chậm rãi đem Thái Nhất vây quanh. Hết thảy cũng là những thứ này chết tiết yêu tộc làm hại, nhất định phải để cho kia nợ máu trả bằng máu. Mặc dù hôm nay chỉ có thể phát huy một nửa thực lực, nhưng là còn dư lại Lục Đại Tổ Vu liên thủ, còn sợ thu thập không được một Thái Nhất?

Thái Nhất ngửa mặt lên trời cười ha ha, cười cười, trong mắt giọt giọt nước mắt lăn xuống, từ từ biến thành huyết lệ. Bỗng nhiên, Thái Nhất trong lòng một mảnh không minh, rất nhiều trước kia không có suy nghĩ cẩn thận địa phương giờ khắc này cũng trở nên rõ ràng. Thái Nhất giống như là làm bầm lâu bầu, hoặc như là ở hướng người nào chất vấn: "Ha ha ha ha, thì ra là như vậy? Thiên địa bất nhân, dĩ vạn vật vi sở cầu, thánh nhân bất nhân, lấy sinh linh vì con kiến hôi, đùa bốn chúng sanh cho bàn tay trong lúc, đây cũng là thiên đạo a!"

Nói xong, quá quay người lại đối với các vị Tổ Vu vừa quát to: "Hôm nay vu yêu đánh một trận, đến chết không nghi. Đế Giang, Chúc Dung, Cộng Công, Chúc Cửu Âm, Huyền Minh, Hấp Tư, nhưng dám cùng ta đánh một trận?"

Chúc Dung đầu tiên nhảy ra, quát lên: "Tốt, Thái Nhất, ngươi là con hán tử, ta Chúc Dung hôm nay liền cùng ngươi chết đứng ở đây."

Đế Giang thấy mấy vị huynh đệ ngã xuống, trong lòng cực kỳ bi thương. Cố nén trong lòng bi thống, đối với Thái Nhất nói: "Vu yêu hai tộc, trăm triệu năm ân oán, hôm nay tựu đều chấm dứt sao."

Sáu Tổ Vu từ từ tiến sát, đem Thái Nhất vây quanh, bọn họ cũng theo Thái Nhất trong lời nói nghe ra liễu Thái Nhất quyết tâm, biết hôm nay đánh một trận xong, chỉ biết có hai loại kết quả, một loại là Thái Nhất chết, một loại chính là sáu Tổ Vu chết, không còn có trở về cũng chính là đường sống.

Thái Nhất lấy ra tàn sát vu Bảo Kiếm, vừa Nhật Nguyệt Tinh Luân té lên, nói: "Đến đây đi."

Bốn phía Đại Vu cùng yêu thánh tinh quân hiện tại đã chém giết không sai biệt lắm, vu tộc một lần vẹn vẹn chỉ còn lại Hình Thiên, Cửu Phượng, cùng liễu, Phong bá, Xi Vưu chờ le que mấy, yêu tộc vừa cũng chỉ có anh cho đòi, khâm nguyên, Tất Phụng, Cùng Kỳ, Bạch Trạch chờ yêu thánh lưu lại. Nhìn thấy Tổ Vu Yêu Hoàng muốn cuối cùng quyết chiến, cũng riêng của mình ngừng lại, rất xa đang xem cuộc chiến.

Thái Nhất lần này thái độ khác thường, đối với mấy vị Tổ Vu công kích, Thái Nhất cũng không ở cố ý đi phòng, hoàn toàn là lấy đá thương đổi lại đá thương đũa. Giao thủ không có mấy hiệp, Thái Nhất bắt được một sơ hở, đem Đồ Vu Kiếm rời tay ném ra, hướng Huyền Minh đánh, Đế Giang thấy

không còn kịp nữa ngăn trở, chỉ có thể kỳ vọng vậy Ngụy cứu Triệu tấn công hướng Thái Nhất, vậy mà Thái Nhất nganh sanh sanh đích bị đánh Đế Tuấn một trào, vận khởi pháp lực thúc dục Đồ Vu Kiểm gia tốc bỏ về phía Huyền Minh.

Chúc Cửu Âm mắt thấy những người khác đã là không còn kịp nữa cứu viện, không hề bởi vì, phi thân hướng Đồ Vu Kiểm đánh tới. Ở đọng vào Đồ Vu Kiểm trong nháy mắt, Chúc Cửu Âm thân thể tự bạo ra, chỉ nghe thấy oanh được một tiếng vang thật lớn, chân không trọn vẹn được Tinh Đầu đại trận cũng run lên mấy đầu, Đồ Vu Kiểm bị đụng phải thẳng bay ra ngoài. Và Trọc Cửu Âm cũng vì vậy thân vẫn.

Hấp Tư thấy Chúc Cửu Âm lấy tự bạo tới liều mạng, trong mắt nhất thời trở nên máu đỏ, chợt hiện ra chân thân, khổng lồ thân rắn hướng Thái Nhất triển đi. Thái Nhất biết nếu để cho hắn quán lên liễu có là kết quả gì, mắt thấy Hấp Tư sẽ phải thổi sang trên người, vội vàng Nhật Nguyệt Tinh Luân để che, vậy mà Hấp Tư cũng cùng Chúc Cửu Âm giống nhau, nhích tới gần Thái Nhất sau, liền chợt tự bạo ra.

Lần này cùng mới vừa rồi vừa bất đồng, tự bạo uy lực trực tiếp đánh vào Thái Nhất trên người. Tổ Vu bàn về pháp lực cũng là Chuẩn thánh cấp bậc chính là, khoảng cách gần tự bạo, có thể nghĩ có bao nhiêu uy lực. Thái Nhất liên tiếp gặp phải loại này đại uy lực công kích, thoáng cái bị thương rất nặng, hiện tại muốn có thể phát huy hai ba thành thực lực cũng làm không được liễu. Và Nhật Nguyệt Tinh Luân cũng là thật to bị hao tổn, lúc này đã là âm đạm vô quang, quay chung quanh ở Thái Nhất bên cạnh.

Thái Nhất lúc này khẽ xem xét một phen tự thân tình huống, đã là cường nỗ chi mạt, vô thậm tái chiến lực, âm thầm thán đến: "Đại ca, vốn là muốn vu tộc một lưới bắt hết sau lại đến ngươi, hôm nay xem ra, có lẽ là làm không được liễu. Thôi, thôi."

Nghĩ xong, Thái Nhất vận khởi tất cả pháp lực, điên cuồng thúc dục Nhật Nguyệt Tinh Luân, vốn là âm đạm vô quang Nhật Nguyệt Tinh Luân thoáng chốc tia sáng Đại Thịnh. Và tự thân cũng cùng Đế Tuấn giống nhau hóa thành một cái nho nhỏ lóe sáng quang cầu. Quang cầu một trận ngưng tụ sau, âm âm bộc phát ra tới, kia bộc phát năng lượng toàn bộ bị Nhật Nguyệt Tinh Luân vây quanh. Và Nhật Nguyệt Tinh Luân lúc này cũng là một trận ngưng tụ, không tới chốc lát, Nhật Nguyệt Tinh Luân phát ra "Oanh" một tiếng vang thật lớn, một cỗ hủy thiên diệt địa năng lượng hướng ra phía ngoài phát triển ra.

Thì ra là Thái Nhất thấy mình là cũng không còn có thể lực giết chết còn dư lại Tổ Vu, liền dùng mật pháp, đem trọn thân thể nguyên thần toàn bộ nổ bung, sau đó hướng chỉ đem cực phẩm tiên thiên linh bảo Nhật Nguyệt Tinh Luân cũng nổ tung ra. Lần này tự bạo oai lực, nếu so với Đế Tuấn tự bạo uy lực lớn rất nhiều.

Vốn là tự lui được rất xa Tổ Vu vẫn đánh giá thấp lần này tự bạo uy lực, nổ tung khí lãng hạo hạo đằng đằng hướng mấy người vọt tới. Đế Giang thấy thế, vội vàng bay đến phía trước nhất,

triển khai cánh, giúp phía sau Tổ Vu ngăn trở công kích.

Đáng tiếc, Đế Giang còn chưa từng phản ứng, liền bị này cỗ khổng lồ năng lượng đem mình thân thể vô thanh vô tức mai một rừng, tiếp tục đi phía trước phóng đi. Cộng Công mắt thấy không tốt cũng hiện ra chân thân, tiếp tục ngăn trở xông về Huyền Minh, Chúc Dung năng lượng, kết quả cùng Đế Giang không có chút nào chia ra, trong nháy mắt bị mai một. Chúc Dung xoay người hướng Huyền Minh cười một tiếng, hóa ra chân thân, bảo vệ Huyền Minh.

Khổng lồ năng lượng ba rốt cục ở tam đại Tổ Vu lấy sinh mệnh làm đại giá trong lúc kháng cự biến mất, và mười hai Tổ Vu trung vền vẹn chỉ còn lại một Huyền Minh. Huyền Minh lúc này đã sớm ngây người, nhìn huynh trưởng của mình vì bảo vệ mình toàn bộ thân vẫn, Huyền Minh trong mắt không tiếng động chảy ra hai hàng thanh nước mắt.

Phía dưới đang kịch liệt chiến đấu vu yêu hai tộc, nhìn thấy này không lớn công phu bên trong, song phương thủ lĩnh thế nhưng đồng quy vu tận, mọi người nhất thời ngây đại, dần dần tách ra, hai bên giằng co, không còn có kia nguyên ý tiếp tục làm kia tranh đấu vô vị.

Tự tại phía dưới giao chiến kịch liệt vu yêu hai tộc, bởi vì thủ lĩnh tổn lạc và sững sờ thời điểm, chỉ nghe Bất Chu Sơn thượng vang lên một mảnh hất xì nháy nháy thanh âm, đồng thời đang ở dưới chân núi Bất Chu Sơn hai tộc nhân mã cũng đang kỳ quái, thiên lâm sao đột nhiên âm xuống.

Tiếp theo chỉ nghe bình một tiếng, đứng vững vàng ở trong hồng hoang vô số năm Bất Chu Sơn, rốt cục ở vu yêu vừa một cuộc đại chiến trung ngã xuống. Bất Chu Sơn té xuống trong nháy mắt, nguyên Bất Chu Sơn bầu trời, nhất thời xuất hiện một cái đại lỗ thủng. Thiên Hà Chi Thủy lập tức chảy ngược xuống, bao phủ nghìn vạn dặm Hồng Hoang đại địa. Đồng thời Hồng Hoang đại lục cũng chậm chậm theo dọc theo bắt đầu bể tan tành.

Vốn là ở Bất Chu Sơn phụ cận giao chiến, đã chết đã thương thảm trọng vu yêu hai tộc chiến sĩ, nhất thời lại bị này đột nhiên mà tới Thiên Hà Chi Thủy đè chết, chết đuối vô số, có chừng hơn vạn pháp lực cao cường chi sĩ vẫn còn tồn tại. Vu yêu hai tộc mặc dù đều là pháp lực cao cường hạng người, nhưng này Thiên Hà Chi Thủy chính là quý thủy tinh hoa, trầm trọng vô cùng, cho nên mới có thể trong nháy mắt đè chết, chết đuối đồng đẳng vu yêu hai tộc người.

Đang ở Thiên Hà Chi Thủy kéo dài rơi xuống, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một ngọn Huyền Hoàng sắc bảo tháp. Bảo tháp trong nháy mắt trở nên to lớn, đem trên không lỗ thủng ngăn lên. Khiến cho Thiên Hà Chi Thủy không cách nào tiếp tục rơi xuống. Tiếp theo liền thấy trên bầu trời vừa xuất hiện một đại đỉnh, bắt đầu thu nạp lên đã rơi xuống Thiên Hà Chi Thủy.

Đang ở đại đỉnh sau khi xuất hiện tiếp theo lại có một quyển tranh vẽ, một cái bình nhỏ cùng một kim bát, ra hiện tại liễu trên bầu trời. Ba dạng bảo bối giống như trước bắt đầu thu nạp đầu tiên trước rơi ở trong hồng hoang Thiên Hà Chi Thủy.

Tiếp theo trên bầu trời vừa xuất hiện một bức tản ra âm dương nhị khí Thái Cực đồ, bốn thanh sát khí đằng đằng Bảo Kiếm cùng một Hỗn Độn sắc chuông lớn, chỉ thấy Thái Cực đồ, bốn đem Bảo Kiếm cùng chuông lớn trong nháy mắt sẽ đem vẫn ở bể tan tành Hồng Hoang đại lục quy định sẵn ở, khiến cho ngưng bể tan tành.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Nữ Oa Bồ Thiên

Hồng Hoang Bất Chu Sơn, lúc này vu yêu đại chiến đã là kết thúc, Bất Chu Sơn bởi vì chịu đựng không dậy nổi nhiều lần đã kích, rốt cục sụp đổ.

Đang ở Bất Chu Sơn sụp đổ lúc, bảy đạo thân ảnh trong nháy mắt xuất hiện. Chính là Thông Thiên, Hậu Thổ chờ bảy đại thánh nhân, mấy vị thánh nhân thấy Hồng Hoang bể tan tành, Thiên Hà tràn lan, vội vàng tế ra linh bảo, đem Hồng Hoang thể giới bảo vệ. Mà lúc này, vu yêu còn sót lại chỉ chúng đã sớm ngưng chiến, thấy mấy vị thánh nhân tới đây, đều là im lặng không lên tiếng, lẳng lặng nhìn chúng thánh làm.

Chuẩn Đề đạo nhân ghen tỵ với nhìn chúng thánh thủ trong đích linh bảo, vừa nhìn một chút trong tay mình Thất Bảo Diệu Thủ, trong lòng khê hiện ra.

Chư thánh trong, cũng là chỉ có trong tay của hắn không có chí bảo, chính là chúng thánh trong thực lực yếu nhất Nữ Oa nương nương, trong tay cũng có hai kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo. Và Chuẩn Đề, hôm nay cũng chỉ có Thất Bảo Diệu Thủ có thể cầm xuất thủ. Đồng thời, Chuẩn Đề lại nghĩ tới bị Côn Bằng cướp đi Hà Đồ Lạc Thư, Chuẩn Đề trong lòng âm thầm tính toán, tìm một cơ hội nhất định phải cướp đoạt tới tay.

Chúng thánh lúc này đều là nhìn trong Thiên Không thành bị Thiên Địa Linh Lung Huyền Hoàng Bảo Tháp ngăn ngừa đại động, khê xuất thần. Chỉ chốc lát sau, Lão Tử thủ trước phục hồi tinh thần lại, đối với mấy người nói: "Này thiên cũng là cần bổ sung, không biết các vị đạo hữu có gì pháp?" Mấy vị

thánh nhân nghe lần này, nhất tề nhìn về Nữ Oa nương nương. Nữ Oa nương nương chường tạo hóa chi đạo, tự nhiên có biện pháp bỏ thiên.

Nữ Oa nương nương thấy chúng thánh nhìn nàng, trong lòng không vui. Vu yêu đại chiến lúc, nàng vốn định đến đây ngăn cản, nhưng lại bị Lão Tử Nguyên Thủy ngăn ở Oa Hoàng Cung trung, khiến yêu tộc hôm nay tổn thất thảm trọng, ngay cả ca ca của mình Phục Hi đại thánh hôm nay cũng đã thân vẫn.

Mới vừa còn đang Oa Hoàng Cung trung ngăn nàng, hôm nay dùng xảy ra chuyện, liền lại tới tìm nàng, trên đời nào có tốt như vậy chuyện. Nữ Oa nương nương nghĩ đến đây, trong lòng lại càng tức giận, liền làm bộ không thấy được chúng thánh ánh mắt, ở một bên nhàn nhã đi chơi phối hợp xem phong cảnh.

Chúng thánh trong lòng đều là hiểu, Nữ Oa nương nương lúc này nhưng trong lòng thì tức giận, cho nên mới không để ý tới mọi người, nhưng bỏ thiên cũng là chỉ có Nữ Oa nương nương mới có thể làm được. Cho nên, chúng thánh vừa nhất tề nhìn về phía Lão Tử, muốn cho Lão Tử ra mặt.

Lão Tử vừa nhìn chúng thánh nhìn, kia vẫn không rõ là ý tứ gì, trong lòng cũng là không vui, cũng ngà nói đại sư huynh tốt! Nhưng hôm nay chuyện tốt không gặp đến phiên mình, ra mặt nhưng khẳng định là người thứ nhất. Bất quá người nào gọi mình là đại sư huynh đây! Chỉ có thể kiên trì, đối với Nữ Oa nương nương nói: "Sư muội chường tạo hóa chi đạo, cũng là nên được lần này công đức, bổ sung lần này thiên. Nay thiên một ngày chưa từng không bổ sung, Hồng Hoàng hàng vạn hàng nghìn sinh linh định sẽ được chịu khổ, kính xin sư muội lấy đại cục làm trọng."

Nữ Oa nương nương nghe Lão Tử đem Hồng Hoàng chúng sanh mang ra, lúc này cũng không nên ở đùa bốn tính tình, liền đối với chúng nhân nói: "Ta có Phân Bảo Nhai thượng đoạt được Ngũ Thái Thần Thạch khả dụng tới bỏ thiên, còn cần mượn sư tỷ Đình Càn Khôn dùng một chút, tốt luyện hóa thần thạch."

Hậu Thổ khẽ gật đầu, đối với Nữ Oa nói: "Còn đây là đại công đức chuyện, sư muội từ có thể được chuyện." Vừa nói, vung tay lên, lấy hấp thu hoàn Thiên Hà Chi Thủy Đình Càn Khôn trong nháy mắt đi tới Nữ Oa trước mặt.

Nữ Oa hướng Hậu Thổ khẽ gật đầu thăm hỏi, cũng không để ý tới chúng thánh, theo trong tay áo lấy ra ba trăm sáu mươi sáu đồng Ngũ Thái Thần Thạch nhất nhất ném vào bên trong đỉnh, bắt đầu luyện hóa. Như thế bảy bảy bốn mươi chín hôm sau, chỉ còn lại một khối Ngũ Thái Thần Thạch chưa bị hòa tan, Nữ Oa cũng không thêm để ý, đang cảm những thứ kia đã hòa tan chất lỏng bay đến buột miệng.

Sau đó đối với Hậu Thổ nói: "Kính xin sư tỷ đem bảo tháp dời đi, sư muội tốt bỏ thiên." Hậu Thổ vừa nghe, nhất thời từ từ đem Huyền Hoàng tháp dời đi. Nữ Oa nhanh chóng đem Ngũ Thái Thần Thạch hòa tan thành chất lỏng, vẩy vào buột miệng nơi đem chi bổ sung, thoáng chốc Thiên Hà Chi Thủy không hề cũng tiết, chúng thánh cũng đem linh bảo thu hồi. Nữ Oa lấy ra còn dư lại kia đồng Ngũ Thái Thần Thạch, tùy ý liền ném về phía Hồng Hoàng đại lục.

Thông Thiên thấy vậy, ánh mắt khẽ chớp động, biết được lần này đồng thần thạch chính là ngày sau đại danh đỉnh đỉnh Tề Thiên đại thánh Tôn Ngộ Không. Quay đầu nhìn về phía Chuẩn Đề, liền thấy Chuẩn Đề lúc này cũng là nhìn Nữ Oa nương nương đầu khí Ngũ Thái Thần Thạch, cúi đầu suy tư, hiển nhiên là có điều chú ý.

Đột nhiên, thiên địa một trận dung đưa, mọi người ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy thiên cũng là hướng Tây Phương nghiêng đi xuống, chúng thánh kinh hãi, Thông Thiên vội vàng đem Hỗn Độn Chung tế ra, Hỗn Độn Chung "Lâm, lâm, lâm" vang không ngừng, trong nháy mắt đem Hồng Hoàng thế giới lần nữa định trụ, Hậu Thổ cũng là vội vàng đem Linh Lung Tháp tế lên, chia vào thượng thiên.

Nữ Oa nương nương thấy vậy, mỉm cười nói nghĩ, liền hướng Bắc Hải đi. Chỉ chốc lát sau, Nữ Oa nương nương mang về bốn cái trụ lớn, cũng là Nữ Oa đem bắc trong nước trong trời đất con thứ nhất Huyền Quy đánh giết, lấy thứ tư chân, để mà chống đỡ thiên. Nữ Oa nương nương dừng ở trước mặt mọi người, phát tay đem bốn chân sắp đặt ở thiên địa bốn vô cùng, cho là thiên trụ, như thế thiên đã bỏ toàn bộ!

Đang ở Nữ Oa nương nương đem thiên trụ sắp đặt sau, từ trên trời bắn tới một đạo trắng kiêu công đức kim quang, ở tới chúng thánh đình đầu lúc vừa chia làm mấy đạo, bốn thành bắn về phía Nữ Oa, một thành bắn về phía Thông Thiên, hai thành thuộc về Liễu Hậu Thổ, còn có hai thành lại bị Lão Tử, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn đoạt được, cuối cùng một thành cũng là hướng luân hồi phương hướng bay đi, nhưng là bị Huyền Quy đoạt rồi, cũng là theo như mọi người xuất lực bao nhiêu được chia công đức.

Chúng thánh mỗi ngày đã bổ sung, liền nhìn về phía vu yêu hai tộc còn sót lại người, suy tư nên xử trí như thế nào hai tộc người.

Lão Tử nhìn thoáng qua Hậu Thổ, đầu tiên mở miệng nói: "Vu yêu hai tộc không để ý Hồng Hoang đang lúc hàng vạn hàng nghìn sinh linh, mấy lần đại chiến, tạo hạ khôn cùng họa kiếp, là không tha chi tội. Mà nay hai tộc khí số sắp hết, không đức vô năng nữa trông coi thiên địa. Hôm nay bọn ta thánh nhân tụ tập, đang để giải quyết vu yêu hai tộc chuyện."

Thông Thiên nghe, trong mắt hiện lên một đạo tinh quang, Lão Tử lần này nói cũng là nghĩ nói cho Hậu Thổ, vu tộc không thể nữa chướng Hồng Hoang đại lục.

Thông Thiên lúc trước liền đã đoán được, nếu là Hậu Thổ muốn cho vu tộc tiếp tục chấp chưởng Hồng Hoang đại lục, kia Lão Tử cho dù là đổi ý lúc trước hứa hẹn, cũng muốn ngăn cản. Dù sao Lão Tử sở lập Nhân Giáo, chính là lấy nhân tộc làm gốc, nếu là vu tộc chiếm cứ Hồng Hoang đại lục, nhân tộc thì như thế nào trở thành thiên địa chủ giác, Nhân Giáo thì như thế nào rầm rộ, vì vậy, Lão Tử đổi ý chính là tất nhiên chuyện.

Hậu Thổ nghe, nhưng cũng chưa từng có gì tỏ vẻ. Chẳng qua là ở một bên khai đạo Huyền Minh Tổ Vu.

Hậu Thổ không biểu lộ thái độ, nhưng Chuẩn Đề Tiếp Dẫn cũng là nhìn không được, chỉ thấy Tiếp Dẫn khuôn mặt sâu khổ, mở miệng nói: "Vu yêu đại chiến, sanh linh đồ thán, ta thương lên tu vi không dễ, đặc biệt tới làm phép, lấy đi kia lệ khí, tạo phúc Thương Sinh." Chuẩn Đề bận rộn ở một bên gạt đầu phụ họa.

Nữ Oa ở bên cạnh nghe, nói: "Không ổn, ta vì yêu tộc thánh nhân, những thứ này yêu tộc chính là ta con của dân, không bằng thuộc về ta bắt giữ. Ta có Sơn Hà Xã Tắc đồ, vừa lúc tới nhốt yêu tộc, làm kia ở mưu đồ trung tư quá, không hề làm hại Hồng Hoang."

Chuẩn Đề nói: "Người nếu là yêu tộc thánh nhân, để cho yêu tộc đi theo người, vừa coi là cái gì trách phạt? Ta xem yêu tộc trung rất nhiều cùng ta Tây Phương Giáo sâu có cơ duyên, không bằng để cho ta độ hóa, tu hành tích thiện, ngày sau tự nhiên có thể thành kia loa xòa đại đạo."

Thông Thiên nghe, trong lòng buồn cười, này Chuẩn Đề thật đúng là cái gì cũng cùng hấn Tây Phương hữu duyên, cũng không đổi lại thuyết pháp. Mọi người tại đây đều là thánh nhân, người nào còn không biết hữu duyên vô duyên.

Nghĩ tới đây, Thông Thiên không khỏi nghĩ trêu chọc hấn, cho nên liền cười nói: "Ta xem Chuẩn Đề đạo hữu cũng là cùng ta Đông Phương hữu duyên, cả ngày tới ta Đông Phương cướp đoạt, cũng là ở ta Đông Phương thời gian, so với ở Tây Phương thời gian đều liễu không ít. Đạo hữu nếu là trở thành Đông Phương người, những thứ này tự nhiên cũng là đạo hữu vật, ngày sau cũng không cần như thế cực khổ sưu tầm. Ta xem Chuẩn Đề đạo hữu không bằng gia nhập ta Đông Phương, không biết đạo hữu ý nghĩ như thế nào?"

Chuẩn Đề nghe, khóe miệng không ngừng co lại, mấy vị khác thánh nhân cũng là buồn cười nhìn Chuẩn Đề, khiến cho Chuẩn Đề lại càng lúng túng. Chuẩn Đề hít một hơi thật sâu, trong nháy mắt liền khôi phục như cũ, cười nói: "Thông Thiên đạo hữu cũng là nói đùa, bản đạo sống ở Tây Phương, vừa có thể nào gia nhập Đông Phương đây?" Nói mới ra miệng, Chuẩn Đề liền hối hận, hận không được đánh mình một cái tát. Kể từ đó, chẳng phải là đem mình vòng đi vào, khó khăn tròn kia nói a.

Quả nhiên, Thông Thiên nghe nói thế, cười to nói: "Chuẩn Đề đạo hữu cũng hiểu biết Tây Phương người không thể gia nhập Đông Phương, kia vì sao vừa cường bức những thứ này Đông Phương yêu tộc gia nhập người Tây Phương đây? Chuẩn Đề đạo hữu lần này cũng thánh nhân gây nên a!" Thông Thiên một bộ trưởng bối bộ dạng dạy dỗ Chuẩn Đề, Chuẩn Đề trong lòng tức giận, nhưng hết lần này tới lần khác đối với lần này lại là không lời nào để nói, chỉ có thể nhin ờ.

Lúc này, từ trước đến nay Huyền Minh tự nói chuyện Hậu Thổ nhưng nói chuyện. Chỉ thấy Hậu Thổ đầu tiên là nhìn thoáng qua Lão Tử Nguyên Thủy, sau đó miệng nói: "Vu tộc trải qua lần này đại chiến sau, đã là nguyên khí tổn thương nặng nề, ta hôm nay

muốn kia an bài cho địa trong phủ, khiến cho thủ vệ Địa phủ, cũng tốt lấy công chuộc tội, không biết các vị ý nghĩ như thế nào."

Lão Tử nghe lần này, vẻ mặt sững sờ, sau đó liền khẽ cúi đầu suy tư. Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng là mừng rỡ, mình cùng Lão Tử lúc trước liền đáp ứng Hậu Thổ, vu tộc chuyện tùy Hậu Thổ làm chủ. Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn sợ Hậu Thổ nói lên đề cho vu tộc tiếp tục trông coi Hồng Hoang đại lục, vậy hẳn cùng Lão Tử chính là làm trái với lời hứa cũng sẽ ngăn cản Hậu Thổ. Nhưng hôm nay Hậu Thổ lại sẽ chủ động đề cho vu tộc thối lui khỏi Hồng Hoang, như thế cũng là đại xuất Nguyên Thủy đoán, mặc dù trong lòng đối với Hậu Thổ lần này làm có chút nghi ngờ, bất quá cũng không suy nghĩ nhiều, trong lòng đã là mừng rỡ như điên.

Chuẩn Đề vừa nghe Hậu Thổ nói như vậy, nhân châu - xoay động, nói: "Địa phủ chính là Hồng Hoang chúng sanh luân hồi chỗ, vu tộc xưa nay lỗ mãng, thì như thế nào có thể quản lý tốt Địa phủ đây?" Chuẩn Đề nói thế lại là vì gia tăng trừ mã, nghĩ những tay Địa phủ chuyện.

Thông Thiên nhân tình nhất mị, âm thầm nghĩ tới: "Này Chuẩn Đề hành động tuy là không chịu nổi, nhưng ánh mắt cũng là không tệ. Hôm nay chúng thánh đối với Địa phủ đều là không quá để ý, chỉ có này Chuẩn Đề nhìn ra Địa phủ tiềm lực, quả thật không đơn giản."

Thông Thiên đối với Chuẩn Đề ánh mắt tuy là nhận đồng, nhưng đối với Chuẩn Đề cách làm cũng là một vạn không đồng ý, bất quá hẳn cũng không nói ra. Bởi vì Thông Thiên trong lòng hiểu, Lão Tử Nguyên Thủy hai người vì mình đại giáo hưng thịnh, định sẽ đồng ý Hậu Thổ đề nghị, như vậy tự nhiên liền sẽ ra ngoài hủy bỏ Chuẩn Đề nói như vậy liêu.

Quả nhiên, Nguyên Thủy nghe Chuẩn Đề nói như vậy, trong lòng lão Đại là không vui mừng, vu tộc không đi Địa phủ? Chẳng lẽ ở lại Hồng Hoang đại lục tiếp tục xưng vương xưng bá a! Vậy hẳn cùng Lão Tử đại giáo chẳng phải là rầm rộ vô vọng?

Không đợi Hậu Thổ nói chuyện, Nguyên Thủy liền đoạt trước nói: "Chuẩn Đề đạo hữu lời ấy sai đã, Địa phủ chính là xây dựng vào U Minh máu trên biển, biển máu chính là Bàn Cổ đại thần rón hợp thiên địa trọc khí biến thành, chính là thích hợp vu tộc sinh tồn, thuận tiện chiêu khán Địa phủ, như thế cũng là nhất cử lưỡng tiện. Hơn nữa Địa phủ chính là Hậu Thổ sư muội biến thành, Chuẩn Đề đạo hữu cũng là không có lý do phản đối."

Chuẩn Đề nghe, mới vừa muốn phản bác, liền bị Tiếp Dẫn cắt đứt, Tiếp Dẫn vẻ mặt đưa đám nói: "Hậu Thổ đạo hữu nói cũng là có lý, bọn ta vô thậm dị nghị." Nguyên Thủy thấy Tiếp Dẫn đồng ý, cũng sẽ không ở ý Chuẩn Đề mới vừa nói liêu, hướng về phía hai người khẽ gật đầu.

Chuẩn Đề thấy Tiếp Dẫn đáp ứng, cũng không nói thêm lời, hẳn biết được sư huynh của mình trong lòng đích thị là có điều băn khoăn. Thật ra thì ở Nguyên Thủy Thiên Tôn lên tiếng sau, Chuẩn Đề đã biết hiểu lần này nghĩ những tay Địa phủ chuyện sợ là không được liêu. Nguyên Thủy lên tiếng ủng hộ, cũng là tỏ vẻ Lão Tử đối với lần này chuyện cũng là ủng hộ. Vì vậy, Tiếp Dẫn chỉ nói nhưng vừa lúc khó hiểu Chuẩn Đề lúng túng, Chuẩn Đề tự nhiên sẽ không ở nói thêm cái gì.

Hậu Thổ thấy mọi người nữa không có dị nghị, phát tay liền đem một đám vu tộc thu hồi, chỉ còn lại Huyền Minh Tổ Vu tại chỗ.

Chuẩn Đề thấy Huyền Minh Tổ Vu, trong lòng hơi động một chút, lần nữa làm khó để nói: "Huyền Minh thân là Tổ Vu, chính là mấy lần vu yêu đại chiến tội không họa thù, lý nên có điều trừng phạt."

Hậu Thổ nghe Chuẩn Đề một mà tiếp, nữa và ba làm khó dễ, không thể kiềm được, lấy ra một cái màu xanh trường tiên, đối với Chuẩn Đề lạnh lùng nói: "Chuẩn Đề đạo hữu nghĩ là đã lần này vu yêu đại chiến là người phương nào tính toán mà thành, xem ra cũng là cần được ta vì đạo hữu cẩn thận nhớ lại một phen cho phải." Dứt lời, một bộ lập tức liền muốn động thủ bộ dạng.

Tiếp Dẫn vừa thấy, vội vàng nói: "Đạo hữu không cần như thế, Huyền Minh Tổ Vu tất nhiên tùy đạo hữu làm chủ."

Hậu Thổ nghe, sắc mặt khẽ biến thành vì chuyện biến tốt đẹp, sau đó nói: "Đạo hữu yên tâm, Huyền Minh chuyện tự nhiên cũng là sẽ đi thù hận Địa phủ, sẽ không ở ra hiện tại Hồng Hoang trên đại lục."

Hậu Thổ nói thế cũng tự mình đối với Tiếp Dẫn theo như lời, cũng là đối với chúng thánh nói. Chúng thánh nghe lần này, quả nhiên đều là gật đầu không dứt, Huyền Minh có thể thối lui khỏi Hồng Hoang tự nhiên là chuyện tốt, nếu không có một Tổ Vu ở Hồng Hoang đại lục trong, chúng thánh đều là tâm có điều cố kỵ.

Cho nên, vu tộc chuyện liền lúc đó định ra, hôm nay cũng là nên thương nghị yêu tộc quy chúc

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Yêu Tộc Quy Chúc

Trong hồng hoang, đã sụp đổ Bất Chu Sơn, chúng thánh lúc này tề tụ hơn thế. Vu tộc chuyện đã là giải quyết, hôm nay cũng nên là thảo luận yêu tộc chuyện liễu.

Chuẩn Đề thấy vu tộc chuyện đã xong, lập tức khẩn cấp nhảy ra nói: "Yêu tộc cùng ta Tây Phương hữu duyên, nên vào ta Tây Phương đại giáo, để làm phép, lấy đi kia lệ khí, tạo phúc Thương Sinh. Cũng là công đức một cuộc."

Nữ Oa nương nương châm chọc nói: "Chuẩn Đề đạo hữu mới vừa cũng nói Tây Phương người không thể gia nhập Đông Phương, hôm nay thì như thế nào nói ra nói đến đây tới? Ta là yêu tộc thánh nhân, yêu tộc người tự nhiên tùy ta xử trí, đạo hữu Tây Phương người cũng là không thể nhúng tay."

Chuẩn Đề trong lòng không khỏi hối hận phương mới không có suy nghĩ, bị Thông Thiên một kích, liền không lựa lời nói, hôm nay cũng là đem mình lâm vào tiến thoái lưỡng nan chi cảnh.

Bất quá Chuẩn Đề da mặt thật đúng là không phải là đáp, trong lòng mặc dù tức giận Nữ Oa nương nương châm chọc, nhưng trên mặt hay là một bộ tiểu a a bộ dạng, đối với Nữ Oa nói: "Cũng là bản đạo mới vừa lỡ lời liễu, nương nương chính là yêu tộc thánh nhân, tự nhiên sẽ không xử phạt yêu tộc mọi người, yêu tộc tùy người đi không thể quá ngắn thời gian vừa sẽ vì họa Hồng Hoang thế giới. Còn không bằng vào tới ta Tây Phương đại giáo, cũng coi như một phen cơ duyên."

Chuẩn Đề nói thế cũng là rắp tâm hại người, tính toán khích bác Nữ Oa nương nương cùng Lão Tử mấy người quan hệ. Lão Tử lập nhiều Nhân Giáo, lấy bởi vì bản. Tự nhiên không muốn nhìn thấy nhân tộc từ đời đầu yêu tộc lần nữa hưng thịnh. Và Nguyên Thủy Thiên Tôn xưa nay xem thường yêu tộc, cũng chắc chắn ngăn cản. Về phần Thông Thiên cùng Hậu Thổ nhưng khó mà nói, bất quá nghĩ đến ở Nữ Oa cùng Lão Tử Nguyên Thủy lựa chọn, hai người chắc chắn đứng ở Lão Tử hai người vừa.

Thông Thiên nghe Chuẩn Đề nói như vậy, trong lòng cười lạnh một tiếng, đã nói nói: "Chuẩn Đề đạo hữu lời ấy sai đã, hôm nay yêu tộc thái tử Lục Ấp cũng là đang ở Oa Hoàng Cung trung, như thế yêu tộc tự nhiên liền tùy Nữ Oa nương nương mang về Oa Hoàng Cung trung, tùy yêu tộc thái tử phát lạc, nếu là xử trí có mất công bằng hợp lý, bọn ta đâu lại thương nghị là được. Và Chuẩn Đề đạo hữu thân là Tây Phương chi khách, cũng là vô thậm lý do nhúng tay yêu tộc chuyện."

Lúc này, Lão Tử đối với chúng nhân nói: "Yêu tộc chuyện, bọn ta cũng là không tốt nhúng tay. Như thế, liền nhìn yêu tộc mình nguyện ý đi theo vị kia thánh nhân. Bất kể những thứ này yêu tộc đi theo vị kia thánh nhân, nếu như chứa chấp những thứ này yêu tộc, ngày sau nếu là xảy ra vấn đề gì, cũng không cần nhiều lời, trực tiếp tìm những thứ kia thánh nhân là được. Các vị nghĩ như thế nào?"

Chuẩn Đề vừa nghe, trong đầu nhanh chóng chuyển động, bắt đầu cân nhắc hơn thiệt. Nếu như nhất định tranh giành đi xuống, phát triển đến cuối cùng, tránh không được lại muốn đã làm một cuộc, đến lúc đó nếu là thua trắng diện, chính là cả người cả của đều không còn. Cho nên liền đồng ý lần này phương pháp, Tiếp Dẫn nhìn Chuẩn Đề đồng ý, cũng là gật đầu đồng ý. Tây Phương hai thánh nhưng cũng là các hữu sở trường, Tiếp Dẫn cái nhìn đại cục so sánh mạnh, và Chuẩn Đề cũng là nắm chắc chi tiết tương đối xuất sắc, hai người coi như là lẫn trợ cấp.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng là không sao cả, dù sao chính hắn cũng không có ý định thu những thứ này yêu tộc người, tự nhiên là đồng ý. Và Hậu Thổ nương nương coi như là vu tộc thánh nhân, tự nhiên sẽ không thủ hạ yêu tộc người, cho nên đối với chuyện này Hậu Thổ nhưng không thể nào để ý, đứng ở một bên xem náo nhiệt. Thông Thiên khẽ cúi đầu suy tư hạ xuống, cũng đồng ý. Hắn cũng là chưa từng có nhận lấy những thứ này yêu tộc ý nghĩ, thu cưỡi ngựa là được.

Lão Tử thấy chúng thánh đều không có dị nghị, liền đem việc này nói cùng người khác yêu.

Lũ yêu nghe lần này, đầu tiên là suy tư một phen, sau đó vừa quan sát một phen chúng thánh thái độ. Lão Tử Nguyên Thủy hai người hiển nhiên không muốn nhận lấy lũ yêu, một bộ cự nhân ngoài ngàn dặm về mặt. Và Thông Thiên còn lại là lạnh nhạt nơi chi, cũng nhìn không ra có nguyện ý hay không. Và Hậu Thổ, lũ yêu tự nhiên không sẽ xem xét, đi muốn chết a! Nữa chính là yêu tộc thánh nhân Nữ Oa nương nương, Nữ Oa thân là yêu tộc thánh nhân, tự nhiên sẽ không bỏ mặc yêu tộc bất kể, nếu là tương lai có đại kiếp phủ xuống, có Nữ Oa nương nương bảo vệ, cũng là nhiều hơn một phần bảo đảm.

Cho nên, lũ yêu phần lớn cũng đầu nhập Nữ Oa nương nương dưới trướng, hoàn toàn không để ý Chuẩn Đề Tiếp Dẫn hai người tha thiết ánh mắt. Dĩ nhiên, hai người cũng không phải là không có thu hoạch, cũng có số ít một phần thực lực cũng không phải là rất mạnh, nhưng tâm tư cơ trí, giỏi về đầu cơ, thấy đi theo Nữ Oa nương nương yêu tộc đồng đạo, sợ là vô minh ngày nổi danh, liền nguyện ý theo Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đi trước Tây Phương.

Một phen phân phối xuống tới, yêu tộc chuyện cũng coi như hoàn mỹ giải quyết. Cũng có chút yêu tộc chưa cùng theo bất kỳ một vị thánh nhân, liền dừng ở giữa sân. Lúc này, Lão Tử đối với chúng nhân nói: "Lần này ta nhưng cũng có chút cơ duyên." Dứt lời, tiến lên đem một yêu tộc đại yêu lấy ra, vung tay lên, này đại yêu liền hiện ra nguyên hình, cũng là một con Thanh Ngưu. Những khác thánh nhân thấy vậy, cũng là có học có dạng, tiến lên đem mình nhìn thuận mắt yêu tộc thu làm cưỡi ngựa.

Nguyên Thủy thu một con nai an-xet, Thông Thiên là quy tắc là Khuê bò, Hậu Thổ cũng là một con Hồng Hoang dị chủng Băng Phượng. Nữ Oa nương nương sớm có cưỡi ngựa, tự nhiên sẽ không lại muốn. Chuẩn Đề vốn định cũng tiến lên thu một con, làm cưỡi ngựa, nhưng bị Tiếp Dẫn ngăn lại. Tiếp Dẫn nghĩ tới mình Tây Phương lần này cũng coi như rất có thu hoạch, nếu là được voi đòi tiên, sợ là sẽ phải chọc giận Đông Phương mấy thánh, cho nên đành phải thôi.

Yêu tộc chuyện từ đó liền đã hoàn mỹ giải quyết. Chúng thánh lúc này đều quay đầu nhìn về phía trôi lơ lửng ở không trung Đồ Vu Kiếm, kiếm này cũng là uy lực quá lớn, ngay cả Tổ Vu thân thể cũng có thể bài trừ, là vật hiếm có linh bảo.

Lão Tử đầu tiên đối với chúng thánh đạo: "Bảo vật này chính là dùng hàng tỉ nhân tộc hồn phách máu huyết sở luyện mà thành, ta vì Nhân Giáo giáo chủ, nên cho đoạt được."

Lão Tử vừa dứt lời, Chuẩn Đề liền khẩn cấp phản bác nói: "Đạo hữu tuy là Nhân Giáo giáo chủ, nhưng ở nhân tộc đại kiếp lúc cũng là không có chút nào làm, thậm chí theo đuổi yêu tộc tru diệt nhân tộc, vừa sao có thể chường được bảo vật này? Ta xem bảo vật này sát khí quá nặng, hay là bản đạo đem bảo vật này mang về Tây Phương, đem thượng sát khí trừ đi, cũng coi như công đức một cuộc." Tiếp Dẫn ở một bên phụ họa nói: "Lời ấy đại thiện."

Lão Tử ánh mắt mỉm cười nói híp mắt, sắc bén nhìn hướng Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn hai người. Lần trước nhân tộc đại kiếp, hẳn không có thể mà thay đổi, hôm nay ở nhân tộc uy vọng đã là so ra kém Thông Thiên cùng Hậu Thổ hai người, Lão Tử trong lòng bản tự có chút bất mãn, hôm nay bị Chuẩn Đề vạch trần vết sẹo, trong lòng lại càng khó chịu. Đối với hai người nói: "Bảo vật này chính là Đông Phương chi linh bảo, bọn ngươi Tây Phương người từ thì không cách nào bình luận."

Nguyên Thủy lập tức phụ họa nói: "Lời ấy đại thiện, ngươi Tây Phương hai người cũng là vô duyên ta Đông Phương chi linh bảo."

Nữ Oa nương nương thấy mọi người tranh đoạt yêu tộc chi bảo, trong lòng giận dữ, đối với mấy người nói: "Còn đây là yêu tộc chi bảo, tất nhiên thuộc về ta tất cả, mấy vị đạo hữu chẳng lẽ là muốn cướp đoạt không được?"

Thông Thiên đối với Đồ Vu Kiếm cũng là thù tiên tam xích (thèm thuồng), hơn nữa bảo vật này chính là người hoàng Hiên Viên thành đạo chi bảo, lại càng bỏ qua không được. Nghe được Nữ Oa nói thế, ngay lập tức tiến lên nói: "Bảo vật này chính là yêu tộc tru diệt hàng tỉ nhân tộc, lấy kia hồn phách máu huyết luyện chế mà thành, tất nhiên thuộc về nhân tộc tất cả. Thì như thế nào là yêu tộc chi bảo?"

Chúng thánh đang tranh luận không nghỉ lúc, lại thấy chân trời xa xa bay tới một đóa màu sắc rực rỡ tường vân, chúng thánh vừa nhìn, chỉ thấy đám mây trên chính là Đạo Tổ Hồng Quân đồng tử Hạo Thiên, chúng thánh cực kỳ kỳ quái, không rõ Hạo Thiên tới đây vì sao. Chỉ có Thông Thiên trong mắt sáng ngời, cũng là biết được lần này sợ là Đạo Tổ muốn nặng lập Thiên Đình liễu.

Chuẩn Đề thấy Hạo Thiên đến, tiến lên hỏi: "Hạo Thiên, ngươi không có ở đây Từ Tiêu Cung tứ hậu Lão sư, tới đây làm chi! Nhưng là Lão sư có điều phân phó?"

Hạo Thiên dừng lại, trước nhất nhất đã lạy chúng thánh, mới vừa đáp: "Hạo Thiên chính là phụng Đạo Tổ chỉ mệnh tiền lai, Đạo Tổ phù chiếu lệnh các vị thánh nhân thượng Từ Tiêu Cung, cần làm Hạo Thiên cũng không phải biết." Bỗng nhiên một chút, Hạo Thiên lần nữa nói: "Này Đồ Vu Kiếm, Đạo Tổ mạng ta mang về trong Từ Tiêu Cung, tùy Đạo Tổ phát lạc."

Chúng thánh nghe, không dám chậm trễ, cho nên mọi người liền rối rít cất bước hướng Từ Tiêu Cung đi.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Trọng Lập Thiên Đình

Lại nói Hạo Thiên lời đồn đãi mọi người, Đạo Tổ tương triệu, mọi người không dám chậm trễ, vội vàng cất bước hướng Từ Tiêu Cung đi. Hậu Thổ để cho Huyền Minh đi trước Địa phủ, sau đó liền theo trước mọi người đi trong Từ Tiêu Cung.

Chỉ chốc lát sau, mọi người đi tới Từ Tiêu Cung trước. Liền cất bước tiến vào trong Từ Tiêu Cung, tiến vào trong Từ Tiêu Cung sau, chỉ thấy trong Từ Tiêu Cung cùng nhóm người mình nghe đạo lúc nhưng là có chút bất đồng, ở chính giữa đạo đài dưới tay hai bên, bên trái có bốn chỗ ngồi, và bên phải cũng là ba, nghĩ đến đây chính là chúng thánh ở trong Từ Tiêu Cung tôn vị liêu.

Mọi người nhìn lẫn nhau một cái, chỉ thấy Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Hậu Thổ bốn người ngồi tại tay trái bên tôn vị thượng, và Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề thì ngồi ở bên phải tôn vị thượng.

Chúng thánh mới vừa ngồi xuống, đạo trên đài, Đạo Tổ Hồng Quân đã vô thanh vô tức, của mọi người thánh cũng không từng nhận thấy được dưới tình huống xuất hiện. Đang ngồi chư vị thánh nhân đều là bị Hồng Quân ngón này cho hung hăng chấn run lên một cái tử. Không ngờ Đạo Tổ hợp đạo sau, lại có tu vi như thế, trong lòng lại càng cẩn thận.

Thông Thiên lúc này trong lòng cũng là lật lên cơn sóng gió động trời, hấn bản cho là mình thành thánh lúc trước chém tới tam thi, mà ở thành thánh lúc, sở dụng công đức cũng có thể không đáng kể. Vốn định mình hôm nay tu vi cho dù so ra kém Đạo Tổ, nhưng cũng không kém là bao nhiêu.

Nhưng hôm nay Hồng Quân lại có thể tại chính mình dưới sự cảm ứng, vô thanh vô tức xuất hiện, đối với Thông Thiên đã kích không thể bảo là không lớn. Trong lòng thờ dài trong lòng, mình còn sớm vô cùng đây! Xem ra Đạo Tổ có thể trở thành chúng thánh trong duy nhất hợp đạo người, tư chất đúng là nghịch thiên a!

Chúng thánh thấy vậy, trong lòng lại càng không dám chậm trễ, thấy Đạo Tổ xuất hiện, vội vàng đứng dậy tiến lên, cung kính được quỳ lạy đại lễ nói: "Đệ tử tham kiến sư tôn, nguyện Lão sư thánh thọ vô cương."

"Không cần đa lễ, bọn ngươi đứng dậy sao." Hồng Quân dùng cái kia vĩnh viễn đạm mạc thanh âm nói.

Chúng thánh lần nữa nói: "Tạ ơn Lão sư." Mới dám đứng dậy, tiểu tâm dục dục ngồi trở lại đến tôn vị đi tới.

Hồng Quân mặt không chút thay đổi, dùng cái kia trống rỗng ánh mắt quét mọi người một cái, mọi người bị Đạo Tổ nhìn thoáng qua, đều là mao cốt tung tung nhiên.

Chỉ nghe Hồng Quân nhân nhật mở miệng nói: "Vu yêu tôn lạc là thiên đạo sở định, vu yêu tôn lạc sau nhân tộc làm rầm rộ, ngươi đợi sau khi trở về nhưng mạng tọa hạ đệ tử xuống núi truyền đạo, lấy giáo hóa nhân tộc!"

Chúng thánh nghe lần này, trừ Nữ Oa nương nương cùng Hậu Thổ nương nương, đều là gật đầu xác nhận. Và Nữ Oa nương nương cùng Hậu Thổ nương nương còn lại là chưa từng lập giáo, cho nên hai người nhưng là không có hưởng ứng Hồng Quân.

Nữ Oa nương nương tâm hệ yêu tộc chuyện, thấy Hồng Quân Đạo Tổ nói như vậy, đuổi bước lên phía trước hỏi: "Lão sư, yêu tộc hôm nay đã là nguyên khí tổn thương nặng nề, không biết ngày sau nên như thế nào tự xử."

Hồng Quân Đạo Tổ nhưng là không có trả lời ngay, mà là dằng đặc nhìn thoáng qua Hậu Thổ. Thông Thiên thấy vậy, trong lòng cả kinh, lặng lẽ lờ Hậu Thổ một thanh.

Hậu Thổ hội ý, ngay lập tức tiến lên nói: "Lão sư, vu tộc còn sót lại chỉ chúng, đệ tử tính toán đem an bài cho địa trong phủ. Địa phủ chính là Hồng Hoang hàng vạn hàng nghìn sinh linh luân hồi chỗ, đang mang trọng đại, nếu là có vu tộc thù hộ, cũng là nhiều phân bảo đảm. Hơn nữa vu tộc cũng có thể mượn cơ hội này chuộc tội. Không biết Lão sư ý nghĩ như thế nào?"

Hồng Quân nghe, cũng không đáp lời, quay đầu vừa nhìn Thông Thiên một cái, Thông Thiên bị nhìn mồ hôi lạnh ứa ra.

Hồng Quân nhìn trong chốc lát Thông Thiên, từ từ thu hồi nhãn thần, Thông Thiên không khỏi thở dài một hơi. Lúc này, Hồng Quân từ từ rất đúng chúng nhân nói: "Tổ Vu từ đó không thể tùy ý trở ra Địa phủ." Hậu Thổ vội vàng xác nhận. Chúng thánh tự nhiên cũng không thậm dị nghị.

Hồng Quân Đạo Tổ nói tiếp: "Yêu tộc Đế Tuấn Thái Nhất hai người mặc dù đã thân vẫn, nhưng Chân Linh nhưng không tiêu tán. Ta đã xem thứ hai người trấn áp cho Thái Dương tinh trung, chịu trách nhiệm ngày tháng mặt trời lặn chuyện, vô lượng lượng kiếp không được xuất thế."

Chúng thánh nghe lần này, đều là kinh hãi, không ngờ Đế Tuấn Thái Nhất hai người lại không có ngã xuống. Bất quá nghĩ lại, hai người hôm nay bị Đạo Tổ trấn áp, vô lượng lượng kiếp không thể xuất thế, ngày sau cũng lật không nổi cái gì sóng lớn, cho nên liền không có ở đây để ở trong lòng liễu.

Thông Thiên đối với lần này chuyện cũng là thất kinh, kiếp trước trong, Đế Tuấn Thái Nhất ở vu yêu quyết chiến lúc ngã xuống, cũng không có này vừa ra a! Hôm nay chuyện này cũng là quỷ dị chặt.

Lúc này, Hồng Quân Đạo Tổ mở miệng lần nữa nói: "Hôm nay cũng là còn có một chuyện, nay Thiên đế Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất bị ta trấn áp sau, Thiên Đình hỗn loạn không người nào nắm trong tay quản lý, Chu Thiên Tinh Đẩu tán loạn vô thường, cũng là cần mới lập Thiên đế. Lấy trông coi Thiên Đình, khống chế Chu Thiên Tinh Đẩu, bọn người có người nào đó chọn, nhưng tự hành thương nghị."

Mọi người vừa nghe, đều là trầm mặc, Thiên Đình đất tuy là có công đức nên, nhưng là nhân quả dây dưa đất, hơn nữa Thiên Đình sự vật bận rộn, như thế nào có thời gian dùng để tu luyện, Phục Hi đạo nhân chính là tấm gương. Như thế, chúng thánh như thế nào lại bỏ được đem mình đệ tử đưa đi.

Một lát sau, tràng diện thật sự quá lạnh, Lão Tử chỉ có thể đi ra ngoài nói: "Ta chỉ môn , cũng là chỉ có Huyền Đô một người, thật sự là không cách nào đảm nhiệm Thiên Đình chi chức, lần này liền nhìn các vị sư đệ sư muội liễu." Mọi người vừa nghĩ, quả thật như thế. Lão Tử tự Huyền Đô một vị đệ tử, nếu là đi Thiên Đình chẳng phải là chặt đứt đạo thống, kia Lão Tử còn không cùng mọi người liễu mạng a!

Nguyên Thủy thấy Lão Tử tỏ thái độ, lập tức cũng nói: "Ta chỉ môn hạ cũng là đệ tử thừa thót, lần này nhưng thì không cách nào xuất nhậm Thiên Đình chi chức liễu." Sau đó vừa nhìn về phía Thông Thiên, vốn là muốn nói cái gì, cuối cùng vẫn là nhịn xuống.

Thông Thiên cũng phát hiện Nguyên Thủy ánh mắt, trong lòng hừ lạnh, Nguyên Thủy quả nhiên là nuôi không quen bạch nhãn lang, vô ích mình lần trước tranh đoạt linh bảo lúc còn giúp hắn một thanh. Hôm nay xem ra, Nguyên Thủy cũng không linh tinh a, cũng có thể nói là đã sớm quên mất liễu.

Tiếp theo, Thông Thiên liền bắt đầu nghĩ lần này trọng lập Thiên Đình chuyện, nghĩ đến Triệu Công Minh mấy người, Thông Thiên ánh mắt sáng lên, liền đối với chúng nhân nói: "Ta chỉ môn hạ cũng chỉ có năm vị thân truyền đệ tử, trong đó cũng không có người nhưng đảm nhiệm Thiên Đình chi chức. Thiên đế vị dễ tính, ta để cho môn hạ đệ tử ký danh thượng Thiên Đình nhậm chức, chư vị nhìn như thế tốt không?"

Chúng thánh vừa nghe, tự nhiên vô thậm dị nghị, nếu Thông Thiên mình nguyện ý đưa ra đệ tử làm tráng đinh, bọn họ mới cũng không có gì dị nghị đây. Cho nên chúng thánh đều là gật đầu xác nhận, chỉ có Hậu Thổ muốn nói lại thôi, cuối cùng cũng không nói.

Thông Thiên thấy chúng thánh đồng ý, khẽ mỉm cười, kể từ đó, Phong Thần lúc mấy đệ tử ký danh liền đã là Thiên Đình người, tự nhiên không cần lo lắng. Về phần năm vị thân truyền đệ tử, mấy người bọn họ hôm nay tu vi đã là không kém, nhiều hơn mưu kế một phen, trở thành Chuẩn thánh cũng không là không thể nào, kia Phong Thần đại kiếp liền cùng bọn họ hạ vô thậm quan hệ. Nghĩ đến đây, Thông Thiên trong lòng rất là cao hứng.

Lúc này, chúng thánh trừ Chuẩn Đề Tiếp Dẫn ở ngoài, đều đã tỏ thái độ, Tiếp Dẫn thấy vậy, không thể làm gì khác hơn là về mặt đau khổ tiến lên nói: "Ta Tây Phương đất căn cỗi, người lớn thừa thốt, lần này cũng là không giúp được các vị đạo hữu liễu." Chuẩn Đề ở một bên cũng là đại chút đầu của nó.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe Tiếp Dẫn chỉ nói, lập tức không làm liễu. Có chuyện tốt tự xông đi lên, chuyện xấu tự trốn vừa, nào có như vậy chuyện? Lập tức đối với hai người làm khó dễ nói: "Nếu không, đạo hữu Tây Phương làm sao có thể nói là người đình thừa thốt đây? Theo bọn ta biết, Chuẩn Đề đạo hữu cũng là ở Đông Phương ‘muốn mời’ không ít tu sĩ gia nhập bọn người Tây Phương đất, nhân số cũng là không ít, hôm nay vừa lúc bổ sung Thiên Đình vị." Nguyên Thủy đem ‘muốn mời’ hai chữ căn rất nặng, hiển nhiên cũng là đối với Chuẩn Đề gây nên không hài lòng lắm.

Chuẩn Đề nghe, cũng không lấy chi để ý, dù sao chính hắn đã sớm là heo chết không sợ mở nước nóng, nghe Nguyên Thủy nói như vậy, cũng không đỏ mặt, ngược lại đối với Nguyên Thủy cười nói: "Bọn ta Tây Phương hôm nay quả thật có chút tu sĩ, nhưng tu vi cũng là quá thấp, không cách nào đảm nhiệm Thiên Đình chi chức a."

Nguyên Thủy vừa nghe, cũng là bất đắc dĩ, Chuẩn Đề nói thật là hữu lý, Tây Phương tuy là bắt kia không ít tu sĩ, nhưng tu vi quả thật quá thấp chút, khó có thể đảm nhiệm Thiên Đình chi chức. Chúng thánh cũng không nên nói cái gì nữa, liền lần nữa bắt đầu thương nghị.

Ồn ào một phen, trừ Thông Thiên đưa ra bản thân mấy tên đệ tử ký danh ở ngoài, những người khác cũng là chút nào không để cho, tác đất tất tranh giành. Thương nghị đã hơn nửa ngày, nhưng không có bất kỳ kết quả. Chúng thánh bất đắc dĩ, chỉ có thể đổi mắt - trông mong nhìn hướng Hồng Quân, một bộ Lão sư làm chủ bộ dạng, sau đó vội vàng giả bộ điều chỉnh về mặt, một bộ điềm đạm đáng yêu về mặt.

Hồng Quân nhìn một chút chư vị thánh nhân, mở miệng nói: "Tất nhiên bọn người cũng không nguyện vào chủ này Thiên Đình, ta liền mạng." Nói này mọi người đều là co rút lại đầu, sau đó nhìn về phía Hồng Quân, sợ trùng giải nhất. Hồng Quân có chút dừng lại còn nói: "Đồng tử, nay ta chính thức ban thưởng người tên là Hạo Thiên, vì Thiên Đình đứng đầu, trông coi Chu Thiên Tinh Đẩu."

Hạo Thiên vừa nghe, vội vàng bái tạ nói: "Chặt tôn lão tổ pháp chi." Hồng Quân rồi hướng trẻ nhỏ nữ nói: "Trẻ nhỏ nữ, nay ta chính thức ban thưởng người tên là Dao Trì, vì ngày sau, hiệp trợ Hạo Thiên

quản lý Thiên Đình, người có bằng lòng hay không?" Dao Trì lúc này bái tạ nói: "Dao Trì nguyện ý, khẩn cấp tôn lão tổ pháp chi, hiệp trợ Hạo Thiên quản lý Thiên Đình."

Hồng Quân nhàn nhạt gật đầu, sau đó hướng về phía hai người vung tay lên, liền thấy Hạo Thiên Dao Trì thân hình một trận mơ hồ, lần nữa rõ ràng lúc hai người đã là thành nhân bộ dáng. Đồng thời trước mặt các xuất hiện một cái gương cùng một mặt lá cờ. Hai vật đều là bảo quang trập trập, nhìn chúng thánh cũng là trông mà thèm không dứt. Vừa lấy Chuẩn Đề vì nhất, ai kêu chúng thánh trong chỉ có hắn toàn thân cao thấp tự một Thất Bảo Diệu Thụ.

Hồng Quân đối với Hạo Thiên nói: "Đây là Hạo Thiên kính, nhưng thượng nhìn ba mươi ba trọng thiên, nhìn xuống Cửu U tầng mười tám Địa Ngục, ngoài ra còn có chứa nhiều diệu dụng, liền ban cho người trông coi, tốt trấn áp Thiên Đình số mệnh!" Hạo Thiên vội vàng bái tạ, ở Chuẩn Đề hàm mộ trong ánh mắt nhận lấy Hạo Thiên kính.

Tiếp theo rồi hướng Dao Trì nói: "Còn đây là ngũ phương kỳ một trong Tây Phương Tổ Sắc Vân Giới Kỳ, vừa tên tụ tiên kỳ, có thể tụ quần tiên, đồng thời phòng ngự bất phạm, liền ban cho người phòng thân!"

Sau đó vừa suy nghĩ một chút, hơi chút chần chờ, vừa lấy ra một chi trâm cài cùng một linh căn đều cho Dao Trì. Dao Trì cũng là vội vàng bái tạ, tiến lên nhận lấy vài món linh bảo. Chuẩn Đề mắt mạo lục quang, hận không được lập tức cướp đoạt tới đây. Bất quá nghĩ đến lúc này là ở trong Tử Tiêu Cung, hơn nữa còn là Đạo Tổ ban tặng, chỉ có thể thôi.

Hạo Thiên Dao Trì hai người nhận lấy linh bảo sau, đều là mừng rỡ không dứt. Hạo Thiên khẽ suy nghĩ một chút, đối với Hồng Quân nói: "Lão gia, Thiên Đình các chức ty nên là người phương nào trông coi?"

Hồng Quân nhàn nhạt nói: "Như thế chuyện nhỏ, từ cùng bọn người sư huynh sư tỷ thương nghị là được." Nói xong, Hồng Quân chuyển hướng Lão Tử nói: "Đồ Vu Kiếm chính là lấy nhân tộc hồn phách máu huyết luyện chế mà thành, người vì Nhân Giáo giáo chủ, liền cầm đi đi." Lão Tử đuôi bước lên phía trước nhận lấy.

Mấy vị khác thánh nhân đối với lần này đều là bất mãn, Lão Tử mặc dù lập Nhân Giáo, nhưng lại chưa từng vì nhân tộc đã làm chuyện gì, Hồng Quân Đạo Tổ lần này làm, của mọi người thánh xem ra cũng là có mắt công bằng hợp lý. Bất quá chúng thánh cũng không dám nhiều lời, chỉ có thể nhìn Lão Tử vui rạo rức nhận lấy Đồ Vu Kiếm.

Hồng Quân Đạo Tổ đem Đồ Vu Kiếm ban cho Lão Tử, thân hình liền bắt đầu từ từ tiêu tán, đồng thời chúng thánh bên tai cũng vang lên Hồng Quân thanh âm: "hôm nay mọi chuyện đã định, bọn người nhưng tự hành tản đi. Sau trăm tuổi đầu lại Tử Tiêu Cung, ta có việc dặn dò."

Dứt lời, Hồng Quân đã là tan biến tại đạo trên đài, cũng là vừa trở về thiên đạo.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Tổ Vu Trọng Sinh

Lại nói Đạo Tổ mạng đồng tử Hạo Thiên, trẻ nhỏ nữ Dao Trì hai người trông coi Thiên Đình sau, lại đem Đồ Vu Kiếm ban cho Lão Tử, định ra trăm năm ước hẹn, sau liền tự hành trở về thiên đạo đi.

Chúng thánh thấy Hồng Quân đã trở về thiên đạo, nhìn Lão Tử ánh mắt tràn đầy hâm mộ. Cho dù là thân gia hơi dày dích Thông Thiên cũng không ngoại lệ, cái này bảo vật uy năng Thông Thiên cũng là không để vào mắt, nhưng bảo vật này cũng là quan hệ đến tương lai người hoàng. Có bảo vật này, là được danh chánh ngôn thuận thu người hoàng làm đệ tử, đến lúc đó, công đức tự nhiên không phải ít, hơn nữa còn có thể mở rộng đại giáo danh vọng, có thể nói nhất cử có nhiều a!

Nhưng hôm nay bị Lão Tử phải đi, chúng thánh nhưng là không có trông cậy vào liễu, chỉ có thể trơ mắt nhìn Lão Tử đem Đồ Vu Kiếm thu hồi. Chúng thánh đều là không có cam lòng, nhưng lại không thể làm gì, thu thập một chút tâm tình, rồi rút tiến lên, hướng Lão Tử chúc, Lão Tử được rồi chỗ tốt, tâm tình tự nhiên tốt lên rất nhiều, đối với chúng thánh nhất nhất đáp lễ.

Chúc mừng hoàn Lão Tử, chúng thánh nhìn về phía một bên Hạo Thiên Dao Trì hai người, liền vừa hướng tân nhậm Thiên đế ngày sau, Hạo Thiên Dao Trì chúc. Chúng thánh đối với hai người cũng là không để ở trong lòng, bất quá là một phen khách khí thôi.

Bất quá chúng thánh khách khí như thế một phen, thật ra khiến Hạo Thiên Dao Trì này hai bình thời không thể nào thu hút đạo đồng cảm thấy vui mừng không dứt, nhất thời cảm thấy thụ sùng nhược kinh, vội vàng nhất nhất hướng chúng thánh hoàn lễ. Chúng thánh nhìn tâm tình kích động hai người, hơi có chút khinh thường, trong lòng đều là xem thường.

Hạo Thiên trong lòng cũng là hiểu, mình mặc dù bị Đạo Tổ Hồng Quân khâm chút vì Thiên Đình đứng đầu, đồng thời Thiên Đình quyền lợi cũng so sánh với trước kia lớn rất nhiều, nhưng chính hấn một Thiên đế vị bất quá là vì chúng thánh thăng bằng, mới lấy được. Những thứ này vạn kiếp không mài Hồn Nguyên thánh nhân cũng không có đưa để vào trong mắt. Ở trong mắt bọn họ thánh nhân dưới bất quá cũng là con kiến hôi thôi, hôm nay hướng hấn chúc bất quá là nhìn Hồng Quân trước mặt thượng thôi!

Chúng thánh một phen khách khí sau, liền riêng của mình tân đi, chỉ có Thông Thiên Hậu Thổ hai người lưu lại, cũng là lúc trước Thông Thiên hứa hẹn, muốn đem mình đệ tử mang đến Thiên Đình nhậm chức.

Đội chúng thánh rời đi sau, Thông Thiên đối với Hạo Thiên Dao Trì nói: "Hạo Thiên sư đệ, Dao Trì sư muội, ta trở về liền để cho đệ tử đến đây Thiên Đình nhậm chức, mong rằng nhị vị sư đệ, sư muội chiếu cố nhiều hơn a!" Hạo Thiên Dao Trì ngay cả xưng không dám.

Thông Thiên thấy đã mất chuyện, liền cùng Hạo Thiên hai người từ biệt, cùng Hậu Thổ rời đi trong Tử Tiêu Cung. Hai người sau khi đi ra, nhưng không trở về Bồng Lai đảo trung, mà là trực tiếp đáp mây bay hướng Địa phủ đi, cũng là tính toán đem vu tộc đưa đến Địa phủ, hơn nữa Hậu Thổ cũng là nên vì mấy vị Tổ Vu đúc lại thân thể.

Chỉ chớp lát sau, hai người tới đạt địa trong phủ, thủ tại Địa phủ trong vu tộc vừa gọi báo cho Huyền Minh Tổ Vu, vừa đuổi bước lên phía trước bái kiến. Hậu Thổ cũng không để ý tới bọn họ, trong lòng lo lắng một đám Tổ Vu, Hậu Thổ nhanh chóng đi vào trong đại điện, vội vàng đem Linh Lung Tháp lấy ra, vung tay lên, liền thấy thập đoàn tàn ra sâu kín tia sáng quang cầu ra hiện ở trước mặt mọi người.

Lúc này, Huyền Minh Tổ Vu cũng đã đến tới, thấy Hậu Thổ lần này làm, bất minh sở dĩ, hỏi: "Tỷ tỷ làm cái gì vậy đây?"

Hậu Thổ khẽ mỉm cười, đối với Huyền Minh đạo: "Đây cũng là Đế Giang mấy người Chân Linh, ta tính toán vì mấy người bọn họ đúc lại thân thể, khiến cho Trọng sinh." Huyền Minh nghe sùng sốt, tiếp theo chính là vui mừng quá đỗi, vội vàng nghĩ lần nữa hỏi thăm, lại thấy Hậu Thổ đã bắt đầu làm, Huyền Minh không dám quấy rầy, vội vàng ngừng đến khóe miệng lời của, lẳng lặng đứng ở một bên.

Chỉ thấy Hậu Thổ lấy ra Nữ Oa tạo người sau, còn dư lại Cửu Thiên Tứ Nhượng, sau đó nhìn về phía Thông Thiên. Thông Thiên khẽ mỉm cười, lấy ra cái đĩa Tam Quang Thần Thủy Hắc hồ lô, đưa cho Hậu Thổ. Hậu Thổ nhận lấy, mở ra hồ lô đem Tam Quang Thần Thủy sai cho tứ nhượng trên, sau đó liền học Nữ Oa tạo người một loại, bắt đầu điều dưỡng nhượng tạo thành thập đại Tổ Vu hình dạng.

Chớp lát liền đã nắm tốt, Hậu Thổ nhìn trước mắt tứ nhượng tạo thành Tổ Vu thân thể, trên mặt lộ ra nụ cười, trong lòng cũng là khẽ mừng rỡ. Sau đó vừa lấy ra thập đại Tổ Vu sau khi chết lưu lại Bàn Cổ máu huyết, chuẩn bị đem đánh vào đất trong đám người.

Thông Thiên thấy vậy, vội vàng ngăn trở. Nói đùa gì vậy, Cửu Thiên Tứ Nhượng làm sao có thể thừa nhận được liểu Bàn Cổ máu huyết, một khi dung nhập vào, sợ rằng rồi đi sẽ gặp bạo thể mà chết.

Hậu Thổ nghi hoặc nhìn Thông Thiên, không biết Thông Thiên cũng là ý gì, Thông Thiên cười giải thích: "Muội muội cũng là quan tâm sẽ bị loạn a! Hôm nay dùng cái này tứ nhượng đúc thành Tổ Vu thân thể, nhưng tứ nhượng tuy là khó được, thì như thế nào có thể thừa nhận được lên Bàn Cổ máu

huyết đây? Rồi hãy nói, ca ca lúc trước không dứt là đã nói sao, Tổ Vu trọng sinh làm sau là được tu luyện nguyên thần, hôm nay muội muội dùng Bàn Cổ máu huyết nữa đút Tổ Vu thân, Tổ Vu thì như thế nào có thể tu luyện nguyên thần đây?"

Hậu Thổ vừa nghe, quả thật như thế, vội vàng nói: "Cũng là tiểu muội nóng lòng." Dứt lời, thu hồi Bàn Cổ máu huyết, ngược lại đem tự thân máu huyết bức ra mười giọt, đánh vào mười bộ thân thể trong, sau đó đem Tổ Vu Chân Linh nâng lên, tiểu tâm dục dục dung nhập vào thân thể trong.

Một trận hào quang lóe lên, mười bộ thân thể bắt đầu có chút sinh cơ. Chỉ chốc lát sau, chỉ thấy tia sáng đại thắng, "Oanh" một tiếng, mười đạo mãi mãi hơi thở theo địa trong phủ truyền ra, trong nháy mắt truyền khắp Hồng Hoang thế giới. Tia sáng sau khi, chỉ thấy thập đại hán tử đó đi ra.

"Ha ha ha ha, không nghĩ tới bọn ta còn có thể lại đến Hồng Hoang thế giới a!" Chỉ thấy người nói chuyện, kia hình dáng như hoàng tử, xích như đan hỏa, Lục Túc bốn cánh, đực đôn vô diện mục, chính là Đế Giang. Một người khác cũng là cười to không ngừng.

Sau khi cười xong, mọi người một trận biến ảo, liền biến thành người thân. Huyền Minh thấy chúng Tổ Vu Trọng sinh, trong lòng kích động không thôi, lập tức tiếng khóc tiến lên, cùng mọi người gặp nhau. Thông Thiên thấy vậy, trong lòng khẽ cảm thán mười một Tổ Vu tình cảm quả nhiên thâm hậu. Hậu Thổ nhìn mọi người đoàn tụ, cũng là cảm thán không thôi.

Một lát sau, Đế Tuấn đám người khôi phục như cũ, quay đầu so sánh với liền thấy Hậu Thổ ở chỗ này, kia vẫn không rõ là Hậu Thổ cứu mấy người, đuổi bước lên phía trước nói cảm ơn. Mọi người khách khí một phen sau, Hậu Thổ đối với mười một Tổ Vu nói: "Ta mặc dù cứu được bọn ngươi, nhưng bọn ngươi từ đó cũng không thể dễ dàng trở ra địa trong phủ, nếu không sợ là đại họa lâm đầu."

Đế Giang cười đối với Hậu Thổ hai người nói: "Lần này bọn ta đã là chết qua một lần, đối với Hồng Hoang đại lục cũng là vô thậm lưu luyến, Thông Thiên thánh nhân Hậu Thổ thánh nhân liền yên tâm đi. Hơn nữa, hôm nay bọn ta cũng có thể tu luyện nguyên thần, tự nhiên liền ở nơi này địa trong phủ tu luyện chính là, cũng không biết trong hồng hoang vu tộc hiện tại như thế nào."

Một bên Huyền Minh nghe, lập tức đáp: "Ta đã an bài Hình Thiên Xi Vưu mấy vị Đại Vu đi trước Bàn Cổ điện trông chừng, các ca ca không cần lo lắng." Thông Thiên nghe đạo Xi Vưu, ánh mắt mỉm cười nói híp mắt, lập tức liền muốn đến chỗ này người chính là cùng Hiền Viên tranh đoạt người hoàng Đại Vu Xi Vưu liễu.

Đế Giang nghe, gật đầu, đối với chúng nhân nói: "Dạ, có Hình Thiên ở, ta cũng vậy yên tâm, trong hồng hoang vu tộc liền giao cho Hình Thiên liễu." Dừng một chút, lại nói "Bọn ta lần này tìm được đường sống trong chỗ chết, ngày sau cũng không để ý tới nữa Hồng Hoang chuyện, chỉ cần bọn ta giữ được địa trong phủ vu tộc là được."

Hậu Thổ thêm Đế Giang có lần này tính toán, trong lòng cũng là cao hứng, đối với mấy người nói: "Phải nên như thế, ngươi đợi ngày sau liền vì địa trong phủ thập điện Diêm La, trụ tại Địa phủ trong tu luyện, chỉ cần Địa phủ còn đang, vu tộc từ sẽ không có diệt tộc họa."

Đế Giang nghe, cười nói: "Tốt, các vị huynh đệ, ta đợi ngày sau chính là này Địa phủ thập điện Diêm La, thập đại Tổ Vu ngày sau cũng là không còn tồn tại." Đầu của nó Tổ Vu đều là lớn tiếng hét lại.

Thông Thiên thấy vậy, khẽ gật đầu, trong lòng hán thật đúng là sợ một đám Tổ Vu không chịu nổi tịch mịch, chạy về Hồng Hoang đại lục, khi đó, sợ là hán và Hậu Thổ cũng là giữ không được mấy người liễu. Lúc này thấy mấy vị Tổ Vu như thế nhận biết thời vụ, trong lòng rất cực yên lòng.

Đồng thời, Thông Thiên cũng rất cực hiểu vì sao Đế Tuấn Thái Nhất hai người chưa từng ngã xuống, cũng là Đạo Tổ vì ngăn được một đám Tổ Vu, cũng là cảnh bày ra Hậu Thổ, không làm cho các vị Tổ Vu tái nhập Hồng Hoang đại lục, nếu không Đế Tuấn Thái Nhất định cũng sẽ lần nữa xuất thế, tới đối kháng.

Mọi người vừa hàn huyên một trận, Thông Thiên thấy mọi chuyện đã xong, liền đối với Đệ Giang đám người nói: "Nơi này dù sao không phải là ta hai người chỗ ở lâu, bọn ta này liền cáo từ." Dừng một chút, Thông Thiên lần nữa nói: "Địa phủ quan hệ trọng đại, bọn người nhất định phải hảo hảo thủ hộ, không thể để cho bất luận kẻ nào nhúng tay Địa phủ chuyện."

Đệ Giang đám người nghe lần này, vội vàng nói: "Bọn ta chắc chắn dụng tâm thủ hộ Địa phủ, Thông Thiên thánh nhân yên tâm đi."

Thông Thiên khẽ mỉm cười, ngược lại nhìn về phía Hậu Thổ, Hậu Thổ gật đầu. Cho nên, hai người liền ra khỏi Địa phủ, đáp mây bay trở về Bồng Lai đảo đi.

Hai người một đường đi tới, đi ngang qua Đông Hải chi tân, Hậu Thổ nhìn, đối với Thông Thiên nói: "Không biết Quy Linh đám người hiện nay như thế nào, bọn ta trước đi xem một chút sao. Cũng đã lâu không có đi nhân tộc bộ lạc." Thông Thiên mỉm cười nói ngẫm, liền đồng ý.

Thì ra là, Thông Thiên vốn định ở vụ yêu đại chiến lúc liền đem mấy người

triệu hồi, nhưng cẩn thận vừa nghĩ, vụ yêu đại chiến chính là cho Hồng Hoang đại lục ngay giữa Bát Chu Sơn trên, và Quy Linh đám người cũng là ở Đông Hải chi tân, hai người cách xa nhau đâu chỉ hàng tỉ dặm. Cho nên, Thông Thiên cũng không triệu hồi mọi người, vẫn khiến cho mấy người đang nhân tộc lịch lãm.

Hậu Thổ thấy Thông Thiên đồng ý, liền giáng xuống đụn mây, cùng đi đến năm đó vì Toại Nhân thị ba người giảng đạo nơi, nhìn trước mắt chưa từng biến hóa cảnh tượng, hai người đều là cảm thán không thôi. Tìm đồng tăng đá lớn ngồi vào chỗ của mình, Thông Thiên liền truyền âm để cho chúng đệ tử đến đây gặp nhau, sau đó hai người liền nhắm mắt dưỡng thần.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cực Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Không Động Ấn

Lại nói Thông Thiên truyền âm chúng đệ tử đến đây gặp nhau, Quy Linh đám người lúc này đang nhân tộc trong bộ lạc, không phải là ở tu luyện chính là ở trợ giúp một chút nhân tộc. Nhận được Thông Thiên truyền âm, đều là thất kinh, không ngờ Thông Thiên hôm nay đang ở nhân tộc trong bộ lạc. Mọi người không dám chậm trễ, vội vàng thả ra trong tay sự vật, đi trước Thông Thiên chỉ địa điểm.

Chỉ chớp lát sau, Quy Linh đám người liền đã đến đạt, thấy Thông Thiên cùng Hậu Thổ ngồi trên trên tảng đá lớn, vội vàng quỳ gối, lớn tiếng nói: "Đệ tử bái kiến Lão sư, bái kiến Hậu Thổ sư thúc."

Thông Thiên khẽ điểm một cái, đối với mấy người nói: "Không cần đa lễ, bọn người đứng dậy sao." Hậu Thổ cũng cười nói: "Không cần đa lễ, đứng lên đi."

Quy Linh đám người lần nữa nói: "Tạ ơn Lão sư, Tạ sư thúc." Sau đó mấy người đứng dậy cung kính đứng ở một bên.

Thông Thiên âm thầm quan sát một phen mấy người tu vi, hôm nay ngũ đại thân truyền đệ tử đều đã là Đại La Kim Tiên cảnh giới trở lên, nhìn Thông Thiên trong lòng cao hứng không dứt. Ngược lại nhìn về phía đệ tử ký danh, chỉ thấy Cầu Thủ Tiên hôm nay cũng đã là Đại La Kim Tiên, đến để cho Thông Thiên có chút kinh ngạc, và mấy người khác hôm nay tất cả cũng ở Thái Ất Kim Tiên cảnh giới.

Thông Thiên âm thầm gật đầu, vì mình ban đầu quyết định và cao hứng, thầm nghĩ: "Để cho mấy người đi ra ngoài lịch lãm cũng là làm đúng rồi, hôm nay quả nhiên có sở thành hiệu, xem ra bề môn tạo xa còn thì không được." Nghĩ xong, Thông Thiên liền hướng mấy người nói: "Hôm nay vu yếu hai tộc đã là lưỡng bại câu thương, đều đã lui ra Hồng Hoang đại lục, Đạo Tổ cho đòi bọn ta thương nghị trọng lập Thiên Đình, sau quyết định tùy Đạo Tổ ngồi xuống đồng tử trẻ nhỏ nữ Hạo Thiên Dao Trì trông coi Thiên Đình. Ta đã đáp ứng Hạo Thiên hai người, ở người chờ trong mấy người chọn lựa mấy đi trước Thiên Đình nhậm chức, bọn người ai muốn đi trước a?"

Quy Linh đám người vừa nghe, đều là trong lòng không muốn, mấy người bọn họ nhưng cũng biết hiểu, vào tới Thiên Đình sau, chắc chắn bị thiên trong đình tục sự quần thân, ít có thời gian tu luyện, vì vậy, cũng là không người nào nguyện đi. Nhưng là Lão sư lên tiếng, mấy người cũng không dám làm trái với, chỉ có thể cúi đầu không nói.

Thông Thiên cũng nhìn ra mấy người đều là không muốn đi trước Thiên Đình, liền giải thích: "Bọn người đi Thiên Đình, chỉ cần làm tốt phần bên trong chuyện là được, không cần để ý thiên trong đình người lừa ta gạt. Huống chi, Thiên Đình trông coi chu thiên Ngôi Sao, đối với tu luyện cũng có rất có ích lợi, bọn người không cần vì thế lo lắng."

Chúng đệ tử vừa nghe, yên tâm không ít, cùng kêu lên nói: "Nhưng bằng Lão sư làm chủ."

Thông Thiên khẽ gật đầu, ánh mắt quét qua chúng đệ tử, cuối cùng dừng ở Triệu Công Minh trên người, sau đó nói: "Công minh, người mang theo Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu, lục nhĩ, La Hiên mấy người, cùng nhau đi tới Thiên Đình đi đi, đến Thiên Đình tự có Hạo Thiên sẽ vì bọn người an bài."

Triệu Công Minh mấy người vội vàng đáp: "Tôn Lão sư pháp chỉ." Một bên Vân Tiêu muốn nói lại thôi, nhưng cũng chưa từng nói ra.

Thông Thiên đối với Triệu Công Minh mấy người gật đầu, ngược lại nhìn về phía Quy Linh đám người, nói: "Bọn người liền tiếp theo ở trong nhân tộc lịch lãm sao. Đại đạo khôn cùng, một vị đóng cửa khổ tu nhưng cũng không được, còn cần tự mình thể ngộ thể gian này trăm thái, mới có thể tốt hơn hiểu được đại đạo. Trải qua những năm này lịch lãm, nói vậy bọn người cũng là biết được lần này đề ý." Quy Linh đám người vội vàng xác nhận.

Thông Thiên gật đầu, vừa muốn nói chuyện, lại đột nhiên sừng sốt, ngẩng đầu nhìn hướng Đông Phương, ánh mắt tinh quang lóe lên.

Hậu Thổ lúc này cũng rất giống phát hiện cái gì, nhìn về phía nơi xa, sau đó đối với Thông Thiên nói: "Ca ca, lần này sợ là linh bảo xuất thế."

Thông Thiên khẽ gật đầu, nói: "Mỗi sai, lần này chính là người hoàng chí bảo xuất thế, bảo vật này ta bắt buộc phải có." Thông Thiên trong mắt lóe ra sắc bén quang mang, nhìn về phía Đông Phương đất, nếu là lần này hẳn không có đoán sai, đích thị là người hoàng chí bảo Không Động ấn xuất thế, có bảo vật này, là được ở người hoàng chí tranh giành trung chiếm được thượng phong, Thông Thiên dĩ nhiên muốn tiến hành cướp đoạt.

Bất quá, bảo vật này cũng là cùng Lão Tử hữu duyên. Thông Thiên mỉm cười nói nghĩ, liền quyết định, mặc dù đắc tội Lão Tử cũng sẽ không tiếc. Bảo vật này quan hệ đến ngày khác sau đích tính toán, phải nhận được.

Thông Thiên trong lòng nhất định, quay đầu nhìn về phía Quy Linh đám người, nói: "Công minh, người mang theo Quỳnh Tiêu mấy người đi Thiên Đình tìm Hạo Thiên Dao Trì đi đi. Nhớ kỹ, thấy hai người muốn cung kính một chút, bọn họ coi như là bọn ta chúng thánh sư đệ sư muội, bọn người không

thể cản trở."

Thông Thiên câu nói sau cùng hiển nhiên là đối với Quỳnh Tiêu nói, Quỳnh Tiêu lúc này mặc dù trưởng thành không ít, nhưng Thông Thiên hay là không quá yên tâm, cho nên liền nói trước dằn dò một phen. Triệu Công Minh mấy người vội vàng đáp: "Lão sư nói như vậy, đệ tử đám người chắc chắn ghi nhớ."

Thông Thiên gật đầu, sau đó chuyển hướng Quy Linh mấy người, nói: "Bọn người cũng tản đi sao." Dứt lời, cũng không nữa để ý tới mấy người, nhắc lên trường vân liên hướng linh bảo xuất thể đất bay đi.

Hai người chốc lát liền đã đến đạt linh bảo xuất thể đất. Lúc này, đã có không ít đại thần thông người sớm đã tại này chờ chực, thấy hai người đến, đuổi bước lên phía trước làm lễ ra mắt, Thông Thiên Hậu Thổ đều nhất nhất hoàn lễ, sau liền nhìn về phía sắp xuất thể linh bảo.

Đột nhiên, Tây Phương truyền đến thanh âm, có người làm ca mà đến:

"Ngàn ngàn chuỗi ngọc vô cùng hay, trăm triệu kim liên thứ tự sinh;

Bảo bình tường quang ánh nhật nguyệt, Tây Phương Đại Thừa diệu pháp tinh.

Mười hai đài sen thể hiếm thấy, Thất Bảo Diệu Thụ tiên thiên cái;

Khi nào cùng đi bát đức trì, mới biết thiên địa đại đạo thành."

Mọi người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy hai đạo nhân dắt tay nhau mà đến, chính là Tây Phương thánh nhân Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề. Thông Thiên nhìn hai người tới tới, bụng báng không dứt: "Tới thì tới đi, hát cái gì ca a! Hát tự hát quá, còn hát khó nghe như vậy."

Trong lòng nghĩ tới, trên mặt cũng là vẻ mặt mỉm cười, thấy hai người giáng xuống đụn mây, liền cùng Hậu Thổ cùng tiến lên trước làm lễ ra mắt nói: "Ra mắt nhị vị đạo hữu." Chuẩn Đề Tiếp Dẫn cũng là đáp lễ nói: "Ra mắt nhị vị đạo hữu, bản đạo hai người cũng là đến chậm." Thông Thiên Hậu Thổ quen biết một cái, cười nói: "Bọn ta cũng là vừa tới."

Thông Thiên nhìn Chuẩn Đề một cái, mỉm cười nói: "Chuẩn Đề đạo hữu chẳng lẽ là vừa tính ra bảo vật này cùng bọn người Tây Phương hữu duyên, vì vậy riêng đến đây mang về Tây Phương?"

Chuẩn Đề nghe cũng không xấu hổ, nhún châu - xoay động, thuận thế nói: "Thì ra là Thông Thiên đạo hữu cũng coi như đến chỗ này bảo cùng ta Tây Phương hữu duyên, nghĩ đến Thông Thiên đạo hữu định sẽ không nghịch thiên mà đi liễu."

Thông Thiên nghe Chuẩn Đề nói thế, cười to nói: "Chuẩn Đề đạo hữu tính ra bảo vật này cùng Tây Phương hữu duyên, cũng không phải là bản đạo tính ra, bản đạo nhưng là tính ra bảo vật này cùng bản đạo hữu duyên, vì vậy riêng đến đây thu hồi, miễn cho bị tiểu nhân cướp."

Nghe Thông Thiên nói như vậy, Chuẩn Đề vừa muốn đối chọi gay gắt. Đột nhiên, chân trời lần nữa bay tới mấy người, chính là Lão Tử, Nguyên Thủy hai người. Sau đó, Nữ Oa nương nương cũng đáp mây bay mà đến, chúng thánh làm lễ ra mắt sau, lần đánh giá một phen, liền tĩnh lặng, yên lặng chờ linh

bảo xuất thế.

Chúng thánh đợi chút chốc lát, chỉ thấy long khí mênh mông, không ngừng xông ra. Đột nhiên, một đạo kim quang phóng lên cao, một khối phương ấn bay ra. Thông Thiên vừa thấy, trầm suy nghĩ nói: "Quả nhiên là Không Động ấn." Kia Không Động ấn chính là người hoàng chí bảo, có ngũ long hộ thân, vạn pháp bất xâm, có thể định thiên địa thủy thổ, bung địa là một việc tốt bảo bối, trấn áp số mệnh cũng có thần hiệu. Thông Thiên trên mặt lập tức lộ ra bất buộc phải có vẻ, cho Hậu Thổ khiến một cái ánh mắt.

Linh bảo vừa ra, mấy vị thánh nhân đều không hèn mà cùng phi thân mà lên, muốn đi đoạt kia bảo vật. Nguyên Thủy Thiên Tôn tỷ số xuất thủ trước, chỉ thấy vừa thông suốt thể ngọc trắng Ngọc Như Ý hướng Không Động ấn bắt đi, chính là Nguyên Thủy ba bảo Ngọc Như Ý.

Chuẩn Đề thấy Nguyên Thủy động thủ, vội vàng bay ra, trong tay Thất Bảo Diệu Thủ hướng Nguyên Thủy ba bảo Ngọc Như Ý tựu chà, đồng thời, tự thân nhanh chóng hướng Không Động ấn đánh tới.

Nguyên Thủy thấy Chuẩn Đề hư hấn chuyện tốt, trong lòng giận dữ, trên đầu hiện ra khánh vân, trong tay lấy ra Bản Cổ Phiến tựu hướng Chuẩn Đề đánh tới, một bên Tiếp Dẫn thấy Chuẩn Đề một lòng đoạt bảo, tới không kịp đề phòng, vội vàng bay về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn, tề ra Thập Nhị Phẩm Kim Liên, ngăn trở Bản Cổ Phiến.

Lão Tử ở nhìn thấy Không Động ấn lúc, liền cảm giác bảo vật này đối với Nhân Giáo chí quan trọng yếu, trong lòng cũng là lập tức quyết định, nhất định đem muốn thương đến tay trung.

Thấy Chuẩn Đề lúc này đã mau đến gần Không Động ấn, Lão Tử vội vàng tề ra Thái Cực đồ, chỉ thấy Thái Cực đồ phát ra âm dương nhị khí, hướng Chuẩn Đề bay tới, Lão Tử mình cũng là tự mình ra trận, vung đòn gánh, tấn công hướng Chuẩn Đề.

Lúc này, Thông Thiên thấy mọi người chiến ở chung một chỗ, vội vàng cho Hậu Thổ truyền âm, để cho kia đối phó Nữ Oa, mình ngay lập tức tiến lên, chuẩn bị của mọi người thánh không kịp phản ứng lúc, đem Không Động ấn thu. Chỉ thấy Thông Thiên thân thể thoáng một cái, trong nháy mắt liền đánh về phía Không Động ấn.

Sau một khắc, liền đã đi tới Không Động ấn bên cạnh, Thông Thiên không dám trì hoãn, vận chuyển pháp lực, bọc hướng Không Động ấn. Lúc này, chúng thánh cũng đã phát hiện Thông Thiên, vội vàng bỏ qua đối thủ, hướng Thông Thiên đánh tới.

Thông Thiên thấy chúng thánh hướng hấn đánh tới, cũng không hoảng hốt, tề ra Hỗn Độn Chung, dùng sức vỗ, "Làm!" một tiếng vang thật lớn,

chỉ thấy một đạo âm ba nhanh chóng khuếch tán, hướng chúng thánh đánh tới. Hỗn Độn Chung âm ba cũng là lợi hại chí cực, không chỉ có công kích lực, còn có trói buộc hiệu quả. Chúng thánh thấy âm ba đánh tới, vội vàng ngăn cản, âm ba lướt qua, chúng thánh hành động đều là liền chậm chạp.

Chúng thánh bị âm ba sở ngăn, không thể tiến lên, mắt thấy Thông Thiên liền muốn đem Không Động ấn thu, chúng thánh đều là trong lòng khẩn trương, vội vàng sử xuất toàn lực, tránh thoát Hỗn Độn Chung âm ba trói buộc, toàn lực phóng đi.

Lúc này, Hậu Thổ sớm đã đi tới Thông Thiên trước mặt, chuẩn bị cho đỡ chúng thánh. Hôm nay thấy chúng thánh đánh tới, Hậu Thổ không dám khinh thường, lập tức hiện ra khánh vân tam hoa, một tòa cự đại bảo tháp ở trên của hấn quay tròn chuyển động, chính là Thiên Địa Linh Lung Huyền Hoàng Bảo Tháp. Chỉ thấy Linh Lung Tháp rũ xuống từng đạo Huyền Hoàng khí bảo vệ Hậu Thổ quanh thân. Hậu Thổ thấy vậy, đưa tay ngăn, một đạo thanh quang hiện lên, liền thấy trong tay xuất hiện một cái màu xanh trường tiên.

Chúng thánh thấy Hậu Thổ ngăn trở, liền biết được Hậu Thổ tính toán kéo mấy người, tốt gọi Thông Thiên thu linh bảo, trong lòng hơn cấp, xuất thủ cũng

không nữa có lưu tình cảm, nhiều chiêu tàn nhẫn.

Trong đó, Lão Tử nhất cấp. Nếu là tri hoãn chốc lát, sợ là Thông Thiên đã xem linh bảo thu. Thấy Hậu Thổ ngăn trở, Lão Tử hai tay vung lên, đem Thái Cực đồ triển khai, hóa thành một ngọn kim cầu. Lão Tử thân thể thoáng một cái, liền lên kim cầu, quơ đòn gánh hướng Hậu Thổ phóng đi.

Và Nguyên Thủy đám người cũng là toàn lực xuất thủ, nhất thời, Hỗn Độn kiếm khí, thất sắc bảo quang còn có Tiếp Dẫn mỡ cùng Nữ Oa Hồng Tú Cầu, cùng nhau tấn công hướng Hậu Thổ.

Hậu Thổ thấy vậy, cũng không kinh hoảng, thanh tiên vung, liền đem Nữ Oa Hồng Tú Cầu đánh bay, sau đó vừa một quyền đem Chuẩn Đề phát ra thất sắc bảo quang đánh tan.

Lúc này, những khác thánh nhân công kích cũng đã đến trước người, Hậu Thổ cũng không thêm để ý, Linh Lung Tháp phòng ngự so sánh với Hỗn Độn Chung cũng muốn mạnh hơn không ít, có thể nói vô địch, như thế nào bị mấy người công kích bài trừ đây?

Quả nhiên, Lão Tử đám người công kích đánh vào Huyền Hoàng khí thượng, chỉ thấy Huyền Hoàng khí một trận quay cuồng, từng đạo khinh sóng gọn tăn ra, nhưng cũng chỉ có thể như thế, chưa từng cho Hậu Thổ tạo thành bất cứ thương tổn gì.

Thông Thiên lúc này đang toàn lực thu Không Động ấn, thấy chúng thánh công kích Hậu Thổ, bĩu môi khinh thường. Linh Lung Tháp trải qua Hậu Thổ hóa luân hồi công đức gia nhập, chính là Thông Thiên mình cũng không thể bài trừ, huống chi Lão Tử mấy người tu vi còn không sánh bằng Thông Thiên.

Lão Tử chờ trong đám người cũng là Nguyên Thủy Thiên Tôn công kích tương đối sắc bén, nhưng Bàn Cổ Phiên mặc dù có thể phá vỡ Hỗn Độn, nhưng muốn bài trừ Linh Lung Tháp phòng ngự, nhưng có chút không đủ. Và những người khác công kích so với Nguyên Thủy cũng sai rất nhiều, thì như thế nào có thể bài trừ Linh Lung Tháp phòng ngự.

Chúng thánh mấy phen công kích đến tới, thấy không làm gì được được Hậu Thổ, vội vàng thay đổi sách lược, Nữ Oa Chuẩn Đề hai người tiến lên cuốn lấy Hậu Thổ, và Lão Tử ba người còn lại là vu hồi đi qua, trực tiếp công kích đang thu linh bảo Thông Thiên.

Thông Thiên thấy Lão Tử ba người hướng mình đánh tới, ha ha cười một tiếng, hiện ra khánh vân tam hoa, Hỗn Độn Chung cho khánh vân trên rũ xuống từng đạo Hỗn Độn khí (ứng với thư hữu yêu cầu) bảo vệ quanh thân. Như thế, Thông Thiên có Hỗn Độn Chung hộ thân, cũng không để ý tới chúng thánh công kích, chuyên tâm thu Không Động ấn.

Lão Tử ba người thấy Thông Thiên thị bọn họ như không có gì, trong lòng giận dữ, không để ý tự thân phòng ngự, toàn lực công kích. Nhưng Hỗn Độn Chung chính là khai thiên chí bảo, phòng ngự chỉ ở Linh Lung Tháp dưới, mấy người có thể nào có thể rách nát đi đây? Một phen công kích đến tới, Thông Thiên nhưng không có chút nào tổn thương, để cho Lão Tử ba người buồn bực không dứt.

Thông Thiên trừu không nhìn về phía Hậu Thổ, Nữ Oa cùng Chuẩn Đề cũng là đối với Hậu Thổ không thể làm gì, công kích không cách nào bài trừ Linh Lung Tháp, hơn nữa còn bị Hậu Thổ thỉnh thoảng rút lên trước hết, da mặt đã sớm mất hết.

Cho nên, Nữ Oa nương nương tể lên Hồng Tú Cầu, toàn lực tấn công lui về phía sau, nhưng vẫn là không có hiệu quả. Nữ Oa nương nương thấy vậy, liền nhảy ra vòng chiến, lấy bày ra nhận thua. Và Chuẩn Đề nhưng không thêm để ý những thứ này, tiếp tục tấn công mạnh Hậu Thổ, nhưng hôm nay không có Nữ Oa cho kiềm chế, vài lần hợp xuống tới, liền bị Hậu Thổ rút trúng mấy tiên, rồi người ngã ngựa đổ, nhưng Chuẩn Đề hay là tiếp tục kiên trì, hoàn toàn không để ý chung quanh một đám đại thần thông người ánh mắt khác thường. Thông Thiên thấy vậy, trong lòng đều có chút bội phục Chuẩn Đề nghị lực.

Thông Thiên nhìn Chuẩn Đề vẫn dây dưa Hậu Thổ, khế cau mảy, như thế đi xuống hần quả thật không cách nào chuyên tâm thu linh bảo, nhãn châu - xoay động, trong lòng có so đo.

Thông Thiên trong lòng có tính toán, liền vừa thu linh bảo, vừa lấy ra Thanh Bình Kiếm, cùng Lão Tử mấy người đối công. Lão Tử ba người thấy Thông Thiên phản kích, đều là tinh thần chấn động, cho là Thông Thiên đã là kiên trì không được, vì vậy mới không được lấy cùng mấy phản kích.

Cho nên, Lão Tử ba người công kích đứng lên lại càng hăng say. Và Thông Thiên làm bộ chống đỡ hết nổi, dừng lại thu linh bảo, chuyên tâm đối phó ba người. Ba người thấy vậy, lại càng kiên định liễu riêng của mình ý nghĩ trong lòng, thử nghĩ xem mới vừa bị loại bỏ không nhìn buồn bực, lập tức liền đối với Thông Thiên một trận tấn công mạnh.

Thông Thiên vừa đánh vừa lui, và Lão Tử ba người từng bước ép sát, ở thời lui đến Không Động ẩn bên cạnh, Thông Thiên mạnh mẽ một gỡ Hỗn Độn Chung, "Lâm" một tiếng vang thật lớn, chúng thánh trong nháy mắt một bữa.

Lúc này, chỉ thấy Thông Thiên xoay người, hướng về phía Chuẩn Đề chính là một kiếm, một đạo kiếm khí khổng lồ đánh úp về phía Chuẩn Đề, và Chuẩn Đề bị Hỗn Độn Chung định trụ, chỉ có thể bất đắc dĩ nhìn kiếm khí đánh tới. Kiếm khí trong nháy mắt liền đánh trúng Chuẩn Đề, Chuẩn Đề bị lần này một kích, bay rót ra ngoài, trên không trung còn phun ra mấy ngụm máu tươi.

Thông Thiên thấy Chuẩn Đề xuất cục, khế mỉm cười. Xoay người lại lại là một kiếm, hướng Lão Tử ba người đánh, vừa té ra Trần Thần Ấn, đánh tới hướng ba người. Lão Tử cùng Tiếp Dẫn hai người đều có chí bảo hộ thân, đem lần này công kích phòng ngự xuống tới hần là không thành vấn đề. Nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn có thể bị thăm liễu, mới vừa đỡ Thông Thiên kiếm khí, Trần Thần Ấn liền vừa đánh tới, Nguyên Thủy không còn kịp nữa ngăn cản, trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

Không trung Nguyên Thủy vội vàng ổn định thân hình, trên mặt một trận ửng hồng, hiển nhiên đã là giận dữ, lúc này Hồng Hoang đại thần thông người đều ở đây nơi, Nguyên Thủy lần này cũng là da mặt mất hết. Bất quá Nguyên Thủy coi như có phong độ, ở bị Thông Thiên đánh bay sau, liền tính ra cục, mặc dù trong lòng tức giận, nhưng cũng không có trở trước dây dưa.

Và Hậu Thổ thấy Chuẩn Đề xuất cục, liền chạy tới giúp Thông Thiên ngăn cản Lão Tử Tiếp Dẫn hai người. Thông Thiên thấy Chuẩn Đề Nguyên Thủy đã xuất cục, Hậu Thổ ngăn lại Lão Tử Tiếp Dẫn, liền xoay người lại thu Không Động ẩn. Lão Tử Tiếp Dẫn thấy Thông Thiên lần nữa đi trước thu phục linh bảo, ra sức về phía trước, muốn đi ngăn cản, lại bị Hậu Thổ ngăn lại, chỉ có thể bất đắc dĩ nhìn Thông Thiên đem Không Động ẩn từ từ thu.

Chỉ chốc lát sau, Thông Thiên rút cục đem Không Động ẩn thu phục, Lão Tử Tiếp Dẫn thấy vậy, liền cũng nhảy ra vòng chiến, không dây dưa nữa. Như thế, linh bảo liền thuộc về Thông Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Chi Cục Phẩm Thông Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.